

The Modern Hebrew New Testament

© 1976, 1995, 2010 The Bible Society in Israel.
Used by permission.

No part of this translation can be copied or re-produced in any
way/means without a prior written permission from
The Bible Society in Israel
www.biblesocietyinisrael.com

הברורה על-פי מתי

ספר היוסcin של ישוע המשיח

(לוקס ג 23-38)

ספר היוסcin של ישוע המשיח בודד בראברם:² אברהם הוליד את יצחק, יצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו.³ יהודה הוליד את פרץ ואת זורה מתמר, פרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם.⁴ רם הוליד את עפינגדב, עפינגדב הוליד את נחשות ונחשות הוליד את שלמון.⁵ שלמון הוליד את בעז מרחב, בעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את ישי.⁶ ישי הוליד את דוד המלה, דוד הוליד את שלמה מזו שהיתה אשת אוריה.⁷ שלמה הוליד את רחבעם, רחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא.⁸ אסא הוליד את יהושפט, יהושפט הוליד את יוזם ויוזם הוליד את עזיהו.⁹ עזיהו הוליד את יותם, יותם הוליד את אחוז ואחוז הוליד את חזקיהו.¹⁰ חזקיהו הוליד את מנשה, מנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את י האשיהו. י האשיהו הוליד את יכניהו ואת אחיו בימי גלות בבל.¹¹ לאחר שהגלו בבל הוליד יכניהו את שאלאתיאל וושאלאתיאל הוליד את זרbabel.¹² זרbabel הוליד את אביהוד, אביהוד הוליד את אליליקים ואליליקים הוליד את עזור.¹³ עזור הוליד את צדוק, צדוק הוליד את יכנין ויכניון הוליד את אליהוד.¹⁴ אליהוד הוליד את אלעוזר, אלעוזר הוליד את מטנו ומטנו הוליד את יעקב.¹⁵ יעקב הוליד את יוסף, יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח.¹⁶ ובכך כל הדורות מאברהם עד דוד ארבעה-עשר דורות, ומכאן עד גלות

בְּבֵל אַרְבָּעָה־עָשֶׂר דֹּרוֹת, וּמְגֻלּוֹת בְּבֵל עַד הַמִּשְׁיחַ אַרְבָּעָה־עָשֶׂר דֹּרוֹת.

הולדת ישוע המשיח

(локס ב-1-7)

¹⁸ כִּי הִתְהַלֵּךְ יְשֻׁעָה מִצְרַיִם: מִרְאִים אֲמֹרָה הִתְהַלֵּךְ לְיוֹסֵף וּבְטֻרָם הַתְּאַחַדוּ נִמְצָאת הָרָה לְרוֹם הַקְּדֵשׁ.¹⁹ יוֹסֵף בַּעַלְהָה, שְׁהִיא צְדִיקָה וְלֹא רָצֶחֶת לְהַצִּיגֶת אֹתָהּ לְחֶרְפָּה, הַחֲלִיט לְשַׁלֵּם אֹתָהּ בְּסְתָר. ²⁰ בַּעֲדָן שְׁהִיא מִהְרָה בְּזֹה גְּרָאָה אַלְיוֹ מִלְאָה יְהוָה בְּחָלוּם וְאָמָר: "יוֹסֵף בָּנוּ דָוד, אֶל תִּחְשֶׁשׁ לְקַחְתָּ אֲלֵיכָה אֶת מִרְאִים אֲשֶׁתָּה, כִּי אֲשֶׁר הָרָה בָּהּ מִרוּם הַקְּדֵשׁ הוּא.²¹ הִיא יוֹלְדָתְךָ בָּנוּ וְאַתָּה תִּקְרָא שְׁמוֹ יְשֻׁעָה, כִּי הֵוא וּשְׁעָרָת עַפּוֹ מִחְטָאתֵיכֶם."

²² בְּכָל זֶה אָרָעַ לְמַעַן יִתְקִים מָה שֶׁדָּבָר אֲדֹנֵי בְּפִי הַנּוּבִיא:²³ "הַנָּה הַעֲלֵמָה הָרָה וַיָּלֶדֶת בָּנוּ וְקִרְאָת שְׁמוֹ עַמְּנוּ אֵל."²⁴ לְאַחֲרֵי מִפְנֵי הַקִּיד יוֹסֵף מִשְׁנְתוֹן וּעַשָּׂה כַּפֵּי שְׁצַוְּהוּ מִלְאָךְ יְהוָה. הֵוָה לְקַח אַלְיוֹ אֶת אַשְׁתוֹן²⁵ מִבְּלִי שִׁידַע אֹתָהּ עַד אֲשֶׁר יָלֹדה בָּנוּ, וְקִרְאָת שְׁמוֹ יְשֻׁעָה.

ב בְּעֵת שְׁנֹולֵד יְשֻׁעָה בְּבֵית לְחָם יְהוּדָה, בִּימֵי הַזְּרָדוֹס הַמֶּלֶךְ, בָּאוּ לִירוּשָׁלָם חֲכָמִים מִן הַמִּזְרָח. ² שָׁאַלוּוּ: "הִכְּנוּ מֶלֶךְ לְיְהוּדִים אֲשֶׁר נֹולֵד? כִּי רָאַינוּ אֶת פּוֹכֶבֶן בְּמִזְרָח וּבָאוּנוּ לְהַשְׁתְּחוּזָה לוֹ." ³ כַּפֵּשׁ שָׁמַע זֹאת הַזְּרָדוֹס הַמֶּלֶךְ גְּדֹהָם הֵוָה וְכָל יְרוּשָׁלָם עָמוֹ. ⁴ הֵוָה פָּגֵס אֶת בְּלָרָא שְׁמֵי הַכֹּהֲנִים וִסְטוּפֵי הַעַם וְשָׁאַל אֶתְתָּם אַיִּפה יַעֲלֵד הַמִּשְׁיחַ. ⁵ אָמְרוּ לוֹ: "בְּבֵית לְחָם יְהוּדָה, כִּי כֹּן נִכְתָּב עַל־יְדֵי הַנּוּבִיא:⁶ וְאַתָּה בֵּית לְחָם אֶרְץ יְהוּדָה, אַיִּנה צָעִיר בָּאַלּוּפִי יְהוּדָה, כִּי מִפְּנֵךְ יֵצֵא מוֹשֵׁל אֲשֶׁר יָרַעַה אֶת עַפּוֹ יִשְׂרָאֵל."

⁷ אָז קִרְאָה הַזְּרָדוֹס בְּחַשְׁאי לְחַכְמִי הַמִּזְרָח וּבְרוּ אֲצָלָם מִתִּי הַופִיעַ הַפּוֹכֶב. ⁸ אַחֲרֵי כֵּן שָׁלַח אֶתְתָּם לְבֵית לְחָם בְּאָמָרוֹ: "לְכֹוֹן

חקרו היטיב על-אוזות הילד וכאשׁר תמצאו אותו הודיעו לי כי
שָׁאֹבָא וְאַשְׁתַּחֲווּ לֵוּ גַם אַנִי.

⁹ הם שמעו את דברי המלך והמלך והנה הכהן שראו בפזורה התקדים לפניהם עד אשר בא ונעמדו מעל למקום שמהה שם הילד.
¹⁰ פראותם את הכהן שמו שמחה גדולה עד מאד.¹¹ הם נכנסו לבית וראו את הילד עם מרים אמו. נפלו על פניהם והשתבחו לו, ופתחו את צורוותיהם והגיבו לו מפתנות: זהב ולבוניה ומור. ¹² לאחר שהזהרו בחלום שלא לחזר אל הורדוס יצאו לארצה בדרך אחרת.

הילד ישוע ניצל ממוות

¹³ הם הילכו משם ומלאך יהוה נראתה אל יוסף בחלום ואמר: "קום, קח את הילד ואת אמו וברח למצרים ויהה שם עד אשר אمر לך, כי הורדוס יחשש את הילד כדי להשמיד אותו".¹⁴ הוא קם ולקח את הילד ואת אמו בלילה ויצא למצרים. ¹⁵ שם נשאר עד מות הורדוס, לקים את אשר דבר אדני בפי הנביא: "מצרים קראתי לבני".

¹⁶ באשׁר ראה הורדוס כי התילו בו החכמים רגנו עד מאד ושלח להרג את כל הילדיں שבבית לחם ובכל סביבותיה, מבני שננים ומטהה, לפי העת אשר קבע מפני החכמים.¹⁷ אז נתקאים הנאמר בפי ירמיהו הנביא:¹⁸ "קול ברמה נשמע, נהי בכיתם תמרורים, רחל מבכה על-בניה, מאנה להגשם כי איןם".

¹⁹ אחרי מות הורדוס נראתה מלאך יהוה אל יוסף בחלום בארץ מצרים²⁰ ואמר: "קום, קח את הילד ואת אמו ולך לארץ ישראל, כי מתו המבקשים את נפש הילד".²¹ הוא קם ולקח את הילד ואת אמו ובא לארץ ישראל.²² אבל בשמעו כי ארכללאוס מולך ביהודה במקום הורדוס אביו, פחד ללבת לשם. לאחר שהזהר

בְּחִלּוֹם יָצָא אֶל סְבִיבוֹת הַגָּלִיל.²³ הוּא בָּא וַיֵּשֶׁב בַּעֲיר הַגְּרוֹאָת נֶצֶרֶת, לְמַעַן יַתַּקְים הַנְּאָמָר עַל־פִּי הַנּוּבָיאִים כִּי נֶצֶרֶת יָקְרָא לוֹ.

יוחנן המטביל וקוריאתו

(מרוקוס א-1; לוקס ג-1, 9-15; יוחנן א-19-28)

בִּימִים הֵם הָופֵיעַ יוֹחָנָן הַמְּטַבֵּל בְּשָׂהוּא קֹרֵא בָּמְדִבֵּר יְהוָה לְאָמָר:²⁴ "שָׁבוּ תְּשׁוֹבָה, כִּי קָרְבָּה מְלֹכוֹת שָׁמִים."³ הוּא הָיָה זה שֶׁנְאָמָר עָלָיו בְּפִי יְשֻׁעָה הַנּוּבָיא: "קֹול קֹרֵא בָּמְדִבֵּר פָּנוּ דָּרָה יְהוָה, יִשְׁרוּ מִסְלֹותֵינוּ."

אַזְּתוֹ יוֹחָנָן לְבּוֹשׁוֹ הָיָה מִשְׁעָר גָּמְלִים וְחִגּוֹרָת עֹור עַל מִתְנִיוֹן, וּמְאַכְּלוֹ חֲנִיבִים וְדָבָשׁ הַיּוּרָא.⁵ אָז יָצָא אֶל יְרוּשָׁלָם וְכֵל יְהוָה וְכֵל כְּפָר הַיּוֹדָן⁶ וְהַטְּבֵלָו עַל־לִידֵי בִּירְדוֹן כְּשָׂהָם מִתּוֹדִים עַל חַטָּאתֵיכֶם.

כִּשְׁרָאָה רְבִים מִן הַפְּרוֹשִׁים וְהַצְּדּוֹקִים בְּאִים לְהַטְּבֵל אָמָר לָהֶם:
"יְלִדי צְפֻעָונִים, מֵי הָוֶרֶה אַתֶּכָם לְהַמְלִיט מִן הַחֲרוֹן הַבָּא?"⁸ לְכָנוּ
עַשְׂוֹ פָּרִי רָאוִי לְתְשׁוֹבָה⁹ וְאֶל תִּחְשְׁבּוּ בְּלִבְבָּכֶם לְאָמָר, 'אֲבָרָהָם הָוּא אָבִינוּ, כִּי אַנְּיָ אֹמֵר לְכֶם שְׁפָנוּ הָאֱבָנִים הָאֶלְהָ יִכְלֹל אֱלֹהִים לְהַקִּים בָּנִים לְאָבָרָהָם.¹⁰ וּכְבָרָ מִנְחָ הַגָּרוֹן עַל שְׁרוֹשׁ הַעֲצִים. עַל כֵּן כָּל עַצְלָשׁ אַיִּינָנוּ עֹשָׂה פָּרִי טֹוב יִגְדֹּעַ וַיַּשְׁלַח לְתֹזֵד הַאֲש.¹¹ אַנְּיָ אָמַנָּס מְטַבֵּל אַתֶּכָם בְּמַיִם לְתְשׁוֹבָה, אַךְ הַבָּא אַחֲרֵי חַזְקָ מִפְנֵי וְאַיִּינָנוּ רָאוִי לְשַׁאת אֶת נְعַלְיוֹ. הוּא יַטְבִּיל אַתֶּכָם בְּרוּם הַקְּדֵשׁ וּבְאָש.¹² בִּזְדֹּוֹן קָלְשׂוֹן הַמִּזְרָה לְנִקְוֹת אֶת גְּרָנוֹ וְהַוָּא יַאֲסִף אֶת דְּגַנּוֹ אֶל הָאָסָם, אַךְ אֶת הַפּוֹזֵץ יִשְׁרֹף בָּאָש בְּלָתֵי נְכָבִית."

טבילה ישוע

(מרוקוס א-9, 11-12; לוקס ג-21-22)

אָז הָגַע יְשֻׁעָה מִן הַגָּלִיל לִיְرָדוֹן וּבָא אֶל יוֹחָנָן לְהַטְּבֵל אַצְלָו,¹³ אָלָא שִׁיוֹחָנָן נִשְׁהָ לְהַנְּיאָו מִכָּה בְּאָמָרוֹ: "אַנְּיָ צָרֵךְ לְהַטְּבֵל אַצְלָה, וְאַתָּה בָּא אַלְיָ?"

¹⁵ הַשִּׁבֵּל לוֹ יִשְׁועַ וְאָמֵר: "הַנִּיחַ בְּעֵת, כִּי מִן הָרָוי שְׁנַקִּים אֶת הַצְּדָקָה בְּלֹו." וַיַּחֲנֹן הַנִּיחַ לוֹ.¹⁶ יִשְׁועַ נִטְבֵּל וְעַלָּה מִיד מִן הַמִּים. אַזְּהָה עַת נִפְתָּחוּ הַשָּׁמִים וְהַוָּא רָאָה אֶת רֹוח אֱלֹהִים יוֹרֶת בְּיוֹנָה וּבְאָהָרָן עַלְיוֹן.¹⁷ וַיהֲנֵה קֹל מִן הַשָּׁמִים אָוֹمֵר: "זֶה בָּנֵי אֲהֹובִי אֲשֶׁר בּוֹ חִפְצָתִי."

ישוע עומד בניינו

(מרקוס א' 12-13; לוקס ד' 1-13)

לֹא זוֹ הַזִּבְחָה הַרוֹחַת אֲתִי שְׁעוּרָה אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְהַתְּנִסּוֹת עַל־יִצְחָק הַשְּׁטָן,² וּלְאַחֲרֵי שָׁצָם אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָּה הִיה רָעָב.³ נִגְשָׁה אֲלֹיו הַמִּנְשָׁה וְאָמֵר: "אָמֵן בְּנֵי־הָאֱלֹהִים אַתָּה, צוֹה שְׁהָאָבָנִים הָאֱלֹהִים יִהְיוּ לְלִחְםָם." ⁴ הַשִּׁבֵּל יִשְׁועַ וְאָמֵר: "כְּתוּב, לֹא עַל־הַלְּחָם לְבָדוֹ יִחְיֶה הָאָדָם, כִּי עַל־כָּל־מֹצָא פִּידְיוֹהוּ".⁵ לְקַח אֶתְּנָהוּ הַשְּׁטָן אֶל עִיר הַקָּדֵשׁ וְהַעֲמִידָו עַל פָּנָת גָּג בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ.⁶ אָמֵר לוֹ: "אָמֵן בְּנֵי־הָאֱלֹהִים אַתָּה, הַשְּׁלֵךְ עַצְמָךְ לְמִטְהָה, שְׁהָרִי בְּתוּב, כִּי מַלְאָכִיו יִצְוְהָלָה, עַל־כָּפָרִים יִשְׁאוֹנָה, פּוֹדֵת גָּג בָּאָבוֹן רָגְלָךְ".⁷

"אָמֵר לוֹ יִשְׁועַ: "עֲזֹז בְּתוּב, לֹא תִּנְשַׁה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם".⁸ לְקַח אֶתְּנָהוּ הַשְּׁטָן לְהַר גָּבוֹהַ מִאֵד וְהַרְאָה לוֹ אֶת כָּל מִמְּלֻכּוֹת תְּבָל וְכָבֹדָן.⁹ אָמֵר אֲלֹיו: "אֶת כָּל אֱלֹהָה אָתָנוּ לְגָם אֶת תְּפִלָּה עַל פְּנֵיךְ וַתְּשַׂפְתָּהוּ לִי".¹⁰

¹⁰ הַשִּׁבֵּל לוֹ יִשְׁועַ: "הַסְּתַלְקָה, הַשְּׁטָן, הַן בְּתוּב, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תְּשַׂפְתָּהוּ וְאֶתְּנָהוּ לְבָדוֹ תְּעַבְּדִי".¹¹

וּלְאַחֲרֵי מִכֵּן עַזְבָּה אֶתְּנָהוּ הַשְּׁטָן וּמַלְאָכִים נִגְשׁוּ לְשִׁרְתוֹ.

ישוע מתחילה את שליחותו בגליל

(מרקוס א' 14-15; לוקס ד' 14-15)

¹² בְּאֲשֶׁר שָׁמַע יִשְׁועַ בַּיְמָיו אֲתִי יוֹחָנֵן יֵצֵא אֶל הַגָּלִיל.¹³ הוּא עַזְבָּה אֶת נִצְרָת וּבָא לְגֹור בְּכֶפֶר נִחוֹם לִיד הַיּוֹם, בְּחֶבֶל זְבוּלוֹן

ונְפִתְלֵי,¹⁴ לְמַעַן יִתְקִים הַנְּאֹמֶר בְּפִי יְשֻׁעָהוּ הַנְּבִיא: ¹⁵ "אָרֶץ
זָבְלוֹן וְאֶרְצָה נְפִתְלֵי, דָּרֶךְ הַיּוֹם, עַבְרֵ הַיַּרְדֵּן, גָּלִיל הַגּוֹיִם.¹⁶ הַעַם
הַהֲלָכִים בְּחַשֶּׁךְ רָאוּ אֹורֶן גְּדוֹלָה, יָשִׁיבִי בָּאָרֶץ צְלָמוֹת אֹורֶן
נְגַהָּה עַלְיָהָם".

¹⁷ מִן הַעַת הַהִיא הַמִּלְיאָה יִשְׁועָה לְהַכְרִיז וּלְזֹמֶר: "חִזְרוּ בְּתִשׁוֹבָה, כִּי
קָרְבָּה מֶלֶכְוֹת שָׁמַיִם".

הקריה לאربعة דינאים

(מריקוס א' 16–20; לוקס ה' 11–15)

¹⁸ בְּשַׁחַלה לִיד יְמִינֵי הַגָּלִיל רָאָה שְׁנֵי אֶחָדים, אֶת שְׁמַעוֹן הַנְּקָרָא בַּיּוֹם
וְאֶת אַנְדָּרִי אֶחָדיו, מְשֻׁלְיכִים רְשָׁת לְתוֹךְ הַיּוֹם, כִּי דִינָגִים הֵיו. ¹⁹ אָמַר
לָהֶם: "בָּזָאוּ אַחֲרֵי זֶה וְעַשֵּׂה אֶתְכֶם דִינָי אָדָם". ²⁰ מִיד עַזְבוּ אֶת
חֶרְשָׁתָת וְהַלְכוּ אַחֲרָיו.

²¹ בְּלִכְתּוֹ הַלְאָה רָאָה שְׁנֵי אֶחָדים אֶחָדרִים, אֶת יַעֲקֹב בָּנו זְבָדִי וְאֶת
יְוחָנָן אֶחָדיו, בְּשִׁירָה עִם זְבָדִי אֶבְיוֹם וְהֵם מִתְקַנִּים אֶת רְשָׁתָותֵיהֶם.
קָרָא לָהֶם ²² וּמִיד עַזְבוּ אֶת הַשִּׁירָה וְאֶת אֶבְיוֹם וְהַלְכוּ אַחֲרָיו.

ישוע משורת את המונינים

(לוקס ו' 17–19)

²³ הַוָּא סְבֵב בְּכָל הַגָּלִיל בְּשַׁהֲוָא מַלְמֵד בְּבָתִי הַפְּנִיסָת וּמִכְרִיז אֶת
בְּשׂוֹרַת הַמְּלָכִיות וּמַרְפָּא כָּל מִתְּחָלָה וְכָל מִזְוֹה בְּעַם. ²⁴ שְׁמַעוֹן יָצָא
בְּכָל סּוּרִיה וְהַבְּיאָו אֶלְיוֹ אֶת כָּל הַחֹזְלִים הַסּוּבְלִים מִמְּחָלוֹת
וּמִכְאֹבִים לְמִינֵיהם, וְגַם אֲנָשִׁים אֲחֹזִין שְׁדִים, מִפְּרִיחָה וּמִשְׁטָקִים,
וְהַוָּא רְפָא אֶתְכֶם. ²⁵ הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים הַלְכוּ אַחֲרָיו מִהַּגְּלֵיל
וּמִדְקָפּוֹלִיס, מִירוֹשָׁלים וַיהוֹדָה וּמַעֲבָר הַיַּרְדֵּן.

הדרשה על ההר

ה כְּרָאוֹתָו אֶת הַמּוֹנִים הַעַם עַלָּה בְּמַעְלָה הַהֵר וַיֵּשֶׁב, וּתְלִמְדִיךְיָו
נָגְשׁוּ אֶלְיוֹ. ² פָּתַח פִּיו וּלְמַד אֶתְכֶם בְּאָמָרוֹ:

אשרי

(локס 2011-23)

³"אשרי עניי הרוח, כי להם מלכות השמים.⁴ אשרי האבליים, כי הם יונחמו.⁵ אשרי הענווים, כי הם יירשו את הארץ.⁶ אשרי הרעבים והצמאים לצדק, כי הם ישבעו.⁷ אשרי הרחמנים, כי הם ירchemgo.⁸ אשרי ברית לבב, כי הם יראו את אליהם.⁹ אשרי רודפי שלום, כי בני אלהים יקראו.¹⁰ אשרי הנרדפים בגין האזק, כי הם ממלכות השמים.¹¹ אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם ויעילו עליכם בגין.¹² שמחו וגילו, כי שכרכם רב בשמים; הרי זה רדף את הנביאים שהיו לפניכם".

מלח ואור

(מרקוס ט 50; לוקס יד 34-35)

¹³"אתם מלח הארץ, ואם תאביד למלח מליחותו, כיצד תחזר לו? הוא לא יצליח עוד לשום דבר כי אם להשליכו החוץ להיות מרמס לרגלי הבירות.¹⁴ אתם אוור העולם. עיר שוכנת על הר אינה יכולה להסתתר.¹⁵ גם אין מדים מנזורה ושם איתה תחת כליה, אלא על פון שמים איתה ואותה תאיר לכל באית הבית.¹⁶ מה יאר נא אורךם לפני בני אדם, למען יראו את מעשיכם הטובים ויבגדו את אביכם شبשים".

התורה והנבאים

¹⁷"אל תהשבו שבאתि לבטל את התורה או את הנביאים; לא באתי לבטל כי אם לךם.¹⁸ אכן. אומר אני לכם, עד אשר יעברו השמים והארץ אף יוד אחת או-tag אחד לא יעברו מן התורה בטרים יתקדים הכל.¹⁹ לכן כל המפר אחת מן המצוות הקטנות האלה ומלמד מה את הבירות, קטוו יקרא במלכות השמים. אבל כל העושה ומלמד מה הוא גדול יקרא במלכות השמים.²⁰ אומר אני לכם, אם לא תהיה צדקהכם מרבה מצדקת הסופרים והפושעים לא תכנסו למלכות השמים".

כעם והתפישות

²¹"שְׁמַעְתֶּם כִּי נָאֵר לַرְאֹשׁוֹנִים לֹא תִּרְצַח, וְכֹל רֹצֶחֶת יִחַב לְדַיּוֹ".
²²וְאַנְיִ אָמֵר לְכֶם: כִּל הַכּוּסָע עַל אֲחִיוֹ^ה יִחַב לְדַיּוֹ; הָאָמֵר לְאֲחִיוֹ
 יִרְקַּח יִחַב לְמִשְׁפָט הַסְּנָהָדוֹרִין; וְהָאָמֵר יָאוֹיל דִּינוֹ אֲשֶׁר גַּיהַנוּם.
²³לְכוּ אַם תְּבִיא אֶת קָרְבָּנָה אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְשֵׁם תִּזְכֶּר כִּי לְאַחִיךְ דָּבָר
 גַּדְגָּה,²⁴ עָזֵב אֶת קָרְבָּנָה שֵׁם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְלֹךְ תִּחְלָה לְהַתְּרִצּוֹת
 לְאַחִיךְ וְאַחֲרֵיכְךָ בָּזָא וְהַקְרֵב אֶת קָרְבָּנָה.²⁵ מַהְרָה לְהַתְּפִיס עַם אִישׁ
 רֵיבָה בְּעֻזָּךְ בַּדָּרָה אַתָּה, פֹּן יִמְסֹר אַתָּה לְשׁוֹפֵט וְהַשׁׁוֹפֵט
 אַתָּה לְשׂוֹטֵר וְתִשְׁלַח לְבֵית הַסְּהָר.²⁶ אַמְּנֵן אָמֵר אַנְיִ לְהָ, לֹא תִצְא
 מִשֵּׁם עַד אֲשֶׁר תִשְׁלִם אֶת הַפְּרוֹוֹתָה הַאַחֲרוֹנָה".
²⁷"שְׁמַעְתֶּם כִּי נָאֵר לֹא תִּנְאֵף".²⁸ וְאַנְיִ אָמֵר לְכֶם שֶׁכֶל הַפְּנִיבֵיט
 בָּאָשָׁה מִתּוֹךְ תָּאוֹהָא אֲלֵיכָה בָּכָר נָאֵף אַתָּה בְּלֹבֶז.²⁹ אֲםַע עַינְךָ
 הַיְמָנִית תַּכְשִׁיל אַתָּה, נָקֵר אַתָּה וְהַשְּׁלֵךְ אַתָּה מִמָּה, כִּי מוּטָב
 לְכָה שִׁיאָבֵד אֶחָד מִאָבְרִיךְ מִשְׁשִׁילָךְ כָּל גּוֹפָךְ לְגִיהַנוּם.³⁰ וְאַם יָדָךְ
 הַיְמָנִית תַּכְשִׁיל אַתָּה, קָצֵץ אַתָּה וְהַשְּׁלֵךְ אַתָּה מִמָּה, כִּי מוּטָב
 לְכָה שִׁיאָבֵד אֶחָד מִאָבְרִיךְ מִרְדָּתָךְ כָּל גּוֹפָךְ לְגִיהַנוּם".

גירושין

(מתי יט 9; מרקוס יי-11; טז 18)

³¹"נָאֵר, יִשְׁלַח אֶת אַשְׁתוֹ יִתְּנוּ לְהַסְּפָר כְּרִיתוֹת".³² וְאַנְיִ
 אָמֵר לְכֶם: כִּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶת אַשְׁתוֹ חֹזֶץ מְאֹשֶׁר עַל־דְּבָר זְנוּת,
 עוֹשֶׁה אַתָּה לְנוֹזְעָת; וְהַלֹּזֶם אֶת הַגְּרוּשָׁה לְאַשָּׁה נֹאֵף הוּא".

שבועה

³³"עוֹד שְׁמַעְתֶּם כִּי נָאֵר לַרְאֹשׁוֹנִים לֹא תִשְׁבַּע לְשָׁקר וְשָׁלֵם
 לְאַדְנִי גְּדָרִיךְ".³⁴ וְאַנְיִ אָמֵר לְכֶם שֶׁלֹּא לְהַשְׁבַּע בְּכָלְלָה: לֹא בְשָׁמִים,
 כִּי כְּסָא אֱלֹהִים הָם;³⁵ אֶךְ לֹא בָּאָרֶץ, כִּי הַדּוֹם וּגְלִילֵי הִיא; וְלֹא
 בִּירוּשָׁלים, שָׁהָרֵי קְרִית מְלָה רַב הִיא.³⁶ גַּם בְּרָאֵשׁ אֶל תִשְׁבַּע,

^ה 22: יש כתבי יד אחרים המופיעים את המלה "חינם".

21: שמות כ 13 ה 27: שמות כ 14 ה 35: תה"ל מ"ח

כִּי אַינְךָ יִכּוֹל לְהַפֵּג שָׁעַרָה אֶחָת לְבָנָה אוֹ לְשָׁחוֹרָה.³⁷ אֲךָ תְּהִא מַלְתָּכֶם יְבוּן, כֵּנוּ; יְלָאִ, לְאִ. יוֹתֵר מֵזָה מִן הַרְעָה הוּא.

מידה כנגד מידה

(لوיקס 1:30–29)

³⁸ שְׁמַעְתֶּם כִּי נְאָמֵר יְעַזְּן תְּחַת עֵין, שְׁוֹן תְּחַת שַׁוֹּן.³⁹ וְזַנְאִי אָמֵר לְכֶם שֶׁלָּא לְהַתְּקוּם עַל עוֹשָׂה הַרְעָה. אֲדָרְבָּא, הַסּוּר לְךָ עַל הַלְּחֵי הִימְנִית, הַפִּנְהָה אַלְיוֹ גַם אֶת הַאֲחֶרֶת.⁴⁰ מִ שְׁרוֹצָה לְתַבְעָ אֹתָהּ לְדִין כִּדְיַי לְקַחְתָּ אֶת פְּתַנְתָּה, הַנְּחָה לוֹ גַם אֶת מַעַילָּה.⁴¹ וְזַמְּנִי שְׁמַאלְץ אֹתָהּ לְלִכְתָּ אֶתוֹ מַרְחָק שֶׁל מִיל אֶחָד, לְהָ אַתָּו שְׁנִים. ⁴² תָּנוּ לִמְבַקֵּשׁ מִפְּה וְאֶל תִּפְנַה מִן הַרְוֹצָה לְלוֹזָת מִפְּה.

אהבה לאויבים

(لوיקס 1:27–32)

⁴³ שְׁמַעְתֶּם כִּי נְאָמֵר יְאַהֲבֵ אֶת רֵעֶךָ וְשַׁנְאֵ אֶת אוֹיְבֶךָ.⁴⁴ וְזַנְאִי אָמֵר לְכֶם, אֲהַבְוּ אֶת אוֹיְבֶיכֶם וְהַתְּפִלְלוּ בְּعֵד רֹזְדִּיףֶיכֶם,⁴⁵ לִמְעוֹן תְּהִיוּ בְּנִים לְאָבִיכֶם שְׁבָשְׁמִים, כִּי הַוָּא מַזְרִיחָ שְׁמָעוֹן עַל רְעִים וְעַל טֻובִים וּמַמְטִיר גְּשָׁם עַל צְדִיקִים וְעַל רְשִׁיעִים.⁴⁶ הַוָּא אֶם תְּאַהֲבֵ אֶת אוֹיְבֶיכֶם מִשְׁכְּרָכֶיכֶם? הַלָּא גַם הַמּוֹקָסִים עַוְשִׁים זֹאת.⁴⁷ וְאֶם תְּשַׁאֲלֵ בְּשַׁלּוּם אֲחִיכֶם בָּלְבָד, מַהוּ הַמִּיחָד שְׁאַתֶּם עַוְשִׁים? הַלָּא גַם הַגּוֹיִים עַוְשִׁים זֹאת.⁴⁸ לְכָנוּ הֵיו שְׁלִימִים, כְּמוֹ שְׁאָבִיכֶם שְׁבָשְׁמִים שְׁלִם הֵוֹ.

גמилות חסדים

וְהַשְׁמְרוּ מַלְעָשׂוֹת אֶת צְדָקָתֶם לְפָנֵי בְּנֵי אָדָם מִתּוֹךְ בָּנָה שִׁירָאו אֶתְכֶם; אֲםַתְּעָשׂוּ כֵּנוּ, אֵין לְכֶם שְׁכָר אֶצְל אֲבִיכֶם שְׁבָשְׁמִים.² לְכָנוּ בְּעַשׂוֹתָה מַעֲשֵׂי חָסֵד אֶל תְּשִׁמְעֵי קָול תְּרוּעה לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שְׁעוֹזִים הַאֲבוּעִים בְּבָתִי הַכְּנִיסָּת וּבְרָחוּבּוֹת כִּדְיַי שִׁיכְבְּדוּ אֶתְכֶם הַבְּרוּאִות. אָמֵן אָוֹמֵר אֲנִי לְכֶם, שְׁכָרָם אַתֶּם.³ וְאַתָּה

בעשותך מעישה חסד אל תדע שמאלה את אשר עשה ימינה,
למען יהיו חסדים בשתור ואביך הרואה במסתורים יגמל לך.

תפילה

(لوיקס יא-2)

⁵כאמור אתם מתפללים אל תהיו כאבוועים, האווהבים להתפלל בעמדם בבטה נסחת ובפנות של רחובות למען יראו לבני אדם. אמן אומר אני לכם, שכרם אתם.⁶ ואותה כאמור תתפלל הפנס למדרה, סגר את הדלת בעזך והתפלל לאביך אשר בשטור, ואביך הרואה במסתורים יגמל לך.

⁷כאמור אתם מתפללים המנעוו מלגב מילים פגויים, החושבים שברב דברים ישמעו.⁸ אל תהיו דומים להם, כי ידעת אביכם את צרכיכם בטורים תבקשו ממנה.⁹ לכן מה התפללו אתם:
אבינו שבשימים, יתקדש שמה,
¹⁰ תבוא מלכויותה, יעשה רצונך
בבושים ינו הארץ.

¹¹את לחם חקנו לנו לנו היום,
¹² וסלח לנו על חטאינו בפי שטולחים
גם אנחנו לחוטאים לנו.

¹³ונאל תביאנו לידי נסיוון, כי אם חלצנו מנו הרע.
¹⁴ כי אם תסלחו לבני אדם על חטאיהם, גם אביכם שבשימים יסלח לכם.¹⁵ ואם לא תסלחו לבני אדם, גם אביכם לא יסלח לכם על חטאיהם.

יום

¹⁶כאמור אתם צמים אל תהילכו קודרים כמו האבוועים, המশנים את פניהם כדי להראות צמים לבני אדם. אמן אומר אני לכם, שכרם אתם.¹⁷ ואותה כאמור תצום מושך את ראשך בשנו ורוחץ את פניהם,¹⁸ כדי שלא תראה צם לבני אדם כי אם לאביך אשר בשטור, ואביך הרואה במסתורים הוא יגמל לך.

אוצר בשמות

(لوקס יב 34-33)

¹⁹ אל תאצרו לכם אוצרות עלי אדמות, במקום שהעת ורחלוניה משיחיתים והגנובים חופרים וಗנובים.²⁰ אצרו לכם אוצרות בשמיים, במקום אשר עש ותלווה לא ישחיתו וגנובים לא יחפרו ולא יגנבו;²¹ כי במקום שאוצר נמצא, שם יהיה גם לבבה.

אור הגוף

(لوקס יא 36-34)

²² מנורת הגוף היא העין. לפיכך אם עינך טובת כל גופך יאור. ²³ אה אם עינך רעה כל גופך יחש; ואם יחש האור אשר בקרבה, מה רב החשך!

אליהם והםמו

(لوקס טז 13)

²⁴ אין איש יכול לעבד שני אדונים, שכן או ישנא אחד ויאהב את השני, או יהיה מסור לאחד ויזלזל בשני. איןכם יכולים לעבד את האלים ואת הממון.

אל דאגה

(لوקס יב 22-24)

²⁵ אכן אומר אני לכם: אל תדאגו לנפשכם – מה תאכלו או מה תשתתgo, ולגופכם – מה תלבשו. הלא הנפש חשובה מון המזון, והגוף חשוב מון הלבוש.²⁶ הביטו אל עוז השמים: אתם זורעים ואינם קוצרים, אף אתם אוספים אל אסמים, ובאים שבשים מכלל אליהם. הלא אתם חשובים יותר מהם?²⁷ ומי מכם בדאגתו יכול להוסיף טפח אחד על שנות חייו?

²⁸ ולמה אתם דואגים ללבוש? התבוננו אל שונני השדה וראו איך הם גדלים: אינםعمالים ולאינם טועים.²⁹ אומר אני לכם שוגם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחד מהם.³⁰ ואם בכה

^ט 27: להוסיף... – או: להוסיף אמה אחת על קומתו?

מלביש אלהים את חציר השודה אשר היום ישנו ומחר ישלה לתוכה התנור, על אחת כמה וכמה אתכם, קטני אומנה!³¹ ^{לכון} אל תדאגו לאמר: מה נאכל? מה נשתה? ומה גלבש?³² ^{הו} את כל אלה מבקשים הגויים, והרי אביכם شبשים יודע שאריכים אתם לכל אלה.³³ אתם בקשו תחלה את מלכותו ואת צדקהו, וכל אלה יוספו לכם.³⁴ ^{לכון} אל תדאגו ליום מחר, כי המחר יdag לעצמו; כי לו ליום צרכתו.

שיפוט הזולת

(لوקס 1,38-37,42-41)

א אל תשפטו למען לא תשפטו,² כי במשפט אשר אתם שופטים תשופטים תשפטו ובמזה אשר אתם מודדים ימדד לכם.³ מודיע אתה רואה את הקיסם אשר בעין אחיך ואינה שם לב לךורה אשר בעינך?⁴ איך תאמר לאחיך: הנה לי להוציא את הקיסם מעינך, והנה הקורה בעינך?⁵ צבוע! הוציא תחלה את הקורה מעינך; אחריו כו תראה היטוב ותוכל להוציא את הקיסם מעינו של אחיך.⁶ אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניהם לפניהם החזירים, פנו יומסו אותם ברוגלים וינפנו ויתרפו אתכם".

בקשה ומענה

(لوקס 1a-9)

ז בקשו וייתנו לכם. חפשו ותמצאו. דפקו ויפתח לכם.⁸ כי כל המבקש מקבל, והמחפש מוצא, והמתడפק יפתח לו.⁹ מי מכם האיש אשר בנו יבקש לחם והוא יתנו לו אבן?¹⁰ או אם יבקש דג והוא יתנו לו נחש?¹¹ ^{הו} אם אתם הרעים יודעים לחת מתנות טובות לבנייכם, כל שבע אביכם شبשים יתנו לך טוב למבקשים ממנה.¹² ^{לכון} כל מה שתרצו שייעשו לכם בני הארץ, כו גם אתם עשו להם, כי זאת התורה והנביאים."

הפתוח הצר

(לוקס ג' 24)

¹³"הַכְּנִסֵּי דֶּרֶךְ הַפְּתָחָ הַצָּר, כִּי רַקְבַּ הַפְּתָחָ וּמְרוּמַת הַדָּרֶךְ
הַמּוֹלִיכָה לְאָבֹדֹן וּרְבִים הַהוֹלְכִים בָּה. ¹⁴אֲך֒ צָר הַפְּתָח וְצָרָה
הַדָּרֶךְ הַמּוֹלִיכָה לְחַיִם וּמְעֻטִים הַמוֹצָאים אֹתָה".

העץ ופרי

(локס ו' 43-44)

¹⁵"הַזְּהָרוּ מִנְבֵּיאִי הַשְׁקָר הַבָּאִים אֲלֵיכֶם בְּלֹבֶשׂ כְּבָשִׂים וּבְתוֹךְ
תוֹכָם זָאָבִים טָוְרִפִים הֵם. ¹⁶בְּפִרְוֹתֵיהֶם תַּכְיִרוּ אֹתָם. הָאָמָ
אָוֹסְפִים עֲנָגִים מִן הַקּוֹצִים אָוּתָנִים מִן הַבְּרָקִינִים? ¹⁷כִּי כָל עַץ
טוֹב עֹשֶׂה פָּרִי טֹב וְהַעַץ הַנְּשַׁחַת עֹשֶׂה פָּרִי רֵע.

¹⁸עַץ טֹב אִינָנוּ יָכֹל לְעַשׂוֹת פָּרִי רֵע וְעַץ נְשַׁחַת אִינָנוּ יָכֹל
לְעַשׂוֹת פָּרִי טֹב. ¹⁹כִּי עַץ שָׁאָינוּ עֹשֶׂה פָּרִי טֹב כּוֹרְתִים אֹתָה
וּמְשַׁלְיכִים אֹתָה לְתוֹךְ הָאָש. ²⁰לְכָן בְּפִרְוֹתֵיהֶם תַּכְיִרוּ אֹתָם".

מעולם לא הכרתי אתכם

(локס ג' 25-27)

²¹"לֹא כָל הָאוֹמֵר לִי אָדוֹנִי, אָדוֹנִי יָכֹנֵס לְמִלְכֹות הַשְׁמִים, אֶלָּא
הַעֲוֹשָׂה אֶת רְצׂוֹן אָבִי שְׁבָשִׁמִים. ²²רְבִים יָאמְרוּ אֵלִי בַּיּוֹם הַהוּא:
אָדוֹנִי, אָדוֹנִי, הָלָא בְּשָׁמָךְ נָבָנוּ וּבְשָׁמָךְ גָּרְשָׁנוּ שְׂדִים וּבְשָׁמָךְ
עָשָׂינוּ נְפָלָאות וּרְבּוֹת. ²³אָז אָזְדִּיעַ לָהֶם: 'מְעוּלָם לֹא הַכְּרָתִי
אֶתְכֶם, סָרוּ מִמֶּנִּי עֹשֵׂי רְשָׁעִי'."

יסוד איתן ויסוד רוע

(локס ו' 47-49)

²⁴"לְכָן כָל הַשׁוֹמֵעַ אֶת דְּבָרַי אֶלָּה וְעֹשֶׂה אֹתָם יְהִי דֹּמָה לְאִישׁ
נְבָזֵן אֲשֶׁר בָּנָה אֶת בֵּיתוֹ עַל הַסְּלָעָ. ²⁵הַגָּשָׁם יָרֶד, בָּאוּ הַשְׁטָפּוֹנוֹת
וּנְשַׁבּוּ הַרְוִחוֹת וְהַלְמִיו בַּבֵּית הַהוּא, אֲך֒ הוּא לֹא נָפֶל, כִּי יָסֶד עַל
הַסְּלָעָ.

²⁶ וכל השומע את דברי אלה ויאנו עוזה אוטם ידמה לאויל אשר בנה את ביתו על חול.²⁷ הגשם ירד, והוא השיטפונות ונשבו הרוחות והלמו בבית ההוא; נפל הבית וגדולה היהת מפלתו.²⁸ בsharp; ישבו את דבריו אלה השיטפונים הבמון העם על תורתו,²⁹ כי למד אותם בבעל סמכות ולא כדרך שלמדו סופריהם.

ריפוי המצורע

(פרק א' 40-45; לוקס ה' 12-16)

ח הוא ירד מון החר וbammo עם רב הילכו אחריו.² אז התקירב איש מצרע, השתחווה לו ואמר: "אדוני, אם תרצה תוכל לטהר אותי".³ הושיט ישווע את ידו, נגע בו ואמר: "רוואה אני! השהה!". ומיד נרפא צרעתו.⁴ אמר לו ישווע: "ראה, אל תספר לאיש, אבל לך הראה אל הכהן ותקירב את פקרובן אשר צוה משה לעדות להם".

ריפוי הנער של שר-המאה

(פרק ז' 10-1; יוחנן ד' 43-54)

⁵ כאשר נכנס לבפר נחום נגע אליו שר-מאה אחד והתמן לפניו:
⁶ "אדוני, נערינו שוכב בבית והוא משתק ויסובל מאד."
⁷ אמר לו ישווע: "אני אבא וא רפואי אותו".
⁸ השיב שר-המאה ואמר: "אדוני, אני נרי לך שטבאו בצל קורתני. רק דבר דבר וירפא נערינו". גם אני איש כפוף למרות וכופפים לי אנשי צבא, וכך אשר אני אומר לך, לך!, הוא הולך;
 ולאחר יבוא!, הוא בא; ולעבדי, עשה זאת!, הוא עוזה".
¹⁰ שמע ישווע והתפלא. אמר אל ההולכים אחריו: "אמנו אמר אני לכם, אצל שום איש בישראל לא מצאתי אמונה בזאת".¹¹ ואני אומר לכם, רבים יבואו מפוזר ומן עבר ויסבו עם אברם ויצחק ויעקב במלכות השמים,¹² אבל בני המלכות יגرسו אל החשך החיצון; שם יהיה היללה וחורק השנים".¹³ ולשר-המאה אמר ישווע: "לך ובאמונתך פו יהיה לך". אומה שעיה נרפא נערו.

ריפוי חולים רבים

(מורkos א 29-34; לוקס ד 38-41)

¹⁴ בְּשַׁנְכָנֵס יִשּׁוּעַ לְבִתּוֹ שֶׁל כִּיפָא רָאָה אֶת חֲמוֹתוֹ שׂוֹכֶבֶת וְהִיא סֻזְבָּלָת מִחְםָה. ¹⁵ הַוָּא נִגְעַן בִּקְדָה וְחַחָם סָר מִפְנָה. אָז קָמָה וְשָׁרָתָה אֹתָם. ¹⁶ לְעֵת עָרֵב הַבְּיאָו אֲלִיו וּרְבִים שֶׁהָיו אֲחֹזָזִי שְׁדִים וְהַוָּא גַּרְשָׁנָה אֶת הַרוֹחוֹת בְּדָבָר פִוּ וּרְפָא אֶת כָּל הַחַזְוִילִים, ¹⁷ לְקָלִים אֶת אֲשֶׁר נִאמֵר בְּפִי יִשְׁעִيهוּ הַנֶּבֶיא: "חַלְינָנוּ הוּא נִשְׁאָ וּמְכַאֲבִינוּ סְבָלָם".

ישוע מшиб לבקשת אחרים

(לוקס ט 57-62)

¹⁸ כַּשְׁרָאָה יִשּׁוּעַ הַמּוֹן עִם רְבִבָּ מִסְבִּיבוֹ צָוָה לְעַבְרָ אֶל עַבְרָ הַיּוֹם. ¹⁹ נִגְשָׁ אֲלִיו אֶחָד הַסּוֹפְרִים וַיֹּאמֶר לוֹ: "רְבִבִי, אַלְךָ אֲחַרְיךָ אֶל כָּל מִקְוָמֵשׁ שְׁתַלְהָ".

²⁰ עֲנָה לוֹ יִשּׁוּעַ: "לְשֹׁוֹעֲלִים יִשְׁמַרְתֶּן וְלָעוֹז הַשְׁמִים קְנִים, אֲךָ בּוֹדְהָאָדָם אֵין לוֹ מִקְוָמֵלָה לְהַנִּיחָ אֶת רָאשׁוֹ".

²¹ אִישׁ אֶחָר מִן הַתְּלִמְדִים אָמַר אֲלִיו: "אֲדוֹנִי, הַרְשָׁה לִי תְּחִלָה לְלַכְתָּ לְקַבְרָ אֶת אָבִי".

²² אָמַר לוֹ יִשּׁוּעַ: "לְךָ אֶתְרִי וְהַנִּיחָ לְמַתִּים לְקַבְרָ אֶת מַתִּים".

ישוע משikit סורה

(מורkos ד 35-41; לוקס ח 22-26)

²³ הַוָּא נִכְנֵס לְסִירָה וְתַלְמִיקֵי נִכְנֵסוּ אַחֲרָיו. ²⁴ וְהַגָּהָה סָעָרָה גְּדוֹלָה הַתְּחִזְלָה בַּיּוֹם עַד אֲשֶׁר כְּסֹו הַגְּלִים אֶת הַסִּירָה, אֲךָ הַוָּא הַיָּה יִשְׁוּן.

²⁵ נִגְשָׁוּ אֲלִיו וְהַעֲירָוּ אָוֹתוֹ בְּאָמָרָם: "אֲדוֹנָנוּ, הַצֵּל אָוֹתָנוּ, אַנְחָנוּ טוֹבָעִים!". ²⁶ אָמַר לְהָם: "לִמְהָא אַתָּם פּוֹחָדים, קְטַעֵי אָמֹנוֹנָה?!" הַוָּא קָם וְגַעַר בְּרוֹחוֹת וּבִים וְנִשְׁתְּרַךְהָ דְמָמָה עַמְקָה. ²⁷ תְּמָהָה הָאָנָשִׁים וְאָמָרוּ: "מַיְ הַוָּא זֶה שְׁגָם הַרוֹחוֹת וְהַיּוֹם נִשְׁמְעִים לוֹ?"

גירוש שדים

(מורkos ה-1-20; לוקס ח-26)

²⁸ בַּאֲשֶׁר בָּא אֶל עַבְרֵהֶם, אֶל אָרֶץ הַגְּדִירִים, פְּגַשְׁתָּהוּ שְׁנִי אָנָשִׁים אֲחוֹזִיִּים שְׁדִים בְּצֹאתָם מִמְּעָרוֹת הַקְּבָרִים. הֵם הַיּוּ תּוֹקְפָּנִים כֹּל כֵּה, שְׁאִישׁ לֹא הִיה יָכֹל לַעֲבֹר בָּאוֹתָה דֶּרֶךְ.²⁹ אָז הַחְלוּ צֻעָּקִים: "מַה לָנוּ וְלָכֶד בְּנֵהָאָלָהִים – בָּאָתָה הַנָּה לְעַנּוֹת אָוֹתָנוּ בְּטֻרְם עַת?"³⁰ בַּמְּרֹחֵק מִסִּים מֵהֶם רָעָה עַדְרֹת חַזִירִים גָדוֹלִים.³¹ הַפְּצִירָה בָּזָה שְׁדִים וְאָמָרוּ: "אִם תִּגְרַשׁ אָוֹתָנוּ, שְׁלַח אָוֹתָנוּ לְתוֹךְ עַדְרֹת חַזִירִים".³² אָמָר לָהֶם: "לְכֹו! הֵם יָצָא וְגַנְגַסּו לְתוֹךְ חַזִירִים, וְהַגָּה כֵּל הַעֲדָר הַסְּתִיעָר בְּמוֹרֵד אֶל הַיּוֹם וְמִתְבָּפִים.³³ בְּרָחוֹ הַרוּעִים וּבְאוֹהָרִיּוֹת. שְׁם סִפְרוּ אֶת הַכָּל וְאֶת מָה שְׁקָרָה לְאֲחוֹזִי הַשְׁדִים,³⁴ וְכָל הַעִיר יֵצֵא לְקַרְאַת יְשֻׁועַ. כְּשֻׁרָאו אָוֹתָוּ הַתּוֹשְׁבִים בְּקָשׁו מִפְנוֹ שִׁילָה מִאָזְרוֹם.

ריפוי איש משותק

(מורkos ב-1-12; לוקס ה-17-26)

ט הוּא יָרַד לְסִיקָה, עַבְרָ אֶת הַיּוֹם וּבָא אֶל עִירוֹ.² וְהַגָּה הַבִּיאוֹ אֲלֵיו אִישׁ מִשְׂתָּק שׁוֹכֵב עַל אֲלוֹנֶנֶה. כְּשֻׁרָאו יְשֻׁוע אֶת אִמּוֹנֶתֶם אָמָר אֶל הַמִּשְׂתָּק: "הַתְּחַזֵּק, בָּנִי, נִסְלַחַו לְכָה חַטָּאתֶךָ".

³ אֲחָדִים מִן הַסּוֹפְרִים אָמְרוּ בְלָבָם: "זֶה מְגַדֵּר שְׁמָםִים!"⁴ יְשֻׁוע הַבְּחִין בְּמַחְשָׁבוֹתֵיכֶם וְאָמָר: "לִמְהֵא אַתָּם חֹשְׁבִים רְעוֹת בְּלַבְבָּכֶם?⁵ מַה יָּזַר קָל: לְזֹמֶר יִסְלַחַו לְכָה חַטָּאתֶיכָ, אֲזַל זֹמֶר קָום וְהַתְּהַלֵּךְ? אֲזַל לְמַעַן תִּדְעַו כִּי לְבּוֹנָה אָדָם הַסְּמֻכּוֹת עַלְיָאָדָם לְסַלְלָה עַל חַטָּאים", – וְאָז פָּנָה וְאָמָר לְמִשְׂתָּק – "קָום, קָח אֶת הַאֲלוֹנֶנֶה וְלֹהֵךְ לְבִיתְךָ!"⁶ הוּא קָם וְהַלֵּךְ לְבִיטָתוֹ.⁸ כְּשֻׁרָאו זֹאת הַמּוֹן הַעַם נִתְמַלְאָו יְרָאָה וְשַׁבְּחוּ אֶת הָאֱלֹהִים שְׁנִינְטוּ סְמֻכוֹת בְּזֹאת לְבָנִי אָדָם.

ישוע קורא למתי המוכס

(מרוקוס ב' 13-17; לوكס ה' 27-32)

⁹כִּי אָשָׁר עַבְרֵר מִשְׁם רָאָה יִשְׁוע אִישׁ יוֹשֵׁב בַּבֵּית הַמֶּכֶס וְשָׁמוֹ מַפְתִּין.
אָמַר אֲלֵיכוֹ: "לֹךְ אַחֲרַיו." הוּא קָם וַיָּלֹךְ אַחֲרַיו.¹⁰ כַּשְׁהַסֵּב בַּבֵּית
בָּאוּ מִזְכָּסִים וְחוֹטָטִים רַבִּים וְהַסְּבּוּ עִם יִשְׁוע וְתַלְמִידָיו.¹¹ רָאוּ
הַפְּרוֹשִׁים וְאָמְרוּ לְתַלְמִידָיו: "מַדּוֹעַ אָכַל וּבָכַם עִם המזקסים
וְהַחֲזֻטָּאים?"

¹²שְׁמַע יִשְׁוע וְאָמַר לָהֶם: "לֹא הַבְּرִיאִים צְרִיכִים לְרוֹפָא, אֶלָּא
הַחֲזֻלִים.¹³ וְאַתֶּם צָאוּ וְלִמְדוּ מָה מִשְׁמָעָ 'חִסְדָּךְ חֲפֹצָתִי וְלֹא־צָבָח',
כִּי לֹא בָּאתִי לְקָרָא לְאָכְדִּיקִים כִּי אִם לְחוֹטָטִים."

שאלת בעניין צום

(מרוקוס ב' 18-22; לוקס ה' 33-39)

¹⁴אֵז נָגַשׂ אֲלֵיכוֹ תַּלְמִידִי יוֹחָנָן וְשָׁאַלְוֹ: "מַדּוֹעַ אַنְחָנוּ וְהַפְּרוֹשִׁים
צְמִים הַרְבָּה וְתַלְמִידִיךְ אַيִם צְמִים?"

¹⁵הַשִּׁיבָה לָהֶם יִשְׁוע: "הָאָם יְכוֹלִים בְּנֵי הַחַפֶּה לְהַתָּבֵל בַּעֲוד
הַחֲתֹנוֹ אַתֶּם? אָךְ יָמִים יָבוֹאו שְׁהַחֲתֹנוֹ יְלַחֵשׁ מֵהֶם וְאָז יִצְוָמֶן.¹⁶
אֵין אִישׁ שָׁם פֶּשֶׁה שֶׁל בְּדַחֲשׁ עַל בָּגְדַּיְשׁוֹ, שָׁבֵן הַטְּלָאי
יַתְלַשׁ מִן הַבָּגְדַּיְשׁ וְהַקְרָעַ יִגְדֵּל. ¹⁷וְאֵין שָׁמִים יְיוֹן חֲדֵשׁ בְּנָאֹdot
יְשָׁנִים; אָם יַעֲשׂוּ גּוֹן, יַתְבַּקְעֻן הַנָּאֹdot וְהַיּוֹן יְשָׁפֵד וְהַנָּאֹdot לְאָ
יַצְלָחוּ עוֹד. אָבֵל שָׁמִים אֶת הַיּוֹן הַחֲדֵשׁ בְּנָאֹdot חֲדֵשִׁים וְשָׁנִים
יְחִידִיּוֹן יְשָׁמְרוּ."

¹⁸כִּי אָשָׁר דִּבֶּר אֲלֵיכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים בָּא אֶחָד הַינְכְּבָדִים,
הַשְּׁתִּחְנוּ לוֹ וְאָמַר: "זֶה עַתָּה מִתָּה בְּתִי. בָּזָא נָא וְסָמָה אֶת יְדֵךְ
עַלְיָה וְתַחַתָּה".

¹⁹יִשְׁוע קָם וַיָּלֹךְ אַחֲרָיו הוּא וְתַלְמִידָיו.²⁰ וְהִנֵּה אַשָּׁה שְׁהִיְתָה זְבַת
דָּם שְׁתִּים־עִשְׂרֵה שְׁנָה הַתְּקֻרְבָּה מַאֲחֹר וְנִגְעָה בְּכָנָף בָּגְדַּו,²¹ כִּי
אָמְרָה בְּלִבְבָה יְאָמֵן רַק אָגָע בְּבָגְדַּו אַתְרָפָא."

²² פֶּנְהָ יִשְׁועַ וַיַּרְאֵה אֹתָהּ. אָמַר לְהָ: "חִזְקִיָּהוּ, בְּתִי, אֲמֻנוֹתְךָ הַשְׁעִירָה אֹתָהּ." מִאוֹתָה שֶׁעָה נִרְפָּא הָאֲשָׁה.²³ כַּשְׁבָּא יִשְׁועַ אֶל בֵּית הַנִּכְבֵּד וַיַּרְאֵה אֶת הַמְּחַלְּלִים בְּחַלְלִים וְאֶת הַעַם הַרוֹגֵשׁ, אָמַר: "צָאוּ, כִּי הַיְלָדָה לֹא מַתָּה. הִיא רַק יִשְׁנָה." אַךְ הַם צָחַקְוּ לוֹ.²⁴ לְאַחֲרֵי שְׁהַזְׁכָּאוּ הָאָנָשִׁים נִכְנָס, אַחֲז בִּידָה וְהַנְּעָרָה קִמָה.²⁵ שָׁמַע הַדָּבָר הַזָּה יִצְאָ בְּכָל אַוְתָו הַאַזּוֹר.

ריפוי העיוורים והайлום

²⁶ כַּאֲשֶׁר יִצְאָ מִשְׁמָן יִשְׁועַ הַלְּכוֹ אֶחָדוֹ שְׁנִי אֲנָשִׁים עֲוֹרִים כַּשְׁהֶם צֹעֲקִים: "בָּוֹדְדָה, רַחֲם עַלְינוּ!"²⁸ בְּהַכְּנָסָוּ הַבִּיתָה נִגְשׂוּ אַלְיוֹ הַעֲוֹרִים. אָמַר לָהֶם יִשְׁועַ: "הָאָם מַאֲמִינִים אַתָּם שְׁאַנִי יִכְּזַבֵּר לְעֹשָׂות זוֹאת?"²⁹ "כָּו, אֲדֹנָנוּ!" הַשִּׁיבוּ.

²⁹ נִגְעַן בְּעִינֵיכֶם וְאָמַר: "יְהָא לְכֶם כְּאֲמֻנוֹתְכֶם!"

³⁰ אֵז נִפְקַחוּ עִינֵיכֶם וַיִּשְׁועַ הַזְּהִיר אַתָּם בְּאָמָרוֹ: "שִׁימוּ לְבָב שְׁלָא יִדְעַ לְאִישׁ!"³¹ אֵז הַם יִצְאָ וְהַשְׁמִיעִוּ אֶת שְׁמָעוֹ בְּכָל הַאַזּוֹר הַהוּא.

³² לְאַחֲרֵי שִׁיצָא הַבִּיאוּ אַלְיוֹ אִישׁ אַלְמָ אֲחֹזׁ שֶׁד.³³ הַוָּא גַּרְשֵׁשׁ אֶת הַשִּׁדָּה, וְהַאֲלָמָה חַל לְדָבָר. הַתְּפִלָּאוּ הַהְמוֹנִים וְאָמָרוֹ: "מְעוּלָם לְאָנָה כַּדָּבָר הַזָּה בִּישְׁרָאֵל."³⁴ אַךְ הַפְּרוֹשִׁים אָמָרוֹ: "בְּעֹזֶר שָׁר הַשִּׁדִּים הַוָּא מַגְרֵשׁ אֶת הַשִּׁדִּים."

³⁵ יִשְׁועַ עַבְרָ בְּכָל הָעָרִים וְהַכְּפָרִים כַּשְׁהֶוא מַלְמֵד בְּבִתִּי הַפְּנִיסָת,

מְבֹשֵׁר אֶת בְּשׂוֹרַת הַמֶּלֶכֶת וּמְרַפֵּא כָּל מַחְלָה וְכָל מִדּוֹה בָּעֵם.

³⁶ כָּרָאוֹתוּ אֶת הַהְמוֹנִים נִתְמָלָא רַחֲמִים עַלְيָהֶם, שְׁבוּן הַיְוָגָעִים וְנִדְחִים כְּצָאן אֲשֶׁר אִין לָהֶם רֹועָה.³⁷ אָמַר אֶל תַּלְמִידָיו: "הַקָּצִיר רַב, אֶבְלַ הַפּוֹעָלִים מַעֲטִים.³⁸ לְכָן הַתְּפִלָּלוּ אֶל אֲדוֹן הַקָּצִיר שִׁיְשַׁלֵּח פּוֹעָלִים לְקָצִירָוּ."

ישוע שלוח את שניים-עשר השליחים

(מרקוס ג-19; י-7; ז-13; לוקס 1-12; ט-1)

¶ הוא קרא אליו את שניים-עשר תלמידיו ונתנו להם סמכות על רוחות הטמאה, לגרש אותן ולרפוא כל מחלת וכל מזוהה.² וואלה שמות שניים-עשר השליחים: הראשון שמעון המכונה ביפא, אנדרי אחיו, יעקב בן זבדי ויזחנן אחיו,³ פיליפוס וברד-תלמי, תאמה ומתי המוכס, יעקב בן חלפי ותדי,⁴ שמעון הקנאוי ויהודה איש קריות – האיש שמסר אותו.

⁵ את שניים-עשר אלה שליח ישוע במצוותו עליהם את הדבר זהה: "אל תלכו לדרך הגויים ואל תכנסו לעיר של שומרונים,⁶ אלא לכו אל הארץ האובדות אשר לבית ישראל.⁷ ובכלתכם הזכירו: 'קربה מלכות שמים'⁸ רפאו חולמים, הקימו מתים, טהרו מצרעים, גרשו שדים; חנם קבלתם, חנם תתנו.⁹ לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחושת בכיסי חגורותיכם;¹⁰ לא תרמיל לדרכם, לא שתי כתנות, לא נעלים ולא מקל, כי ראי הפועל ללחמו.¹¹ בכל עיר וכפר שתכנסו אליהם ברור מי ראי בתוכם ושבו שם עד צאתכם.¹² כשאתם נכנסים לבית ברוכו בישלום.¹³ אם ראי הבית יבוא עליו הישלום' שלכם, אך אם איןנו ראי ישבה הישלום' שלכם אליהם.¹⁴ כל מי שלא יקבל אתכם ולא ישמע לדבריכם, צאו מן הבית ההוא ומן העיר ההיא וננערו את האבק מעל רגיניכם.¹⁵ אמן אומר אני לכם, כל יומר יהיה ביוום הדין לאرض סדום ועמורה מאשר לאotta עיר."

רדיפות צפויות לשליחים

(מרקוס ג-9; ז-13; לוקס כא-12)

¹⁶ הנה אָנֹכִי שׁוֹלֵם אֲתֶכְם כַּכְבָּשִׂים בֵּין זָאָבִים. לְכוּ הֵי עֲרוּמִים בְּנָחָשִׁים וּתְמִימִים כְּיוֹנִים.¹⁷ הַזְּהָרוּ מִבְנֵי אָדָם, כי יִמְסְרוּ אֲתֶכְם לְסִנְהָדְרוֹת וַיַּלְקֹו אֲתֶכְם בְּבָתִי הַכְּנָסֶת שְׁלָהֶם.¹⁸ לִפְנֵי מֹשְׁלִים וּמֶלֶכִים תַּוְבֹּאוּ בְּגָלְלִי, לְעֻדוֹת לְהֶם וּלְגֹויִים.¹⁹ אָבֶל כַּאֲשֶׁר יִמְסְרוּ

אתכם אל תידאגו אikh וממה תדברו, כי באotta שעה ינתנו לכם מה לומר;²⁰ שפנו לא אתכם תדברו, אלא רוח אביכם היא אשר תדבר בכם.²¹ זאת ועוד, אתה ימסר את אחיך למhot ואב ימסר את בנו. בניים יקומו על הזריהם וימתו אותם.²² ותהי שנוןאים על הפלם לעון שם, אלה המחזיק מעמד עד קץ הוא יושע.²³ כאשר ירדפו אתכם בעיר אחת נסעו לעיר אחרת. אמן אומר אני לכם, לא תספיקו לעבר את ערי ישראל עד שיבוא בר-האדם.²⁴ תלמיד איןנו גדול מנו המורה אף לא העבד גדול מאדוןינו.²⁵ כי לו תלמיד שייהיה כרבו והעבד כאדוןיו. אם לבעל הבית קראו בעל-זבול, כל שפנו לאנשי ביתו".

ממי לפחו

(לוקס יב 7-2)

²⁶"לכו אל תפחדו מפנייהם, כי אין דבר מכך שלא יגלה ואין נסתור שלא יונדע.²⁷ את מה שאני אומר לכם בחשך אמרו באור, ומה שנלחש לאזנים הקרים מועל הגנות.²⁸ אל תפחדו מון ההורגים את הגוף שאין ביכולתם להרוג את הנפש, אלא יראו מזה אשר יכול לגרום לו לאבדו הנפש והוא לאבדו הגוף ביגנותם.²⁹ האם לא נמקרות שתין צפורים באשר אחד? גם אחת מהן לא תפלו הארץ מבלי השגחת אביכם.³⁰ אלה אתם, אפלו שערות ראשכם נמננו כלו.³¹ לכו אל תפחדו, יקרים אתם מצפירים ורבות".

הודאה לעומת התחרשות; פילוג ולא שלום

(לוקס יב 8,9; יד 51-53; יד 26-27)

³²"כל מי שיודה بي לפני בני אדם גם אני אודה בו לפני אבי شبשים.³³ וכל המכחש בי לפני בני אדם גם אני אכחיש בו לפני אבי شبשים.³⁴ אל תהשבו שיבאתי להטיל שלום על הארץ. לא באתי להטיל שלום אלא חרב,³⁵ שחררי באתי לגרום פילוג בין איש לאביו, בין בת לאמה ובין בלה לחמותה,³⁶ ויהיו איבי איש אנשי

בֵּיתוֹ.³⁷ הָאֶחָד בְּאַבְיוֹ אֲוֹ אֲתָה אֶמְמֻסָּעַ מִמְּנִי אֵין כְּדָאי לִי,
וְהָאֶחָד בְּבָנוֹ אֲוֹ אֲתָה בַּתּוֹ יְוִתֵּר מִמְּנִי אֵין כְּדָאי לִי.³⁸ זֶמֶר שָׁאַיָּנוּ
לֹזֶקֶת אֲתָה צְלָבָו וְהַזְּלָבָה אַחֲרֵי אֵין כְּדָאי לִי.³⁹ הַמּוֹצָא אֲתָה נֶפֶשׁ
אָבֵד אַוְתָּה, וְהַמְּאָבֵד אֲתָה נֶפֶשׁ לְמַעַן יִמְצָא אַוְתָּה.

שכר

(פרק ט 41)

⁴⁰ הַמִּקְבֵּל אֶתְכֶם מִקְבֵּל אֶתְךָ, וְהַמִּקְבֵּל אֶתְךָ מִקְבֵּל אֶתְךָ
שְׁלֹחָנִי.⁴¹ הַמִּקְבֵּל נְבֵיא מִשׁוּם הַיּוֹתָוֹ נְבֵיא שְׁכֵר נְבֵיא יְקַבֵּל,
וְהַמִּקְבֵּל צְדִיק מִשׁוּם הַיּוֹתָוֹ צְדִיק שְׁכֵר צְדִיק יְקַבֵּל.⁴² וְכֹל הַמְּשֻׁקָּה
אֲתָה אֶחָד הַקְּטוּנִים הַאֱלֹהָ רַק כָּסָס מִים קְרוּם מִשׁוּם הַיּוֹתָוֹ תַּלְמִיד,
אִמְמָנוּ אָמָר אָנִי לְכֶם, לֹא יָאָבֶד שְׁכָרוֹ.

וְאֵלֵיכֶם יִשְׁוע סִים אֶת הַזָּר אַוְתָּה לְשָׁנִים-עֶשֶׂר תַּלְמִידָיו וְהַלְךָ מִשְׁם
לְלִימֹוד וְלְהַטִּיף בָּעֲרִירָה.

שליחים מאת יהונתן המתביל

(لوকס 18:35-37)

² כִּאָשֶׁר שָׁמַע יוֹחָנָן בְּבֵית הַסְّהָר עַל מַעֲשֵׂי הַמְּשִׁיחָ שָׁלַח בַּיד
תַּלְמִידָיו לְשָׁאֵל אֶתְכֶם:³ אַתָּה הַוְאָ אֲשֶׁר נָעַד לְבָזָא, אוֹ נַחֲפֵה
לְאֶחָר?

⁴ הַשִּׁיבָה יִשְׁוע וְאָמָר לְכֶם: "לְכֹו הַגִּידו לַיּוֹחָנָן אֲתָה אֲשֶׁר אֶתְכֶם
שׁוֹמְعִים וּרֹאִים:⁵ עֲוֹרִים רֹאִים, פְּשָׁחִים מַהֲלָכִים, מַצְעִים
מַטְהָרִים, חֲרֵשִׁים שׁוֹמְעִים, מַתִּים קָמִים, עֲנִינִים מַתְבִּשִּׁים,
וְאֲשֶׁרִי מַי שְׁלָא אֲהֵיה לוֹ לְמַכְשּׁוֹל."

⁷ הַם הַלְּכוּ וַיְשֻׁוע הַחֶל לְדַבֵּר אֶל הַמִּזְוֹן הַעַלְמָדוֹת יוֹחָנָן: "מָה
יִצְאֶתְכֶם לְמִדְבָּר לְרָאֹות? קָנָה מַתְנוּעָ בְּרוֹוח?⁸ יִבְכּוּ מָה יִצְאֶתְכֶם
לְרָאֹות? אִישׁ לְבּוֹשׁ בְּגִדִּים מַעֲדָנִים? הָרִי הַלּוֹבֶשִׁים לְבּוֹשׁ מַעֲדָן
בְּבְתִּי מַלְכִים הַם.⁹ מָה בְּכָל זֹאת יִצְאֶתְכֶם לְרָאֹות? נְבֵיא? כֹּן, אָנִי
אָמָר לְכֶם, אָف יוֹתֵר מַנְבֵיא.¹⁰ זֶה הַוְאָ אֲשֶׁר כְּתוּב עָלָיו, הַנְּגִニָּה

שולח מלאכי לפניהם ופנה דרכך לפניה. ¹¹ אמר אמן. אומר אני לכם, לא כם בילודי איש גדול מיוון הפטיביל, אך הקטן במלכות השמים גדול מפנו. ¹² ומימי יוחנן הפטיביל ועד עתה מלכות השמים פורצת והפזרצים אוחזים בה. ¹³ הן כל הנבאים והתורה עד יוחנן נבואו. ¹⁴ ואמם תרצו לקבל הרוי הוא אליהו העתיד לבוא. ¹⁵ מי שאננים לו, שיישמע!

¹⁶ למי אשווה את הדור הזה? דומה הוא לילדי היושבים בחצרות השוקים וקוראים אל חביריהם בקהל: ¹⁷ יחלנו لكم במלחלים ולא רקדים, קוננו לכם קינה ולא בכיתם. ¹⁸ כי בא יוחנן, לא אבל ולא שתה, ואומרים הנה איש זולל וסובא, יגיד המוכסים והחווטאים. אכו, צדקתה של החכמה הוכחה במשמעותה.

או לאדישים ומנוח ליגעים

(ЛОקס י' 13-15, 21-22)

²⁰ אז החל לגער בערים שהתחוללו בהן נשוי הربים ולא חזרו בתשובה: ²¹ "אויך כורזין! אויך לך בית צקה! כי אלו נעשו בוצר ובצדין הפלאות שנעשו בתוכנו, הרי מכרבר היו חזרות בתשובה בשיק ואפר. ²² ברם אומר אני לכם, קל יותר יהיה ביום הדין לצור ולצדין מאשר לכם. ²³ וזאת, אף נחום, האם לשמים תעלי? אל שאול תרדי! כי אלו בסדום נעשו הנשים שהיו בתוכה, עומדת היהת על תלה עד היום. ²⁴ וואולם אני אומר לך, קל יותר יהיה ביום הדין לארץ סdom מאשר לך."

²⁵ בעת ההיא אמר ישוע: "מודה אני לך, אבי, אדון השמים והארץ, כי הסתרת את הדברים האלה מכם סבכים והנונים וגליתם לעוזלים. ²⁶ הנה אבי, שהרי לך היה רצון מלפניך. ²⁷ הכל נמסר לי מאות אבי ואני איש מכיר את הבן, זולתי האב; אף אין איש מכיר את האב, זולתי הבן וכל מי שהבן רוצה לגלות לו.

¹² מא 12: מלכות... – אן: מלכות השמים נלקחה בחזקה ותקיפים תופסים אותה.

²⁸ בזאו אלֵיכֶם כָל הַעֲמָלִים וְהַעֲמוֹסִים וְאַנִי אָמַצֵּיא לְכֶם מִנוּחָה.
²⁹ קְחוּ עַלְיכֶם אֶת עַלְיָהוּ וְלִמְדוּ מִמֶּנּוּ, כִּי עַנוּ אַנִי גִּנְモֹךְ רוח; תִּמְצָאוּ
 מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹתֶיכֶם,³⁰ כִּי עַלְיָהוּ נְعִים וְקָל מְשָׁאי".

בן האדם הוא אדון השבת

(מרקוס ב 23-28; לוקס 1-5)

וּבָ באotta העת עבר ישוע בשבט בשדה קמה; תלמידיו היו רעים ויחלו לקטוף שבלים ולאכל.² ראו זאת הפושעים ואמרו לו: "הנה תלמידיך עוזים מה שאסור לעשות בשבט".³ השיב להם: "האם לא קראתם מה שעשה דוד כאשר רעב הוא והאנשימים אשר אותו?⁴ הרי נכנס לבית האלים ואכל את לחם הפנים שלא היה מטר לו ולא נשיו לאכל כי אם לפהנים בלבד.⁵ האם לא קראתם בתורה כי בשבתו מחללים הכהנים את השבת במקדש ונמצא באו.⁶ איזה עלייהם אשמה?⁶ ואני אומר לכם שגדול מן המקדש נמצא באו.⁷ אך אלו ידעתם מה משמע חסיד חפצתי ולא-זבח, לא הייתם מרשיעים את הנקאים,⁸ שהרי בונ-האדם הוא אדון השבת".

ריפוי בעל היד היבשה

(מרקוס ג 6-6; לוקס 1-11)

⁹ הוא הילך משם ונכנס לבית הקנסת.¹⁰ היה שם איש שידיו יבשה וهم פנו אליו שאלה: "האם מטר לרפא בשבת? זו זאת כדי שיוכלו להאשים אותו".

¹¹ אמר להם: "מי מכם האיש ששבש אחד לו ואם יפל בשבת לתוך בור לא יחזיק בו ויראים אותו?¹² ובמה חשוב האדם יותר מנו שבבש! לבן מטר לעשות את הטוב בשבת".

¹³ אז אמר אל האיש: "הושיט ידך!" והוא הושיט את ידו ואמנם שבה לאיתנה והיתה בריאה כמו השניה.¹⁴ יצאו הפושעים ועקבסו עצה להכחיד את ישוע.

¹⁵ ישוע ידע את זאת והתרחק משם, אך רביים הָלְכוּ אחריו. הוא רפה את כלם ¹⁶ והזיהיר אותם שלא יגלו אותו, ¹⁷ למען יתקדים מה שנאמר בפי ישעיהו הנביא: ¹⁸ "הוּא עֲבֹד אֶת־מַדְבֵּרְךָ, בְּחִירֵי רְצַחַת נְפָשִׁי. נְתַתִּי רָוחֵךְ עַלְיוֹן, מְשֻׁפֵּט לְגּוּיִם יוֹצִיא; ¹⁹ לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא־יִשְׁמַע בְּחִזּוֹן קְוּלוֹ. ²⁰ קְנֵה רְצֹוֹן לֹא יִשְׁבּוּר וּפְשַׁתָּה בְּקָהָה לֹא יִכְבְּנָה, ²¹ עד יוֹצִיא לְנַצְחֹן מְשֻׁפֵּט; וְלַשְׁמוֹ גּוֹיִם יִיחַלוּ".

ישוע נגד בעל-זבול

(מרקוס ג-30; לוקס יא 14-23; יב 10)

²² אז הובא אליו איש אחזו שיד והוא עור ואלם. ישוע רפה אותו ורחלם דבר וgem ראה. ²³ השותמו כל המוני העם ואמרו: "האם לא זה ברנדון?"

²⁴ בשלশםעו זאת הפרוושים אמרו: "זה אכןנו מגרש את השדים אלא בעזירת בעל-זבול שר השדים".

²⁵ הוזיאל וידע את מחשיבותיהם אמר להם: "כל ממלכה המפלגת בתוך עצמה סופה שהיא נחרבת, וכל עיר או בית המפלגים בתוך עצם לא יחזיקו מעמד". ²⁶ אם השטן מגרש את השטן, כי אז התפלג בתוך עצמו ואיך תעמדו מליכתו? ²⁷ ואם אני מגרש את השדים בעזירת בעל-זבול, בעזירת מי מגרשים אותם בניםכם? لكنם ייהו שופטיםם. ²⁸ אך אם על-ידי רוח אליהם אני מגרש את השדים, כי אז הגעה אליכם מלכות האלוהים. ²⁹ או איך יוכל איש להכנס לביתו של גבור ולטלטל את כליו אם לא יכפת תחלה את הגבור? רק אחריו כן יבז את ביתו. ³⁰ מי שאיננו אתי נגדי הוא, וכי שאיננו אוסף אתי – מפזר. ³¹ על כן אני אומר לכם, כל חטא וגדוף ישלח לבני אדם, אך גדוול בלבפי הרוח לא ישלח. ³² כל המדבר דבר נגד בונך האדים ישלח לו, אבל כל המדבר נגד רוח הקדש לא ישלח לו לא בעוולם זהה ולא בעוולם הבא".

²¹ יב: נימ: לאמת יצא משפט...ולתורה أيام יחלו. (ישעה מב, 3, 4)

²⁰⁻¹⁸ יב: ישעה מב-1

העץ ופרוי

(לוקס 1:43–45)

³³או שְׁהַעַץ טוֹב וּפְרִיוֹ טוֹב, או שְׁהַעַץ רֵעַ וּפְרִיוֹ רֵעַ; שָׁהָרִי בְּפְרִיוֹ נִכְרֵר הַעַץ. ³⁴יְלָדִי צְפֻעֲנוּנִים, אֵיךְ תּוּכְלוּ לְדִבֶּר טוֹבּוֹת וְאַתָּם רְעִים? הַן מִתּוֹךְ הַשׁוֹפֵעַ בְּלֹבֶב מִדְבָּר הַפֶּה. ³⁵אִישׁ טוֹב מִפְיקֵךְ דְּבָרִים טוֹבִים מְאוֹצָרוֹ הַטּוֹבָב; אִישׁ רֵעַ מִפְיקֵךְ דְּבָרִים רְעִים מְאוֹצָרוֹ הַרְעָעָה. ³⁶וְאַנְּיִ אָמַר לְכֶם, כֹּל מְלָה בְּטִלָּה שִׁזְבְּרוּ בְּגַן אָדָם יִתְנוּ עַלְיכֶם דִּין וְחַשְׁפּוּ בַּיּוֹם הַדָּין. ³⁷מִדְבָּרִיהָ תִּצְדַּק וּמִדְבָּרִיהָ תִּחְיֶב.

בקשה לראות אותן

(מרוקוס ח:11–12; לוקס יא:29–32)

³⁸אֲחָדִים מִן הַסּוֹפְרִים וּמִהַפְרוֹשִׁים פָּנוּ אֶלָיו וְאָמְרוּ: "רְبִי, רֹצְצִים אָנוּ לְרֹאֹת מִמֶּךָ אֶתְכָ." ³⁹

הַשִּׁיבֵב וְאָמַר לְהָם: "דָּזָר רֵעַ וּמִנְאָף מִבְקַשׁ אֶתְכָ, וְאֶתְכָ לֹא יִנְתַּנוּ לוּ מִלְבָד אֶתְכָ יוֹנָה הַנְּגִבִּיא. ⁴⁰כְּמוֹ שְׁהִיא יוֹנָה בְּמַעַי הַדָּג שֶׁלֶשֶׁה יָמִים וּשֶׁלֶשֶׁה לִילּוֹת, כִּי יְהִי בָּרוּךְ אֱלֹהִים בְּלֹבֶב הַאֲדָמָה שֶׁלֹּוֹשָׁה יָמִים וּשֶׁלֶשֶׁה לִילּוֹת. ⁴¹אֲנֵנִי נִינָה יָקְנוּמוּ בְמִשְׁפְּט עִם הַדָּזָר הַזֶּה וְיַרְשִׁיעָוּהוּ, כִּי חִזּוּ בְתִשְׁוֹבָה בְּקָרִיאָת יוֹנָה; וְהַנָּהָגָדָל מִיּוֹנָה כֹּאֵן. ⁴²מִלְפְּתָת תִּמְנוּ תְּקוּם בְּמִשְׁפְּט עִם הַדָּזָר הַזֶּה וְתַרְשִׁיעָ אֶתְכָ, כִּי בָּאהּ מִקְצָה הָאָרֶץ לְשָׁמֵעַ אֶת חִכְמַת שְׁלָמָה; וְהַנָּהָגָדָל מִשְׁלָמָה כֹּאֵן."

шибת הרוח הטמאה

(לוקס יא:24–26)

⁴³הַרְוֹת הַטְּמֵאָה הַיּוֹצָאת מִן הָאָדָם מִשְׁוֹטֶטֶת בָּמִקּוֹמוֹת צִיה וּמִבְקַשְׁתָּה לָהּ מִנוֹנָה וְאַנְּיָה מוֹצִיאָת. ⁴⁴אָז תָּאָמַר: 'אֲשֻׁוּבָה אֶל בֵּיתִי שִׁיצָאַתִּי מִפְנֵנוּ.' הִיא בָּאהּ וּמוֹצָאת אֶתְכָ יוֹנָה, מַטְאָטָא וּמַהְדָר. ⁴⁵מִיד הִיא הַזְּלָקָת וּלְזָקָת אַתָּה שָׁבַע רְוּחוֹת אַחֲרוֹת רְעוֹת

ממנה וככלו נכונות לשבון שם. אכן גרוועה אחריתו של האיש ההוא מראשיתו. כן גם יהיה לדoor הרע זהה.

אמו ואחו של ישוע

(מרוקוס ג' 31–35; לוקס ח' 19–21)

⁴⁶ בשעה שדיבר אל המונה העם באו אמו ואחו. הם עמדו בחוץ ורצו לדבר אותו. ⁴⁷ אמר לו מישעה: "הנה אם ו אחיך עומדים בחוץ ומבקשים לדבר אתה". ⁴⁸ השיב ואמר לאיש אשר הודיע לו: "מי היא אמי וממי הם אחיכי?" ⁴⁹ ובזה שיטו את ידו אל תלמידיו אמר: "הנה אמי ואחיכי", ⁵⁰ כי כל העוזשה את רצונו אבי שבשטים הוא אחיכי ואחותיכי ואמי".

משל הזורע

(מרוקוס ד' 9–12; לוקס ח' 4–8)

ו¹ ביום ההוא יצא ישוע מן הבית וישב על־יד הים. ² בינו שגנוקהלו אליו המונה עם רב ירד לשירה לשפט בה וכל המונה עמד על החוף. ³ אז דבר אליהם רבות במשלים ואמר: "הנה הזורע יצא לזרע. ⁴ כאשר זרע נפלו כמה זרעים בשולי הדרה ובאו צפירים ואכלו אותם. ⁵ אחרים נפלו על ארמת טרשים, במקומות שלא היה להן הרבה הרים או דממה, ומחרו לצמח מפני שלא היה להם אדמה עמוקה. ⁶ אולם בזרקה המשמש נצרכו ובאיו שרש התיבשו. ⁷ אחרים נפלו בין קוצים, אך הקוצים צמחו והחניקו אותם. ⁸ ואחרים נפלו על אדמה טובה ועשוו פרי – זה פי מאה, זה פי שלשים וזה פי שלושים. ⁹ מי שאזנים לו, שיישמעו!"

מטרת המשלים

(מרוקוס ד' 10–12; לוקס ח' 9–10)

¹⁰ נגשו התלמידים ושאלו: "מדוע אתה מדבר אליהם במשלים?" ¹¹ השיב ואמר: "מפני שלכם נתנו לדעת את סודות מלכות השמים, אך להם לא נתנו. ¹² כי מי שיש לו נתן לו ושפע יהיה לו, אך מי שאין לו, גם מה שיש לו ילקח ממנו. ¹³ לכן במשלים אני

מִדְבָּר אֶלְيָהּם, כִּי בְּרוֹאֹתֶם אֵינָם רֹאִים וּבְשָׁמַעַם אֵינָם שׂוּמָעים
אֲף אֵינָם מִבְּנִים.¹⁴ וּמִתְקִימָת בָּהֶם נִבְואֵת יְשֻׁעָיהוּ לְאַמִּיר: 'שְׁמַעוּ
שְׁמוּעַ וְאַל-תִּתְבִּינוּ וְרָאוּ רָאוּ וְאַל-תִּתְדֹּעַ.¹⁵ הַשְׁמָנוֹ לְבָדְהָעַם הַזֶּה
וְאַזְנֵיו הַכְּבָד וְעַיְנֵיו הַשְׁעָע, פָּרוּרִיאָה בְּעַיְנֵיו וּבְאַזְנֵיו יִשְׁמַע וְלִבְבוֹ
יִבְינוּ, וְשָׁב וְרָפָא לוֹ.'

¹⁶ אֲשֶׁר עַיְנֵיכֶם הַרְוֹאֹת וְאַזְנֵיכֶם הַשׂוּמָעוֹת.¹⁷ אָמֵן. אָמֵר אָנִי
לְכֶם, נִבְיאִים וְצִדְיקִים וּבְבִם נִכְסְפוּ לְרֹאֹת אֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים
וְלֹא רָאוּ, וְלִשְׁמַעַת אֲשֶׁר אַתֶּם שׂוּמָעים וְלֹא שׂוּמָעוּ."

פָּשָׁר מָשֵׁל הַזּוּרָע

(מרוקוס ד 13-20; לוקס ח 11-15)

¹⁸ וּבְכֵן שׂוּמָעוּ אַתֶּם אֶת פָּשָׁר מָשֵׁל הַזּוּרָע.¹⁹ כֶּל הַשׂוּמָע אֶת דָבָר
הַמְּלֻכּוֹת וְאַיִלְנוּ מְבִין, בָּא הַרְעָה וְחוֹטֵף אֶת מָה שְׁנִזְרָע בְּלִבְבוֹ; זֶה
הַנִּזְרָע בְּשָׁולִי הַדָּרָה.²⁰ הַנִּזְרָע עַל אֶדְמָת טְרַשִּׁים הוּא הַשׂוּמָע
אֶת הַדָּבָר וּמִיד מְקַבֵּל אֹתוֹ בְּשָׁמְחָה,²¹ אֲך֒ אֵין לוֹ שָׁرֵשׁ בְּתוּכוֹ
וּרְקָ לְשָׁעָה יַעֲמֹד, וּבְהִיּוֹת צְרָה אוֹ רְדִיפָה בְּגַלְל הַדָּבָר הוּא נִכְשֵׁל
מִיד.²² הַנִּזְרָע בֵּין הַקּוֹצִים הוּא הַשׂוּמָע אֶת הַדָּבָר, אֶלָּא שְׁדָאנּוֹת
הַעֲוֹלָם הַזֶּה וּמִדּוֹחֵי הַעַשֵּׂר מִתְנִיקִים אֶת הַדָּבָר וְלֹא יַעֲשֵׂה פָּרִי.²³
הַנִּזְרָע עַל הָאֶדְמָה הַטוֹּבה הוּא הַשׂוּמָע אֶת הַדָּבָר וּמְבִין וְגַם
עוֹשֶׂה פָּרִי – זֶה עוֹשֶׂה פִּי מֵאָה, זֶה פִּי שְׁשִׁים וְזֶה פִּי שְׁלוֹשִׁים."

מָשֵׁל עַל הַחֲטִיטִים וְהַעֲשִׁבִּים הַרְעִים

²⁴ הַמְשִׁיק וְסִפְרַ לְהֵם מָשֵׁל אֶחָר: "מִלְכּוֹת הַשְׁמִים דֹסָה לְאִישׁ
הַזּוּרָע זֶרֶע טֹב בְּשִׁידָהוּ.²⁵ וְהַגָּה פְּשִׁיעָנוּ הָאָנָשִׁים בָּא אֹוִיב, זֶרֶע
עֲשִׁבִּים רְעִים בֵּין הַחֲטִיטִים וְהַלְּךָ לוּ.²⁶ כַּאֲשֶׁר צִמְחוּ הַגְּבוּלִים
וְעָשׂוּ תְּבוֹאָה נְרָאוּ גַם הַעֲשִׁבִּים הַרְעִים.²⁷ אֵז נְגַשׁוּ עֲבָדִי בַּעַל-
הַבִּית וְאָמְרוּ אֶלְיוֹ, 'אֲדוֹגְנוּ, הֵלָא זֶרֶע טֹב זֶרֶעַת בְּשִׁידָה; מִנֵּין יִשְׁ
בּוּ עֲשִׁבִּים רְעִים?²⁸ אָמַר לְהֵם, 'אִישׁ אֹוִיב עָשָׂה זֹאת'. שְׁאַל-
הַעֲבָדִים, 'הִאם אַתָּה רֹצֶחֶת שְׁנִילָה וּנְלִקְטָה אַתָּם?²⁹ הַשִּׁיב בַּעַל-

הבית, לא, שפָּא בְּלֹקְטָכֶם אֶת הַעֲשָׂבִים הַרְעִים תַּעֲקֹרוּ אֶתְכֶם גַּם
אֶת הַחֲטִים.³⁰ הַגִּיחו לְשִׁנְיָהֶם לְגָדֵל יְחִיד עַד הַקָּצִיר. בָּעֵת הַקָּצִיר
אָמָר לְקוֹצָרִים: לְקַטוּ בְּרָאשׁוֹנָה אֶת הַעֲשָׂבִים הַרְעִים וְאֶגְדוּ
אֶתְכֶם לְאַלְמֹות כְּדֵי לְשֻׁרְפָּם, וְאֶת הַחֲטִים אָסְפוּ לְאַסְפָּם שְׁלִי.

משלים על גורגו החודל ועל השאור

(מרוקוס ד-30; 32-21; לוקס יג 18-21)

³¹ הַזָּקִיף וְסָפַר מָשֵׁל אַחֲר: "מֶלֶכְתָּה הַשְׁמִים דָׂמָה לְגַגְגִּיר חֲרֵךְל
אֲשֶׁר לְקַחְוּ אִישׁ וּזְרוּ אֶתְכֶם בְּשִׁדְחָהוּ.³² אַמְנָם קָטָן הוּא מִכֶּל
הַרְעִים, אֲךָ לְאַחֲר אַמְיִחְתּוּ גָּדוֹל הוּא מִן הַיְּרֻקּוֹת וְהַזְּפָה לְעֵין, כִּי
שׁוֹפּוֹת הַשְׁמִים בְּאַיִם וּמִקְנְנִים בֵּין עַנְפָּיו".

³³ עוֹד מָשֵׁל סָפַר לְהָם: "מֶלֶכְתָּה הַשְׁמִים דָׂמָה לְשַׂאוֹר אֲשֶׁר לְקַחְתָּה
אִשָּׂה וּטְמָנָה אֶתְכֶם בְּעַשְׂרִים קִילּוֹגְרָם קִימָח עַד שְׁחַחְמִיא בְּלֹו".

³⁴ אֲתָה כֵּל אֶלְהָה דָּבָר יִשּׁוּעָה לְהָמוֹן הַעַם בְּמַשְׁלִים, וּבְלִי מָשֵׁל לְאַדְבָּר
אֲלֵיכֶם;³⁵ לְמַעַן יִתְקַיֵּם מָה שָׁגַּאֲמָר בְּפִי הַנּוֹבֵא: "אִפְּתָחָה בְּמַשְׁלֵל
פִּי, אֲבִיעָה חִידּוֹת מִנִּידְקָם".

פָּשָׁר מָשֵׁל הַחֲטִים וְהַעֲשָׂבִים הַרְעִים

³⁶ אַחֲרֵי כֵּן שָׁלַח יִשּׁוּעָה אֶת הַמּוֹן הַעַם וּנוֹכֵנָס הַבִּתָּה. נָגַשׂ אַלְיוֹ
תַּלְמִידָיו וְאָמְרוּ: "הַסְּבָר נָא לְנוּ אֶת מָשֵׁל הַעֲשָׂבִים הַרְעִים".

³⁷ הַשִּׁיבָּה וְאָמְרוּ: "הַזּוֹרֵעַ אֶת הַרְעָעָה הַטוֹּב הַוָּא בְּנוֹ-הָאָדָם.³⁸ הַשְׁדָּה
הַוָּא הַפְּתַבֵּל. הַזּוֹרֵעַ הַטוֹּב הַוָּא בְּנֵי הַמֶּלֶכְתָּה, וְהַעֲשָׂבִים הַרְעִים
הַמְּבִנִּי הַרְעָה.³⁹ הַאָוִיב הַזּוֹרֵעַ אֶתְכֶם הַוָּא הַשְׁטָן. הַקָּצִיר הַוָּא קָצָ
הַעוֹלָם, וְהַקְּזָצִירִים הַמְּמַלְאִיכִים. ⁴⁰ וּבְכָנוּ, כִּמוֹ שָׁאוֹסְפִּים אֶת
הַעֲשָׂבִים הַרְעִים וְשׁוֹרְפִּים אֶתְכֶם בְּאַשׁ כִּי יִהְיֶה בְּקָצָן הַעוֹלָם.⁴¹ בְּנוֹ-
הָאָדָם יִשְׁלַח אֶת מְלָאָכִיו וַיְלַקְטוּ מִמְּמַלְכָתָהוּ אֶת כָּל הַמְּכָשְׁלוֹת
וְאֶת כָּל עֹשֵׂי הַרְשָׁעָה,⁴² וַיְשַׁלְּכוּ אֶתְכֶם אֶל תַּנּוֹר הָאָשׁ; שֶׁם יִהְיֶ

³⁰ יג: 33: בעשרים קילוגרם – יוונית: בשלוש סאים

³⁵ יג: 35: תהלי עח 2

היללה וחירוק השנינים.⁴³ אָז יִזְהַרְוּ הַצְדִיקִים כַּשְׁמֵשׁ בִּמְמַלְכַת אֲבִיהם. מֵשָׁאָזְנִים לוּ, שִׁישְׁמָעִ!

שלושה משלים

⁴⁴ דָמָה מֶלֶכְתָה הַשְׁמִים לְאוֹצֵר טָמוֹן בִּשְׁדָה, וְהַגָּה מֵצָא אִישׁ. הוּא טֻמֵּן אֶזְטוֹ שָׂוֹב וּבִשְׁמַחְתוֹ הוּא הַזְלָקָד וּמַזְכֵר אֶת כֵּל אֲשֶׁר לוּ וּקְוֹנֶה אֶת הַשְׁדָה הַהוּא.⁴⁵ עַז דָמָה מֶלֶכְתָה הַשְׁמִים לְסַוחַר הַמְחַפֵשׁ מְרַגְלִיוֹת יִפּוֹת.⁴⁶ כַּאֲשֶׁר מֵצָא מְרַגְלִית אֶחָת יִקְרֹת עַרְךָ הַלָּה וּמַכְרֹר אֶת כֵּל אֲשֶׁר לוּ וּקְנָה אֶזְתָה.

⁴⁷ וְעוֹד דָמָה מֶלֶכְתָה הַשְׁמִים לְרִשְׁת שְׁהַשְׁלָקָה לִים וְאַסְפָה מְפַל מִין.⁴⁸ כַּאֲשֶׁר נִתְמַלֵּא הַעַלּוֹ אֶזְתָה לְחוֹזֶף וַיְשַׁבּוּ וְלִקְטוּ אֶת הַטּוֹבִים לְתֹזֵעַ הַפְּלִלִים וְאֶת הַרְעִים הַשְׁלִיכָה.⁴⁹ כִּי הִיא בְּקָץ הַעוֹלָם. הַפְּלָאָכִים יֵצְאֹו וַיְבִדְלִלוּ אֶת הַרְשָׁעִים מִבֵּין הַצְדִיקִים וַיְשַׁלְיכוּ אֶזְתָם אֶל תְּנוּת הָאָשָׁה; שֶׁם יִהְיֶה הַיִלְלָה וְחִרּוֹק הַשְׁנִים.

⁵⁰ הַאֲםָה בְּבִינוֹתָם אֶת כֵּל זה? הַשְׁיבָוּ לוּ: "פָנִים".

⁵¹ אָמָר לָהֶם: לְכָנוּ כֵל סּוֹפֵר לְמוֹד מֶלֶכְתָה שָׁמִים דָמָה לְבַעַל-בֵית הַמּוֹצִיא מָאוֹצָרוֹ חִדְשׁוֹת וְגַם יִשְׁנוֹת".

אין נביה בערוי

(מורkos 1-6; לוקס ד 30-16)

⁵² כַּאֲשֶׁר סִים יִשּׂוּעָת הַמְשָׁלִים הַאֱלָה הַלָּה מִשְׁם.⁵³ הַזָּא בָּא אֶל עִירֹו וְלִמְדֹד אֶזְתָם בְּבֵית הַכְּנִסֶּת עַד בִּי הַשְׁתָוֹמָמוּ וְאָמְרוּ: "מִנֵּין לוּ הַחֲכָמָה הַזֹּאת וּמַעֲשֵׂי הַנְּקִיסִים?⁵⁴ הַרִּי זֶה בְּנוֹ שֶׁל הַנֶּגֶר. הַלָּא שֶׁם אָמַנוּ מְרִים וְאָחִיו יַעֲקֹב וַיּוֹסֵף וּשְׁמַעֲוֹן וַיְהִוָּה.⁵⁵ וְאָחִיוֹתָיו הַרִּי כְּלֹן פָה אָתָנוּ. אִם בְּנוּ מִנֵּינוּ לוּ כֵל הַדְּבָרִים הַאֱלָה?⁵⁶ הַזָּא הִיא לָהֶם לְמַכְשָׁול.

אָמָר לָהֶם יִשּׂוּעָת: "אִין נְבִיא בָּעִירֹו וּבְבֵיתֹו",⁵⁷ וְלֹא עָשָׂה שֶׁם נְסִים רַבִּים בְּגַלְל חִסְר אָמֹנוֹתָם.

מוות יוחנן המטביל

(מרקוס 1:29–14; לוקס ט 7–9)

ונְכָל בַּעֲתַה הָיָה שֶׁמֹעַ הַזְּרֹדוֹס שַׁרְדְּבָע הַמִּדְיָנִה אָتָ שֶׁמֹעַ יִשְׁעוּ. ² אָמַר אֶל מִשְׁרְתִּיו: "זֶהוּ יוֹחָנָן הַמְטַבֵּיל. הוּא קָם מִן הַמִּתְּהִימִים וְלֹכֵן פֹּועַלִים בּוֹ מַעֲשֵׂי הַגָּסִים"; ³ שָׁכַן הַזְּרֹדוֹס תָּפַס אֶת יוֹחָנָן, כִּכל אֶתְתוֹ וְשָׁם אֶתְתוֹ בֵּית הַסְּהָר בְּגַל הַזְּרוֹדִיה אִישְׁתְּפִילִיפּוֹס אֲחִיו, ⁴ לְאַחֲרֵי שֶׁיְוָחָנָן אָמַר לוֹ, "אָסּוּר לְךָ לְקַחְתָּ אֶתְתָּה". ⁵ הַזְּרֹדוֹס רָצָה לְהַרְגֹּז אֶתְתוֹ, אֲוֹלָם חִשְׁשָׁ מִן הַמִּזְרָן מִפְנֵי שְׁחַרְבּוּהוּ לְנַבְיא. ⁶ כַּשְׁהַוְתָּג יּוֹם הַלְּדָתוֹ שֶׁל הַזְּרֹדוֹס רַקְדָה בַּת-הַזְּרוֹדִיה בֵּין הַנוֹּכְחִים וּמִצָּאה חָנוּ בְּעִינֵי הַזְּרֹדוֹס. ⁷ לְפִיכָה הַבְּטִיחָה לָהּ בְּשֻׁבוּעָה לְתַתָּה לָהּ כָּל מַה שְׁתַבְקַשׁ. ⁸ עַל-פִּי הַדְּרָכָת אַמְּה – אָמְרָה: "תַּן לִי פְּהָ בְּקֻעָרָה אֶת רָאשׁ יוֹחָנָן הַמְטַבֵּיל". ⁹ הַתַּעֲצָב הַפְּלָה, אֶלָּא שְׁבָגֵל הַשְׁבּוּעָה וּמִמְּסֻבִּים אֶתְתוֹ צָווָה לְתַתָּה. ¹⁰ הַוָּא שְׁלַח לְכֹרֶת אֶת רָאשׁ יוֹחָנָן בֵּית הַסְּהָר, ¹¹ וּכְאֵשֶׁר הַוָּבָא רָאשׁוֹ בְּקֻעָרָה נִתְנוּהוּ לְנַעֲרָה וּהֵיא הַבִּיאָה אֶתְתוֹ לְאַמְּה. ¹² בָּאוּ תַּלְמִידִיו, לְקַחְוּ אֶת גּוֹפְתָו וְקַבְרוּ אֶתְתָּה, וְהַלְכוּ וְהַזְדִּיעוּ לִשְׁעוּן.

¹³ יִשְׁעוּ שֶׁמֹעַ וְנִסְעַ מִשֵּׁם בְּסִירָה אֶל מִקּוֹם שׁוֹמָם, הוּא לְבָדוֹן. בַּיּוֹן שְׁשָׁמְעוּ הַהְמוֹנִים הַלְכוּ אַחֲרֵיו בָּרְגֵל מִן הַעֲרִים. ¹⁴ כְּשִׁיצְאָרָה הַמּוֹן עִם רַב. הַוָּא נִתְמָלָא רְחוּמִים עַלְיָהָם וּרְפָא אֶת הַחֲזָלִים שְׁבִינִיָּהֶם. ¹⁵ לְעֵת עַרְבָּה נִגְשׁוּ אֶלְיוֹ תַּלְמִידִיו וְאָמְרוּ: "הַמִּקּוֹם שׁוֹמָם וְהַשְׁעָה כָּבר מֵאַחֲרַת; שְׁלַח אֶת הַמּוֹן הַעַם וַיְלַכְוּ אֶל הַפְּרָרִים לְקַנּוֹת לְהַם אֲכָל".

¹⁶ אָמַר לָהֶם יִשְׁעוּ: "אֵין הַם צְרִיכִים לְלַכֵּת. תַּנוּ לְהַם אַתְּם לְאַכְלָל".

¹⁷ הַשִּׁיבוּ לוֹ: "אֵין לְנוּ פָה אֶלָּא חִמְשׁ כְּכֹרוֹת לְחַם וְשִׁנִּי דְגִים".

¹⁸ אָמַר: "הַבִּיאוּ אֶתְתוֹם אֶלְיָהָה". ¹⁹ הַוָּא צָווָה אֶת הַעַם לְשַׁבַּת עַל הַדְּשָׁא, לְקַח אֶת חִמְשׁ כְּכֹרוֹת הַלְּחַם וְאֶת שְׁנִי הַדְּגִים, נְשָׁא עִינֵי הַשְׁמִימָה וּבְרָה. לְאַחֲרֵי מִפְנֵן בָּצָע אֶת הַלְּחַם וְנִתְנוּ לְתַלְמִידִים וְהַתַּלְמִידִים נִתְנוּ לְעַם. ²⁰ הַכָּל אָכְלוּ וְשִׁבְעָוֹן, וּמִמָּה שְׁנוֹתָר אָסְפוּ

שְׁנַיִם־עָשָׂר סְלִים מְלָאִים.²¹ מִסְפַּר הַאוֹכְלִים הַיְהוּ בַּחֲמִשָּׁת אֶלְפִים אִישׁ מִלְבָד הַנְּשִׁים וְהַטְּ�ִים.

הילכה על פני המים

(מרקוס 1:45–52; יוחנן 3:15–21)

²² מֵיד הָאֵיךְ בְּתַלְמִידָיו לְהַכְנֵס לְסִירָה וּלְהַקְדִּים אֶתְכָּל אֲלֵיכָהּ עַבְרָה הַיָּם עַד שֶׁהָוא יִשְׁלַח אֶת הַמּוֹן הַעַם.²³ הַזָּהָר שְׁלַח אֶת הַעַם וַעֲלָה לְהַר לְבָדוֹ כִּי לְהַתְּפִלֵּל. לְעֵת עֲרֵב הַיְהוּ שְׁם לְבָדוֹ.²⁴ בִּינְתִּים הָגִיעָה הַסִּירָה לְמַרְחַק פְּמָה מִילְיוֹן מִן הַחוֹף בְּשֶׁהָיא מַטְלַטְּלָת עַל הַגְּלִים וְהַרוּחַ נוֹשֶׁבֶת גְּגָדָה.²⁵ וַיהֲנֵה בְּאַשְׁמָרָת הַלִּילָה הַרְבִּיעִית בְּאֶלְיָהָם יִשְׁועַ וְהָוָא מִלְחָה עַל פְּנֵי הַיָּם.²⁶ כְּשֻׁרָאֹהוּ הַתַּלְמִידִים מִלְחָה עַל פְּנֵי הַיָּם נִבְהָלוּ. אָמָרוּ: "רוּם רְפָאים הִיא", וְהַחֲלוּ לְצַעַק מִפְּחָד.

²⁷ מֵיד דָּבָר אֶלְيָהָם יִשְׁעוּ וְאָמַר: "חִזְקוּ, אָנִי הָוָא. אֶל תִּפְחַדְוּ".

²⁸ הַשִּׁיבָב בַּיּוֹפָא וְאָמַר אֶלְיוֹ: "אֲדוֹנִי, אָם אַתָּה הָוָא, צוֹנִי לְבוֹא אֶלְךָ עַל פְּנֵי הַמִּים".

²⁹ אָמַר יִשְׁעוּ: "בֹּאוּ!"

בַּיּוֹפָא יָדָר מִן הַסִּירָה וְהַלֵּךְ עַל פְּנֵי הַמִּים לְקַרְאַת יִשְׁעוּ.³⁰ אֶוּלָם כְּשֻׁרָאָה אֶת הַרוּחַ הַסּוּעָרָת פְּחַד וְהַחֲלֵל לְשַׁקְעָן. הָוָא צַעַק: "אֲדוֹנִי, הַצָּל אָתְּתִּי!"

³¹ מֵיד הַוּשִׁיט יִשְׁעוּ אֶת יָדוֹ, הַחַזֵּיק בּוֹ וְאָמַר לוֹ: "קָטוּ אֶמְוֹנָה, מַדּוֹעַ עַלְתָּה קָסְפָּק בְּלַבְקָה?".

³² בְּעַלּוּתָם לְסִירָה פְּסָקָה הַרוּחַ,³³ וְהַאֲנָשִׁים שְׁהָיו בְּסִירָה הַשְׁתַּחַוו לוֹ בְּאָמָרָם: "בְּאֶמֶת בְּרוּךְ אֱלֹהִים אַתָּה".

רִיפָי חֲולִים בְּגִינּוֹסָר

(מרקוס 5:43–56)

³⁴ הַמְּעַבְּרוּ אֶת הַיָּם וּבָאוּ לְחוֹף גָּנוֹסָר.³⁵ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם הַכְּרִירָו אֶתְכָּל וְשַׁלְחוּ לְהַזְׁדִיעַ לְכָל הַסְּבִיבָה. הַבְּיאוּ אֶלְיוֹ אֶת כָּל הַחוֹלִים וּבְקַשׁוּ מִמְּנוּ וּרְקַלְגַּע בְּכָנָף בְּגָדוֹ; וְכָל הַנוֹּגָעים נִרְפָּאוּ.

מסורת הזקנים

(מורקוס ז:1-23)

טו אחרי כן נגשו אל ישוע סופרים ופושטים מירושלים² ושאלו אותו: "מדוע עוברים תلمידיך על מסורת הזקנים, שאין הם נוטלים ידים לטעקה?"

³ השיב ואמר להם: "מדוע גם אתם עוברים על מצות אלהים למען המסורת שלכם? ⁴ הן האלים צוהו, כי בדת אביה ואתה אמרך ומקלล אביו ואמו מותם, ⁵ אבל אתם אומרם, כל האומר לאביו או לאמו, "כל דבר משמי שאתה יכול להנות ממנו הרוי הוא הקדש", ⁶ איןנו חייב לבבד את אביו ואמו; והפרתם את דבר אלהים למען המסורת שלכם. ⁷ צבועים! חיטב נבא עליכם ישעיהו באמרו: ⁸ העם הזה בשפטינו בפונמי ולבו רקם מפני."

⁹ ותהי יראתם את מצות אנשי מלמדה!"

¹⁰ הוא קרא לעם ואמר להם: "שמעו ו התבינו! ¹¹ לא הנכensis אל הפה מטמא את האדם, אלא היוצא מן הפה – זה מטמא את האדם. ¹² נגשו תلمידיי ואמרו לו: "האם אתה יודע שהפושטים בשמעם את הדבר הזה?"

¹³ השיב ואמר: "כל גטו אשר לא גטו אבי شبשים עkor יעקר.

¹⁴ הבינו לחם. מוציאך עוריהם הם לעורירים; ואם עור מדריך את העור הרי שנייהם יפלו לבור".

¹⁵ הנגיב פיפה ואמר לו: "bear נא לנו את המספל".

¹⁶ השיב ישוע: "גם אתם עוד חסרי בינה? ¹⁷ האינכם מבינים שכל מה שנכensis לפה יורד אל הבطن ומוטל למוות? ¹⁸ אבל הדברים היוצאים מן הפה נובעים מן הלב ואלה מטמאים את האדם, כי מון הלב נובעות מחשבות רשות, רציחות, נאופים, זוננים, גנבות, עדויות שקר וגדיופים. ²⁰ אלה הם המטמאים את האדם, אבל אכילה بلا נutilת ידיים אינה מטמאת את האדם".

אמונתה של אישה כנונית

(פרקוט ז' 24-30)

²¹ישוע יצא משם ופרש אל סביבות צור וצידון.²² והנה יצא מאותו האזור אשה בכנענית וצעקה אליו: "رحم עלי, אדוני, בְּן-דוד. בתי מעבה מאד עלי-ידי שד".²³ אך הוא לא השיב לה דבר. נגשו תלמידיו ובקשו ממנה: "שלח אותה, כי היא צועקת אחרינו".²⁴ ענה ישוע ואמר: "לא נשלחת אל הארץ אלא אל הארץ האובדות אשר ל הבית ירושלָם".

²⁵היא התקרבה, השתחוותה לו ואמרה: "אדוני, עוזר לי".

²⁶השיב לה באמרו: "לא נאה ללחת את הלחם של הבנים ולזרק אותן לפֶּלְבִּים".

²⁷אמרה לו: "בן, אדוני, אבל אפלו הפלבים אוכלים מן הפְּרוּרים הנופלים משלחו אדוניהם".

²⁸אמר לה ישوع: "אשה, גדולה אמונתה. יהיו לך כרצונך", ובאותה שעה נרפאה בטה.

ריפוי חולים ובכים

²⁹ישוע עזב את המקום, ולאחר שעבר ליד ים הגליל עלה להר וישב שם.³⁰ באו אליו המון עם רב ואתם פשחים, נכים, עזורים, אלימים ורביים אחרים שהנחו לרגליו, והוא רפא אותם.³¹ כראות העם אלמים מדברים, נכים בריאות, פשחים מהלכים וערורים רואים, ומתמלאו פלאה ושבחו את אלה יושRAL.

ישוע מכיל ארבעת אלפיים איש

(פרקוט ח' 1-10)

³²קרה ישוע לתלמידיו ואמר: "נכמרו רוחמי על העם. זה שלושה ימים הם נמצאים אתי ואני להם מה לאכל. איןני חפץ לשלם אותם רעבים פון יתעלפו בדרכה".

³³אמרו לו תלמידיו: "מאין לנו במדבר די לחם להشبיע המון רב בזיה?"

³⁴ אמר יושע: "כמה בכירות לך יש לכם?"
השיבו: "שבע, ומעט דגים קטנים."

³⁵ אז צוה את העם לשבת על הארץ; ³⁶ לך את שבע בכירות הלחם ואת הרים ולאחר שברה, פרס ונטו לטלמידים וה תלמידים נתנו להם. ³⁷ הפל אכלו ושבעו, וממה שנוטר אספו שבעה סלים מלאים. ³⁸ מס' ספר האוכלים היה ארבעת אלף איש מלבד הנשים והטף. ³⁹ לאחר מכן שלח את העם, ירד לפיקוח והגיע אל אזור מגן.

בקשה לראות אותן

(מרkos 11:13; לוקס ב' 54-56)

טו הפרוושים והצדוקים נגשו לנסות אותו וביקשו ממנה להראות להם זאת מן השמים. ² השיב ואמר להם: "לעת ערב אתם אומרים, מזג אויר נאה, כי השמים אדמים;³ ובבוקר, יסגריר היום, כי אדים וקדורים השמים. את פני השמים אתם יוציאים לפאר, אך את אותות הזרים איןכם יכולים? ⁴ דור רע ומגנאי מבקש לו אותן, ואות לא ינתן לו מלבד אותן יונה הנביא". הוא עזב אותם והלך.

שאר הפרוושים והצדוקים

(מרkos 14:21)

⁵ כשברו התלמידים אל הצד השני שכחו לחתול לחם. אמר להם יושע: ⁶ "שימו לבכם והזהרו משאור הפרוושים והצדוקים." ⁷ אך הם אמרו בלבם, "לchan לא לחתון".

⁸ יושע הבחן בזה ואמר: "קתיי אמונה, מודיעם אתם אומרם בקרובכם שאין לכם לחם? ⁹ עידין איןכם מבינים אף לא זוכרים את חמיש בכירות הלחם לחמשת אלף איש וכמה סלים לחתום? ¹⁰ גם לא את שבע בכירות הלחם לאربعת אלף איש וכמה סלים לחתום? ¹¹ איך זה איןכם מבינים שלא על בכירות הלחם דברת אליכם? הזהרו משאור הפרוושים והצדוקים!"

¹² אֹזֶן הָבִינוּ כִּי לֹא אָמַר לָהֶם לְהִזְהֵר מִשָּׂאוֹר הַלְּחֵם אֶלָּא מִתּוֹרָת הַפְּרוֹשִׁים וְהַצְדּוּקִים.

כיפה מכיר שישוע והוא המשיח

(מרוקוס ח 27-30; לוקס ט 18-21)

¹³ בְּשַׁבָּא יִשְׁעוּ אֶל סְבִיבוֹת קִיסְרִיה שֶׁל פִּילִיפּוֹס שָׁאל אֶת תַּלְמִידָיו: "מָה אָמַרְתֶּם הָאֱנֹשִׁים עַל בּוֹנְהָאָדָם, מַיְהוּ?"

¹⁴ הַשִּׁבְיוֹן: "יִשְׁאָל אָמַרְתֶּם, יוֹחָנָן הַמְּטַבִּיל; אֲחֶרֶם אָמַרְתֶּם, יְאֵלִיהוּ; וְאֲחֶרֶם - יְרַמִּיהוּ אָז אָמַד מִהְנָגִיבִים".

¹⁵ שָׁאל אֶתְתֶּם: "וְאַתֶּם מָה אָמַרְתֶּם, מַיְהוּ?"

¹⁶ עָנָה שְׁמֻעָון בִּיפָּא וְאָמַר: "אַתָּה הַפְּשִׁיחַ, בּוֹנְאָדָם חַיִים!"

¹⁷ אָמַר לוֹ יִשְׁעוּ: "אֲשֶׁרִיךְ שְׁמֻעָון בְּרִיּוֹנָה, כִּי לֹא בָּשָׂר וְדַם גָּלָה לְהָא, אֶלָּא אָבִי שְׁבָשִׁמִּים.¹⁸ וְגַם אָנָי אָמַר לְהָכִיר אַתָּה בִּיפָּא" וְעַל הַצּוֹר הַזָּה אָבָנָה אֶת קְהַלְתִּי וְשַׁעֲרֵי שְׁאוֹל לֹא יִגְבְּרוּ עַלְיהָ.¹⁹ אַתָּנוּ לְקָח אֶת מַפְתָּחוֹת מִלְכֹות הַשְּׁמִינִים וְכָל מַה שְׁתָאַסֵּד עַל הָאָרֶץ יְהִי אָסּוּר בְּשָׁמִים, וְכָל מַה שְׁתָאַתֵּר עַל הָאָרֶץ יְהִי מַתְּרוּ בְּשָׁמִים".

²⁰ אֹז הַזָּהִיר אֶת תַּלְמִידָיו שֶׁלֹּא יִסְפְּרוּ לְאִישׁ כִּי הוּא הַפְּשִׁיחַ.

ישוע מדבר על מותו ותחייתו

(מרוקוס ח 31 עד ט 1; לוקס ט 22-27)

²¹ מִאָזֶתֶה עַת הַחֶל יִשְׁעוּ לְהִבָּהִיר לְתַלְמִידָיו כִּי עַלְיוֹ לְלַכְתָּה לִירוֹשָׁלָם וְלִסְבֵּל הַרְבָּה מִינִי הַזָּקְנִים וּרְאֲשֵׁי הַכֹּנִים וְהַסּוּפִים, וְלַהֲרֹג וּבִזּוּם הַשְּׁלִישִׁי לָקֹם.²² לִקְחَ אֶתְתֶּם בִּיפָּא לְאַצְדָּקָה וְהַחֵל לְגַעַר בּוּ בְּאָמְרוֹ: "חֲלִילָה לְהָא, אַדְזַנִּי. אֵלֵי יְהִי הַדָּבָר הַזָּה לְהָא!"

²³ פָּנָה יִשְׁעוּ וְאָמַר לְכִיפָּא: "סָוּר מִלְּפָנֵי, שָׁטוֹן. מַכְשֹׁל אַתָּה לִי, כִּי אִין לְבָכָה לְדִבָּרִי אֶלְהִים אֶלָּא לְדִבָּרִי בְּנֵי אָדָם".

²⁴ אֹז אָמַר יִשְׁעוּ לְתַלְמִידָיו: "מַיְ שְׁרוֹצָה לְבֹא אַחֲרִי, שְׁיַתְּפַחַשׁ לְעַצְמוֹ וְיַקְחֵח אֶת צְלָבוֹ וַיְלֵה אַחֲרִי;²⁵ כִּי הַחֲפֵץ לְהַצִּיל אֶת נְפָשָׁו יָבֹד אֶתְתֶּה, אֶבְלַה הַמְּאַבֵּד אֶת נְפָשָׁו לְמַעַן יִמְצָאָה.²⁶ מַה תַּזְעַלְתָּ

²² טז 18: "כִּי פָא" היא מלה ארמית שמשמעותה סלע או צור.

תצמיח לאדם אם ירוויח את כל העולם ויפסיד את נפשו, או מה יתנו אדם כתמורה بعد נפשו?²⁷ הנו עתיד בור-האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלים לכל איש במעשיהו.²⁸ אכן. אומר אני לכם, יש מן העומדים פה שלא יטעהו מות עד כי יראו את בור-האדם בא במלכותו.

שוע לובש הדר

(מרקוס ט 2-13; לוקט ט 28-36)

לאחר ששה ימים לקח ישוע את פি�א ואת יעקב ואת יוחנן אחיו. הוא העלה אותם להר גבורה לברך² והשתנה לעינייהם; פניו זהרו בשמש ובגדיו הלבינו פאור.³ לפתע נראו אליהם משה ואליהו בשם מדברים אותו.⁴ הגיב פיא ואמר אל ישוע: "אָדוֹנִי, טוב שאנו חוננו כאן. אם תרצהஆ עשה פה שלוש סכונות, לך אחת, למשה אחת ולאליהו אחת".⁵ עוזר מדבר וען בהיר סכח עליהם והגה קול אומר מתוך הענן: "זהبني אהובי אשר חפצתי בו; אליו תשמעוון".

בשימים זאת נפלו התלמידים על פניהם ופחו עד מאד.⁶ ישוע נגע בהם ו אמר: "קומו ואל תפחדו!⁸ הם נשאו עיניים ולא ראו איש זולתי ישוע לבדו.⁹ קשידו מן החר צווה עליהם ישוע: "אל תספרו את המראה לאייש עד אשר יקום בור-האדם מון המתים".¹⁰ שאלוהו התלמידים: "מדוע זה אומרם הסופרים כי אליהו צרייך לבוא תחלה?"

השיב ישוע ואמר: "אליהואמין יבוא וישיב את הכל,¹² אבל אומר אני לכם שאליהו כבר בא ולא הכירוהו אלא עשו בו ברצונים; כי גם בור-האדם עתיד לסל מידם".¹³ אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליום.

ריפוי נער אход שד

(מרקוס ט 14-29; לוקס ט 37-43)

¹⁴ בְּאֵשׁ בָּאוּ אֶל הַמּוֹן הַעַם גַּנְשַׁ אֲלֵיו אִישׁ וְכַרְעַע עַל בָּרְכֵיו לְפָנָיו.

¹⁵ אָמַר הָאִישׁ: "אָדוֹנִי, רְחָם נָא עַל בָּנַי. הָוּ מִפְּהָ יְרָחָ וּמִתְּלָחוֹתָו. קָשָׁה, כִּי לְעָתִים קְרוּבֹתָו הָוּ נַופֵּל לְאַשׁ וּלְעָתִים קְרוּבֹתָו לְמַיִם.

¹⁶ הָבָאתִי אָתוֹ אֶל תָּלְמִידִיכָה וְהָם לֹא יְכַלּוּ לְרִפָּאוֹ.

¹⁷ הָשִׁיב יְשֻׁועַ וְאָמַר: "הָוּ דָוֵר חָסָר אָמוֹנוֹת וּמִעֻזָּת דָּרָה, עַד מַתִּי אָחִיה עַמְּכֶם? עַד מַתִּי אִסְכֵּל אֶתְכֶם? הָבָיאוּ אָתוֹ הַנָּהָ אַלְעָלִי!"

¹⁸ גָּעָר יְשֻׁועַ בְּשִׁדְךָ וְהַשְּׁדָה יָצָא מִמְּנוּ. מִאָזֶה שָׁעָה נֶרְפָּא הַגָּעָר.

¹⁹ לְאַחֲרֵי מִפְּנֵן גַּנְשַׁו הַתָּלִמידִים אֶל יְשֻׁועַ לְבָדָם וּשְׁאָלוּ: "מַדּוּעַ לֹא יָכַלּוּ אָנָחָנוּ לְגַרְשֵׁן אָתוֹ?"

²⁰ הָשִׁיב לָהֶם: "בְּגַלְלָ מְעוֹdot אָמוֹנוֹתֶכֶם. אָמַן אָוֹמֵר אָנִי לְכֶם, אֲמֵן יְשִׁיבָה אָמוֹנוֹת בְּגִגְיָר הַחֲדָל וְתַאֲמִרּוּ לְהָרָה הַזָּהָר מִפְּהָ לְשָׁם' – הָוּ יְזָזָז, וְשָׁוּם דָּבָר לֹא יִבְצַר מִכֶּם.

ישוע מדבר שנית על מותו ותחייתו

(מרקוס ט 30-32; לוקס ט 43-45)

²² בְּאֵשׁ הַתְּהִלָּכוּ בְּגַלְלָ אָמַר לָהֶם יְשֻׁועַ: "עַתִּיד בּוֹ-הָאָדָם לְהַמֵּסֵר לִדְיֵי אָנָשִׁים ²³ וּמִהְרָגָהוּ וּבִיּוֹם הַשְׁלִישִׁי יָקָומָן." אֶזְרָחָה תַּעֲצַבְתָּבוּ עַצְבָּרָבָן.

מס מחצית השקל לבית המקדש

²⁴ כִּבְזֹאמֵן אֶל כְּפָר נְחוֹם גַּנְשַׁו אֶל כִּיפָּא גּוֹבֵי מִחְצִית הַשֶּׁקֶל וּשְׁאָלוּ: "הָאָם וּבְכֶם אִינוּ מִשְׁלָם אֶת מִחְצִית הַשֶּׁקֶל?"

²⁵ הָשִׁיב לָהֶם: "כִּנוּ."

בְּאֵשׁ נִכְנָס הַבִּתָּה הַקְדִּים יְשֻׁועַ לְשָׁאָל אָתוֹ: "מָה דָּעַתְּךָ שְׁמַעַן, מִלְכֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה לְזַקְנִים מִכֶּס וּמִס, מִבְנִיהם אוֹ מִן הַזָּרִים?"

²⁶ כְּשֶׁהָשִׁיב "מִן הַזָּרִים", אָמַר לוּ יְשֻׁועַ: "אִם כֵּן, הַבְנִים פָּטוּרִים.

²⁷ אֲבָל כִּי שֶׁלָּא נָהִיא לָהֶם לְמַכְשָׁול, לְהָרָה חַפְּה וְקַח

את הדג שיעלה בראשונה. כשתפתח את פיו תמצא מטבח; מהו אותו ותן להם בעדי ובעדך".

הגדל במלכות השמים

(מרקוס ט 37-33; לוקס ט 46-48)

וְחַ איתה שעיה נגשו ה תלמידים אל ישוע ושאלו: "מי הוא

הגדל במלכות השמים?"

²ישוע קרא אליו ילד, העמידו ביןיהם ³ ואמר: "אמן אומר אני לכם, אם לא תשובו ותהי נסיך לא תבנoso למלכות השמים. ⁴לכן מי שישפיל את עצמו להיות בילד זהה הוא הגדל במלכות השמים. ⁵כל המקבל ילד אחד כזה בשמי, אותו הוא מקבל".

מכשילים ומכתולים

(מרקוס ט 42-48; לוקס ז 1-2)

⁶"אך כל המכשיל אחד מן הקטנים האלה הפאמינים بي, מועט לו שותפה אבן רחמים על צוארו ויטבע במצולות ים. ⁷אויל לעולם מן המכשולים, כי מן ההכרה שיבואו מכתולים, אבל אויל לאיש שהמכשול יבוא דרכו.

⁸אם יזק או רגלה תכשליל אותה, הקצץ אותה והשליך אותה מפה. מועט לך לבוא לחמים גדם או קטע מהייתה משלך לאיש עולם עם שתי ידים או שתי רגליים. ⁹ואם עינך תכשליל אותה, נחר אויל אותה והשליך אותה מפה. מועט לך לבוא לחמים עם עין אחת מהייתה משלך ליגיה נום האש עם שתי עיניים".

משל השה האבד

(לוקס טו 3-7)

¹⁰"הזהרו שלא תבוזו לאחד הקטנים האלה. ברניי אומר לכם כי הפלאכים שליהם בשמיים רוזאים תמיד את פניהם אבי שבשים. ¹²מה דעתכם? אם יש לאיש מאה בברים ואבד אחד מהם, האם לא יעזב את התשעים ותשעה על החרים וילך לחפש את האובד? ¹³וכאשר ימצא אותו, אמן אומר אני לכם, ישמח עליו

יוטר מאשר על התשעים ותשעה שלא אבדו.¹⁴ כי אין רצון מלפני אביכם שבשים שיאבד אחד מון הקטנים האלה.

היחס אל אח חותא

(לוקס יז 3)

¹⁵ אם יחתטא לך אחיה, לך והוכח אותו ביןך ובינו בלבד. אם ישמע לך, קניתה לך את אחיך.¹⁶ ואם לא ישמע, קח אתך עוד אחד או שניים, כדי שעלה-פי שניים או שלושה עדים יקומו כל דבר.¹⁷ אם לא ישמע להם, הגד לקחה; ואם לא ישמע גם لكחה, שייהיה לך פגוי וכמוכס.

¹⁸ אמנם אני אומר לכם, כל מה שתאסרו על הארץ אסור יהיה בשומים וכל מה שתתנו על הארץ יהיה מטר בשומים.¹⁹ ועוד אומר אני לכם, אם שניים מכם יסכימו עלי אדמות בכל דבר אשר בקשרו, יהיה יהיה להם מאות אבי שבשים;
²⁰ כי במקומות אשר שניים או שלושה נאספים לשם שם אני בתוכם.

משל על עבד שלא רצה למחול

²¹ כיifa נגע ושאל אותו: "אדוני, כמה פעמים יחתטא לי אחיו ואסלח לו? האם עד שבע פעמים?"²² השיב לו יושע: "אני אומר לך עד שבע פעמים אלא עד שבעים ושבע. ²³ על כן דומה מלכות הרים למלך בשר ודם שרוצה לעורך חשבון עם עבדיו.²⁴ באשר החל לחשב הובא לפניו איש שהיה חייב לו עשרה אלףים כפרי כסף.²⁵ כיון שללא היה לו לשלם צוה אדוני למוכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו כדי שישלם החוב.²⁶ ברע העבד והשתכח לו באמרו, יאנא, היה סבלו בלבוי ואשלם לך את הכל.²⁷ ניכמרו רחמי האדון על העבד והוא, פטור אותו וויתר לו על החוב.²⁸ כייצא העבד והוא מצא את אחד מחבריו העבדים שהיה חייב לו מאה דינרים. תפס אותו בגרונו ואמר, "שלם מה שאתה חייב!"²⁹ נפל חבירו לרוגלו וביקש ממנו, יאנא,

היה סבָּלוֹן כְּלַפִּי וְאֲשָׁלִים לְקַיְמָה.³⁰ אֶלָּא שֶׁהוּא לֹא הַסְכִּים וְעוֹד הַלֵּךְ וְהַשְׁלִיךְ אֶתְנוֹ לְכַלָּא עַד אֲשֶׁר יִשְׁלַם אֶת הַחֹבֶב.³¹ כְּשֶׁרָאוּ חֶבְרוֹן הַעֲבָדִים אֶת הַנְּעֶשֶׂה הַתְּעֻצָּבוּ מְאֹד וּבָאוּ וְסַפּוּרּוּ לְאַדְוֹנָם אֶת כָּל אֲשֶׁר הָיָה.³² אָז קָרָא לוֹ אַדְוֹנִינוּ וְאָמַר לוֹ, יַעֲבֵד רְשָׁעָה, אֶת כָּל הַחֹבֶב הַהוּא מְחַלְתֵּי לְךָ מִשּׁוּם שְׁבַקְשָׁתְּ מִמְּנִי.³³ הַאָם לֹא הִיָּית צְרִיךְ גַּם אַתָּה לַרְחָם עַל חֶבְרוֹן הַעֲבָד בִּשְׂמַחְתְּ שֶׁאָנִי רַחֲמָתְּךָ עַלְכֶּךָ?³⁴ וּבְכָעָסוֹ מִסְרָר אֶתְנוֹ אַדְוֹנִינוּ לְנוֹגְשִׁים עַד אֲשֶׁר יִשְׁלַם אֶת הַחֹבֶב כָּלָוּ.³⁵ פְּכַהּ גַּם אָבִי שְׁבַקְשִׁים יַעֲשֶׂה לְכָם אָם לֹא תִמְחַלֵּוּ אִישׁ לְאַחֲיוּ בְּכָל לְבָבְכֶם".

שאלת בעניין הגירושין

(מרkos 1:12-1)

וְ כְּשֶׁגָּמָר יִשְׁוֹעָה לְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הַאַלְהִים יִצְאָה מִן הַגְּלִיל וּבָאַלְזָזָר יַהוָה שְׁבַעֲבָר הַיַּרְדֵּן.² הַמּוֹן עַם וּבָהַלְכָה אַחֲרֵי וּבָאַרְפָּא אֹתָם שָׁם.
גַּ נְגַשׁוּ אַלְיוֹן כִּמָּה פְּרוּשִׁים לְנִסּוֹת אֶתְנוֹ וְאָמְרוּ: "הַאָם מִתְּרֵר לְאִישׁ לְגַרְשֵׁן אֶת אֲשָׁתוֹ עַל כָּל דָּבָר?".
הַ שִׁיבָּה לְהָם וְאָמַר: "הַאָם לֹא קָרָאתֶם שְׁהַבּוֹרָא עֲשָׂה אֹתָם זָכָר וְנִקְבָּה מִבְּרָאשִׁית⁵ וְגַם אָמַר, עַל־כֵן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָמוֹ וְזַבְקֵךְ בָּאֲשָׁתוֹ וְהִיוּ לְבָשָׂר אֶחָד?⁶ אַיִן הַם עוֹד שְׁנִים אֶלָּא בָשָׂר אֶחָד. לְכֹן מִה שְׁחַבֵּר הַאַלְהִים אֶל יִפְרִיד הָאָדָם".
וְ "אִם בָּן קָמָה צֹהָה מִשָּׁה לְתַתְּ לָהּ סְפִירָה בְּרִיתּוֹת וְלִשְׁלָחוֹת?" שָׁאַלְוּ אֶתְנוֹ.
זָ הַשִּׁיבָּה לְהָם: "בְּגַלְלָל קָשִ׀י לְבָבְכֶם הַתִּיר לְכָם מִשָּׁה לְשָׁלָמָה אֶת נְשִׁיכֶם, אֲהָ מִרְאָשִׁית לֹא הָיָה כֵּה.⁹ וְאַנְיִ אָמַר לְכֶם, הַמְגַרֵּשׁ אֶת אֶשְׁתָּו שֶׁלָּא עַל־דִּבְרֵר זְנוֹת וְנוֹשָׂא אַחֲרַת נֹאָף הָוֹא.¹⁰ אָמְרוּ לוֹ הַתְּלִמְדִים: "אִם בָּקְהַ הָוֹא דִין הָאִישׁ וְהָאָשָׁה לֹא כְּדָאי לְהַתְּחִתָּן".

¹¹ אמר להם: "לא הכל מבינים את הדבר הזה, רק אלה שגנוו
לهم.¹² יש סריסים שנולדו כה מבטון אפסם, יש סריסים שעשו
סריסים על-ידי בני אדם, יש סריסים אשר עשו עצם לסריסים
למען מלכותיהם. מי שביכלו לקבלה, שיקבל".

ישוע מקבל את הילדים

(מרוקוס 13:16-17; לוקס יח 15-17)

¹³ אז הביאו אליו ילדים כדי שייסמך ידיו עליהם ויתפלל בעודם,
אלא שהתלמידים גערו בהם.¹⁴ אה ישוע אמר: "הניחו לילדים
לבוא אליו ואל תמנעו בעודם, כי לכאלה מלכות השמים".¹⁵ הוא
סמה ידיו עליהם ואחרי כן הלה משם.

מכשול העושר

(מרוקוס 18:31-34; לוקס יח 18-20)

¹⁶ נגע אליו איש אחד ושאל: "רבבי, איך טוב עלי לעשות כדי
להשיג חמי עולם?"

¹⁷ אמר אליו: "מדוע אתה שואל אותי בזוגע לטוב? אחד הוא
הטוב, אבל אם רצונך לבוא לחיים, שמר את המצוות."
¹⁸ שאל האיש: "איזה?" השיב ישوع: "לא תרצח, לא תנאף, לא
תגנב, לא-תטענה ברכעה עד שקר,¹⁹ פבד את-אביך ואת-אמך
ואהבת לרעה כמוה".

²⁰ אמר הבוחר: "את כל אלה שמרת; מה עוד חסר לי?"
²¹ אמר לו ישוע: "אם רצונך להיות טלים, לך מכר את רכושך ותו
לעננים ויהיה לך אוצר בשמיים; אחר זה בוא לך אחריו".

²² בקשemu הבוחר את הדבר הזה כמה מהם עצוב, שבעה היו לו
נכדים רבים.²³ אמר ישוע לתלמידיו: "אמנו אומר אני לכם, בקשי
יכנס עשיר למלכות השמים.²⁴ ועוד אני אומר לכם, נקל לגמול
לעבר דרך נקב מחת מההנש עשיר אל מלכות האלhim".

²⁵ שָׁמְעוּ הַתְּלִמְדִים וְתִמְהֹה מֹאֲדָם. "אִם כֵּן, מַיִּכְלֶל לְהֹשְׁעַ?" שָׁאַלָּו.

²⁶ הַבַּיִת בָּהֶם יִשּׂעַ וְאָמָר: "מִבְנֵי אָדָם נִבְצֵר הַדָּבָר, אֲבָל הָאֱלֹהִים כָּל יִכְלֶל."

²⁷ הַגִּיב פִּיָּא וְאָמָר אַלְיוֹ: "הַגָּה אֲנַחֲנוּ עַזְבָּנו הַכֶּל וְהַלְּכָנוּ אַחֲרָיה, אִם כֵּן מַה יִהְיֶה לְנוּ?"

²⁸ אָמָר לָהֶם יִשּׂעַ: "אָמֵן. אָוֹמֵר אַנְּיִ לְכֶם, אַתֶּם הַהוֹלְכִים אַחֲרִי, כִּי שֶׁתְּחִדְשֵׁ הַבְּרִיאָה וּבְנֵה אָדָם יִשְׁבֶּל עַל כִּסֵּא בָּבוֹדָן, תִּשְׁבְּבוּ גַּם אַתֶּם עַל שְׁנַיִם-עַשֶּׂר כִּסְאות לְשֻׁפְט אֶת שְׁנַיִם-עַשֶּׂר שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל. ²⁹ וְכֹל מַיְשָׁזֵב בָּתִים אוֹ אֲחִים וְאֶחָיוֹת אוֹ אָב וְאֶם אוֹ אָשָׁה אוֹ בָנִים אוֹ שָׁדֹות לְמַעַן שְׁמֵי – יִקְבֶּל פִּי מָהָה וַיַּרְשֶׁ חַיִּי עַזְלָם. ³⁰ אֲבָל רַבִּים מִן הָרָאשׁוֹנִים יִהְיֶה אַחֲרוֹנִים וּמִהָּאַחֲרוֹנִים – רָאשׁוֹנִים."

הפעלים שנשכו לעבוד בכרם

"כִּי דָוַמָּה מַלְכֹות הַשָּׁמְמִים לְאִישׁ בַּעַל אֲחֹזָה שִׁיצֵּא הַשָּׁבֵם בַּבָּקָר לְשִׁכְרָה פּוּעָלִים לְכָרְמוֹ,² וּלְאַחֲרֵי שְׁהָסְכִים עַם הַפּוּעָלִים עַל שִׁכְרָה דִּינָר לִיּוֹם שְׁלָח אָוֹתָם אֶל כָּרְמוֹ.³ כִּשְׁיצֵא בְּשָׁעָה תְּשָׁעָה רָאָה אֶחָרִים עַזְמָדִים בְּטִילִים בְּשָׁוֹק. ⁴ אָמָר לָהֶם, 'לְכֹו גַם אַתֶּם אֶל כְּרָמִי וְאַתָּהוּ לְכֶם אֶת הַמְגַע לְכֶם'. הַמְּלָכָה יִצְאָה גַם בְּשָׁעָה שְׁתִים-עַשֶּׂרָה וְגַם בְּשָׁעָה שְׁלוֹשׁ וְעַשֶּׂה בְּדָבָר הַזָּה. ⁶ אַחֲרֵי כֵּן יִצְאָה בְּשָׁעָה חַמֵּשׁ לְפָנֹת עַרְבָּה וּמְצָא אֶחָרִים עַזְמָדִים. שְׁאָל אָוֹתָם, 'לִמְהָא אַתֶּם עַזְמָדִים פָּה בְּטִילִים כֹּל הַיּוֹם?' ⁷ הַשִּׁיבוּ לוּ, 'מִפְנֵי שְׁלָא שְׁכָר אַתָּהוּ אִישׁ'. אָמָר לָהֶם, 'לְכֹו גַם אַתֶּם אֶל הַכְּרָם'. ⁸ לְעֵת עַרְבָּה אָמָר בַּעַל הַכְּרָם אֶל פְּקִידָוּ, קְרָא אֶת הַפּוּעָלִים וְשִׁלְמָם לְהָם אֶת שְׁכָרָם, הַחַל בְּאַחֲרוֹנִים וְכָלָה בְּרָאשׁוֹנִים.⁹ בָּאוּ אַלְהָ שְׁגַשְׁבָּרוּ בְּשָׁעָה חַמֵּשׁ לְפָנֹת עַרְבָּה וְקִבְּלוּ אִישׁ אַיִשׁ דִּינָר אֶחָד. ¹⁰ כַּשְׁבָּאוּ הָרָאשׁוֹנִים דָמוֹ בְּנֵפְשָׁם שִׁיקְבָּלוּ יוֹתָר, אֲך֒ גַם הֵם קִבְּלוּ אִישׁ אַיִשׁ דִּינָר אֶחָד. ¹¹ לְאַחֲרֵי שִׁקְבָּלוּ הַתְּלִוֹנָנוּ לִפְנֵי בַּעַל הַבַּיִת בְּאַמְרָם,

¹²יאלה האחרונים עבדו שעה אחת ואותה השונית אתם אלינו – אנחנו ששבנו את כבדי היום ואת החם!¹³ השיב ואמר אל אחד מכם, חבר, איינני עושיק אותה. הרי על שכיר דין הסכמתך ATI. ¹⁴ קח את שלך ולה, ואולם רצוני לחתת לאחרון זהה כמוasti. ¹⁵ האם אסור לי לעשות בשמי ברצוני? או שמא עינך צרה לך. ¹⁶ בכמה ייהו האחרונים ראשונים וראשונים והראשונים אחרונים.

ישוע מדבר עם שלישית על מותו ותחייתו

(מרוקוס י' 32-34; לוקט י' 31-34)

¹⁷ בשהיה ישוע קרוב לעולות לירושלים להק את השנים-עשר לבדים ובדרה אמר להם: ¹⁸ הנה אנחנו עולים לירושלים ובו adam ימסר לראשי הכהנים ולסופרים. הם יחרזו את דיןן למותם ¹⁹ וימסרו אותו לגויים להタル בו ולהלכו אוטו, ובזאת **השלישי קום**.

שאלתם של בני זבדי

(מרוקוס י' 35-45)

²⁰ אחרי כן נגש אליו האם של בני זבדי עם בנה והשתבחו לו לבקש ממנו דבר.

²¹ שאל אותה: "מה בקשתח?" השיבה לו: "אמור נא שיישבו שני בני אלה אחד לימי נא ושאחד לשמאלה במלכותה."

²² ענה ישוע ואמר: "איןכם יודעים מה שאותם מבקשים. האם יכולם את שנות את הפוס אשר אני עתיד לשנות?" השיבו לו: "יכולים אנו."

²³ אמר להם: "אמנם את כosis תשתוג, אה לשבת לימי נא ולשםiali אין בידי לחתת אלא לאשר הוכנו להם מאות אבי."

²⁴ באשר שמעו זאת העשרה נתמלאו בעס על שני האחים.

²⁵ קרא להם ישוע ואמר: "אתם יודעים שהמושלים בגויים רודים בהם והגדולים שולטים בהם. ²⁶ אל יהיו ביןיכם. אדרבא, החפץ

להיות גדול בכם יהא משות ש滥כם,²⁷ ווהחפץ להיות ראשון ביןיכם יהא עבד לכם,²⁸ כשם שボן-האדם לא בא כדי שישרתוהו אלא כדי לשירות ולתנת את נפשו כפר בעיד רבים".

ריפוי שני העיוורים

(מרוקוס י' 43–35; לוקס יח 46–52)

²⁹ בצעאתם מיריחו הילכו אחורי המון עם רב.³⁰ והנה שני עורים, שישבו בצד הדרה ושמעו כי ישוע עוזר, החלו לצעק: "אָדוֹנָנוּ בּוֹדֶד, רְחִם עַלְינוּ!"³¹ העם גער בהם להשתיקם, אך הם צעקו בירתר שעת: "אָדוֹנָנוּ בּוֹדֶד, רְחִם עַלְינוּ!"

³² ישוע נעצר, קרא להם ושאל: "מה רצונכם שאעשה לכם?"³³ השיבו לו: "אדון – שתפרקנה עליינו!"³⁴ נטמלא ישוע ורוחמים ונגע בעיניהם. מיד ראו והילכו אחורי.

ישוע נכנס לירושלים

(מרוקוס יא 12–28; לוקס יט 38–28; יוחנן יב 12–19)

בָּא באשר התקרבו לירושלים ובאו אל בית-פגוי, אל הר הזיתים, שלח ישוע שני תלמידים² באמרו להם: "ילכו אל הכהר אשר ממולכם ומיד תמצאו אותו קשורה ועיר אפתה. התירו אותו והביאו אליו.³ וואם מישחו יאמר לכם דבר, תאמרו יְהִי אָדוֹן זַקֵּן לְהָם וּמִיד יְשַׁלַּח אֶתָּם".

⁴ כל זה קרה כדי שיתקדים דבר הנביא:⁵ "אמרו לבת-צyon: הנה מלכה יבוא לה, עני ורוכב על-חמור ועל-עיר בּוֹ-אֲתָנוֹת".

⁶ ה תלמידים הילכו ועשו כמצוות ישוע. ⁷ הם הביאו את הארון. ואת העיר ולאחר ששמו עלייהם את בגדיהם הוא ישב עלייהם.

⁸ רבים מן ההמון פרשו את בגדייהם על הדרה ואחרים פרתו ענפים מן העצים ושטחו אותם על הדרה. ⁹ והם העם שהילכו לפניו ואחריו קראו: "הושע-נא לבודד! ברוך הבא בשם יהוה! הושע-נא במרים!"

¹⁰ בְּהַכְּנָסׁוּ לִירוּשָׁלָם הַמְּתָה כֵּל הָעִיר וְהַכֶּל שָׁאָלוּ: "מַיִּהוּ זֶה?"
¹¹ הַשִּׁיבוּ הַמּוֹנִי הָעָם: "זֶה הַנְּבִיא יִשּׁוּעַ מַנְצָרָת אֲשֶׁר בְּגָלִיל."

טיהור בית המקדש

(מרקוס יא 15-19; לוקס יט 48-45; יוחנן ב 13-22)

¹² יִשּׁוּעַ נִכְנָס לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּגְרָשׁ אֶת כָּל הַמּוֹכְרִים וְהַקּוֹנִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְהַפְּקָד אֶת שְׁלָחָנוֹת מַחְלִיפִי הַכְּסָפִים וְאֶת כְּסָאות מַזְכָּרִי הַיּוֹנִים.¹³ אָמַר לָהֶם: "הֵן כְּתוּב, יִתְהַפֵּלֶת יְקָרָא, אֲךָ אַתֶּם הַזָּכִים אָתוֹן לְמַעַרְתָּת פְּרִיצִים".

¹⁴ נִגְשׁוּ אֲלֵיכֶם עֲוֹרִים וּפְסָחִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְהֵן רַפְא אֶתְכֶם.

¹⁵ כְּרָאוֹת רַאשֵּׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים אֶת הַגְּפֻלָּות אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֶת הַלְּדִים הַצּוּעִקים בְּמִקְדָּשׁ, "הַשׁׁעַדְנָא לְבָנְדִידָא", נִתְמַלְאָוּ כְּעָסָר.

¹⁶ וְאָמְרוּ לוֹ: "אַתָּה שׁוֹמֵעַ מָה שְׁאָלָה אָוּמְרִים?"
הַשִּׁיבָה לָהֶם יִשּׁוּעָ: "בַּן, הִאמְרָתָם מְעוֹדָכָם לְאַקְרָאתָם, יָמִינָה עֲוֹלָלִים
וַיּוֹנִים יִסְדַּקְתָּ עַזִּי?"¹⁷ לְאַחֲרֵי מִכְןּוֹ עַזְבָּ אֶתְכֶם וַיֵּצֵא אֶל מַחְווֹן לְעִיר,
אֶל בֵּית עֲנָנָה, וְלֹן שָׁם.

עַז הַתְּאָנָה שְׁהַתִּיבְשֶׁ

(מרקוס יא 20-24)

¹⁸ בְּבָקָר שֵׁב אֶל הָעִיר וְהֵן רַעַב.¹⁹ כִּשְׁרָאָה עַז תְּאָנָה אֶחָד
בְּדַרְךָ הַתְּקָרְבָּן אֲלֵיכֶם וְלֹא מִצָּא בּוֹ מְאוֹמָה מִלְבָד עַלְיִם. אָמַר אֲלֵיכֶם:
"מִעְתָּה לֹא יְהִי מִמְּךָ פָּרִי לְעוֹלָם!" וּבוֹ בְּרַגְעַל הַתִּיבְשֶׁ עַז הַתְּאָנָה.²⁰ כְּרָאוֹתֶם זֹאת תְּמָהּוֹ הַתְּלִמְדִים וְאָמְרוּ: "אֵיה בָּשׁ עַז הַתְּאָנָה
פְּתָאָם?"

²¹ הַשִּׁיבָה לָהֶם יִשּׁוּעָ: "אָמַن אָמַר אָנִי לְכֶם, אָם יִשׁ לְכֶם אָמוֹנָה
וְאַיִלְכֶם מִפְּקָפִים, לֹא רק כְּמַעֲשָׂה הַתְּאָנָה זוֹאת תַּעֲשׂו, אֶלָּא גַם
אָם תָּגִידוּ לְהָרָה זוּהָה הַעֲקָר וְהַזְּרָק לְתֹזֵה הַיּוֹם, יִתְקַיֵּם הַדָּבָר.²² וְכֹל
מָה שְׁתַּבְקְשׁוּ בְּתִפְלָה וְאַתֶּם מַאֲמִינִים תִּקְבְּלוּהוּ."

ישוע מшиб לשואלים בעניין סמכותו

(מרקוס יא:27-33; לוקס כ-1-8)

²³כשנכנס לבית המקדש ולמד שם נגשו אליו ראשי הכהנים וזקנין העם ושאלו: "באייזו סמכות אתה עושה את הדברים האלה ומני נתנו לך את הסמכות הזאת?" ²⁴השיב יeshua ואמר להם: "גם אני אשאל אתכם דבר אחד אשר אם תגידו לי אותו, גם אני אגיד לכם באיזו סמכות אני עושה את הדברים האלה." ²⁵טבילה יוחנן מאיין היה, מון השמים או מבני אדם?"

از חשבו בלבבם: ²⁶"אם נאמר מון השמים, יאמר לנו אם בנו מודיע לא האמונתם לו? ואם נאמר מבני אדם, חוששים אני מון העם, כי כלם חוזרים את יוחנן לנבייא."

²⁷השיבו ואמרו לישוע: "אין לנו יודעים".

אמר להם: "גם אני לא אמר לכם באיזו סמכות אני עושה את הדברים האלה."

משל שני הבנים

²⁸"אבל מה דעתכם: לאיש היו שני בנים. הוא נגש אל הראשון ואמר, בני, לך לעבד היום בכרם." ²⁹השיב הראשון, 'אני רוץ', אבל לאחר מכן אמר לו והוא אמר לך מה תחרט והלה. ³⁰נגש אל השני ואמר לו אותו דבר. השיב השני, 'כו, אדוני' ולא הלה. ³¹מי משניהם עשה את רצון האב? השיבו: "הראשון".

אמר להם יeshua: "אמן. אומר אני לכם, המוכסים והזונות יבואו לפניכם למלכות האללים," ³²כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמונתם לו, אבל המוכסים והזונות האמינו לו. אתם לעתם זאת ראותם ולא חזרתם בכם אחורי כו להאמין לו."

משל בעל הכרם והחוורדים

(מרקוס יב:1-12; לוקס כ-9-19)

³³שמעו משל אחר: איש בעל אחזקה גרען כרם. הוא גדר אותו מסביב, חצב בו יקב ובני מגדר, ולאחר שחהכיר אותו לכורמים

גָּסֻע. ³⁴ בְּהַגִּיעַ עַת הַבָּצֵיר שָׁלַח אֶת עֲבָדָיו אֶל הַכּוֹרְמִים לְקַבֵּל
אֶת הַפְּרִי שְׁלוֹ. ³⁵ תִּפְסֹסוּ הַפּוֹרְמִים אֶת עֲבָדָיו, אֶת זֶה הַלְּקוֹ, אֶת
זֶה הַרְגֹּנוֹ וְאֶת זֶה סְקָלָגֶן. ³⁶ הַוּסִיף וְשָׁלַח עֲבָדִים אֶחָדִים, רַבִּים מִן־
הַרְאָשׁוֹנִים, וְגַם לָהֶם עָשָׂו בָּהֶם. ³⁷ לְבִסְטוֹף שָׁלַח אֶלָּהֶם אֶת בְּנֵו
בְּאָמָרוֹ, 'אֶת בְּנֵי יִכְבְּדוּ'. ³⁸ כַּשְּׁרָאוּ הַפּוֹרְמִים אֶת הַבָּן אָמְרוּ אֲישׁ
אֶל רַעַעַהוּ, 'זֶה הַיּוֹשֵׁב, בֹּאוּ נִהְרַגְתֶּן אֶת־זֶה וְנִקְחֶנֶּן אֶת־נְחַלְתָּו'. ³⁹ הַם
תִּפְסֹסוּ אֶת־זֶה, גַּרְשָׁוּהוּ אֶל מְחוֹץ לְפָרָם וְנַרְגֹּגוּ. ⁴⁰ וּבָכוּ, כַּשְּׁבִיאוּ
בַּעַל הַכְּרָם מַה יַּעֲשֶׂה לְפּוֹרְמִים הָהֵם?

⁴¹ הַשִּׁיבוּ לוּ: "הַשְׁמַד יִשְׁמַד אֶת הַרְשָׁעִים הָהֵם, וְאֶת הַכְּרָם יִחְפִּיר
לְכּוֹרְמִים אֶחָדִים אֲשֶׁר יִשְׁבִּבוּ לוּ אֶת הַפְּרִי בְּעֵתָו".

⁴² אָמָר לָהֶם יִשְׁועָ: "הָאָם לֹא קְרָאתֶם בְּכַתּוּבִים, 'אָבִן מַאֲסִוָּת
הַבּוֹנִים הִתְהַהֵּר לְרָאשׁ פְּנֵה; מִאֵת יְהוָה הִתְהַהֵּר זֹאת, הִיא נְפָלָת
בְּעַינֵּינוּ? ⁴³ עַל בָּן אָנָי אָמָר לְכֶם בַּיּוֹתְךָ מִכֶּם מַלְכֹות הָאֱלֹהִים
וַתִּתְנַתְּן לְגֹוי אֲשֶׁר יִפְיקֵ אֶת פְּרִיה. ⁴⁴ וְהַנּוֹפֵל עַל הָאָבִן הַזֹּאת יִשְׁבֶּר
לְרִסִּים, וְכֹל מַיְשַׁתְּפֵל עַלְיוֹ תִּכְתַּשׁ אֶת־זֶה".

⁴⁵ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעוּ רָאשֵׁי הַכּוֹנִים וּהַפּוֹרְשִׁים אֶת מִשְׁלֵיו הַבִּינוֹ כִּי
עַלְיָהֶם הוּא מִדְבָּר. ⁴⁶ הַם בְּקָשׁוּ לְתִפְסֵר אֶת־זֶה, אֲבָל חִשְׁשׁוּ מִפְנִי
הַמּוֹנִי הַעַם, שָׁבְנוּ אֶלָּה חִשְׁבָּוּהוּ לְנַבְיאָ.

משל על מלך שער חתונה

(локט יד 24-15)

כָּבֵד יִשְׁועָ הַזָּקִיף לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם בְּמַשְׁלִים וְאָמָר: ² "דֹּמֶה מַלְכֹות
הַשָּׁמַיִם לְמַלְאָה בָּשָׂר וְדָם שָׁעַשָּׂה חַתְּנָה לְבָנָו. ³ שָׁלַח אֶת
עֲבָדָיו לְקֹרֵא אֶת הַמּוֹצָנִים אֶל הַחַתָּנָה וְלֹא רָצַו לְבָוא. ⁴ הַזָּקִיף
לְשָׁלָח עֲבָדִים אֶחָדִים שַׁיָּאמְרוּ לְמִזְמְנִים, 'הַנָּה עַרְכֵת אֶת סְעוֹדָתִי,
הַשְׁנָוִים וְהַבָּקָר הַמְּפֻטָּם טְבוּחוּם וְהַכֶּל מוֹקָן. בֹּאוּ לְחַתָּנָה'. ⁵ אֲךָ
הַם לֹא שָׁמוּ לֵב וְנָלְכוּ לָהֶם זֶה אֶל שְׂדָהוּ וְזֶה אֶל מִסְחָרוֹ;

⁶ והנוגדים תפסו את עבדיו, הטעילו בהם וחרגום. ⁷ המלך נתמלא חמה; שלח את חיליו והשميد את המרוצחים בהם ושורף את ערים באש. ⁸ אז אמר אל עבדיו, הנה החתנה מוכנה, אך אלה שהזמננו לא היו ראויים. ⁹ לכן לכט אל פירושות הדרכיהם וכל מי שתמצאו קראו אותו לחתנה. ¹⁰ יצאו העבדים בהם אל הדרכיהם ואספו את כל מי שמצא, גם רעים וגם טובים, ונתקملא אולם החתנה מסבים. ¹¹ בשבא המלך לראות את המסבים ראה שם איש שאגנו לבוש בגדי חתנה. ¹² אמר אליו, חבר, איך אתה לך און בלי בגדי חתנה? הלה החריש. ¹³ אמר המלך למשרטים, קשרו את ידיו ורגלו והשליכוו אל החשד החיזון; שם יהיה היללה וחורק השנים. ¹⁴ הן רביט הקרואים ומעטים הנבקרים.

שאלות בעניין מס לקיסר ותחיית המתים

(מרקוס יב:27-13; לוקס כ:20-40)

¹⁵ הילכו הפרושים והתייעצו להכשיל אותו בדברו. ¹⁶ שלחו אליו את תלמידיהם吟ח'ם ייחד עם חסידי בית הורדוס והללו אמרו: "רבי, אנחנו יודעים שאתך איש אמת ואת דרכך אליהם אתה מורה על-פי האמת. גם איןך חוזש מאיש, כי איןך נושא פנים לאנשים. ¹⁷ על כן אמר נא לנו, מה דעתך: האם מותר לחתם מס לקיסר או לא?"

¹⁸ הבחן ישוע ברשעתם ואמר: "למה אתם מנסים אותה? צבעים!¹⁹ הראו לי את מטיב המס".

הגישו לו דינר. ²⁰ שאל אותם: "של מי הוצאות הזאת והכטבת?" ²¹ השיבו: "של הקיסר".

אמר להם: "אם כן, תננו לקיסר את אשר למלך ולאלים את אשר לאללים".

²² בשמעם זאת השוטמו, הינו לו והלכו.

²³ באותו יום נגשו אליו צדוקים, האומרים שאין תחית מתים, ושאלו אותו: ²⁴ "רבי, משה אמר: איש אם ימות ובנים אין לו,

יְקַח אָחִיו אֶת אֲשֶׁתוֹ וַיַּקְרִים זָרָע לְאָחִיו.²⁵ וְבֵן הַיּו עַמְנו שְׁבֻעָה אֲחִים. הָרָאשׁוֹן הַתְּחִתָּנו וּמִת, וְכִינָן שְׁלָא הַיּו לו יְלִדִים הַשְּׁאֵר אֶת אֲשֶׁתו לְאָחִיו.²⁶ כִּי גַם הַשְׁנִי וְהַשְׁלִישִׁי עַד הַשְׁבִּיעִי,²⁷ וְאַחֲרֵי כָּלָם מְתָה הָאָשָׁה.²⁸ אִם פָּנו לִמִּי מִהַּשְׁבֻעָה תְּהִיה לְאָשָׁה בַּתְּחִתָּה הַמְתִים, שְׁהָרִי הִתְהַשֵּׁךְ שִׁיכַת לְכָלָם?

²⁹ הַשְׁבֵיב לָהֶם יְשֻׁוע וְאָמֵר: "אַתָּם טֻועִים מִשּׁוּם שְׁאַינְכֶם יוֹדָעים אֶת הַבְּתוּבִים, אָף לֹא אֶת גְּבוּרוֹת הָאֱלֹהִים:³⁰ בַּתְּחִתָּה אֵין הָאָנָשִׁים מַתְּחִתִּים, אָלָא שְׁהָם בְּמַלְאָכִי שְׁמִים.³¹ וְאַשְׁר לַתְּחִתָּה הַמְתִים, הָאָם לֹא קְרָאתָם מָה שָׁנָאַמֵּר לְכֶם מִפִּי אֱלֹהִים,³² אַנְכִי אֱלֹהִי אֱבָרָהָם, אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב? אֵין הוּא אֱלֹהִי הַמְתִים כִּי אֵם אֱלֹהִי הַמְתִים".

³³ שָׁמְעוּ זֹאת הַהֲמוֹנִים וְהַשְׁטוֹמָמו עַל תּוֹרַתּו.

המצווה הגדולה

(מרוקוס יב 28-34; לוקס י 25-28)

³⁴ בְּאֵשֶׁר שָׁמְעוּ הַפְּרוֹשִׁים כִּי הַשְׂתִיק אֶת הַצְדּוּקִים, נָאָסְפוּ יְחִידָיו

³⁵ וְאַחֲד מִבְּעָלֵי הַתּוֹרָה שְׁבִינֵיכֶם שָׁאַל אֶתְנוֹ בְּדִי לְנִסּוֹתָו:³⁶ רַبִּי, אַיְזָה הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה שְׁבַתּוֹרָה?

³⁷ הַשְׁבֵיב לו יְשֻׁוע: "וְאַהֲבָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל-לִבְבָךְ וּבְכָל-גַּפְשְׁךְ וּבְכָל מַאֲذָה.³⁸ זֹאת הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה וְהַרְאשָׁוֹנה.³⁹ הַשְׁנִינָה דָוָמָה לָהּ: וְאַהֲבָת לְרַעָה בָּמוֹז.⁴⁰ בְּשַׁתִּי מִצְוֹת אֱלֹהָה תַּלְוִיה כָּל הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים".

ישוע שואל בעניין בן-דוד

(מרוקוס יב 35-37; לוקס כ 41-44)

⁴¹ כַּשְׁנַקְעָלו הַפְּרוֹשִׁים שָׁאַל אֶתְנוֹ יְשֻׁוע: "מָה דַעַתֶּם עַל

הַמְשִׁיחָה? בֶּן מַי הַוָּא?"

הַשְׁבֵיבוּ לו: "בּוֹן-דָּוד".

⁴³ אמר להם: אם כן פיצד, בהשראת הרום, קורא לו דוד אדון באמרו: ⁴⁴ נאם יהוה לאנני: שב לימי עדר אשית איביך הדם לרוגליה? ⁴⁵ ובכן אם דוד קורא לו אדון פיצד הוא בנו? ⁴⁶ אף אחד לא היה יכול לענות לו דבר, ומאותו יום גם לא העז איש להזכיר לשאלאותו.

דברי תוכחה על הספרים והפרשנים

(מרkos יב 38–40; לוקס יא 37–54; כ 45–47)

לו אז דבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו. ² אמר להם: ³ הספרים והפרושים יושבים על כסא משה. ⁴ לנו כל אשר יאמרו לכם עשו ושרמו, אלה ממעשיהם אל תעשו, כי אומרים הם ונאים עושים. ⁵ הם קושרים משאות כבדים ומעמיסים אותם על שכמי האנשים, אלה אינם רוצחים להניע אותם אף באצבעם; ⁶ עושים את כל מעשיהם כדי להראות לבני אדם, בהרוחיכם את תפליהם ובהאריכם את ציציותיהם. ⁷ אוחבים הם את מושב הראש בסעודות ואת המושבים הראשונים בכתה הכנסת יברכו שלום בשוקים ולהקרא רבבי על-ידי אנשיים. ⁸ אך אתם אל יקראו לכם רבוי, כי אחד הוא רבכם ואתם אחיהם כלכם. ⁹ ואל תקראו אב' לאיש מקם הארץ, כי אחד הוא אביכם شبשימים. ¹⁰ גם אל תקראו מורי תורה, כי אחד הוא המורה שלכם – הפסחים. ¹¹ הגדול בהם היה משותכם. ¹² המרומים את עצמו ישפלו וഫיל את עצמוironם.

¹³ אווי לכם סופרים ופרושים צבועים, כי סוגרים אתכם את מלכות השמים בפני בני אדם; הם אתם איןכם נכנסים לתוכה וגם לבאים אינכם מניחים להכנס.

¹⁴ אווי לכם סופרים ופרושים צבועים, כי סובבים אתכם בים וביבשה כדי לגריר איש אחד, וכך אשר יתגיר אתכם עושים אותן גיהנום כפלים מקם.

¹⁶ אֹזֵי לְכֶם מָוֵרִי דָּרָה עֲוֹרִים הָאֹמְרִים: 'הַנִּשְׁבָע בַּהֲיכֵל אֵין בָּכֶה כְּלוֹם, אֲבָל הַנִּשְׁבָע בָּזָהָב הַחִיבָ'. ¹⁷ כְּסִילִים וְעֲוֹרִים! מַה גָּדוֹל יוֹתָר, הַזָּקָב אוֹ הַהֲיכֵל הַמִּקְדֵשׁ אֶת הַזָּקָב? ¹⁸ וְכוֹן גַּם אֹמְרִים אֶתְכֶם, 'הַנִּשְׁבָע בְּמִזְבֵחַ אֵין בָּכֶה כְּלוֹם, אֲבָל הַנִּשְׁבָע בַּקָּרְבָן שְׁעָלֵיו - חִיבָ'. ¹⁹ עֲוֹרִים! מַה גָּדוֹל יוֹתָר, הַקָּרְבָן אוֹ הַמִּזְבֵחַ הַמִּקְדֵשׁ אֶת הַקָּרְבָן? ²⁰ לְכוּ הַנִּשְׁבָע בְּמִזְבֵחַ נִשְׁבָע בָו וּבָכֶל אֲשֶׁר עַלְיוֹ, ²¹ וְהַנִּשְׁבָע בַּהֲיכֵל נִשְׁבָע בָו וּבָשָׂוְן בָו, ²² וְהַנִּשְׁבָע בְּשָׁמִים נִשְׁבָע בְּכֶסֶא אֱלֹהִים וּבַיּוֹשֵׁב עַלְיוֹ.

²³ אֹזֵי לְכֶם סּוֹפְרִים וּפָרוֹשִׁים צְבוּעִים, כִּי נוֹתְנִים אַתֶם מְעֻשָׂרוֹת מִמְנַתָּה וּשְׁבָת וּכְמוֹן, וּמִזְנִיחִים אֶת הַדָּבָרִים הַחַשׁוּבִים יוֹתָר שְׁבָתוֹרָה - אֶת הַמְּפַשֵּׁט, אֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַאַمּוֹנוֹה. אַרְיךָ הִיה לְעֹשֹׂת אֶת אֶלְهָה הַאֲחֶרֶןִים וְאֵין לְעֹזֵב אֶת הַדָּבָרִים הַאֲחֶרֶןִים. ²⁴ מָוֵרִי דָּרָה עֲוֹרִים הַעוֹצָרים אֶת הַיְתוֹשׁ בְּמִסְגָּנָת וּבּוֹלָעִים אֶת הַגָּמֶל.

²⁵ אֹזֵי לְכֶם סּוֹפְרִים וּפָרוֹשִׁים צְבוּעִים, כִּי מְתַהְרִים אַתֶם אֶת הַכּוֹס וְאֶת הַקְּעָרָה מִבְחֹזַן וּתוֹךְן מְלָא גַּזֵּל וְתַאֲוֹנוֹת. ²⁶ פָּרוֹשׁ עֲוֹר,

טַהֲר תְּחִלָּה אֶת תֹּזֶק הַכּוֹס כִּי שְׁתַחְיָה טְהָרָה גַּם מִבְחֹזַן.

²⁷ אֹזֵי לְכֶם סּוֹפְרִים וּפָרוֹשִׁים צְבוּעִים, כִּי דָוִים אַתֶם לְקָבְרִים מִסְקִידִים הַנְּרָאִים זְפִים מִבְחֹזַן וְאֵלוֹ תֹּזֶק מְלָא עַצְמוֹת מִתִּים וְכָל טָמָא. ²⁸ כִּי גַם אַתֶם: מִבְחֹזַן אַתֶם נְרָאִים צְדִיקִים לְעֵינִי הַבְּרִיות, אֲבָל בְּפִנִים מְלָא אַכְבִּיעָות וְעַולָ.

²⁹ אֹזֵי לְכֶם סּוֹפְרִים וּפָרוֹשִׁים צְבוּעִים, כִּי בּוֹנִים אַתֶם אֶת קָבְרִי הַנְּבִיאִים וּמִיפִים אֶת מִצְבֹות הַצְדִיקִים. ³⁰ אֹמְרִים אַתֶם: יָאֹלֶה חַיָּינו בִּימֵי אֲבוֹתֵינוּ לֹא הַיָּינו שְׁתַפִים עַמָּהָם לְשָׁפָך אֶת דָם הַנְּבִיאִים. ³¹ כִּי אַתֶם מְעִידִים עַל עַצְמָכֶם שְׁבָנִים שְׁבָנִים אַתֶם לְרוֹצְחִי הַנְּבִיאִים. ³² אֲפִכְכֶם מְלָאו אֶת סְאת אֲבוֹתֵיכֶם! ³³ נְחַשִּׁים בְּנֵי צְפֻעָונִים, אֵיך תִּפְלַטו מִדיַן גִּיהְנוֹם? ³⁴ לְכוּ הַנְּנִי שׂוֹלֵח לְכֶם נְבִיאִים וְחַכְמִים וּסּוֹפְרִים וּמִתְהַרְגוּ וְתַצְלִבוּ וּמִתְהַרְגוּ בְּבָתִי

הכנסת שלכם ותרדפים מעיר לעיר,³⁵ למען יבוא עלייכם כל דם נקי שנשפך על הארץ מדם הבלתי הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחתם אותו בינו להיכל למשחה.³⁶ אמן אומר אני לכם, בוא יבוא כל זה על הדור הזה.

קינה על ירושלים

(لوকס יג 35–34)

³⁷ ירושלים, ירושלים, ההוֹגַת את הנבאים וסוקלה את השלוּחים אליה, כמה פעמים חפצתי לקבץ את בנייה בתרנגולת המקבצת את אפרוחיה תחת גגיה ולא רציתם.³⁸ הנה ביתכם ינשל לכם, ³⁹ ואני אומר לכם: מעטה לא תראוני עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה!

ישוע מנבא חורבן וצורת

(מרקוס יג 13–19; לוקס כא 5–19)

כ ביצאתו מבית המקדש ללכת בדרך נגשו תלמידיו להראות לו את בניני המקדש.² הגיב ישוע ואמר להם: "רואים אתם את כל אלה? אמן אומר אני לכם, לא תשאר פה אבן על אבן אשר לא תפלא ארצה".³ כאמור ישב על הר היזיטים נגשו אליו התלמידים לבקשתם ואמרו: "הגד לנו מתי יהיה הדבר הזה ומה הוא אז בזאת וקץ העולם?"⁴ השיב ישוע ואמר להם: "הזכירו שלא יתעה אתכם איש,⁵ כיربים יבואו בשמי ויאמרו אני המשיח' ויתעו רביהם. ⁶ ויאתם עתידים לשמע מליחמות ושותפות מליחמה. שימו לב, אל תבחלו; כי צריה להיות הדבר הזה, ובכל זאת עוד לא בא הארץ.⁷ גויים יקום על גוי וממלכה על ממלכה ויהיו רעב ורעידות אדמה במקומות רביהם,⁸ אך כל אלה ראשית הארות.⁹ אז ימסרו אתכם לרודפים וינרגו אתכם ותהי שנוואים על כל הגויים בכלל שמי.¹⁰ רבבים יכשלו באורה עת ויסגירו זה את זה וינשנו זה את זה.¹¹ נבייאי שקר יקומו ויתעו

רבים,¹² ומماחר שטרבה ההפקרות תתקורר אהבת רבים.¹³ אבל המחזיק מעד עד קץ הוא יושע.¹⁴ ובשורה זו של המלכות תקנו בכל העולם לעדות לכל הגויים ואחריו כן יבוא הקץ.

צורה גודלה

(מরkos יג 14-23; לוקס כא 20-24)

¹⁵ "לֹכֶן פָּאֵשׁ תַּرְאִו אַת הַשְׁקוֹז הַמְּשֻׂם, פָּנָאָמֶר בְּפִי דְּנִיאָל הַנְּבִיא, עֹזֶם בָּمָקוֹם קְדוֹשׁ - עַל הַקּוֹרָא לְהַבִּין - ¹⁶ אֲזִי הַנִּמְצָאים בְּיַהְוָה, שִׁינּוּסָו אֶל הַקְּרִים; ¹⁷ מִי שָׁעַל הַגָּג אֶל יָד לְקַחַת חַפְצִים מִבַּיִתּוֹ, ¹⁸ וּמִי שְׁבָשְׁדָה אֶל יָחֹזֶר לְקַחַת אֶת בְּגָדוֹ. ¹⁹ וְאוֹי לְהַרְוֹת וּלְפִינִיקוֹת בִּימֵים הָהִם. ²⁰ בְּרַם הַתְּפִלּוֹ שְׁלָא תְּהִיה מְנוּסְתָּכָם בְּחַרְף אֶפְתַּח לֹא בְּשַׁבַּת, ²¹ כִּי אַז תְּהִיה צְרוֹה גְּדוֹלָה אֲשֶׁר לֹא הִתֵּה כְּמוֹהָ מְרָאַשִּׁית הַעוֹלָם וְעַד עַתָּה, אֶפְתַּח לֹא תְּהִיה כְּמוֹהָ. ²² וְאַלּוֹלָא קָאָרוּ הַיּוֹםִים הָהִם לֹא הִיה נָאֵל כֶּל בְּשָׂר, אֲךָ לְמַעַן הַבְּחִירִים יַקְאָרוּ הַיּוֹםִים הָהִם. ²³ אִם יָאָמֵר לְכֶם אִישׁ בְּעֵת הַחִיא, 'הַנְּהָה פָּה הַמְּשִׁיחַ' או 'הַנְּהָה שֵׁם', אַל תָּאִמְנֵנוּ, ²⁴ כִּי יָקוּמוּ מִשְׁיחִי שָׁקָר וְנִבְיאִי שָׁקָר וַיַּתְנוּ אֶתְהָווֹת גְּדוֹלִים וּמוֹפְתִים כִּדְיַי לְהַתְּעוֹת, אֲםַמְּפֵשֶׁר, גַּם אֲתָה הַבְּחִירִים. ²⁵ הַנְּהָה מִרְאֵשׁ אַמְּרוֹתִי לְכֶם. ²⁶ לֹכֶן אִם יָאָמְרוּ לְכֶם 'הַנְּהָה בְּמַדְבֵּר, אַל תִּצְאֵן; 'הַנְּהָה בְּמַדְרֵי מַדְרֵים, אַל תָּאִמְנֵנוּ; ²⁷ כִּי בְּפֶרֶךְ הַיּוֹצֵא מִמְּזֹרֶחֶת וּמִאַרְבָּעָה עַד מַעֲרֵב בְּנוּ יְהִיה בֹּאוֹ שְׁלַב בְּוֹהָאָדָם. ²⁸ בָּמָקוֹם שְׁהִגּוֹיה נִמְצָאת, שֵׁם יַקְבִּצּוּ הַנְּשָׁרִים".

באו של בן-האדם

(מראוקס יג 24-37; לוקס כא 25-30, 33-34)

²⁹ מִיד אַחֲרֵי צִרְתָּה יְהִים הָהִם תִּחְשָׁה הַשְׁמָשׁ וְהַיְמָם לֹא יִגְהֵה אָרוֹן, הַכּוֹכְבִים יִפְלוּ מִן הַשָּׁמַיִם וְכָחוֹת הַשָּׁמַיִם יִזְעַזְעַזּוּ. ³⁰ אֲזִי יַרְאָה אֶת בָּוּדָה אָדָם בְּשָׁמַיִם וְאֲזִי יַסְפְּדוּ כָּל מִשְׁפָחוֹת הָאָרֶץ. וַיַּרְאָו אֶת בָּוּדָה אָדָם בָּא עַם עֲנֵני הַשָּׁמַיִם בְּגִבּוֹרָה וּבְכִבּוֹד רַב. וְזֹהוּא יַשְׁלַח אֶת מְלָאָכִיו בְּשֻׁופֵר גְּדוֹלָה וַיַּקְבִּצּוּ אֶת בְּחִירִיו. מאַרְבַּע הָרוֹחוֹת, מִקְצּוֹת הַשָּׁמַיִם עַד קַצְוֹתָם.

³² לְמַדּוֹ אֶת הַפְּשָׁלָם מִן הַתְּאֵנָה: פָּאֵשֶׂר עֲנֵפִיהָ מִתְּרֱכָכִים וְהַעֲלִים צָצִים יוֹדְעִים אֶתְם שְׁהַקְיָץ קָרוֹב.³³ כִּי גַם אַתֶּם, כְּרוֹאוֹתֶיכֶם אֶת כֵּל אֱלֹהִים דָּעוּ כִּי קָרוֹב הוּא בְּפִתְחָה.³⁴ אָמֵן. אָוֹמֵר אַנְיָה לְכֶם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר הַדָּור הַזֶּה עַד אֲשֶׁר יְהִי כָּל אֱלֹהִים.

³⁵ הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ יַעֲבֹרְוּ וְזַבְּרִי לֹא יַעֲבֹרְג. ³⁶ אָבֵל אֶת הַיּוֹם הַהוּא וְהַשְׁעָה אֵין אִישׁ יוֹדֵעַ, גַּם لֹא מְלָאכִי הַשְׁמִים וְגַם לֹא הַבּוֹן, אֶלָּא הַאָב לְבָדוֹ.³⁷ כִּימַי נָחַם כֵּן יְהִי בָּזָאוֹ שֶׁל בָּרוֹ-הָאָדָם. ³⁸ כִּמוֹ שְׁבִּים מִים קָדְםָם לְמִפְבּוֹל הַיּוֹם אֲוֹכְלִים וְשׁוֹתִים וּמִתְּחַתְּנִים עַד הַיּוֹם שְׁגַּבְנָס נָמָת לְפִתְבָּה³⁹ וְלֹא יַדְעُו עַד שְׁבָא הַמִּפְבּוֹל וּסְחָרָף אֶת הַכֵּל, כִּי יְהִי גַם בָּזָאוֹ שֶׁל בָּרוֹ-הָאָדָם. ⁴⁰ אָוֹתָה עַת יְהִי שְׁנִים בְּשִׁדָּה, אָחָד יַלְקַח וְאָחָד יַעֲזֹב;⁴¹ שְׁתִּים טוֹחַנּוֹת בְּרַחִים – אֶחָת תַּלְקַח וְאֶחָת תַּעֲזֹב. ⁴² עַל כֵּן עַמְדוּ עַל הַמִּשְׁמָר, כִּי אַינְכֶם יוֹדְעִים בָּאיִזָּה יוֹם יָבוֹא אֲדוֹנֶיכֶם.⁴³ וּזְאת דָּעוֹ: אַלוּ יַדְעַ בַּעַל הַבַּיִת בָּאיִזָּה אֲשְׁמוֹרָה יָבוֹא הַגָּבֵב, הַיָּה שׁוֹקֵד וְלֹא מְנִיחַ לוֹ לְחַדֵּר לְבִתְתוֹ.⁴⁴ לְכָן הַיּוֹם מַוְּכוֹנים גַם אַתֶּם, כִּי בְּשֻׁעָה שֶׁלֹּא תַּעֲלֵה עַל דָּעַתְכֶם יָבוֹא בָּרוֹ-הָאָדָם.

העבד הנאמן או הבלי נאמן

(локט יב 48–41)

⁴⁵ מֵי הָוָא אִפּוֹא הַעֲבָד הַנָּאָמֵן שְׁהַפְּקִידוֹ הָאָדוֹן עַל בְּנֵי בֵּיתוֹ לְתִתְהַלֵּם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתָה? ⁴⁶ אֲשֶׁרִי הַעֲבָד שִׁיבֹּא אָדוֹנוֹ וַיַּמְצָא אָזֶה עֹשֶׂה כֵּן.⁴⁷ אָמֵן. אָוֹמֵר אַנְיָה לְכֶם, הָוָא יַפְקִיד אָזֶה עַל כֵּל אֲשֶׂר לוֹ.⁴⁸ אָבֵל אֶם הַעֲבָד הַרְעָא יַאֲמֵר בְּלֹבֶן 'אָדוֹני מִתְּמַמָּה'⁴⁹ וַיַּתְּחִיל לְהַפּוֹת אֶת חֶבְרִיו הַעֲבָדים וַיַּאֲכַל וַיִּשְׁתַּחַתְהָ עַם הַשְּׁפּוֹרִים,⁵⁰ בָּזָאוֹ אָדוֹנוֹ שֶׁל הַעֲבָד הַהוּא בַּיּוֹם שֶׁאַנְיָה מִצְפָּה לוֹ וּבְשֻׁעָה שֶׁאַנְיָה יוֹדֵעַ,⁵¹ יִשְׁפַּךְ אֶתְכֶם וַיְשִׁים חָלָקוּ עַם הַצְּבָעִים; שֶׁם יְהִי הַקְּלַלה וְחַרְוק הַשְׁנִים".

משל עשר העלומות

נה "אֵז תְּדַמֵּה מִלְכֹות הַשְׁמִים לְעֵשֶׂר עַלְמֹות אֲשֶׁר לְקַחְתָּו אֶת מְנוּרֹתֶיהָ וַיֵּצְאוּ לְקַרְאָת הַחַתָּן. ² חִמֵּשׁ מִהְנָן הַיּוֹם בְּסִילּוֹת

וחמש ה'יו נבונות,³ שבען הכספיות ללחחו את המנורות ולא ללחחו אתו שמו,⁴ אבל הבונות ללחחו שמו בכליהו יחד עם מנורתיהם.⁵ כיון שהתרמהה החתו נמנמו כלו ונרדמו.⁶ בחצות הלילה בשמעה קריאה, הגה החתו, צאינה לקראתו!⁷ אז התעוררו העלמות הפו והכינו את מנורתיהם.⁸ אמרו הכספיות לנבונות, 'תנה לנו מון השם שלכו, כי מנורותינו דועכות'.⁹ ענו הנבונות ואמרו, 'שמע לא יספיק לנו ולכו. לכן אל המוכרים וקנינה בשביביכו'.¹⁰ בשעה שהלכו לקנות בא החתו; העלמות המוכנות נכנסו אותו לחתו והדلت נסגרה.iol לאחר מכן באו גם שאר העלמות ואמרו, 'אדוננו אדוננו, פתח לנו'.¹² אז הוא השיב, 'אמנו אומר אני לכם, איןני מפир אתך'.¹³ לכן עמדו על המשמר, כי איןכם יודעים את היום אף לא את השעה".

משל כירוי הכסף

(локס יט 27-11)

¹⁴ דומה הדבר לאיש היוצא למושע. קדם לכם קרא לעבדיו והפקיד בידם את הונו;¹⁵ילאחד נתנו חמץ בכרי כסף, לאחר שתים ולאחר אחת, לכל איש לפיפי שרוונו, ונסע. ¹⁶זה שקבל חמץ בכרים הלה מיד, סחר בהו והרוויח חמץ אחרות.¹⁷ כמו כן זה שקבל שתים הרווח שתיים אחרות.¹⁸ אך זה שקבל אחת הלה וחזר באדמה והטמין את כסף אדוניו.¹⁹ אחרי זמן רב בא האדון של העבדים ההם וערקה עמהם חשבונו.²⁰ פאשר גש זה שקבל חמץ בכרים הביא חמץ בכרים נוספות וامر, 'אדוני, חמץ בכרים הפקדת בידי, הגה הרוחתי חמץ בכרים נוספות'.²¹ השיב לו אדוניו, יפה, עבד טוב ונאמנו! היה נאמנו במעט, אפקיד אותה על הרבה. בוא אל שמחת אדונך!²² גש גם זה שקבל שתים בכרים וامر, 'שתי בכרים הפקדת בידי, הגה הרוחתי שתים בכרים נוספות'.²³ השיב לו אדוניו, יפה, עבד טוב ונאמנו! היה נאמנו במעט, אפקיד אותה על הרבה. בוא אל שמחת אדונך!²⁴ גש גם זה שקבל בכיר אחת

ואמר, אָדוֹנִי יְדֻעַתִּי שֶׁאַתָּה אִישׁ קָשָׁה, הַקּוֹצֵר בָּمָקוֹם שֶׁלَا זָרַעַת
וְאוֹסֵף בָּמָקוֹם שֶׁלَا פָּזָרְתָּ,²⁵ וּמַאֲחָר שְׁפִחְדָּתִי הַלְּכָתִי וְהַטְּמָנָתִי
אֶת כְּבָךְ בָּאָדָם֙ה. הַנְּהָרִי אָשָׁר לְהִ! ²⁶ הַשִּׁיבֵב אָדוֹנִי וְאָמָר אֱלֹהִים,
עֲבָד רֹעַ וְעַצְלָל! יְדֻעַתִּי שֶׁאַנִּי קוֹצֵר בָּמָקוֹם שֶׁלَا זָרַעַתִּי וְאוֹסֵף
בָּמָקוֹם שֶׁלَا פָּזָרְתִּי,²⁷ לְכֹן הִיִּתְּ צָרִיךְ לְהַפְּקִיד אֶת פְּסִי אַצְלָ
הַשְּׁלָחָנִים וְאַנִּי בְּבֹאוֹי הַיִּתְּמִימָנִי מַקְבֵּל אֶת שְׁלִי עִם הַרְבָּהִת.²⁸ עַל
כֵּן קָחוּ אֶת הַכְּפָר וְתַנוּ לְאִישׁ אָשָׁר לוֹ עַשֶּׂר הַכְּפָרִים;²⁹ כִּי כֹל מַיִּ
שְׁיִשְׁ לֹו נַתְנוּ יְגַתְּנוּ לוֹ וְשִׁפְעַ יְהִיה לוֹ, אֲךָ מַיִּ שְׁאַוְןְ לֹו גַם מַה שְׁיִשְׁ
לוֹ יַלְקַח מִמֶּנּוּ.³⁰ וְזֹאת הַעֲבָד הַבְּלָתִי מוֹעֵל הַשְּׁלִיכָוּ אֶל הַחִשָּׁה
הַחִיצוֹן; שֶׁמְ יְהִי הַיְלָה וְחַרְוק הַשְׁנִים.

משפט העמים

³¹ פָּאָשָׁר יָבוֹא בְּנֵהָאָדָם בְּכָבּוֹדׁ וְכָל הַפְּלָلָאָכִים אֶתְוָ, יִשְׁבֵּעַ
בְּשָׂא בְּכָבּוֹדׁ וְיִאָסְפוּ לְפָנֵינוּ כָּל הַגּוֹיִם. ³² אֶז יִפְרִידֵם זֶה מִזֶּה בְּרוֹעָה
הַמִּפְרִיד אֶת הַכְּבָשִׁים מִן הַעֲזִים ³³ וַיַּצְאֵב אֶת הַכְּבָשִׁים לִימִינֵנוּ וְאֶת
הַעֲזִים לְשִׁמְאָלוֹ. ³⁴ יִאָמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל הַנְּצָבָבִים לִימִינֵנוּ, יָבוֹא בְּרוֹכִי
אָבִי וּרְשֹׁו אֶת הַמְּלָכוֹת הַמוֹּכָנָה לְכֶם מִאָז הַסְּדָד תְּבִלָּל,³⁵ כִּי רַעַב
הַיִּתְּ וְנִתְּתַּפְּתָּם לִלְאָכֵל, צְמָא הַיִּתְּ וְהַשְּׁקִיתָם אֹוֹתִי, עַזְבָּר אַרְחָ
הַיִּתְּ וְאָסְפָתָם אֹוֹתִי,³⁶ עַרְוָם – וְהַלְּבָשָׁתָם אֹוֹתִי, חֹולָה הַיִּתְּ
וּבְקָרְתָּם אֹוֹתִי, בְּמַאֲסָר הַיִּתְּ וּבְאֶתְמָאֵלִי.³⁷ יִעַנְנוּ הַצְּדִיקִים
וַיֹּאמְרוּ אָלֹיו, אָדוֹנָנוּ, מַתִּי רְאִינוּ אַתָּה רַעַב וְהַאֲכִלָּנוּ אַתָּה, אָוּ
צְמָא וְהַשְּׁקִיתָנוּ אַתָּה?³⁸ מַתִּי רְאִינוּ עַזְבָּר אַרְחָ וְאָסְפָנוּ אַתָּה,
אוּ עַרְוָם וְהַלְּבָשָׁנוּ אַתָּה?³⁹ מַתִּי רְאִינוּ אַתָּה חֹולָה אוּ בְּמַאֲסָר
וּבְאֶתְמָאֵלִיךְ?⁴⁰ יִשְׁיב הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם, אָמָנוּ, אָוּמָר אָנִי לְכֶם, מַה
שְׁעַשְ׀תָּם לְאֶחָד מִאַחֵי הַקְּטָנִים הָאָלָה לִי עֲשִׁיתָם.

⁴¹ אַחֲרֵי כֵּן יִאָמֶר אֶל הַנְּצָבָבִים לְשִׁמְאָלוֹ, יְלָכוּ מִפְנֵי אַרְוּרִים, אֶל
אַשׁ עַולְם הַמוֹּכָנָה לְשָׁטוֹן וְלִמְלָאָכוֹן,⁴² כִּי רַעַב הַיִּתְּ וְלֹא נִתְּתַּפְּתָּם
לִלְאָכֵל, צְמָא הַיִּתְּ וְלֹא הַשְּׁקִיתָם אֹוֹתִי,⁴³ עַזְבָּר אַרְחָ הַיִּתְּ וְלֹא
אָסְפָתָם אֹוֹתִי, עַרְוָם – וְלֹא הַלְּבָשָׁתָם אֹוֹתִי, חֹולָה וּבְמַאֲסָר – וְלֹא

בקרתם אוטי⁴⁴. ישבו גם הם ויאמרו, 'אַדְגָנָנוּ, מִתִּ רְאִינוּ אֶזְתָךְ' רעב או צמא או עוצר ארוח או ערום או חולח או במאסר ולא שרתנו אוטך?⁴⁵ אז יענה להם ויאמר, 'אמון, אומר אני לכם, מה שילא עשיתם לאחד מון הקטנים האלה גם לילא עשיתם'. ⁴⁶ ובכו אלה יילכו לעונש עולם והצדיקים לחיה עולם".

מידה נגד ישוע

(מרקוס יד 1:2-2; לוקס כב 1-2; יוחנן יא 45-53)

נ² לאחר שדבר ישוע את כל הקרים האלה אמר לתלמידיו: "אתם יודעים כי בעוד ימים הפסח בא ובו נחאים ימסר להצלב".

³ באותו עת נקהלו ראשי הכהנים וזקניהם העם אל חצר הכהן הגדל, כיפא שם, ⁴ והחליטו ל特派 את ישוע בערימה ולהמית אותו, ⁵ אך אמרו: "לא בחג, שמא תריה מהו מה בעם".

המשיחה בבית עניה

(מרקוס יד 9-3; יוחנן יב 8-10)

⁶ כשהייתה ישוע בבית עניה בבתו של שמעון המצרע, ⁷ נגשה אליו אשה שהחיזקה פה שמון ובו בשם יקר מאי ויצקה אותו על ראשו בהיותו מסב ליד השלחן. ⁸ בראותם זאת בעשוי התלמידים ואמרו: "למה הבזבוז הזה? ⁹ הלא אפשר היה למ cedar את זה במחיר רב ולחתת לעניים".

¹⁰ בשליחין זה ישוע, אמר להם: "מדוע תציקו לאשה? הרי מעשה טוב עשתה לי.¹¹ העניים אתם תמיד, אבל אני, לא תמיד אני אתכם.¹² והיא פשיכקה את שמון הבשש הזה על גופו עשתה זאת בשביב קבועתי.¹³ אמן. אומר אני לכם, בכל מקום שתברזו הבשורה הזאת, בכל העולם, יספר גם מה שעשתה היא, וזה לזכרה".

¹⁴ לאחר מכן הלה אחד מן השנינים-עשר, יהודה איש קריות שם, אל ראשי הכהנים¹⁵ ו אמר: "מה אתם רוצחים לחתת לי ואני אמסור

אotto לְכֶם? נָתַנוּ לוּ שְׁלוֹשִׁים שְׁקָלִי כֶּסֶף,¹⁶ וּמִאָזֶה עַת חֲפֵשׁ הַזְּדֻמָּנוֹת לְהַסְגִּיר אָזֶה.

סעודה הפסח

(מרוקוס יד 12-26; לוקס כב 7-23; יוחנן יג 30-21)

¹⁷ בְּרָאשׁוֹן לְחַג הַמְצֻות נָגַשׂ הַתְּלִמְידִים אֶל יְשֻׁעָה וְשָׁאָלוּוּ: "הַיְּכוֹן אַתָּה רֹצֶחֶת שָׁנָכֵין לְךָ לְאַכְלֵל אֶת הַפֵּשַׁח?"¹⁸ הַשִּׁיבָה לָהֶם: "לִכְעֵד הַעִירָה, אֶל פָּלָונִי וְאָמְרוּ לוּ, יְכֹה אָמַר רַבָּנוּ, עַתִּי קָרוֹבָה. אַצְלָה אָעִשָּׂה אֶת הַפֵּשַׁח עִם תַּלְמִידִי."

¹⁹ הַתְּלִמְידִים עָשׂוּ בָמִצּוֹת יְשֻׁעָה וְהָכִינוּ אֶת הַפֵּשַׁח.

²⁰ בְּעַרְבָּה הַסְבָּב עִם הַשְׁנִינִים-עַשֶּׂר,²¹ וּכְאֵשֶׁר אָכְלָו אָמַר: "אָמַן אָמַר אָמַר אַנְּיָ לְכֶם, אַחֲד מִכָּסְגִּירִנִי."

²² הַמִּתְעָצָבוּ מִאֵד וְהַחֲלוּ אִישׁ לְשָׁאָל אָזֶה: "זֶה אַנְּיָ אָדוֹנִי?"

²³ הַשִּׁיבָה וְאָמַר: "הַטוֹּבֶל אָתִי אֶת יְדֹו בְּקַעַרְהָ הַוָּא יְסִגְּרִנִי.²⁴ בָּרוּ אָדָם אָמַן הַזְּלָקָה בְּכַתּוֹב עַלְיוֹן, אֲךָ אֹוי לְאִישׁ אֲשֶׁר יְסִגְּרִ אֶת בָּוֹרָה אָדָם. הָאִישׁ הַהוּא, מוֹטֵב הִיה לוּ אַלְולָא נָלַד."

²⁵ הַגִּבְיוֹן יְהוֹקָה שְׁהִיה עַתִּיד לְהַסְגִּירוֹ – וְשָׁאָל: "זֶה אַנְּיָ, רַבִּי?" הַשִּׁיבָה לוּ: "אַתָּה אָמַרְתָּ."

²⁶ בְּאֵשֶׁר אָכְלָו לְקַח יְשֻׁעָה לִחְם, בְּרָה וּבְצָעָן וְנָתָנוּ לְתַלְמִידִים בְּאָמָרוֹ: "קָחוּ וְאָכְל֗וּ, זֶה גּוֹפִי."²⁷ לְקַח אֶת הַכּוֹס, בְּרָה וְנָתָנוּ לָהֶם בְּאָמָרוֹ: "שְׁתַׁוּ מִמְּפָנָה בְּלָכְם,²⁸ כִּי זֶה דָּמִי, דִּם הַבְּרִית [הַחֲדָשָׁה] הַגְּשָׁפָה בְּעַד רַבִּים לְסִלְיַת חֲטָאִים.²⁹ וְאַנְּיָ אָמַר לְכֶם, מַעַתָּה לֹא אָשְׁתָּה מִפְּרִי הַגּוֹן הַזָּה עַד אָזֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר אָשְׁתָּהוּ חֶדֶשׁ עַמְּכֶם בִּמְלֹכּוֹת אָבִי."

כיפה עתיד להתחש לשוע

(מרקוס יד 26-31; לוקס כב 31-34; יהונתן גג 36-38)

³⁰ לאחר ששרו את ההלל יצאו אל הר הזיתנים. ³¹ אמר להם ישוע: "אתם כלכם תפשלו בגללי הלילה, שהרי כתוב, אפה את-הרעה ותפוצין הצאן". ³² אבל אחריו שאkom אלך לפניכם לגילל."

³³ השיב לו כיפה ואמר: "אם הכל יפשלו בגיללה, אני לעולם לא אפשרי!"

³⁴ אמר לו ישוע: "אמנו אומר אני לך כי בלילה הזה, בטוטם יקרה התרנגול, שלוש פגמים תתפתחו ליה".

³⁵ אמר כיפה: "גם אם עלי למות אתה לא אתפתח לך!". וכן אמרו כל התלמידים.

ישוע בוגת שמנים

(מרקוס יד 32-42; לוקס כב 39-46)

³⁶ אחריו בן בא אתם ישוע אל מקום הנקרא גת שמנים ואמר אל התלמידים: "שבו לכם מה עד שאתה לשם ואתפלל". ³⁷ הוא ליה אתו את כיפה ואת שני בני זבדי והחל מתמלא עצב ומועקה.

³⁸ אמר להם: "נPsi מירה עלי עד מות, השארו מה זה ערים ATI". ³⁹ אז הלה מיט הלה, נפל על פניו והתפלל באמרו: "אבי, אם אפשר הדבר, העבר נא ממעני את הפטוס הזאת, אך לא כרצוני אני כי אם כרצונך אתה".

⁴⁰ לאחר מכן בא אל התלמידים ומצחיהם ישנים. אמר אל כיפה: "ובכן לא יכולתם להשאר ערים ATI שעה אחת? ⁴¹ היה ערים והתפללו כדי שלא תבואו לידי נסיוון. אמנם הרום חפצח, אבל הבשר חלש". ⁴² הלה שנית והתפלל באמרו: "אבי, אם אי אפשר שהפטוס תעבר מבלי שאשתה אותה, יהיה נא כרצונך". ⁴³ הוא חזר ושוב מצא אותם ישנים, כי עיניהם היו בגדות. ⁴⁴ עוד פעמי עזב אותם והלה להתפלל בשלישית באמרו שוב את אותן המלים.

⁴⁵ אחריו כוֹן בָּא אֶל הַתְּלִמְדִים וְאָמַר לָהֶם: "עוֹדָכֶם יִשְׁנִים וְנוֹחִים? הַנֵּה בָּא הַשְׁעָה וּבָרַחֲאָדָם יִמְסֹר לִיְדֵי אָנָשִׁים חֹטָאים.⁴⁶ קומו וְגַלְהָ. הַנֵּה מִתְקַרְבֵּ הַמְּסִגֵּיר אָתָּה!"

ישוע נער

(מרkos יד 43–50; lokas כב 47–53; yohanan יח 3:12–15)

⁴⁷ עֹזָנוּ מִזְבֵּר וְהַנֵּה בָּא יְהוָה, אֲחָד מִן הַשְׁנִים־עָשָׂר, וְאַתָּה הַמּוֹן רַב, מֵאַת רָאשֵׁי הַכֹּנִים וּזְקִנִּים הַעַם, בְּחֻרְבוֹת וּבְמַקְלוֹת.⁴⁸ הַמְּסִגֵּיר אֶזְתָּו הַקְדִּים לְתֵת סִימֹן בְּאָמָרוֹ: "מַיִּשְׁאַתָּנוּ לוּ נְשִׁיקָה זֶה הוּא; תִּפְסֹו אֶזְתָּו." ⁴⁹ מִיד גַּנְשָׁא לְיִשְׁוע וְאָמָר: "שְׁלֹום, רַבִּי," וְגַשְׁקָא אֶזְתָּו.⁵⁰ אָמָר לוּ יִשְׁוע: "חָבֵר, לִשְׁם מָה אַתָּה בָּא?" אֶזְתָּו גַּשְׁוָא אֶל יִשְׁוע, אֲחַזֵּוּ בָו בִּידֵיכֶם וּצְעַדוּ אֶתָּה.

⁵¹ אֲחָד מִהָּאָנָשִׁים שֶׁהָיו עִם יִשְׁוע שָׁלַח יְדוֹ וּשְׁלַף אֶת חֶרְבוֹ, וּבְהַכּוֹתוֹ אֶת עַכְבַּד הַכֹּהן הַגָּדוֹל קָצֵץ אֶת אֶזְנוֹ.⁵² אָמָר אֶלְיוּ יִשְׁוע: "הַשֵּׁב אֶת חֶרְבָּךְ אֶל מִקְומָה, כִּי כָל הָאוֹחָזִים בְּחֶרְבָּךְ, בְּחֶרְבָּךְ יָאָבְדוּ." ⁵³ שֶׁמָּא חֹשֵׁב אֶתָּה שְׁאַינְנִי יִכְלֹל לְבַקֵּשׁ מְאָבִי וּמִיד יִמְצִיא לִי יוֹתֵר מִשְׁנִים־עָשָׂר לְגַיְונֹת מַלְאָכִים?⁵⁴ אֶבְלָל בַּיּוֹצֵא לִפְנֵי הַפְּתָובִים שֶׁפֶךְ צָרֵיךְ לְהִזְהִיר?"

⁵⁵ אֶזְתָּה שְׁעָה אָמָר יִשְׁוע אֶל הַמּוֹן: "בָּמוֹעֵל שׂוֹדֵד יִצְאָתֶם בְּחֻרְבוֹת וּבְמַקְלוֹת לְתִפְסֵס אֶזְתָּה. הַרְיָה יוֹם יּוֹם יִשְׁבְּתִי בְּמַקְדֵּשׁ וּלְמִזְתֵּן וְלֹא שְׁלַחְתֶּם יְדֵיכֶם יְדֵי לְתִפְסֵס אֶזְתָּה.⁵⁶ אֲךָ כָּל זֶה קָרָה לְמַעַן יִתְקַיְּמוּ פְּתַבְּבִי הַנְּבִיאִים." אֶזְתָּה עַזְבָּוּהוּ בְּלַתְּלִמְדִידָוּ וּבְרָחוֹ.

ישוע לפני הסנהדרין

(מרkos יד 53–65; lokas כב 54–55, 63–71; yohanan יח 13:14–19, 24:1–2)

⁵⁷ הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר עָצְרוּ אֶת יִשְׁוע הַוְּלִיכָהוּ אֶל קִפְאָה הַכֹּהן הַגָּדוֹל וּשְׁם נִקְהָלוּ הַסּוֹפְרִים וּהַזְקִנִּים.⁵⁸ כִּיּוֹא הַלָּה אַחֲרָיו בְּמִרְחַק מִהָּרָא וְכַשְׁגַּע לְחַצֵּר הַכֹּהן הַגָּדוֹל נִכְנָס פְּנִימָה וַיַּשֵּׁב עִם הַמְשֻׁרְתִּים לְרֹאות מָה יִהְיֶה הַסּוֹפֵר.⁵⁹ אֶזְחָפָשׁוּ רָאשֵׁי הַכֹּנִים וְכָל הַסְּנָהָדרִין

עדות שקר על ישוע כדי להמית אותו,⁶⁰ אך לא מצאו, אף שבאו לשם עדי שקר רבים. אחריו בן גָּשׁוּ עַדִּי שָׁקָר וְאַמְרוּ,⁶¹ "זה אמר, אני יכול להרים את היכל האלים ובשלושה ימים לבנות אותו." ⁶² קם הכהן הגדל ושאל אותו: "אינך מшиб דבר על מה שאלת מudyim נגידך?"⁶³ אולם ישוע שתק. אמר אליו הכהן הגדל: "אני משביע אותך באלים חיים שתאמר לנו אם אתה המשיח בונ-האלים?"

⁶⁴ השיב לו ישוע: "אתה אמרי, אה אומר אני לכם, מעתה תראו את בונ-האדם ישב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים." ⁶⁵ מיד קרע הכהן הגדל את בגדיו ואמר: "מגדר הוא. מה לנו עוד צרה בעדים? הנה בעת שמעתם את הגדוף."⁶⁶ מה דעתכם? השיבו: "בונ-מויות הוא."

⁶⁷ אז ירקו בפניהם והכוו בו אגרוף; גם סטרו לו ⁶⁸ ואמרו: "נ בא לנו, המשיח, מיهو המפה אותך?"

כיפא מתחש לישוע

(מרקוס יד 66–72; לוקס כב 56–62; יוחנן זח 27–25)

⁶⁹ אותה שעיה ישב ביפה מוחץ לבית, בחצר. נגשה אליו שפחה אחת ואמרה: "גם אתה היה עם ישוע הגלילי." ⁷⁰ אך הוא הכךיש בפני הפל באמרו: "אני יודע מה אתה אומרת." ⁷¹ כי שיצא אל מבוא החצר ראה אותה אחרת ואמרה לנמצאים שם: "זה היא עם ישוע מנזרת." ⁷²שוב הכךיש בשבעה ואמר: "אני מכיר את האיש." ⁷³ לאחר שעיה קלה נגשו העומדים שם ואמרו אל ביפה: "באחת גם אתה מהם, כי המבטיא שה מגלה אותה." ⁷⁴ אז החל לקלל ולהשבע שאיננו מכיר את האיש ומיד קרא התרנגול. ⁷⁵ נזכר ביפה בדבר שאמור לו ישוע – "בטרים יקרא התרנגול, שלוש פעמים תתבהח לוי", יצא החוצה ובכה בכפי מר.

ישוע לפני פילטום

(מרקוס טו 1:5-1; לוקס כג 1:5-1; יוחנן יח 28:38-3)

לו עם בקר נוצצו כל ראשי הכהנים וזקניהם העם על ישוע כדי להמית אותו.² הם קשוו אותו, הוליכוوه מושם ומסרווה לפילטום הנציב.

³ יהודה שהסגירו, בראשאה שהרשוו אותו, התקרט והחזיר לראשי הכהנים ולזקנים את שלושים שקלים הכספי באמרו:⁴ "חטאתי, כי דם נקי הסגرتני". איה הם אמרו: "מה אכפת לנו זה עניינה שלך!" הוא השילה את הכספי לתוך בית אוצר המקדש, החל מושם ותלה את עצמו.⁶ לקחו ראשי הכהנים את הכספי ואמרו: "אסור להכנס את הכספי לאוצר המקדש, כי מחר דמים הוא".⁷ התינו צוקנו וקנו בו את שדי היוצר לקובורת הזרים.⁸ על כן נקרא השדה והוא "שדה הדם" עד היום הזה.⁹ אז נתקדים מה שנאמר ביד ירמיהו הנביא: "ויקחו שלושים הכספי, אדר היקר אשור יקר מעל בני ישראל,¹⁰ ויתנו אותם بعد שדה היוצר כאשר צונין יהוה".

¹¹ ישוע עמד לפני הנציב. שאל אותו הנציב: "אתה מלך היהודים?"

השיב ישוע: "אתה אומר",¹² ולא ענה דבר באשר ראשי הכהנים והזקנים.

¹³ אמר אליו פילטום: "אינך שומע בפה הם מעידים נגדך?"¹⁴ איה הוא לא השיב לו גם לעענה אחת, לתמהונו הרב של הנציב.

¹⁵ בחרג היה הנציב נוהג לשחרר לעם אסיר אחד על-פי בחרותם.

¹⁶ אותה עת היה להם אסיר מפרנס, ישוע בר-אבא שמו.¹⁷ לכן באשר נקברו שאל אותם פילטום: "את מי אתם רוצים שאשחרר לכם, את ישוע בר-אבא או את ישוע הנקרא משיח?"¹⁸ כי ידע שמדובר מסרו אותו.

¹⁹ בָּאֵשׁ יִשְׁבַּע עַל־כֵּס הַמְשֻׁפֶּט שְׁלֹחָה אֲלֵיכָה אֲשֶׁתְךָ לְאמֹר: "אֲלֵהֶיה
לֹכֶד בָּרָם עַמּוֹ אֶת־צְדִיק, כִּי־רַבּוֹת סְבִּلتִי הַיּוֹם בְּחַלּוֹם בְּגַלְלוֹ.
²⁰ וְאַוְלָם רַאשֵּׁי הַכְּנִינִים וְהַזְקִינִים שְׁכַנְתּוּ אֶת־הַמּוֹן הַעַם לְבַקֵּשׁ אֶת
בָּרְ-אָבָא וְלַהֲכִיחֵד אֶת־יְשֻׁועַ.²¹ פְּנָה אֶלְלָהֶם הַנְּצִיב וְשָׁאֵל: "אָתָּה מַיִּ
מְשִׁנְיָהֶם תִּرְצֹה שְׁאַשְׁחִירֵר לְכֶם?"
אָמָרוּ: "אָתָּה בָּרְ-אָבָא."

ישוע נידון למוות

(מרקוס טו 6–20; לוקס כג 13–25; יהונתן יח 39 עד יט 16)

²² שְׁאֵל אֲוֹתָם פִּילָּטוֹס: "אִם כֵּן, מַה אֲعַשֶּׂה לִישֻׁועַ הַנְּקָרָא מֶשֶׁיחַ?"
אָמָרוּ בָּלָם: "שִׁיצְלָבֵן!"
²³ שְׁאֵל: "אָבֵל מַה רַּעַה עָשָׂה?" אָבֵל הַם צָעָקוּ בִּתְרַ שְׁאת:
"שִׁיצְלָבֵן!"
²⁴ כָּשְׂרָאָה פִּילָּטוֹס בַּי אִינוֹ מָעוּיל דָּבָר וּמַה גַּם שְׁמַתְרַגְּשָׁת מְהוֹמָה,
לְקַח מִים וּרְחַץ אֶת יְדֵיו לִפְנֵי הַמּוֹן בְּאָמָרוֹ: "נַקְיָ אָנָכִי מְדָמוֹ שֶׁל
זֹהַ. זֹהוּ עֲנִינְכֶם!"

²⁵ עָנוּ וְאָמָרוּ בְּלָהָם: "דָּמוֹ עַלְלֵינוּ וּעַל בְּנֵינוּ".
²⁶ אָז שְׁחִירֵר לְהָם אֶת בָּרְ-אָבָא, וְאֶת יְשֻׁועַ הַלְּקָה וּמְסָר לְצִלְבָּה.
²⁷ לְקַחְוּ חִילֵי הַנְּצִיב אֶת יְשֻׁועַ לְבִתְהַמְּמַשֵּׁל וְהַקְהִילוּ אֲלֵיכָה אֶת
כָּל הַגְּדוֹד.²⁸ הַפְּשִׁיטוּהוּ וְהַעֲטַוו עַלְיוֹ מַעַיל שְׁנִי,²⁹ וּלְאַחֲר שְׁרָגוֹ
עַטְרַת קֹצִים שְׁמוֹ אֶזְתָּה עַל רָאשׁוֹ, נִתְנַנוּ קָנָה בִּיד יְמִינּוֹ וּכְרָעוֹ
לִפְנֵי כְּשָׂהָם מַתְלֹצָצִים בָּזָוָאָמָרִים: "שְׁלֹום לְהָ, מֶלֶךְ הַיְהוּדִים!"
³⁰ הַם יַּרְקֹו בָּזָוָאָמָרִים, לְקַחְוּ אֶת הַקָּנָה וְהַכּוֹהוּ עַל רָאשׁוֹ. וְלֹאֲחַר
שְׁהַתְלֹצַצְוּ בָזָוָאָמָרִים מַעַלְיוֹ אֶת הַמְּעַיל, הַלְּבִישׁוּהוּ אֶת בְּגַדֵּי
וְהַוּבִילוּהוּ לְהַצְלָבָה.

צליבת ישוע

(מרקוס טו 21–32; לוקס כג 26–43; יהונתן יט 17–27)

³² בְּצָאתְכֶם מֵצָאוּ אִישׁ מִאָרֶץ קִירְנָה, שְׁמַעַן שְׁמוֹ, וְהַכְרִיחֵוּ אֶת־
לְשָׁאת אֶת צְלָבָו.³³ הַם בָּאוּ אֶל מָקוֹם הַנְּקָרָא גַּלְגָּתָא, בְּלֹומָר

מקום הַגְלָלָת, ³⁴ זִנְתָנו לֹא לְשׁוֹתָות יֵין מְהֻול בְמִרְוּתָ צְמַח הַרְאָשׁ. הוּא טָעַם, אֶךְ לֹא רְצָחָ לְשׁוֹתָות. ³⁵ אַחֲרֵי שָׁצְלָבָו אָתוֹ חַלְקָו אֶת בְּנֵדִיו בְּהַפְּלִים גּוֹרָל, ³⁶ וַיַּשְׁבּוּ לְשֻׁמֶר עַלְיוֹ שָׁם. ³⁷ מַעַל לְרֹאשׁו שְׁמוֹ אֶת כְּתָב אַשְׁמָתוֹ: "זֶה הוּא יִשְׁועַ מֶלֶךְ הַיְהוּדִים".

³⁸ אַזְתָה שְׁעָה נִצְלָבָו אָתוֹ שְׁנִי שׂוֹדִים, אֶחָד מִימִינָו וְאֶחָד מִשְמָאלָו. ³⁹ וְהֻזְבָרִים שֶׁם גָדוֹפּוּ אֶתְהוּ, הַנִּיעּוּ רְאָשָׁם ⁴⁰ וְאָמָרוּ: "הַחֲרִס אֶת בֵית הַמִּקְדָשׁ וּבָזְנָה אֶתְהוּ בְשִׁלּוֹשָׁה יְמִים! הַוּשָׁע אֶת עַצְמָה, אָם בְּנֵה אֱלֹהִים אַתָּה, וְרַד מִן הַצְלָבָי!" ⁴¹ כִּי גַם הַתְלִזְצָנוּ רְאִשֵּׁי הַכְּהָנִים עִם הַסּוֹפְרִים וְהַזְקָנִים בְּאָמָרָם: ⁴² "אַחֲרִים הַוּשִׁיעָן; אֶת עַצְמָו אִינְנוּ יִכְלֹל לְהַוּשִׁיעָן! מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא! שִׁירְד עַכְשָׁו מִן הַצְלָבָן וְנָאָמַן בָוּ!" ⁴³ בְּטַח בְּאֱלֹהִים, עַתָּה יִפְלְטוּהוּ אָם חָפֵץ בָוּ, כי אָמַר 'בְּן אֱלֹהִים אָנִי'. ⁴⁴ כִּי חַרְפּוּהוּ גַם הַשׂוֹדִים שְׁנִצְלָבָו אֶתְהוּ.

מותו וקבורתו

(מרקוס טו 33-47; לוקס כג 44-56; יוחנן יט 28-42)

⁴⁵ מִשְׁעָה שְׁתִים-עָשָׂר בְּאֶחָרִים הַשְׁתִּיר חַשְׁךְ עַל כָל הָאָרֶץ עַד הַשְּׁעָה שֶׁלֹשׁ, ⁴⁶ וּבְעַד בְּשֶׁעָה שֶׁלֹושׁ צַעַק יִשְׁועַ בְּקוֹל גָדוֹל: "אֵלִי, אֵלִי, לִמְהּ שְׁבַקְתָּנִי?" כָּלֹומר, "אֵלִי, אֵלִי, לִמְהּ עַזְבַתָנִי?" ⁴⁷ כַּמָה מִן הַעוֹמְדִים שֶׁם שְׁמָעוּ זֹאת וְאָמָרוּ: "לְאֵלִيهוּ הַוָא קֹוָא." ⁴⁸ מִיד רַץ אֶחָד מִקְםָם, לְקַח סְפוֹג וּמְלָא אֶתְהוּ חַמְץ, הַצְמִיד אֶתְהוּ אֶל קְנָה וְהִגִּישׁ לוּ לְשׁוֹתָות. ⁴⁹ אֶחָד יִתְרֵה הָאָנָשִׁים אָמָרוּ: "הַבָּה נָרָא אָם יָבוֹא אֵלִيهוּ לְהַצְלָיל אֶתְהוּ".

⁵⁰ יִשְׁועַ צַעַק שָׁוב בְּקוֹל גָדוֹל וְנִפְחַד אֶת רֹוחָו. ⁵¹ וְהַגָּה נִקְרָעָה פִרְכָת הַמִּקְדָשׁ לְשִׁתְמִים, מִלְמַעַלה עַד לְמַטְהָה; הָאָרֶץ רָעָדָה, הַסְלָעִים נִבְקָעוּ, ⁵² הַקְבָרִים נִפְתָחוּ וְגַופּוֹת רְבּוֹת שֶׁל קְדוּשִׁים יִשְׁנִי עַפְרָנָיו. ⁵³ הֵם יֵצָאוּ מִן הַקְבָרִים אַחֲרֵי שֶׁהָוָא קָם, נִכְנָסוּ לְעִיר הַקְדָשׁ וּנְרָאוּ לָרְבִים. ⁵⁴ שֶׁר הַמִּאָה וְהָאָנָשִׁים אֲשֶׁר אָתוֹ, הַשׂוֹמְרִים אֶת יִשְׁועַ, כְּרָאוֹתָם אֶת רְעִידַת הָאָדָמָה וְאֶת כָל הַגְּעֻשָׁה, נִתְמָלָאו

ח' חד ר' ואמרו: "בְּאַמְתָּה בֶּן־אֱלֹהִים הִיא זֶה!"⁵⁵ גם נשים רבות שהלכו אחריו ישוע מן הגליל ושרתו אותו היו שם והתבוננו מרחוק.⁵⁶ בגיןיהו היו מרים המגדלית, מרים אם יעקב ו יוסף, ואם של בני זבדי.⁵⁷ לעת ערב בא איש עשיר תושב רמתים, יוסף שמו, שוגם הוא נעשה לתלמיד של ישוע.⁵⁸ הוא בא אל פיטוס ובקש את גופת ישוע. אז צוה פיטוס למסר אותה.⁵⁹ יוסף לחש את הגופה, עטר אותה בסדין נקי⁶⁰ והניח אותה בקברו החדש שלו אשר חצב בצלע. לאחר שגלה אבוי גדולה על פתח הקבר החל לדרכו.⁶¹ זמרים המגדלית ומרים האחראית היו שם, יושבות מול הקבר.

משמר על הקבר

⁶² למחorbit ערבי השפט נקהלו ראשיהם הכהנים והפרושים אל פיטוס.⁶³ אמרו לו: "אֲדוֹנֵינוּ, נִזְכְּנוּ בַּיּוֹם שְׁהִיא חִי אָמַר הַמְּתֻעָה הַהוּא, אַחֲרֵי שְׁלֹשָׁה יָמִים קָום אֲקוֹם." ⁶⁴ לכן צוה נא שישמר הקבר עד היום השלישי, שמא יבואו תלמידיו ויגנוו אותו. לאחר מכן יאמרו לכם 'הוא קם מון המתים', ותהייה התרミית האחרונה גרוועה מן הראשונה.

⁶⁵ אמר להם פיטוס: "הינה לכם משמר, לכון ושמרו כמו שאתם יודיעם."

⁶⁶ הם הילכו והבטיחו את הקבר בכה ששמו חותם על האבוי והאיבו משמר.

תחיית ישוע

(מורkos טז-8; לוקס כד-12; יוחנן כ-1-10)

כח אחרי השפט, עם עלות השחר של יום ראשון, באו מרים המגדלית ומרים האחראית לראות את הקבר.² לפתעה היתה רuidת אדמה חזקה, כי מלאך יהוה ירד מן השמיים, ניש וגולל את האבוי מן הפתח ונישב עליו.³ מראהו היה כברך ולובשו לבנו בשלאג,⁴ ומפרקדו נבהלו השומרים והוא היו במתים.⁵ אמר המלאך אל

הנשימים: "אל תפחזרנה אַתָּנוּ. אַנְיִי יֹדֵעַ כִּי אַתָּה יִשְׁעוּ שֶׁנֶּצֶלֶב אַתָּנוּ מִמְּפֹשָׁת".⁶ הוא אִינְנוּ בָּאָן, שְׁהָרִי קָם לְתִיחִיה בְּפִי שָׁאָמָר. בָּאָנָה וּרְאִינָה אֶת הַמָּקוֹם שֶׁשְׁכַב בּוֹ. ⁷ לְכָנָה מַהְרָה וְהַגְּדָנָה לְתַלְמִידִיו: הָאָקָם מִן הַמְּתִים וְהַנְּהָה הוּא הַזָּלֵךְ לְפִנֵיכֶם לְגַלְילִי. שֶׁם תַּרְאָה אָוֹתוֹ. הַנְּהָה אָמְרָתִי לְכָנוּ".⁸ הַן עֲזֹבוּ מַהְרָה אֶת הַקָּבָר בִּירָאָה וּבִשְׁמַחָה גְדוֹלָה, וַיַּצְוּ לְהַזְדִיעַ לְתַלְמִידִיו.⁹ פָתָאָום פָגַשׂ אַתָּנוּ יִשְׁעוּ וְאָמָר: "שְׁלֹום לְכָנוּ". הַן נָגַשׂ אַלְיוֹן, אַחֲזוֹ בְּרֶגֶלְיוֹ וְהַשְׁתַחֲחוֹ לֹן.¹⁰ אָמָר לְהָנוּ יִשְׁעוּ: "אל תפחזרנה, לְכָנָה וְהַגְּדָנָה לְאַמִּי שִׁילְכָו לְגַלְילִי וְשֶׁם יַרְאָוִני".

וּבְשָׁעָה שְׁהָלְכוּ בָאָו הַעִירָה כִּפְרָה מִן הַשׁׁוֹמְרִים וְהַזְדִיעִים לְרָאָשֵי הַכֹּהֲנִים אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָה.¹¹ רָאָשֵי הַכֹּהֲנִים הַתְּפַנִּסּוּ עִם הַזָּקְנִים וּלְאַחֲרֵי הַתְּיעֻצָות נָתְנָנוּ לְחִילִים סְכוּם בְּסֶף נֶכֶר¹² בְּאָמָרָם: "הָגִידו כֵּה: בָאָו תַלְמִידִיו בְּלִילָה וּגְנַבּוּ אָוֹתוֹ כִּאֲשֶׁר יִשְׁנוּ".¹³ וְאָמָר זֶה יַעֲדָע לְנַצְיב, אַנְחָנוּ נָשְׁכַנְעָנוּ אָוֹתוֹ וְנִפְטוֹר אֶתְכֶם מִדָּאגָה.¹⁴ הַם לְקַחְוּ אֶת הַכֶּסֶף וְעַשׂו בָמוֹ שְׁהָזְרוּ לְהָם. וְאָמָנָם שָׁמַע הַדָּבָר הַזָּהָה נָפֹז בְּקָרְבֵה הָעָם עַד הַיּוֹם הַזָּהָה.

התגלוותו לשילוחים

(מורkos טז-14; לוקס כד-36; יוחנן כ' 19-23)

¹⁵ בִּינְתִים הָלְכוּ אַחֲד-עָשָר הַתַּלְמִידִים לְגַלְילִי, אֶל הַהָר אֲשֶׁר אָמָר לְהָם יִשְׁעוּ.¹⁶ בָּשָׁרָאוּ אָוֹתוֹ הַשְׁתַחֲחוֹ לוֹ, אֶבֶל קָיו בְּמָה שְׁהָסַפֵּק קָנוּ בְּלָבָם.¹⁷ נָגַשׂ יִשְׁעוּ לְדִבָר אַפְם וְאָמָר: "נָתַנָּה לִי כָל סְמִכּוֹת בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ.¹⁸ עַל פָּנָיו לְכָנוּ וְעַשׂו אֶת כָל הַגּוֹיִם לְתַלְמִידִים, הַטִּבְלָיו אָוֹתָם לִשְׁם הָאָב וְהַבָּנו וְרוּם הַקְדֵשׁ¹⁹ וְלִמְדָיו אָוֹתָם לְשִׁמְרָה אֶת כָל מַה שָׁצְוִיתִי אֶתְכֶם. הַנְּהָה אֶתְכֶם אַנְיִי כָל הַיּוֹם עד קָצְעָולָם".

הברורה על-פי מרקוס

יוחנן המטביל והטפטן

(מתי ג:12; לוקס ג:1-17; יוחנן א:19-28)

א תחלת בשורת ישוע המשיח בר-אליהם.² בכתב בישעיהו הנביא:

"הנני שלח מלאכי לפניה ופנעה דרכך.

³ קול קורא במדבר פנו דרך יהוה, ישרו מסלותיו."

⁴ יוחנן המטביל הופיע במדבר כשהוא מカリע על טבילה של תשובה לשם סליחת חטאים.⁵ יצאו אליו כל הארץ יהודה וכל אנשי ירושלים והוא הטביל אותם בנهر הירדן בהיותם מתודים על חטائهم.

⁶ יוחנן היה לבוש שער גמלים וחרgor חגורת עור במתניו, ומأكلו חגבים ולבש העיר. ⁷ הכריז יוחנן ואמר: "הנה חזק מפני בא אחריו, אשר איןני ראי להתפופף ולהתיר את שרווד נעליו.⁸ אני הטבלתי אתכם במים, אך הוא יטביל אתכם ברום הקדש".

טבילת ישוע והניסיון

(מתי ג:13-17; ד:11-13; לוקס ג:21-22; ד:1-13)

⁹ בימים ההם בא ישוע מנצחת אשר בגליל ויוחנן הטבילו בירדן.

¹⁰ ברגע שעלה מן המים ראה את השמים נפתחים ואת הרום יורדת עליו בדמות יונה.¹¹ יצא קול מן השמים: "אתהبني אהובך, בך חפצתי".¹² מיד הוציאה אותו הרוח אל המדבר,¹³ ובמדבר

שהה ארבעים יום כשלחן מנסה אותה. הוא היה שם עם החיות, והמלכים שרתותוה.

ישוע מתחילה את שליחותו בגליל

(מתי ד-12-17; לוקס ד-14-15)

¹⁴ אחרי שהסגר יוחנן בא ישוע לגליל והרץ את בשורת האלים ב亞מרו: ¹⁵"מלאה העת וקרבה מלכות אלהים! שובו בתשובה והאמינו בبشורה!"

ישוע קורא לאربعة דיגים

(מתי ד-18-22; לוקס ה-1-11)

¹⁶ כאשר הלה על שפט ים הגליל ראה את שמעון ואת אנדרי אחיו שמעון פורשים רשותות בים, כי דיגים היו. ¹⁷ אמר להם ישוע: "לכו אחרי ואעשה אתכם לדיני אנשים". ¹⁸ מיד עזבו את הרשותות והלכו אחריו. ¹⁹ הוא הלה קצת הלאה וראה את יעקב ברזבדי ואתו יוחנן אחיו והם בסירה מתקנים את הרשותות. ²⁰ מיד קרא להם. הם עזבו את זבדי אביהם בסירה עם השכירים והלכו אחריו.

גירוש רוח טמאה

(לוקס ד-31-37)

²¹ אחרי בואם אל כפר נחום מהר להנגס בשפט לבית הכנסת ולמד שם. ²² השתוממו האנשים על הזראות, כי היה מלמד אותם בבעל סמכות ולא כסופרים. ²³ אזת נמצא בבית הכנסת איש ובו רוח טמאה. צעק האיש ואמר: ²⁴"מה לנו לך ישוע מנצח? אתה להשמיד אותנו? אני יודע מי אתה – קדוש האלים!"

²⁵ ישוע גער ברום ואמר: "שתקי וצאי ממנו!"

²⁶ עזעה הרום העמאה את האיש, צעקה בקול גדול וכיוצא ממנה. ²⁷ הכל השתוממו ושאלו זה את זה: "מה זה? מה התורה

החדשנה הזאת? גם על הרוחות הטמיאות הוא מצוה בסמוכות
וְהוּ נְשָׁמֹות לֹא!

²⁸עד מחרה יצא שמעו בכל אזור הגליל.

ריפוי חולמים ובבים

(מתי ח 14-17; לוקס ד 38 (41-38)

²⁹הם יצאו מבית הכנסת ונכנסו מיד לביתם של שמעון ואנדרי.
גם יעקב ויזחנן באו אתם. ³⁰הואיל וחמותו של שמעון שכבה
קדחת מכם דברו אליו בונגע אליו. ³¹הוא נשען, החזק בידה
ויהקים אותה. החם סר מפניה והוא שרטטה אותם.

³²בערב, עם שקיית השמש, הביאו אליו את כל החולמים ואחורי
השדים. ³³כל העיר נאספה אל פתח הבית ³⁴והוא רפא רבים
שהיו חולמים במחלות למיניהם; גם שדים רבים גרש ולא הנימ
לשדים לדבר מפני שהכירוהו.

ישוע יוצא למסע הטפה

(לוקס ד 44-42)

³⁵בבקר השכם, בעוד חשכה, קם ויצא אל מקום שומם והתפלל
שם. ³⁶שמעון והאנשיים אשר אותו יצאו בעקבותיו ³⁷ונמצאו
אותו. אמרו לו: "הכל מחרפיים אותך!"

³⁸אמר להם: "בזאו נלך אל הערים הקרובות ואבישר גם שם,
כי לשים כה יצאתני". ³⁹הלך ובשר בכתמי הכנסת בכל הגליל וגרש
את השדים.

ריפוי איש מצורע

(מתי ח 4-1; לוקס ה 12-16)

⁴⁰בא אליו איש מצרע והתחנן לפניו. הוא ברע על ברכיו ואמר
לו: "אם תרצה תוכל לטהר אותי". ⁴¹ברוב רחמייו הושיט ישוע את
ידו, נגע בו ו אמר אליו: "רוֹצֶחֶת אֱנִי הַטָּהָר!" ⁴²באותו רגע סרה
מןנו הארעת והוא נטהר. ⁴³ישוע הזהיר אותו ומהר לשילח אותו.

⁴⁴ אמר אליו: "ראה, אל תגיד דבר לאיש. בrms לך הראה אל הפנה והקרב לטהרתך את אשר צוה משה לעדות להם".

⁴⁵ אך הוא יצא והרבה להזכיר ולהפיץ ברבים את הדבר, עד אשר ישוע לא היה יכול עוד לבוא אל עיר בגלויה אלא היה נשאר מחוץ לעיר במקומות שוממים; ומכל מקום באו אליו.

ריפוי איש משותק

(מתי ט-1; לוקס ה-12-16)

ב אחרי ימים אחדים בא שניית אל בפר נחום. בשנודע כי הוא בבית ² נאסקו ורבים עד אשר לא היה עוד מקום גם לפניו פתח הבית, והוא דבר אליום את דברו. ³ אז הביאו אליו איש משותק וארכבה אנשים נושאים אותו. ⁴ בגלל החמון לא יכלו להכניסו אליו ולכון פרקו את הגג מעל המיקום שבו ישוע, ודרכ הפתח שעשו הורידו את האלונקה עם המשותק השוכב עליה. ⁵ ראה ישוע את אמונתם ואמר אל המשותק: "בני, נסlichו לך חטאיך". ⁶ אחדים מן הסופרים אשר ישבו שם אמרו בלבם: ⁷ "مدוע הוא מדבר כך? מנדף הוא. מי יכול לסלח על חטאים זולתי האלים ⁸ לבוד?"

⁸ באותו רגע הבין ישוע ברוחו שכחה חשבו בלבם. אמר להם: "למה אתם אומרים את הדברים האלה בלבכם? מה קל יותר: להגיד למשותק 'נסlichו לך חטאיך', או לומר 'קום, קח את האלונקה והתהלך'? ⁹ אך למען תדעו כי לבו-האדים סמכות לסלח על חטאים עלי אדמות" – אמר למשותק – ¹⁰ "אליך אני אומר: קום, קח את האלונקה ולה לביתך!"

¹² הוא קם ומידלקח את האלונקה ויצא לעניini כלם. הכל השותוממו ושבחו את אלהים באמורם: "מעולם לא רأינו בדבר הזה!"

ישוע קורא ללו' בן חלפי

(מתי ט 9-13; לוקס ה 27-32)

¹³ ישוע יצא שוב אל שופת הים. בא אליו כל ההמון והוא למד אותם. ¹⁴ כאשר עבר בדרכו וראה את לוי בן חלפי יושב בבית המכס, אמר אליו: "לה אחרי!" הוא קם והלך אחריו. ¹⁵ אחרי כן השיב ישוע בביתו ומוכסים וחוטאים ובמים הסבו עמו ועם תלמידיו, כי רבים היו מהם הילכו אחריו. ¹⁶ ראו הספרים והפרושים שהוא אוכל עם החוטאים והמוכסים, אמרו אל תלמידיו: "עם המוכסים והחוטאים הוא אוכל?" ¹⁷ שמע ישוע ואמר להם: "לא הבראים צריכים לרופא, אלא החולמים. לא באתי לקרוא לצדיקים אלא לחוטאים."

שאלת בעניין צום

(מתי ט 14-17; לוקס ה 33-39)

¹⁸ תלמידי יוחנן ותלמידי הפרוושים צמו. באו ושאלו אותו: "מדוע תלמידי יוחנן ותלמידי הפרוושים צמים ותלמידיך אינם צמים?" ¹⁹ השיב להם ישוע: "האם יכולם בני החפה לצום בעוד החתן אמתם? כל עוד החתן עמם אין הם יכולים לצום. ²⁰ אך יום יבוא והחתן ילקח מכם, וביום ההוא יצומו.

²¹ אין איש תופר פשת בד חדש על בגד ישן: אם יעשה כן, יתחלש הטלאי מזו הישן ומקרע יהיה גרווע יותר. ²² ואין איש שם יין חדש בנאות ישנים: אם יעשה כן, יבקע הינו את הנאות ויאבד הינו וכן גם הנאות. הון יין חדש יוצקם לנאות חדשים."

בני-האדם אדון השבת

(מתי יב 1-8; לוקס ו 5-11)

²³ בשבת עבר בשדות הארץ ותלמידיו החלו לקטוף שעליים בדרכה. ²⁴ אמרו לו הפרוושים: "ראה, מדוע הם עושים בשבת דבר שאסור לעשותות?" ²⁵ השיב להם: "האם מעודכם לא קראתם מה שעשוה דוד בהיותו במחסור וברעב הוא ואנשיו? ²⁶ הרי נכנס לבית

הָאֱלֹהִים בַּיְמֵי אֲבִיכֶתּוּ הַכֹּהוּ הַגָּדוֹל וְאָכַל אֶת לְחֵם הַפְנִים אֲשֶׁר אִינוּ מַטָּר לְאַכְילָה אֶלָּא לְכֹהֲנִים, וְנִתְנוּ גַם לְאַנְשִׁים אֲשֶׁר אָתוּ.²² הַזּוֹסִיף וְאָמַר לָהֶם: "הַשְׁבַּת נִعְשָׂתָה לְמַעַן הָאָדָם וְלֹא הָאָדָם לְמַעַן הַשְׁבַּת".²³ לְכֻן בְּרוּ–הָאָדָם אָדוֹן גַם לְשִׁבְתָּה".

ריפוי בעל היד היבשה

(מתי יב 9-14; לוקס 1-6)

וְהוּא נִכְנֵס שׁוֹב לְבֵית הַכֹּנֶסֶת. הַיְהָ שָׁם אִישׁ שִׁידּוֹ יִבְשָׁה,² וְהָם הַתְּבּוֹנָנוּ בִּישּׁוּעָה לְרֹאשׁ אִם יַרְפָּא אֶזְטוּ בְּשִׁבְתָּה, כִּי שִׁיוֹכָלוּ לְהַאֲשִׁים אֶזְטוּ.³ אָמַר אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר יִדּוֹ יִבְשָׁה: "עַמְדֵב אֲמְצָעָה!⁴ פָּנָה אֲלֵיכֶם וְשָׁאֵל: "הַאֲם מַטָּר לְהַיעֲבִיב בְּשִׁבְתָּה אָוּ לְעַשׂוֹת רְעָה? לְהַצִּיל נֶפֶשׁ אָוּ לְהַרְגוּ?" אַךְ הַם שְׁתַקְוּ.⁵ הַבְּיט בְּהַמִּסְמָכָה וְכֵה בְּזַעַם, בְּרַב עַצְבָּע לְקַשֵּׁי לְבָבָם, וְאָמַר לְאִישׁ: "הַזּוֹשֶׁט אֶת הַדִּיד!⁶ הוּא הַזּוֹשֶׁט אֶתְהָ וְיִדּוֹ שְׁבָה לְאִתְּנָה.⁷ יִצְאֵוּ הַפְּרוֹשִׁים וּמִיד טַבְּסָוּ עַלְיוֹ עַצְחָה עִם חָסִידִי בֵּית הַזְּרָדוֹס – בַּיַּצְדֵּקָה לְהַכְחִיד אֶתְהָ.

המנומות באים אל ישוע

וַיַּשְׁׁוּעַ הַלְךָ מִשֵּׁם עִם תַּלְמִידָיו אֶל שְׁפַת הַיּוֹם וְהַמּוֹרֵב מִן הַגְּלִיל הַלְכָו אֶחָרָיו.⁸ גַם מִיהוּדָה, מִירוֹשָׁלים, מִאָדוֹם, מִעָבָר הַיְרָדוֹן וּמִסְבִּיבוֹת צָור וְצִידּוֹן בָּאוּ אֲלֵיכֶם רַב, כִּי שְׁמַעוּ אֶת פֶּל אֲשֶׁר עָשָׂה.⁹ הוּא אָמַר לְתַלְמִידָיו שְׁיִכְּנֵנוּ לוּ סִירָה פּוּ וַיְלַחֲצֵהוּ הַקְּמֹונָ, כִּי רַפָּא וּבִים, וְלֹכֶן נִדְחַקְוּ אֲלֵיכֶם כָּל הַחֲזָלִים כִּי לְגַעַת בּוּ.¹⁰ וַיַּהֲרֹוחֹת הַשְּׁמָאוֹת בְּרוֹאָתוּ אֶתְהָ נֶפֶנְיוֹ וְצַעְקוֹ: "אַתָּה הוּא בְּנוֹ–הָאֱלֹהִים!¹¹ אַךְ הוּא גָּעָר בְּהָנוּ בְּחִזְקָה שֶׁלָּא תִּגְלִיןָ מִי הוּא.

בחירות שנים-עשר השליחים

(מתי י'–י"ג; לוקס 1-12)

וַיַּשְׁׁוּעַ עַלְהָ לְהַר וְקָרָא לְאַנְשִׁים שְׁרָצָה בָּהֶם. הֵם בָּאוּ אֲלֵיכֶם וְהָוָא קָבָע שְׁנַיִם–עַשֶּׂר אִישׁ שִׁיְהָיו אָתוּ, שִׁיְלַח אֹתָם לְבַשְׂרָם וְשִׁתְפִּיהָ לְהָם סְמֻכוֹת לְגַרְשָׁן אֶת הַשְׁדִים.¹² הוּא מִנְהָ אֶת

השנים-עשר: שמעון, אשר לו הוא נתן את השם ביפה;¹⁷ יעקב בן זבדי וויחנן אחיו יעקב, אשר להם נתן את השם בני רגש, שפירושו בני רעם;¹⁸ אנדרי, פיליפוס, בר-תלמי, מתי, תامة, יעקב בן חלפי, תדי, שמעון הקנאי¹⁹ ויהודה איש קריות אשר גם הסגיר אותן.

ישוע נגד בעל-זבול

(מתי יב 22-32; לוקס יא 14-23; יב 10)

²⁰ הם באו הביתה ושוב התאסףו במזון עם, עד כי לא יכולו אפלול לאכל את ארוחתם.²¹ שמעון זאת קרובינו ויצאו לתרפס אותן, כי אמרו: "יצא מדעתנו!"²² והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו: "בעל-זבול בו ובערצתו שר השדים הוא מגרש את השדים".

²³ קראו אותם אליו ודבר אליהם במשלים: "איך יכול השטן לגרש את השטן?²⁴ אם מלוכה מפלגת בתוך עצמה, אותה ממילכה אינה יכולה לעמוד.²⁵ ובית אם מפלג הוא בתוך עצמו, לא יוכל לעמוד הבית ההוא.²⁶ ואם השטן התקומם נגד עצמו והתפליג כי אז אין יכול לעמוד והגיע אל קצו.²⁷ לא יוכל איש להכנס לבתו של גבור ולבז את פניו אם לא יכפת תחלה את הגבור; אחר כך יbez את ביתו.²⁸ אכן אומר אני לכם, כל החטאים ישלחו לבני האדם, וכן גם כל הגודפים אשר יונפgo,²⁹ אך המגדיר את רוח הקדש אין לו סילקה לעולם כי אתם הוא בחיטה עולם",³⁰ זאת מפני שאמרו "רומ טמא בה".

אמו ואחיו של ישוע

(מתי יב 45-50; לוקס ח 19-21)

³¹ אמו ואחיו באו. הם עמדו בחוץ ושלחו לקרוא לו.³² אותה שעה ישבו סביבו במזון עם וهم אמרו לו: "הנה אמך ואחיך ואחיותיך בחוץ. הם מבקשים אותך".

³³ עננה ואמר להם: "מי הם אמי ואחי?" ³⁴ הוא הביט כה וככה אל היושבים סביבו במעגל ואמר: "הנה אמי ואחי!" ³⁵ כל העולה את רצון אלהים הוא אחיו ואחותי ואמי".

משל הזורע

(מתי יג-9; לוקס ח-4)

ל שוב החל ללמד על שפט הימים והמון רב נאספו אליו. על פנו ירד וישב בסירה בים וכל ההמון היה על החוף ליד הים: ² הוא למד אתם דברים רבים במשמעותם וב└למודו אמר להם: ³ "שמעו! הנה יצא הזרע לזרען". ⁴ כאשר צרע נפלו פמה זרעים בשולי הדרק ובאו צפירים ואכלו אותם. ⁵ אחרים נפלו על אדמה טרשית, במקום שלא היתה להם הרעה אדמה, ומחרו לצמיחת מפניהם שלא היתה להם אדמה עמוקה. ⁶ כשזרחה השמש נצרכו ובאיו שרש התיבשו. ⁷ אחרים נפלו בין הקוצים, אך הקוצים צמחו והחניכו אותם ולא נתנו פרי. ⁸ אחרים נפלו על אדמה טוביה וננתנו פרי עליה וגדל – זה פי שלושים, זה פי ששים וזה פי מאה". ⁹ אמר להם: "מי שאזנים לו לשמע, שישמע!"

מטרת המשלים

(מתי יג-10-17; לוקס ח-9-10)

¹⁰ בהיותו לבוד שאלוהו האנשים אשר סביבו, יחד עם השנינים – עשר, על דבר המשלים. ¹¹ אמר להם: "לכם נתנו סוד מלכות אלהים, אך לאלה אשר בחוץ הפל יהיה במשלים, ¹² למן יראו ראה ולא ידעו ושמוע ישמעו ולא יבינו, פן ישבו ויסלח להם".

פרש משל הזורע

(מתי יג-18-23; לוקס ח-11-15)

¹³ הוסיף ואמר להם: "איןכם מבינים את המשפט הזה ואין תבינו את כל המשלים? ¹⁴ הזרע את הדבר, ¹⁵ ואשר בשולי הדרכה, במקום שנזרע הדבר, אלה הם אשר בשמעם בא השטן מיד ולוקח את הדבר שנזרע בהם. ¹⁶ וכן הנזרעים על אדמה טרשית

אללה הַם אֲשֶׁר בְּשָׁמֶעָם אֶת הַדָּבָר מִקְבְּלִים אֹתוֹ מִיד בְּשָׁמֶחָה,¹⁷ אֲךָ אֵין לְהָם שׁוֹשָׁב בְּקָרְבָּם וּרְקָעֵשָׂה יְחִזְיקָוּ מִעֵמֶד; לְאַחֲרֵי מִכּוֹן, בָּבוֹא צְרָה אוֹ רְדִיפָה בְּגַלְל הַדָּבָר, יַכְשִׁלוּ מִיד.¹⁸ וְהַآחֲרִים הַם הַנּוֹצְרִים בֵּין הַקּוֹצִים; אַלְהָה הַם הַשׁוֹמְעִים אֶת הַדָּבָר,¹⁹ אֶלְאָ שְׁדָאָגוֹת הַעוֹלָם הָזֶה וּמִדּוֹתֵי הַעַשֶּׂר וּתְאַוֹת לְשֹׁאָר דָּבָרִים בְּאַיִם יְמִתְנִיקִים אֶת הַדָּבָר וְלֹא יַעֲשֶׂה פָּרִי.²⁰ הַנּוֹצְרִים עַל הָאַדְמָה הַטּוֹבָה הַם הַשׁוֹמְעִים אֶת הַדָּבָר וּמִקְבְּלִים אֹתוֹ וּעוֹשִׂים פָּרִי – זֶה פִּי שְׁלוֹשִׁים, זֶה פִּי שְׁשִׁים וּזה פִּי מֵאתָה.

מרקמה של המנורה

(لوকס ח 16-18)

²¹ אמר לךם: "האם הַמִּנּוֹרָה קִימָת כִּדִי שִׁישִׁינוּ אֹתוֹתָה תְּחִתְּכָלִי או תְּחִתְּתָה הַמְּטָה? הַאֲםָן לֹא יַעֲמִידוּ אֹתוֹתָה עַל בּוֹן?²² כִּי אֵין נִסְתָּר אֲשֶׁר לֹא יַגְלִילָה, וְלֹא נִגְנְזֶה דָּבָר אֶלְאָ כִּדִי שִׁיצָא לְאוֹר.²³ מֵשָׁאָזְנִים לוֹ לְשָׁמָעַ, שִׁישָׁמָעַ." ²⁴ עוד אמר לךם: "שִׁימָנוּ לְבָכֶם אֶל מַה שָׁאָתֶם שׁוֹמְעִים. בְּמַדָּה שָׁאָתֶם מַזְדִּים יִמְדַּד לְכֶם וְגַם יוֹסֵף לְכֶם,²⁵ כִּי מַי שִׁישָׁ לֹו יַגְתִּן לֹו, וְמַי שָׁאַיָּן לֹו, גַּם מַה שִׁישָׁ לֹו יַלְקַח מִמְּנוֹ.

משל הזרע הגדל

²⁶ עוד אמר: "כִּי הִיא מֶלֶכְתֵּן הָאֱלֹהִים, כִּאֵישׁ הַזֹּרֶעׁ זָרֶעֶן בְּאַדְמָה;²⁷ וַיַּשְׁנֵן הָאָזְנָה וְקַם, לִילָה וַיּוֹם, וְהַזֹּרֶעׁ נֹזֵב וְגַדֵּל וְהַאֵישׁ אִינְנוּ יוֹדֵעַ בַּיּוֹצֵד.²⁸ מְאֻלֵּיק מַזְכִּיאָה הַאַדְמָה פָּרִי: בְּרָאשׁוֹנָה אֶת הַקָּנָה, אַחֲרָיו אֶת הַשְּׁבָלָת וְאַחֲרָה כִּי אֶת הַחַטָּה מְלֹא הַשְּׁבָלָת.²⁹ וְכַאֲשֶׁר בְּשַׁלְּפָה הַפָּרִי יִמְהַרְּ הַאֵישׁ לְשַׁלְּחָה מִגְּלָה, כִּי הַגִּיעַ הַקָּצִיר."

משל על גורגיר החודר

(מתי ג 31-32; לוקס ג 18-19)

³⁰ הַוּסִיף וְאמַר: "אַיִלְנְדָמָה אֶת מֶלֶכְתֵּן הָאֱלֹהִים אָז בְּאַיִלְהָה מִשְׁלָה נִמְשִׁיל אֹתוֹתָה?³¹ בְּגַרְגִּיר חֲרוֹדֵל הִיא. כִּאֲשֶׁר זֹרְעִים אֹתוֹ בְּאַדְמָה הָוָא קָטוֹן מְכַל הַזֹּרֶעים עַלְיָא אַדְמָות,³² אֶבֶל לְאַחֲר שְׁנָזְרָעָה הָוָא

צומח וגעשָׂה גָדוֹל מִכֶּל הַשְׁיִיחִים וּמִזְכִּיא עֲנֵפִים גָדוֹלים עד אֲשֶׁר
עוֹף הַשְׁמִים יָכוֹלִים לְשַׁכֵּן בָּצָלוֹ".

³³ בִּמְשָׁלִים וּבִבְּמִלְחָמָה דָבָר אֲלֵיכֶם אֶת הַדָּבָר, כֻּלְלָא אֲשֶׁר יָכֹל
לְשַׁמְעָ, ³⁴ וּבְלִי מַשְׁלֵל לֹא דָבָר אֲלֵיכֶם; אֶבֶל בִּיחִידוֹת הַסְּבִיר
לְתַלְמִידָיו אֶת הַפֶּל.

ישוע משקיט טורה

(מתי 17:23–25; לוקס ח 22–23)

³⁵ בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם, לְעַת עָרֵב, אָמַר לָהֶם: "בָּזָאוּ נִעְבֹּר לִצְדַּקָּה הַשְׁנִי. ³⁶ הֵם עָזֹבוּ אֶת הַהְמוֹן וְלֹקַחוּ אֶת יִשְׁוע בִּסְרָה אֲשֶׁר יָשַׁב בָּה. גַּם סִירּוֹת אַחֲרוֹת הֵyo אֶתָּו. ³⁷ וְהַגָּהַה הַתְּחִולָה רַוחַקְעָרָה גָדוֹלה
וְהַגְּלִילִים שְׁטַפּוּ אֶת הַסִּירָה עַד שְׁעִטְתִּמְלָאָה. ³⁸ אָוֹתָה שְׁעָה הִיא יִשְׁוע
יָשַׁן עַל כֶּר בִּירְכֵתִי הַסִּירָה. הַעֲירָוֹ אָוֹתוֹ וְאָמַרְוּ לוֹ: 'רַבִּי, הָאָם לֹא
אָכַפֵּת לְךָ שְׁאַנְחָנוּ טוֹבָיעִים?'

³⁹ הַוָּה הַתְּעוּזֵר, גַּעַר בְּרוּם וְאָמַר אֶל הַיּוֹם: "דָם! הַרְגַּעַן! אֶז פְּסָקָה
הַרּוּם וְנִשְׁתַּרְךָ דְּמָמָה עַמְקָה. ⁴⁰ אָמַר לָהֶם: "מִדְעָה אַתֶּם פּוֹתְחִים
כָּל כֵּה? אֵיךְ זֶה שָׁאיָן לְכֶם אָמְנוֹנָה?" ⁴¹ הֵם יָרָאוּ יְרָאָה גָדוֹלה וְאָמַרְוּ זֶה אֶל זֶה: "אִם כֵּן מַיְהוֹ זֶה שְׁגָם
הַרּוּם וְהַיּוֹם נִשְׁמַעִים לוֹ?"

גירוש שדים

(מתי 28:24–34; לוקס ח 26–39)

ר הֵם בָּאוּ אֶל עַבְרֵי הַיּוֹם, אֶל אֶרְץ הַגְּרָשִׁים. ² אָז יֵצֵא מִן הַסִּירָה
וְהַגָּה בָּא לְקֹרְאָתוֹ אִישׁ מִבֵּין הַקְּבָרִים וּרוּם טְמָאָה בָו. ³ הַוָּה
הִיא גַּר בְּמַעֲרוֹת הַקְּבָרִים וְאִישׁ לֹא יִכְלֹل עוֹד לְכַبֵּל אָוֹתוֹ, גַּם לֹא
בְּאַזְקִים, ⁴ כִּי פְּעֻמִים רַבּוֹת כְּבָלוּ אָוֹתוֹ בְּכַבְּלִים וּבְאַזְקִים וּבְאַזְקִים
נִפְתַּק אֶת הַאַזְקִים וְקָרַע אֶת הַכְּבָלִים וְאִישׁ לֹא הִיא יִכְלֹל לְהַכְּנִיעַ
אָוֹתוֹ. ⁵ תְּמִיד, יוֹמָם וּלְילָה, בְּקָרְבָּות וּבְהָרִים הִיא צֹעַק וּפּוֹצָע
אֶת עַצְמוֹ בְּאַבְנִים. ⁶ בְּרָאוֹתוֹ אֶת יִשְׁוע מַרְחֹק, רֹץ וְהַשְׁתַּחַתָּה לוֹ,
וְצֹעַק בְּקוֹל גָדוֹל: "מָה לִי וְלָה, יִשְׁוע בָּנו אֶל עָלִיוֹן? אַנְיִ מְשַׁבִּיעַ

אותה באללים, אל תעננה אותה!⁸ כי ישוע אמר לו, "צאי מון האיש, הרוח הטמאה!"

⁹ שאל אותו ישוע: "מה שמא? השיב לו: "שמי לנין, כי רבים אנחנונו.¹⁰ הן הפצירו בו מأد שלא שלח אותנו אל מחוץ לאזור.¹¹ עדר גדול של חזירים היה רועה שם סמוך להר, ¹² והוא בקש מישוע: "שלח אותנו אל החזירים ונכנס לתוכם".¹³ הוא הרשה להן. יצאו הרוחות הטמאות ונכנסו בחזירים, והעדר הסתער מפוזר ההר אל הים. ¹⁴ ברחו הרועים וספרו את המעשה בעיר ובכפרים, ואנשים באו לראות מה שקרה.¹⁵ הם באו אל ישוע וראו את אחוז השדים אשר דבק בוגלgin, והוא ישב לבוש, שפוי בדעתו. פחד נפל עליהם.¹⁶ האנשים שראו את המעשה ספרו להם את שקרה לאחוז השדים, וגם את עוננו החזירים.¹⁷ אז החלו מבקשים ממנו שילך מאוזרם.¹⁸ כשהיכנס לשירה בקש ממנו אחוז השדים להשאיר אותו,¹⁹ אך ישוע לא הרשה לו כי אם אמר אליו: "לה לביתהך אל משפחتك והגד להם מה שעשית לך אלהים בראחים עלייה".²⁰ הוא הלה ויחל להזכיר בעשר הערים את אשר עשה לו ישוע, והכל תמהגו.

ריפוי האישה שנגעה בבגדי של ישוע ותחיתתו של יairo

(מתי ט 18-26; לוקט ח 40-56)

²¹ ישוע חזר לשירה אל הצד השני ומן רב נאסר אליו בהיותו על שפת הים.²² בא אחד מראשי בית הכנסת, יairo שמו, וראה את ישוע נפל לרגליו.²³ התהנוו אליו מואד ואמר: "בתי נוטה למות. אנא, בוא וסנקך ידיך עלייה כדי שהיא תתרפא ותחיה".²⁴ ישוע הלה אותו, ואחריו הולכים המן רב ודוחקים אותו.²⁵ ואשה זבת דם זה שתים-עשרה שנה – ²⁶ שסבלה רבota בידיו רופאים ורבים והוציאה את כל רוכשה, ולא הוטב לה אלא שעווד הורע לה – ²⁷ כשמעה על-אוזות ישוע, בא מאחור בתוך

ההמון ונגעה בברגדו²⁸, כי אמרה "אם אגע אפלו בברגדי או אתרפא".

²⁹ בו ברגע התיבש מוקור דמה והוא חשה בגופה שנרפה ממנה גבורה. פנה המחהלה.³⁰ מיד הבחן ישוע בתוכו הוא שיצאה ממנה גבורה. פנה

אל ההמון ואמר: "מי נגע בברגדי?".

³¹ אמרו לו תלמידיו: "אתה רואה את ההמון דוחק אותך ואתה שואל 'מי נגע بي?'".

³² הוא הבית סביבו לראות מי עשה זאת. ³³ פחדה האשה ורעדה, כי ידעה מה שקרה לה. היא נגעה ונפלה לפניו ואמרה לו את כל האמת.

³⁴ אמר לה: "בתاي, אמונתך הושיעת אותך. לכי לשלוום והרפא מפחדתך". ³⁵ עוזנו מדבר והנה באו אנשים מביתו של ראש בית הכנסת ואמרו: "בתך מתה, למה טיריך עוד את הרב?". ³⁶ שמעו ישוע את מה שדברו ואמר לראש בית הכנסת: "אל תפחד; רק האמן".

³⁷ ישוע לא הניח לאיש להלות אליו, חוץ מכיפא וייעקב ויוחנן אחיו יעקב. ³⁸ כאשר בא אל ביתו של ראש בית הכנסת, ראה הmultitude ואנשים בזקים ומיללים הרבה. ³⁹ נכנס ואמר להם: "מה אתם הומים ובזקים? הילדה לא מתה. היא רק ישנה".

⁴⁰ הם צחקו לו, אך הוא הוציא את כלם, לקח את אבי הילדה ואת אמה, עם האנשים אשר אתו, ונכנס למקום ששבה בו הילדה. ⁴¹ הוא אחז בידה של הילדה וامر אליה: "טליטה, קומי! שתרגומו, "גערה, קומי – אני אומר לך". ⁴² מיד קמה הנערה והתהלך; והיא בת שתים-עשרה שנה. הם נתקלאו תמהון גדול.⁴³ אז צוה עליהם בתקף שלא ידע הדבר לאיש ואמר לחתה לה לאכל.

אין נביה בעיר

(מתי יג 53-58; לוקס ד 16-30)

¶ אחרי צאתו משם הלה לעירו ותלמידיו הלו אחוריו.² ביום השבת החל ללמד בבית הכנסת. תמהו השומעים הרבים ואמרו: "מן לו הדברים האלה ומה היא החכמה שנטנה לו והגבורות האלה הנעשות בידך?" ³ הלא זה הנגר בנו מרים ואחי יעקב ויסי יהוּדָה ושםעוֹן, והרי אחותינו פה אַתָּנוּ! הוא היה להם למכשול.

⁴ אמר להם ישוע: "אין נביה נבלה אלא בעיר, בין קרוביו ובכוביתו".

⁵ ולא היה יכול לעשות שם שום נס; רק על חולמים אחדים וסמן את ידיו ורפא אותם. ⁶ תמהה היה על חסר אמונהתם.

ישוע שלוח את שנים-עשר השלים

(מתי י, 15-15; לוקס ט 1-6)

הוא עבר בכפרים מסביב ולמד. ⁷ קרא לשנים-עשר והוא החל לשלחן אותם שנים שניים ונתנו להם סמכות על הרוחות הטמאות.⁸ גם צוה עליהם שלא יקחו מאומה לדרכם מלבד מילל; לא לחם, לא תרמילי ולא בסוף בחגורתם;⁹ شيئا'לו סנדלים ולא ילבשו שתי כתנות.¹⁰ אמר להם: "בכל מקום שתפנסו לבית, שם תשבו עד צאתכם משם". ¹¹ ובכל מקום אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו לכם, צאו משם וגוינו את העפר אשר תחת רגליכם ולא יטודו אתם. ¹² הם יצאו וקראו לרויות לחזר בתשובה,¹³ גם גרשו ידיים רbies ומישחו בשמן חולמים רבים ורפאו אותם.

מות יוחנן המטביל

(מתי יד 1-12; לוקס ט 7-9)

¹⁴ המלך הורדוס שמע על זה, שבון שמו של ישוע נודע ברבים והוא שאמרו: "יוחנן המטביל קם מן המתים ולכך פועלות בו הגבורות". ¹⁵ אחרים אמרו: "זה אליהו", ואחרים אמרו: "נביא

כאחד הנבאים".¹⁶ בשָׁמַע הורודוס, אמר: "זהו יוחנן. הוא אשר אני ערפהתי את ראשו קם לתחיה",¹⁷ שהרי הורודוס עצמו שלח לתְּפִסָּה את יוחנן וככלא אותו בכֵּלָא על-דבר הורודיה, אישת פיליפוס אחיו, אשר הוא נושא לאשה;¹⁸ כי יוחנן אמר להורודוס: "אשת אחיך אינה מתרת לך".¹⁹ על כן שנאה אותו הורודיה ורצתה להרוג אותו, אך לא יכלה²⁰ משום שהורודוס פחד מיווחנן ושמר עליו בזִקְדָּוֹתָן איש צדק וקדוש; והוא היה שומע את דבריו ברְצָצָן אף כי בא מבוקה רעה בשמעו אותם.

²¹ שעת הכְּשֶׁר הגיעה פאֲשֶׁר ביום הלְדָתָתוֹ ערך הורודוס משטה לגדולייו ולשלפי האלפים ולראשי הגָּלִיל.²² אז נכנסה בתה של הורודיה ור��ה ומצחאה חן בעיני הורודוס והמסבים אותו. אמר המלך אל הנערה: "בקָשֵׁי מפני מה שתרצוי ואתנו לך".²³ הוא גם נשבע לה: "מה שתבקשי מפני אתנו לך עד חצי המלכות!"
²⁴ יצא ואמרה לאמה: "מה אבקש?" השיבה אמה: "את ראש יוחנן המטביל!"

²⁵ היא נכנסה מיד אל המלך ובקשה: "אני רוצה שתתנו לי עכשו בקָעָרָה את ראש יוחנן המטביל!"
²⁶ התעצב המלך מואד, אך בגָּלְל השבואה ובגָּלְל המסבים לא רצה להשיב את פניה ריקם.²⁷ מיד שלח המלך אחד מהשׂמְרִים וצוה להביא את ראשו. הלְדָתָה השומר וברת את ראשו בכֵּלָא.²⁸ לאחר מכן הביא את ראשו בקָעָרָה ונתן אותו לנערה, והנערה נתנה אותו לאמה.²⁹ באֲשֶׁר שמעו תלמידיו, באו ולקחו את גוינתו והניחו אותה בקָבָרָה.

ישוע מאכיל חמשת אלפיים איש

(מתי יד 21-13; לוקס ט 10-17; יוחנן 11-14)

³⁰ נאספו השְׁלֵיחִים אל יושע וספרו לו זאת כל אשר עשו וכל אשר לממד. ³¹ אמר להם: "בזאו אתם לבדכם למָקוֹם שווים ונוחו מעט", שוכן ורים היו הבָּאִים והיֹצְאִים, עד כדי כך שלא

הִיה לְהָם פָנָאי לְאַכֵל.³² הֵם הַפְלִיגו מִשֵם בְּסִירָה אֶל מָקוֹם שׁוּם לְבָדָם.

³³ רַבִים רָאו אֶת יְשֻׁעָה וְהַשְׁלִיחִים יוֹצְאים וְהַכְרִיו אֲוֹתָם, וּמְכַל הַעֲרִים רָצָו לְשָׁם בָּרְגֵל וְהַקְדִימָו אֲוֹתָם.³⁴ כְּשִׂיצָא יְשֻׁעָה וְרָאָה הַמּוֹן וּבְנִכְמָרוֹ וּתְמִיו עַלְיָהָם, כִּי הִי כָּצָאן אֲשֶׁר אִין לְהָם רֹועָה. הוּא הַחֵל לְלִמְדָ אֲוֹתָם דָבָרִים וּבָבִים.³⁵ כְּשִׁנְטוֹה הַיּוֹם לְעָרָב נְגַשׁו אֲלֵיו תַלְמִידִיו וְאָמְרוּ: "הַמָּקוֹם שׁוּם וְהַשְׁעָה בָּכֶר מַאֲחֶרֶת." ³⁶ שְׁלַח אֲוֹתָם שִׁילְכוּ אֶל הַעֲרִיות וְהַכְּפָרִים מִסְבֵיב וַיַּקְנֹו לְהָם לְאַכֵל."

³⁷ הַשְׁבֵב וְאָמַר לְהָם: "תַנו לְהָם אַתֶם לְאַכֵל." שָׁאַלוּ אָזֶה: "הָאָם גָּלָה וְנִקְנָה לְחָם בְּמַאתִים דִינָר וַיַּנְתֵן לְהָם לְאַכֵל?"

³⁸ אָמַר לְהָם: "כִּמָה כְּפֹרֹת לְחָם יִשְׁלַח לְכֶם? לְכוּ וְרָאָו." אַחֲרֵי שִׁבְרָרוּ הַשְׁבֵב: "חִמְשׁ, וְשָׁנִי דָגִים."

³⁹ הוּא צֹה עַלְיָהָם לְהַזְבִיב אֶת כְּלָם חַבּוּרָה חַבּוּרָה עַל הַדְשָׁא הַיּוֹרֶק,⁴⁰ וְהָם יַשְׁבוּ בְקִבּוֹצֹת שֶׁל מָאה וָשֶׁל חִמְשִׁים.⁴¹ לְקָח אֶת חִמְשׁ כְּפֹרֹת הַלְחָם וְאֶת שְׁנִי הַדָּגִים וּלְאַחֲרֵי שְׁנָשָׁא עִינְיו הַשְׁמִימָה גָּבְרָה, בָּצָע אֶת הַלְחָם וַיַּנְתֵן לְתַלְמִידִיו לְהַגִּישׁ לְהָם, וְגַם אֶת שְׁנִי הַדָּגִים חָלַק לְכָלָם.⁴² הַכְלָל אֲכֵלוּ וְשַׁבְעוּ,⁴³ וּמִמָּה שְׁנוֹתָר אָסְפוּ שְׁנִים-עָשָׂר סְלִים מְלָאִים, בְּכָל זָה גַם דָגִים.⁴⁴ מִסְפָר הַאֲכָלִים הִיה חִמְשָׁת אֶלְפִים אִישׁ.

הליכה על פני המים

(מתי יד 22-33; יוחנן 15-21)

⁴⁵ מִיד אַחֲרֵי כֵן הָאֵץ בְתַלְמִידִיו לְהַפְנִיס לְסִירָה וְלַהֲפִיגָה אֶל הַצדֶה הַשְׁנִי, לְבִית צִדְאָ, בָעוֹד שָׁהָוָא יְשַׁלֵּח אֶת הַמּוֹן.⁴⁶ אַחֲרֵי שִׁגְפָרֶד מֵהֶם עָלָה לְהָרָה לְהַתְפִילָל.⁴⁷ לְעֵת עָרֵב הִיְתָה הַסִּירָה בְאַמְצָע הַיּוֹם וְהָוָא לְבָבוֹ עַל הַיּוֹבֶשָׁה.⁴⁸ רָאָה אֲוֹתָם מִתְגִעָנִים בְחַתִירָה, כִּי הָרוּחַ נִשְׁבָה נְגַדָם, וּבָא אֲלִיָּהָם בְעָרָה בְאַשְׁמָנוֹת הַרְבִיעִית שֶׁל הַלִילָה כַּשְׁהָוָא הַזְולָה עַל פָנֵי הַיּוֹם וְכַונְתוֹ לְעֹבֵר לְזָדָם.⁴⁹ כַּשְׁרָאוּהוּ הַזְולָה

על פניהם חשבו שהוא רום והחלו לצעק,⁵⁰ כי כלם ראו אותו וונבָּהלוּ, אך הוא דבר אתכם מיד ואמר להם: "חִזְקֵי, זה אני. אל תַּפְחֹדֵנוּ"⁵¹ והוא בא אליהם לתוכה השירה והרומר פסקה. הם השתוויממו עד מiad,⁵² כי לא למדו דבר מעניין בברות הלחם בגל קהות לבבם.

ריפוי חולים בגינוסר

(מתי יד 36-34)

⁵³ עברו את הים והגיעו אל חוף גנוזר ועגנו שם. ⁵⁴ בצתתם מן השירה הפירו אותו מיד,⁵⁵ ובכל האזור ההוא רצוי והחלו להביא את החולמים על אלונקותם לכל מקום ששמעו כי הוא שם.⁵⁶ בכל מקום שיבא אליו, בפרירים או בערים או בערים, שמו את החולמים בחוץות ובקשו ממנו שנייה להם לנגע ולו רק בכנף בגדו, וכל הנוגעים בו נרפאו.

מסורת הזקנים

(מתי טו 1-20)

נקללו אליו הפרוושים וכמה מן הסופרים אשר באו מירושלים. ¹ כראותם שאחדי מתרמידיו אוכלים לחם בידים טמאות (כלומר, בלי נטילת ידיים), ² שכון הפרוושים וכל היהודים מתחזקים במסרת הזקנים ואינם אוכלים ללא נטילת ידיים בהלכה, ³ ובשובם מן השוק אינם אוכלים ללא רחיצה. ועוד דברים רבים קבלו לשمر, כגון טבילה פסotta וכדים וכלי נחשת) ⁵ שאלו אותו הפרוושים והסופרים: "מדוע אין תלמידיך נהגים לפי מסורת הזקנים אלא אוכלים את הלחם בידים טמאות?" ⁶ אמר להם: "היטב נבא ישעיהו עליום האכובעים, כתוב: 'העם הזה בשפטינו כבדוני ולבו רחק מפני' ⁷ ותהי יראתך את מצות אנשי מלמדך"; ⁸ כי עוזבים את מצות אלהים להחזיק במסרת בני אדם".

⁹ עוד אמר להם: "זֶה, בְּטַלְתֶּם אֶת מִצְוֹת אֱלֹהִים כַּדִּי לְשָׁמֹר אֶת הַמִּשְׁרָת שְׁלָכֶם!¹⁰ הוּא מֵשָׁה אָמָר, בַּפְּנֵי אֲתָּה אָבִיךְ וְאַתָּה אָמָה יָמַחַל אָבִיו וְאַמּוֹ מוֹת יוֹמָת; ¹¹ וְאַתָּם אָוּמָרִים, יָאִישׁ אָם יָאמַר לְאָבִיו אוֹ לְאַמּוֹ: כֹּל דָּבָר מְשֻׁלִּיל שְׁאַתָּה יָכֹל לְהַנּוֹת מִמְּנוֹ - קָרְבָּנוּ!¹² הָרִי שְׁאַינְכֶם מַגִּיחִים לוֹ עוֹד לְעַשׂוֹת מַאוֹמָה לְמַעַן אָבִיו אוֹ אַמּוֹ,¹³ וּמַפִּירִים אַתָּם אֶת דָּבָר אֱלֹהִים עַל-יְדֵי הַמִּשְׁרָת שְׁלָכֶם אֲשֶׁר מִסְרַתֶּם. וּדְבָרִים רַבִּים דְּזָמִים לְזֹה אַתֶּם עוֹשִׁים".

¹⁴ הוּא קָרָא אֶת הַהֲמוֹן שְׁגִינַת וְאָמַר לְהָם: "הַקְשִׁיבוּ אֲלֵיכֶם וְהַבִּינָה.¹⁵ אֵין דָבָר הַגִּמְצָא מְחוּז לְאָדָם יָכֹל לְטַפֵּא אֹתוֹ בַּהֲכָנוֹת לִתְוֹכוֹ, אֶלָּא הַדָּבָרים הַיוֹצָאים מִתּוֹךְ הָאָדָם هֵם הַמְּטוּמָאים אֶת הָאָדָם".

¹⁶ פְּאַשֵּׁר בָּא הַבִּיתָה מִן הַהֲמוֹן, שְׁאַלְוָהוּ תַּלְמִידָיו עַל הַפְּשָׁל.¹⁷ אָמַר לְהָם: "גַם אַתָּם תַּסְרִיר הַבְּנָה כֹּל כֵּה? הַאֲם אַינְכֶם מִבְּנִים שֶׁכֹּל הַגְּנָנָס לִתְוֹךְ הָאָדָם מִן הַחֻזָּן אֵינוֹ יָכֹל לְטַפֵּא אֹתוֹ,¹⁸ פִּי אַינוֹ נְכָנס אֶל לִבּוֹ אֶלָּא לְבָטָנוֹ וַיּוֹצֵא אֶל הַמּוֹצָאות? - בָּכֶךָ טַהַר אֶת כָּל הַפְּאָכְלִים".

¹⁹ הַוּסִיף וְאָמַר: "הַיּוֹצֵא מִן הָאָדָם - זֶה מְטַפֵּא אֶת הָאָדָם,²⁰ כִּי מִבְּנִים, מִלְבָב בְּנֵי הָאָדָם, יוֹצָאות מִחְשָׁבּוֹת רַעֲוֹת, זְנוּנוֹת, גִּנְבוֹת, רַצְיחֹות,²¹ נְאוֹפִים, חַמְדָנוֹת, רְשָׁעָה, רַמְיהָ, זְמָה, עַזְנָה, גְּדוּף, גָּאוֹה, אַוְילָות. ²² כֹּל הַרְעוֹת הָאֶלְهָ יוֹצָאות מִבְּנִים וּמְטַפּוֹת אֶת הָאָדָם".

אמונתה של אשה פניקית

(מתיב טו 28-21)

²³ הוּא קָם וְהָלַךְ מִשְׁם אֶל אַזּוֹר צָור וְצִידּוֹן. נְכָנס לִבְיַת וְלֹא רְצָח שִׁזְׁקָדָע לְאִישׁ, אֶחָד לֹא הִיה יָכֹל לְהַחֲבָא. ²⁴ אָשָׁה, שְׁרוֹחַ טַמָּה

^{בָּזָר 11:} המקור היווני מביא כאן את המלה העברית "קרבן" ומוסיף שפירושה מנהה. הקונה: מנחה המקדשת לבית המקדש.

^{בָּזָר 10:} שמות כ 12; דברי ה 16; שמות כ 17

אָחֶזֶה בְּבַתָּה הַקְטַנָּה, שְׁמֻעה עָלָיו וּמִיד בָּאָה וּנְפִלה לְרֹגְלֵיו,²⁶ וְהָאָשָׁה נְכָרִיה מִמּוֹצָא פְנֵי כִּסֵּוִיר. הִיא בְּקַשָּׁה מִמְנוּ לְגַרְשָׁן אֶת הַשִּׁיד מִבְתָּה.²⁷ אָמַר לָהּ יְשֻׁועַ: "הַנִּיחַי קָדֵם לְבָנִים לְשָׁבָע, כִּי לֹא נָאָה לְקַחַת אֶת לְחֵם הַבָּנִים וְלַהֲשִׁילֵךְ אֶתְכָּם לְכָלְבִּים".²⁸ הַשִּׁיבָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיכֶם: "פָּנוּ אֶדְזָנוּ, אֲבָל גַּם הַפְּלָבִים תָּמַת הַשְּׁלָחוֹן אֲוֹכְלִים מִפְרוּרִי הַלְּחֵם שֶׁל הַבָּנִים!"

²⁹ אָמַר לָהּ: "בָּגָל דְּבָרָה זוּ לְכִי לְדַרְבָּה; יֵצֵא הַשִּׁיד מִבְתָּה".³⁰ הִיא הַלְּכָה לְבִיתָה וּמִצָּאתָה אֶת הַילְּדָה שָׂוֹכַבָּת בְּמִטָּה וְהַשִּׁיד פָּבָר יֵצֵא מִמְנָה.

רִיפּוּ אִישׁ חַרְשׁ וּקְשָׁה דִּיבָּר

³¹ יְשֻׁועַ יֵצֵא מִזְוֹר צָור וְחַזֵּר דָּרָה צִידּוֹן אֶל יַם הַגְּלִיל, דָרָה אֶזְזָר עַשְׂרֵה הַעֲרִים.³² הַבָּיאוּ אֲלֵיכֶם אִישׁ חַרְשׁ וּמִתְקַשֵּׁה בְּדָבָר וּבְקָשָׁו מִמְנוּ שְׁיִסְמַךְ אֶת יְדוֹ עַלְיוֹ.³³ לְקַח אֶתְכָּם יְשֻׁועַ אֶל מְחוֹזֵן לְהַמּוֹן, בִּיחִידּוֹת, שֶׁם אֶת אַצְבָּעוֹתָיו בְּאַזְנֵיכֶם וּלְאַחֲרֵ שִׁירָק נָגַע בְּלִשְׁוֹנוֹ,³⁴ בְּהַבְּבִיטּוֹ הַשְּׁמִימָה נָאָנָה וְאָמַר אֲלֵיכֶם: "הַפְּתַחֵ! אַזְנֵינוּ נִפְתַּחֵוּ וּמִיד הַפְּתַח קָשָׁר לְשָׁוֹנוֹ וְהָוָא דָבָר בְּבָרוֹ.³⁵ אָזְנֵה עַלְיָהָם שְׁלָא יִסְפְּרוּ לְאִישׁ, אָז בְּכָל שְׁצֹוָה זֹאת עַלְיָהָם בְּנוּ הַרְבּוֹ לְהַכְּרִיז עַל כֵּה.³⁶ הַם הַשְׁתוּמָמוּ עד מָאֵד וְאָמַרְתָּ: "הַפְּלָל עֲשָׂה יְפֵה! אֶת הַחֲרִשִּׁים הוּא עֲוֹשָׂה לְשׂוֹמְעִים וְאֶת הַאֲלִים לְמַדְבִּרים!"

יְשֻׁועַ מִאֲכִיל אֶרְבָּעָת אֱלֹפִים אִישׁ

(מִתְיָטו 39:32)

ח בְּאֶחָד הַיּוֹם שׁוֹבֵן אָסָף עַם רֹב וְלֹא הִיה לְהָם מָה לְאָכֵל. קָרָא יְשֻׁועַ לְתַלְמִידָיו וְאָמַר לָהֶם:² "נִכְמְרוּ רַחֲמִי עַל הַמּוֹן, כִּי כָּבֵר שְׁלֹשָׁה יָמִים הֵם אָתֵי וְאַיִן לְהָם מָה לְאָכֵל.³ אָם אָשְׁלח אֶתְכָּם לְבַתִּיהם רַעֲבִים, יִתְעַלְפוּ בְּדָרָה וַיְשַׁמְּהֵם שְׁבָאוֹ מַרְחֹק." ⁴ הַשִּׁיבוּ לוּ תַלְמִידָיו: "מַאֲין יוּכָל אִישׁ לְהַשְׁבִּיעַ אֶתְכָּם בְּלִחְם פָּה בְּמַדְבָּר?"⁵

⁵ שָׁאל אֶתְכָּם: "כִּמְהָ כְּכָרוֹת לְחֵם יִשְׁלַׁכְתֶּם? עַנוּ לוּ: "שְׁבָעַ".

⁶ הוא צוה את העם לשבט על הארץ; לפקח את שבע בכורות הלחם ולאחר שברך ובצע, נתנו לתלמידיו להגיש, והם הגישו לעם. ⁷ גם כמה דגים קטנים היו להם. ברכה עליהם ואמר להגיש גם את אלה. ⁸ הם אכלו ושבעו. אתחרי כן אספו שבעה סלים מלאים מנות נותרות. ⁹ מס' האוכלים היה בארכעת אלפים. הוא שלח אותם ¹⁰ ומיד נכנס לשירה עם תלמידיו ועבר אל אזור דלמונותא.

הפרושים מבקשים את

(מתי טז 4-1)

¹¹ יצאו הפרושים והחלו להתופה אותו, וכי לנסות אותו בקשו ממנהו אותן מן השמים. ¹² נאנח ישוע ברוחו ואמר: לפה הדור הזה מבקש אותן? אמן אומר אני לכם, אם ינתן אותן לדור זהה! ¹³ עזב אתם, חזר לשירה והפליג לצד השני.

شاור הפרושים ושאוור הורדוס

(מתי טז 12-5)

¹⁴ התלמידים שכחו ללחט לחם ובשרה היתה להם רק כבר לחם אחת. ¹⁵ הזריר אותם אמרו: "שימו לבכם, השמרו משאור הפרושים ומושאור הורדוס".

¹⁶ הם דבו זה עם זה על מה שאין להם לחם. ¹⁷ הבינו זה ואמר להם: "מדוע אתם מדברים על מה שאין לכם לחם? עדין איןכם מבינים אף לא תופסים? אם קהה לבבכם? ¹⁸ עינים لكم ולא תראו ואוזניים לכם ולא תשמעו? גם איןכם זוכרים ¹⁹ באשר בצעתי את חמץ בכורות הלחם לחתמת האלפים, פמה סלים מלאי מנות נותרות לחתמת? השיבו לו: "שנים-עשר".

²⁰ והשבע לארכעת האלפים, פמה סלים מלאי מנות נותרות לחתמת? אמרו לו: "שבעה".

²¹ אמר להם: "עדין איןכם תופסים?"

ריפוי העיוור בבית צידא

²² בְּאֵשֶׁר בָּאָו לִבְיַת צִידָא הַבָּיאוּ אֲלֵיו עֹזֶר וּבְקָשׁוּ מִמְנוּ לִנְגַּע בָּעֵזֶר. ²³ הַחַזִּיק יִשְׁוע אֶת הָעֵזֶר וְהַזְּלִיכוּ אֶל מְחוֹץ לְכֹפֶר. הַוָּא יַרְקְבָּעֵינְיוּ וְסָמְךָ יְדֵיו עַלְיוֹ. שָׁאל אֶתְהוּ: "הָאָם אַתָּה וּזֹאת מִשְׁהָוּ?"

²⁴ הַבְּיט וַיֹּאמֶר: "אַנְיִי רֹאֶה אָנָשִׁים; כְּמוֹ עַצְּים אַנְיִי רֹאֶה אָוֹתָם מִתְהַלְּכִים". ²⁵ סָמַךָ אֶת יְדֵיו עַל עַיְנֵי שְׁנִית וְהַאֲישׁ רָאֶה הַיְתָב; הַוָּא נַרְפָּא וַיֹּרֶא אֶת הַכֵּל בְּאַפּוֹ בָּרוֹר. ²⁶ שָׁלַח אֶתְהוּ יִשְׁוע לִבְיַת צִידָא בְּאָמָרוֹ: "אֶל תַּפְנִיס לְכֹפֶר".

כִּפְאָה מִכְּרָה שִׁישֻׁעָה הוּא הַמָּשִׁיחָה

(מתיב טז-20; לוקס ט 21-18)

²⁷ יִשְׁוע יָצָא עִם תַּלְמִידָיו אֶל הַכְּפָרִים שְׁבָאֶזְרָה קִיסְרָה פִּילִיפִי. בְּדָרֶךְ שָׁאַל אֶת תַּלְמִידָיו: "מָה אֹמְרִים הָאָנָשִׁים עַלְיוֹ, מַי אַנְיִי?"

²⁸ הַשִּׁיבוּ לוּ וַיֹּאמֶר: "יַוְתַּחַנְןּוּ הַמְּטוּבִיל"; וַיֹּשֶׁת אֹמְרִים 'אֱלֹהִי' וְאֶחָרִים אֹמְרִים, 'אֶחָד הַגְּבִיאִים'."

²⁹ שָׁאַל אֶתְהוּ: "וְאַתָּם, מָה אַתֶּם אֹמְרִים – מַי אַנְיִי?" הַשִּׁיבָה בַּפִּיאָה וְאֶמְרָה לוֹ: "אַתָּה הַמָּשִׁיחָה".

³⁰ הַזָּהָיר אֶתְהוּ אֹתָם יִשְׁוע שָׁלָא יַגְדוּ עַלְיוֹ לְאִישׁ.

ישוע מדבר על מותו ותחייתו

(מתיב טז-21; לוקס ט 27-22)

³¹ הַוָּא הַמֶּלֶל לְלִימָד אֶתְהוּ שְׁבָן-הָאָדָם צָרִיךְ לְסִבְלַת הַרְבָּה, שְׁהַזְּקָנִים וְרָאשֵ׀י הַכְּהַנִּים וְהַסּוֹפְרִים יַדְחֹזְהוּ, שִׁיהְרָג וּלְאַחֲרֵי שְׁלֹשָׁה יָמִים יַקְוּם. ³² אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אָמַר בְּגָלוֹי. לְקַח אֶתְהוּ בַּפִּאָה הַצָּדָה וְהַחַל לְגַעַר בּוֹ. ³³ אֲזֶה יִשְׁוע פָּנָה וְהַבִּיט בְּתַלְמִידָיו, גַּעַר בַּכִּיפָּא וַיֹּאמֶר: "סֹור מִלְּפָנֵי, שָׁטָן, בַּי אֵין לְבָה לְדִבְרֵי אֱלֹהִים אֶלָּא לְדִבְרֵי בְּנֵי אָדָם".

³⁴ קָרָא אֲלֵיו אֶת הַהְמוֹן עִם תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר לְהָמָן: "מַי שְׁרוֹצָה לְבֹוא אֶחָרִי, שִׁיטְבַּחַש לְעַצְמֹו וַיַּחַח אֶת צְלָבָו וַיָּלֹךְ אֶחָרִי"; ³⁵ כִּי הַחַפְץ לְהַצִּיל אֶת נְפָשָׁו יָאַבֵּד אֶתְהוּ, אֶבְלַל הַמְּאַבֵּד אֶת נְפָשָׁו

למעני ולמען הבשורה – יצילנה.³⁶ מה תועלת תצמיח לאדם אם ירוים את כל העולם ויפסיד את נפשו?³⁷ שיכן מה יתנו אדים כתמורה بعد נפשו?³⁸ כי איש אשר אני ודברי הינו לו לחופה בדור הנואף והחוטא זהה, גם הוא יהיה לחופה לבוראיהם

כאשר יבוא בקבוד אביו עם המלאכים הקדושים.

ט הוסיף ואמר להם: "אמון אומר אני לכם שיש מנו העומדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את מלכות האלים באה בגבורתך".

ישוע לבוש הדור

(מתי יז 1-13; לוקס ט 28-36)

2 אחרי ששה ימים לחת את ישוע את פיפא ואת יעקב ואת יוחנן. הוא העלה אותם להר גבום לבדק והשתנה לעינייהם;³ בגדיו הבריקו והלבינו עד מאד, עד כדי כה אין כובס על אדים יכול להלכין בגדים.⁴ אז נראה אליהם אליהו ומשה והוא מדברים עם ישוע.⁵ הجيب ביפה ואמר אל ישוע: "רבי, טוב שאתה בכאן." נעשה נא שלוש סכות; לך אחת, למשה אחת ולאליהו אחת.⁶ הוא לא ידע מה לומר, שכן הוא ותבריו פחדו מאד.⁷ וזהנה הופיע ענו וסכח עליהם. יצא קול מתוך החנו: "זה בני אהובי; אליו תשמעו!"⁸ זפתחום, בהסתכלם סביר, לא ראו עוד איש אתם מלבד ישוע.

⁹ בשירדו מן ההר צוה עליהם עליום שלא יגידו לאיש מה שראו עד אשר יקומו בוראיהם מן המתים.¹⁰ הם שמו לבם לדבר וחקרו ביןם לבין עצם מה פרוש לkom מן המתים.¹¹ שאלו אותן: "מדוע

אומרים הסופרים כי אליהו צרייך לבוא תקופה?"

¹² השיב להם: "אליהו אמרם יבוא ראשונה ושביב את הכל; ואיך כתוב על בוראיהם שיסكب הרבה וימאסו בו?¹³ ברם אומר אני לכם כי אכן בא אליו ויעשו בו ברצונם, כתוב עליו".

ריפוי לצד מרוח טמהה

(מתי יז:20-21; לוקס ט:37-43)

¹⁴ באֲשֶׁר הם באו אל התְּלִמְדִים ראו עם ורַב סבֵּב להָם וסּוֹפְרִים מתְּבוֹחִים אפָּתָם. ¹⁵ כל ההַמּוֹן, ברְגַע שרָאו אוֹתָה, תְּמָהָה מאָד ורָצֹן אלְיוֹן ובְּרָכוּהוּ בבְּרִכַּת שלוֹם. ¹⁶ שאָל אוֹתָם: "על מה אתָּם מתְּבוֹחִים אתָּם?"

¹⁷ השְׁבֵב לוּ אחָד מן ההַמּוֹן: "רבִּי, הבָּאָתִי אלְיךָ את בנִי אשֶׁר רוֹמ אלְמָת בקְרֻבָּנוּ. ¹⁸ בכָּל מקוֹם הרוֹמ אוֹחֵז בוּ ומְפִילָה אוֹתָו, והָוּ מעַלְלה קצָף, חזְרִיק שנְיוֹן וגּוֹפוֹ מתְּקַשָּׁה. אמָרָתִי לתְּלִמְדִיך שיִגְרְשֶׁוּ אוֹתָה, אך הם לאָיְלָגָן".

¹⁹ השְׁבֵב ואָמַר להָמָן: "הוֹי דוֹר חסָר אמָנוֹה, עד מתִּי אהִיה עמְכָם? עד מתִּי אסְבִּל אתָּכָם? הבָּיאוּ אוֹתָוּ אלְיוֹן. ²⁰ הבָּיאוּ אוֹתָוּ אלְיוֹן. ראָתָה הרוֹמ את ישְׂוִיעָה ומִיד זעַזָּה את היָלֵד. הוֹא נפָּל ארְאֵча מתְּגָולָל ומְעַלָּה קצָף. ²¹ שאָל ישְׂוִיעָה את אבִּיו: "מִמְּתִי זה קוּרָה לזָוָה?"

השְׁבֵב: "מקְטֻנוֹתָו, ²² ופְּעֻמִּים רבּוֹת גם הפִּילָה אוֹתָוּ על אשׁוֹר ולְתָזָה מינָם פרִדִּי להַמִּמְى אתָּמִית אוֹתָוּ. אבָּל אם אתָּהָה יכֹּל לעֲשֹׂות משָׁהָג, רחָם עלִינוּ ווְעַזְרָנָנוּ".

²³ אמָרָתִי לוּ ישְׂוִיעָה: "אם אתָּהָה יכֹּלְיָה?! הכָּל אפְּשָׁרִי למְאָמִין!" ²⁴ מיד צעַק אבִּי היָלֵד ואָמַר: "אנִי מאָמִין, עזָר נא לי בחִסְרָוֹן אמְוֹנָתִי!"

²⁵ כשְׁרָאָה ישְׂוִיעָה המְנוֹן עם רצִים ומְתַקְבָּצִים, געָר ברוֹמ הטָמָה ואָמַר להָה: "רוֹמ אלְמָת וחִרְשָׁת, אנִי מצָוָה, צאֵי מפָּנוֹן ואֵל תְּפִנָּסִי בוּ עוד!"

²⁶ היָא צעַקָּה, זעַזָּה אוֹתָוּ מאָד וצָאָה. הוֹא קהִיה כמַת ורַבִּים אמְרוֹרָה שהָוּ מת. ²⁷ אחָז ישְׂוִיעָה בצִדּוֹן, הקִים אוֹתָוּ והָוּ קמ.

²⁸ כשְׁגַנְגָּס ישְׂוִיעָה הבִּיתָה שאָלָהוּ תְּלִמְדִיכָוּ בִּיחִידּוֹת: "מְדוֹעַ לֹא יכְּלָנוּ אנְחַנוּ לגְּרַשָּׁ אֹתָהָהּ?"

29 הַשִּׁבֵּל לָהֶם: "הַמִּין הַזֶּה אֵינוֹ יִכְׁלֶל לְצִאת אֶלָּא בְּתִפְלָה".

ישוע מדבר שנית על מותו ותחייתו

(מתיה יז 22-23; לוקס ט 43-45)

30 יִצְאֵוּ מִשְׁם וַעֲבֹרוּ דֶּרֶךְ הַגְּלִיל. הַוָּא לֹא רְצָחָ שַׁזָּה יִזְדַּעַ לְאִישׁ,
31 שָׁבְּכוּ לִפְנֵד אֶת תָּלִמִּידָיו וְאָמַר לָהֶם: "בָּרוּ הָאָדָם יִמְסֹר לִיְדֵי
אָנָשִׁים וַיְהִרְגֹּהוּ, וְשָׁלֹשָׁה יָמִים אָחָרָיו שִׁיבְּרָגֹהוּ יִקְוּם".³² אֶיךָ הַמִּן
לֹא הִבְנֵינוּ אֶת הַדָּבָר וּפְתַחְדוּ לְשָׁאָל אֶזְהָרָוּ.

מייתו הגadol בייתו

(מתיה יח 1-5; לוקס ט 46-48)

33 הַמִּן בָּאוּ לְכִפּר נְחוּם, וְכַשְׁחִיוּ בַּבֵּית שְׁאֵל אֶתְכֶם: "עַל מָה
הַתוֹּפְחָתָם בְּדֶרֶךְ? "

34 שְׁתַקְוּ וְלֹא עֲנוּ, שָׁבְּכוּ הַתוֹּפְחָה בְּדֶרֶךְ זֶה עַם זֶה – מֵי הַגְּדוֹלָה
שְׁבָהָם.³⁵ יִשְׁבּוּ וְקָרְאָו לְשִׁינִים-עָשָׂר וְאָמַר לָהֶם: "מֵי שְׁרוֹצָה לְהִזְמִין
רָאשָׁוֹן יְהָא אָחָרוֹן לְכָל וּמְשִׁירָת לְכָל".

36 לְקַח יָלֵד וְהַעֲמִיד אֶתְכֶם בְּגִינֵיכֶם, חַבֵּק אֶתְכֶם וְאָמַר לָהֶם: ³⁷ כֹּל
הַמְּקַבֵּל יָלֵד אֶחָד בְּזֶה בְּשָׁמֵי, אָוֹתִי הוּא מַקְבֵּל; וְהַמְּקַבֵּל אֶתְכֶם
אֵינוֹ מַקְבֵּל אֶתְכֶם אֶלָּא אֶת אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי".

מי שאינו נגדנו – אנחנו

(לוקס ט 49-50)

38 אָמַר לוֹ יוֹחָנָן: "רְبִי, רְאֵינוֹ אִישׁ מַגְרֵשׁ שְׁדִים בְּשָׁמֶךְ שְׁאֵינָנוּ
הַזְּלָה אֲחָרֵינוּ וּמְגַעֵּנוּ בַּעַדּוֹ, בַּיְאֵינוֹ הַזְּלָה אֲחָרֵינוּ".

39 אָמַר יִשְׁעָע: "אֶל תִּמְנֻעוּ בַּעַדּוֹ, בַּיְאֵין אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה גְּבוּרָה
בְּשָׁמֵי וּמִיד יוּכֵל לְדֹבֵר עַל רְעָוֹת;⁴⁰ בַּיְמֵי שְׁאֵינוֹ נָגֵדָנוּ, אָתָנוּ הוּא".

41 כֹּל הַפְּשָׁקָה אֲתֶכֶם כּוֹס מִים מִשּׁוּם הַיּוֹתְכֶם שֶׁל הַפְּשִׁיחָה, אָמְנוּ
אָנִי אָוְרֵר לְכֶם שֶׁלֹּא יָאָבֶד שְׁכָרוֹ".

היזהר שלא תכשל!

(מתי יח: 9-6; לוקס ז: 1-2)

"וכל המכשיל אחד מון הקטנים האלה המאמינים, מוטב לו שتنיח אבן ורחים על צוארו וימליך לים.⁴³ אם יזק תכשלו אותה, קאץ אותה. מוטב לך לבוא לחיים גדם מאשר לבוא עם שני ידים לגיהנום, אל האש אשר לא תכבה.⁴⁴ ואם רגלה תכשלו אותה, קאץ אותה. מוטב לך לבוא לחיים קטע מאשר להיות משלחה לגיהנום עם שני רגליים.⁴⁵ אם עינך תכשלו אותה, עקר אותה. מוטב לך לבוא למלכות אליהם עם עין אחת מאשר להיות משלחה לגיהנום עם שתי עיניים,⁴⁶ במקום אשר תולעתם לא תמאות ולא תשים לא תכבה.⁴⁷ הנה כל אחד ימלח באש.⁴⁸ הפלחה טוב הוא, אך אם תאבד לו מלחיחותו, כיצד תשיבו לו את טעמו?
יְהִיא מַלח בְּקָרְבָּכֶם וְהִיו בְּשָׁלוֹם זֶה עַמּוֹ זֶה."

שאלת בעניין הגירושין

(מתי יט: 1-12)

¶ הוי קם והלה שם אל אзор יהודה ואל עבר הירדן. שוב נקבצו אליו המונחים וכמנגןגושוב למד אותם.² נגשו הփרושים לנסתו ושאלו אותו: "האם מתר לאיש לגרש את אשתו?"

³ ענה ו אמר להם: "מה צוה אתכם משה?"

⁴ השיבו: "משה התריר לכתב ספר בריתות ולגרש".

⁵ אמר להם ישוע: "בגלל קשי לביבם כתב לכם את המזויה הזאת,⁶ אבל מראשית הבראיה יזכיר ונתקבה ברא אתם. ⁷ על-כו יעזב איש את-אביו ואת-אמו [ודבק באשתו]⁸ והוא שנייהם לבשר אחד. ובכו אין עוד שניים אלא בשר אחד. ⁹ לפיכך מה שחבר אליהם אל יפריד אדם".

¹⁰ בְּשַׁהֲיוֹ בְּבֵית שָׁאַלּוּ אֶתְּנָזְרָעָן אֶתְּנָזְרָעָן גַּם הַתְּלִמְידִים עַל זֹאת.¹¹ אָמַר לָהֶם: "כִּלְמְגֻרְשׁ אֶת אֱשֹׁתְּנוּ וַיְשַׁאֲלָה אֶחָדָה נוֹאָף הוּא.¹² וְאָמַר הָיא תִּגְרַשׁ אֶת בָּעֵלה וַיְתַשְּׂא לְאַחֲרָנָה נוֹאָף הָיא."

ישוע מתקבלת הילדים

(מתי יט 13-15; לוקס יח 15-17)

¹³ הָבָיאוּ אֲלֵיכָו יְלִדִים כִּדִּי שְׁגַע בָּהֶם, אֲךָ הַתְּלִמְידִים גַּעֲרוּ בָהֶם.¹⁴ רָאָה יְשֻׁעָה וְהַתְּפִعָּס. אָמַר לָהֶם: "הַנִּיחוּ לְיְלִדִים לְבָאוֹ אֲלֵיכָו, אֲלֵיכָו בְּעֵדָם, כִּי לְכָלָה מְלֹכוֹת הָאֱלֹהִים.¹⁵ אָמַן. אָזְמַר אֲנִי לְכָם, כָּל מַיְשָׁאִינוּ מַקְבֵּל אֶת מְלֹכוֹת הָאֱלֹהִים כִּילָד לֹא יִכְנֵס לְתֹצָה".¹⁶ הָיא חַבֵּק אֶתְּנָזְרָעָן וַיְרַכֵּם בְּשִׁימָו אֶת יְדֵיו עַלְיָהֶם.

מכשול העושר

(מתי יט 16-30; לוקס יח 18-30)

¹⁷ בָּצָא תֹּוֹתֶלֶת לְדָרְכָה רַץ אֲלֵיכָו אִישׁ אֶחָד, כֶּרֶע לְפָנָיו וְשָׁאַל אֶתְּנָזְרָעָן: "רָبִי הַטוֹּב, מַה עַלְיִי לְעַשׂוֹת כִּדִּי לְרַשְׁתָּה חַיִּים עַלְמָם?"¹⁸ אָמַר לוֹ יְשֻׁעָה: "מִדְעוֹת אַתָּה קֹוֹרֵא לִי יְטוֹב? אֵין טוֹב כִּי אֵם אֶחָד וְהָיא הָאֱלֹהִים.¹⁹ אֶת הַמְּצֹוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: לֹא תַּرְצַח, לֹא תַּנְאַחַת, לֹא תַּגְנַב, לֹא תַּעֲנַה בְּרַעַע עד שָׁקָר, לֹא תַּעֲשֵׂק, כִּבְד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אָמָה".

²⁰ הָשִׁיב לוֹ: "רָבִי, אֶת כָּל אֶלְהָה שְׁמַרְתִּי מִנּוֹעֲרִי."²¹ הַבָּיט בּוֹ יְשֻׁעָה וְרַחַשׁ לוֹ אֶחָבה. אָמַר אֲלֵיכָו: "דְּבָר אֶחָד חָסַר לְגַם. לְהַמְּכֹר מַה שִׁיַּשְׁלַח לְהַזְּבֵחַ וְתוֹן לְעַנְיִים, וַיְהִי לְהָאֹזֵר בְּשָׁמִים; אַחֲרֵךְ בָּזָא וְלָהָאָחָרִי".²² לְשִׁמְעַת הַדָּבָר נִפְלָאוּ פָנָיו וְהָיא הָלָה מִשְׁמָעָצָם, שְׁפַנְהָיו לֹא נִכְסִים רַבִּים.²³ הַבָּיט יְשֻׁעָה סְבִיב וְאָמַר לְתַלְמִידִיו: "בְּאֵיזָה קַשְׁיִים יִכְנֵסוּ הַעֲשִׂירִים לְמְלֹכוֹת הָאֱלֹהִים!"

²⁴ נִדְחָמוּ הַתַּלְמִידִים בְּגַלְל דְּבָרָיו, אֲךָ יְשֻׁעָה הַגִּיב בְּאָמְרוֹ לָהֶם שְׁנִיתָה: "בְּנִי, פְּמָה קַשְׁה לְבֹוטְחִים בְּעֶשֶׂר לְהַכְנֵס לְמְלֹכוֹת

הָאֱלֹהִים! ²⁵ נַקֵּל לְגַמֵּל לְעֶבֶר דָּרָךְ נַקֵּב מִחְטָה מִהְפֶּנֶס עֲשֵׂיר אֶל
מִלְכֹות הָאֱלֹהִים.

²⁶ הִם הַשְׁטוּמָמוּ עַד מָאֹד וְאָמְרוּ זֶה אֶל זֶה: "זֹמַם יָכֹל לְהַוְשָׁעַ?"

²⁷ הַבֵּיט בְּהָם יְשֻׁוע וְאָמַר: "מִבְנֵי אָדָם נִבְצָר הַדָּבָר, אֲךָ לֹא
מִאֱלֹהִים; כִּי הָאֱלֹהִים כֹּל יָכֹל."

²⁸ הַחַל בִּפְאָלָה לֹוֶר לוֹ: "הִנֵּה אַنְחָנוּ עַזְבָּנוּ הַכָּל וְהַלְכָנוּ אַחֲרִיךְ."

²⁹ אָמַר יְשֻׁוע: "אָמֹן. אָוֹמֵר אָנִי לְכֶם, אַיִן אִישׁ אֲשֶׁר עָזֵב בֵּית אָוֹ
אָחִים אֲוֹ אָחִיות אֲוֹ אָסָם אֲוֹ אָב אֲוֹ בְּנִים אֲוֹ שְׁדוֹת לְמַעַן וּלְמַעַן
הַבְּשָׂרָה, ³⁰ שֶׁלָּא יַקְבִּיל פְּעַת, בָּזְמָנוֹ הַזֶּה, פִּי מֵאָה: בְּתִים וְאָחִים
וְאָחִיות וְאָמָחות וּבְנִים וּשְׁדוֹת, עַם רְדִיפּוֹת, וּבָעוֹלָם הַבָּא – חַיִּים
עוֹלָם. ³¹ אָבֶל רָאשׁוֹנִים הַרְבָּה יְהִי אַחֲרֹונִים וְאַחֲרֹונִים הַרְבָּה
– רָאשׁוֹנִים".

ישוע מדבר פעמי שלישית על מותו ותחייתו

(מתי כ 17-19; לוקס יח 31-34)

³² הִם הִי בְּדָרָה, עַוְלִים לִירוֹשָׁלים, וַיְשֻׁוע הַולֵּךְ לִפְנֵיהם. חֲרֵדָה
קָנָה בְּלָבָם וּבְהַרְלָכִים אַחֲרֵיהֶם פָּחָדָג. לְקָח שֹׁיב אֶת הַשְׁנִינִים –
עַשֶּׂר וְהַחְלָל הַגִּיד לְהָם מִהְעָטָה תִּדְלִיכְתִּיד לְקָרוֹת לוֹ: ³³ הִנֵּה אַנְחָנוּ
עַוְלִים לִירוֹשָׁלים וּבְרוֹהָאָדָם יִמְסֹר לְרָאשֵ׀י הַכָּנִים וּלְסּוֹפְרִים.
הִם יְחִרְצָו אֶת דִּינוֹ לְמֹות וּמְסֹרוֹ אֶת זְנוֹ לְגֹויִים. ³⁴ הַלְלוּ יְהִתְלָלוּ בָּזָה
וַיִּרְקֹו בָּזָה, יְלַקְו אֶת זְנוֹ וַיִּהְגֹּזֹהוּ, וְאַחֲרֵי שְׁלֹזָה יָמִים יָקוּם".

שאלתם של בני זבדי

(מתי כ 20-28)

³⁵ נָגְשׁוּ אֲלֹיו יִעָקָב וַיְחַנֵּן בְּנֵי זְבָדִי וְאָמְרוּ לוֹ: "ר֔בִי, חֲפָצִים אָנוּ
שְׁתַעֲשֵׂה לְמַעֲנָנוּ מִהְעָשָׂה שְׁגַבְקָשׁ מִמֶּה".

³⁶ שָׁאַל אֶתְּתָם: "מָה אַתֶּם רֹצִים שְׁאַעֲשֵׂה לְמַעֲנָכֶם?"

³⁷ הַשִּׁיבוּ לוֹ: "תַּנוּ לְנוּ לְשַׁבָּת אֶחָד לִימִינְךָ וְאֶחָד לְשַׁמְאלְךָ בְּתִפְאָרָת
כְּבוֹדֶךָ".

³⁸ אמר להם ישוע: "אינכם יודעים מה שאתם מבקשים. האם יכולם את לשתות את הכוֹס שָׁאַנִי שׂוֹתָה אוֹ לְהַשְּׁבֵל בְּטֻבִּילָה שָׁאַנִי נְטַבֵּל?"

³⁹ אמרו לו: "אנחנו יכולים." השיב להם ישוע: "את הכוֹס שָׁאַנִי שׂוֹתָה תְּשַׁתּוּ וּבְטֻבִּילָה שָׁאַנִי נְטַבֵּל תְּטַבֵּלוּ," ⁴⁰ אֲךָ לְשַׁבַּת לִימִינִי אוֹ לְשַׁמְאָלִי אֵין בְּדִי לְתַת אֶלָּא לְאֶשְׁר הוּכָן לְהָם".

⁴¹ שָׁמָעוּ הָעָשָׂרָה וְהַחֲלוּ לְכָус עַל יְעָקָב וַיּוֹחַנּוּ. ⁴² קָרָא לָהֶם ישוע וַיֹּאמֶר לָהֶם: "אתם יְזַדְּעִים שָׁאַלְהָ הַנְּחַשְׁבִּים לִמְוֹשָׁלִים בְּגֹויִם רֹזְדִּים בָּהֶם וּהַגְּדוֹלִים שָׁבָהֶם שׂוֹלְטִים בָּהֶם. ⁴³ אֲלֹהִים בְּגֹיִם. אֲדֹרְבָא, חַחְפָּצָה לְהִיּוֹת גָּדוֹל בְּכָם יְהָא מִשְׁרָת שְׁלָלָם, וְהַחְפָּצָה לְהִיּוֹת רַאשֵׁון בְּגֹיִים יְהָא עָבֵד לְפָלָל; ⁴⁴ כִּי גָם בְּנוֹהָאָדָם לֹא בָּא כְּדִי שִׁירְתוּהוּ אֶלָּא בְּדִי לְשִׁירָת וְלִתְתַּת אֶת נְפָשָׁוּ כְּפָר בְּעֵד רַבִּים".

ר' פוי איש עיור

(מתיה כ-29-34; לוקס יח 43-35)

⁴⁶ הם באו ליריחו. באשר יצא מיריחו הוא ותלמידיו והמן עם רב, ישב על-יד הדקה עור הק鬓ו, ברטימי בנו של טימאי. ⁴⁷ שמע ברטימי כי ישוע מנצרת הוא והחל לצעק: "בּוֹדָד, יְשֻׁעָה, רַחֲם עַלִּי!" ⁴⁸ אז גערו בו רביהם להשתיקו, אך הוא הרבה עוד יותר לצעק: "בּוֹדָד, רַחֲם עַלִּי!"

⁴⁹ נגעץ ישוע ואמר: "קָרָאוּ לוּ". קָרָאוּ לעור ואמרו לו: "התעוזד, הוא קורא לך". ⁵⁰ השליה מצליו את מיעילו, קם מיד ובא אל ישוע. ⁵¹ השיב לו ישוע ואמר: "מה אתה רוצח שआעשה לך?"

אמר לו העור: "רַבִּי, שָׁאַרְאָה!"

⁵² אמר לו ישוע: "לה, אַמְוֹנַתְךָ הַוְשִׁיעָה אָוֹתָה."

בו בְּרַגְעָה רָאָה וְהַלֵּךְ אַחֲרָיו בְּדָרָה.

ישוע נכנס לירושלים

(מתי כא 1-11; לוקס יט 28-40; יוחנן יב 12-19)

וא באשר התקרבו לירושלים אל בית פגי ובית עניה שבהר
הזיתים, שלח שנים מתלמדיו.² אמר להם: "לכו אל הכפר
אשר ממולכם; ברגע שתפנסו אליו תמצאו עיר קשור אשר לא
ישב עליו אדם מעולם. התירו אזתו והבאיוהוג.³ ואם מישהוי אמר
לכם 'לפה אתם עושים זאת? אמר, 'האדון זקוק לו ומיד ישלה
אותו הבהגהה בחזרהה'.⁴"

הם הלכו ומצאו עיר קשור אל שער מבחזון, ברחוב.⁵ במהה מון
העומדים שם אמרו להם: "מה אתם עושים? לפה אתם מתירים
את העירה?"⁶

השיבו להם כפי שאמר ישוע והללו הגיחו להם.⁷
הביאו את העירה אל ישוע, שמו על העירה את בגדיהם וישוע ישב
עליו.⁸ רבים פרשו את בגדיהם על הדרה ואחרים פרשו ענפים
שכרתוה בשודות.⁹ והזולכים לפנוו ואחריו קראו:
"השעןא! ברוך הבא בשם יהה!"

¹⁰ תבנך מלכותה דן אבינוו הבאה עלינוו
הושעןא במרומים!"

¹¹ הוא נכנס לירושלים אל בית המקדשה והתבפון סביבבכל. בין
שהשעה כבר היתה מאחרת יצא אל בית עניה עם השנים-עשר.

ע^ץ התאנה שהתייבש

(מתי כא 18-19)

¹² למחרת, אחרי צאתה מבית עניה, היה רעב.¹³ הוא ראה מרחזוק
ע^ץ תאנה שישבו עלים והתקרב אליו – אולי ימצא בו משהו.
גנשאל העץ ולא מצא מאומה מלבד עלים, כי טרם הגיעה עוונת
התאנים.¹⁴ הגיבו ואמר אל העץ: "מעתה אישל אל יאכל ממהפרי
לעזלם! ותלמדיו שמעוו."

טיהור בית המקדש

(מתי כא 12-17; לוקס יט 45-48; יוחנן ב 13-22)

¹⁵ הם באו לירושלים. כשהנכנס לבית המקדש החל לגרש את המוכרים והקוגנים בבית המקדש, הփר את שלוחנות מחלפי הכספיים ואת כסאות מוכרי היונים. ¹⁶ ולא הגיח לאיש להעביר כל דקה בבית המקדש. ¹⁷ לימד אותם ואמר להם: "הלא כתוב, 'יבתי בית-תפלה יקרה לכל-העמיים', אך אתם עשיתם אותו למערת פָּרָצִים".

¹⁸ שמעו ראשי הכהנים והסופרים וחפשו דרך להכחיד אותם, כי פחדו מפניהם, שבען כל ההמון התפעל מהתורתו. ¹⁹ לעת ערב יצא אל מחוץ לעיר.

לkeh עז התאננה שהתאייבש

(מתי כא 20-22)

²⁰ בבקר עברו וראו את עז התאננה יבש מושךיו. ²¹ נזכר כי בא ואמר אליו: "רבי, ראה, עז התאננה שקללה יבש!"

²² השיב יושע ואמר להם: "תhea נא בכם אמונה אליהם". ²³ אמר אני לכם, כל האומר להר זהה העקר והזרק לתוך הים ויאינו מפקפק בלבו אלא מאמין שישתקים דברו,כו י היה לו. ²⁴ לכן אמר אני לכם, כל מה שתבקשו בתפלה – האמיןו שבקבלתם אותו, ויהיה לכם. ²⁵ ובאשר אתם עומדים בתפלה ויש לכם דבר נגיד מישׁהו – סלחו, כדי שgom אביכם שבשים יסלח לכם על חטאיכם".

ישוע מшиб לשואלים בעניין סמכותנו

(מתי כא 23-27; לוקס כ 1-8)

²⁷ הם חזרו לירושלים. באשר התהלך בבית המקדש באו אליו ראשי הכהנים והסופרים והזקנים. ²⁸ שאלו אותו: "באיזו סמכות

אתה עוזה את הדברים האלה; מי נתנו לך את השמכות הזאת לעשיות אוטם?"²⁹

²⁹ השיב להם ישוע: "אשאל אתכם דבר אחד ותשיבו לי, ואמר لكم ביאיזו סמכות אני עוזה את אלה.³⁰ טבילה יוחנן האם מנו הרים היה או מבני אדם? תשיבו לי!"

³¹ אמרו זה אל זה: "אם נאמר 'מן הרים', יאמר אם פון מדוע לא האמונתם לו?³² אך אם נאמר 'מבני אדם' ... הם פחדו מכם, כי הכל חשבו שיוחנן אכן גביה.³³ השיבו ואמרו לישוע: "אין לנו יודעים".

אמר להם ישוע: "גם אני לא אמר לכם ביאיזו סמכות אני עוזה את הדברים האלה."

משל בעל הכרם והחוורדים

(מתי כא 33–46; לוקס כ 9–19)

וּבְהַקִּים גָּדָר סַבֵּיב, גַּם חַצֵּב יַקְבֵּב וּבָנָה מֶגֶל, וּלְאַחֲרֵי שְׁחַחְכִּירוּ לְכֹזְרִים נִסְעָה.² בְּבוֹא הַעַת שְׁלָח עֲבָד אֶל הַכּוֹרְמִים לְקַבֵּל מִידָּהֶם מִפְרִי הַכָּרֶם.³ תְּפַסְוּ אֶתֵּן וְהַכּוֹהוּ וְשַׁלְחוּ אֶתֵּן רִיקָּם.⁴ הַוּסִיף וְשַׁלָּח אֶלָּהֶם עֲבָד אחר. פָּצַעַו אֶתֵּן בְּרָאָשוֹ וְהַתְּלִוּ בָּו.⁵ שְׁלָח אֶחָר וְהַרְגוּ אֶתֵּן; וְכוֹן גַּם רַבִּים אֶחָרִים, אֶת אלה הַפּוּ וְאֶת אלה הַרְגוּ.⁶ נוֹתֵר לוּ אֶחָד – בְּנָוָא אֶחָדוֹ. לְבַטְשׁוֹ שְׁלָח אֶתֵּן אֶלָּהֶם, בְּאָמָרָיו 'את בְּנֵי יִכְבְּדוּ',⁷ אֶלָּא שְׁהַפְּרוּמִים הַהֵם אָמְרוּ זֶה אל זה, הַוָּא הַיּוֹרֶשׁ; בְּזֹאוֹ נִהְרַג אֶתֵּן וְתַחַיה לְנוּ הַיּוֹרֶשׁ.⁸ לְקַחְוּ אֶתֵּן וְהַרְגוּוּ וְהַשְׁלִיכוּוּ אֶל מְחוֹץ לְפָרָם.⁹ מַה יַּעֲשֶׂה בַּעַל הַפָּרָם? יָבֹא וַיִּשְׁמַד אֶת הַפָּרָם וַיִּתְּנַצֵּחַ אֶת הַפָּרָם לְאֶחָרִים.¹⁰ הַאֲם לֹא קָרָאתֶם אֶת הַפְּתֻוחָה הַזָּה,
'אָבִן מַאֲסָוָה הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרָאשׁ פָּנָה;
¹¹ מִיאַת יְהוָה הַיְתָה זוֹאת, הִיא נִפְלָאת בְּעִינֵינוּ?'

¹² הם בקשו לתרפס אותו, כי יידעו שדבר את המשפט עליהם, אבל חישבו מפני העם. עזבו אותו והלכו משם.

שאלות בעניין מס להיסר ותחיית המתים

(מתי כב 15-33; לוקס כ 20-40)

¹³ שלחו אליו מאנשי הפרושים ומיחסידי בית הורדוס לפיכך אותו בדברו. ¹⁴ באו ואמרו לו: "רבינו, אנחנו יודעים שאתה איש ואינה חוזש מאי, שכן איןנו נושא פנים לאנשים אלא מורה אתה את דרכם אליהם על-פי האמת. האם מטרת תחת מס להיסר או לא? האם עליינו לחת אן לא לחתת?"

¹⁵ החואיל והכיר את צביבותם אמר להם: "למה אתם מנסים אותה? הביאו לי דינר ואראה."

¹⁶ הביאו לו והוא שאל אותם: "של מי הדים הזאת והפתעת?" השיבו לו: "של הקיסר." ¹⁷ אמר להם ישוע: "את אשר להיסר לנו להיסר ואת אשר לאלהים - לאלהים. הם השתוממו עליי. ¹⁸ באו אליו צדוקים, האומרים שאין תחית מתים, ושאלו אותו: ¹⁹ "רבינו, משה כתוב לנו שם ימות איש והנימ אשה ולא השאיר בניים, יקח אחיו את אשתו ויקים זרע לאחיו. ²⁰ רוץ שבעה אחיהם. הראשון נשא אשה ומית ולא השair צאצאים. ²¹ לך החotta השני ומית ולא השair צאצאים, וכן גם השלישי. ²² בכה כל השבעה לא השairו צאצאים. אחריו כלם מיתה גם האשה. ²³ בפתחיה, באשר יקומו, למי מהם תחיה לאשה, שהרי היהת אשה לכל השבעה?"

²⁴ השיב להם ישוע: "כלום איינכם טועים מושם שאינכם יודעים את הפטותים, אף לא את גבורות אלהים? ²⁵ באשר הפטות קמים אין הם מתחתנים, אלא שהם ממשיכים בשמות. ²⁶ ואשר לך שהפטות קמים, האם לא קראתם בספר משה, במעשה הסנה, שהאלהים אמר לו, 'אנכי אלהי אברם, אלהי יצחק ואלהי'

יעקב?²⁷ אין הוא אללה הפתים כי אם אללה החיים. אַתָּם טוועים מאד."

המצוה הגדולה

(מתי כב 34-40; לוקס 28-25)

²⁸ אחד הסופרים התקירב ושמעו אותם מתווכחים. בראותו שישוע השיב להם היטב, שאל אותם: "איזהו המצווה קראשונה מכל?"²⁹ ענה ישוע: "הראשונה היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד,³⁰ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל שכלך ובכל מאנך.³¹ והשניה היא ואהבת לרעך כמוה. אין מצוה אחרת גדולה מאללה".

³² אמר אליו הסופר: "יפה, רבבי; אמת אמרת שאחד הוא ואין עוד מלבדו.³³ ולovinghab אותו יכל לבך ובכל ביתך ובכל מאנך ולovinghab לרעה כמוה, הרי זה גדול מכל עללה וזבחה".

³⁴ ראה ישוע כי השיב בחרכה ואמר לו: "אינך רחוק ממלכות האלוהים". ואיש לא העז עוד לשאל אותו שום דבר.

ישוע שואל בעניין בן דוד

(מתי כב 41-46; לוקס כ 41-44)

³⁵ בשלמוד ישוע בבית המקדש, אמר: "מייצד זה אומרים הסופרים שהמושיח הוא בן דוד?³⁶ הלא דוד עצמו אמר בהשראת רום המקדש,

ונאם יהוה לאדני: שב לימיini עד-אסית
אייביה הדם לריגליה".

³⁷ דוד עצמו קורא לו אדון ואיך הוא בנו?"

דברי תוכחה על הסופרים

(מתי כג 1-36; לוקס כ 45-47)

ההמון הרב שמע אותם ברצון.³⁸ ובולדו אותם אמר: "הזהרו מון הסופרים האוחבים להתהלך לבושיהם גלים ואותם ברכות

שְׁלָום בְּשִׂוקִים³⁹ וּמוֹשְׁבִים רַאשׁוֹנִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּמִקּוּמוֹת נִכְבָּדִים בְּסִעְדוֹת; ⁴⁰ הַבּוֹלְעִים אֶת בֵּית הַאלְמָנוֹת וּמִאֲרִיכִים לְהַתְּפִלֵּל לְמִרְאַת עַיִן. דִינָם שֶׁל אֱלֹהִים יְהִי חָמָר יוֹתָר.

מתנהה של אלמנה עניה

(локס כא-1)

⁴¹ והוא ישב מול תבנת האוצר וראה את העם שם מטבחות בתבת האוצר ועשירים רבים שמו הרבה. ⁴² באה אלמנה עניה ושם שתי פרוטות, שהן חצי אסף. ⁴³ קרא לתלמידיו ואמר להם: "אמון אומר אני לכם, האלמנה העניה הזאת שמה יותר מכל אלה ששמו בתבת האוצר; ⁴⁴ כי הכל נתנו מון העדר שלהם, אך היא ממחסורה נתנה את כל אשר היה לה, את כל מחתה".

ישוע מבנא חורבן וכורות

(מתי כד-14; לוקס כא-5-19)

וְ ביצאתו מבית המקדש אמר אליו אחד מתלמידיו: "רב, ראה אליה אבניים וαιיה בנינים!"

אמר לו ישוע: "אתה רואה את הבניינים הגדולים האלה? לא תשאך אבון על אבון אשר לא תפְלָא ארץך." ⁵ בשישב על הר היזיתים, מול בית המקדש, שאלוהו פִיפָא ויעקב וויתנן ואנדרי בהיותם לבדים אותו:⁴ אמר נא לנו, מתי יהיה הדבר הזה ומה הוא האות לפנינו שבל זה יהיה תגשים?"

אמר להם ישוע: "זהרו שלא יתעה אתכם איש. ⁶ רבים יבואו בשמי ויאמרו אני הוא ויתעו רבים. ⁷ ובסמעכם מלחמות ושלימות מלחמה אל תבחלו; זה מה שצricht להיות, ובכל זאת עוד לא בא הקץ. ⁸ גוי יקום על גוי וממלכה על ממלכה ותהיינה רעדות אדמה במקומות רבים ויהיה רעב. אלה בראשית הארץ, ⁹ ואתם זהרו; ימסרו אתכם לסנהדריות, יכו אתכם בבתי בנסת, ולפניהם מושלים וממלכים יעמידו אתכם בגכל, לעדות להם. ¹⁰ אבל תחלה צריך שהבשורה תברוז לכל הגוים. ¹¹ פָאַשֵּׁר يولיכו אתכם

כדי להסיגיכם, אל תדֹאנו למה שָׁתַדְבָרוּ, כי מה שִׁינְטוּ לכם באותה שעה את זה דברו; שֶׁבּוּ לא אַתֶם תְּדַבֵּרוּ אלא רוח הקדש.¹² אז יסיגיר אה את אחיו למנות ואב יסיגיר אה בתו. בנים יקומו על הורייהם וימיתו אותם.¹³ ותהייו שונים על הכל בגלל שמי, אך המחzik מכם עד קץ הוא יושע.

צורה גודלה

(מתי כד 15-28; לוקס כא 20-24)

¹⁴ וכשתראו את השקוין המשומם עוזם במקום שאיןו מקומו – על הקורא להבין – איזי הנמצאים בהזדה, שיונסו אל ההרים;¹⁵ מי שעל הגג אל ירד ואל יכנס לקחת דבר מביתו;¹⁶ומי שבעשה אל יחו לקחת את בגדו.¹⁷ זאוי להרות ולפניניות בימים ההם!¹⁸ התפללו שלא יהיה זה בחורף,¹⁹ כי הימים בהם יהיו צרה אשר לא היהת במוחך מראשית הבריאה שברא אלהים ועד עתה; אף לא תהייה במוחך.²⁰ וולילא קאэр אדני את הימים לא היה נצל כל בשור, אך למען הבחרים אשר בחר בהם קאэр את הימים.²¹ וואז אם יאמר לכם איש, הנה פה הפשיטה, הנה שם; אל תאמין לו;²² כי יקומו משייח' שקר ונביאי שקר ויעשו אותן מופתים להתיעות, אם אפשר, את הבחרים.²³ ונאתם הרזהו; אמרתי לכם את הפל מראש.

באו של ברהאדם

(מתי כד 29-44; לוקס כא 25-33)

²⁴ בימים בהם, אחרי הצרה ההיא, תחשך השמש והירח לא יגיה אורו,²⁵ הרכובים יפלו מן השמים וכחות השמים יזדעזעו.²⁶ אז יראו את ברהאדם בא בענינים בגבורה ובה ובכבוד.²⁷ וואז ישלח את המלאכים ויקבץ את בחריו מאربع הרוחות, מקצה הארץ עד קצה השמיים.

²⁸ למדו את המثل מון התאנה: פאשר ענפיה מתרככים והעלים צדים יודעים אתכם שהקץ קרוב.²⁹ וכן גם אתם, בשתראו את

הדברים האלה מתקנים דעו כי קרוב הוא בפתח. ³⁰ אכן. אומר אני לכם, לא עבר הדור זה עד אשר יהו כל אלה. ³¹ המשמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו. ³² אבל את הימים ההוא או השעה אין איש יודע, גם לא המלאכים בשמים וגם לא הבון, אלא האב. ³³ הזרגו, היו ערים, כי איןכם יודעים מתי העת. ³⁴ דומה הדבר לאיש היוצא למשען. בשבוע אט ביתו נתנו סמכות לעבדיו, לכל אחד את מלאכתו, ועל השוער צוה לעמוד על המשמר. ³⁵ לנו עמדו על המשמר, כי איןכם יודעים מתי יבוא בעל הבית, אם בערב או בחצות הלילה, אם בעת קריית התרנגול או בבוקר, פן יבוא פתאום וימצא אתכם ישנים. ³⁶ זאת אשר אני אומר לכם אמר אני לפל: עמדו על המשמר!

מידמה נגד ישוע

(מתי כו-1-5; לוקס כב-1-2; יוחנן יא 45-53)

ד נותרו יומיים עד חג הפסח והמצות. ראשיה הכהנים והסופרים חפשו דרך לתפס אותו בערמיה כדי להמית אותו;² כי אמרו, "לא בחג, פן תריה מהרומה בעם".

המשיחה בבית עניה

(מתי כו-6-13; יוחנן יב-1-8)

³ באשר היה בבית עניה, בבתו של שמעון המצרי, הסב אל השלחו. באה אשא שהחזיקה פה ובו שמן גוך טהור ויקר מאד, שברה את פי הפך ויצקה את הנוך על ראשו.⁴ היו אקדים שכעסו ואמרו זה אל זה: "למה הבזבוז הזה של השמן?⁵ הלא היה אפשר למperf את השמן זהה בשלוש מאות דינר יותר ולחת לערנאים!" והם גערו בה.

⁶ אמר ישوع: "הניחו לה, מדוע תציקו לה? מעשה טוב עשתה לי. ⁷ העניים אתכם תמיד ובכל עת שתרכזו תוכלו להיטיב עמיהם, אבל אני, לא תמיד אני אתכם. ⁸ מה שחייה ביכלתה עשתה; היא הקדימה למשיח את גופי בשבייל הקבורה. ⁹ אכן אומר אני לכם,

בכל מקום שתקרزو הבשורה, בכל העולם, יספר גם מה שעשתה היא, וזה לזכרה.

¹⁰ הלה יהודה איש קריות, אחד מושנים-עשר, אל ראש הכהנים כדי להסגיר להם את ישוע. ¹¹ במשמעותו זה שמו והבטיחו לחתת לו כסף, והוא חפש הזדמנויות להסגיר אותן.

סעודת הפסח

(מתי כ' 17-30; לוקס כב 7-23; יוחנן יג 21-30)

¹² בראשון לחג המצאות, ביום שנהנו לשבח את קרבו הפסח, שאלו אותו תלמידיו: "לأنך אתה רוץ שגלה ונכין לך לאכל את הפסח?"

¹³ הוא שלח שניים מתלמידיו באמרו להם: "לכו העירה ויפגש אתם איש נושא כד מים. לכו אחריו,¹⁴ ובמקום אשר יכנס אליו אמרו לבעל הבית, הנה אמר רבנו: אם הוא אדרי אשר אכל בו את הפסח עם תלמידיך?¹⁵ אותו איש יראה לכם עליה גדולה מצעת ומסדרת; שם תכינו לנו".

¹⁶ יצאו תלמידיו ובאו העירה. הם מצאו הכל כפי שאמר להם והיכנו את הפסח. ¹⁷ בערב בא ישוע עם השנים-עשר,¹⁸ וכאשר הסבו ואכלו אמר יeshou: "אמנו אומר אני לכם, אחד מכם יסגורני – אחד שאכל אותי". ¹⁹ הם החלו להתעכוב ושאלוהו איש: "זה אני?" ²⁰ אמר להם: "אחד מושנים-עשר, הטובל עתי בקערה". ²¹ בונ-האדם אמנים הולך פטוב עליו, אך אויל לאיש אשר יסגור את בונ-האדם. טוב היה לו אלולא נולד האיש ההוא".

²² כאשר אכלו לך ישוע את הלחם, ברה ובצע ונתנו להם באמרו: "קחו, זה גופי". ²³ לך את הכס, ברך ונתנו להם וככלם שתו מפניהם. ²⁴ אמר להם: "זה דמי, דם הברית הנשוף بعد רביהם. ²⁵ אכן אומר אני לכם, לא אשתח עוד מפרי הגפן עד אותו היום אשר אשתחו חדש במלכות האלים".

כיפה עתיד להתחש לישוע

(מתי כו 30-35; לוקס כב 31-34; יוחנן יג 36-38)

²⁶ לאחר ששרו את ההלל יצאו אל הר הזיתנים. ²⁷ אמר להם ישוע: "כלכם תכשלו, שהרי כתוב, 'אכה אטה-הרעה ותפוציג הצאן', ²⁸ אבל אחריו שאקום אלקך לפניכם לגיליל."

²⁹ אמר לו כיפא: "גם אם הפל יכשלו, אני לא אכשל!" ³⁰ השיב לו ישוע: "אמון אומר אני לך כי היום בעצם הלילה הזאת, בטרם יקרא הפרנגול פעמים, שלוש פעמים תתבהש לי". ³¹ אך כיפא אמר בירתר תקף: "אם עלי למות אתה, בשום פנים לא אתבחש לך!" וכן אמרו כלם.

ישוע בגת שמנים

(מתי כו 36-46; לוקס כב 39-46)

³² הם באו אל מקום הנקרה גת שמנים. אמר לתלמידיו: "שבו פה עד שאתפלל". ³³ לפקח אותו את כיפא ואת יעקב ואת יוחנן והחל מתמלא חרדה ומועקה. ³⁴ אמר להם: "נפשי מרה עלי עד מוות. השאירו פה והוא ערים". ³⁵ הוא הלה מעת הלאה, נפל ארץה והתפלל שיתعبر ממנה השעה, אם אפשר. ³⁶ "אבא, אבא", אמר ישוע, "אתה כל יכול, העבר נא מני את הocus הזאת, אך לא ברצוני אני כי אם ברצונך אתה".

³⁷ לאחר מבחן בא ומצא אותם ישנים. אמר אל כיפא: "שמעוון, אתה ישוון? האם לא יכולת להיות עור שעה אחת? ³⁸ היז עריהם והתפללו כדי שלא תבואו לידי נסיוון. אמנים הרום חפצאה, אבל הבשר חלש. ³⁹ שוב הלה והתפלל באמורו אותם דברים. ⁴⁰ ושוב בא ומצא אותם ישנים, כי עיניהם היו בגבות, ולא ידעו מה לענות לו. ⁴¹ הוא בא פעם שלישי ואמר להם: "עוודכם ישנים ונחים?"

³⁷ ז' 41: עדכם... יש מתרגמים גםו עוד ונוחו.

³⁸ ז' 27: זכריו יג 7

די! הגיעה השעה, הגה בונְהָאָדָם נמסר לידי אֲנָשִׁים חוּטָאִים.
42 קומו ונלֵה. הגה המסגיר אותי מתקרב!

ישוע נעצר

(מתי כו 47-56; לוקס כב 47-53; יוחנן יח 12-13)

⁴³ עוזנו מדבר והגה בא יהודה, אחד מן השנאים-עشر, ואתו
המן, בחברות ובמקומות, באים מטעם וראשי הכהנים והטופרים
והזקנים. ⁴⁴ המסגיר אותו הקרים לחת להם סיון באמרו: "מי
שאפטן לו נשיקה זה הוא; תפסו אותו והוליכוوه בלית משמר."
⁴⁵ באשר הגיע נגע אליו מיד ואמר: "רבי", ונשך לו. ⁴⁶ הם שלחו
ידיהם ותפסו אותו. ⁴⁷ אבל אחד העומדים שם שלף חרב
ובהפטותו את עבד הכהן הגדול קצץ את איזנו. ⁴⁸ אמר להם ישוע:
כמו על שודד יצאתם בחברות ובמקומות ל特派 אותו. ⁴⁹ יום
ה'ית' אתכם בפרק' ולפתקתי ולא תפסקתם אותה, אך זאת כדי
שיתמלאו הכתובים. ⁵⁰ אז עזבוوه כלם וברחו.
⁵¹ בחור אחד שהיה עטוף סדין לכסיו גוף נטלוה אליו. תפסו
אותו, ⁵² אך הוא עזב את הסדין בידם וברח ערום.

ישוע לפני הסנהדרין

(מתי כו 57-68; לוקס כב 54-55, 55-57, 63-71, 14-13; יוחנן יח 19, 24-26)

⁵³ הוליכו אותו ישוע אל הכהן הגדול ושם נקלו כל ראש הכהנים
והזקנים וטופרים. ⁵⁴ כיפא הלה אחריו במרחק מה עד לתוך
חצר הכהן הגדול, ושם ישב עם המשרתים והתחפם ליד האש.
⁵⁵ אותה שעה חפשו וראשי הכהנים וכל הסנהדרין עדות נגד ישוע
כדי להמית אותו ולא מצאו, ⁵⁶ כי רבים העידו עדות שקר נגדו
והעדיות לא היו תואמות. ⁵⁷ קמו אחדים והודיעו נגדו דבר שקר
באמרם: ⁵⁸ אנחנו שמענו אותו אומר אני אהרס את ההיכל הזה
שנעשה בידי אדם ובשלואה ימים אבנה אחר שאיננו מעשה ידי
אדם. ⁵⁹ וגם בזאת לא תאמו דברי עוזרים. ⁶⁰ קם הכהן הגדול,
עמד באמצע ושאל את ישוע: "איך משיב דבר על מה שאלה

מעידים נגדך? ⁶¹ אך הוא שתק ולא השיב דבר. הוסיף הכהן הגדול ושאל אותו: "האם אתה המשים בורחה מבנה?" ⁶² אמר ישוע: "אני הוא. ואתם תראו את ברה האדם ישב לימי הגבורה ובא עם ענני השמים."

⁶³ קרע הכהן הגדול את בגדיו ואמר: "מה לנו עוד צקה בעדים?" ⁶⁴ שמעתם את הנזוף. מה דעתכם?

הכל הרשינו אותו ופסקו שהוא בן מות. ⁶⁵ אחדים החלו לירק בו; גם פסו את פניו, הכוו באגרוף ואמרו לו: "התנפא!" והמשרתים קדמו אותו במקות.

כיפא מתחש לשוע

(מתי כו 69–75; לוקס כב 56–62; יוחנן יח 15:18–27)

⁶⁶ כשהיה ביפה בחצר למיטה באח אחת משפחות הכהן הגדול ⁶⁷ וראתה את ביפה מתחפם. הביטה בו ואמרה: "גם אתה היה עם ישוע מנצרת". ⁶⁸ אך הוא הבהיר באמרתו: "איני מבין מה אתה אומרת", ויצא החוצה אל מבוא החצר. ⁶⁹ ראתה אותו השפחה ואמרה שנית אל העומדים שם: "זה אחיך מרים". ⁷⁰ שב הבהיר לאחר שעיה קלה גם העומדים שם אמרו לבייפה: "באמת אתה מהם, כי גם אתה גليلי". ויהוא החל לקלל ולהשבע. אמר: "איני מכיר את האיש הזה שאתם מדברים עליו", ⁷¹ זomid קרא התרנגול שניית. נזכר ביפה בדבר שאמר לו ישוע "בטרים יקרא התרנגול פעמים, שלוש פעמים תתפחש לי" – והתייחס בכך.

ישוע לפני פילוטוס

(מתי כז 1–2, 11–14; לוקס כג 1–5; יוחנן יח 28:38–39)

בבקר מהרו בראשי הכהנים לקים התיעצות עם הזרים **17** והסופרים וכל הסנהדרין. הם קיבלו את ישוע והוציאו אותו לפילוטוס. ² שאל אותו פילוטוס: "אקה מלך היהודים?" השיב ואמר אליו: "אקה אומר". ³ וראשי הכהנים השמיעו נגדו האשמות רבות.

⁴ הוסיף פילטוס ושאל אותו: "אינך מושיב דבר; ראה כמה הם מאשימים אותך!" ⁵ אולם ישוע לא השיב עוד דבר, לתחמונו של פילטוס.

פסק דין מות

(מתי כז 31-32; לוקס כג 25-26; יוחנן יח 39 - יט 16)

⁶ בଘג היה מושחרר להם אסיר אחד על-פי בקשתם. ⁷ איש אחד, בר-אבא שמו, ישב אז בפלה עם המורדים שבצעו מעשה רצח בעית המרד. ⁸ בא ההורן והחל לבקש שייעשה למענם במנהגו. ⁹ השיב להם פילטוס: "האם רוצים אתם שושחרר לכם את מלך היהודים?" ¹⁰ כי ידע שמקנאה מסרו אותו ראשיהם הכהנים. ¹¹ אך ראשי הכהנים חסיתו את ההורן להעדר שושחרר להם את בר-אבא.

¹² הוסיף פילטוס ואמר להם: "אם בן מה עשה לך זה שאתם קוראים לו] מלך היהודים?" ¹³ צלב אותו! צעקו.

¹⁴ אבל מה רעה עשה?" אמר להם פילטוס. אך הם צעקו ביטר שואת: "צלב אותו!" צעקו.

¹⁵ בינו שרצה פילטוס להביע את רצון ההורן, שחרר להם את בר-אבא, ואת ישוע הלקה ומסר אותו לצליבה. ¹⁶ החילים הוליכו אותו לפנים החצר שבבית הממשל וקראו לכל הגדוז. ¹⁷ הם הלבישו אותו ארוגמו, שמנו עליו עטרה שהלעו מוקצים ¹⁸ והחלו לברך אותו: "שלום לך, מלך היהודים!" ¹⁹ הכוו על ראשו בקנה וירקו בו; גם ברעו על ברפיהם והשתחטו לו. ²⁰ לאחר מכן שהתלו אותו בו הסירו מעליו את הארגמן, הלבישו אותו בגדי והוציאוו לצליבה.

צליבת ישע

(מתי כז 32–44; לוקס כג 26–43; יוחנן יט 17–27)

²¹ אַזְתָּה שָׁעָה עֹבֵר שֶׁ שְׁמַעַן מִקְרָנִיהָ, אֲבִיהםْ שֶׁל אַלְכְּסָנְדֶר וּרוֹפּוֹס, פָּאֵשֶׂר בָּא מִן הַשְׁדָה. הַמִּכְרִיחוֹ אָוֹתוֹ לְשִׁיאָת אֶת צְלָבוֹ שֶׁל יִשְׁועַ ²² וּהְזַלְיכָו אֶת יִשְׁועַ אֶל מָקוֹם גָּלְגָּלָתָא, שְׁפָרְשׁוֹ מָקוֹם הַגָּלָגָלָת. ²³ נִתְנוּ לִישְׁועַ יְיֻן מִהְוָל בְּמַרְאֵה וְלֹא לְקָח אָוֹתוֹ. ²⁴ אֵז צְלָבוֹ אָוֹתוֹ וְחַלְקָו אֶת בְּגָדָיו בְּהַפְּילָם עַלְיָהָם גָּזָרָל, לְקַבֵּעַ מַה יִקְחֶכְלָה שְׁמַעַן. ²⁵ הַשָּׁעָה הִתְהַתֵּשָׁה תְּשָׁע בְּפֶקַר כִּאֵשֶׁר צְלָבוֹ אָוֹתוֹ. ²⁶ מִצְלָיו הִיהָ קַבּוּעַ בְּתַבְּאָשָׁמָתוֹ, "מֶלֶךְ הַיְהוּדִים". ²⁷ נִזְחַד אָוֹתוֹ צְלָבוֹ שְׁנִי שׂוֹדִים, אֶחָד מִמְינָנוּ וְאֶחָד מִשְׁמָמָלוֹ. ²⁸ בָּזָה הַתְּקִים הַכְּתָבוֹ "וְאֵת פּוֹשָׁעִים נִמְנָה". ²⁹ וְהַעֲוֹרְבִּים שֶׁם גָּדָפוּ אָוֹתוֹ, הַנִּיעוּ רָאשָׁם וְאִמְרָמוֹ: "אֲהָה! הַהְוֹרֵס אֶת בֵּית הַמְּקֹדֵשׁ וּבָוֵנה אָוֹתוֹ בְּשָׁלוֹשָׁה יָמִים, ³⁰ הַוֹּשֵׁעַ אֶת עָצָמָה וּרְדָם מִן הַאֲלָבִּי!" ³¹ כֹּה גָּם הַתְּלֹאצָזָו רְאִשֵּׁי הַכְּהָנִים וְהַסּוֹפְרִים בְּאָמָרָם זֶה אֶל זֶה: "אֶחָרִים הוֹשִׁיעַ; אֶת עָצָמוֹ אִינְנוּ יִכְלֹל לְהֹשִׁיעַ? ³² הַמְּשִׁיחָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שִׁירֵד עַכְשָׁוּ מִן הַצְּלָבָן וְנָרָאָה וּנְאָמִין!" גָּם הַגְּנִיצְלִבִּים אָוֹתוֹ חִרְפוּ אָוֹתוֹ.

מותו וקבורתו

(מתי כז 45–61; לוקס כג 44–56; יוחנן יט 28–42)

³³ בְּשָׁעָה שְׁתִּים-עָשָׂר בְּאַחֲרִים הַשְׁתִּירָה חַשָּׁה עַל כָּל הָאָרֶץ עַד הַשָּׁעָה שְׁלֹשָׁן, ³⁴ וּבְשָׁעָה שְׁלֹשָׁן צַעַק יִשְׁועַ בְּקוֹל גָּדוֹל: "אֱלֹהִי, אֱלֹהִי, לִמְהָ שְׁבַקְתָּנוּ?" שְׁתְּרַגּוּמוֹ "אֱלֹי, אֱלֹי, לִמְהָ עַזְבַּתָּנוּ?" ³⁵ כִּמְהָ מִן הַעוֹמְדִים שֶׁם שְׁמַעַו זֹאת וְאִמְרָמוֹ: "הַגָּה לְאֵלָיו הַוָּא קֹרָא." ³⁶ מִישָׁהוּ רַץ וּמָלָא סְפּוֹג בְּחַמֵּץ, הַצְמִיד אָוֹתוֹ אֶל קְנָה וְהִגִּישׁ לוֹ לְשִׁתּוֹת בְּאִמְרָמוֹ: "הַבָּה נָרָאָה אָמַר יְבוֹא אֵלָיו הַהְוֹרֵיד אָוֹתוֹ".

³⁷ ישוע צעק בקול גדול ונפח את רוחו.³⁸ ופרקת המקדש נקרעה לשניים, מלמעלה עד למטה.³⁹ בשרה שור המאה העומד מולו כי כה נפח את רוחו, אמר: "באמת, האיש הזה היה בנו אלחים!"⁴⁰ גם היו נשים שהסתכלו מרוחק וביניהן מרים המגדלית, מרים אמו של יעקב האער ושל יוסי ושלומית,⁴¹ אשר הלו אחריו בהיותו בגיל ושרתווהו, ורבות אחירות שעלו אותו לירושים.⁴² לעת ערב – ומאחר שהיה ערבות שבת –⁴³ בא יוסף איש רמתיים, חבר סנהדרין נכבד שהיה גם הוא מכהן למלכות האלים. העז ובא אל פילטוס ובקש מפנו את גופת ישוע.⁴⁴ פילטוס התפלא שהוא כבר מת. קרא לשור המאה ושאל אותו אם ישוע כבר מת.⁴⁵ בשתבררו לו הדבר מפני שר המאה, נתן יוסף את גופתו.⁴⁶ יוסף קנה סדין. הוא הוריד אותו ועטף אותו בסדין, הניחו בקבר חצוב בסלע וגלגל אבן על פיו הקבר.⁴⁷ ומרם המגדלית ומרם אם יוסף ראו היכן הניתן אותו.

תחיית ישע

(מתי כח 1-8; לוקס כד 1-12; יוחנן כ 1-10)

טו בשבוע יום השבת, מרים המגדלית ומרם אם יעקב ושלומית קנו בשמיים, כי התפונו לבוא ולמשות אותו. בראשו בשבוע, בבker השם, בא אל הקבר עם זרחת השמש.² אמרו זו אל זו: "מי יגל לנו את האבן מעל פתח הקבר?"³ כאשר הביטו ראו כי האבן בבר נגלה, והיא גודלה מאד.⁵ נכנסו לתוך הקבר וראו בחור אחד יושב מימין והוא לבוש גלימה לבנה. הוא נזכר.⁶ אמר להו: "אל תbehנה. את ישוע מנצרת אשר נצלב אתן מתחשות? הוא קם לתחיה ואיןנו פה עוד. הנה המקומ שהניחוה בו."⁷ ועטה לכנה והגדנה לتلמידיו ולכיפה, והוא הולך לפניכם בגיל. שם תראו אותו כמי שאמר לךם.⁸ הוא יצא וברחו מן הקבר, כי רעדה ותדהמה אחשו בהו, ולא ספרו דבר לאיש מפני שפחדו.

נ⁹כִּי אָשֶׁר קָם בַּבְּקָר בְּרִאשׁוֹן בְּשַׁבָּע, נִרְאָה בְּרִאשׁוֹנָה לִמְרִים
הַמְּגֻדְלִית אֲשֶׁר מִמֶּנָּה גַּרְשׁ שְׁבָעָה שְׁדִים. ¹⁰הִיא הַלְּכָה וְסִפְרָה
לְאָנָשִׁים שְׁהִיו אֵתוֹ לִפְנֵי כָּנוּ וְהֵם מִתְאַבְּלִים וּבוֹכִים. ¹¹כִּי אָשֶׁר
שְׁמָעוּ שְׁהַוְא חַי וְנִרְאָה אַלְיָה לֹא הָאמִינוּ. ¹²אַחֲרֵי כָּנוּ נִרְאָה
בְּדִמּוֹת אַחֲרֹת לְשָׁニִים מֵהֶם בָּעֵת שְׁהַלְכֵי בְּדָרְכֵם לְאַחֲרֵי הַכְּפָרִים.
¹³הָלְלוּ הַלְּכָה וְסִפְרָה לְאַחֲרִים וְגַם לָהֶם לֹא הָאמִינוּ. ¹⁴אַחֲרֵי כֵּה
נִרְאָה אֶל הַאַחֲרַד-עָשָׂר בְּהִזְמָתָם מִסְבִּים לְאַכְלָל. הַוָּא גַּעַר בְּהֶם עַל
חַסְרָא אִמּוֹנָתָם וְקַהוֹת לְבָבָם, מִפְנֵי שֶׁלֹּא הָאמִינוּ לְאַלְהָה שְׁרוֹא אוֹתוֹ
אַחֲרֵי קּוֹמוֹ לְתִחְיָה. ¹⁵אָמַר לָהֶם: "לְכֹו אֶל כָּל הָעוֹלָם וְהַכְּרִיזוּ אֶת
הַבְּשֹׂרָה לְכָל הַבָּرִיאָה. ¹⁶הַמְּאַמְּנִין וְנִטְבֵּל יַעֲשֻׂע, וְמי שֶׁלֹּא יַאֲמִין
יַאֲשֵׁם. ¹⁷וְאַלְהָה הָאוֹתּוֹת אֲשֶׁר יַלְוּ אֶל הַמְּאַמְּנִים: יַגְרִשוּ שְׁדִים
בְּשָׁמֵי; בְּלִשׁוֹנֹת חֲדָשּׁוֹת יְדַבְּרוּ; ¹⁸יַרְמִימּוּ נִכְשִׁים, וְאַם יִשְׁתּוּ רַעַל
מִמִּית לֹא יַנְזִקוּ; יְדִיָּהֶם יִסְמְכוּ עַל חֹזִים וַיִּיטְבֵּל לָהֶם".
¹⁹לְאַחֲרֵי שְׁדָבֵר אֲלֵיכֶם נִשְׁאָה הַאֲדוֹן הַשְׁמִימָה וַיֵּשֶׁב לִימִין אֱלֹהִים.
²⁰הָם יִצְאְוּ וְהַכְּרִיזוּ אֶת הַבְּשֹׂרָה בְּכָל מִקּוּם, וְהַאֲדוֹן פַּעַל עַמְּקָם
וְאָשֶׁר אֶת הַדָּבָר בְּאֹתוֹת שְׁגַלְוּ אֲלֵיכֶם.]

הברורה על-פי לוקס

הקדמה

א רבים שלחו ים לחבר את ספרו הדברים אשר התקיימו בקרבנו,² כפי שמסרים לנו אלה אשר מתחלה היה עדי ראייה ומשרתי דבר יהוה.³ לפיכך, לאחר שהתמקתי היטב על כל הדברים מראשיים, חשבתי גם אני לנכון לכתבם לך כסדרם, תאופילוס הנכבד,⁴ למען תונח באמנותם הדברים שלמדוך.

מלאך אליהם מודיע מראש הולדת יוחנן

בימי הורדוס מלך ארץ יהודה היה כהן ממשמרת אביה ושמו זכריה, ולו אשה מבנות אהרן ושםו אלישבע.⁵ שניהם היו צדיקים לפניהם אליהם, הולייכים תמיד בכל מצותיו וחקותיו.⁶ ובן לא היה להם, כי אלישבע עקרה ושניהם באים ביוםיהם.⁸ באחד הימים, פאשר בהן לפניהם האלים בסדר משמרתו⁹ על-פי מנהג הכהנה, יצא גורלו להבנש אל היכל יהוה להקטייר קטרת.¹⁰ וכן כל קפל העם היה מתפלל בחוץ בשעת הקטרת.¹¹ לפתע נראה אליו מלאך יהוה נאכט לימי מזבח הקטרת.¹² בראותו זאת נבהל זכריה ופחד נפל עליו.

13 אמר אליו המלאך, אל תירא, זכריה, כי נשמעה תפלהך. אלישבע אשתק תלד לך בן ואתה תקרא שמו יוחנן.¹⁴ שמחה וניל יהיה לך ורבים ישמחו בהולדך;¹⁵ כי גדול יהיה לפניהם יהוה, יין ושקר לא ישתח, וימלא רום המקדש מרוחם אמו.¹⁶ רבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אליהם,¹⁷ וילך לפניהם ברוח אליהם וגבורתו,

לְהַשִּׁיב לְבָאֹות עַל בָּנִים, וִסְׂורָרִים אֶל תְּבוּונַת הַצְדִיקִים, לְהַכְשִׁיר עַם מָוקֵן לִיהְוֹה.

¹⁸ אָמַר זְכִירָה אֶל הַמֶּלֶךְ, "לְפִי מָה אָדַע זוֹת? הֲרִי אַנְּנִי זָכוֹן וְאַשְׁתִּי בָּאהַ בִּימִים."

¹⁹ הַשִּׁיב לוּ הַמֶּלֶךְ, "אַנְּנִי גָּבְרִיאֵל הַגָּזָב לִפְנֵי אֱלֹהִים. נְשַׁלְחָתִי לְדִבָּר אֶלְيָה וְלִבְשָׂר לְכָזָאת.²⁰ וְהַגָּהָה תָּאָלָם וְלֹא תָוֹלֶל לְדִבָּר עַד אֲשֶׁר יִקְרֹו הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים, עַל שֶׁלָּא הָאמָנָת לְדִבָּר אֲשֶׁר יִתְקַיְּמוּ בָעֵתָם".

²¹ הַעַם חָפֵחַ לְזִכְרָיה וְתִמְהָה עַל שְׁהַתְּעֵבָה בְּהַיכָּל. ²² וְהַגָּהָה בְּצָאתוֹ מִשְׁמָךְ לְאֵת הַיָּה יִכְלֹל לְדִבָּר אֶלְיָהָם, וְהַם הַבִּינוֹ שְׁרָאָה מִרְאָה בְּהַיכָּל; הוּא עַצְמָוֹ הַיָּה רֹומֵץ לְהָם וְעוֹזֵב אֲלָם.²³ כִּתְמָם יִמְיָּר שְׁרוֹתוֹן חִזְרָה לְבִיתוֹ,²⁴ וּלְאַחֲרֵי הַיָּמִים הָאֱלֹהִים הַרְתָּה אֶלְיָשְׁבָע אַשְׁתוֹן. בָּמְשָׁךְ חִמְשָׁה חֲדָשִׁים הַסְּטָתָרָה, וְזֹאת אַמְרָה:²⁵ "כֹּה עֲשָׂה לֵי אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר רָאָה לְהַסִּיר אֶת חִרְפָּתִי בְּקָרְבֵּנִי אָדָם".

מלאך אליהם מודיע מראש הולדת ישוע

²⁶ בְּחַדֵשׁ הַשְׁשִׁי נְשַׁלֵּחַ הַמֶּלֶךְ גָּבְרִיאֵל מֵאֶת הָאֱלֹהִים לְעִיר בְּגַלְיל, אֲשֶׁר שָׁמַה נִצְרָת,²⁷ אֶל בְּתוּלָה מַאֲרָסָת לְאִישׁ מִבֵּית דָוד וּשְׁמוֹ יוֹסֵף, וַיַּשְׂם הַבְּתוּלָה מְרִים.

²⁸ בְּהַכְּנָסוֹ לְחִדְרָה אָמַר הַמֶּלֶךְ, "שְׁמַחֵי, בְּרוּכָת הַחֲסָד. יהוָה עָמֵךְ".²⁹ הִיא נִזְהָמָה לְשִׁמְעַד הַדָּבָר וְחַשְׁבָּה בְּלֶבֶה מָה טִיבָה שֶׁל הַבָּרֶכה הַזֹּאת.

³⁰ אָמַר לְהַמֶּלֶךְ, "אֶל תִּפְחַדְיִ, מְרִים, כִּי מֵצָאת חָנוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים.

³¹ הַגָּהָה תְּהִרְיִ וְתִלְדִּי בָּנוֹ, וְתִקְרָא יְשֻׁוּעָ. ³² הָוָא גָדוֹל יְהִי וּבָנוֹ אַלְיוֹן יִקְרָא, וַיְהִי אֱלֹהִים יִתְנוּ לוּ אֶת פֵסָא דָוד אָבִיו;³³ וַיִּמְלֹךְ עַל בֵּית יִעָקֹב לְעוֹלָם וְאַיִן קָצֵן לְמַלְכֹותוֹ".

³⁴ אַמְרָה מְרִים אֶל הַמֶּלֶךְ, "אֵיךְ יְהִי הַדָּבָר הַזֶּה, הֲרִי אַינְנִי יָזְדִעַת אִישׁ?"

³⁵ השיב המלאך ואמר: "רומח הקדש תבוא עליו וגבורה עליון
תצל עלייה. לבו קדוש יקרא הילוד, בר-אליהם". ³⁶ והנה אלישבע
קורובתה גם היא הרתה בזקנתה, וזאת שקרוו לה עקרה הרה
זה החיש השמי, ³⁷ כי לא יפלא מאליהם כל דבר."

³⁸ אמרה מרים, "הנני שפחת אדני, יהי לי כבודך". וה מלאך הוסיף.

מרים מבקרת אצל אלישבע

³⁹ ביוםיהם הם כמה מרים ומירה לכתח אל אזור ההר, אל אחת
מעריו יהודה. ⁴⁰ היא נכנסה לבית זכריה וברכה את אלישבע.
⁴¹ והנה פאשר שמעה אלישבע את ברכת מרים, רקד הילד
בבטנה; אלישבע נתמלה רומח הקדש ⁴² וקראה בקול גדול:
ברוכה אתה בנים וברוך פריך בטנה. ⁴³ ומאין לי זאת, שם אדוני
בא אלוי? ⁴⁴ כי הנה, פאשר קול ברכתך בא באזני, רקד הילד
משומחה בטני. ⁴⁵ אשרוי זו שהאמינה כי יתקיימו הדברים אשר
נאמרו לה מאות אללים".

⁴⁶ אז אמרה מרים:

"תורמים נפשי את אדני

⁴⁷ ותגלו רוחך באלהי ישע

⁴⁸ כי ראה בעני אמתו.

הנה אשריך יאמרו מעתה ולדור דורים.

⁴⁹ כי גדלות עשה בי שמי, קדוש שמך

⁵⁰ ווחסיד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו.

⁵¹ עשה חיל בזרענו

פזר את אשר מחשבות גאותם בלבם.

⁵² שליטים הוויד מעל כסאותם

ושפלים שם למרום.

⁵³ נפשות רעבים מלא טוב

ועשירים שלח ריקם.

⁵⁴תִּמְךָ בַּיִשְׂרָאֵל עֲבֹדוֹ

זָכֵר יְהוָה וְחַמְיוֹ

⁵⁵כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים אֲבוֹתֵינוּ

אֶל אַבְרָהָם וְאֶל זָרָעוֹ עַד עַזְלָם".

⁵⁶וּמְרִים נִשְׁאָרָה אֶצְל אַלְיָשָׁבָע כְּשֻׁלּוֹשָׁה חֲדָשִׁים וְאַחֲרֵי כֵּן חִזְרָה
לִבְּיַתָּה.

חולצת יוחנן המטביל

⁵⁷עַתָּה מְלָאוּ יְמֵי אַלְיָשָׁבָע לְלִדְתָּה וְהִיא יְלִדָּה בָּנוֹ⁵⁸ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
שְׁכַנְיִיחָה וּקְרוֹבִיהָ כִּי הַגְּדִיל אֱלֹהִים חִסְדָוּ עָמָה, שְׁמָחוֹ אַתָּה.⁵⁹ בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי בָּאוּ לִמְול אֶת הַיּוֹלֶד וּקְרָאוּ לוֹ זָכְרִיה, כַּיִם אָבִיו.⁶⁰ אֲךָ
אָמַרְתָּ הָגִיבָה וְאָמַרְתָּ: "לֹא! יוֹחָנָן הוּא יִקְרָא".

⁶¹אָמַרְוּ לְהָ: "אֵין אִישׁ בְּמִשְׁפְּחַתְךָ אֲשֶׁר נִקְרָא בְּשֵׁם הַזֶּה",⁶² וּרְמִזּוֹ
לְאָבִיו כִּי לְדַעַת אֵיזָה שֵׁם יַרְצָחָ כִּי יִקְרָא.⁶³ זָכְרִיה בָּקָשׁ לִוּחַ
וְכִתֵּב עַלְיוֹ "יוֹחָנָן שְׁמוֹ". כָּלָם תִּמְהָגו.⁶⁴ בָּאוֹתוֹ רָגָע נִפְתָּח פִּיו
וְהַתְּרָה לִשׁוֹנוֹ, וְהַוָּא דָבָר וּבְרָא אֶת אֱלֹהִים.⁶⁵ יִרְאָה הַיִתָּה עַל כָּל
שְׁכַנְיָהָם, וְכָל הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים סְפָרוּ בְּכָל חֶבֶל הַרִּי הַוֹּהָה.⁶⁶ כָּל
הַשּׁוּמָעִים שָׁמְרוּ זֹאת בְּלִבָּם וְאָמְרוּ "מָה אִפּוֹא יִהְיָה הַיּוֹלֶד הַזֶּה?"
וְאָמַנְסָ יְדָם יְהוָה הַיִתָּה עָמוֹ.

⁶⁷אֵז נִתְמָלָא זָכְרִיה אָבִיו רָוֹם הַקְדֵּשׁ וּנְבָא לְאמֹר:

⁶⁸"בָּרוּךְ אֱלֹהִי אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר פָּקַד אֶת עַמּוֹ וִפְדוֹת שְׁלַח לְ

⁶⁹וְהַצְמִיכָה לְנוּ קָרְנוֹ יְשֻׁוָּה בֵּית דָוד עֲבֹדוֹ

⁷⁰כִּדְבָּר אֱלֹהִי מְעוֹלָם בַּיד נְבִיאָיו הַקְדּוֹשִׁים

וְלֹהוּשִׁיעָנוּ מִיד אוֹיב וּמִיד פָּל שׁוֹנְאָ

⁷¹לְלִעְשׂוֹת חָסֵד עַם אֲבוֹתֵינוּ

וְלִזְכָּר לְעוֹלָם בָּרִיתָנוּ

⁷³אֲשֶׁר נִשְׁבָּע לְאַבְרָהָם אָבִינוּ

⁷⁴לְהַצְלִינוּ מִיד אוֹיב

לְתַתֵּנָו לְעַבְדוֹ בָּאִין מֹרֶא
⁷⁵בְּקָדְשָׁה וְצַדָּקָה לְפָנָיו כֵּל יִמְנִינוּ.
⁷⁶וְלֹהֶה, הַיִּלְדָּן, נְבִיא אֵל עַלְיוֹן יִקְרָא
 כִּי לְפָנָיו תָּלַח לְפָנָות דָּרָךְ יְהוָה
 יְלֹהָזֵד יִשְׁוּעָת יְהוָה לְעַמּוֹ
 כִּי יִסְלַח לְחַטָּאתְכֶם
⁷⁸בְּרָבָרָךְ מִשְׁמִים, פְּקָד יִפְקָדְנוּ
 וְדָרָה בּוֹכֵב מִשְׁמִים, פְּקָד יִפְקָדְנוּ
⁷⁹לְהַאֲיר לְיוֹשְׁבֵי חַשָּׁךְ וְצַלְמוֹת
 וְלִשְׁים פְּעֻמֵּינוּ לְדָרָךְ שָׁלוֹם".
⁸⁰וְהַיִּלְדָּן גָּדָל וְהַתְּחִזֵּק בָּרוּם בְּהִיּוֹתוֹ בְּפִידָּבָר עַד יוֹם הַרְאֹתוֹ אֶל
 יִשְׂרָאֵל.

הולדת ישוע

(מתי א 18-25)

בּ בְּיָמִים הָם יָצָא צו מִאֵת הַקִּיסְרָן אָגּוּסְטוֹס לְעַרְךָ רְשּׁוֹם
 תֹּוֹשְׁבִים בְּכָל הָאָרֶצֶת.² הַמִּפְקָד הַזֶּה, הַרְאָשׁוֹן, נָעַרָה בְּהִיּוֹת
 קִינְיוֹס נָצִיב סּוּרִיה.³ הַכָּל הַלְּכוֹ לְהַתְּפָקֵד, אִישׁ אִישׁ לְעִירָוּ.⁴ וְגַם
 יוֹסֵף, שָׁהִיה מַבִּית דָוד וּמִמְשִׁפְחַתְוּ, עַלְהָ מִן הַגְּלִיל אֶל יְהוּדָה,
 מִמִּעִיר נִצְרָת לְעִיר דָוד הַגְּנָרָאת בֵּית לְחָם,⁵ לְהַתְּפָקֵד עַם מִרְאִים
 אֲרוֹסְתוּ וְהִיא הָרָה.⁶ בְּאָשֶׁר הִיוֹ שָׁם מְלָאוּ יִמְחָה לְלִדְתָּה וְהִיא יָלְדָה
 אֲתָת בְּנָה הַבְּכָור. לְאַחֲר שְׁחַתְּלָה אָתוֹתָה הַשְּׁפִיכָה אָתוֹת בְּאָבוֹס, בְּיַ
 לְאָהִיה לְהָם מִקּוּם בְּפָלָוֹן.⁸ בָּאָתוֹתָה חַבֵּל אָרֶץ הִיוֹ רֹועִים שְׁנָהָנוּ
 לְגֹרֶר בְּשִׁדְחָה וְלִשְׁמֹר עַל עֲדָרָם בְּאֲשָׁמוֹרוֹת הַלִּילָה.⁹ לְפָתָע נִצְבָּ
 עַלְיָהָם מְלָאָה יְהוָה וּכְבָוד יְהוָה נִגְהָה סְבִיבָם. הַם נִבְחָלָו עד מָאָד,
¹⁰ אֲוֹלָם הַמְּלָאָה אָמַר לְהָם: "אֶל תִּפְחַדְוּ, כִּי הַנְּנִי מְבָשֵׂר לְכֶם
 שְׁמַחָה גְּדוֹלָה אֲשֶׁר תַּהֲיֵה לְכָל הָעָם".¹¹ הַיּוֹם נוֹלֵד לְכֶם מְוֹשִׁיעַ
 בָּעֵיר דָוד, הוּא הַמְשִׁיחָה הָאָדוֹן.¹² וְזֹה לְכֶם הָאֹתָה: תִּמְצָאוּ תִּינּוֹק
 מִחְתָּל שׁוֹכֵב בְּאָבוֹס".

¹³ פְתַאּוֹם הִיוֹ לֵיד הַמֶּלֶךְ הַמּוֹן צָבָא הַשָּׁמִים וְהַמָּה מְהֻלִּים אֶת
הָאֱלֹהִים וְאוֹמְרִים:

¹⁴ "כְבוֹד לְאֱלֹהִים בְּמִרְומִים,

וּבְאָרוֹן שְׁלוּם עַל בְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר אָוֹתָם רְצָחָה.

¹⁵ לְאַחֲר שָׁעַלְוּ הַמֶּלֶךְ מַעְלֵיהֶם הַשָּׁמִימָה, אִמְרָוּ הַרְועִים אִיש
אֶל רְעוּהוּ: "בָזָאוּ נִילָה עַד בֵּית לְחֵם וּנוֹרָאָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר
קָרָה, מָה שְׂאָלָהִים הַזְׁדִיעַ לְנוּגָה".¹⁶ הֵם הָלְכוּ מִהָר וּמִצָּאוּ אֶת מְרִים
וּיּוֹסְף וְאֶת הַתִּינּוֹק הַשׁוֹכֵב בָּאָבָוס.¹⁷ כַּאֲשֶׁר רָאוּ אֶת־זֶה
אֶת הַדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר לָהֶם עַל־אֶזְדּוֹת הַיָּלֵד הַזֶּה.¹⁸ כֹּל הַשׁׂוּמָעִים
תִּמְהֹוּ עַל הַדָּבָרים שֶׁאִמְרָוּ לָהֶם הַרְועִים,¹⁹ אֲזֶה מְרִים שְׁמַרָה אֶת
הַדָּבָרים הָאֱלָה וּשְׁקָלָה אֶת־זֶה בְּלֶפֶת.²⁰ לְאַחֲר מִפְנֵי חִזּוֹר הַרְועִים
כְּשֵׁהֶם מְהֻלִּים וּמְשַׁבְּחִים אֶת הָאֱלֹהִים עַל כֵּל אֲשֶׁר שְׁמָעוּ וּרְאוּ
כַּפֵּי שֶׁנֶּאֱמַר לָהֶם.

²¹ כְּשִׁמְלָאוּ שְׁמוֹנָה יָמִים וְהִגִּיעַ הַזָּמָן לְמַול אֶת־זֶה
יִשּׁוּעָה, כִּי־שֵׁם שָׁקָרָא לוּ הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי שְׁחוֹרָה בְּבָطָן.

פדויו הבן בבית המקדש ושיבתו לניצור

²² כַּאֲשֶׁר מָלָאו יְמֵי טָהָרָתְם לְפִי תְּוֹרַת מֹשֶׁה, הַעֲלָוָה לִירוֹשָׁלים
לְהַצִּיגוּ לְפָנֵי אֱלֹהִים²³ בְּפִתְחָה בְּתוֹרַת יְהוָה, שָׁכֵל בְּכָור פָּטָר רְחָם
קְדוּשָׁה לְיְהוָה יִקְרָא;²⁴ וּלְהַקְרִיב קָרְבָּן בְּאָמֹור בְּתוֹרַת יְהוָה, "שְׁתִּידְבַּר
תְּרִים אוֹ שְׁנִים בְּנֵי יוֹנָה".²⁵ אִישׁ הַיָּה בִּירוֹשָׁלים בְּאֹזֶת־עֵת, שְׁמַעַן
שָׁמוֹ; וְהִיאָשׁ צְדִיק וְחַסִיד וּמְחַפֶה לְנַחֲמָת יִשְׂרָאֵל, וּרוֹזֵם הַקְדֵשׁ
הַיִתָּה עָלָיו.²⁶ וּבְרוּם הַקְדֵשׁ נִגְלָה לוּ שְׁלָא יְרָאָה מֹות בְּטָרָם יְרָאָה
אֶת מָשִׁיחָה יְהוָה,²⁷ וּבְהַדְרָכָת הָרוּחָה הוּא נִכְנָס אֶל הַמִּקְדֵשׁ. כַּאֲשֶׁר
הָבִיאוּ הַהוּרִים אֶת הַיָּלֵד יְשֻׁועָה, לְעֵשָׂוֹת בּוּ כְּנֹהֶג עַל־פִי הַתּוֹרָה,

²⁸ לְקֹח אֶת־זֶה בְּזָרוּעָוֹתָיו וּבְרֹך אֶת אֱלֹהִים וְאִמְרָ:

²⁹ "וְעַתָּה, אָדָנִי, פָּטוּר נָא

אֶת עֲבֹדָה בְּשָׁלוּם, כַּאֲשֶׁר דָבָרְתָּ,

³⁰ כי ראו עיני את ישועתך

³¹ אשר הכנوت לעיני כל העמים:

³² אור להאריך לנו

ותפארת ישראל עמה.

³³ אביו ואמו תמהו על הדברים שנאמרו עליו. ³⁴ ברכם שמעון ואמר אל מרים אמרו: "הנה זה נasad למקשול ולתקומה לרבים בישראל ולאות אשר יתגדו לו – ³⁵ וגם בלבך אתה תעבר חרב – למען תגילה מחשבות לב ובאים".

³⁶ גם אשה נביאה היתה שם, חנה בת פנואל משבט אשר, והיא באה בימים. שבע שנים היתה עם בעלה מעט בתוליה; ³⁷ והיא אלמנה בת שמונים וארבע שנים ולא עזבה את המקדש בעבדה את אלהים בצום ותחנונים יומם ולילה. ³⁸ באותה שעה באה והודתה לאלהים ודבירה על הילד באזני כל המהפים לגאה בירושלים.

³⁹ לאחר שהשלימו את הכל על-פי תורה יהוה, חזרו לגליל, לנצרת עירם. ⁴⁰ והילד גדל והתחזק, מלא חכמה, וחסד אלהים היה עליו.

הנער ישוע בבית המקדש

⁴¹ מקי שנה בשנה על הזורי לירושלים ב חג הפסח. ⁴² ובמלאת לו שטים-עשרה שנים עלו לירושלים כמנハן החג. ⁴³ בשלום או הימים שבוג, אך הנער ישוע נשאר בירושלים ולא קדו. ⁴⁴ הואיל וחשבו שהוא נמצא בשירה הילכו כברת דרכו יום אחד וחפשו אותו בין הקרים והפקרים, ⁴⁵ אך פינו שלא מצאוו חזרו לירושלים לחפש אותו. ⁴⁶ לאחר שלושה ימים מצאווו במקdash והוא ישב בין המורדים, שומע אותם וושאיל אותם; ⁴⁷ וכל שומעוו התפלאו על שכלו ועל תשובותיו. ⁴⁸ כאשר ראו אותו הזורי השותמו. אמרה לו אמו: "בני, למה עשית לנו בכה? הנה אביך ואני חפינו אותך בדאגה רבה".

⁴⁹ הַשִּׁבֵּל לָהֶם: "לְמִה חֲפֹשְׂתֶם אֹתִי? הָאָם לֹא יַדְעַתֶּם כִּי עַל־
לְהִיוֹת בָּאָשֶׁר לְאָבִי?" ⁵⁰ אָךְ הָם לֹא הַבִּינוֹ אֲתָּה הַדָּבָר שֶׁדָּבָר אֲלֵיכֶם.
⁵¹ הַזָּא נִיד אַתָּם וּבָא לְנַצְרָת וְהִיא נִכְנָע לְמִרְוֹתֶם. אֶת כָּל הַדָּבָרים
הָאֶלָּה שֶׁמְרָה אִמְתָּר אָמַר בְּלֶבֶה. ⁵² וַיְשֻׁועַ הֽוֹסִיף לְגִדְלָה בְּחִכְמָה וּבְקֻמָּה
וּבְחוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם.

בשורות יוחנן המטביל

(מתי ג-12; מרקוס א-1-8; יוחנן א-19-28)

בשנת חמיש עשרה לשפטונו הקיסר טיבריאס, פונטיוס פילטוס
היה נציב יהודה, הורדוס שר רבע על הגליל, אחיו פיליפוס
שר רבע על מדינות יטור וטרכונה, וליסניאש שר רבע על אבילין.
² אותן עית, ביום הפקנים הגדולים חנון וקיפא, היה דבר אלהים
אל יוֹחָנָן בָּן זְכָרִיה בפְּמִדְבָּר. ³ הַלָּה יוֹחָנָן בָּכֶל כֶּפֶר הַיּוֹדָנוֹ וַהֲכִרֵא אֶת
טבילה תְּתוּבָה לסלילת חטאים,⁴ פְּקַדּוּ בְּסֶפֶר דָּבָר יִשְׁעָיוֹ
הַנְּבִיא:

"קְול קֹרֵא
בְּמִדְבָּר פָּנוּ דָּרָה יְהוָה,
יִשְׁרוּ מִסְלֹתָיו.

"כָּל־גַּיא יִנְשָׁא, וְכָל־הָר וְגַבעה יִשְׁפָלוּ;
וְהִיא הַעֲקָב לְמִישָׁוֹר, וְהַרְכָּסִים לְבַקָּעה;
וְרֹאוּ כָּל־בָּשָׂר אֶת יִשְׁעוֹת אֱלֹהִינוּ."

از אמר אל המון העם שיצאו להטבל אצלו: "ילדי צפעונים, מי
הורה אתכם להמלט מן החרון הבא.⁸ לכן עשו פרי ראי לתשובה
ואל תאמרו לבבכם אברחים הוא אבינו, כי אני אומר לכם שפָנוּ
האברהים האלה יכול אלהים להקים בנים לאברחים.⁹ וְכֹה מִנָּח
הגרzon על שער העצמים. על פן כל עץ אשר איןנו עושה פרי טוב,
יגדע וישלח לתוך הארץ".

¹⁰ שָׁאַלְוּ הַמּוֹן הַעַם: "אֵם כֵּן, מָה עֲלֵינוּ לְעַשׂוֹת?" ¹¹ הַשִּׁיבָּל לָהֶם: "מִי שִׁיאַשׁ לֹא שְׂתִּי בְּתִנּוֹת יְחִילָק עִם מִי שָׁאַין לוֹ, וּמִי שִׁיאַשׁ לוֹ מִזּוֹן יְעַשָּׂה כֵּן גַּם הוֹא."

¹² גַּם מוֹכָסִים בָּאוּ לְהַטְבֵּל. שָׁאַלְוּ: "רַבִּי, מָה עֲלֵינוּ לְעַשׂוֹת?"

¹³ הַשִּׁיבָּל לָהֶם: "אֵל תַּגְבוּ יוֹתֵר מִמָּה שְׁנִקְבָּעַ לְכֶם."

¹⁴ גַּם אֲנָשִׁי צְבָא שָׁאַלְוּ אֶתְכֶם: "וְאַנְחָנוּ, מָה גַּעַשְׂה?"

אמַר לָהֶם: "אֵל תַּعֲשֵׂקְוּ אִישׁ וְאֵל תַּגְזֹלְוּ, וְהַסְּפָקָו בְּמִשְׁבְּרוֹתֶיכֶם".

¹⁵ בַּיּוֹן שְׁהָעָם הִיה שָׂרוֹ בְּאַפְתִּיהָ וְהַכְּלָל מִהְרָהִים בְּלָבָם עַל יוֹחָנָן שֶׁמְאָה הָוָא הַמְּשִׁיחָה, ¹⁶ פָּנָה יוֹחָנָן וְאָמַר אֶל כָּלִם: אַנְיָ אָמַנָּס מִטְבֵּיל אֶתְכֶם בְּמִים, אָבֵל בָּזָא יָבֹא הַחַזָּק מִמְּנִי אֲשֶׁר אַינְנִי רָאוּי לְהַתִּיר אֶת שָׂרוֹה נְעָלָיו. הָוָא יְטַבֵּיל אֶתְכֶם בְּרוּם הַקְּדֵשׁ וּבְאָשׁ. ¹⁷ בִּזְדֻוּן הַמְּזֹרָה לְנִקּוֹת אֶת גְּרָנוֹ וְלְאָסֵף אֶת הַחַטָּה אֶל הַאָסָם שְׁלוֹן אֶת הַמוֹצֵץ יְשַׁרֵּף בְּאַשׁ בְּלָתִי נְכִיבָתִי".

¹⁸ גַּם בְּדָבָרִים רַבִּים אֶחָדִים הַאֵין בְּעַם בְּהַטִּיףָו לָהֶם אֶת הַבְּשֹׁוֹרָה.

¹⁹ אָבֵל הַזְּרָדוֹס שָׁוֹר הַרְבָּע, אֲשֶׁר יוֹחָנָן הַכִּיחָו עַל־דָּבָר אִשְׁתָּאָחוֹ פִּילִיפּוֹס וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו הַרְעִים, ²⁰ הַוּסִיףָו עַל הַכָּל גַּם אֶת זֹאת: הָוָא בְּלָא אֶת יוֹחָנָן בְּבֵית סָהָר.

טבילת ישוע

(מתיג 13-17; מרכוס א-9)

²¹ כִּי אֲשֶׁר נְטַבֵּל כָּל הַעַם נְטַבֵּל גַּם יְשֻׁועַ; וּבָעוֹדוֹ מִתְפַּלֵּל נְפַתְּחוֹ הַשָּׁמִים ²² וְרוּום הַקְּדֵשׁ יְרָדָה עַלְיוֹ בְּדִמּוֹת נְשָׂמִית בְּיוֹנָה, וּקוֹל הַיהָ מִן הַשָּׁמִים: "אַתָּה בָּנִי אֲהֹובִי, בָּה חִפְצָתִי".

רשימת יהוסין של ישוע

(מתי א-1)

²³ כְּבוֹן שְׁלֹושִׁים שָׁנָה הִיה יְשֻׁועַ כִּי אֲשֶׁר הַחַל בְּפָעַלָו, וְלֹפִי מִהָּשְׁנָה שָׁבָת הִיה בָּנוּ יוֹסֵף, בָּנוּ עַלִי, ²⁴ בָּנוּ מִתְתָּה, בָּנוּ לֹוי, בָּנוּ מַלְכִי, בָּנוּ יְנִי, בָּנוּ יוֹסֵף, ²⁵ בָּנוּ מִתְתָּה, בָּנוּ אָמוֹץ, בָּנוּ נְחִוּם, בָּנוּ חָסְלִי, בָּנוּ נְגִי, ²⁶ בָּנוּ מִתְתָּה, בָּנוּ מִתְתָּה, בָּנוּ שְׁמַעִי, בָּנוּ יוֹסֵף, בָּנוּ יוֹדָה, ²⁷ בָּנוּ יוֹחָנָן, בָּנוּ רִישָׁא,

בָּנוֹ זְרַבְּכֶל, בָּנוֹ שָׁאֵלִתִיאֵל, בָּנוֹ גְּרִי,²⁸ בָּנוֹ מֶלֶכִי, בָּנוֹ אֲדִי, בָּנוֹ קֹסֶם, בָּנוֹ אַלְמָדוֹן, בָּנוֹ עַר,²⁹ בָּנוֹ יְשֻׁעָה, בָּנוֹ אַלְיעָזָר, בָּנוֹ יוֹרִים, בָּנוֹ מִתְּחָת, בָּנוֹ לְוִי,³⁰ בָּנוֹ שְׁמֻעוֹן, בָּנוֹ יְהוֹדָה, בָּנוֹ יוֹסֵף, בָּנוֹ יוֹנֵם, בָּנוֹ אַלְקִיקִים,³¹ בָּנוֹ מְלָאָה, בָּנוֹ מִתְּפָתָה, בָּנוֹ נְתָנוֹן, בָּנוֹ דָוד,³² בָּנוֹ יְשִׁי, בָּנוֹ עוֹבֵד, בָּנוֹ בָעֵז, בָּנוֹ שְׁלָמוֹן, בָּנוֹ נְחַשּׁוֹן,³³ בָּנוֹ עַמִּינְדָּב, בָּנוֹ אַדְמִין, בָּנוֹ אַרְנִי, בָּנוֹ חַצְרוֹן, בָּנוֹ פָרָץ, בָּנוֹ יְהוֹדָה,³⁴ בָּנוֹ יְעָקָב, בָּנוֹ יְצָחָק, בָּנוֹ אַבְרָהָם, בָּנוֹ תְּרָתָה, בָּנוֹ נָחוֹר,³⁵ בָּנוֹ שְׂרוֹג, בָּנוֹ רָעוֹ, בָּנוֹ פָלָג, בָּנוֹ עַבְרָה, בָּנוֹ שְׁלָח,³⁶ בָּנוֹ קִינּוֹן, בָּנוֹ אַרְפְּכָשֶׁד, בָּנוֹ שֵׁם, בָּנוֹ נָתָה, בָּנוֹ לְמָה,³⁷ בָּנוֹ מִתְּוֹשָׁחָת, בָּנוֹ חָנוֹד, בָּנוֹ יְרָד, בָּנוֹ מַהְלָלָאל, בָּנוֹ קִינּוֹן,³⁸ בָּנוֹ אָנוֹשׁ, בָּנוֹ שֵׁת, בָּנוֹ אָדָם, בָּנוֹ אֱלֹהִים.

ישוע עומד בנייסיו

(מתי 1:11–12; מrkos A 12–13)

בְּהִיּוֹתָו מֶלֶא רֹום הַקְדֵּשׁ שֶׁבּ יְשֻׁועַ מִן הַיּוֹדָן, וְהַרְוָם הַזְּבִילָה אֹתוֹ בַמִּדְבָּר² בַמְשָׁה אֶרְבָּעִים יוֹם כַּשְׁמַשְׁטָן מִנְשָׁה אֹתוֹ. בָאֹתָם יָמִים לֹא אָכַל מִאוֹמָה, וְכָאֵשֶׁר הָגִינוֹ לְקַצְם הָיָה רָעַב. ³אָמַר לוֹ הַשְּׁטָן: "אִם בְּנֵה אֱלֹהִים אַתָּה, צוֹה עַל הָאָבוֹן הַזֹּאת שְׂתְּהָא לְלַחַם". ⁴הָשִׁיב לוֹ יְשֻׁועַ: "הָנוּ בְתּוֹב, יְכִי לֹא עַל-הַלְּחָם לְבָדוֹ יְחִיה הָאָדָם".

⁵הָעַלְלה אֹתוֹ הַשְּׁטוֹן אֶל מָקוֹם גָּבוֹה וְהָרָאָה לוֹ בָּרְגָעַ אֶחָד אֶת כָּל מִמְּלֹכּוֹת תְּבֵל. ⁶אָמַר לוֹ הַשְּׁטוֹן: "לֹךְ אָתָנוֹ אֶת כָּל הַשְּׁלָטוֹן הַזֶּה וּגְמַע אֶת כְּבֹוד הַמִּמְלֹכּוֹת הָאֱלָהָה; כִּי לִי נִמְסַר הַשְּׁלָטוֹן, וְאַנִי נֹתֵן אֹתוֹ לְכָל מַיְשָׁאָנִי רֹזֶחֶת. ⁷לְכָנו אֶת תְּשִׁתְחֹוחָ לִפְנֵי, לֹךְ יְהִי הַפְּלָל". ⁸הָשִׁיב לוֹ יְשֻׁועַ: "בְּתּוֹב, יְלִיהוָה אֱלֹהִיךְ תְּשִׁתְחֹוחָ וְאֹתוֹ לְבָדוֹ תִּתְּעַבְּדֵי".

⁹הָבִיא אֹתוֹ לִירוֹשָׁלָם, הָעִמֵּדוֹ עַל פָּנֶת גָּג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְאָמַר לוֹ: "אִם בְּנֵה אֱלֹהִים אַתָּה, הַשְּׁלָחָה עַצְמָךְ מִפְּאָן לְמַטָּה,¹⁰ שְׁהָרִי

²³ ג: יש שמ畢אים בן ארם במקום שני השמות בן אדרמין ובן ארני.

כִתּוֹב, כִּי מְלָאכֵי יְצֹהָדֶלֶךְ לְשֻׁמְרָה¹¹ עַל-פְּפִים יְשָׂאֹנֶה פּוֹתְגָּפָן
בְּאָבוֹ רְגָלֶךְ".

¹² הַשִּׁיבָה לֹו יְשֹׁועַ: "הֲלֹא נִאמֵּר לֹא תִּנְשַׁה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכְךָ".

¹³ לְאַחֲר שָׁגָם הַשְׁטָן אֶת כָּל נְסִינוֹתָיו סָר מַעַלְיוֹ עד לִיעַת מוֹעֵד.

¹⁴ וַיְשֹׁועַ חִזְׁר בְּגִבְוֹתָה הָרוּךְ אֶל הַגְּלִיל וּשְׁמַעוֹ יָצָא בְּכָל הַאֲזֹור.

¹⁵ הוּא לִפְנֵי בְּבִתִּי הַכְּנֶסֶת וְהַכֶּל שְׁבָחוֹ אֶתְוֹ.

אין נבייא בעירו

(מתי יג 53-58; מרkos 1:6-6)

¹⁶ הוּא בָּא אֶל הָעִיר נְצָרָת, הָעִיר אֲשֶׁר גָּדוֹלָה, וּבַיּוֹם הַשְׁבָת הַלְּהָ

כִּמְנַהְגָוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְקָם לְקָרְאָ. ¹⁷ כִּי אֲשֶׁר נִתְּנוּ לוֹ אֶת מִגְלָת סְפִר

יְשָׁעֵיהוּ הַגְּבִיא, פָּתַח אֶת הַמְגָלָה וּמִצָּא אֶת הַמֶּקוֹם שְׁפָתָבוּ בָּו:

¹⁸ "רוּחַ אֱדֹנִי עַלִּי,
יְעַנוּ מִשָּׁח אֶתְיוֹ לְבָשָׂר עֲנוּוִים.

שְׁלַחֲנִי לְקָרְאָ לְשָׁבוּיִם דָּרוֹר,
וְלְעֹורִים פְּהַחַ-קּוֹחַ;

לְשִׁלְחָה רְצֹצִים חִפְשִׁים,
לְקָרְאָ שְׁנַת רְצֹן לְיְהוָה".

¹⁹ לְקָרְאָ שְׁנַת רְצֹן לְיְהוָה".

²⁰ לְאַחֲר שָׁגַל אֶת הַמְגָלָה, הַחַזְירָה לְגַבְאי וְהַתִּישְׁבָּ. עַיִינִי כָּל

הַנּוֹכְחִים הַיּוֹ נִשְׁׁוֹאוֹת אֲלֵיו²¹ וְהַוָּא הַחַל לְדִבָּר אֶל-הַיּוֹם וְאָמֵר:

"הַיּוֹם נִתְמָלָא הַכְּתוּב הַזֶּה בָּאֶזְנִיכֶם". ²² כָּלָם דָּבָרוּ טוֹבּוֹת עַלִּי
וְהַתְּפִלָּאוּ עַל דָּבְרֵי סְחָנוֹ שִׁיצְאָו מִפְיוֹ. אָמְרוּ: "הַאֲם הָוָא לְאָבוֹ
יְוִיסְקָ?"

²³ אָמֵר לְהָם: "אִין סְפִק שְׁתָאִמְרוּ לֵי אֶת הַפְּתָגָם הַזֶּה, רֹופָא,

רַפִּיא אֶת עַצְמָהִי! כָּל הַדְּבָרִים שְׁשִׁמְעָנוּ כִּי נִعְשׂוּ בְּכָפָר נְחֻומ עֲשָׂה

גַּם פָּה, בְּעִירָךְ". ²⁴ הַזּוֹסִיף וְאָמֵר: "אָמֵן אָוּמֵר אֲנֵי לְכֶם, אִין נְבִיא
בְּעִירָוּ. ²⁵ וְאַמְתָּ אֲנֵי אָוּמֵר לְכֶם: אַל-מְנוֹת רְבּוֹת הַיּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בִּימֵי

אלֵהוּ, בַּעַת שְׁגֹעֲצָרוּ הַשְׁמִים שֶׁלֹּוֹשׁ שָׁנִים וְשָׁהָחָדִים וְרֻעָב גָּדוֹל הָיָה בְּכָל הָאָרֶץ,²⁶ אֲךָ אֶלְيָהוּ לֹא נִשְׁלַח אֶל אֶחָת מִןּוּ כִּי אִם אֶל אִשָּׂה אֶלְמָנָה בְּצִרְפָּת שְׁבַחְבָּל צִידָן.²⁷ מְצֻעָּעִים רַבִּים הַיּוּ בִּישראל בִּימֵי אַלְיָשָׁע הַנְּבִיא וְלֹא טָהָר אֶחָד מִמּוּ מִלְבָד גַּעֲמָן הָאֲרָמִי.

²⁸ כֹּל הַנוֹּכְחִים בַּבִּית הַכְּנָסָת נִתְמָלוֹו כַּעַס בְּשָׁמָעָם אֶת הַדָּבָרִים הָאָלָה. ²⁹ הֵם קָמוּ וְהֹזְכִּיאוּ אֶתְזָהוּ אֶל מְחוֹזָן לְעִיר, וְהֹבִילוּהוּ אֶל הַהָר אֲשֶׁר עִירָם בְּנוֹיָה עָלָיו, כִּי לְהַשְׁלִיכָו לִמְטָה. ³⁰ אֲךָ הוּא עַבְרֵ בִּינֵיכֶם וְהַלְךָ לוּ.

גירוש רוח טמאה

(מרkos א' 21-28)

³¹ הַזָּהָר יָד אֶל הַעִיר הַגְּלִילִית כִּפְרֵר נְחוֹם וְלִמְדָם בְּשְׁבָתוֹת.

³² שׁוֹמְעִיו הַשְׁתָּומָמוּ עַל תּוֹרְתָּו, כִּי בְּסִמְכּוֹת דָּבָר אֶת דָּבָר.

³³ אַוְתָּה שָׁעָה הָיָה בַּבִּית הַכְּנָסָת אִישׁ וּבוּ רֹום שֵׁיד טָמֵא, וְהָאִישׁ צַעַק בְּקוֹל גָּדוֹל: ³⁴"אָהָה, מַה לָנוּ וּלְהָ Yeshua מְנַצֵּת? הָאָם בָּאת

לְהַשְׁמִידֵנוּ? אַנְיִי יַדְעַ מַי אַתָּה – קְדוּשָׁהָאֱלֹהִים!"

³⁵ גָּעָר בּוּ יַשְׁועַ וְאָמָר: "שְׁתַק וְצַא מִפְּנֵינוּ!" הַשִּׁיד הַפִּיל אֶתְזָהוּ אֶרְצָה בֵּין הַנוֹּכְחִים וַיֵּצֵא מִפְּנֵינוּ מִבְּלִי לְהִזְיק לוּ. ³⁶ הַכֹּל נִזְהָמוּ וְאָמְרוּ זֶה אֶל זֶה: "מָה הַקָּרֵב הָזֶה? בְּסִמְכּוֹת וּבְכָתָה הַזָּהָר מְצֻוָּה עַל קָרוֹחָות הַטְּמִיאוֹת וְהָנָן יָצָאֹת!" ³⁷ הַשְׁמֹועָה עָלָיו יָצָא בְּכָל הַאָזָר מִסְבֵּב.

rifui cholim rabbim

(matei ח' 14-17; Markos א' 29-34)

³⁸ אַחֲרֵי אֶתְזָהוּ מִבִּית הַכְּנָסָת נִכְנַס לְבִיטָהוּ שֶׁל שְׁמֹעוֹן. חֹותְנָת שְׁמֹעוֹן סְבִלָה מִחְםָה גְּבוּהָ וְהָם בְּקָשׁוּ מִפְּנֵינוּ לִמְעָנָה. ³⁹ הַזָּהָר נִעְמָד לִיהָה, גָּעָר בְּחָם וְהָחָם הַרְפָּה מִמְּנָה. מִיד קָמָה וְשָׁרְתָה אֶתְזָהוּ.

⁴⁰ עִם שְׁקִיעַת הַשְׁמָשׁ, כָּל הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר הָיו לָהֶם חֹזִים בְּמִתְחָלוֹת לִמְגִינֵיכֶם הַבִּיאוּ אֶתְזָהוּ אֶלְיוֹן. הַזָּהָר סְמָך אֶת יְדֵיו עַל כָּל אֶחָד מִמּוּ

ורפהו אותם.⁴¹ מרבבים יצאו שדים בשם קוראים "אתה הוא בנו – האלהים!" אך הוא גער בהם ולא הניח להם לדבר, כי ידעו שהוא המשיח.

ישוע יצא למסע הטפה

(מרkos א 39–35)

⁴² עם אור הבוקר יצא והלך למקום בו יזק והמנוני העם חפשו אותו. הם באו אליו ונסו לעכבו כדי שלא ילך מאותם,⁴³ אך הוא אמר להם: "עם לערים אחריות עלי לבשר את מלכות האלים, כי לך נשלחת".⁴⁴ וזהו היה מבשר בכתבי הכנסת אש"ר בגיל.

ישוע קורא לראשוני תלמידיו

(מתי ד 22–20; מרkos א 16–20)

ה באשר עמד ליד ים כנרת והמן נתקף אליו כדי לשמע את דבר אלוהים,² ראה שתי סירות על שפת האגם; הדיגים שיצאו מהן היו שעוקבים ברכחיצת הרשותות.³ הוא נכנס אל אחת הסירות, אל זו של שמעון, ובקש ממנו לשוט מעט מן החוף. אחרי כן ישב ולמד את העם מתוך השירה.⁴ ככלגmr לדבר אמר אל שמעון: "שוט אל הים והטילו את רשתותיכם לדוג".⁵ השיב שמעון: "אדוני, כל הלילה יגענו ולא לכדנו כלום, אך על פי דברך אטיל את הרשותות".

⁶ הם עשו כן ולבדו דגים רבים מאד, עד שבעמут נקרו עי הרשותות.⁷ אזתו אל חבריהם אשר בסירה השנייה לבוא לעזר להם, והללו באו. אז מלאו את שתי הסירות עד שהחלו שוקעות.⁸ כראותו זאת ברע שמעון כיifa לרגeli ישוע ואמר: "אדוני, לך נא מפני, כי איש חוטא אני";⁹ שכן תדharma אחזיה אותו ואת כל אשר חי אותו על ציד הדגים אשר צדו;¹⁰ וכן גם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר היו שותפים לשמעון. "אל תירא", אמר ישוע אל שמעון, "מעתה תdag בני אדם".

וְלֹא כַּאשֶׁר שָׁהֲבִיאוּ אֶת הַסִּירּוֹת אֶל הַיְבָשָׂה עִזּוּבָה אֶת הַכֶּל וְהַלְּכוּ אֶחָדִיו.

ריפוי איש מצורע

(מתי ח-4; מרכוס א-40)

¹² בְּהִיּוֹתָו בְּאַחַת הַעֲרִים בָּא אִישׁ נָגֻעַ בְּצָרֻעָת. כַּאֲשֶׁר רָאָה אֶת יִשְׁעָה, נִפְלֵאל פָּנָיו וְהַתְּחִנּוּ אֲלֵיו: "אֲדוֹנִי, אִם תַּرְצָה תּוֹכַל לְטַהֵר אֶתְכִּי".

¹³ יִשְׁעָה הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ וּבְנָגְעוֹ בָּו אָמָר: "רוֹצָחָ אָנִי הַטָּהָר!" וּמִיד גַּעֲלָמָה הַצָּרֻעָת. ¹⁴ "אֶל תִּסְפֶּר לְאִישׁ", צָוָה עַלְיוֹ יִשְׁעָה, כִּי אִם לְךָ הַרְאָה אֶל הַכֶּהוּ וְהַקְרָב קָרְבָּנוּ עַל טָהָרֶתָה, כְּמוֹ שָׁצֹועַ מִשָּׁה לְעַדּוֹת לָהֶם". ¹⁵ אָוָלָם הַשְׁמוּעָה עַל־אֶדוֹתֵינוּ הַלְּכָה וְהַתְּפַשְּׁטָה וְהַמְוֹנִים וּרְבִים נִקְבְּצָו לְשָׁמֵעַ וְלַהֲרֹפָא מִתְחָלוֹאֵיכֶם, ¹⁶ אַךְ הַוָּה פָּרֶשׁ אֶל מִקּוּמוֹת שׁוֹמְמִים וּמִתְפָּלֵל.

¹⁷ בְּאַחַד הַיּוֹם, כַּאֲשֶׁר לִמְדָה וְלִידָה יָשַׁבּוּ פָּרוֹשִׁים וּמוֹרִי תּוֹרָה שָׁבָאוּ מִכֶּל כְּפָרֵי הַגְּלִיל וּמִיהוֹדָה וּוּרּוּשָׁלים, הַיִּתְהָ בָּו גִּבְוֹרָת יְהוָה לְרֹפָא. ¹⁸ וְהַנֶּגֶה אֲנָשִׁים נוֹשָׁאים אִישׁ מִשְׁתָּקָעַ עַל אֲלֹנִינָה וְהַם מְנַשִּׁים לְהַכְּנִיסוּ לְתוֹךְ הַבַּיִת כַּדִּי לְהַנִּיחָוּ לִפְנֵיו. ¹⁹ אַךְ בַּיּוֹן שְׁלָא מִצָּאוּ דָרֶךָ לְהַכְּנִיסוּ בְּגַלְלֵ הַהֲמֹן, עַלְוָה עַל הַגָּג וְהַוּרִידָהוּ עִם הַאֲלֹנִינָה דָרֶךָ הַרְעָפִים לְתוֹךְ הַבַּיִת, לִפְנֵי יִשְׁעָה. ²⁰ כְּרוֹאֹתוֹ אֶת אֶמְנוֹתָם אָמַר אֲלֵיו: "בָּנו אָדָם, נִסְלָחוּ לְהַחְטָאתֶיכֶם". ²¹ הַחֲלוּ הַסּוֹפְרִים וּהַפְּרוֹשִׁים לְהָרָה וְאָמְרוּ: "מַיְהוּ זֶה הַמִּדְבָּר דָבְרֵי נִאָצָה? מַיְכּוֹל לְסַלְחָה עַל חָטָאתִים זֹלְתִּי אֱלֹהִים לְבָדוֹ?"

²² אָוָלָם יִשְׁעָה יָדָע אֶת מִחְשָׁבּוֹתֵיכֶם וְהַשִּׁיבָה לְהֶם: "מָה אַתֶּם מְהֻרְהָרִים בְּלִבְבְּכֶם? ²³ מָה יוֹתֵר קָל: לֹוֹמֶר נִסְלָחוּ לְהַחְטָאתֶיכֶם, אֲזַל לֹוֹמֶר יָכוֹם וְהַתְּהִלָּד? ²⁴ אַךְ לְמַעַן תְּדַעַו פִּי לְבָוֹהָאָדָם הַשְׁמָכוֹת עַלְיָאָדָם לְסַלְחָה עַל חָטָאתִים, הַרְגִּינִי אָמַר לְהָ – פָּנָה אֶל הַמִּשְׁתָּק – "קוֹם, קָח אֶת הַאֲלֹנִינָה וְלֹהֵךְ לְבִיתָה!"

²⁵ הָוּ קָם מִדְלַמֵּד עַנִּינֵּהֶם, הָרִים אֶת הַאֱלֹנֶקֶת וְהַלְךָ לְבִיתוֹ כַּשְׁהָוָא מִהְלָל אֶת אֱלֹהִים.²⁶ תְּדַהֲמָה אֲחֹזָה אֶת בָּלָם, וּבְלַב מְלָא יְרָאָה הַלְלוּ אֶת אֱלֹהִים וְאָמְרוּ: "נִפְלָאוֹת רָאינוּ הַיּוֹם!"

ישוע קורא ללו המוכס

(מתי ט 13-9; מרקוס ב 13-17)

²⁷ בְּצָאתוֹ אֶתְרִיוֹ כֹּן רָאָה מָזָכָס יוֹשֵׁב בַּבִּית הַמַּכְס וְשָׁמוֹ לְוַי, אָמַר לוֹ יִשְׁעוּ: "לְהָא אֶתְרִי".²⁸ הָוּ קָם, עַזְבָּ אֶת הַפְּלָל וְהַלְךָ אֶתְרִיוֹ.²⁹ בַּבִּיתוֹ עָרָה לְוַי מִשְׁתָּה גָּדוֹל, וּקְהָל רַב שֶׁל מָזָכָס וְאַנְשָׁים אֶחָדִים הַיּוֹ מִסְבִּים עַמְּהָם.

³⁰ אָה הַפְּרוֹשִׁים וְסֻפּוֹרִים רַעֲנוּ וְאָמְרוּ לְתַלְמִידָיו: "מִדְעוּ אֶתְכֶם אָוֹכְלִים וְשׂוֹתִים עִם הַמָּזָכָס וְהַחוּטָאים?"

³¹ הַשְׁבֵּיב לְהָם יִשְׁעוּ וְאָמְרוּ: "לֹא הַבְּרִיאִים אַרְכִּים לְרוֹפָא, אֶלָּא הַחֹזְלִים.³² לֹא בָּאָתִי לְקָרְאָ אֶת הַצְּדִיקִים לְתִשְׁוֹבָה, כִּי אִם אֶת הַחוּטָאים".

שאלת בעניין צום

(מתי ט 14-17; מרקוס ב 18-22)

³³ אָמְרוּ לוֹ: "תַּלְמִידִי יוֹחַנָּן מִרְבִּים לְצֹום וּמְקִימִים תְּפִלּוֹת, וְכֵן גַּם תַּלְמִידִי הַפְּרוֹשִׁים, אָה תַּלְמִידִיךְ אָוֹכְלִים וְשׂוֹתִים".

³⁴ הַשְׁבֵּיב לְהָם יִשְׁעוּ: "וְכֵי יָכוֹלִים אֶתְכֶם לְהַנִּיעַ אֶת בְּנֵי הַחַפֶּה לְצֹום בְּעֵוד הַחַתּוֹן עַמְּהָם?³⁵ הַגָּה יָמִים בְּאַיִם וְהַחַתּוֹן יַלְקַח מֵהֶם; בִּימִים הַהֵּם יִצְׁוֹמוֹ."³⁶ גַּם מִשְׁלֵשׁ סְפָר לְהָם: "אַיִן אִישׁ קָרוּעַ פְּשָׁת בְּדַמְּבָגֵד חֲדַשׁ וְתוֹפֵר אֹתָה עַל בָּגֵד יְשֻׁוּן; אִם יַעֲשֶׂה כֹּו, יַקְרַע אֶת הַחֲדַשׁ וְגַם פְּשָׁת הַבְּדֵד שְׁגַלְקָה מִן הַחֲדַשׁ לֹא תִשְׁתַּלֵּב בַּיְשָׁוֹן.³⁷ וְאַיִן אִישׁ שֶׁם יִיְנַחַד בְּנְאָדוֹת יְשֻׁנִים; אִם יַעֲשֶׂה כֹּו, יַבְקַע הַיּוֹן הַחֲדַשׁ אֶת הַנְּאָדוֹת וַיְשַׁפֵּה, וְהַנְּאָדוֹת לֹא יַצְלַחְוּ עוֹד.³⁸ כִּי יִיְנַחַד יִשְׁלַׁצְקָת לְנְאָדוֹת חֲדַשִּׁים וְשְׁגַנִּים יְשֻׁמְרוּ.³⁹ וּמַיְשָׁתָה יִיְנַחַד רֹצֶחֶת בְּחֲדַשׁ שְׁכִינָה יִאמֵּר 'הַיְשָׁן טֻוב יוֹתֶר'."

בן-האדם הוא אדון השבת

(מתי יב 8-9; מركוס ב 23-28)

¶ **בשנת השניה למספר העمر בעברו בשדות כמה קטפו תלמידיו שבלים ולאחר שמללו אותו בידיהם אכלו.**² אמרו אחדים מון הפרוושים: "מדוע אתם עושים מה שאסור בשבת?"³ השיב להם ישוע ואמר: "האם לא קראתם מה שעשה דוד פאש רעב הוא והאנשים אשר אותו?⁴ הרי נכנס אל בית האלים ולקח את לחם הפנים, שאינו מטר לאכילה אלא לכוהנים בלבד, וכך גם ננתן לאנשיו".⁵ הוסיף ואמר להם: "בן-האדם הוא אדון השבת".

רפא בעל הד היבשה

(מתי יב 14-9; מרקוס ג 1-6)

בשנת אחרת נכנס לבית הפנסת והחל ללמד, ושם היה איש אשר ידו הימנית יבשה.⁶ הסופרים והפרוושים התבוננו בו לראות אם ירפא בשבת, כדי למצאו עלה להאשים אותו.⁷ אך הוא ידע את הרהוריו לבם ו אמר אל האיש אשר ידו יבשה: "קום ועמדו באמצעי!" הלה קם ועמד.⁸ אמר להם ישוע: "אשא אל אתכם דבר. האם מטר להיטיב בשבת או לעשות רעה, להצליל נפש או לקפקה?⁹ הבית סביר אל כלם ו אמר לאיש: "הושט את ידך!" הוא עשה כן וידו שבה לאותנה.¹⁰ אולם הם נתקמלאו חמה והתייצזו בינהם מה לעשות לישוע.

בחירות שניים-עשר השליחים

(מתי י-4; מרקוס ג 13-19)

באותם ימים יצא אל הארץ להתפלל.ليلת שלם התמיד בתפלת אלاهים,¹¹ ועם אור הבוקר קרא אליו את תלמידיו ובחר מהם שנים-עשר בכנותו אותם שליחים:¹² את שמעון, אשר גם קרא לו כיפא, ואת אנדרי אחיו, את יעקב ואת יוחנן, את פיליפוס ואת בר תلمוי,¹³ את מתי ואת תאמא, את יעקב בנו חליפי ואת

שְׁמַעְוֹן הַמִּקְנֶה הַקְנָאֵי,¹⁶ אֶת יְהוָה בָּן יַעֲקֹב וְאֶת יְהוָה אֱישׁ
קְרִירֹת אֲשֶׁר נָהִיה לְמַסְגִּירֹן.

ישוע משותה את ההמוןים

(מתי ד 25-23)

¹⁷ הוּא יָרַד אֶתְכֶם וּעַמְךָ בְּמִישֹׁר בְּקָרְבָּן קְהֻלָּתְךָ מְתַלְמִידָיו וְעַם
רֹב מֶכֶל יְהוָה וַיּוֹשְׁלִימָם וְמִחוֹר צָור וְצִידּוֹן, אֲשֶׁר בָּאוּ לְשָׁמְעָן
וְלְהַרְפָּא מְחַלְילֵיכֶם.¹⁸ וְהָאָנָשִׁים שֶׁהָיו מַעֲנוֹנִים עַל-יִצְחָק רֹוחָות
טְמִאָות נְרָפָאוּ גַם הַמְּמֻתָּם.¹⁹ כָּל הַקְמֹן בְּקָשׁוֹ לְגַעַת בָּוּ, כִּי גִבּוֹרָה
יַצֵּאת מִמְּנָנוּ וַרְפָּאָה אֶת הַפֶּלֶל.

אורש לעומת אבל

(מתי ה-12)

²⁰ נָשָׂא אֶת עַינָיו אֶל תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר:
"אֲשֶׁר יָרַכְתֶם הַעֲנִים, כִּי לְכֶם מֶלֶכְתֵת הָאֱלֹהִים.

²¹ אֲשֶׁר יָרַכְתֶם הַרְעָבִים פֶּעַת, כִּי אֶתְכֶם תִּשְׁבַּעַת.
אֲשֶׁר יָרַכְתֶם הַבּוֹכִים פֶעַת, כִּי אֶתְכֶם תִּשְׁחַקְתָּ.

²² אֲשֶׁר יָרַכְתֶם אֶם בְּנֵי אָדָם יָשְׁנָא אֶתְכֶם וַיַּנְדַּהוּ
וַיִּחַרְפוּ אֶתְכֶם וַיּוֹצִיאוּ שֵׁם רֹעַ עַלְכֶם בְּגַל בָּרוֹ-הָאָדָם.²³ שְׁמַחוּ
בַיּוֹם הַהוּא וַרְקָדוּ, כִּי הַנֵּה שְׁכְרָכֶם רֹב בְּשָׁמִים; הַרֵי בְּקָרְבָּן הַזֶּה
עָשָׂו אֶבֶותֵיכֶם לְנַבְיאִים.

²⁴ אֲךָ אֹוי לְכֶם הַעֲשִׂירִים, כִּי בָּרוּ קְבָלָתֶם אֶת
נְחַמְתֵיכֶם.

²⁵ אֹוי לְכֶם הַשְׁבָיעִים פֶעַת, כִּי אֶתְכֶם תְּרֻעַבְתָּ.

אוֵי לְכֶם הַשׁוֹחְקִים פֶעַת, כִּי אֶתְכֶם תִּתְאָבֵל וַתְּבָכָה.

²⁶ אֹוי לְכֶם אֶם כָּל הָאָנָשִׁים מִשְׁבְּחִים אֶתְכֶם, כִּי כֵן עָשָׂו אֶבֶותֵיכֶם
לִבְיאֵי הַשְׁקָר."

אהבה לאויבים

(מתי ה:38-48; ז:12)

²²"אָבֵל אֲלֵיכֶם, הַשׁוֹמְעִים, אָוּמֵר אֲנִי: אָהָבוּ אֶת אוֹיְבֵיכֶם, הַיְטִיבוּ עַם שׂוֹנָאיכֶם.²³ בָּרְכוּ אֶת מַקְלֵילֵיכֶם וְהַתְּפִלְלוּ בְּعֵד הַפּוֹגָעים בָּכֶם.²⁴ הַמִּפְחָה אָוֹתָה עַל הַלְּחֵי, הַטָּה לֹו גַם אֶת הַשְׁנִיה. הַלּוּקָח אֶת מַעַילָה, אֶל תְּמִינָע מִמְּנוּ גַם אֶת פְּתֻנָתָה.²⁵ הַהִיא נוֹתָן לְכָל הַמְבָקֵש מִמֶּךָ ; וְהַלּוּקָח אֶת אֲשֶׁר לְה, אֶל תְּתַבְעַ מִמְּנוּ.²⁶ מַה שְׁתַּרְצָוּ שְׁיַעֲשָׂו לְכֶם בְּנֵי אָדָם, כֹּו פְּעַשׂו לְהָם גַם אַפְתָם.²⁷ וְאַם תְּאָהָבוּ אֶת אֹהֶבֶיכֶם, אִיזוֹ זִכּוֹת תַּעֲמֹד לְכֶם? הַלָּא גַם הַחוֹטָאים אֹהֶבִים אֶת אֹהֶבָם?²⁸ אָם תִּיטְבוּ לְפִיטְבִּים עַמְּכֶם, אִיזוֹ זִכּוֹת תַּעֲמֹד לְכֶם?²⁹ הַלָּא גַם הַחוֹטָאים עֲזָבָו תַּלְוֹז לְאַנְשִׁים שְׁאַתֶּם מִקְוִים לְקַבֵּל מֵהֶם, אִיזוֹ זִכּוֹת תַּעֲמֹד לְכֶם?³⁰ גַם הַחוֹטָאים מְלֹוִים לְחוֹטָאים כִּדְיַי שִׁיחֹזֶר לְהָם הַעֲרָך הַשְׁוֹהָה.³¹ אֲדָרְבָא, אָהָבוּ אֶת אוֹיְבֵיכֶם וְהַיְטִיבוּ וְהַלּוּ מִבְלִי לְצִפוֹת לְגַמּוֹל,³² וּרְבָה יְהִי שְׁכָרָכֶם וּבְנֵי עַלְיוֹן תְּהִיוּ, כִּי טֹב הַוָּא גַם לְכַפּוּי טוֹבָה וְגַם לְרוּעָים.³³ הַהִיא רְחַמְנִים בְּשָׁמֶן שְׁאַבְיכֶם וּרְחַמְנָן הַוָּא.

שיפוט הזולות

(מתי ז:1-5)

³⁴"אֲל תְּשִׁפְטוּ וְלֹא תְשִׁפְטוּ. אֲל תְּרִשְׁעוּ וְלֹא תְרִשְׁעוּ. סְלָחוּ וְיִשְׁלַח לְכֶם.³⁵ תְּנַזֵּנוּ וַיְנַצְּנוּ לְכֶם; מִקְהָ יִפְהָה, דְחֹוֹשָׁה, גְדוֹשָׁה וְשׂוֹפָעת יִתְנַזֵּנוּ בְחִיקָכֶם, כִּי בְמִקְהָ שְׁאַתֶּם מִזְדִים יִמְדֹד לְכֶם".³⁶ גַם מִשֵּׁל סְפִיר לְהָם: "הַיּוֹכֵל עֹור לְהַדְרִיה עֹור? הַלָּא שְׁנֵיהֶם יִפְלֹלו לִתוֹךְ בּוֹר.³⁷ תַּלְמִיד אִינְנוּ גָדוֹל מִן הַמֹּרֶה, אָבֵל כָּל מֵשָׁהָשָׁלָם לִמוֹדוֹ יְהִי בְמֹרְרוֹג.

³⁸מִדּוּעַ אַתָּה רֹואָה אֶת הַקִּיסְם אֲשֶׁר בַּעַין אֲחֵיךְ וְאַינְהָ שָׁם לְבָלְקֹורָה אֲשֶׁר בְּעֵינֶךָ שְׁלֹק?³⁹ אַיְךְ תּוֹכֵל לְזֹמֵר לְאֲחֵיךְ: 'אֲחֵי, הַנְּחָלֵי לִיהְזִיא אֶת הַקִּיסְם אֲשֶׁר בְּעֵינֶךָ, כְּשַׁאֲתָה בְּעֵצֶם' אַיְנָה רֹואָה

את הקורה אשר בעינך? צבוע! ראשית, תל קורה מעינך; אחר כך תיטיב לראות את הקיסם אשר בעינך אחיך ותוכל להוציאו.

העץ ופרי

(מתי ז 17-20; יב 34-35)

⁴³ עץ טוב אייננו עושה פרי מושחת ועץ מושחת אייננו עושה פרי טוב. ⁴⁴ כל עץ נבר בפרקין, שהרי לא מן הקוצים אוספים תאנים ולא משיח קוצני בוצרם ענבים. ⁴⁵ האיש הטוב, מאוצר לבו הטוב מפיק את הטוב, והאיש הרע, מאוצר לבו הרע מפיק את הרע; כי מתוך השופע בלב מדבר פיו.

יסוד איתן ויסוד רעוע

(מתי ז 24-27)

⁴⁶ וולם אתם קוראים לי אדוני, אדוני, ואינכם עושים את אשר אני אומר? ⁴⁷ כל הבא אליו ושותע את דברי וuousה אתם, אגדי לכם למי הוא דומה: ⁴⁸ דומה הוא לאיש בונה בית, אשר העמיק לחפר והניח את יסודו על הסלע; וכך אשר בא שטפון הכה הרים בבית הרוא, אך לא היה יכול למוטטו משום שנבנה היטב. ⁴⁹ אבל השומע ויאנו עושה דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי יסוד; וכך אשר הרים נגה בו התמוטט מיד וגדול היה חרבו הבית ההוא.

עבד שר המאה נרפה

(מתי ח 5-13; יוחנן ד 43-54)

לآخر שהש銅ע את כל דבריו אלה באזני העם, נכנס אל כפר נחים. ² אותה עת היה עבדו של שר מהה אחד חולה ונוטה למות, והעבד היה זכר לו מאד. ³ כיון ששמע על אודות ישוע, שלח אליו אנשים מזקни היהודים ובקש ממפו לבוא להציל את עבדו. ⁴ בבזעם אל ישוע הפצירו בו מאד ואמרوه: "רואי הוא שתעשה לו זאת," ⁵ משום שהוא אוהב את עמנו והוא בנה לנו את בית הבגשת.

⁶ יִשְׁוֹעַ הָלֶךְ אֶתְכֶם, אֲךָ כְּשַׁהֲהֵה לֹא הָרַחַק מִן הַבַּיִת שְׁלַח אֲלֵיכֶם שֶׁר
הַמֵּאָה אֶת יְדֵיכֶם לְזֹמֶר לוֹ, "אָדוֹנִי, אֶל מִתְרִיחָה אֶת עַצְמָה, כִּי אִינְגָּנִי
רְאוֵי שְׁתַבּוֹא בְּצֵל קֹרְתִּי." מִשׁוּם כֵּה אֲךָ לֹא חַשְׁבָּתִי עַצְמִי רְאוֵי
לִבּוֹא אַלְיהָ. אֲכָל אָמָר נָא מֶלֶה וְנֶעֱרִי יִתְרֹפֵא.⁸ הָרִי גַם אַנְיָ אִישׁ
כְּפֻוף לִמְרוֹת וּכְפֻופִים לִי אַנְשֵׁי צִבָּא, וּכְאָשָׁר אַנְיָ אָמָר לָזֶה, יַעֲשֵׂה
זֹאת, הוּא עֹזֶשה.

⁹ כְּאָשָׁר שָׁמַע יִשְׁוֹעַ אֶת הַדָּבָרים הַאֵלָה הַתְּפִלָּא עָלָיו. הוּא פָּנָה
וְאָמָר אֶל הַחֲמוֹן הַחֹזֶל אַחֲרָיו: "אָזָמֵר אַנְיָ לְכֶם, אָפָלוּ בִּישראל
לֹא מִצְאָתִי אָמָונָה בָּזָאת."

¹⁰ הַשְׁלֹוחִים שָׁבוּ אֶל הַבַּיִת וּמִצָּאוּ אֶת הַעֲבָד בְּרִיאָה.
בְּנֵי האלמנה מוקם לתחייה

יְלִמְחוֹת הָלֶךְ אֶל עִיר אֲשֶׁר שָׁמָה נָעִים, וְאַתָּה הָלֶכוּ תַּלְמִידִיו
וְקִמְמוֹן רַב.¹² הָוָא הַתְּקַרְבָּא אֶל שַׁעַר הַעִיר וְהַגָּה מָזִיאִים מִתְּ
אֲשֶׁר בֵּין יְחִיד הָוָא לְאַמְוֹה הַאַלְמָנָה, וּקְהַל רַב מִן הַעִיר הַזֶּל עַמָּה.
כִּשְׁרָאָה אָוֹתָה הָאָדוֹן נִכְמַרְוּ רַחֲמִיּוּ עַלְיָה וְאָמָר: "אֶל תַּבְכִּי."¹³
הָוָא נְגַשׁ, נָגַע בְּמִטְהָה וּנוֹשָׁאי הַמִּטְהָה נְעַמְדוּ. אֵז אָמָר: "בְּחִוּר,
הַרְיִנִי אָזָמֵר לְהָ, קָוָם!"¹⁵ הַמִּתְּיַשֵּׁב וְהַחַל לְדִבֶּר, וַיְשַׁׁוּעַ נְתַן אַתָּה
לְאַמְוֹן.¹⁶ הַכֵּל נִתְמַלָּאוּ יְרָאָה וְהַלְלוּ אֶת אֱלֹהִים בְּאָמָרָם: "גְּבִיא
אָדוֹלְקָם בְּקָרְבָּנוּ, אֲלֹהִים פָּקַד אֶת עַמּוּ."

¹⁷ הַדָּבָר הַזֶּה עַל-אָדוֹתֵינוּ הַתְּפִשֵּׁט בְּכָל יְהוּדָה וּבְכָל הָאָזְרָן אֲשֶׁר
מִסְבֵּב.

שליחים מאת יוחנן באים אל ישוע

(מת' יא 19-2)

¹⁸ תַּלְמִידִי יוֹחָנָן הַזָּדִיעָו לוֹ אֶת כָּל הַדָּבָרים הַאֵלָה. ¹⁹ יוֹחָנָן קָרָא
אֲלֵיכֶם שְׁנִים מִתַּלְמִידִיו וְשַׁלַּח אֹתָם אֶל הָאָדוֹן לְשָׁאָל: "הִאָם אַתָּה
הָוָא אֲשֶׁר נָעַד לִבּוֹא, אָז נִחְכָּה לְאַחֲרָ?"

²⁰ בְּבָזָם אֲלֵיכֶם אָמְרוּ הָאָנְשִׁים: "יוֹחָנָן הַמִּטְבִּיל שְׁלַח אָוֹתָנוּ
אַלְיהָ לְשָׁאָל הָאָם אַתָּה הָוָא אֲשֶׁר נָעַד לִבּוֹא, אָז נִחְכָּה לְאַחֲרָ?"

²¹ בָּאוֹתָה עַת רֶפ֣א רַבִּים מְפֻחָלֹת, מְנֻגָּעִים וְמִרְוחֹות רְעוּות, וְלְעוּרִים רַבִּים הַעֲנֵיק מָאוֹר עַיִינִים.

²² הַשִּׁיבָה לָהֶם: "לְכָךְ, וְהִגִּידו לְיוֹחָנָן אֶת אֲשֶׁר רָאֵיתֶם וְשָׁמְעָתֶם: עֲוֹרִים רְזָאִים, פְּסָחִים מְהֻלָּכִים, מְצֻרָּעִים מְטֻהָּרִים, חִרְשִׁים שׂוּמָעִים, מְתִים קְמִים, וְעַנְיִים מְתַבְּשָׂרִים.²³ וְאֲשֶׁרִי מִשְׁלָא אֲהֵיה לֹז לִמְכּוֹל."

²⁴ לְאַחֲר שָׁהַלְכוּ שְׁלִיחֵי יוֹחָנָן הַחֵל יִשּׁוּעַ לְדִבָּר אֶל הַמּוֹן הַעַם עַל-אַזְדוֹת יוֹחָנָן: "מָה יִצְאָתֶם לְמַדְבֵּר לְרָאֹות? קָנָה מַתְנוֹעַע בְּרוּחָם?²⁵ וּבָכָן מָה יִצְאָתֶם לְרָאֹות? אִישׁ לְבוֹשׁ בְּגִדִים מַעֲדָנִים? חַרִי הַלוֹבְשִׁים בְּגִדִים מְהֻדָּרִים וְחַיִים בְּמוֹתָרֹת, בְּאַרְמְנוֹת מְלָכִים הַם נִמְצָאים!²⁶ מָה בְּכָל זֹאת יִצְאָתֶם לְרָאֹות? נְבִיא? כֹּנו, אָוּרָן אֲנִי לְכָם, אֲף יוֹתֵר מְנֻבִּיא.²⁷ זה הוּא אֲשֶׁר פָּטוּב עַלְיוֹן, הַנְּגִינָה שְׁלָחָמָלָאכִי לְפָנֶיךָ וּפְנֵה דָרְכָה לְפָנֵיךָ.²⁸ אָוּרָן אֲנִי לְכָם, אֲין אִישׁ בִּילּוּדי אֲשֶׁה גָּדוֹל מֵיוֹחָנָן, אֲהָקְטוּן בְּמַלְכֹות הָאֱלֹהִים גָּדוֹל מִפְּנָיו."

²⁹ כָּל הַעַם אֲשֶׁר שָׁמַעוּ, וְגַם הַמּוֹכָסִים, הַכּוֹרוֹ בְּצִדְקַת אֱלֹהִים וְנִטְבְּלוּ בְּטֻבִּילַת יוֹחָנָן.³⁰ אָוּלָם הַפְּרוֹשִׁים וּבְעַלִי הַתּוֹרָה לְאַנְטְּבָלוּ אֲצָלוּ וּבְכָךְ שָׁמוּ לְאָל אֶת תְּכִנִּית הָאֱלֹהִים בַּעֲדָם.

³¹ אִם כֹּנו לִמי אֲשֶׁה אֶת אֲנֵשֵׁי הַדָּוָר הַזֶּה, וּלְמַיְהָם דּוֹמִים?

³² דּוֹמִים הַם לִילָדִים הַיּוֹשְׁבִים בְּחַצֵר הַשּׁוֹק וּקוֹרָאים אֶל חַבְרֵיהֶם בְּקֹול: 'חַלְלָנו לְכָם בְּחַלְלִים וּלְאַרְקָדָתָם, קוֹנָנו לְכָם קִנָּה וּלְאַבְכִּitem'.³³ בְּאַיִלְלָנו לְכָם בְּמַטְבִּיל, לְחַם לְאַאֲכֵל וּוַיַּיַּזְרֵר שְׁתָה, וְאַתָּם אָוּרָים 'שִׁיד בּו'.³⁴ בְּאַבְדָּה אָדָם וּוֹהָא אָוּכֵל וּשְׁוֹתָה, וְאַתָּם אָוּרָים 'הַנְּהָה אִישׁ זָוֵל וִסְׁוֹבָא, יְדִיד הַמּוֹכָסִים וְהַחֲזִיטִים'.

³⁵ אַכְנו, צִדְקַתָּה שֶׁל הַחֲכָמָה הַוְכָחָה בְּכָל בְּנֵיהֶה."

ישוע בְּבֵיתו של שמעון הַפְּרוֹש

³⁶ אֶחָד הַפְּרוֹשִׁים בָּקַשׁ מִישּׁוּעַ כִּי יִסְעַד אֶתְוָה. הַוָּה נִכְנֵס לְבֵית הַפְּרוֹש וְהִסְבֵּב שָׁם.⁷ וְהִנֵּה אֲשֶׁה חֹטְאָת מִן הַעִיר, שִׁזְדְּעָה כִּי

הוא מיסב בְּבֵית הַפִּרְוֹשׁ, הַבִּיאָה פֶּה שְׁמָן בְּשָׂם.³⁸ הִיא הַתְּקִרְבָּה מְאַחַז וְרַכְנָה לְרַגְלֵיו בְּשָׂהָא בּוֹכָה, וּבְדָמָעָתִיהָ הַחֲלָה לְהַרְטִיב אֶת רַגְלֵיו. אַחֲרֵי כֵּן נִגְבָּה אָוֹתָן בְּשֻׁעָרוֹת אֲשֶׁר, נִשְׁקָה אֶת רַגְלֵיו וּמִשְׁחָה אָוֹתָן בְּשָׂמָן בְּשָׂם.³⁹ הַפִּרְוֹשׁ שְׁחוֹמִינוֹ, כֶּרֶאוֹתָנוֹ אֶת הַנְּשָׁעָה, אָמַר בְּלֹבֶזׁ: "אֱלֹהֵי הִיא זֶה נִבְיאָה, הִיא יוֹדֵעַ מַיְהִיא וּמַה טִּיבָּה שֶׁל הָאֲשָׁה הַנוֹּגֶעת בָּזֶה – שֶׁהִיא אֲשָׁה חֲוטִיאתָה".

⁴⁰ פָּנָה אַלְיוֹ יְשֻׁועַ וְאָמַר: "שְׁמַעַנוּ, יְשַׁלֵּם לְזֹמְרָה לְךָ". אָמַר שְׁמַעַנוּ: "דָּבָר, רַבִּי".

⁴¹ לְנוֹשָׁה מִסְּים הֵיו שְׁנִי בְּעַלְיִ חֹוב. הַאָחָד הִיא חִיב לוֹ חִמְשָׁ מִאוֹת דִּינְרִים, וְהַשְּׁנִי חִמְשִׁים דִּינְרִים.⁴² כִּיּוֹן שֶׁלֹּא הַשִּׁגָּה יָדָם לְשָׁלָם וְתַּר לְשִׁנְיָהָם. וּעֲכָשָׂו, אָמַר נָא, מַיְמַשְׁנִיהם יַאֲהָב אָוֹתוֹ יָזַר?"

⁴³ הַשְׁבִּיב שְׁמַעַנוּ: "לְפִי דָּעַתִּי, זֶה שְׁהַנוֹּשָׁה וְתַּר לוֹ יָזַר". אָמַר יְשֻׁועַ: "יְפָה פְּסָקָת".

⁴⁴ וּבְפָנָתוֹ אֶל הָאֲשָׁה אָמַר אֶל שְׁמַעַנוּ: "אַתָּה רֹואָה אֶת הָאֲשָׁה הַזֹּאת? אַנְיִ נְכַנְּסָתִי לְבֵיתָה וּמִים בְּשִׁבְיל רַגְלֵי לֹא נִתְּתָה, אֲךָ הִיא בְּדָמָעָתִיהָ הַרְטִיבָה אֶת רַגְלֵי וּבְשֻׁעָרוֹתִיהָ נִגְבָּה אָוֹתָן.⁴⁵ אַתָּה נִשְׁקָה לֹא נִתְּתָה לִי, אֲךָ הִיא מִאֵן שְׁנִכְנָסָתִי לֹא חִדְלָה לְנִשְׁקָה אֶת רַגְלֵי.⁴⁶ בְּשָׁמָן אֶת רַאשֵּׁי לֹא מִשְׁחַת, אֲךָ הִיא בְּשָׁמָן בְּשָׂם מִשְׁחָה אֶת רַגְלֵי.⁴⁷ עַל כֵּן אָמַר אַנְיִ לְהָ: נִסְלָחוּ לְהָ חַטָּאתֶךָ קָרְבִּים, כִּי רַבָּה אַהֲבָתָה. אָבֵל מַיְשָׁגָלָח לוֹ מַעַט אַזְּהָב מַעַט".

⁴⁸ וְאַלְיהָ אָמַר: "נִסְלָחוּ לְהָ חַטָּאתֶךָ".⁴⁹ הַמִּסְבִּים עַפּוֹ הַחְלָוּ לְזֹמְרָה בְּלֹבֶזׁ: "מַיְהִיא זֶה שְׁגָם סָולָחָ על חַטָּאים?".⁵⁰ הַוּסִיר וְאָמַר אֶל הָאֲשָׁה: "אַמְוֹנָתֶךָ הַוּשִׁיעָה אָוֹתָה, לְכִי לְשָׁלוֹם".

נשִׁים נְלוּות אֶל יְשֻׁועַ

ח אַחֲרֵי כֵּן עַבְרָ מַעַיר לְעִיר וּמִכְּפָר לְכִפְרָ בְּשָׂהָא מִכְּרִיז וּמִבְּשִׁיר אֶת מְלֹכוֹת הָאֱלֹהִים. הַשְׁנִים־עַשֶּׂר הִי אַתָּה² וְגַם בִּמְהַ נְּשִׁים

שנֶרְפָא מִרוּחוֹת רַעֲוֹת וִמְחַלְאים: מִרְקָם הַגְּקָרָאת מְגֻדְלִית, אֲשֶר שְׁבָעָה שְׁדִים יֵצְאוּ מִמְנָה,³ וַיַּחֲנָה, אֲשֶׁת כֹּזֹא מִנהָל מַשָּׁק בַּיּוֹתָו. של הַזְּרֹדוֹס, וְשׂוֹשָׁנָה וְרַבּוֹת אַחֲרוֹת אֲשֶר בְּלַכְלוֹ אֶתְמוֹן גַּמְסִיחָו.

משל הזורע ופשו

(מתי יג 1-23; מרקוס ד 1-20)

⁴כַּאֲשֶׁר הַתְּאִסְפוּ הַמּוֹנִי אֲנָשִׁים שָׁבָאוּ אֶלְיוֹן מֶכֶל עִיר, דִבֶר בָּמְשָׁל:

⁵"הַזְּרֹעַ יֵצֵא לִזְרֹעַ אֶת זְרֹעַ; כַּאֲשֶׁר זְרֹעַ נִפְלָוּ בִּמְהָזְרָעָה זְרֹעִים בְּשׂוּלִי הַקְּרָה וְגַרְמָסָו, וַעֲזֹף הַשְׁמִים אֶכְלָ אֶתְםָ.⁶ אַחֲרִים נִפְלָוּ עַל סְלָעַ, אֲחַם צְמִיחָתָם הַתִּבְשָׂו בְּגַלְלָ חֹסֶר לְחוֹת.⁷ אַחֲרִים נִפְלָוּ בֵין קְזָצִים, אֲחַ הקְזָצִים שְׁצָמָחוּ יַחַד עַפְסָם הַחֲנִיקָו אֶתְםָ.⁸ וְאַחֲרִים נִפְלָוּ עַל אַדְמָה טֻבָּה, צָמָחוּ וַעֲשׂוּ פָרִי פִי מָהָה." לְאַחַר שָׁאַמֵר

זאת קָרָא: "מַי שָׁאַזְנִים לוֹ, שִׁישְׁמָעוּ!"

⁹שָׁאַלְוָהוּ תַּלְמִידָיו: "מַה פִּשְׁ�ׁר הַמְּפָשֵׁל הַזָּה?"¹⁰ הַשִּׁיבָה: "לְכָם נִתְנוּ לְדִעָת אֶת סְדוֹדֹת מֶלֶכְתָה אֱלֹהִים, אֶכְלָ לְאַחֲרִים – בָּמְשָׁלִים, לְמַעַן רָאוּה לֹא יְרָאוּ וּבְשָׁמָעָם לֹא יִבְינוּ. וַיָּזוֹהַ פִּשְׁ�ׁר הַמְּפָשֵׁל: הַזְּרֹעַ הָוָא דִבֶר אֱלֹהִים.¹² אַלְהָא אֲשֶׁר בְּשׂוּלִי הַקְּרָה הֵם הַשׁוֹמְעִים. אַחַר כֵּה בָא הַשְּׁטוֹן וְלֹקַח אֶת הַדָּבָר מִלְבָם, לִמְנַעַן אֶתְם מַלְהָאָמִינָן וְלַחֲשָׁעָ. ¹³ אַלְהָא אֲשֶׁר עַל הַסְּלָעָ הֵם הַשׁוֹמְעִים אֶת הַדָּבָר וּמְקַבְּלִים אֶתְם בְּשִׁמְחָה, אֲחַ שָׁרֵש אַיּוֹ לָהֶם; זִמְרָמָה יַאֲמִינָן וּבְעֵת נִשְׁׁיוֹן יַסְׁוֹג. ¹⁴ הַנוֹפְלִים בֵין הַקְזָצִים הֵם הַשׁוֹמְעִים אֲשֶׁר בְּלִכְתָם נִחְנְקִים בְּדָאָנוֹת וּבְעָשָׂר וּבְתַעֲנוֹגוֹת הַחַיִים, וְאַיִם עוֹשִׁים פָרִי רְאוֵי לְאַכְילָה.¹⁵ וְאַלְהָא אֲשֶׁר בְּאַדְמָה הַטּוֹבָה הֵם שׁוֹמְעִי הַדָּבָר הַפְּחִזְיקִים בּוֹ בְּלַב יְשָׁר וּטוֹב וּעוֹשִׁים פָרִי בְּסְבָלּוֹת."

מקומה של המנורה

(מרקוס ד 25-21)

¹⁶אֵין אִישׁ מִדְלִיק מִנוֹרָה וּמִכְשָׁה אֶתְהָ בְּכָלִי, אֶחָד לֹא יִשְׁים אֶתְהָ תְּחַת הַמְּשָׁה, אֶלְאָ עַל פָּנֵי יְשִׁים אֶתְהָ כִּדְיַ שְׁבָאי הַבִּית יְרָאוּ אֶת הָאָוֹר;¹⁷ כִּי אֵין נִסְתַּור אֲשֶׁר לֹא יָגַלְהָ וְאֵין גַּעַלְמָ אֲשֶׁר לֹא יִזְדַּעַ

ויצא לאור.¹⁸ לכו שימו לבכם באיזה אפן אתם שומעים, כי מי שייש לו ינתן לו; וכי אין לו, גם מה שחוש שיש לו ילקח ממנו."

אמו ואחו של ישוע

(מתי יב 46-50; מרקוס ג 31-35)

¹⁹ אז באו אליו אמו ו אחיו, ולא יכלו לגשת אליו בגלל הקמון.

²⁰ הודיעו לו: "אמך ואחיך עוזדים בחוץ והם חפצים לראותך",

²¹ אך הוא השיב ואמר להם: "אללה אמי ואמי – השומעים את דבר אללים ועושים".

ישוע משקיט סורה

(מתי ח 23-27; מרקוס ד 41-35)

²² באחד הימים ירד לסיירה יחד עם תלמידיו. אמר להם: "בזהו

נעבור לצדך השני של האגם". אז הפליגו משם.²³ כאשר הגיעו הוא

ברדם, והנה רום קערה ירדה על האגם והסירה נתملאה מים עד

כדי שהיא שחי בסקנה.²⁴ הם נגשו אליו והעירו באלים, "אדווננו,

אדווננו, אנחנו טובעים!" הוא התעוזר ונער ברוח ובגלים

הזעפים. הלו שוכנו ונשתחווה דממה.

²⁵ שאל אותם: "איפה אמנונתכם?"

בחיותם אחוזין יראה ופליאה אמרו זה להזה: "ובכן מי הוא זה

אשר מצוה על הרום ועל המים והם נשמעים לו!"

גירוש שדים

(מתי ח 28-34; מרקוס ח 1-20)

²⁶ הם הגיעו אל חבל הארץ הגרגשיים אשר ממול הגליל.²⁷ כאשר

עליה ליבשה, פגש אותו איש מן העיר והאיש אחוז שדים;

זמו רב לא לבש בגדים ולא גר בבית כי אם במערות הקברים.

²⁸ קראותיו את ישוע עתק ונפל ארצתה לפניו וקרא בקול גדול: "מה

לי ולך ישוע, בן אל עליון? אני מתהנו אליך, אל תענה אותי";

²⁹ שכן ישוע צוה על הרום הטמא לצאת מן האיש. פעמים רבות התקיפה אותה, והיו שומרים אותה בוביל ביציו וברגליו,

אֲלֹא שְׂהִיה מַנְתֵּק אֶת הַכְּבָלִים וַנְדַחַף עַל־יָדִי הַשֵּׁד אֶל מִקְומֹת שׁוֹמְמִים.

³⁰ שָׁאל אֹתוֹ יְשֻׁעָה: "מָה שְׁמָךְ?" הַשִּׁבְתְּאֵל: "שְׁמִי לְגַיוֹן", שְׁבוֹן שְׁדִים רַבִּים נִכְנָסוּ בּוֹ.³¹ הַשְׁדִים בְּקַשׁו מִישֻׁעַ שֶׁלְאַיְצָה עַלְيָהָם לְדַקְתַּת אֶל הַתְּהוֹם,³² וְכַיּוֹן שְׁעַדָּר גָּדוֹל שֶׁל חִזְוִירִים הִיא רֹועָה שֵׁם בְּהָרָה, הַתְּחִנְנוּ אֶל יְשֻׁעָה שְׁינִית לְהַפְּנִיס לְתוֹכָם. הַוָּא הַרְשָׁה לְהָם.³³ לְאַחֲרֵיכֶם מִן הָאֵלָה נִכְנָסוּ הַשְׁדִים בְּחִזְוִירִים, וְהַעֲדר הַסְּתָעָר מִמּוֹרֵד הַהָר אֶל הַיָּם וְטַבָּע.³⁴ כְּרָאוּכֶם אֶת הַגְּשָׁהָה בְּרָחוֹ הַרוֹעִים וְסִפְרוּ אֶת הַדָּבָר בְּעִיר וּבְכְפָרִים.

³⁵ הַתְּטוֹשְׁבִים יֵצְאוּ לְרֹאֹת מַה קָרְהָה. בְּבָוֹם אֶל יְשֻׁעָה מִצְאָו אֶת הָאֵלָה שְׁהַשְׁדִים יֵצְאוּ מִתּוֹכוֹ, וְהָוָא יוֹשֵׁב לְרֹגֵל יְשֻׁעָה לְבּוֹשׁ וְשִׁפְויָה בְּדַעַתָּו. פְּחַד מָלָא אֶת לְבָם.³⁶ הַאֲנָשִׁים שָׁרְאוּ אֶת הַמְּפֻעָה סִפְרוּ לְהָם בַּיַּד נְרָפָא אֲחֹזָה הַשְׁדִים.³⁷ וְכֹל הַהָמֹן שָׁבָא מַאֲזָר הַגְּרוּגְשִׁים בְּקַשׁ מִישֻׁעַ שְׁילֵךְ מִאֶתְכֶם, כִּי פְּחַד גָּדוֹל נִפְלֵל עַלְיָהָם. לְפִיכָךְ יַרְדֵן לְסִירָה וְחַזָּר.³⁸ אַחֲרֵה נִרְאָה שְׁיִצְאָו מִתּוֹכוֹ הַשְׁדִים בְּקַשׁ מִישֻׁעַ שְׁינִית לוֹ לְהַשְּׁאֵר אָתָנוֹ.³⁹ אֲלֹא שְׁיִשְׁעַ שְׁלַח אָתוֹ בְּאָמָרוֹ: "שׁוֹב לְבִתְחָה וְסִפְרֵ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ אֱלֹהִים". הַוָּא הַלְּךָ וְהַשְּׁמִיעַ בְּכָל הָעִיר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ יְשֻׁעָה.

ריפוי האישה שנגעה בגבגו של ישווע ותחיית בתו של יairo

(מת' ט 18-26; מרקוס ח 21-43)

⁴⁰ כִּי אֲשֶׁר חִזְרָה יְשֻׁעָה קִבֵּל הָעָם אֶת פְּנֵיו, שְׁבוֹן הַכְּלָחָפוֹ לוֹ.⁴¹ וְהַגָּה בָּא אִישׁ, יָאִיר שְׁמוֹ, וְהָוָא רַאשׁ בֵּית בְּנָסֶת. הַוָּא נִפְלֵל לְרֹגֵל יְשֻׁעָה וּבְקַשׁ מִמְנוֹ שִׁבְזָא אֶל בֵּיתָו,⁴² כִּי בֵּית יְחִידָה חִתָּה לוֹ, בְּבֵית שְׁתִים-עָשָׂרָה שָׁנָה, וְהִיא נִטְחָה לְמוֹתָה. אָז הַלְּךָ לְשֵׁם כְּשַׁהַמּוֹן הָעָם נִדְחָק סְבִיבָוֹ.⁴³ וְאַשְׁהָ זִבְתָּ דָם זֶה שְׁתִים-עָשָׂרָה שָׁנָה – שְׁהַזְכִּיאָה אֶת כָּל מְחִיתָה עַל רַוְפָאִים וְאֵישׁ לֹא הַצְלִיחַ לְרַפְאָה –⁴⁴ הַתְּקִרְבָּה מִאֲחֹוריוֹ וְנִגְעָה בְּכָנֶף בְּגַדּוֹ. מִיד נִעְצָר זֹב דָמָה.

⁴⁵ שאל ישוע: "מי זה שנגע بي?" פיו שפהל הבהיר, אמר ביפא: "אדוני, המון העם דוחק ולוחץ אותך!" ⁴⁶ אך ישוע אמר: "מי שהו נגע بي, כי הבחןתי שיצאה ממנה גבורה".

⁴⁷ האשה, בראשותה שאין היא נסתורת ממנה, נגשה ברעדה ונפלה לפניו, ובאזורני כל העם ספרה מדוע נגעה בו, וכי נרפא מיד.

⁴⁸ אמר לה ישוע: "אמונתך הושיעה אותך, בת, וכי לשלום".

⁴⁹ בשעה שדבר בא איש מביתו של ראש בית הכנסת ואמר: "בתה מתה, אל תטiris עוד את המורה". ⁵⁰ אך ישוע בשמו זאת אמר: "אל תירא, רק האמון והיא תרפא".

⁵¹ פאשר בא אל הבית לא הינה לאיש להפנס אותו, חוץ מכיפה, יוחנן, יעקב, אבי הילדה ואמה. ⁵² הפל בכו וקוננו עליה, אך הוא אמר: "אל תבכgo, היא לא מתה. היא רק ישנה".

⁵³ הם צחקו לו, כי ידעו שהיא לא מתה. ⁵⁴ אולם הוא אחז בידה וקרא: "ילדה, קומי!" ⁵⁵ אז שבה רוחה והיא קמה מיד. צוה ישוע: "תנו לה לאכל!" ⁵⁶ הזרקה השותומתו, אך הוא צוה עליהם שלא יגידו לאיש את אשר נעשה.

ישוע שלוח את שנים-עשר השלים

(מתי 15-5; מוקוס 1-7)

ט לאחר שפנס את השנים-עשר ונתן להם פח וסמכות על כל השרדים, וגם לרפא מחלות,² שלח אותם להכרים על מלכות האלים ולרפא את החולים.³ אמר להם: "אל תקחו מאומה לדרכה, לא מקל ולא פרמיל, לא לחם ולא כסף, ולא שתי כתנות לאיש.⁴ כל בית שתפנסו אליו, שם תשבו וממש תצאו לדרכך.⁵ וכל אשר לא יקבלו אתכם, צאו מכם העיר ההיא וננערו את האבק מעל רגלייכם לעדות נגידם".

⁶ הם יצאו ועבדו בקברים בהם מبشرיהם את הבשורה ומרפאים בכל מקום.

הורדוס נבוך

(מתי יד 12-1; מרקוס 1:29-14)

הוֹרְדוֹס שֶׁר הַרְבָּע שָׁמֵעׁ עַל כָּל מַה שְׁקָרָה וְנִתְמָלָא מִבּוּכָה,
מִשּׁוּם שְׁכַמְהָ אֲנָשִׁים אָמְרוּ: "יְוָחָן קָם מִבֵּין הַמְתִים".⁸ אַחֲרִים
אָמְרוּ: "אֱלֹהִים הַזֹּעֲן", וְאַחֲרִים אָמְרוּ שֶׁאָחָד הַנּוּבָיאִים הַקָּדוּמִים
קָם לְתֹחַה.⁹ אֲך֒ הַוֹּרְדוֹס אָמָרָ: "אֵת יְוָחָן הָרִי אֲנִי עַרְפָּתִי, וְמֵזָה
שֶׁאָנִי שָׂומֵעׁ עַלְיוֹ בְּדָבְרִים הָאֱלֹהִים?" הַוָּא הַשְׁפְּטָל לְרֹאֹת אָזֶה.

ישוע מכיל חמשת אלף איש

(מתי יד 21-13; מרקוס 1:30-44; יוחנן 1:14)

¹⁰ כִּאֵשֶׁר חִזְרָוּ הַשְׁלִיחִים סְפָרָו לִישְׁוֹעָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂו. הַוָּא לְקָח
אָזֶם וַיֵּצֵא אֶתְם לְבֵד לְכֹוֹן עִיר הַגְּדוּלָה בֵּית צִידָא.¹¹ כִּשְׁנוּדָע
הַדָּבָר לְהַמּוֹן הָעֵם הַלְּכוּ אֶחָדָיו. הַוָּא קָבַל אָזֶם, דָּבָר אֲלֵיכֶם עַל
מִלְכֹות הָאֱלֹהִים וַיַּרְפֵּא אֶת הַזְּקוּקִים לְרֹפִי.

¹² הַיּוֹם נָתָה לְעַרְבָּ וְהַשְׁנִינִים-עַשֶּׂר נְגָשָׂו וְאָמְרוּ אֲלֵיכֶם: "שְׁלַח נָא אֶת
הָעֵם וַיַּלְכֵו אֶל הַיּוֹשְׁבִים וְהַכְּפָרִים שְׁמַסְכִּיב כִּדֵּי לְלוֹו וְלַהֲשִׁיג אַכְלָל,
כִּי פֵה נִמְצָאים אָנוּ בָּמָקוֹם שׁוּמָם".¹³ אָמָר לְהָמָר: "תַּנוּ לְהָמָר אֶתְם
לְאַכְלָל", אֲך֒ הַמָּמָר אָמְרוּ: "אִין לְנוּ יוֹתֵר מִחְמָשׁ כְּפָרוֹת לְחָמָם וְשִׁנִּי
דָּגִים, אֶלָּא אִם בָּנוּ גַּלְדָּן אַנְחָנוּ וְנִקְנָה אַכְלָל לְכָל הָעֵם הַזֶּה";¹⁴ כִּי הַיּוֹם
שֶׁם כִּחְמָשׁת אֶלְפִים אֲנָשִׁים.

עֲנָה וְאָמָר לְתַלְמִידָיו: "הַוְשִׁיבוּ אֶתְם בְּקֻבּוֹצֹת, כִּחְמָשִׁים אֲישׁ
בְּכָל קְבוֹצָה".

¹⁵ כֵּה עָשָׂו וְהַוְשִׁיבוּ אֶת כָּלָם.¹⁶ לְקָח יִשְׁוֹעָ אֶת חְמָש כְּפָרוֹת הַלְּחָם
וְאֶת שְׁנִי הַדָּגִים, וְלֹאָחָר שְׁנִיאָעֵנִין הַשְׁמִימָה וּבְרוֹךְ עַלְיהָם, בְּצֻעָּה
אָזֶם וְנִתְנָם לְתַלְמִידָיו לְהַגִּישׁ לְעֵם.¹⁷ הַכָּל אָכְלָו וְשִׁבְעָו, וּמִפְהָ
שְׁנִוּתָר לְהָמָנָא נָאָסְפוּ שְׁנִינִים-עַשֶּׂר סְלִים.

כיפה מכיר שישוע הוא המשיח

(מתי טז 19-21; מרקוס ח 29-27)

¹⁸ פעם אחת בשהתפלל במקומם בזיד ותלמידיו היו עמו שאל אותו: "מה אומר עלי העם, מי אני?"
¹⁹ השיבו: "יש אומרים, יוחנן המטביל, יש אומרים, אלהוי, ואחרים אומרים שאחד הנביאים הקדמונין קם לתחיה."
²⁰ שאל יושע: "ואתם מה אומרים, מי אני?"
 "משיח האלים", השיב פיפה.

ישוע מדבר על מותו ותחיתתו

(מתי טז 20-28; מרקוס ח 30 עד ט 1)

²¹ אז הזהיר אותם במצוותם עליהם שלא יגידו זאת לאיש;²² כמו כן אמר: "צריך שבוד האדים יסבל הרבה, שהזקנים וראשי הכהנים והסופרים יקחוהו, שיחרג ביום השלישי יקום".
²³ אמר אל הכל: "מי שרוצה לבוא אחרי, שיתקבש לעצמו ויישא את צלבו يوم יום ונילקה אחריו;²⁴ כי החפץ להצליל את נפשו יאביד אותה. אבל המאבד את נפשו למניini, יצילנה.²⁵ מה תועלת תצמח לאדם אם ירוויח את כל העולם והוא עצמו יאביד או ינזק?²⁶ כי האיש אשר אני ודברי קיינו לו לחרפה, הוא יהיה לחרפה לבוד האדים כאשר יבוא בקבוזו ובכבוד האב והמלכים הקדושים.²⁷ ובאמת אני אומר לכם, יש מון העוזדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את מלכות האלים".

ישוע לבוש הדור

(מתי זי 1-8; מרקוס ט 2-8)

²⁸ בשמיונה ימים אחריו שאמר את הדברים האלה לkeh את כיפא ואת יוחנן ואת יעקב ועלה להר להתפלל.²⁹ בעוד הוא מתפלל השתגעה מראה פניו, ולבשו נעשה לבן מבהיק.³⁰ והינה שנינו אנשים משוחחים אותו, משה ואליהו³¹ שהופיעו בהדר כבוד ודברו על הסתלקותם אשר היה עתיד להגשים בירושלים.³² כיפא ודבריו

הו רדומים. הם התענורו ואז ראו את כבוזו ואת שני האנשים העומדים לידו.³³ בשלג פרדו מפנו אמר כיא אל יושע: "אדוני, טוב שאנו חנו בآن. נעשה נא שלוש סכות; לך אחת, למשה אחת ולאליהו אחת", ולא ידע מה שאמור.³⁴ בדברו את הדברים האלה הופיע ענן וסבד עליהם, ופחד נפל עליהם בהיותם בתוך הענן.

³⁵ יצא קול מותך הענן לאמר: "זה בני בחורי, אליו תשמעו".³⁶ באשר נשמע הקול נמצא יושע לבדו. הם שתקו ובאותם ימים לא ספרו לאיש מכך מה שראו.

ריפוי יلد מרוח רעה

(מתי י-18; מركוס ט 14-27)

³⁷ באשר ירדו מן ההר ביום הפלחה, באו עם רב לקראותו.³⁸ רבי, צעק איש מן הקמון, "אני מתחנן אליך, הבט נא אל בני, כי בו ייחיד הוא לי".³⁹ רום אוחזת בו והוא צועק פתאום; היא מזעצת אותו עד שהקצף יורד מפיו, מתעללת בו ובקשי מרפה ממנה.

⁴⁰ בקשתי מתלמידיך לגרש אותה ולא יכלו.

⁴¹ השיב יושע: "הוי דור חסר אמונה ומעונות דרכה, עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתיכם? הבא את בנה הנה!"

⁴² בעוד הוא מתקרב אל יושע הפילו השד וזעצע את גופו. אחד יושע גער ברום הטמא ורפא את הילד. לאחר מכן מפנה החזרו לאביו,⁴³ והבעל השותמו על גדרת האלהים. באשר הפל היה תמהים על מה שעשנה, אמר לתלמידיו: "הטו איזניכם למילים האלה: הגה עתיד בונחים לה מסר לידי אנשיים".⁴⁴ אה הם לא הבינו את אשר אמר, כי משמעו הסתר מהם שלא יבינו – וגם פחדו לשאל אותו על הדבר הזה.

מי הגadol

(מתי יח-5; מרקוס ט 33-37)

⁴⁵ נעורה בהם השאלה – מי הגadol בהם. יושע, שידע את מתחשבת לבם, לחת יلد, העמיד אותו לידי⁴⁶ ואמר להם: "כל

המקבל את הילך זהה בשמי, אותו הוא מקבל; ומהמקבל אותו מקבל את אשר שלחני. הקטן שבכלכם הוא הגדול.⁴⁹
מי שאינו נבדקם – אתם

(מרקוס ט 38-40)

⁴⁹ יוחנו פנה אליו ו אמר: "אדוני, ראיינו איש מגרש שדים בשמה
ומגענו בעדרו, כי איןנו הולך עמננו."

⁵⁰ אמר לו ישוע: "אל תמנעו בעדרו, כי מי שאינו גודכם, אתם
הוא."

כפר שומרוני מסור ל渴בל את ישוע

⁵¹ כאשר מלאו ימי להקלח⁵⁰ השמיימה שם פנו לכת לירושלים
⁵² ושלחו שליחים לפניו. הם חלכו ובאו אל אחד מכהני השומרונים
להכין מה שנחוץ בשביבו,⁵³ אך לא קבלו מה שפניהם היו
מועדות לירושלים.⁵⁴ פשראו זאת יעקב ויוחנן תלמידיו, אמרו:
"אדוננו, רצונך כי נזכה שתרד אש מן השמים ותאכל אותן?"
⁵⁵ אך הוא פנה אליהם וגידר בהם [באמרו]: "איןכם יודעים בני
אייז רוח אתם!⁵⁶ כי בורא אדם לא בא לנרגם לאבדן נפשות בני
אדם, אלא להושיען[...]. הם הילכו לכפר אחר.

תשובה לבקשתים לכת אחרי ישוע

(מתי ח 19-22)

⁵⁷ בעת שהילכו בדרך פנה אליו מישו ו אמר: "אדוני, אלך אחריך
לכל מקום שתתלה".

⁵⁸ אמר לו ישוע: "לשוונים יש מאורות ולעוז השמים קנים, אבל
בונְהָאָדָם אין לו מקום להגיהם את רשותו".

⁵⁹ ואל איש אחר אמר: "לה אחריך" אך הלה השיב: "אדוני, תן לי
תחלה לכת לקבר את אבי".

⁶⁰ אמר לו ישוע: "הנח למתיים לקבר את מתיהם ואתה לך הזכיר
את מלכות האלים".

⁵⁰ ס 51: להקלח השמיימה – או: לעליות

⁶¹ איש שלישי פנה אליו ו אמר: "אלך אחראית, אדוני, אבל קדם הנicha לipharr מבני بيתי".

⁶² השיב לו יושע: "מי שישם את ידו על המחרשה ומabit אחוריית לא יכשר למלכות האלהים".

ישוע שלוח שבעים ושנים תלמידים

אחורי הדברים הראה מנה האדון עוד שבעים ושנים ושלחה אותם לפניו, שניים שניים, אל כל עיר ומקום אשר התכוון לבוא לשם.² הקציר רב, ואילו הפוצלים מעטים", אמר להם, "לכון התפללו לאדון הקציר שישלח פוצלים אל קצירו.³ לכו! הנה שולח אתכם ככבשים בין זבים. אל תקחו עפקם לא ארנק ולא פרמיל ולא געלים, ואל תשאלו לשולם איש בדרכה.⁵ לכל בית שתפנסו אמרו תחלה ישולם לבית זהה.⁶ ואם יהיה שם איש שלום, הישולם שלכם ישירה עליו; אם לא – אליכם ישוב. באותו הבית השארו, ואכלו ושתו ממה שיש אצלם, כי ראיי הפועל לשכרו. אל תעברו מבית לבית.⁸ בכל עיר שתפנסו אליה ויקבלו אתכם, אכלו את אשר יגישו לכם,⁹ רפאו את החולמים אשר בה ואמרו להם, קרבה אליכם מלכות האלהים.¹⁰ ובכל עיר שתפנסו אליה ולא יקבלו אתכם, צאו אל רחובותיה ואמרו, ¹¹ גם את אבק עירכם שנתקבך לרוגינו אנחנו מנעריהם עליכם; אך דעו لكم: קרבה מלכות האלהים.¹² אומר אני לכם, כל יותר יהיה לסדום ביום ההוא מאשר לאotta עיר.¹³ אווי לך פורזין!¹⁴ אווי לך בית צידא!¹⁵ כי אלו נעשו בצו וצדון הפלאות שנעשו בתוכנו, הרי מפבר היו חזרים בתשובה ויושבים בשוק ואפר.¹⁴ ובכל זאת לצורך וצדון יקל בדין מכם.¹⁵ ואת כפר נחום, האם לשminus תעלוי? שאולה תרד!

¹⁶ השומע אליכם, אליו הוא שומע. הדזה אתכם, אותו הוא דזהה. והדזה אותה דזהה את אשר שלחני".

השביעים ושנים חוזרים

¹⁷ השביעים ושנים חזרו בשמחה ואמרו: "אדוננו, אפילו השדים נכנעים לנו בשםך".

¹⁸ אמר להם: "ראיתי את השטן נופל כברק מן השמים. ¹⁹ הנה נתתי לכם את הפח לרמס נחשים ועקרבים ואת כל מה האויב, ימואמה לא יפגע בכם. ²⁰ ובכל זאת אל תשמחו על שהרונות נכנעות לכם; שמחו על זה ששמותיכם נכתבו בשמים".

²¹ איתה שעה נתמלא בשמחת רום הקץ ואמר: "МОזה אני לה, אבי, אדון השמים והארץ, כי הסתרת את הדברים האלה מוחכם והגבונים גליתם לעולמים. כו, אבי, שהרי זה היה רצון מלפניך".

²² הפל נמסר לי מאות אבי ואין איש יודע מי הוא הבן, זולתי האב; אף לא מי הוא האב, זולתי הבן וכל מי שהבן רוצה לגלות לו".

²³ הוא פנה אל התלמידים לבדם ואמר: "אשרי העינים הרזאות את מה שआתם רואים. ²⁴ אומר אני לכם, נביאים ומלאכים רבים חפכו לראות את אשר אתם רואים ולא ראו; ולשם עת אשר אתם שומעים ולא שמעו".

המשל על השומרוני הטוב

²⁵ איש אחד, בעל תורה, קם לבחון אותו ואמר: "רב, מה עלי לעשות כדי לרשת חי עולם?"

²⁶ שאל ישוע: "מה כתוב בתורה? מה אתה קורא?" ²⁷ השיב בעל התורה: "ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-MANDך ובכל שעלה, אהבת לרעה כמוך".

²⁸ אמר לו ישוע: "יפה ענית, עשה זאת ותחיה".

²⁹ אבל מאחר שרצה להמציא הצדיק לעצמו, שאל את ישוע: "ומי הוא רעיך?"

³⁰ הַשִּׁבֵּב יָשֻׁעַ וְאָמָר: "אִישׁ אֶחָד יָרַד מִירוֹשָׁלַם לִירִיחוֹ וַיַּפְלֵל בַּיָּדָיו שׂוֹדָדים. הַלְלוּ הַפְּשִׁיטוּ אֶתְנוֹ וְהַפּוֹהֵג, וְהַלְכוּ לְהַם בְּעַזְבָּם אֲזֹתוֹ מַשְׁלֵל בֵּין מוֹתָת לְחַיִים. ³¹ וְהַנְּהָה כְּהוּ אֶחָד יָרַד בָּאוֹתָה הַדָּרָה, אֲחֵר כְּרָאוֹתָה אֶת הָאִישׁ, עַבְרָה לִצְדֵּק הַשְׁנִי שֶׁל הַדָּרָה. ³² כְּנָון גַּם אִישׁ לְוַיִּסְרֵר בָּא לְמִקְומָן וְרוֹא אֶתְנוֹ, עַבְרָה לִצְדֵּק הַשְׁנִי שֶׁל הַדָּרָה. ³³ וְהַנְּהָה שׁוֹמְרוֹנִי אֶחָד, שׁעַבְרָה בַּדָּרָה, הַגִּיעַ אַלְיוֹ, וְכַשְּׁרָאָה אֶתְנוֹ נִתְמַלֵּא רַחֲמִים. ³⁴ נִגְשֵׁא אַלְיוֹ, יִצְחָק שְׁמָנוֹ וַיַּיְנֵן עַל פְּצַעַיו וְחַבְשֵׁ אֶתְם. אַחֲרֵי כֵּן הַוּשִׁיבוּ עַל בְּהַמְּטוֹן וְהַזּוֹבֵיל אֶתְנוֹ אֶל פְּנִידָק וְשֵׁם דָּאג לְצַרְכָיו. ³⁵ לִמְחרָת הַזּוֹצִיא שְׁנִי דִינְרִים, נִתְנַנְּם לְבַעַל הַפְּנִידָק וְאָמָר: 'דָּאג לוֹ אֶתְהָ; וְכָל מַה שְׁתוֹסִיף אֲחִזּוֹר לְה בְּשּׁוּבִי.' ³⁶ וּבְכָנוּ מַה דִּעְתָּה, מַיְמָן הַשְׁלֹשָׁה הָיָה רַע לְנוֹפֵל בַּיָּדִי הַשׂוֹדָדים?"

³⁷ הַשִּׁבֵּב בַּעַל הַתּוֹרָה: "זֶה שְׁעַשָּׂה עַמּוֹ חֶסֶד." אָמָר לוֹ יָשֻׁעַ: "לְה וְעַשָּׂה כְּنָום אֶתְהָ."

ישוע אצל מורתא ומרים

³⁸ בְּעַת מִשְׁעָם נִכְנֵס לְכַפֵּר אֶחָד, וְאַשְׁהָ אֶחָת אֲשֶׁר שְׁמָה מִרְתָּא קִבְּלָה אֶתְנוֹ אֶל בִּיתָה. ³⁹ הַחִיָּת לְה אֶחָות, מְרִים שְׁמָה, שִׁיְשַׁבָּה לִבְגִּילִי הָאָדוֹן וְשִׁמְעוֹת אֶת דָבָרוֹ, ⁴⁰ וְאַלְוָן מִרְתָּא הַחִיָּת טְרוֹדָה בְּרַב שְׁרוֹתָה. הִיא נִגְשָׁה אַלְיוֹ וְאָמָרָה: "אָדוֹנִי, הָאָם לֹא אֲכַפֵּת לְה שְׁאַחֲזָותִי הַשְׁעִירָה אֲזֹתִי לְשָׁרֵת לְבָדִי? אָמָר נָא לְה שְׁטַעַזְרַז לִי."

⁴¹ הַשִּׁבֵּב לְה הָאָדוֹן: "מִרְתָּא, מִרְתָּא, אֶת דֹּאָגָת וּמִתְּרַגְּשָׁת עַל דָּבָרִים רַבִּים, וּרְוקֵךְ אֶחָד צְרִיכָה; וּמְרִים בְּחַרְחָה בְּחַלְקָה הַטּוֹב אֲשֶׁר לֹא יַלְקַח מִמֶּנָּה."

כיצד להתפלל

(מתי ו:9-15; ז:11-15)

וְאַתָּה בָּאֵיזָה מִקְומָן וְהַתִּפְלֵל. כְּשֶׁפְּסִים אָמָר לוֹ אֶחָד מַתְלִמְדִיו: "אָדוֹנִי, לִמְדָנו לְהַתִּפְלֵל, כְּשֶׁמֶשׁ שְׁגָם יוֹחַנָּן לִמְדָ אֶת תַּלְמִידָיו."

² אָמָר לְהָם יָשֻׁעַ: "בָּאֲשֶׁר אַתֶּם מַתִּפְלֵלִים אָמְרוּ:

אָבִינוּ, יְתַקְדִּשׁ שְׁמָה, תִּבוֹא מִלְכֹותָה.

³ אֶת לְחֵם חֲקָנוּ תַּן לָנוּ יוֹם יוֹם;

⁴ וְסַלְחָנָנוּ עַל חַטָּאתֵינוּ,

כִּי גַם אָנָחָנוּ סֻלְחִים לְכָל הַחֹזְטָאִים לָנוּ;

וְאֶל תְּبִיאָנוּ לִידֵי נֶשְׁיּוֹן."

⁵ הַוּסִיף וְאָמַר לָהֶם: "אִם אֶחָד מִכֶּם יָלֹךְ אֶל יְדֵיכֶם בְּחִזּוֹת הַלִּילָה וַיָּאֹמֶר לוֹ, יְדִידִי, פָּלוּה לִי שְׁלוֹשׁ כְּבָרוֹת לְחֵם,⁶ כִּי חֶבְרִי הָגִיעַ אַלְיָם פְּדָרָה וְאַזְן לִי מַה לְהִגִּישׁ לוֹ? ⁷ זֶה שְׁבַתּוֹתְךָ הַבַּיִת יְשִׁיבָה וַיֹּאמֶר, 'אֶל תַּעֲרִיד אֶתְّהִי, הַדְלָת בְּבָרָגְעָלָה וַיְלִדִי אֶתְّהִי בְּמַטָּה. אִינְנוּ יְכֹלְלָה לְקוּם וְלִתְתַּחַת לְהָ' – ⁸ אָוּמָר אָנָּנוּ לְכֶם, גַם אָמַר לְאָנָּנוּ לִתְתַּחַת לוֹ עַל הַיּוֹתוֹן יְדֵיכֶם, יְקוּם בְּגַלְלֵי הַעֲצָתוֹ וַיִּתְנוּ לוֹ בְּכָל צְרָפָה.⁹ וְאָנָּנוּ אָוּמָר לְכֶם, בְּקָשׁו וַיִּגְתְּנוּ לְכֶם, חָפְשׁו וַתִּמְצָאוּ, דְּפָכוּ וַיַּפְתַּח לְכֶם.¹⁰ כִּי כָל הַמִּבְקָשׁ מִקְבָּל, וַהֲמִחְפֵשׁ מִזְאָצָא, וַהֲמִתְדַּפֵּק יַפְתַּח לוֹ.¹¹ וּמִי מִכֶּם הָאָב שָׂבַנָּו יַבְקַשׁ מִמְּנוּ דָּג וְהַוָּא יַתְנוּ לוֹ נְחַשׁ בָּמְקוּם דָּג?¹² אוֹ אָמַר יַבְקַשׁ בִּיכָּה יַתְנוּ לוֹ עַקְרָב?¹³ הַנּוּ אָתָּם הַרְעִים יוֹדְעִים לִתְתַּחַת מִתְנּוֹת טוֹבּוֹת לְבָנֵיכֶם, כָּל שְׁפַנּוּ הָאָב שְׁבָשִׁים יַתְנוּ אֶת רִוְּתָה הַקְּדָשׁ לִמְבָקְשִׁים מִמְּנוּ!"

ישוע נגד בעל-זבול

(מתיה יב:22-30; מרכוס ג:20-27)

¹⁴ בְּאֶחָד הַיּוֹם גָּרַשׁ שֵׁid שָׁגָרָם לְאַלְמֹות. כִּי שָׁר יָצָא הַשְׁדָה הַחֵלֶב לְדִבָּר וְהַהְמוֹן הַשְׁטוּם. ¹⁵ אֶלָּא שְׁפָמָה מִהָּם אָמְרוּ:

"בְּעֹזֶרֶת בַּעַל-זָבוֹל שֶׁר הַשְׁדִים הוּא מְגַרֵּשׁ אֶת הַשְׁדִים".

¹⁶ וּאֶחָרִים שְׁהַתְּפֻנוּ לְנִסּוֹתָו בְּקָשׁו מִמְּנוּ אֶתְּנָהָרָם הַשְׁמִינִים. ¹⁷ אֲنָה הוּא יְדֻעַ אֶת מִחְשֹׁבּוֹתֵיכֶם וְאָמַר לָהֶם: "כָּל מַמְלָכָה הַמִּפְלָגָת בַּתּוֹךְ עַצְמָה – תִּחְרַב, וּבֵית עַל בֵּית יַפְלֵבָה. ¹⁸ וְאִם גַם הַשְׁטָן הַתְּפִלֵּג בַּתּוֹךְ עַצְמָו, פִּיצֵּד תִּעֲמֹד מַמְלָכָתוֹ? שְׁפַנּוּ אֶתְּנָרִים אָתָּם כִּי בְּעֹזֶרֶת בַּעַל-זָבוֹל אָנָי מְגַרֵּשׁ אֶת הַשְׁדִים". ¹⁹ אֲנָה אָמַר אָנָי מְגַרֵּשׁ אֶת הַשְׁדִים בְּעֹזֶרֶת בַּעַל-זָבוֹל, בְּעֹזֶרֶת מִמְּגַרְשִׁים אָתָּם בָּנֵיכֶם?

לכון הם יהיו שופטיכם.²⁰ ואם בaczbeu אלְהִים מגרש אני את השלדים, כי אז הגעה אליכם מלכות האללים.²¹ באשר האיש החזק החמוש היטב שומר את ביתו שלו, הרי שלום לרכושו.

²² אך בשותקה אוטו איש חזק ממנו ומתגבר עליו, הוא לוחם ממנו את נשקו שביחבו ומחלק את השלל.

²³ מי שאיננו אתי – נגדי הוא, ומילאנו אוסף אתי – מפזר.

шибת הרוח הטמאה

(מתי יב 45-43)

²⁴ הרום הטעמה היוצאה מן האדם משוטטה במקומות ציה ומקשת לה מנotta, וכשהינה מוצאת היא אומרת, אשובה אל ביתי שיצאת ממנה.²⁵ היא באה ומוצאת אותו מטאטא ומהדר.²⁶ אז היא הולכת ולוחחת אתה שבע רוחות אחרות רעות ממינה וכן נקנשות לשפניהם. אכן גרוועה אחריתו של האיש והוא מראשו.

האו האמת!

²⁷ באשר דבר את הדברים האלה קראה אשה אחת מן ההמון ואמרה לו: "אשורי הבטן אשר נשאה אותה ואשורי השדים שנתקפת מכם!"

²⁸ על פה הגיב באמרתו: "ויזהר נכוון, אשורי השומעים את דבר אלהים ושוררים אותם".

הבקשה לראות זאת

(מתי יב 38-42; מרקוס ח 12)

²⁹ בהתקהל עם רב סביבו פתח פיו ואמר: "הדור הזה דור רע הוא. אותן הוא מבקש, אף אותן לא ינתן לו מלבד אותן יוניה הנביא.

³⁰ וכן שיונה היה לאות לאנשי נינויה בון יהיה בדור האדים לדור זהה.³¹ מלכפת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה ותרשיעו אותן, שפניהם היא באה מקצת הארץ לשמע את חכמת שלמה; והנה גודל משלמה כאן!³² אנשי נינויה יקומו במשפט עם הדור

הזה וירשעוהו, שפנּוּ הַם חִזְרוּ בְתִשׁוֹבָה בְקָרְיאַת יוֹנָה; וַהֲגֵה גָדוֹל
מִיּוֹנָה בָּאָנוֹ!

אור הגוף

(מתי ה 15:22-23)

³³"אין איש מְדֻלִיק מִנְוָרָה וַיִּשְׂם אֹתָה בַמִּקְומָן נִסְתַּר אוֹ תְּחַת כֶּד,
אֶלָּא עַל כֹּן יִשְׂלִים אֹתָה כִּי שָׁבָא הַבַּיִת יַרְאֵו אֶת הָאוֹר.³⁴ ³⁴מִנּוֹרָת
הַגּוֹף הִיא הַעֲיוֹן. כַּאֲשֶׁר עִינָך טוֹבָה, גַם כָּל גּוֹפָך מְוֹאָר. אֵת בְּהִיּוֹתָה
רַעֲתָה, גַם גּוֹפָך קָשָׁוֹה.³⁵ עַל כֹּן הַזָּהָר פָּוֹ יִחְשַׁך הָאוֹר אֲשֶׁר בְּקָרְבָּך.
³⁶ לְפִיכָךְ אִם כָּל גּוֹפָך אָוֹר הַוָּא וְאִין בֹּו שָׁוֹם חָשָׁה, אָזִי כָּלּוּ יִאָרֶר
כִּמו בְּהָאֵיר לְהַקְמֹנָרָה בְּזָהָרָה."

דברי תוכחה על הפרושים ובעלי התורה

(מתי כג 1-36; מרקוס יב 38-40; לוקס כ 45-47)

³⁷ בְּשָׁעָה שְׁדַבֵּר בְּקֶשׁ מִפְנוּ פָּרוֹשׁ אֶחָד בַּיּוֹסֵד אֶתְוֹ, וְאַמְנָם
הוּא נִכְנָס וְהַסֵּב אֶל הַשְּׁלַחַן.³⁸ רָאָה זֹאת הַפָּרוֹשׁ וַתִּמְהַעַל שְׁלָא
טַבֵּל לִפְנֵי הַסְּעֻדָה.³⁹ אָמַר אֱלֹי הָאָדוֹן: "הַנֶּה אַתָּם הַפְּרוֹשִׁים
מַטְהָרִים אֶת הַכּוֹס וְאֶת הַקְעָרָה מִבְחֹזָן, אֶלָּא שְׁתוֹתְכֶם מֶלֶא גָּזָל
וּרְשָׁעָה.⁴⁰ קָסִילִים! הַיּוֹצֵר אֶת הַחַווֹן הָאָם לֹא יָצַר גַם אֶת הַפְּנִים?
⁴¹ וְאַתֶּם, תָּנו לְצִדְקָה אֶת מָה שְׁבָפְנִים וְאֶז הַכְּלָחָור לְכֶם.⁴² אָז
לְכֶם הַפְּרוֹשִׁים, בַּי נֹתְנִים אַתָּם מַעֲשֵׂר מִמְנַתָּה וּפִיקָם וּמַפְלִירָק,
וּמַזְנִיחִים אֶת הַמִּשְׁפָט וְאֶת אֶחָבת אֱלֹהִים. אֶת אֶלָּה הִיה צְרִיךְ
לְעַשּׂוֹת וְאֶפְאֶת הַאֲחֶרִים לֹא לְהַזְנִית.⁴³ אָזִי לְכֶם הַפְּרוֹשִׁים, בַּי
אָוֹבָבִים אַתָּם אֶת מִזְבֵּחַ הַכְּבֹוד בְּבָתִי הַפְּנִיסָת וּבְרָכוֹת שְׁלוֹם
בְּשָׁוֹקִים.⁴⁴ אָזִי לְכֶם, בַּי דּוֹמִים אַתָּם לְקָבְרִים שְׁאֵינְם נְקָרִים וּבְנִי
אָדָם מִתְהַלְקִים עֲלֵיכֶם מִבְלִי לְדַעַת זֹאת."

⁴⁵ אֶחָד מִבְעָלֵי הַתּוֹרָה הַגִּיב וְאָמַר: "רַبִּי, בְּדָבְרֵיךְ אֶלָּה אַתָּה פּוֹגֶע
גָם בָּנוֹ."

⁴⁶ הַשִּׁיב יִשּׁוּעָה: "אָזִי גַם לְכֶם בְּעָלֵי הַתּוֹרָה, בַּי מַעֲמִיקִים אַתָּם עַל
בְּנֵי אָדָם מִשְׁאות בְּבָדִים מִנְשֹׂא, וְאַתָּם בְּעַצְמֵיכֶם אַיִינְכֶם נְגֻעִים

במושאות גם באחת מאנצ'בורייתיכם.⁴⁷ אוי לכם, כי בונים אתם את קברות הנבאים והרי אבותיכם הרוגום.⁴⁸ על פון עדים אתם המסכניםים למשעי אבותיכם, שכן מה הרגו אותם ואתם בונים את קבריהם.⁴⁹ משומך גם אם אמרה חכמת האלים: יאשר אליהם נבאים ושליחים ומם יחרגו וירדו;⁵⁰ למען ידרש מכם הדור הזה גם כל הנבאים אשר נשפך מכאן היסוד תבל,⁵¹ מדם הבל עד גם זכריו אשר נהרג בין המזבח והביה. פון, אומר אני לכם: דרוש ידרש מכם הדור הזה.⁵² אוי לכם בעלי התורה! כי היסרותם את מפתח הדעת; אתם עצמכם לא נכנסתם ומון הבאים מנענתם מהכנס.

⁵³ כאשר יצא משם החלו הסופרים והפרושים להתייחס אליו בעוננות עמוקה ולחקור אותו בענינים רבים,⁵⁴ בczpiah לזכרו בדבר פיו.

דברי הזירה והדרך

(mateyi 26–33; יב 19–20)

ובזמן שהתאספו רבעות אנשים עד כי דרכו זה על רגלו של זה, החל לדבר אל תלמידיו תחלה: "הזהרו מושאור הפירושים, שהוא האביות.² אין דבר מ恳חה שלא יגלה ואין נסתור שלא יידע.³ לפיכך כל מה שאמרתם בחשך ישמע באור, ומה שלחשתם בחדרי חדרים יכרז מעל הגנות.⁴ ואני אומר לכם, ידידי, אל תפחדו ממי ההורגים את הגוף שאחריו כו לא יותר להם לעשות דבר.⁵ אבל אזהיר אתכם מפני מי לירא: יראו מפני שסמכות בידו להרוג ואחריו כו להשליך לגדתונם. פון, אומר אני לכם, מפני יראו.⁶ האם לא נמקורות חמוץ צפירים בשני אסרים? גם אחת מהן אינה נשכח מלפני אלהים.⁷ ואולם אפלו שערות ראשכם נמננו כלן. אל תפחדו; יקרים אתכם מצפירים רבים.⁸ ואני אומר לכם, כל המודה بي לפניהם בני אדם גם ברהאדים יודה בו לפניהם מלאכי אלהים.⁹ והਮחייב בי לפניהם בני אדם יכחש בו לפניהם

מלאכי אליהם.¹⁰ כל מי שיאמר דבר נגדי בונדָה אדם יסלח לו, אך המנאנץ את רוח הקדש לא יסלח לו.¹¹ וכאשר יביאו אתכם אל בתני בנטה ולפניהם שליטים ורשויות, אל תדאגו איך ומה תשיבו או מה תאמרו;¹² כי רוח הקדש תזרה לכם באוטה שעה את מה שצורך לומר.

המשל על העשיר הטיפש

¹³ מישחו מן הַהֲמוֹן אמר אליו: "רבי, הגד נא לאחי שיחלק אתי את הירושה".¹⁴ אך הוא השיב לו: "בונְאֶיךָם, מי שם אותי לשופט עלייכם או למחילך?"¹⁵ הוסיף ואמר להם: "שיימו לב והזהרו מבעל חמידנות, כי חמי האדים אינם תלויים בשפע נכסיו".

¹⁶ ספר להם משל: "שׂדָהוּ של איש עשיר אחד הניב יבול רב.¹⁷ חשב האיש בלבו, מה עשה, אין לי מקום לאסף את יבולוי.¹⁸ אמר, זאת עשה, הארס את אסמי ואבנה גдолים מיהם, ובهم אכינס את כל תבואה ורכושי.¹⁹ ואמר לנפשי: נפשי, יש לך הרבה דברים טובים שנאגרו לשננים רבות. הנפשי, אכלוי, שתי ושותמי.²⁰ אלא שאלהים אמר לו: בסייל! בעצם הלילה זהה ידרשו ממך את נפשך, ומה דברים שהכנתם למי יהיו?²¹ בכה הוא מי שיוציאך בשביל עצמו ואיןו מעשיר למעון אליהם".

אל דאגה

(מתי 1:25-34; 21:1)

²² אמר לתלמידיו: "לכון אומר אני לכם: אל תדאגו לנפשכם מה תأكلו; ולגופכם – מה תלבשו.²³ הלא הנפש חשובה מון המזון, והגוף חשוב מן הלבוש.²⁴ התבוננו אל העורבים: אינם זורעים ואני קוצרים. גם אסם או מחסן אין להם, ולאיים מצלפלל אותם. על אחת כמה וכמה חשובים אתם מן האפרים!²⁵ וכי מכם בדאגתו יכול להוסיף טפח על שננות חיו?²⁶ וכיון שאינכם יכולים לעשות דברים פערתיים, למה תדאגו לשאר הדברים?

¹⁰ ב' 25: להוסיף – או: להוסיף אמה על קומתו?

²⁷התבוננו אל השווענים, איך הם גמדלים; אין טוונים אף אין ארגים. אך אומר אני לכם, גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחד מהם.²⁸ ואמ בכה מלכיש אלהים את חציר השדה, אשר היום ישנו ומחר ישלח לתוך התנור, על אחת כמה וכמה אתכם, קטני אמונה!²⁹ גם אתם, אל תהיו שוואלים מה תאכלו ומה תשותגו, ואל תהיו דוגמים.³⁰ כי אמות הולם מבקשים את כל הדברים האלה, ואתם, אביכם יודע שאתם צריים להם.³¹ לכן בקשו את מלכותו, וכל אלה יקספו לכם.³² אל תירא עדך קוץ, כי לרצון היה מלפני אביכם לחתת לכם את המלכות.³³ מכרו את נכסיכם ותנו לצדקה. עשו لكم ארנקים שאינם מתבלים, אוצר לא מתפללה בשמיים – במקום שאין גנב מתקבר לשם ואני העש משיחית;³⁴ כי במקום שמנח אוצרכם, שם יהיה גם לבבכם."

יש לעמוד על המשמר

(мотי כד 45-51)

³⁵"יהו מתניכם חגורים ומנורותיכם דולקות.³⁶ ואתם היו דומים לאנשים המהכים לאזרום בצפיה לבואו מן אותם העבדים אשר האדון בבואו ימצאים עומדים על המשמר. אמר אביכם אני לכם, הוא יאזור את מתניינו, יושיבם, ויגש לשרת אותם.³⁷ אשורי אותם העבדים אשר האדון בבואו ימצאים עומדים על המשמר. אמר אביכם אני לכם, הוא יאזור את מתניינו, יושיבם, ויגש לשרת אותם.³⁸ ואם בוא באשמרת השניה או באשמרת השילישית וימצאים בה, אשורי העבדים ההם.³⁹ זאת דעתו: אלו ידע בעל הבית באיזו שעיה בוא הגנב, לא היה מנית לחדר אל ביתו.⁴⁰ גם אתם היו מוכנים, כי בשעה שלא תעללה על דעתכם יבוא בון-האדם."

⁴¹ שאל ביפא: "אדוןנו, הרק לנו אתה אומר את המשפט הזה או לפלו?"

⁴² השיב האדון: "מי הוא אפוא הסוכן הנאמן והגבון אשר האדון יפקידתו על משורתיו לחתת להם את ארכותם בזמן?⁴³ אשורי

העבד ההוא אֲשֶׁר אָדוֹנִיו יַבּוֹא וַיַּמְצֵא־הוּ אֹנוֹ⁴⁴ אֶמְתָּה אֲנִי אָוֹםֶר לְכֶם, עַל כֵּל נְכָסִיו יַפְקִיד אֶתְכֶם.⁴⁵ אֲךָ הַעֲבָד הַהוּא אָמַר בְּלֹבוֹ, 'מַאֲחָר אָדוֹנִי לַבּוֹא, יִתְחַלֵּל להַכּוֹת אֶת הַעֲבָדים וְהַשְׁפָחוֹת וְלֹא־כָל וְלֹשֶׁתּוֹת וְלַהֲשַׂתְּפָר,⁴⁶ בּוֹא יַבּוֹא הָאָדוֹן שֶׁל אֶתְכֶם עַבְדָּן בַּיּוֹם שֶׁאַינְנוּ מִצְפָּה לָנוּ וּבְשָׁעָה שֶׁאַינְנוּ יוֹדֵעַ, וַיַּשְׁפַּר אֶתְכֶם וַיְשִׁים חָלֻקוֹ עִם הַבְּלָתִידִים אַמְּנִינִים.⁴⁷ וְהַעֲבָד הַהוּא אֲשֶׁר יַדַּע אֶת רְצָוֹן אָדוֹנִיו וְלֹא הַכִּינו וְלֹא עָשָׂה כְּרַצְוֹנוֹ יַכְהַרְחֵב מִכּוֹת רְבּוֹת.⁴⁸ אֲבָל זֶה שְׁלָא יַדַּע וְעָשָׂה דְּבָרִים שֶׁהוּא חַבֵּעַ לְעַלְיוֹן מִפּוֹת, יַכְהַרְחֵב מִעֵט. כָּל מַיְשִׁינְטוּ לוּ הַרְבָּה, יִדְרְשֶׁ מִמְּנוּ הַרְבָּה; וּמי שַׁהֲפִקֵּד בִּידֵו הַרְבָּה, יִדְרְשֶׁ מִמְּנוּ עוֹד יוֹתָר."

פילוג בגאל ישוע

(מתי י' 36-34)

⁴⁹"אֲשֶׁר בָּאתִי לְשַׁלֵּחַ עַל פָּנֵי הָאָרֶץ וּמָה חַפְצָתִי שֶׁכְּבָר תַּבְעָרָה!⁵⁰ אֲלֹא שָׁעַלְיִ לְהַטְבִּיל טְבִילָה וּמָה כְּבָדָה עַלְיִ הַמוֹעֲקָה עַד אֲשֶׁר תַּשְׁלִימָן!⁵¹ הַסּוּבָרִים אַתֶּם שְׁבָאתִי לְשִׁים שְׁלוֹם בָּאָרֶץ? לֹא, אָוֹמֶר אַנְיִ לְכֶם, אֲלֹא מִחְלָקָת.⁵² מִעֵתָה חִמְשָׁה בְּבִית אֶחָד יִהְיוּ שְׁרוֹויִים בִּמִחְלָקָת, שְׁלוֹשָׁה נִגְדָּשִׁים שְׁנִים וָשְׁנִים נִגְדָּשִׁה.⁵³ הַאָב נִגְדָּה הַבָּן וַיַּהֲבֹן נִגְדָּה הַאָב; הַאָם נִגְדָּה הַבָּת וַיַּהֲבֹת נִגְדָּה הַאָם; הַחַמּוֹת נִגְדָּה בְּלִתָּה וַיַּהֲפִלָּה נִגְדָּה חִמְוֹתָה."

הבחנת הזמן

(מתי טז 2-3)

⁵⁴ אמר גם אל הַהֲמוֹן: "כִּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹזְאִים עַנְנִי עֹלָה מִמִּעֵרֶב, מִיד אַתֶּם אָוּמְרִים 'גָּשֵׁם בָּא'; וְאַכְנוּ הַגָּשֵׁם בָּא.⁵⁵ וְכִאֲשֶׁר נוֹשֶׁבֶת רוח דָּרוּמִית אַתֶּם אָוּמְרִים 'יְהִיא חַם', וְאַכְנוּ הַחַם בָּא.⁵⁶ צְבוּעִים! אַתָּה פָּנֵי הָאָרֶץ וִפְנֵי הַשָּׁמֶן יוֹדְעִים אַתֶּם לְפִרְשָׁה, הַכִּיצְדָּק אַיִנְכֶם יוֹדְעִים לְפִרְשָׁה אַתָּה הַזָּמָן הַזֶּה?"

התפישות

(מתי ה 26-25)

⁵⁷ יְמִדּוּ אַתֶּם בָּעֵצֶם כֵּם אַיִּכְם שׁוֹפְטִים נִכְונָה? ⁵⁸ בָּאָשָׁר אַתָּה הֹלֵךְ עִם אִישׁ רַבְבָּה אֶל הַשְׁלִיט, הַשְׂתִּיד לְהַשְׁלִימָה עָמוֹ בְּעוֹזָךְ בְּקָרָה; שָׁאֵם לֹא כִּנְחַב אַתָּה אֶל הַשׁוֹפֵט, וְהַשׁוֹפֵט יִמְסֹד אַתָּה לְשׁוֹטֵר, וְהַשׁוֹטֵר יִשְׁלִיךְ אַתָּה לְכָלָא. ⁵⁹ אָוֹמֵר אַנְיִי לְהָ, לֹא תֵצֵא מִשְׁם עַד אָשָׁר תִּשְׁלִם אֶת הַפְּרוֹטָה הַאֲחִרּוֹנָה.

זהורה בתשובה תצליל מאבדון

וּג בָּאוֹתָה עַתָּה הִי שָׁם אֲנָשִׁים שְׁשָׁפְרוּ לוּ עַל הַגְּלִילִים אֲשֶׁר פִּילְטוֹס עָרַב אֶת דְּקָם בָּזְבִּיחָם.² הַשִּׁיב לָהֶם יְשֻׁועָה: "הָאֵם מִפְנֵי שַׁהְגַּלְילִים הָאֱלָה סְבִּלוּ זֹאת סְבּוּרִים אֶת שְׁם הִי חֹוטָאים גְּדוֹלִים יוֹתֵר מִכָּל אֲנָשֵׁי הַגְּלִיל!³ לֹא! אָוֹמֵר אַנְיִי לְכָם. אֵךְ אֵם לֹא תִּחְזֹרוּ בְּתִשְׁוֹבָה, כָּלְכָם תִּאֲבֹדוּ בְּמוֹתָם.⁴ אֵו אֶתְתָּם הַשְׁמָנוֹה-עָשָׂר אֲשֶׁר נִפְלָעָלָהּ הַמְּגַדֵּל בְּשָׁלָחָה וְהַרְגָּם, הַסְּבּוּרִים אֶתְתָּם שָׁהֵם הִי אֲשֶׂר מִכָּל הָאֲנָשִׁים הַגְּרִים בְּיוֹשָׁלִים?⁵ אָנֵי אָוֹמֵר לְכָם שְׁלָא; אֵךְ אֵם לֹא תִּחְזֹרוּ בְּתִשְׁוֹבָה, כָּלְכָם תִּאֲבֹדוּ בְּמוֹתָם".

משל התאנונה הבלתי פוריה

⁶ סִפְרָא תְּהִלָּה הַזָּהָה: "לֹאִישׁ אֶחָד הִיְתָה תְּאֵנָה נִטוּעָה בְּכֶרְמוֹן; פָּעָם בָּא לְחַפֵּשׁ בָּה פָּרִי וְלֹא מֵצָא. ⁷ אָמֵר אֶל הַפּוֹרִים: 'הַנְּהָה זֶה שְׁלֹשׁ שָׁנִים אַנְיִ בָּא לְחַפֵּשׁ פָּרִי בְּתָאֵנָה הַזָּהָה וְלֹא מֵצָאתי. בְּרַת אַתָּה. לִמְהָה לְהַנִּיחָה לְהָ גָם לְדַלְלֵל אֶת הַקְּרַקְעָ?' ⁸ הַשִּׁיב לְוּ הַפּוֹרִים: 'אֲדוֹנִי, הַשָּׁאֵר נָא אַתָּה עוֹד הַשָּׁנָה הַזָּהָה עַד שְׁאָעָדר מִסְבֵּב וְאֲשָׁלִים זָבֵל; ⁹ אָוְלִי תַּתְנוּ פָּרִי בְּשָׁנָה הַבָּאה וְאַם לֹא, תִּכְרֹת אַתָּה'."

ריפוי בעלת המום ביום השבת

¹⁰ בַּיּוֹם הַשְׁבָּת לִמְדֵ בָּאָחָד מִבְּתֵי הַכְּנֶסֶת. ¹¹ וְהַנְּהָה הִיְתָה שָׁם אֲשֶׁה נִגְעָעָה בְּרוּמָ-חָלִי זֶה שְׁמָנוֹה-עִשְׂרָה שָׁנָה; כְּפֹופָה הִיְתָה וְלֹא יִכְלָה

לזקף קומתה.¹² כראותך איתה קרא לה ישוע ואמר: "אשה שחררת מחליך!"¹³ הוא סמך את ידיו עליה ומיד זקפה קומתה ושבחה את האלים.¹⁴ אבל ראש בית הכנסת נתמלא בעס על שיעוע ופא בשבת. הוא פנה אל הקהל ואמר: "יש שיש ימים שמון הדין לעבד בהם. על כן בזאו והרפוו ביוםים אלה ולא ביום השבת".

¹⁵ אמר לו האדון: "צובעים! האם כל אחד ואחד מכם אייננו מתייר בשפט את שורו או חמورو מן האבוס ומוליך אותו לשבותם מים?¹⁶ ואשה זאת, בת אברהם, אשר השטן פבל אותה במשך שמנוה-עשרה שנה, האם לא היה צריה להתייר אותה מן הצלב הזה ביום השבת?"

¹⁷ ביש אמר את הדברים האלה התבישו כל המתנגדים לו, וכל הקהל שמח על הנפלוות שעשו.

משלים על גורגיו החודל ועל השואר

(מתי יג-31; מרקוס ד-30; 32-33)

¹⁸ אז אמר: "למה דומה מלכות האלים ואל מה אדמה אותה?¹⁹ דומה היא לגורגיר של חרדל אשר לקחו איש וירע אותו בגנו. הגורגיר צמח והיה לעץ ועופות השמיים קנוו בענפיו."²⁰ ועוד אמר: "אל מה אדמה את מלכות האלים?²¹ דומה היא לשאור אשר لكחה אשה וטמנה אותו בעשרים קילוגרם קמח עד שהחמצץ כלו".

הפתח הצר

(מתי ז-21, 14-13; 21-23)

²² הוא עבר בערים ובכפרים ולמד כשהוא עושה את דרכו לירושלים.²³ והנה מישחו שאל אותן: "אדוני, האם מעתים הנושאים?"

²⁴ השיב להם: "התאמצו להכנס דרך הפתח הצר כי רבים אומרים אני לכם, ירצו להכנס ולא יוכלו".²⁵ לאחר מכן בעל הבית ויסגור את הדלת תחתילו לעמוד בחוץ ולדפק על הדלת ותאמרו, אדונינו, פתח לנו! אך הוא ענה ויאמר לכם, איינני מפир אתכם, מאין אתם?²⁶ אז תתחילו לומר, אכלנו ושתיינו לפניך וברוחובותינו למדת!²⁷ והוא יאמר לכם, איינני יזע מאין אתם, סורו ממי כל עוזי רשות!²⁸ שם יהיו היללה ותרוק השנים, באפשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלים ואתם מגרשים החוצה.²⁹ נזבאו מזרחה וממערב מצפון ומדרום, יסבו במלכות האלים.³⁰ והנה יש אחרים ששיינו ראשונים וראשונים שייהיו אחרונים".

קינה על ירושלים

(מתי כג:39–37)

³¹আotta שעה גשו במה פרושים ואמרו לו: "צא ולק מקאן, כי הורדוס רוצח להרגך".³² השיב להם ישוע: "לכו ואמרו לשועל הזה: הני מגרש שדים ופועל רפואיות היום ומחר, וביום השלישי אגיע עד תכלית".³³ ואולם עלי להמשיח וללכט היום ומחר וביום של אחר מכאן, כי לא יתכו שישפה נביא מחוץ לירושלים. ³⁴ ירושלים, ירושלים, ההרגת את הנביאים וסוקלת את השליחים אליה, במה פעים חפצתי לבקש את בניה בתרנגולת המקצת את אפרוחיה תחת גנפייה ולא רציתם. ³⁵ הנה ביטכם גיטש לכם, ואני אומר לכם: ראה לא תראוני עד כי תבוא העת שתאמרו ברוך הבא בשם יהוה!"

ריפוי חולה בשבת

וְ בשבט אחד נכנס לאכל לחם בביתו של אחד מראשי הזרים, והם התבוננו בו בקריקות. ² והנה לפניו איש שגופו תפוח ממפים. ³ פנה ישוע לבער ליთורה והזרים ושאל:

"הַמְּתָר לְרִפְאָה בְּשַׁבַּת אֹז לֵא?"⁴ אֲך֒ הַלְלוּ שְׁתָקָג֙ אֹז הַחַזִּיק בּוֹ,
רִפְאָא אֹתוֹ וְשַׁלֵּחַ אֹתוֹ.⁵ הַזּוֹסִיף וְאָמַר לְהֶם: "מֵי מַכְםָ, שְׁחִמְמוֹרָ
אוֹ שָׂוָרוֹ יַפְלֵל לְתוֹךְ בָּאָר, לֹא יִמְהַר לְהַעֲלוֹתָו בַּיּוֹם הַשְׁבַּת?"⁶ עַל
זֹאת לֹא יָכְלוּ לְעָנוֹת.

מוסר השכל למאורח ולאורחים

כִּרְאוֹתָו כַּיְצֵד בּוֹחֲרִים לְהֶם הַמְּזֻמְנִים אֶת הַמְּקוֹמוֹת הַמְּכַבְּדִים,
אָמַר לְהֶם מַשֵּׁל:⁸ "כִּאֲשֶׁר מִישָׁהוּ מַזְמִין אֶתְכֶם לְחַתְנָה אֶל תְּסֵב
בַּמְּקוֹם הַמְּכַבְּד בַּיּוֹתֶר, שֶׁמְאָה הַזָּמִין אִישׁ נִכְבֵּד מִמֶּה;⁹ וּמַיְשִׁיחַ הַזָּמִין
אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם יָבוֹא וַיֹּאמֶר לְהָ 'יְתִן מִקּוֹם לְאִישׁ הַזָּהָר, וְאֵז תַּלְדֵּ
בְּבִשְׁת פְּנִים לְתִפְסֵר אֶת הַמְּקוֹם הַאָחֶרֶן.¹⁰ אִזְרְבָּא, בְּשַׁאֲתָה
מַזְמִין לְהָ וְהַסֵּב בַּמְּקוֹם הַאָחֶרֶן; וְכִאֲשֶׁר יָבוֹא זֶה שְׁהַזָּמִין אֶתְכֶם
וַיֹּאמֶר לְהָ 'עַלְהִ יְדֵיכִי, יְהִיה לְךָ קְבּוֹד לְעַיִנִּי בְּלִ המְסֻבִּים עַמְּךָ.¹¹ כִּי
כָל הַמְּרוֹמָם אֶת עַצְמוֹ יַשְׁפֵּל וְהַמְּשֻׁפֵּל אֶת עַצְמוֹ יַרְוָם.¹² וְגַם
לְאִישׁ שְׁהַזָּמִין אֶתְכֶם אָמַר: "כִּאֲשֶׁר אַתָּה עֹזֶר סְעוֹנָת צָהָרִים
אוֹ סְעוֹנָת עָרֶב, אֶל תִּקְרָא לִידִיךְ, אֶنְכֶם לֹא לְאָחִיךְ וְקָרְוַבְךָ.
וְלֹא לְשַׁכְנֵיהָ הַעֲשִׂירִים, שֶׁמְאָה יָמִינָה גַּם הַם וְזֶה יְהִיה גַּמּוֹלֶךָ.
כִּשְׁאֲתָה עֹזֶר מִשְׁתָּה הַזָּמִן אֶת הַעֲנִינִים, אֶת בָּעֵלִי הַמְּמוֹם, אֶת
הַפְּסָחִים וְהַעֲנֹורִים.¹⁴ וְאַשְׁרֵיךְ שָׁאיָן לְהֶם לְגַמֵּל לְהָ, בְּיַתְחִית
הַאֲצִיקִים יִשְׁלַם לְהָ."

משל הסעודת הגודלה

(מתי כב 10-1)

¹⁵ אֲחֵד מִן הַמְּסֻבִּים שֶׁשְׁמָעָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֶלְהָ אָמַר אֲלֵיכֶם: "אֲשֶׁר
הָאָכֵל לְחַם בְּמִלְכֹות הָאֶלְהִים".

¹⁶ הַשְׁבֵּיב לוֹ יְשֻׁועָ: "אִישׁ אֲחֵד עֹזֶר סְעוֹנָה גְּדוֹלָה וְהַזָּמִין אֲנָשִׁים
רַבִּים.¹⁷ סְמֻוֹה לְשַׁעַת הַסְּעוֹנָה שְׁלַח אֶת עַבְדוֹ לְוֹמֵר לְמַזְמִנִּים
'בָּאוּ, כִּי הַכָּל כָּבֵד מַזְמָן'.¹⁸ אֲך֒ כָּלָם הַחֲלוֹ לְהַתְנַצֵּל פֶּה אֲחֵד.
הַרְאָשׁוֹן אָמַר: 'קָנִיתִי שְׁדָה וְאַנְיִ חַבְבֵּן לְצִאת לְרֹאֹתָו. אַנְיִ
מְבַקֵּשׁ מִמָּה, קָבֵל אֶת הַתְּנַצְּלָותִי'¹⁹ אַחֲרָאָמַר 'קָנִיתִי חַמְשָׁה

צמדי שורדים ואני הולך לבחון אותם. אני מבקש ממה, קיבל את התנצלותי.²⁰ ואחר אמר ישאתי אשה ולאנו איןני יכול לבוא.²¹ בשובו היעד וספר לאודנו את הדברים האלה, התבעס בעל הבית ואמר לעבדו, יצא מהר אל רחובות העיר ועל סטראוטיפיה והבא הנה את העניים, את בעלי המום, את העורדים והפסחים.²² אמר העבד, אדון, מה שצווית נעשה ועדין יש מקום.²³ אמר האדון אל העבד, יצא אל הדריכים ועל המשעולים ואלazz אנשיים להבגנס כדי שיימלא بيתי,²⁴ אומר אני לכם, איש מאותם האנשים שהזמננו לא יטעם את סעודתי.

מה נדרש מן הרוצה להיות תלמיד

(מתיבת י' 38-37)

²⁵ המון עם רב הילכו אותו; הנה אליהם ואמר: ²⁶ מי שבא אליו ואיננו שונא את אביו ואת אמו, את אשתו ואת בניו, את אחיו ואת אחיוותיו ואף את נפשו שלו, אינו יכול להיות תלמידי.²⁷ מי שאינו נושא את צלבו ואינו בא אחריו איןנו יכול להיות תלמידי. ²⁸ מי מכם, החפץ לבנות מגדל, לא ישב תחלה ויחשב את ההוצאות, לברר אם יש לאליזו להשלים אותן? ²⁹ שהרי אם אחריו שהנitch יסוד לא יוכל לסייע, כל רואיו יתחילה ללוג לו ויאמרו: ³⁰ האיש הזה התחילה לבנות ולא היה יכול לגמור! ³¹ אז איזה מלחה, היוצא לעורך מלחה נגד מלחה אחר, לא ישב תחלה וישקל אם יש ביכולתו לצאת בעשרה אלףים לקראת הבא עליו בעשרים אלף?³² אם לא יוכל, ישלח אליו משלחת בעודנו רחוק וישאל לתנאי שלום.³³ לפיקח כל איש מכם שאיננו מותר על כל רכשו איינו יכול להיות תלמידי.

³⁴ המלח הוא טוב; אך אם גם למלח תאבד מליחותו, כיצד תשוב לו?³⁵ אין הוא מועל לא לאדמה ולא לדמו; החוצה משליכים אותו. מי שאזנים לו לשמע, שיישמע!

משל השה האובד

(מתי יח 14-12)

טו פינו שכל המוכסים והאנשיים החטאים התקרבו לשמעו
אותו,² הצלוננו הפורושים והסופרים לאמר: "הנה זה
מקבל את החוטאים ואוכל בחברתם".³ השמייע להם את המثل
זה:⁴ מי מכם האיש שיש לו מאה קבשים וכשהובד לו אחד
מהם לא יעזב את התשעים ותשעה בפודבר וילדה אחריו האובד
עד שימצאוה?⁵ וככאשר ימצאוו ישם אותו על תפיאו בשמחה,⁶
וכשיבוא הביתה יקרה לדידיו ולשכניו ויאמר, 'שםחו אתי, כי
מצאתי את הכבש שלי שאבד'.⁷ אומר אני לכם, כי תהיה שמחה
בשםיים על חוטא אחד שחוזיר בתשובה, יותר מאשר על תשעים
ותשעה צדיקים שאינם צריכים לחשובה".

משל המתבע שאבד

⁸ או איזו אשה, שיש לה עשרה מטבעות כסף ואבד לה מטבע
אחד, לא תדליך מנורה ותטעיטה את הבית ותחפש היבט
עד אשר תמצאוה?⁹ וככאשר תמצא אותו תקרה לחברותיה
ושכנותיה ותאמור, 'שםחו אתי, כי מצאתי את המטבע שאבד
לי'.¹⁰ אומר אני לכם, כי יש שמחה לפניהם מלאכי אלהים על חוטא
אחד שחוזיר בתשובה".

משל על הבן האובד

¹¹ ועוד אמר: "לאיש אחד היו שני בנינים.¹² אמר האער אל אביו:
אבא, תנו לי את חלק הרכוש המגיע לי. ואמנם חלק להם אביהם
את הנכסים.¹³ לאחר ימים לא רבים אסר הבן האער את כל
אשר לו ויצא אל הארץ רוחקה ושם בזבזו את רכושו בחייב הוללות.
¹⁴ אחרי שיבזבז את הכל בא רעב חזק על אותו הארץ והוא החל
לסבל מחסור.¹⁵ הלה להסתפק אל אחד מתושבי הארץ היה
והלה שלח אותו לרעות חזירים בשודותיו.¹⁶ שם השtopic למלא
את בטנו בחרובים שאכלו החזירים, אלא שאיש לא נתן לו.

¹⁷ כִּשְׁעַשָּׂה חֶשְׁבּוֹן נִפְשָׁ אָמֵר, בַּמָּה מִשְׁרָתִים שָׁכִירִים שֶׁל אֲבִי יִשְׁלַׁחְ לָהּם לְחַם בְּשֶׁפֶעָ וְאַנִּי גּוֹעַן בְּרַעַב!¹⁸ אֲקוֹם וְאַלְךָ אֶל אֲבִי וְאָמַר לוֹ: אֲבָא, חַטָּאתִי לְשָׁמִים וְלָהּ.¹⁹ אַינְנִי רָאוּי עוֹד לְהִקְרָא בְּנָה. שִׁים אָוֹתִי כְּאֶחָד מִשְׁכִּירִיךְ.²⁰ הַוָּא קָם וְהַלָּךְ אֶל אֲבִיו. בְּהִזְוֹתוֹ עוֹד דַּרְחוֹק רָאָהוּ אֲבִיו וְנוּכָמָרוּ רְחָמָיו עַלְיוֹ. הַוָּא רַץ אַלְיוֹ וּנוּפָל עַל צֻוָּרָיו וְנִשְׁקָק לוֹ.²¹ אָמַר לוֹ הַבּוֹן, אֲבָא, חַטָּאתִי לְשָׁמִים וְלָהּ וְאַינְנִי רָאוּי עוֹד לְהִקְרָא בְּנָה.²² אַד הָאָב אָמַר לְעַבְדִּיו, הַבִּיאוּ מַהְרָה אֶת הַגְּלִימָה הַגָּאה בְּיוֹתָר וְהַלְּבִישׁוּהוּ, שִׁימְיוֹן טְבָעָת עַל יְדוֹ וּנוּעָלִים לְרָגְלֵינוּ,²³ הַבִּיאוּ אֶת הַעֲגָל הַמְּפָטָם וְשְׁחַטוּ אֹתוֹ וּנוֹאכֵל וּנוּשָׂמֵח,²⁴ כִּי בְּנִי זֶה חַיָּה מַת וְהַגָּה חַזְרָה לְחַיִים, אָבֵד וְהַגָּה נִמְצָא.

וְהַסְּחָלוֹ לְשָׁמָחָה.

²⁵ אַזְתָּה שָׁעה הִיה בָּנו הַגְּדוֹל בְּשָׁדָה. כְּשַׁחַר וְהַתְּקַרְבָּה הַבִּיתָה שָׁמַע קוֹל נְגִינּוֹת וּרְקוּדִים.²⁶ הַוָּא קָרָא לְאֶחָד הַנְּעָרִים וְשָׁאַל לְדִעַת מָה הַדָּבָר.²⁷ הַשִּׁבֵּב לוֹ הַגְּנָעָר, אֲחִיךָ בָּא, וְאֲבִיךָ שְׁחַט אֶת הַעֲגָל הַמְּפָטָם מִפְנֵי שְׁחַזָּר אֲלִיוּ בְּרִיאָה וְשָׁלָם.²⁸ כָּעֵס הַבּוֹן הַגְּדוֹל וְלֹא רַצָּה לְהַכְּנִיס. אָז יָצָא אֲבִיו לְדִבָּר עַל לְבָוֹן.²⁹ אָמַר הַבּוֹן לְאֲבִיו, יַהְגָּה זֶה שְׁנִים וּבוֹת אַנִּי עֲזַב אֶצְלָךְ וּמַעוֹלָם לֹא עַבְרָתִי עַל מִצְוֹתָה, וְאַתָּה מַעוֹלָם לֹא נִתְּתַת לִי גָּדִי כִּי שָׁאָשָׁמָה עַם יִקְדִּי.

³⁰ אָבָל כְּשֶׁבָּא בְּנָה זֶה אָשָׁר בְּזַבְּזָן אֶת רְכוּשָׁךְ עַם זְנוֹת, שְׁחַטָּת בְּשָׁבְּילָוּ אֶת הַעֲגָל הַמְּפָטָם.³¹ אָמַר הָאָב, בְּנִי, אַתָּה תָּמִיד אָתִי וְכֹל אָשָׁר לִי שְׁלָקָה הוּא.³² אָבָל מִן הָרָאוּ לְשֹׁוּשׁ וּלְשָׁמָח, כִּי אֲחִיךָ זֶה חַיָּה מַת וְהַגָּה חַזְרָה לְחַיִים, אָבֵד וְהַגָּה נִמְצָא.

המשל על הסוכן הבaltı ישראלי

טו הַוָּסִיף וְאָמַר גַּם לְתַלְמִידָיו: "לְאִישׁ עָשֵׂר אֶחָד הִיה סּוֹכֵן בֵּית, וְהַלְּשִׁינוּ בָּאַזְנֵינוּ עַל הַסּוֹכֵן שֶׁהָוָא מִבְּזַבְּזָן אֶת נְכָסֵי הָאִישׁ.² קָרָא לוֹ וְאָמַר, יְמָה זֶה שְׁאָנִי שׁוֹמֵעַ עַלְיכָךְ? מִסּוֹר דָּין וְחֶשְׁבּוֹן עַל עַסְקִיה, כִּי לֹא תִּכְלֶن עוֹד לְהִיּוֹת הַסּוֹכֵן שְׁלֵי.³ אָמַר הַסּוֹכֵן בְּלֹבֶג, יְמָה אֲעַשָּׂה, שְׁהָרִי אַדְזָנִי לְוקָם מִמְּנִי אֶת מִשְׁרָתָה

הסוכנו? אין בי פה לחפר, ולבסוף נדברות אני מתייחס.⁴ כן, יודע אני מה לעשווות כדי שאנשים יקבלו אוטי בביטחוןם כאשר אפֶטר ממשרתי.⁵ הוא קרא אליו בזה אחר זה את בעל-החוב של אדוניו. שאל את הראשון, כמה אתה חיב לאדון?⁶ אמר האיש, מאה כדים שמון,⁷ אמר לו הסוכן, כך את השטר שלק ומחר יכתב חמישים.⁸ לאחר מכן אמר לאחורה, כמה אתה חיב?⁹ השיב בעל-החוב, מאה שקלים חטה.¹⁰ אמר לו הסוכן, כך את שטרך יכתב שמון.¹¹ שבח בעל הבית את הסוכן הרמאן על שפעל בפקחות, שכן בני העולם הזה פקחים בדורם יותר מבני הארץ.¹² ואנכי אומר לכם, השיגו לכם יקרים במעטם הפרמה כדי שכאשר הוא יכלת הם יקבלו אתכם למשלכות עולם.¹³ מי שנאמנו במעט מזער נאמנו גם בהרבה, וממי שאיננו ישר במעט מזער גם בהרבה איןנו ישר.¹⁴ לכן אם במעט הפרמה לא הייתם נאמנים, מי יפקיד בידכם את האמת?¹⁵ ואם بما שיש לך לזרות לא הייתם נאמנים, מי יתנו לכם את אשר שיך לכם?¹⁶ אין עבד יכול לעבד שני אדונים, שכן או ישנא אחד ויאhab את השני או יהיה מסור לאחד ויזלזל בשני. איןכם יכולים לעבד גם את האלים וגם את הממון.

התורה וملכות אלהים

(mateiyah 12-13)

¹⁴ הפירושים שהיו אזהבי בסוף שמעו את כל הדברים האלה ולענו לו.¹⁵ אמר להם: "אתם – אתם העושים את עצמכם צדיקים לעיני האנשים! אבל אליהם מפיר את לבבכם. הרי מה שמרוזם אצל בני אדם תועבה הוא לפני אללים.

⁵ **טו 6:** מאה כדים שמן – יוונית: מהה בת שמן ⁶ **טו 7:** מאה שקלים – יוונית: מהה קור

⁷ **טו 8:** בעל הבית – המשמעות המקורי היא האדון, אלא שתרגמים רבים סבורים שהכוונה לאדון של הסוכן.

¹⁶ עד ימי יוחנן – התרבות והגביאים; מאו זה לא מלכות האלים מתבשות לבירות, וכל אחד פורץ אליה.¹⁷ אבל נקל לשומים ולא רצ לחלק מאשר יפל תג אחד מן התרבות.

¹⁸ כל המגרש את אשתו ונישא אחרת נואף הוא. והנושא את המגרשת מבעה נואף הוא".

האיש העשיר ואלעד

¹⁹ היה זה איש עשיר שנרגע לבש ארוגנו וSSH ויום יום התענג במוותרוות.²⁰ ליד שער ביתו השבב איש עני אחד, אלעד שמו, שהוא מלא פצעים²¹ והשתוקק לשבע מן הפזרים הנופלים מעל שלחנו העשיר, והנה באו הפלבים ולקקי את פצעיו.²² העני מת והפלבים נשואו אל חיק אברם, וגם העשיר מת ונכבר.²³ בשאול, בשתיו ביסורים, נשא את עיניו וראה את אברם מרוחק ואת אלעד בחיקו.²⁴ קרא ואמר, אבי אברם, רחם עלי ושלח נא את אלעד שיטבל את קצה אצבעו במים ויקרר את לשוני, כי סובל אני בקידוד הזה.²⁵ השיב לו אברם, בני, זכר שאתת קבלת את טובך בחיה ואלעד קבל את הרעות. עכלו הוא מנקם פאו ואתה סובל.²⁶ נוסף על כל זה, תהום גדולה נקבעה בינו לביןם כדי שהחפצים בך לא יוכל לעبور מפה אליכם, וכי שלآل יעברו משם אלינו.²⁷ אמר הקדש, אם כן, אבי, אני מבקש ממה לשלח אותו אל בית אבי,²⁸ כי חמשה אחיהם לי; שיזהיר אותך פון יבאו גם הם אל מקומם היסורים הזה.²⁹ השיב לו אברם, יש להם משה והגביאים, שיישמעו בקולם.³⁰ אמר הקדש, לא, אבי אברם; אם אלה אליהם אחד מן המתים, יחוירו בתשובה.³¹ אמר לו אברם, אם אין שומעים אל משה ולא הגביאים, לא ישתכנים גם אם יקום אחד מעם המתים".

מכשולים, אמונה וציות

(מתי יח 6:21-22; מרכוס ט 42)

וּ בדבשו אל תלמידיו אמר: "אִי אָפְשָׁר שֶׁלَا יָבֹא הַמְכֻשּׂוֹלִים,¹ אֲבָל אֹי לְאֵישׁ אֲשֶׁר דָּרְפָּן יָבוֹא.² מָוֶט בָּלֶו שְׁתַתְלָה אָבוֹן רְחִים עַל צְוָאוֹר וַיַּשְׁלַךְ לְתוֹךְ הַיּוֹם מַאֲשֶׁר יַכְשִׁיל אֶחָד מַהֲקָטִים הָאֶלְהָה.³ הַשְׁמָרוּ לְכֶם. אִם יִחְטֹא אֶחָד הַזְכָח אָתוֹ, וְאִם יִתְחַרְטֶה סִלְחָה לוֹ.⁴ וְגַם אִם שְׁבַע פָּעָמִים בַּיּוֹם יִחְטֹא לְהָזֶה וְשְׁבַע פָּעָמִים יִפְנַה אֲלֵיכֶם לְאמֹר, 'אַנְגִּינְתִּי – סִלְחָה לוֹ.'

וּ אמרו השליחים לאדון: "הוֹסִיף לְנוּ אֶמְוֹנָה."⁵ השיב האדון: "לוּ הִתְהַתָּה לְכֶם אֶמְוֹנָה בְּגָגִיר הַחֲרֵל וְאִמְרָטָם אֶל הַשְׁקָמָה הַזֹּאת 'הַעֲקָרִי וְהַגְּטָעִי בַּיּוֹם'! – הִיא הִתְהַתָּה נְשָׁמָעָת לְכֶם."

וּ מי מכם, שִׁיאַת לוּ עַבְדָּה חֹרֶשׁ אוֹ רֹעֶה, יָאמַר לְעַבְדָּה לְאַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִן הַשְׁדָּה, 'בָּזָא הַבָּה מִיד וְהַסֵּב אֶל הַשְׁלָחוֹן?'⁶ האם לא יאמר לוּ, 'הַכֵּן לִי אֲרוֹתָה עַרְבָּה, חַנְגָּר מַתְנִיק וְשַׁרְתָּנִי עַד שָׁגָגָמָר לְאַכְלָל וְלִשְׁתּוֹת. אַחֲרֵי כֵּן תַּאֲכִל וְתַשְׁתַּחַת אַתָּה?'⁷ האם יְהִי אָסִיר הַזְדָּה לְעַבְדָּה עַל שְׁעַשָּׂה אֶת אֲשֶׁר צָוָה?⁸ כֵּן גַּם אַתָּם, לְאַחֲרֵי עַשְׁוֹתֶתֶם אֶת כָּל שְׁצָוִיתֶם, אָמְרוּ: 'עַבְדִים אֲנַחֲנוּ וְתוֹ לֹא, עֲשִׁינוּ מַה שְׁמַחּוּבָתֵנוּ לְעַשׂוֹת'."

ירפי עשרה המצוועים

וּ בְּלִכְתּוּ לִירוֹשָׁלָם עַבְרָה בְּשׁוֹמְרוֹן וּבְגָלִיל.⁹ בְּשַׁגְכִּנס לְכִפְרָ אֶחָד בָּאוּ לְקָרְאָתוֹ עַשְׂרָה אֲנָשִׁים מִצְרָעִים. הֵם גַּעַמְדוּ מִרְחֹק¹⁰ וּקְרָאוּ בְּקוֹל רַם: "יִשְׁעוּ אֶדוֹנִינוּ, רְחַם נָא עַלְינוּ!"

וּ בְּרָאֹתוֹ אָוֹתֶם אָמַר לָהֶם: "לְכוּ וְהַרְאוּ אֶל הַפְּהָנִים". הֵם הַלְכִי וּבְהַיּוֹתָם בְּדַרְךָ גַּטְהָרָgo.¹¹ אֶחָד מֵהֶם, כִּאֲשֶׁר רָאָה כִּי גַּרְפָּא, חִזְרָה כַּשְׁהָוָא מַהְלֵל אֶת אֱלֹהִים בְּקוֹל גָּדוֹל,¹² נִפְלֵל עַל פָּנָיו לְרַגְלֵי יִשְׁעוּ וְהַזָּה לוּ. אַזְתָּו הָאִישׁ הִיא שׁוֹמְרוֹנִי.¹³ השיב יִשְׁעוּ וְאָמַר: "הָלָא טַהָרוּ הַעֲשָׂרָה, וְהִכְנָוְהָתְשָׁעָה?¹⁴ כָּלּוּם לֹא נִמְצָא מֵשִׁיחָב

לְתַתְּבֹוד לְאֱלֹהִים זָוֵל תִּבְנֶר זֶה? " ¹⁹ וְאַלְיוֹ אָמַר: "קֹם וְלֹהֶן אַמְוֹנָתֶךָ הַוְשִׁיעָה אַזְתָּךָ".

בּוֹא מֶלֶכֶת אֱלֹהִים

(мотי כד 23, 28-23)

²⁰כַּאֲשֶׁר שָׂאַלְוָהוּ הַפְּרוֹשִׁים מַתִּי תִּבְאָה מֶלֶכֶת אֱלֹהִים הַשִּׁיבָה לָהֶם: "מֶלֶכֶת אֱלֹהִים אַיִלְהָה בָּאָה בְּגַגְלוֹת". ²¹אַף לֹא יָמֹר יְהָנָה פָּהֵי אוֹ יְהָנָה שֵׁם הַיְאֵן, כִּי יְהָנָה מֶלֶכֶת אֱלֹהִים בְּקָרְבָּכֶם הִיא".

²²אָמַר לְתַלְמִידָיו: "יִבּוֹאוּ יָמִים וְתִשְׁתּוּקְקוּ לְרֹאות יוֹם אֶחָד מִימּוֹת בָּנוֹ-הָאָדָם וְלֹא תַּرְאָו". ²³וַיֹּאמְרוּ לְכֶם יְהָנָה שֵׁם אוֹ יְהָנָה פָּהֵי! אַל תָּלְכוּ וְאַל תַּרְצֹצְרוּ אֶחָרֵיכֶם". ²⁴כִּי בְּרַק הַפְּבָרִיק פָּתַח הַשְּׁמִים וּמְאִיר עַד קַצְחָה הַשְּׁמִים, כֹּן יְהָנָה בָּנוֹ-הָאָדָם בַּיּוֹם. ²⁵אַךְ תְּחִלָּה עַלְיוֹן לְסִבְלָה רְבוֹת וְלְהִדְחֹות עַל-יְדֵי הַזָּה. ²⁶וְכִמוֹ שְׁרִיחָה בִּימֵי נָמָן בָּנוֹ יְהָנָה גַּם בִּימֵי בָּנוֹ-הָאָדָם: ²⁷אָכְלָוּ שְׁתוֹ, הַתְּחִתָּנוּ, עַד הַיּוֹם שְׁנָכְנָס נָח לְתַבָּה וּבָא הַמְּבּוֹל וְהַשְּׁמִיד אֶת הַכֵּל. ²⁸וְכִמוֹ שְׁרִיחָה בִּימֵי לֹוט – אָכְלָוּ וְשְׁתוּ, קָנוּ וּמְכִירוּ, נְטֻעוּ וּבְנָוּ, ²⁹אַךְ בַּיּוֹם שִׁיצָא לֹוט מִסְדוּם הַמְּטוּרוֹ אִישׁ וְגִפְרִית מִן הַשְּׁמִים וְהַשְּׁמִידוֹ אֶת הַכֵּל – ³⁰כִּי יְהָנָה בַּיּוֹם שִׁיתְגַּלְהָ בָּנוֹ-הָאָדָם. ³¹מִי שְׁרִיחָה בַּיּוֹם הַהוּא עַל הַגֶּג וְחַפְצָיו בְּבֵית אֶל יָרֶד לְקַחַת אֹתָם; כִּמוֹ כֵּן מִי שְׁבָשְׁדָה אֶל יְפֵנָה לְאַחֲרָו. ³²זָכְרוּ אֶת אִישָׁת לֹוט. ³³הַמְּבָקֵשׁ לְהַאֲכִיל אֶת נְפָשׁוֹ יָאַבְדָּה, וּמִי שִׁיאַבְדָ אֶתְתָּה יָצַלְנָה. ³⁴אָוּמָר אַנְיָה לְכֶם, בְּלִילָה הַהוּא יְהָנָה שְׁנִים בְּמִשְׁהָ אֶחָת; אַחֲד יְלַחַד וְהַשְׁנִי יְעַזֵּב. ³⁵שְׁתִי נְשִׁים תְּהִינָה טוֹחֲנֹת יְחִידָיו; אֶחָת תְּלַקְחָה וְהַשְׁנִיה תְּעַזֵּב".

³⁷הַם הָגִיבוּ וְשָׁאַלְוּ אֶתְכֶם: "אִיֵּפה, אַדְוֹנָנוּ?"

הַשִּׁיבָה לָהֶם: "הִכְנָן שְׁהָגָן, שֵׁם גַּם יְתַקְבְּצָו הַנְּשָׁרִים".

הַמְּשֻׁלָּע הַאלְמָנָה וְהַשּׁוֹפֶט

וְחַדְשָׁה הוּא סְפִּר לְהֶם מְשֻׁלָּע, לְהָרְאֹת כִּי עַלְיָהֶם לְהַתְּפִלֵּל תְּמִיד וְלֹא לְרַפּוֹת". ²שׂוֹפֵט הַיְאֵן בָּעֵיר אֶחָת; אֶת אֱלֹהִים לֹא יְרַא וּבְאָדָם לֹא הַתְּחִשֵּׁב. ³וְבָאַתָּה עִיר הַיְתָה אֶלְמָנָה שְׁנָגָה לְבָאָה

אליו וילומר, שפטני נא מאיש ריבני.⁴ זמן מה סרב, אבל אחריו כן אמר בלבבו, אף שאיני ירא את אללים ובאים אינני מתחשב, הרי מפני שהאלמנה הזאת מציקה לי לעשות את משפטה, שאם לא כן תבוא תמיד ותיגע אוטי".

⁶ הוסיף האדון ואמר: "שמעו מה שאומר השופט הרשע. זה אללים, האם לא יעשה את משפט בחירות הקוראים אליו יום ולילה? האם יתמהמה בעניינם?⁸ אני אומר לכם שיעשה את משפטם מהר. אך פארש יבוא בונ-האדם, הימצא את האמונה עלי אדמות?"

המשל על הפירוש והמוכס

⁹ וכך מה אנשים, שפטחו בעצם כי צדיקים הם וbez לזרים, ספר את המثل הזה:¹⁰ שני אנשים עלו אל בית המקדש להתפלל; אחד פרוש והשני מוכס. עמד הפירוש לבדו והתפלל, אלהים, אני מודה לך שאיני כשאר האנשים – גزلנים, רשעים, נזאים, ואף לא במווכס זה.¹² אני צם פעמים בשבעו, אני נתנו מעשר מכל מה שאני מרוויח.¹³ ואלו המוכס, שעמד מרוחוק, אף לא רצה לשאת את עיניו לשמיים, אלא טפח על לבו ואמר, אלהים, רחם נא עלי, על איש חוטא.¹⁴ אומר אני לכם, האיש הזה ידע אל ביתו נצדך יותר מהאיש ההוא; כי כל המורומים את עצמו ישפלו, והמשפיל את עצמו ירומם".

ישוע מקבל את הילדים הקטנים

(מתי יט 15-13; מרכוס יג 13-16)

¹⁵ הביאו אליו גם את הילדי הקטנים כדי שיגע בהם. בשראו זאת התלמידים גערו בהם.¹⁶ אולם ישוע קרא אליו את הילדי מלכות האלים.¹⁷ אכן אומר אני לכם, כי לכאלה מלכות האלים בילד לא יכנס לתוךה".

מכשול העושר

(מת' יט' 16-30; מרקוס 3:17-31)

¹⁸ נִכְבַּד אֶחָד פָּנָה אֲלֵיו וְשָׁאֵל: "רַبִּי הַטוֹב, מָה עַלְיִ לְעַשּׂוֹת כַּדִי
לְרַשְׁתַּחַיִ עֲזָלָם?"

¹⁹ אָמַר לוֹ יְשֻׁוּעָה: "מִדּוֹעַ אַתָּה אָמַר לִי יְטוֹב? אֵין טֹוב כִּי אִם אֶחָד
וְהִיא הָאֱלֹהִים.²⁰ אֶת הַמְצֻוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: לֹא תַנְאָף, לֹא תַרְצַח,
לֹא תַגְנַב, לֹא תַעֲנֵה בְּרַעַךְ עַד שָׁקָר, כַּבֵּד אֶת־אָבִיךְ וְאֶת־אָמֵךְ."

²¹ הַשְׁבִּיב הָאִישׁ: "אַתָּה כָּל־אֶלָּה שְׁמַרְתִּי מִנְעוֹנוֹ."

²² שָׁמַע יְשֻׁוּעָה וְאָמַר: "עַזְׂדָּה דָּבָר אֶחָד חָסָר לָהּ. מִכֶּר אֶת כָּל־אֲשֶׁר לָהּ
וּמְלָקָל לְעָנָנִים, וַיְהִי לָהּ אֹזֶר בְּשָׁמִים; אַחֲרֵי כֵּה בֹּזָה וְלֹהֵא אַחֲרֵי."

²³ אָחָד פְּשָׁמָעוֹ זֹאת הַתְעַצֵּב עַצְבָּרְךָ, כִּי עַשְׁיר הִיה עַד מָאָד.

²⁴ כַּשְׁרָאָה יְשֻׁוּעָה כִּי הַתְעַצֵּב, אָמַר: "בְּאֵיזָה קַשְׁיִ נְכָנָסִים בְּעַלְיִ
נְכָסִים לְמַלְכוֹת הָאֱלֹהִים!²⁵ גַּנְקָל לְעַבְרָה דָּרָה נִכְבַּד מִחְטָאת
מִהְכָּנֵס עַשְׁיר אֶל מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים."

²⁶ שָׁאָלוּ הַשׁוֹׁמְעִים: "וּמִי יִכְלֹל לְהַונְשָׁעַ?"²⁷ עָנָה יְשֻׁוּעָה וְאָמַר: "מַה
שָׁנְבַצֵּר מִבֵּנִי אָדָם הַוָּא בִּיכְלָתוֹ שֶׁל אֱלֹהִים."

²⁸ אָמַר כִּיפָּא: "הָנוּ אֲנַחֲנוּ עַזְבָּנו אֶת אֲשֶׁר לָנוּ וְהַלְכָנוּ אֶחָרֶיךָ."

²⁹ הַשְׁבִּיב לָהֶם יְשֻׁוּעָה: "אָמֵן. אָמַר אָנִי לְכֶם, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר עַזְבָּב
בֵּית אוֹ אֲשֶׁר אוֹ אֲחִים אוֹ הַוּרִים אוֹ יְלִדיִים לְמַעַן מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים –

³⁰ שֶׁלָּא יִקְבַּל כְּפָל כְּפָלִים בָּזְמָן הַזֶּה, וְחַיִּים עַזְלָם בְּעוֹלָם הַבָּא."

ישוע מדבר פעמי שלישית על מותו ותחייתו

(מת' כ' 17-19; מרקוס 3:32-34)

³¹ הַוָּא לְקֹח אֶת הַשְׁנִים עַשְׂרֵה וְאָמַר לָהֶם: "הַנָּה אֲנַחֲנוּ עַזְלִים
לְירוֹשָׁלָם וְכֹל מָה שָׁנְכַתְבָ בַּיּוֹם הַגְּבִיאִים עַל בָּרוּהָאָדָם יַתְקִים;

³² הַוָּא יִמְסֹר לְגוּזִים וְהֵם יִהְתַּלְלוּ בָּזֶן, גַּם יִתְעַלְלוּ בָּזֶן וַיָּרְקוּ עַלְיוֹן,

³³ וְלֹאָחר שְׁלִיקָו אֶתֵּנוּ יְהֻרְגוּהוּ, וּבַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי יָקוּם."³⁴ אָבֵל הַמִּ

לא הִבְנָנוּ דָּבָר מִן הַדָּבָרִים הָאֵלֶּה; הַמְלִילִים הָאֵלֶּה נִסְתַּרׁוּ מֵהֶם וְהֶם
לֹא יִדְעֻוּ בָּמָה מִזְכָּר.

רִפוּ אִישׁ עַיוֹור

(מת' כ:29–34; מrkos 46:52–3)

³⁵הַוָּה הַתְּקַרְבָּן אֶל יְרִיחֹוּ, וּבָאוֹתָה עַת הַיָּה אִישׁ עַיוֹר יוֹשֵׁב עַל־
יַד הַדָּרֶךְ וּמַבְקֵשׁ נִדְבָּצֹות. ³⁶כְּשֶׁשְׁמָעַ הַעֲוֹר אֶת הַעַם עֲוֹבָרִים שֶׁאֵל
לִדְעָתָה מִהַּדָּבָר. ³⁷הַשִּׁיבוּ לוּ: "יִשְׁעוּ מִנְאָרָת עוֹבָר." ³⁸אֵז הַחַל
לְצַעַק: "יִשְׁעוּ בָּנְדָדָן, רְחֵם עַלְיוֹ!" ³⁹הַחֹלְכִים לִפְנֵיו גָּעָרוּ בָּזֶה
לְהַשְׁתִּיקָוּ, אֲז הַוָּה הַרְבָּה עוֹד יוֹתֵר לְצַעַק, "בָּנְדָדָן, רְחֵם עַלְיוֹ!"
⁴⁰יִשְׁעוּ נְעֹצָר וְצֹהָה לְהַבְיאָו אֶלְיוֹ. פְּאַשְׁר הַתְּקַרְבָּן שֶׁאֵל אֶתְוֹ:
⁴¹"מָה אַתָּה רֹצֶחֶת שָׂאָעָשָׂה לְךָ?"
הַשִּׁיבָה: "אָדוֹנִי, שָׁאָרָה."

⁴²אָמַר לוּ יִשְׁעוּ: "רְאָה! אִם מִגְּנַתָּךְ הַזְּשִׁיעָה אֶתְוֹתָךְ." ⁴³מִיד רָאָה
וְהַלְךָ אֶחָרָיו כַּשְׁהָוָא מִשְׁבָּח אֶת אֱלֹהִים, וְכָל הַעַם כְּרָאוֹתָם זֹאת
הַזְּדוּ לְאֱלֹהִים.

יְשֻׁעָה בְּבֵיתוּ שֶׁל זַכִּי

וְיַעֲשֵׂה הַוָּה נִכְנָס לִירִיחֹו וּעַבְרֵב בָּה. ²וְאִישׁ אֶחָד, זַכִּי שָׁמוֹ, שֶׁהַיָּה
מוֹכָס רְאָשֵׁי וְאִישׁ עַשְׂרֵה, ³הַשְׁתַּדֵּל לְרֹאֹת מֵהָוָה יִשְׁעוּ וְלֹא
יִכְלֶל בְּגַלְל הַקְּמוֹן, שְׁבַנְוּ הַיָּה נִמְוֹךְ קֹמָה. ⁴הַוָּה רְצֵן הַלְּאָה לִפְנִים
וְעַל עַצְמָה כִּדֵּי לְרֹאֹת אֶתְוֹתָו, כִּי בָּאוֹתָה דָּרָה עַמְּדֵי יִשְׁעוּ
לְעַבְרֵב. ⁵פְּאַשְׁר הַגִּיעַ יִשְׁעוּ לִמְקוֹם, הַבַּיִת לְמַעַלָּה וְאָמַר לוּ: "זַכִּי,
רְדֵ מַהְרָה, כִּי הַיּוֹם עַלְיוֹ לְשִׁבְתָּה בְּבֵיתֶךָ." ⁶הַוָּה יָרַד מַהְרָה וְקִבֵּל אֶתְוֹ
לְבֵיתוּ בְּשִׁמְמָחָה.

⁷כְּשַׁרְאָוּ זֹאת הַתְּלִונָנוּ הַכֵּל וְאָמְרוּ: "אַצְל אִישׁ חֹוטָא הוּא בָּא
לְהַתְּאַכְסָן!" ⁸עַמְּדֵי זַכִּי וְאָמַר אֶל הָאָדוֹן: "אָדוֹנִי, הַרְנִינִי נוֹתֵן אֶת
מִחְצִית נִכְסֵי לְעָנִים, וְאֶת עַשְׁקָתִי אִישׁ אֶחָזִיר לוּ אֶרְבָּעָתִים."
⁹אָמַר לוּ יִשְׁעוּ: "הַיּוֹם הִתְהַגֵּד תְּשׁׁוּעָה לְבֵית הַזָּה, כִּי הָאִישׁ גָּם הוּא
בָּנְדָדָן. ¹⁰הַוָּה בָּנְדָדָן בָּא לַבְקֵשׁ אֶת הַזְּבִד וְלַהֲשִׁיעָוֹ.

משל עשרה המנימ

(מתי כה-30-14)

¹¹ לאחר ששמעו את זאת הוסיף וספר משל, משום שהיה קרוב לירושלים והם חשבו כי מיד תגלה מלכות האללים.¹² לפיכך אמר: "איש אziel אחד הלא אל ארץ רחוקה לקבל סמכות למולכה ולשוב לארצו".¹³ קדם לנו קרא לעשרה עבדיו, נתנו להם עשרה מנימים ואמר להם, יסתורו עד בואני.¹⁴ אולם בני ארצו שנאו אותו ושלחו משלחת אחריו, לומר: יאנו רוצחים ששה ימלך עליינו.¹⁵ אחריו שקבל את המלוכה חזיר וצוה לקרוא אליו את העבדים אשר נתנו להם את הפסוף, כדי לדעת מה הרווחת כל אחד בمسئלו.¹⁶ נחש הראשון ואמר, אדוני, הפנה שלך הכנסייה עשרה מנימים.¹⁷ השיב ואמר לו, יפה, עבד טוב! הוואיל והיית נאמנו במעט מצער, היה שלית על עשר ערים.¹⁸ בא השני ואמר, אדוני, הפנה שלך עשה חמישה מנימים.¹⁹ השיב ואמר גם לך, יאטה היה על חמיש ערים.²⁰ ואחר בא ואמר, אדוני, הנה הפנה שלך שהיה צריך אצלי במטפחות,²¹ שכן פחדתי ממה מפני שאיש קשיה אתה: לוקח את אשר לא הנחת וקוצר את אשר לא זרעת.²² השיב ואמר לו, יעל-פי דברך אשפט אותה, עבד רשות!²³ אתה ידעתי כי איש קשה אני, לוקח את אשר לא הנחת וקוצר את אשר לא זרעת. מודיע לא הפקדת את כספי אצל השלחני, ואני בבזאי היתי תובע אותו עם הרביית?²⁴ ולוועודים לידי אמר, קחו ממני את הפנה ותנו לך אשר לו עשרה מנימים.²⁵ השיבו לו, אדוננו, יש לו עשרה מנימים!²⁶ אמר אני לכם, כל מי שיש לו ינתן לו;ומי שאין לו, גם מה שיש לו ילקח ממנו.²⁷ אבל את אובי אלה, אשר אינם רוצחים כי אמלך עלייהם, הביאו אותם הנה והרגו אותם לפנוי.

ישוע נכנס לירושלים

(מתי כא 1-11; מrkוס יא 1-11; יוחנן יב 12-19)

²⁸לאחר שאמר את הדברים האלה הלה הלאה בדרכו לעלות לירושלים. ²⁹כִּי אָשֶׁר הַתְּקַרְבָּן אֶל בֵּית פָגִי וּבֵית עֲנֵנָה, אֶל הַהָר הַנִּקְרָא הַר הַזִּיתִים, שָׁלַח שְׁנִים מַתְלִמְדִיו בְּאָמָרָו: ³⁰"לְכ֑ו אֶל הַכְּפֹר אֲשֶׁר מִמּוֹלָן; כִּשְׁתִּפְגַּנְסֵנוּ לְתוֹכוֹ תִּמְצָאוּ עִיר קָשָׁוֹר אֲשֶׁר לֹא יֵשֶׁב עָלָיו אָדָם מִעוּלָם. הַתִּירְוּ אֶתְכֶם וְהַבִּיאוּוּ. ³¹וְאִם מִשְׁחָה יָשַׁא אֶתְכֶם, יָלֻמְדָה אֶתְכֶם מִתְּרִים אֶתְכֶם? כִּי תֹאמְרוּ לִי: 'מִפְנֵי שְׁהָאָדוֹן זָקָק לִי'."

³²השלוחים הילכו ומצאו כי שאמר להם. ³³כִּשְׁתִּהְתִּירו אֶת הָעִיר שָׁאַלְוּ אֶתְכֶם בְּעֵלָי הָעִיר: "לָמַה אֶתְכֶם מִתְּרִים אֶת הָעִיר?" ³⁴השיבו: "מִפְנֵי שְׁהָאָדוֹן זָקָק לִי".

³⁵הם הביאו אותו אל ישוע ולאחר שששמו את בגדיהם על העיר הריכיבו עליו את ישוע. ³⁶כִּי אָשֶׁר הַמֶּשֶׁיךְ בְּדַרְכָו פָּרַשׂ אַנְשִׁים אֶת בָגְדֵיכֶם עַל הַדָּרָה. ³⁷הוּא הַתְּקַרְבָּן אֶל מִזְרָח הַר הַזִּיתִים וְכָל קָהָל הַתְלִמְדִידִים הַחַל לְשִׁבְחָה אֶת אֱלֹהִים בְּשִׁמְחָה וּבְקוֹל גָּדוֹל עַל כָל הַגּוֹלָאות אֲשֶׁר רָאוּ, בְּאָמָרָם: ³⁸"ברוך הַבָּא בְּשָׁם יְהוָה! שָׁלוֹם בְּשָׁמִים וּכְבָוד בְּמָרוּםִים!"

³⁹כִּי מִן הַפְּרוֹשִׁים שָׁהֵיו בְּקָרְבֵּן הַמּוֹן אָמָרָו אֶלְיוֹ: "רַبִּי, גַעַר בְּתַלְמִידֶךָ".

⁴⁰השיב ואמר: "אָמָר אַנְיָ לְכֶם, אָם אֶלְהָ יִשְׁתַּקְגּוּ, הַאֲבָנִים תִּזְעַקְנָה".

⁴¹כִּי אָשֶׁר הַתְּקַרְבָּן וּרְאָה אֶת הָעִיר, בְּכָה עַלְיהָ וִאמָר: ⁴²"לו יִדְעַת הַיּוֹם גַם אֶת אֲשֶׁר אֶלְיָ שְׁלוֹם! אֶלְאֶל שְׁעַתָּה נִסְתַּר הַוָּא מְעַנֵּנָה".

⁴³הַגָּה יָמִים בָּאִים עַלְיהָ וְאוֹבֵיהָ יִקְיָמוּ סְוִלְלָה סְבִיבָה, וַיַּקְרִפוּ וַיַּצְרוּ עַלְיהָ מִכֶּל עַבְרָ. ⁴⁴וַיִּמְגַרְוּ אֶתְכֶם וְאֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר בְּקָרְבָּה, וְלֹא יִשְׁאִירוּ בָּה אֶבֶן עַל אֶבֶן עַקְבָ אֲשֶׁר לֹא יִדְעַת אֶת מָעֵד פְּקָדָתָה".

טיהור בית המקדש

(מתי כא 12–17; מרקוס יא 15–19; יוחנן ב 13–22)

⁴⁵ בְּהַכְנֵסוֹ אֶל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַחֲלֵל לְגַרְשׁ מִשְׁם אֶת הַמּוֹכְרִים.⁴⁶ אָמָר לָהֶם: "הִנֵּה בְּתוּב, בֵּיתִי בֵּית–תְּפִלָּה יְהִיא, אֲךָ אַפְּתַם עֲשִׂיתֶם אָזֶנוּ מַעֲרַת פְּרָצִים".

⁴⁷ יּוֹם יוֹם הִיא מַלְפִיד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וּרְאֵשִׁי הַכּוֹנִים וְהַסּוֹפְרִים וְגַם רְאֵשִׁי הַעַם בַּקְשׁו לְהַכְחִד אֶתְנוֹ,⁴⁸ אֲךָ לֹא מִצָּאוּ מָה לְעַשּׂוֹת, בַּיּוֹם הַעַם נִצְמָדוּ אֶלְיוֹ לְשִׁמְעַן אֶתְנוֹ.

ישוע משיב לשואלים בעניין סמכותו

(מתי כא 23–27; מרקוס יא 27–33)

ב בְּאֶחָד הַיּוֹם, כַּשְׁהִיא מַלְפִיד אֶת הַעַם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּמַטִּיף אֶת הַבְּשֹׂרָה, נָגַשׁ רְאֵשִׁי הַכּוֹנִים וְהַסּוֹפְרִים עַם הַזָּקְנִים² וְאָמְרוּ לוֹ: "אִם־אָמָר נָא לְנוּ, בָּאיּוֹ סְמֻכּוֹת אַתָּה עוֹשָׂה דְּבָרִים אֶלְהָה אוֹ מִיהוּ שְׁנַתְנוּ לְךָ אֶת הַסְּמֻכּוֹת הַזָּאת?"³

הַשְׁבֵּב לָהֶם: "גַּם אַנְיִ אַשְׁאֵל אֶתְכֶם דְּבָר וְהַשְׁבִּבוּ לִי.⁴ טְבִילַת יְהִינָּן, הָאָם מִשְׁמִים הִיְתָה אָוֹ מַבְנִי אָדָם?"⁵

הַתִּיעַצּוּ זֶה עַם זֶה בָּאָמְרָם: "אִם נָאמַר יְמִן הַשְׁמִים, יֹאמֶר, יְמִדּוּ לֹא הָאָמַנְתֶּם לֹו?"⁶ וְאִם נָאמַר 'מַבְנִי אָדָם', כֹּל הַעַם יַסְקִלוּ אֶתְתָּנוּ, כִּי בְּטוֹחוֹם הַם שִׁיְחַנֵּן הִיא נְבִיא.⁷ הַשְׁבִּיבוּ וְאָמְרוּ שְׁאַינָם יוֹדָעים מֵאָנוּ.

אָמָר לָהֶם יְשֻׁוּן: "גַּם אַנְיִ לֹא אָמַר לְכֶם בָּאיּוֹ סְמֻכּוֹת אַנְיִ עוֹשָׂה אֶת אֶלְהָה".

משל בעל הכרם והחוורדים

(מתי כא 46–33; מרקוס יב 1–12)

⁹ הָאָסְפֵּר לְעַם אֶת הַפְּשָׁל הַזָּה: "אִישׁ אֶחָד נִטְעָנָה כֶּרֶם וְהַחֲכִירָה לְכוֹרְמִים. לְאַחֲרֵי מִכּוֹן נִסְעָה לְתִקְוָה אַרְכָּה.¹⁰ בְּבוֹא הַעַת שְׁלָח עֲבָד אֶל הַכּוֹרְמִים בְּקִדְיַי שִׁיְתַנוּ לוֹ מִפְרִי הַכֶּרֶם, אֲלֹא שְׁהַכּוֹרְמִים

הכוהו ושלחו אותו ריקם.¹¹ הוסיף ושלח עבד אחר, אף גם אותו הכו ובעז ושלחוהו ריקם.¹² הוסיף ושלח שליש, ואולם גם אותו פצעו והשליכו החוץ.¹³ אמר בעל הבָּרָם, מה אעשה? אשלח את בני אהובי; אולי אותו יכבר. ¹⁴ כשראו אותו הכהנים נעצרו ייחדיו לאמר, זהו היורש; בזוא וננהג אותו ויהירשה תהייה לנו.¹⁵ הם גרשוהו אל מחוץ לבָּרָם ונהרגוהו. ועתה מה עשו להם בעל הבָּרָם?¹⁶ יבוא ונימיד את הכהנים הקדושים, ואת הבָּרָם יתנו לאחרים.

כשהם זאת אמרו: "חס וחלילה!"

¹⁷ הוא נעצ ביהם מבטו ואמר: "ומהו הכתוב זה, אבן מאסו הבונים היה לראש פנה?¹⁸ כל הנופל על אותה אבן ישבר לרשיסים,ומי שהאבן תפל עליו – תכתש היא אותו."¹⁹ אותה שעה בקש השופרים וראשי הכהנים לשלח את ידים בו, כי הבינו שעלייהם המשיל את המשל הזה, אלא שפחו מון העם.

שאלות בעניין מס לקיסר ותחיית המתים

(מתי כב 15-33; מרקוס יב 13-27)

²⁰ הם התמכו אחרי ושלחו מרגלים שהעמידו פנוי צדיקים כדי להאחז בדבר מדבריו, במתירה למסור אותו לסתמות הנציב ולשפוטו.²¹ הלו פנו אליו בשאלה: "רב, אנחנו יודעים שאתה מדבר ומלמד בכונה ואיןך נושא פנים אלא מורה את דרכ אליהם על-פי האמת.²² האם מטר לנו לחת מס לקיסר או לא?"

²³ הוזיל וראה את ערמותם אמר להם:²⁴ "הראו ליدين. של מי

הדמות והכתבת אשר עליו?" השיבו: "של הקיסר."

²⁵ אמר להם: "אם כן, תננו לקיסר את אשר לך קיסר ולאלהים את אשר לאלהים."

²⁶ הם לא יכלו להאחז בדבר מדבריו בנזקיות העם, ובתמייתם על תשובתו שתקו.

²⁷נִגְשׁוּ כַּמָּה מִן הַצְדּוֹקִים, הַאֲוֹמְרִים שְׁאֵין תְּחִית מַתִּים, וְשֹׁאֲלוּ אֶתְכֶם: ²⁸"רַبִּי, מָשָׁה כְּתָב לְנוּ שָׁאָם יְמוֹת אִישׁ שִׁיחַ לֹא אֲשָׁה וְאַיִל לֹא בְּנִים, יְקַח אָחִיו אֶת אַשְׁתוֹ וַיַּקְרִים זָרָע לְאָחִיו. ²⁹וּבְכָנֻן קִי שְׁבֻעָה אֶחָים. הַרְאָזֹן נִשְׂאָה אֲשָׁה וְמַתִּ בְּלִי בְּנִים. ³⁰לְקַח אֶתְכֶם הַשְׁנִי ³¹וְאַתְּרִי כָּוֹ הַשְׁלִישִׁי; וְכֵךְ כָּל הַשְׁבֻעָה לֹא הַנִּיחַו בְּנִים וְמַתִּ. ³²לְבַסּוֹף מַתָּה גַם הָאֲשָׁה. ³³אָם כָּוֹ לִמְיַמְּמַת תְּחִית לְאֲשָׁה בְּתְחִית הַמַּתִּים, שְׁהָרִי הִתְחִית אֲשָׁה לְכָל הַשְׁבֻעָה?"

³⁴הַשְׁבֵּב לְהָם יִשְׁוּעָה: "בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה מַתְחַתִּים, ³⁵אָהֶן הַזְּכָאים לְנַחַל אֶת הָעוֹלָם הַבָּא וְאֶת הַתְּחִית מִן הַמַּתִּים אִינָם מַתְחַתִּים, ³⁶כִּי גַם אִינָם יִכְלִילִים לִמְוֹת עוֹד, שְׁהָרִי שְׁוָים הֵם לְמַלְאָכִים וּבְנֵי אֱלֹהִים הֵם בְּהִיּוֹתָם בְּנֵי הַתְּחִית. ³⁷וְשְׁהַמַּתִּים קְמִים לְתְחִית גַם מָשָׁה רְמֵז בְּפִרְשַׁת הַסָּנָה שְׁנָאָמָר יְהוָה אֱלֹהִי אֶבְרָהָם, אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב. ³⁸וְהַאֱלֹהִים לֹא אֱלֹהִי הַמַּתִּים כִּי אָם אֱלֹהִי הַמַּתִּים, שְׁהָרִי הַכָּל חִימָם לוֹ."

³⁹כַּמָּה מִן הַסּוֹפְרִים אָמְרוּ בְּתִגְבָּה: "רַבִּי, יִפְהָ דְּבָרָתִ!"

⁴⁰וְלֹא הַעֲזֹז עוֹד לְשֹׁאל אֶתְכֶם שָׁוָם דָּבָר.

ישוע שואל בעניין בן דוד

(מתיה כב-41; מרכוס יב 37-35)

⁴¹שָׁאַל הָוָא אֶתְכֶם: "כַּיְצַד זוּ הַאֲוֹמְרִים עַל הַמְשִׁיחַ שְׁבַנְןִי דָוד הָוָא? ⁴²הָנוּ דָוד עַצְמוֹ אָוּמָר בְּסְפַר תְּהִלִּים, יְנָם יְהוָה לְאַדְנִי, שֵׁב לִימִינִי ⁴³עַד-אֲשִׁית אָוַיְבֶּךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ. ⁴⁴הַגָּה דָוד קֹרֵא לוֹ יָדֹן, וְאֵיךְ הָוָא בָּנוּ?"

דברי תוכחה על התופרים

(מתיה כג-1; מרכוס יב 38-40; לוקס יא 37-54)

⁴⁵וּבְאַזְנֵי כָל הַעַם אָמָר לְתַלְמִידֵיכֶם: ⁴⁶"הַזְּהָרוּ מִן הַסּוֹפְרִים הַאוֹהָבִים לְהַתְהַלֵּחַ לְבוֹשֵׁי גְלִימָות וְאוֹהָבִים בְּרַכּוֹת שְׁלוּם בְּשָׁוּקִים וּמוֹשְׁבִּים רְאֵשׁוֹנִים בְּבַתִּי הַכְּנֶסֶת וּמִקּוֹמוֹת נִכְבָּדִים

בשעוזות;⁴⁷ הבולעים את בתי האלמנות ומאריכים להתפלל למריAIT עין. דינם של אלה יהי חמור יותר.

מתנהה של אלמנה עניה

(מרקוס יב 41-44)

הוא התבונן וראה את העשירים שמים נדבותיהם בתבת האוצר.² נראהתו אלמנה עניה שמה בו שטי פרוטות,³ אמר: "אמות אומר אני לכם, האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מבלם.⁴ כי כל אלה נתנו את נדבותיהם מן העדר שלהם, אך היא ממחסורה נתנה את כל אשר היה לה למחיה."

ישוע מבא חורבן וצורות

(מתי כד 1-28; מרקוס יג 23-24)

כיוון שכמה מהם דברו על המקדש, שהוא מחדר באבני יפות ובמطنות, אמר: "הדברים האלה אשר אתם רואים, הנה ימים באים ולא תשר אבן על אבן אשר לא תפל הארץ." שאלוהו: "רבי, אם כן מתי יהיה הדבר הזה? ומהו הדברים לפני שזה יקרה?"

השיב ואמר: "הזהרו שלא יתעו אתכם, כי רבים יבואו בשמי ויאמרו, אני הו! ויהут קרובה! אל תלכו אחריהם.⁵ ובשםם מלוחמות ומהומות אל תבעלו, כי אלה צריכים להיות בראשונה, אך לא מיד יבוא הצעז."

הוסיף ואמר להם: "גוי יקום על גוי ומלכה על מלכה,⁶ ותהינה רuidות אדמה גדלות ובמקומות ובימים רעב וזרב וגט מורים ואותות גדולים מן השמים.⁷ זה לפני כל אלה ישלו בכם את ידיהם וירדו וימטרו אתכם לבתי בנסת ולבתי כלא, ותובאו לפני מלכים ומושלים למעון שמי.⁸ זה יביאם למפטן עדות.⁹ ועתה שימו לבכם שלא להכין מראש דברים להגנתכם,¹⁰ כי אני אתן לכם פה וחכמה אשר כל מתנגדיכם לא יוכל לעמוד בגדי או לסתורה.¹¹ וגם תסגורו על ידי הרים ואחים, קרובים

כ

וחברים, וימיתו מכם;¹⁷ ותהייו שנואים על הכל בגל שמי,¹⁸ אך שערם משער ראשכם לא תאבד.¹⁹ עמדו בתוחלתכם ותקנו את נפשותיכם.

²⁰ וכאשר תראו את ירושלים מפקת מהנות, דעו כי קרוב חרבנה.²¹ אזי הנמצאים ביהודה – שינוסו אל הרים; הנמצאים בעיר, שיצאו ממנה, ואלה אשר בשדות אל יכנסו אליה;²² כי ימי נקם הם למלא כל הכתוב.²³ אoi להרות ולמינויות ביוםיהם ההם, כי צרה גדולה תהיה על הארץ וקצר על העם זהה.²⁴ בחרב יפלו ויגלו אל כל הגוים, וירושלים תהיה מرمס לגויים עד אשר ימלאו עתות הגוים".

באו של בן-האדם

(מתי כד-29; מrkos ג' 37-44)

²⁵ ויהיו אותן בשמש ובירח ובכוכבים, ועל הארץ מצוקה לגויים ומובכה מגעהם וגליו.²⁶ בני אדם יתעלפו מאימה ומاضיה לבאות על העולם, כי פחות השמים יזענו.²⁷ איזו יראו את בורח האדם בא בענין בגבורה ובכבוד רב.²⁸ כאשר יתחלו לקרות הדברים האלה התעוודו והרימו ראייכם, כי קרבא גאלתכם.²⁹ הוא ספר لكم משל: "ראו את התחנה ואת כל העצים.³⁰ כשתאתם רואים אותן מלבלבים, יודעים אתם בעצמכם כי קרוב הקייז.³¹ וכן גם כשתראו את הדברים האלה מתקימים, דעו כי קרובה מלכות האלהים.³² אכן אמר אני לכם, לא עבר הדור הזה עד אשר יהיה כל אלה.³³ השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו.

³⁴ השמרו לכם שלא יכבד לבבכם בשתייה ובשפרון ובדאגות החמים ומהיום ההוא יבוא עליכם פתאום;³⁵ כי כמו פה יבוא על כל היושבים על פנוי כל הארץ.³⁶ לכן עמדו על המשמר בכל עת והתפללו שיהיה בכם להמליט מכל העתידות האלה ולהתיאב לפניהם בורחכם".³⁷ בשעות היום היה מלמד בבית המקדש

ובילילות היה יוצא ללוון בחר הנקרוא הר היזיתים.³⁸ וכל העם השכימו לבוא אליו לבית המקדש לשמעו אותו.

מידמה נגד ישוע

(מתי כו 1-5, 16-14; מרקוס יד 1-2, 10-11; יוחנן יא 45-53)

נִבְרָא חפשו דרך להכחיד אותו, כי חישו מפני העם. ³ אז נכנס השטן ביהודה הנקרוא איש קריות, שנמנה עם השנינים-עشر. ⁴ הולח יהודה ודבר עם ראש הפלגינים והקצינים לקובע איך יסגיר אותו בידם. ⁵ הם שמחו והשכימו לחתת לו כסף, ⁶ והוא הספרים לכך וחפש הזדמנויות להסגירו בידם שלא בפני החמון.

עדות הפסח

(מתי כו 30-17; מרקוס יד 12-26; יוחנן יג 21-30)

כשהגיע היום שאריך לזמן בו את הפסח,⁸ שלח ישוע את ביפא ואת יוחנן באמרו: "לכו והכינו לנו את הפסח כדי שנאכל". ⁹ אמרו: "איפה אתה רוצה שנכין אותן?"

¹⁰ השיב להם: "הנה באשר תכנסו העירה יפגש אתכם איש נושא כד מים. לכו אחריו אל הבית שיבננס לתוכו ויאמרו לבעל הבית: 'כה אומר לך ובנו, כיון מהך אכל שם את הפסח עם פלמייד?' ¹¹ הוא יראה לכם עלייה גודלה מזעט ומסדרת; שם תכינו את הפסח".

¹² הם הילכו ומיצאו הפל פפי שאמר להם, והכינו את הפסח. ¹³ באשר הגיעו השעה הסב הוא והשליחים עמו. ¹⁵ אמר להם: "נכسف נכספט לאל אתכם את הפסח זהה לפני ענותי;¹⁶ כי אומר אני לכם, לא אכל אותו עוד עד כי יתקיים במלכות האלים". ¹⁷ הוא לקח את הפסח, ברה, ואמר: "קחו אותה ומלחקו ביניים"; ¹⁸ כי אומר אני לכם, מעיטה שתה לא אשטה מפרי הגפן עד אשר תבוא מלכות האלים". ¹⁹ לקח את הלחם, ברך ובצע ננתן להם באמרו: "זה גופי הנtran בעדכם, זאת עשו לזכרי". ²⁰ בנו

גם את הכוון אחר השעודה, ואמיר: "הכוון הזאת היא הברית החדשה בדמי הנשוף בעדרם".²¹ אך הנה יד המՏגיר אוטי אתי על השלחו.²² בונְהָאָדָם אִמְנָם הַוְלָה כַּפֵּי שָׁגֵן, אֲבָל אוֵי לְאוֹתוֹ אִישׁ שָׁמֶשׁגִּיר אָתוֹתָו".

²³ הם החלו לברר בינויהם מי מהם הוא העומד לעשות זאת.
²⁴ גם מרים מרים היתה בינויהם בשאלת מי מהם נוחש לגודול ביזורה.
²⁵ אמר להם: "מלך הגוים רודים בהם, והאנשיים השולטנים עליהם יושייחס' נקראים".²⁶ אך אפס לא כן; אךeba, הגודול בכם שהוא פצעיר, והפנהיג במשרה. ²⁷ומי הגודול, המסב אל השלוון או המשרה? הלא המסב! ואני בתוככם כמו המשרה.
²⁸ אפס עמדתם אתי בנסינזוני,²⁹ ואני מוחיל לכם מלכות במו שהנחילני אבי,³⁰ למען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי ותשבו על כסאות לשפט את שנימ-עשור שבטי ישראל".

כיפה עתיד להתחש לישוע

(מתי כו 31-35; מוקוס יד 31-27; יוחנן גג 36-38)

³¹ שמעון, שמעון, הנה דרש השטן לטלטל אתכם בחטאים בפברחה.³² אבל אני התפלلت בעזה שלא תכלת אומנותה, ואתה לאחר שתשוב, חזק את אחיך".

³³ אמר כיפא: "אדוני! אתה אני מוקן לך גם לבית האסורים גם למוות".

³⁴ השיב יeshua: "אני אומר לך, כיפא, פרנגול לא יקרא היום עד אשר שלוש פעמים תתבחש לי פאלו שאינה מפир אותה".

³⁵ הוסיף ושאל אותו: "כאשר שלחתך אתכם בלי ארנק ותרמיל ונעלים, האם תשרTEM דבר?"
 השיבו: "לא חסרנו כלום".

³⁶ אמר להם: "אבל בicutת מי שייש לו ארנק יקח נא אותו, וכן גם את התרמיל; וממי שאין לו חבר, שימכר את בגדו ויקנה".³⁷ אמר

²⁹ כב: אן כורת לכם ברית כמו שכורת לי אבי – את המלכות...

אני לכם, צריך שימלא بي הכתוב הזה: 'וְאַתָּה־פֹשֻׁעִים נִמְנָה'.
וְאַמְנָם מֵה שָׁמְכָנוּ אֲלֵי הַזֶּלֶךְ וְגַשְׁלָם'.

³⁸ אמרו התלמידים: "אֶذְנוּנוּ, הנה שתי חרבות פה!" אמר להם:
"דִּי!"

ישוע בהר הזיתים

(מתי כו 36-46; מركוס יד 42-32)

³⁹ כאשר יצא הלה במנתו אל הר הזיתים וגם תלמידיו הלוו
אחריו. ⁴⁰ בהגיעו למקום אמר להם: "התפללו שלא תבאו לידי
נשין". ⁴¹ הוא פרש מהם במרחק של ידי אבו, ברע על ברכיו
והתפלל לאמר: "אבו, אם תרצה, עבר נא מעלי את הפוס
זהurat. אלה אל יהא ברצוני כי אם ברצונך". [ז' ⁴³ אז נראה אליו
מלאך מן השמים וחזק אותו. ⁴⁴ וכבואר עלי חבלי מות התפלל
ביתר חזקה וצעתו היהנה בגטפי דם יורדים על הארץ]. ⁴⁵ לאחר מכן
שעם מן התפללה נגע אל התלמידים ומצא אותם ישנים מיגון.
⁴⁶ שאל אותם: "למה אתם ישנים? קומו והתפללו כדי שלא
תבאו לידי נשין".

ישוע נערר וכיפא מתכחש לו

(מתי כו 47,58-69; 75-69; מרקוס יד 50-43,54-53)

(27-25,18-3; 72-66)

⁴⁷ עוזנו מדבר והנה קהל אנשים, ואחד מן השניים-עשור הנקרא
יהודה הולך לפניהם ומתקרב אל ישוע לנשקו. ⁴⁸ אמר לו ישוע:
"יהודה, בנשיקה אתה מוסר את בונחאים?"

⁴⁹ האנשים אשר סביבו, בראשותם מה עומד לדורות, אמרו: "אֶذְנוּנוּ,
האם להפנות בחרב?". ⁵⁰ ואחד מהם הכה וקצץ את איזנו הימנית
של עבד הכהן הגדול. ⁵¹ אך ישוע השיב: "הרפו! עד באנו!", נגע
באזנו ורפא אותו. ⁵² פנה ישוע אל ראשי הכהנים וקציני המקדש
והזקנים אשר באו עליו, ואמר: "כמו על שודד יצאתם בחרבות

ובמקלות!⁵³ יומם יומם הִיִּתְיַי עַמְּכֶם בַּמִּקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם בְּיַד,
אֵלָא שָׂזַאת שְׁעַטְכֶם וְשַׁעַט שְׁלִיטוֹן הַחֲשָׁךְ".⁵⁴
הֵם תִּפְסֹו אָתוֹן. הַוְּלִיכָהוּ וְהַכְּנִיסָוּ אָתוֹ לְבֵית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וְכִפְא הַלְּקָחָא אַחֲרָיו מִרְחָזָק.⁵⁵ כַּאֲשֶׁר הַדְּלִיקָו אֲשֶׁר בְּמִרְכָּבָה הַחֲצָר
וַיִּשְׁבַּו יְחִידָיו, יִשְׁבַּגְם פִּיאָבִינִים.⁵⁶ רָאָתָה אָתוֹ שְׁפָחָה אַחַת
יִשְׁבַּלְדֵי הָאָשָׁר, הַתְּבוֹנָנָה בּוֹ וְאַמְרָה: "גַּם זֶה הִיָּה אָתוֹ".⁵⁷ אֲזֶה הוּא
הַתְּפִחָשׁ וְאָמָר: "אֲשָׁה, אַינְגַּי מִפְּרָא אָתוֹ".
שְׁעַהָה קָלָה לְאַחֲרָ מַכְנָה רָאָהוּ אִישׁ אַחֲרָ וְאָמָר: "גַּם אַתָּה מִמְּהֶם".
אֲזֶה פִּיאָה הַשִּׁיבָה: "בּוֹ-אָדָם, אַינְגַּי מִמְּהֶם".⁵⁹ כַּעֲבָר שְׁעַה בְּעַרְבָּה אָמָר
אִישׁ אַחֲרָ בְּחַלְלִיטִוֹת: "בְּאַמְתָה גַּם זֶה הִיָּה אָתוֹ, וְהַרְיִי גָּלִילֵי הָוָא".
הַשִּׁיבָה כִּיפְא: "בּוֹ-אָדָם, אַינְגַּי מִבֵּין מַה שָׁאָתָה אָוָרָם".⁶⁰ וּמִיד,
בְּעוֹדוֹ מִדְבָּר, קָרָא הַתְּרִינְגָול. ⁶¹ אַז פָּנָה הָאָדוֹן וְהַבִּיט אֶל כִּיפְא.
נִזְבֵּר כִּיפְא בְּדָבָר שְׁהָאָדוֹן אָמָר לוֹ – "בְּטָרָם יִקְרָא הַיּוֹם הַתְּרִינְגָול
תַּתְּפִחָשׁ לִי שְׁלוֹשׁ פֻּעָמִים" – ⁶² יִצְא הַחֹזֶה וּמִרְאֶבֶבֶci.
⁶³ וְהָאָנָשִׁים שְׁעַצְרוּ אֶת יְשֻׁועַ הַתְּלִוָּה בּוֹ וְהַכּוֹהֵן.⁶⁴ הֵם כְּסֹו אֶת
עַיְנֵי וְאַמְרוֹ: "הַנְּבָא! מַי הָוָא הַמְּכָה אָזְתָה?".⁶⁵ וּעוֹד דְבָרִי גָדוֹן
רַבִּים הַטִּיחָוּ כְּלָפָיו.

ישוע לפני הסנהדרין

(מתי כו 59-66; מרכוס יד 64-55; יוחנן יח 19-24)

עַם אָזֶר הַיּוֹם נִקְהָלוּ זָקְנֵי הַעַם, הֵן כְּהָנִים גָדוֹלִים וְהֵן סּוּפְרִים,
וְהַוְּלִיכָהוּ אֶל הַסְּנָהָדְרִין שְׁלָהָם.⁶⁷ אָמָרוּ לוֹ: "אִם אַתָּה הַמְּשִׁיחָה,
אָמָר לְנוּ".

הַשִּׁיבָה לָהֶם: "אִם אָגִיד לְכֶם לֹא תָּאמִינוּ,⁶⁸ וְאִם אָשָׁאל לֹא תִּعְנֹנוּ
לִי וְלֹא תִּשְׁחַרְרוּ אֶתְכֶם.⁶⁹ אָבֶל מִעֵתָה יִהְיֶה בּוֹ-הָאָדָם יוֹשֵׁב לִימֵין
גִּבְורַת הָאֱלֹהִים".

⁶⁷ אָמָרוּ בְּלָם: "אִם כֹּן, אַתָּה הוּא בּוֹ-הָאֱלֹהִים?"

הַשִּׁיבָה לָהֶם: "אַתֶּם אָוּמְרִים כִּי אַנְגַּי הוּא".

⁶⁸ אָמָרוּ: "מָה לָנוּ עוֹד צְרָךְ בְּעִדּוֹת? הַרְיִי בְּעַצְמָנוּ שְׁמַעַנוּ מִפְּנֵינוּ".

ישוע לפני פילטוס

(מתי כז-1, 14-11; מרקוסטו 1-5; יוחנן יח 38-28)

כל הנאנספים קמו והוליכוו אל פילטוס. ² שם החלו להאשים אותו באמרים: "את זה מצאננו מכך את עמנוא אוסף לתית מס לքיסר, ואומר על עצמו שהוא מושיח, כלומר מלך".

³ שאל אותו פילטוס: "אתה מלך היהודים?"
השיב לו ישוע: "אתה אומר".

⁴ אמר פילטוס אל ראש הכהנים ואל המון העם: "אני מוצא שום אשמה באיש זהה".

⁵ אה הם טענו ביתר שיאת: "הוא מסית את העם בلمדו בכל יהודיה, החול מן הגיליל ועד קאן".

⁶ פאשר שמע זאת פילטוס חקר אם האיש גילייל. ⁷ משנוכח כי מתחום שליטונו של הורדוס הוא, שלח אותו אל הורדוס, שהיה גם הוא בירושלים באותם ימים. ⁸ הורדוס שמח מאד בראותו את ישוע, שיבו מימים ובין השותוקן לראות אותו מפני ששמע על אודוטיו וקונה לראות נס נעשה עליךיו. ⁹ הוא שאל אותו על דברים רבים, אך ישוע לא השיב לו דבר. ¹⁰ עמדו ראש הכהנים והסופרים והאשימים והנרצחות. ¹¹ התחלו הורדוס וחיליו לבזותו והתלו בו. הם הלבישוו גלימה מבהיקה ושלחוו אל פילטוס. ¹² אותו יום נעשו פילטוס והורדוס זדינים זה זהה, כי קדם לנו שורה איכה ביניהם.

פסק דין מוות

(מתי כז 15-26; מרקוסטו 6-15; יוחנן יח 39 - יט 16)

¹³ פילטוס קרא אליו את ראש הכהנים והשרים והעם, ¹⁴ ואמר להם: "הבתים אליהם את האיש הזה במדינת הארץ, והנה אני שקרתי אותו לענייכם ולא מצאתי באיש זהה כל אשמה מן הדברים שאתם מאשימים אותו". ¹⁵ גם הורדוס לא מצא כלום,

שָׁהַרְיִ שָׁלֹח אֶתְּנָה בְּחַזְרָה אֲלֵינוּ. רָאוּ, הָאִיש אֶפְּלָא עֲשָׂה דָבָר
אֶחָד הַמְּחִיב מִותָּה.¹⁶ לְכָן אָעֲנִיש אֶתְּנָה בְּמִלְקֹות וְאַשְׁחִיר אֶתְּנָה.¹⁸
אֶלְאָ שָׁכְלָם יִחְדִּיו צָעֻקוֹ: "הַח אֶתְּנָה וְשִׁחְרָר לְנוּ אֶת בָּרְ-אָבָא!"¹⁸
– אֶיְשׁ שְׁהַשְּׁלָךְ לְבֵית כֵּלָא בְּגַלְלָא אַיִּזה מַרְד שְׁהִיה בָּעֵיר וּבְגַלְלָא
רְצָח.¹⁹

פִּילְטוֹס הַוְסִיף לְדִבָּר אֲלֵיכֶם, פִּי רְצָח לְשִׁחְרָר אֶת יִשְׁוע.²¹ אֲדָם
הַם צָעֻקוֹ: "צָלָב, צָלָב אֶתְּנָה!"²² אָמַר לְהָם פָּעֵם שְׁלִישִׁית: "אָבָל מָה רְעָה עֲשָׂה זֶה? לֹא מֵצָאתִי
בְּכָל אַשְׁמָה מְחִיבָת מִותָּה. עַל כֵּן אָעֲנִיש אֶתְּנָה בְּמִלְקֹות וְאַשְׁחִיר
אֶתְּנָה".²³ אֲדָם הַגְּבִירוֹ לְחַצְטָם וּבְכָל גָּדוֹל דָּרְשׁוֹ שִׁיאָלבָּב. וְאֲכוֹן
הַכְּרִיעָוּ קָוְלוֹתֵיכֶם אֶת הַפָּפָּה.²⁴ פִּילְטוֹס פְּסָק שְׁתַּתְמַלְא דָרִישָׁתָם
וְשִׁחְרָר אֶת הָאִיש אֲשֶׁר בָּקָשׁוּ, זֶה שְׁהַשְּׁלָךְ לְבֵית כֵּלָא בְּגַלְלָא מַרְד
וּרְצָח, וְאֶת יִשְׁוע הַפְּקִיד לְרְצֹונָם.

צליבת ישוע

(מתי כז:32-44; מרקוסטו:32-21; יוחנן יט:17-27)

כַּאֲשֶׁר הַוְלִיכָהוּ מִשְׁמָעָצָרוֹ אִישׁ אֶחָד שְׁבָא מִן הַשָּׂדָה, אֶת
שְׁמַעְמוֹן מִקְרָנִינָה, וְשָׁמוֹ עַלְיוֹ אֶת הַצָּלָב כְּדִי שִׁיאָשָׁא אֶתְּנָה אַחֲרֵי
יִשְׁוע.²⁵ אַחֲרֵיו הַלְכוּ הַמּוֹן וּבְמִן הַעַם, וְגַם נְשִׁים שְׁסָפְדוּ וּקְוָנְנוּ
עַלְיוֹ.²⁶ פָּנָה אֲלֵיכֶם יִשְׁוע וְאָמַר: "בְּנֹתִים יְרוֹשָׁלַיִם, אֶל תַּבְכִּנָה
עַלְיוֹ, אֶלָּא עַל עַצְמָכֶן בְּכִינָה וּעַל יְלִדְכֶן,²⁷ כִּי הַגָּה יָמִים בָּאים
וַיֹּאמְרוּ, 'אֲשֶׁרִי הַעֲקָרוֹת, אֲשֶׁרִי כָּל בְּתוֹן שְׁלָא יָלַח' וְאֲשֶׁרִי הַשְׁדָּים
שְׁלָא הַיְנִיקוּ.²⁸ אֶז יֹאמְרוּ אֶל הַהָרִים, 'ינְפַלוּ עַלְיוֹנוּ, וְאֶל הַגְּבֻעֹת,
יַבְסִנוּ';²⁹ שְׁהָרִי אִם כֵּה עֹשִׁים בְּעֵץ הַלָּח, מָה יִקְרָה לִיְבָשָׁ?".³⁰
גַּם שְׁנִים אַחֲרִים, פּוֹשְׁעִים, הַוּבָלָו כְּדִי שִׁיּוּמָתוֹ אֶתְּנָה.³¹ כַּשְׁבָא
אֶל הַמֶּקוּם הַנִּקְרָא גַּלְגָּתָא צָלָבוֹ אֶתְּנָה שֶׁם עַם הַפּוֹשְׁעִים, אֶחָד
מִיְמִינּוֹ וְאֶחָד מִשְׁמָמָלוֹ.³² אָמַר יִשְׁוע: "אָבִי, סְלָח לְהָם, כִּי אִינּוּ
יְוָדָעִים מָה שָׁהֵם עוֹשִׁים". וְהָם חְלִקָו אֶת בָּגְדִיו לְאַחֲר שְׁהַפִּילוּ
גּוֹרְלוֹת.

³⁵ אַזְתָּה שְׁעָה עָמַד הָעָם וַיַּתְבֹּגּוּ, וְהַמִּנְהִגִּים גַּם הֵם לְעָגֹן לוּ בָּאָמָרֶם: "אֶחָרִים הוּא הַשְׁעִיעַ; שִׁיוֹשֵׁעַ אֶת עַצְמוֹ אֵם הוּא הַמְּשִׁיחַ בְּחִיר הָאֱלֹהִים!" ³⁶ גַּם אֲנָשִׁי הַצְּבָא הִתְלַלוּ בָּו. הֵם הַתְּקִרְבָּו וְהִגִּישׁוּ לוּ חָמֵץ, ³⁷ וְאָמְרוּ: "אִם אַפְתָּה מֶלֶךְ הַיְהוּדִים, הַוּשֶׁעַ אֶת עַצְמָה!"

³⁸ וְגַם כִּתְבָּת הַיְתָה מַעַלְיוֹ: "זֶהוּ מֶלֶךְ הַיְהוּדִים". ³⁹ אֶחָד הַפּוֹשָׁעים הַמּוֹקָעִים הַטִּימָה כָּלָפּוֹ: "הָלָא אַפְתָּה הַמְּשִׁיחַ! הַאֶל אֶת עַצְמָה וְאוֹתָנוּ!" ⁴⁰ הַשִּׁיבָה הַשְׁנִי כְּשֶׁהוּא גּוֹעֵר בָּו: "אִין יָרָא מְאֻלָּהִים? הָרִי אַפְתָּה נְתוּן בָּאָזְנוֹ גָּזָר דָּינָן!" ⁴¹ אֲנָחָנוּ לְפִי הַאֲצָדָקָה, כִּי אָנוּ מַקְבְּלִים גַּמָּול רָאוּי עַל מַה שְׁעַשְׂנוּ, אֲבָל הָאִישׁ הַזֶּה לֹא עָשָׂה שָׁום רָע". ⁴² וַיַּעֲדֵד אָמֵר: "יִשְׁועַ, אָנָּא זָכֵר אָזְתִּי בְּאָשָׁר תְּפִנָּס לְמַלְכוֹתָה". ⁴³ הַשִּׁיבָה לוּ יִשְׁועַ: "אָמֵן. אָוֹמֵר אָנִי לָהּ, הַיּוֹם תָּהִיה אַפְתָּה אַתִּי בְּגֹן-עָדָן".

מותו וקבורתו

(מת' כז 45–47; מרקוסטו 47–33; יוחנן יט 42–28)

⁴⁴ בָּעֵרֶך בְּשָׁעָה שְׁוֹתִים—עִשְׂרָה בָּאֶחָרִים הַשְׁתָּרָר חָשַׁךְ עַל כָּל הָאָרֶץ עד הַשָּׁעָה שְׁלֹשָׁה. ⁴⁵ הַשְׁמִשׁ חָשְׁבָה וּפְרָכַת הַהִיכָּל נִקְרָעָה לשניים. ⁴⁶ וַיַּשׁׁוע קָרָא בְּקוֹל גָּדוֹל: "אָבִי, בִּידְךָ אַפְקִיד רָוחִי", וַיַּנְפַּח אֶת רָוחָו. ⁴⁷ כְּשֶׁרָא שָׁר הַמִּאה אֶת הַמִּתְרָחֵש נִתְןָ בְּבּוֹד לְאָלָהִים בָּאָמָרֶו: "בָּאָמָת, הָאִישׁ הַזֶּה הִיא צְדִיקָה!" ⁴⁸ כָּל הַקָּמוֹן אָשֶׁר נִקְרָל אֶל הַמְּרָאָה הַזֶּה, כָּרְאוּתָם אֶת הַמִּתְרָחֵש הַכּוֹ עַל חִזּוּתֵיכֶם. הֵם חִזּוֹר לְבִתְּהֵם, ⁴⁹ אֶךְ כָּל מִקְרָיו, גַּם הַנְּשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אֶתֵּן מִן הַגְּלִיל, עַמְדוּ מַרְחֹק וְרָאוּ אֶת הַגְּנֻשָּׁה.

⁵⁰ וְאִישׁ אֶחָד, יוֹסֵף שָׁמוֹן, שָׁהִיה חֲבָר הַסְּנָהָדרִין וַיַּתְוֹשֵׁב הָעִיר הַיְהוּדִית רַמְתִּים, אִישׁ טוֹב וְצִדְיקָה וּמִחְכָּה לְמִלְכּוֹת אֱלֹהִים, וְלֹא הַסְּכִים לְתִכְנִיתָם וּלְפָעָלָם. ⁵¹ הָוָא בָּא אֶל פִּילָטָוס וּבְקַשׁ מִמְּנוֹ אֶת גּוֹפָת יִשְׁוע. ⁵² אֶחָרִי שְׁחוֹרִקָּה עַטְפָּא אַזְתָּה בְּסִדְרִין וְהַגִּתָּה בְּקַבְּרָה חַצְוב בְּסָלָע, שָׁעֵד אֶז לְאַהֲנָה בָּו אִישׁ. ⁵³ אַזְתָּה יְוָמָה עַטְפָּא אַזְתָּה בְּסִדְרִין וְהַגִּתָּה בְּקַבְּרָה

והשְׁבַת קָרְבָּה.⁵⁵ הֲנִשִּׁים שָׁבָאוּ עִם יִשְׂעֵי מִן הָגָלִיל הַלְּכוּ אֶחָרִי יוֹסֵף. הַן רָאוּ אֶת הַקָּבָר וַיָּרְאוּ בַּיּוֹצֵא כִּי צָהָב הַנְּקָחָה גוֹפָתוֹ.⁵⁶ אֶחָרִי שְׁחִזְרוּ הַכְּנִינוּ בְּשָׂמִים וּמְרֻקּוּחוֹת וּבְשְׁבַת שְׁבַתּוּ עַל-פִּי הַמְצֻוֹה.

תחיית ישוע

(מתי כח-10; מרקוס טז-1-8; יוחנן כ-1-10)

כ בְּרָאשׁוֹן בְּשָׁבוּעַ, לִפְנֵי עַלוֹת הַשְׁחָר, נִשְׁאָר אֶת הַבְּשָׂמִים אֲשֶׁר הַכְּנִינוּ וּבָאוּ אֶל הַקָּבָר.² הַן רָאוּ שְׁהָאָבָן כֶּבֶר נִגְלָה מִן הַקָּבָר³ וּנְכַנְּסָוּ לְתוֹצֹא, אֲךָ לֹא מִצְאָו אֶת גּוֹפָת הַאָדוֹן יִשְׁוּעָ. ⁴ עָזָדוּ נִבּוֹכוֹת עַל הַדָּבָר הַזֶּה וְהַגָּה שְׁנִי אֲנָשִׁים בְּגִדִים מִבְּרוּקִים נִצְבָּו עַל-זָהָן.⁵ הַן נִתְמַלְאוּ פְּחַד וְהַרְפִּינוּ פִּנְחָה אַרְצָה. "לִמְהָא אַתָּנוּ מִחְפְּשָׁוֹת אֶת הַחַי בֵּין הַמְתִים?" שָׁאַלְוּ הַשְׁנִים.⁶ הַוָּא אַינְנוּ פָה, הַוָּא קָם לְתֹחִיה. זְכַרְנוּ מָה שָׁאָמַר לְכָן עוֹד בְּהִוּתוֹ בְּגַלְיל. ⁷ הַוָּא אָמַר כִּי יְבֹן-הָאָדָם אֶרְיךָ לְהַמְּסִיר לִידֵי אֲנָשִׁים חֽוֹטָאים וְלְהַאֲלָב, וּבַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי לְקוּם".⁸ וּאֱמָנָם הַן נִזְכְּרוּ בְּדָבָרֵינוּ.⁹ לְאַחֲרֵי מִכְּנָה חִזְרוּ מִן הַקָּבָר וִסְפָּרוּ אֶת כָּל הַדָּבָרים הַאֲלָה לְאַחֲד-עָשָׂר וְלִכְלָל הַשְּׁאָר.¹⁰ הֲנִשִּׁים שִׁפְרָרוּ זוֹאת לְשָׁלִיחִים הַיְוָא מְרִים הַמְּגַדְּלִית, יוֹחָנָה,¹¹ מְרִים אִם יַעֲלֵב, וְאַחֲרוֹת שְׁהָיוּ אַתָּנוּ,¹² אֲלָא שְׁדָבְרֵינוּ נִרְאָו בְּעִינֵיכֶם כְּדָבְרֵי הַבָּל וְלֹא הָאמְנוּ לָהּוּ.¹³ אָוָלָם פִּיאָא קָם וַיָּצַא אֶל הַקָּבָר. כַּשְּׁהַתְּפַסֵּף רָאה אֶת הַתְּכִרִיקִים לְבָדָם, וְחִזְרָה הַבִּיטה תְּמָה עַל מָה שְׁקָרָה.

ישוע בדרך לעמאות

(מרקוס טז-12-13)

¹³ אַזְתָּו יוֹם הַיּוֹם שְׁנִים מֵהֶם הַוּלְכִים אֶל הַכְּפֵר הַנִּקְרָא עַפְאָוָס, שְׁפִרְתָּקָו מִירּוֹשָׁלִים¹⁴ כְּאַחֲד-עָשָׂר קִילּוּמִיטָר,¹⁴ וּמִשּׁוֹחָחִים בְּינֵיכֶם עַל כָּל מָה שְׁקָרָה.¹⁵ וְהַגָּה בְּשָׁעה שְׁטוֹחָחוּ וְהַתְּוֹכְחוּ הַתְּקָרְבָּה יִשְׂעוּ עָצָמוֹ וְהַלְּה עַמְּהָם,¹⁶ אֲלָא שְׁעִינֵיכֶם הַיְוָא אֲחֹזּוֹת

⁵⁵ כד 10: מרims אם יעקב – במקור, "מרims של יעקב". רוב התרגומים גורסים "מרims אם יעקב".

⁵⁶ כד 13: אחד-עשר קילומטר – יוניות: כשבעה מייל.

ולא הַכְּפִירוּהוּ.¹⁷ אמר להם: "מה הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים שֶׁאַתֶם מַתְקִידִים בָּהֶם בְּדָרְךָ?" השניהם נִעְצְרוּ וַיַּעֲצַב נִסּוֹק עַל פְּנֵיהֶם.¹⁸ אחד מהם, קלילופס שמו, השיב ואמר אליו: "האם אתה רק אוֹרֵח בִּירוּשָׁלים וְאַינְכָה יָזְדָע מַה נְעָשָׂה בְּתוֹךְ בִּימִים אַלְהָה?"¹⁹ שאל אותו: "ומה הַדָּבָר?" אמרו לו: "מה שְׁקָרָה לִישְׁוע מִנְצָרָת שְׁהִיה אִישׁ נָבִיא, גָּבוֹר בְּמַעַשׂ וּבְאָמָר לִפְנֵי אֱלֹהִים וּלִפְנֵי כָּל הָעָם.²⁰ פְּנֵינוּ הַגְּדוֹלִים יִמְנַהְגִינוּ הַסְּגִירוֹת לִמְשֻׁפְט מֹות וְאֶלְבּוֹ אֶתְתוֹ,²¹ וְאַנְחָנוּ קָוִינוּ כִּי הַזֶּה אֲשֶׁר עֲתִיד לְגַאל אֶת יִשְׂרָאֵל. אָבֶל נֹזֶר עַל כָּל זֹאת, בְּעֵת הַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי מִאֵז קָרְוּ הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים.²² זֹמֶה גַם שְׁבָמָה גְּשִׁים מִקְרָבֵנוּ הַדָּהִימָוֹ אֶתְתוֹנוּ: בְּפֶקַר הַשְּׁפָט הַיּוֹ בְּקַבֵּר²³ וְלֹא מַצָּאוּ אֶת גּוֹפָתוֹ, וּבָאוּ וְסִפְרוּ שְׁאֵף רָאוּ בְּחִזְיָון מְלָאכִים אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי הַזָּהָר.²⁴ אֲחֻדִים מְאַתָנוּ הַלְּכוּ אֶל הַקָּבָר וּמַצָּאוּהוּ בְּדִיקָה כְּפִי שְׁהַנְּשִׁים סְפָרִי, אֲךָ אֶתְתוֹ לֹא רָאוּ.

²⁵ הַשִּׁיב וְאָמָר לָהֶם: "הַזִּקְרֵרִי דִעַת וּכְבָדֵי לְבַ מַהְאמִין בְּכָל אֲשֶׁר דִבְרָו הַנְּבִיאִים!²⁶ הַרְיָה עַל הַמְשִׁיחָה הַיָּה לְסִבְלָה אֶת כָּל זֹאת וְלַהֲכָנס אֶל תִּפְאָרָת בְּבָזֹז!"²⁷ הַזָּהָר הַחֶל מִמְשָׁה וּמִכָּל הַנְּבִיאִים וּבְאָרֶן לָהֶם אֶת הַדָּבָרִים הַמְּכוֹנִים אֲלֵיכֶם בְּכָל הַכְּתוּבִים.

²⁸ כִּי אֲשֶׁר הַתְּקִרְבָּו אֶל הַכְּפָר שְׁהִיה מִגְמָת פְּנֵיהֶם הַזָּהָר עַמִּיד פְּנִים בְּהַזְוֹלָה לֹא לְדָרְפָו.²⁹ אֲךָ הַם הַפְּצִירוֹ בּוֹ בְּאָמָרָם: "הַשְּׁאֵר אֶתְנוּ, כִּי הַעֲרֵב קָרְבָּה וּכְבָר פְּנֵה הַיּוֹם." לְפִיכָה נִכְנָס וּנְשָׁאֵר אֶתְמָם.³⁰ כִּי אֲשֶׁר הַסְּבָב עֲמָהָם לְקַח אֶת הַלְּקָם, בָּרָה וּבְצָע אֶתְתוֹ וּנְתַנוּ לָהֶם.³¹ אֲךָ נִפְקַחוּ עַיִינֵיכֶם וְהַכְּרִירוּהוּ, וְהַזָּהָר נְעַלְמָם מֵהֶם.³² אָמְרוּ זֹה לְזֹה: "הַרְיָה לְבָנוּ הַיָּה בְּזַעַר בְּקִרְבֵּנוּ בְּשִׁדְבָּר אֲלֵינוּ בְּדָרָה וּפְתַר לְנוּ אֶת הַפְּתַובִים!"³³ אֲזֶה שְׁעָה קָמוּ וְתַזְרוּ לִירוּשָׁלים. הַם מַצָּאוּ אֶת הַאַחֲד־עָשָׂר מִכְנָסִים עִם חֶבְרִים,³⁴ וְהַכָּל אָמָרִים כִּי הַאֲדֹן אָכוּם וּנְרָאָה אֶל שְׁמַעַן.³⁵ הַם סְפָרָו מַה שְׁקָרָה בְּדָרָה וּכִי הַכְּרִירוּהוּ כִּי אֲשֶׁר בָּצָע אֶת הַלְּקָם.

התגלותו לתלמידים

(מתי כח-20; מרכוס טז-18; יוחנן כ-19-23; מעשי השליחים א-8-36) עוזם מדברים בזאת והוא עמד בתוכם. אמר להם: "שלום לךם", ³⁷ אך הם נבזהו ונתמלאו פחד, וחשבו כי רוחם הם רואים. אמר להם: "מדוע נחרדתם ומדוע עולמים ספקות בלבבכם? ³⁸ ראו את ידי ואת רגליו – שאני הוא. משפטוני וראו; הרי לרווח אין בשר ועצמות פמו שאתם רואים بي". ³⁹ ובאמת זו זאת הראיה لكم את ידי ואת רגליו. ⁴⁰ מאוחר שעוזד לא האמינו מרוב שמחה והיו מלאי פליאה, אמר להם: "האם יש לכם פה Aiיה אכל?" ⁴¹ הם נתנו לו חתיכת דג צליוי, ⁴² והוא לקח ואכל לעינייהם. ⁴³ הוסיף ואמר להם: "אללה דברי אשר דברתי אליכם בעוד שהייתם עמי: צירך שיתתקים כל הכתוב עלי בתורת משה ובביבאים ובתהלים". ⁴⁴ אז פתח את לבכם להבין את הכתובים ⁴⁵ ואמר להם: "כִּי בְּתוֹב, שֶׁהַמָּשִׁיחַ יִסְבֵּל וְיִקּוּם מִן הַמְּתִים בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי, וּבְשְׁמוֹ תִּכְרֹן תְּשׂוֹבָה וְסִילִחַת חֲטָאִים לְכָל הַגּוֹיִם הַחַל מִירוּשָׁלַיִם". ⁴⁶ אתם עדים לדברים האלה. ⁴⁷ הנהני שלוח لكم את אשר הבטיח אבי, ואתם שבו בעיר עד שתתלבשו עז מפומות". ⁴⁸

ישוע המשיח עליה השמיימה

(מרקוס טז-20; מעשי השליחים א-9-11)

⁴⁹ הוא הוציא אותם עד בית עניה, נשא את ידיו וברכם. ⁵⁰ בשעה שברך אותם נפרד מהם ונושא השמיימה. ⁵¹ הם השפכו לו וחזרו לירושלים בשמחה גדולה, ⁵² וחתמידו להיות במקdash פיהם מברכיהם את האלהים.

הברורה על-פי יוחנן

הדבר

בראשית היה הדבר, ומדבר היה עם האלים, ואלים היה הדבר.² הוא היה בראשית עם האלים. ³ הכל נ היה על-ידיו, ומבעלדי לא נ היה כל אשר נ היה.⁴ בז היו חיים והחיים היה האור לבני האדם.⁵ היה אור מair בחשך וחשך לא השיגו.

איש היה שלום מאת אלים ושם יוחנן.⁷ הוא בא לעדות, להעיד על האור כדי שעל-פי יאמינו הפל.⁸ הוא לא היה האור; הוא בא להעיד על האור.⁹ האור האמתי, המAIR לכל אדם, בא אל העולם.¹⁰ בעולם היה ועל-ידי נ היה העולם, והעולם לא הכירו.¹¹ הוא בא אל שלו ואלה אשר לו לא קבלו אותו.¹² אבל לאלה אשר קיבלו אותו, המאמינים בשמו, נתנו תקף להיות בנים לאלים.¹³ לא מך ולא מחהץ הבשור נולדו, אף לא מחהץ גבר, כי אם מלאים.

הדבר היה בשר ושבו בתוכנו; ואנחנו ראיינו את בבודו, בבוד בו ייחיד מלפני אבינו, מלא חסד ואמת.¹⁵ יוחנן העיד עליו וקרא באמרתו: "זה הוא שאמרתי עליון, הבא אחריו הוא בבר לפניו, כי קדם לי היה".¹⁶ הן מפלואו בלבנו קבלנו, ויחסד על חסד;¹⁷ כי התרבות נתנה על-ידי משה, ויחסד והאמת באו דרך ישוע המשיח.¹⁸ את האלים לא ראה איש מעולם; הבן היחיד, הנמצא בchein האב, הוא אשר הודיעו.

עדות יוחנן המטביל

(מתי ג:12; מrkוס א:8-2; לוקס ג:15-17)

¹⁹ זאת עדותנו של יוחנן כאשר ראש הכהנים שלחחו אליהם כהנים ולויים מירושלים לשאל אותו "מי אתה?". ²⁰ הוא לא בחש אלא הודה ואמר: "אני המשיח".

²¹ שאלו אותו: "אם כו, מי אתה? האם אתה אליהו?"
השיב: "לא".

"האם אתה הנביא?"
השיב להם: "לא".

²² שאלו אותו: "אז מי אתה? – כדי שג蕩ת תשובה לשולחינו. מה אתה אומר על עצמך?"

²³ השיב ואמր: "אני קול קורא במדבר פנו דרכ יהוה, כמו שאמר ישעיהו הנביא".

²⁴ השלוחים היו מן הפרושים ²⁵ והם הוסיף ושאלו אותו: "אם כו מודיע אתה מטביל אם איןך המשיח ולא אליהו ולא הנביא?"

²⁶ השיב להם יוחנן ואמר: "אני מטביל בזמנים, אבל ביניכם עומד אחד שאינכם מכירם אותו". ²⁷ הוא הבא אחריו ואני אכן רואו להתייר את שרווד נעליו". ²⁸ כל זה קרה בבית ענינה מעבר לירדן, במקום שהיה יוחנן מטביל.

²⁹ למחזרת ראה יוחנן את ישוע בא לkerato. אמר יוחנן: "הנה שהאללים הנושא חטא העולם". ³⁰ זה שאמרתי לעליו, 'אחרי בא איש אשר הוא כבר לפני, כי קדם לי היה'. ³¹ ואני לא הפרתיו, אבל למן יגלה לישראל באתי אני להטביל בזמנים". ³² היעד יוחנן ואמר: "ראיתי את ברום יורד משמים כיונה ונכח עליו". ³³ אני לא הפרתיו, אלא שהשולם אותו להטביל בזמנים הוא אמר אליו, זה שתראה את ברום יורדת ונכח עליו, הוא המטביל ברום הקדש". ³⁴ ואני ראיתי והעדי שזה הוא בון האלים".

ראשוני ההורדים אחרי ישוע

³⁵ למחזרת שוב עמד יוחנן ואתו שניים מ תלמידיו. ³⁶ בראותו את ישוע מתקלה אמרו: "הנה שֶׁה האלים!" ³⁷ שני תלמידיו אמרו לו: "רבנו ותלמידו אחורי ישוע". ³⁸ באשר פניהם ישוע וראה אותם הולכים אחורי, שאל אותם: "מה אתם מתחפשים?"

אמרו לו: "רבי, איפה אתה גָּר?"

³⁹ השיב להם: "בזואו ותראו".

הלו וראו היכן הוא גָּר ושהו אותו באותו יום. השעה היה ארבע אחרני הזרים בעיר.

⁴⁰ אנדרי, אחיו של שמעון כיפא, היה אחד מן השניים אשר שמעו מפי יוחנן ותלמידו אחורי. ⁴¹ תחלה מצא את אחיו שמעון ואמר לו: "מצאנו את המשיח". ⁴² הוא הביא אותו אל ישוע. הביט בו ישוע ואמר: "אתה שמעון בן יוחנן, אתה תקרא כיפא" (שםם שמעון סלא).

⁴³ למחזרת רצה ישוע לכת לגליל. הוא מצא את פיליפוס ואמר לו: "לך אחורי!" ⁴⁴ פיליפוס היה מבית צידא, מעירים של אנדרי ובכיפה. ⁴⁵ פיליפוס פגש את נתנאל ואמר לו: "מצאנו את זה שכתב עליו משה בתורה, וכן גם הנביאים, את ישוע בן יוסף מנצרת". ⁴⁶ אמר לו נתנאל: "מנצרת יכול לבוא משזה טוב?"

אמר לו פיליפוס: "בזואו וראה".

⁴⁷ בשראה ישוע את נתנאל בא לידיו: "הנה באמת בן ישראל שאין בו מרמה".

⁴⁸ שאל אותו נתנאל: "מפני אתה מכיר אותי?" ענה לו ישוע: "לפנֵי שֶׁקְרָא לך פִּילִיפּוֹס, באשר הייתה תחת עץ התאננה, ראייתי אותך".

⁴⁹ השיב לו נתנאל: "רבי, אתה בונ האלים, אתה מלך ישראל!"

⁵⁰ אמר לו ישוע: "מפני שאמרתי לך כי ראייתך תחת עץ התאננה האמןת? גדלות מ אלה תראה!" ⁵¹ ועוד אמר לו: "אמנו אני

אומר לכם, אתם תראו את השמים פתוחים ומלאכי אללים
עלולים וירקדים על ברה האדם".

הנס הראשון

ב היה השלישי חתנה בקנעה אשר בגיל. אמר של ישוע
היה שם,² וגם ישוע ותלמידיו הזמנו לחתנה.³ בשחר להם
יוז אמרה אם ישוע אילו: "אין להם יין."

ג אמר לה ישוע: "מה לי נלה, אשח? עוד לא הגיעה שעתה".

ד אמרה אילו: "כל מה שיאמר לכם עשו".

ה ששה כדי אבון היו ערוקים שם, במונגה היהודים לטהרתם, וכל אחד הכליל בשמות עד מאה ועשרים ליטר. אמר להם ישוע: "מלאו את הפדים מים", והם מלאו אותם עד למעללה.⁴ אמר להם: "שאבו עכשו וhabiao אל ראש המסבה". הם שאבו והביאו אליו.⁵ טעם ראש המסבה את המים שנחפכו ליין ולא ידע מאיו הוא, אלא שהמשרתים אשר השאבו את המים ידעו. קרא ראש המסבה את החתן⁶ ואמור לו: "כל אדם מגיש תחלה את היין הטוב וכן אשר האנשים מבשימים יגיש את הטוב-פחחות, אבל אתה שמרת את היין הטוב עד עכשו".

ו זאת תחלת האותות של ישוע. הוא עשה זאת בקנעה שבגיל. אז הראה את לבודו ותלמידיו האמינו בו.⁷ אחריו בן ירד אל כפר נחום הוא ואמו עם אחיו ותלמידיו, ונשם שהוא ימים לא רבים.

טיהור בית המקדש

ז עם התקירב הפסח, מג היהודים, עליה ישוע לירושלים⁸ ומצא בבית המקדש מוכרי בקר וצאן ויונים ומחלפי כספים יושבים שם.⁹ הוא הזכיר שוט מחייבים ונגרש את כלם מבית המקדש יחד עם הczan והבקר; וכן פזר את מטבעות החלפינים והפה את השלוחנות,¹⁰ ולמוכרי היונים אמר: "קחו את אלה מקוםן. אל

תעשו את בית אביכם לבית מסחר.¹⁷ אז נזכיר תلمידיו בפתחות:
"קנאת ביתך אכלתני."

¹⁸ היגבו ראשי היהודים ואמרו אליו: "איזה אותן אתה מראה לנו
בעשותך את הדברים האלה?"

¹⁹ השיב יושע ו אמר להם: "הרסו את היכל הזה ובשלושה ימים
אקים אותו."

²⁰ הם אמרו: "ארבעים ושש שנים נבנה היכל זה ו אתה
בשלושה ימים תקים אותו?"

²¹ אך הוא דבר על היכל גופו.²² לכן, כאשר קם מן המתים, נזכיר
**תلمידיו כי אמר להם זאת זאת, והאמינו בפתחות ובדבר שאמר
 יושע.**

²³ כשהיה בירושלים בחג הפסח, האמין רביים בשם כראותם
 את אותן שעשו,²⁴ אלא שישוע לא סמך עליהם, שכן הביר
 את כלם²⁵ ולא היה צריך כלל שמיشه יעד על האדם, כי ידע
מה שבאדם.

שאלותינו של מורה הוראה בישראל

ג אחד הפירושים ממניגי היהודים, נקדימון שם,² בא אל יושע
 בלילה ו אמר אליו: "רבי, אנחנו יודעים כי מאות אללים באთ
 להיות מורה, שהרי אין איש יכול לעשות את אותן שעשו אתה
 עוזשה אלא אם כן אללים אתו."

³ השיב יושע ו אמר אליו: "אמנו אמו אני אומר לך, אם לא יולד
 אדם מלמעלה, לא יוכל לראות את מלכות האלים."

⁴ שאל נקדימון: "איך יכול אדם להולד בהיותו זקן? האם הוא
 יכול להכנס שניית לרحم אמו ולהולד?"

⁵ השיב יושע: "אמנו אמו אני אומר לך, אם לא יולד איש מן המתים
 ויהרhot לא יוכל להכנס למלכות האלים.⁶ הנולד מן הבשר בשר
 הוא והנולד מן הרוח רוח הוא. ⁷ אל תתמה על שאומר אני לך

כִּי עֲלֵיכֶם לְהַזְלָד מִלְמֻעָלה. ⁸ הָרוֹחַ נוֹשֶׁבֶת הִכְנָן שְׁהָיָא רֹצֶחֶת קְוָלה אַתָּה שׁוֹמֵעַ, אֵךְ אַיְגָה יִדְעַ מִןִּין הִיא בָּאהַ וְלֹאָן הִיא הַוְלָכָת. כִּה כָּל מַיְשָׁנוֹלֵד מִן הָרוֹחַ".

⁹ הַשִּׁיבָּנְקְדִימָנוּ וְאָמַר לֹו: "כִּיצְדַּקְתָּנוּ הַדְּבָרִים הָאַלְהָה? ¹⁰ עֲנָה יִשְׂעוּ וְאָמַר אַלְיוֹ: "אַתָּה מוֹרָה בִּישְׂרָאֵל וְאַיְגָה יוֹדָעַ אֶת זֹאת? ¹¹ אָמַנוּ אָמַנוּ אָמַנוּ אָמַר לְהָ, אֶת אָשֶׁר אָנוּ יָדָעִים אָנַחֲנוּ מִדְבָּרִים וְאֶת אָשֶׁר רְאַיָּנוּ עַל זֶה אָנַחֲנוּ מַעֲדִידִים, וְאֶת עֲדוֹתֵינוּ אָיִינָם מִקְבָּלִים. ¹² אִם בָּאָמָרִי לְכָם דְּבָרִים מַעֲנִינִי הָאָרֶץ אִינָם מַאֲמִינִים, אֵיךְ תָּאִמְנֵנוּ אִם אָמַר לְכָם דְּבָרִים מַעֲנִינִי הַשָּׁמַיִם? ¹³ אִישׁ לֹא עַלְהָה הַשָּׁמִימָה מִלְבָד זֶה שִׁירַד מִן הַשָּׁמַיִם – בָּוּן הָאָדָם. ¹⁴ וּכְמוֹ שַׁהְגַּבְיהָ מֹשֶׁה אֶת הַנְּחַשׁ בְּמִדְבָּר, כִּה צְרִיךְ שְׁיוֹרָם בָּוּנָה הָאָדָם ¹⁵ לְמַעַן יְהִי חַי עַולְםָ לְכָל הַמְּאָמִינָה בּוּ; ¹⁶ כִּי כָה אָהָב אֱלֹהִים אֶת הָעוֹלָם עַד כִּי גַּתְנוּ אֶת בְּנוּ יְחִידָה לְמַעַן לֹא יַאֲבֹד כֶּל הַמְּאָמִינָה בּוּ, אֶלָּא יַנְחַל חַי עַולְםָ. ¹⁷ הַיְהוּ אֱלֹהִים לֹא שְׁלַח אֶת בְּנוּ אֶל הָעוֹלָם לְשִׁפְט אֶת הָעוֹלָם, אֶלָּא כִּדְיַ שְׁיוֹשַׁע הָעוֹלָם עַל-יְדֵיכֶם. ¹⁸ הַמְּאָמִינָה בּוּ אִינָנוּ נְדוֹן. מַיְשָׁנוֹ פָּמָאָמִינָה בְּכָרְבָּר נְדוֹן, מִפְנֵי שֶׁלָא הַאָמִינָה בְּשֵׁם בָּוּנָה אֱלֹהִים הַיְחִיד. ¹⁹ וְזַהוּ הַדִּין: הַאֲוֹר בָּא אֶל הָעוֹלָם וּבְנֵי הָאָדָם אָהָבוּ אֶת הַחַשָּׁךְ יוֹתֵר מִן הָאוֹר, כִּי רַעִים הִיוּ מַעֲשֵׂיכֶם. ²⁰ כָּל עוֹשֶׂה עַוְלָה שׁוֹגָא אֶת הָאוֹר וְאַיְגָה בָּא אֶל הָאוֹר פָּוּ יוֹכְחוּ מַעֲשָׂיו. ²¹ אֲוֹלָם עוֹשֶׂה הַאֲמָת בָּא אֶל הָאוֹר לְמַעַן יִגְלוּ מַעֲשָׂיו כִּי נְעָשׂוּ בְּאֱלֹהִים".

יוחנן המטביל וישוע

²² אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאַלְהָה בָּא יִשְׂעוּ עַם תַּלְמִידָיו לְאָרֶץ יְהוּדָה וְשָׁם שָׁהָה עַמְּךָם וְהַטְבִּיל. ²³ גַּם יוֹחָנָן הִיא מַטְבִּיל בְּעַנְיוֹן עַל-יד שְׁלָמִים, שְׁפָנוּ מִים רַבִּים הִיוּ שֵׁם וְהָאָנָשִׁים בָּאוּ וְנִטְבְּלוּ; ²⁴ זֹאת עַוד לִפְנֵי שְׁהָשָׁלָה יוֹתֵן לְכָלָא.

²⁵ וכוכום החל בין תלמידי יוחנן לבין פרוש אחד בנווגע לטהרה.
²⁶ באו אל יוחנן ואמרו לו: "רבי, הקיש אָשֶׁר הִיא אַתָּה בעבר הירדו ואשר העדת עליו, הנהו מטבילים והכל באים אליו."

²⁷ השיב יוחנן ו אמר: "אין איש יכול לקחת דבר אלא אם פנו לנו מון השמים." ²⁸ אתם עצמכם עדים לי שאמרתי, איןני המשיח, אלא שליח אני לפניו. ²⁹ זה אשר לו הפלחה הוא החתן, אבל ייד החתן העומד ושותע אותו שמו ישבח לכול החתן. זאת שמחתי ובעת היא שלמה. ³⁰ מן הכרם שהוא יילך וינגדל ואני אקתו.

³¹ הבא מלמעלה הוא מעל הכל. זה שמן הארץ מן הארץ הוא ומפני הארץ ידבר. הבא מן השמים הוא מעל הכל. ³² את מה שראה ושמע הוא מעד, ואינו מקבלים את עדותו. ³³ המקבל את עדותנו חותם שהאללים אמת, כי מי ששלחו האלים מדבר את דברי אללים, והרי לא במקה הוא נותן את הרוח. ³⁴ הכאב אהוב את בנו ואת הכל נתן בידו. ³⁵ המאמין בנו יש לו חי עולם, אך המסרב להאמין בנו לא יראה חיים, אלא חרות אללים חל עליו."

ישוע והאשה השומרונית

כ בשנודע לאדון כי שמעו הפרוושים שישוע מרבה יותר מיווחנן לעשות תלמידים ולהטבילים² – אם כי ישוע עצמו לא הטביל, אלא תלמידיו – ³ עזב את יהודה ויצא לשוב לגליל. ⁴ בין שהיה צרייה לעבר דרכו שומרון, ⁵ הוא בא לעיר בשומרון, שם שמה, על-יד חלקת השדה שננתן יעקב לヨוסף בנו, ⁶ ושם הייתה באר יעקב. ישוע, שהיה עיר מפסקו, ישב לו ליד הבאר. השעה היהת השעה הששית בערבה. ⁷ והנה באה אשה משומרון לשאוב מים. אמר לה ישוע: "תני לי לשותות", ⁸ שבע תלמידיו הילכו העירה לקנות אכל. ⁹ אמרה לו האשה השומרונית: "איך אתה, שיהודי אתה, מבקש ממני לשותות ואני אשה שומרונית?" – כי היהודים אינם מתערבים עם שומרונים.

¹⁰ הַשִּׁבֵּב יָשֹׁעַ וְאָמַר לְהָ: "לֹא יְדֻעַת אֶת מִתְנַת הָאֱלֹהִים וְمַיִם הָוָא
הָאָמַר לְךָ תַּנִּי לִלְשׁוֹתָתִי, הִיְתָ אַתָּ מַבְקַשְׁתָּ מִמְּנוּ וְהָוָא הַיָּה
נוֹתֵן לְךָ מִים חַיִים".

¹¹ אָמַרְתָּ לוּ הָאָשָׁה: "אֲדוֹנִי, אֲפָלוּ דָּלִי אִין לְךָ וְהַבָּאָר עַמְקָה, אֲםַרְתָּ
כֵּן מַאיָּן לְךָ מִים חַיִים?¹² הָאָם גָּדוֹל אַתָּה מִיעַקְבָּ אֲבִינוּ שָׁבַטְנוּ לְנוּ
אֶת הַבָּאָר וְשַׂתָּה מִמְּנָה הָוָא וּבְנָיו וּמִקְנָהוּ?"

¹³ עָנָה יָשֹׁעַ וְאָמַר לְהָ: "כָּל הַשׁוֹתָה מִן הַמִּים הָאֱלֹהִים יְצַמֵּא שׁוֹבֵ¹⁴
אָבָל הַשׁוֹתָה מִן הַמִּים אֲשֶׁר אַנְיָ אָתָן לוּ לֹא יְצַמֵּא לְעוֹלָם;
הַמִּים שָׁאָתָן לוּ יְהִי בּוּ לִמְקוֹר מִים נּוּבָעִים לְחַיִי עוֹלָם".

¹⁵ אָמַרְתָּ לוּ הָאָשָׁה: "אֲדוֹנִי, תַּן לִי אֶת הַמִּים הָהָם כִּדִּי שְׁלָא אֲצַמֵּא
וְלֹא אָבֹא הַגָּהָה לְשָׁבָב".

¹⁶ אָמַר לְהָ: "לְכִי וְקָנָא לְבָעֵלָךְ וּבָזָא לְכָאָנוּ".

¹⁷ הַשִּׁבֵּב הָאָשָׁה: "אָנוּ לִי בָּעֵל".
אָמַרְתָּ להָיָשֹׁעַ: "צְדָקָת בְּאָמַרְתָּ יְאַיְן לִי בָּעֵל", ¹⁸ כִּי חַמְשָׁה בָּעֵלים
הָיוּ לְךָ וְזֹה שְׁיִישֵׁ לְךָ כְּעַת אַיְנוּ בָּעֵלָה. בָּזָה אָמַת דִּבְרָתָךְ".

¹⁹ אָמַרְתָּ לוּ הָאָשָׁה: "אֲדוֹנִי, אַנְיָ רֹאָה שָׁאָתָה גְּבִיאָ.
²⁰ אֲבֹתֵינוּ הַשְׁתַּחַווּ בָּהָר הַזָּה, וְאַתָּם אָמַרְתִּים כִּי בִּירוּשָׁלים
הַמְּקוֹם שְׁאָרֵיךְ לְהַשְׁתַּחַווֹת שָׁם".

²¹ אָמַרְתָּ להָיָשֹׁעַ: "הָאָמִינֵי לִי, אָשָׁה, כִּי תַּבֹּא שָׁעה שְׁלָא בָּהָר הַזָּה
וְלֹא בִּירוּשָׁלים תַּשְׁתַּחַווּ לְאָבָב. ²² אַתָּם מַשְׁתַּחַווּם לִמְהָ שְׁאַיְנָכֶם
מִפְּרִירִים, אַנְחָנוּ מַשְׁתַּחַווּם לִמְהָ שְׁאַיְנָנוּ מִפְּרִירִים, שְׁהָרִי הַיְשׁוֹעָה
מֵאַת הַיְהוּדִים הִיא. ²³ אֲוֹלָם תַּבֹּא שָׁעה, וְעַתָּה הִיא, שְׁעוֹבְדִּי
הָאֵל הָאָמִתִּים יַשְׁתַּחַווּ לְאָב בָּרוּךְ וּבָאָמַת, כִּי עַזְבָּדִי אֶל בָּאָלה
מִחְפֵשָׁ לְךָ הָאָב. ²⁴ הָאֱלֹהִים הָוָא רֹום וְהַעֲוֹדִים אָתוּ צְרִיכִים
לְעַזְבָּדוּ בָּרוּךְ וּבָאָמַת".

²⁵ אָמַרְתָּ לוּ הָאָשָׁה: "אַנְיָ יוֹדַעַת שִׁבְזָא מִשְׁיחָ. כַּשְּׁהָוָא יָבֹא, הָוָא
יַגִּיד לְנוּ אֶת הַכָּל".

²⁶ אָמַר לְהָיָשֹׁעַ: "אַנְיָ הַמְּדָבֵר אֲלֵיהָ, אַנְיָ הָוָא".

²⁷ בָּאֹתוֹ רָגַע בָּאוּ תַּלְמִידִיו וְתָמָהוּ עַל שֶׁהוּא מְדֻבֵּר עִם אֲשֶׁר, אֲךָ אִישׁ לֹא אָמַר: "מָה אַתָּה מַבְקַשׁ?" אָו "לִמְהָ אַתָּה מְדֻבֵּר אַתָּה?" ²⁸ עַזְבָּה הָאֲשֶׁר אָתָּה בְּדָה, הַלְכָה הָעִירָה וְאַמְרָה לְאַנְשִׁים: ²⁹"בָּאוּ וְרָאוּ אִישׁ שֶׁאָמַר לִי כֹּל מָה שְׁעִשִּׁיתִ; הָאָמַר לְאָזְהָה הַמְשִׁיחַ?" ³⁰ הֵם יֵצָא מִהָּעִיר וּבָאוּ אַלְיוֹן. ³¹ בִּינְתִּים בְּקָשׁו מִמְּנוּ תַּלְמִידִיו שִׁיאָכֵל. אִמְרוּ: "רַبִּי, אָכֵל." ³² אָמַר לָהֶם: "יִשְׁ לִי אָכֵל לְאָכֵל שָׁאַיְנָכֶם יוֹדְעִים."

³³ אִמְרוּ הַתַּלְמִידִים זֶה אֶל זֶה: "הָאָמַר מִיְשָׁהוּ הַבִּיא לְאָכֵל?" ³⁴ אָמַר לָהֶם יִשְׂעוֹן: "מְאָכֵלִי הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת רְצׁוֹן שׁוֹלְחִי וְלַהֲשִׁילִים אֶת פְּעָלָוּ. ³⁵ הַלָּא אַתָּם אָמַרְתִּים שׁוּעָד אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים וְמַקְאִיר בָּא. הַפָּה, אָמַר אַנְיָה לְכֶם, שָׁאָו עִינֵיכֶם וּרְאֵו אֶת הַשְׁדּוֹת, כִּי לְבָנִים הֵם וּבְשָׁלִים לְקַצֵּיר. ³⁶ הַקּוֹצֵר מְקַבֵּל כְּבָר שְׁכָר וְאָסָף פָּרִי לְחֵי עַזְלָם, כִּי שִׁישְׁמַחוּ יְחִידָיו הַזּוּעַ וְהַקּוֹצֵר. ³⁷ בָּזָה מִתְאִמְתָּת הַאַמְرָה – זֶה זָרָע וְזֶה קֹצֵר. ³⁸ אַנְיָ שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם לְקַצֵּר אֶת אָשֶׁר לֹא עַמְלַתֶּם בָּו; אֶחָרִים עַמְלָו וְאַתָּם הַגַּעֲתָם אֶל פָּרִי עַמְלָם."

³⁹ שׁוֹמְרוֹנִים רַבִּים מִן הָעִיר הָהִיא הָאֶמְמַנוּ בּוּ עַל-סִמְךָ הַדָּבָר שַׁהְעִיךָה הָאֲשֶׁר, "הָאָמַר לִי כֹּל מָה שְׁעִשִּׁיתִ". ⁴⁰ כַּשְׁבָּאוּ הַשׁׁוֹמְרוֹנִים בְּקָשׁו מִמְּנוּ לְשָׁהָות אֶתְכֶם וְהָאֲשֶׁר שָׁהָה שֵׁם יוֹמִים. ⁴¹ רַבִּים יוֹתֵר הָאֶמְמַנוּ בְּגַלְל דָבָר, ⁴² וְאֶל הָאֲשֶׁר אִמְרוּ: "לֹא עוֹד בְּגַלְל דָבָר אֲנַחַנוּ מַאֲמִינִים, כִּי בְּעַצְמַנּוּ שְׁמַעַנוּ וַיּוֹדְעִים אָנוּ שְׁזַה בְּאֶמְתָּת מוֹשִׁיעַ הָעוֹלָם".

רַפְּיוּ בָנוּ שֶׁל אִישׁ הַמִּמְשָׁל

(מִתְיָח 5-13; לֹকָס 1-10)

⁴³ לְאַחֲרֵי שְׁנִי הַיָּמִים יֵצָא מִשְׁם אֶל הַגְּלִיל. ⁴⁴ אָמַנָּם הוּא עַצְמוֹ הָעִיד כִּי אֵין בְּבוֹד לְנִבְיא בָּעִירָוּ. ⁴⁵ בָּרוּם פָּאֵשֶׁר בָּא לְגַלְלִי קְבָלוּהוּ אֲנָשֵׁי הַגְּלִיל, שְׁפַנְןָ וְרָאוּ אֶת כָּל אָשֶׁר עָשָׂה בִּירוּשָׁלָם בִּימֵי הַחֲגָה, כִּי גַם הֵם עָלוּ לְחֲגָה אֶת הַחֲגָה. ⁴⁶ הוּא בָּא שׁוּב אֶל קְנָה שְׁבַגְלִיל, אֲשֶׁר

שם הפק אֶת המים לְיִין. וְאַחֲד מְאַנְשֵׁי הַמֶּלֶךְ, שָׁבְנוּ הִיא חוֹלָה בְּכֶפֶר נְחוּם,⁴⁷ שָׁמַע כִּי יִשּׁוּעַ בָּא מִיהוֹדָה לְגַלְילָה. הַלְךָ אַלְיוֹ וּבְקָשָׁ מִמְנוֹ שְׁיִירֵד וַיַּרְפֵּא אֶת בָּנוֹ, כִּי גַּטָּה לְמוֹתָה.

⁴⁸ אמר לו יִשּׁוּעָה: "אִם אַינְכֶם רֹאִים אֶת תְּזִבְחוּתִים, בְּשָׂוִם פָּנִים לֹא תָּאמִינוּ."

⁴⁹ אמר אַלְיוֹ הָאִישׁ: "אָדוֹנִי, רַד נָא בְּטַרְמָן יְמוֹת בָּנִי."

⁵⁰ השׁיב לו יִשּׁוּעָה: "לָה, בָּנָה חַי." האמין האיש לדבר שָׁמַע לו יִשּׁוּעַ והָלָה.⁵¹ פְּאַשְׁר יַרְדֵּב אָבוֹ עַבְדֵי לְקָרְאָתוֹ וְאָמְרוּ לו שָׁבְנוּ חַי.⁵² שָׁאל אֹתָם בְּאַיזָּו שָׁעה הַוּבָר לֹו, וְאָמְרוּ לו: "אַתְּמוֹל בְּשָׁעה אַחֲת אַחֲרֵי הַצָּהָרים הַרְפָּה מִמְנוֹ הַחֲםָם."⁵³ אָז נוֹכֵחַ הָאָב פִּי זֶה הִיא בְּאוֹתָה שָׁעה שָׁמַע לו יִשּׁוּעָה בָּנָה חַי, וְהָאָמִין הוּא וְכָל בַּבָּיִתוּ.⁵⁴ זאת הַפְּעָם הַשְׁנִיה שִׁישְׁועַ עֲשָׂה אֹתָה עַם בָּזָא מִיהוֹדָה לְגַלְילָה.

ריפוי חולה על-ידי בריכת בית חסדא

ר אַחֲרֵי כֵּן הִיא חַג לְיְהוּדִים וַיִּשּׁוּעַ עָלָה לִירוֹשָׁלָם.² בְּירוֹשָׁלָם, על-ידי שער הצאן הִיְתָה בְּרָכָה, שְׁנִיקָרָה בֵּית חַסְדָּא, וּסְבִיבָה חִמֵּשׁ אַכְסְׁדָּרוֹת בְּעַלוֹת עַמּוֹדִים.³ בְּאַכְסְׁדָּרוֹת הָאַלְהָ שְׁכַבָּו הַרְבָּה חֻלִּים וּעוֹרִים וּפְסָחִים וּבְשִׁי אֲבָרִים.⁵⁵ הִיא שֵׁם אִישׁ אֶחָד וְהוּא בְּחִילֵי שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנִים.⁶ יִשּׁוּעַ רָאָה אֹתוֹ שְׁוֹכֵב וַיַּדַּע כִּי זָמָן רָב הֽוּא חוֹלָה. שָׁאל אֹתוֹ: "אַתָּה רֹצֶחֶת לְהִיוֹת בָּרִיאָ?"

הַשּׁׁיב לו הַחֲולָה: "אָדוֹנִי, אֵין אָתָי אִישׁ שְׁוֹטֵיל אֹתוֹתִי בְּרָכָה בְּעֵת תְּנוּעַת הַמִּים. עַד שְׁאַנִּי בָּא, אַחֲרֵי יוֹרֵד לִפְנֵי."

⁸ אמר לו יִשּׁוּעָה: "קֹם, קָח אֶת מִשְׁכָּבְךָ וְהַתֵּלֶךָ. ⁹ מִיד נַרְפֵּא, לְקָח אֶת מִשְׁכָּבְךָ וְהַתֵּלֶךָ. אָתוֹ יּוֹם הִיא יּוֹם שְׁבַת.

^{ה-3-4:} אֲבָרִים – כמה כתבי יד מוסיפים את הקטע הבא: בczפיה לתנועת המים,⁴ שכן מלך יהודה היה יודע לעיתים מזמנות אל הברכה ומניע את המים,ומי שירד לתוכה ראשון לאחר תנועת המים נרפא מכל מחלת שהיא לו.

¹⁰ אָמְרוּ רֹאשֵׁי הַיְהוּדִים לְאִישׁ שָׂרֶפֶא: "שְׁבַת הַיּוֹם; אָסֹור לְךָ
לְשַׁאֲת אֶת מְשֻׁכְּבֶךָ".

¹¹ הַשִּׁיבֵּל לָהֶם: "זֶה שָׂרֶפֶא אָזְתִּי, הוּא אָמַר לִי, יְקַח אֶת מְשֻׁכְּבֶךָ
וַהֲתִלֵּלֵךְ".

¹² שָׁאַלְוּ אֶתְכֶם: "מַיְהוּ הָאִישׁ שֶׁאָמַר לְךָ יְקַח וַהֲתִלֵּלֵךְ?" ¹³ אֶלָּא
שָׂרֶפֶא לֹא יְדַע מַיְהוּ, כִּי יְשֻׁוע חִמָּק בְּהִזְמָן וְבְמָקוֹם.

¹⁴ לְאַחֲרֵי מִכְּנָן פָּגֵשׂ אֶתְכֶם יְשֻׁוע בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְאָמַר לוֹ: "הַגָּה
גְּרָפָת. אֶל תּוֹסִיף לְחַטָּאת פֹּנָה תָּגַע לְךָ רַעַת גְּדוֹלָה מְזֹאת".

¹⁵ הַלְّהָה הָאִישׁ וְסִפְרָר לְרֹאשֵׁי הַיְהוּדִים כִּי יְשֻׁוע הַוָּא שָׂרֶפֶא אֶתְכֶם.

¹⁶ לְכָיו הַס רְדָפוּ אֶת יְשֻׁוע, כִּי עֲשָׂה זֹאת בְּשְׁבַת. ¹⁷ הַשִּׁיבֵּל לָהֶם
יְשֻׁוע: "אָבִי פּוּעַל עַד עֲתָה וְגַם אַנְיִ פּוּעַל". ¹⁸ מְשׁוּום כֵּה עַד יוֹתָר
הַשְׁתְּדָלָו לְהַרְגֵג אֶתְכֶם, כִּי לֹא רַק שְׁהַפֵּר אֶת הַשְּׁבַת אֶלָּא גַם אָמַר

שְׁהָאֱלֹהִים הַוָּא אָבִיו וְעַשָּׂה עַצְמוֹ שָׂוָה לְאֱלֹהִים.

סמכותו של הבן

¹⁹ עֲנָה יְשֻׁוע וְאָמַר לָהֶם: "אָמְנוּ אָמְנוּ אַנְיִ אָוְמָר לְכֶם, הַבָּן אֵינְנוּ
יָכֹל לְעַשׂוֹת דָּבָר מִלְבָד זָוְתִּי מֵהָאָב וְזֹאת אֶת הָאָב עֹשֶׂה.
כֹּל מֵה שָׁעָשָׂה הָאָב – זוֹאת גַם הַבָּן עֹשֶׂה כְּמוֹהוּ, ²⁰ כִּי הָאָב אָוְהָב
אֶת הַבָּן וּמְرַאֶה לוֹ אֶת כָּל אָשָׁר הַוָּא עֹשֶׂה. וּמְעֻשִׂים גְּדוֹלִים
מְאַלֵּה יְרַאֶה לוֹ, עַד כִּי תַּתְּפִלָּאוּ; ²¹ כִּי בְּשֵׁם שְׁהָאָב מְעִיר וּמְחִיה
אֶת הַמְתִים, כֵּן גַם הַבָּן מְחִיה אֶת מֵי שְׁהָאָב וּרְזֶחֶת. ²² הָאָב אֵינְנוּ
שׁוֹפֵט אִישׁ, אֶלָּא נָטוּ אֶת כָּל הַמְשֻׁפְט בְּיַד הַבָּן ²³ כִּי שְׁהַפֵּל יְכַבְּדוּ
אֶת הַבָּן כְּמוֹ שְׁמַכְבָּדים אֶת הָאָב. מֵי שְׁאַיְנוּ מְכַבֵּד אֶת הַבָּן, אֵינוּ
מְכַבֵּד אֶת הָאָב אֲשֶׁר שָׁלַח אֶתְכֶם. ²⁴ אָמְנוּ אָמְנוּ אַנְיִ אָוְמָר לְכֶם,
הַשׁׁוֹמֵעַ אֶת דָּבָרִי וּמְאַמְּנֵן לְשׁוֹלְחִי יִשְׁלַׁח לוֹ חַיִּים עַולְם וְאַיְנוּ בָּא,
בִּמְשֻׁפְט כִּי אֶם עַבְרָ מִפְּנֵי לְחִיִּים. ²⁵ אָמְנוּ אָמְנוּ אַנְיִ אָוְמָר לְכֶם,
תִּבּוֹא שְׁעָה, וְכָעֵת הִיא, שְׁהַמְתִים יִשְׁמְעוּ אֶת קֹל בָּרוּךְ הָאֱלֹהִים
וְהַשׁׁוֹמְעִים יִחְיִוּ, ²⁶ כִּי בְּשֵׁם שְׁלָאָב יִשְׁחַם בְּעַצְמוֹ, כֵּה גַם נָטוּ
לְבָן שְׁיִהּוּ לֹא חִיִּים בְּעַצְמוֹ. ²⁷ גַם סְמֻכּוֹת נָטוּ לֹא לְעַשׂוֹת מְשֻׁפְט,

כִּי בָּרוּךְ הָאָדָם הוּא.²⁸ אֶל תַּתְמֹהוּ עַל זֹאת, כִּי תְבֹא שָׁעָה שֶׁכֶל
שׁוֹכֵנִי קָבֵר יִשְׁמַעַו אֶת קֹלוֹ,²⁹ וַיֵּצְאוּ עֲוֹשֵׂי הַטּוֹב לַתְקֹמָה שֶׁל
חַיִים וַעֲוֹשֵׂי הַרְעָע לַתְקֹמָה שֶׁל מִשְׁפָט".

המעידים על ישוע

³⁰"אֵין אָנִי יִכּוֹל לְעַשׂוֹת ذָבֵבִי. לְפִי מָה שָׁאַנִי שׁוֹמֵעַ אָנִי
שׁוֹפְטֵט. וּמִשְׁפָטֵי צְדָקָה, מִפְנֵי שָׁאַינִי מִבְקֵשׁ אֶת רְצׁוֹנִי אֶלָּא אֶת
רְצׁוֹן שׁוֹלְחִי.³¹ אִם אָנֹכִי מַעַד עַל עַצְמִי, עֲדוֹתִי אַינְגָה אַמְתָה.
³² יְשַׁׁעַת אַחֲרַ הַמְּעִיד עַלְיִ, וַיַּדְעַ אָנִי בִּי עֲדוֹת אַמְתָה הוּא מַעַד עַלְיִ.
³³ אַתָּם שְׁלַחְתֶּם אֶל יוֹחָנָן וְהָוָה הַעֵד עַל הַאַמְתָה,³⁴ אֲךָ אָנִי לֹא
מַאֲדָם מַקְבֵּל אֶת הַעֲדוֹת. אֲוֹלָם אָוּרָם אָנִי אֶת הַדְּבָרִים הַאֲלָה
כֵּד שְׁאַתָּם תֹּנוּשָׁוּג.³⁵ הָוָה הַיָּה הַגָּר הַדּוֹלָק וּמַאֲרָ וְאַתָּם חַפְצָתֶם
לְשֻׁמֶּח לְשָׁעָה בָּאָרוֹן,³⁶ אֲךָ אָנִי יִשְׁלַׁחְ לִי עֲדוֹת גְּדוֹלָה מַעֲדוֹת יוֹחָנָן,
שְׁבוֹן הַמְּעִישִׁים שְׁנַתָּנוּ לִי הַאָב לְהַשְׁלִימָם – אַתָּם הַמְּעִישִׁים אֲשֶׁר
אָנִי עֹשֶׂה – מַעִידִים עַלְיִ שְׁהָאָב שְׁלַחְנִי.

³⁷ זֶה אָב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי הָוָה הַעֵד עַלְיִ. אֶת קֹלוֹ מַעֲזָלָם לֹא שְׁמַעְתֶּם
וְאֶת מְרַאָהוּ לֹא רָאִיתֶם.³⁸ דָּבָרׁוּ אַיְנוֹ שְׁוֹכוֹ בְּכֶם, כִּי אַיְנוֹ אַתָּם
מַאֲמִינִים לְזֹהָא אֲשֶׁר הַאָב שְׁלַחְזָוּ.³⁹ אַתָּם חֹקְרִים אֶת הַפְּתֻובִים,
כִּי חֹשְׁבִים אַתָּם שִׁיאַשׁ לְכֶם חַיִי עֹזֶל בָּהֶם; וְהָם הַמְּעִידִים עַלְיִ.

⁴⁰ וְאַלּוּ אַתָּם אַיְנוֹכָם רֹצֶים לְבֹא אַלְיִ כְּדִי שִׁיחָיו לְכֶם חַיִים.
⁴¹ אַיְנוֹ אָנִי לַזְקֵחַ לִי בְּבֹודֶן מִבְנֵי אָדָם.⁴² וְאַוּלָם אָנִי מִפְּנֵיר אַתָּכֶם: אַיְנוֹ
לְכֶם אַהֲבַת אֱלֹהִים בְּקָרְבָּכֶם.⁴³ אָנִי בָּאָתִי בְּשֶׁם אָבִי וְלֹא קְבָלְתֶם
אָוֹתִי; אָם יָבֹא אַחֲרֵי בְּשֶׁם עַצְמוֹ – אַוְתוֹ תִּקְבְּלוּ.⁴⁴ בַּיּוֹצֵד תִּכְלְוּ
לְהַאֲמִין בְּשָׁעָה שְׁאַתָּם מִקְבְּלִים בְּבֹודֶן אִישׁ מַרְיעָהוּ וְאֶת הַכְּבֹוד
מִאֱלֹהִים הָאֶחָד אַיְנוֹכָם מִקְבְּשִׁים?⁴⁵ אֶל תִּחְשְׁבוּ שָׁאַנִי אָטַעַנוּ
עַלְיכֶם לִפְנֵי אָבִי. מִשָּׁה אֲשֶׁר שְׁמַתָּם בֹּו בְּטַחְנוֹכָם הָוָה הַטּוֹעֵן
עַלְיכֶם.⁴⁶ אֶלּוּ הָאָמַנְתֶּם לִמְשָׁה, הַיִּתְמַמְּמִינִים לֵי, כִּי עַלְיִ כְּתָבָה.
⁴⁷ אֲבָל אָם לְכַתְּבֵי אַיְנוֹכָם מַאֲמִינִים, אִיךְ תָּאמִינוּ לְדִבְרֵי?

ישוע מأكل חמשת אלפים איש

אַחֲרֵי הָדָבָרִים הָאֶלְيָה עַבְרִי יָשׁוּעַ לֹכֶד הַשְׁנִי שֶׁל יְמִינָה.² הַמּוֹן
עִם רַב בָּאוֹ אַחֲרֵינוּ, כִּי רָאוּ אֶת הַגִּסִּים שְׁעִשָּׂה בְּחַזְוִילִים.³ הַוָּה
עַלְהָה עַל הַהָר וַיֵּשֶׁב שֶׁם עִם תַלְמִידֵיו.⁴ הַהָה זוּ שָׁמֹוקָה לְפָסָח,
חַג
הַיְהוּדִים.⁵ כַּשְׁנִשָּׁא יָשׁוּעַ אֶת עַיִנִיו וְרָאָה עִם רַב בָּאִים אַלְיוֹן, אָמָר
לְפִילִיפּוֹס: "אִיֵּה נְקֻנָה לְחַמָּם כִּי שִׁיאָכְלוּ אֶלְהָה?"⁶ וַזָּאת אָמָר
כַּשְׁהָוָא מְנֻשָה אֶתָנוּ, שְׁהָרִי יְדֻעַ מַה הַתְּפִבּוֹן לְעַשׂוֹת.
כַּהֲשִׁיבָה לוּ פִילִיפּוֹס: "כִּי שְׁבָל אַחֲד יְקַבֵּל קָצָת לֹא יְסַפֵּיקוּ לְהָם
כְּפֹרוֹת לְחַמָּם בְּמַאתִים דִינָר".
אַחֲד מַתְלִימִדיוֹ, וְהָוָא אַנְדָרִי אַחֲרֵיו שֶׁל שְׁמֻעוֹן בִּיפָא, אָמָר לוּ:
יִשְׁ פָה גַעַר וְלוּ חִמְשׁ כְּפֹרוֹת לְחַמָּם שְׁעוֹרִים וְשִׁנִי דְגִים, אַחֲד מָה
אֶלְהָה בְּשִׁבְיל עִם רַב בְּכֹזה?"
אָמָר יָשׁוּעַ: "הַוְשִׁיבוּ אֶת הָאָנָשִׁים!"

הַרְבָה עַשְׁבָה הָיָה בָאֶתֶ�וּ מִקְומָם וְהָאָנָשִׁים יָשְׁבוּ. מִסְפָּרָם הָיָה
בְּחַמְשָׁת אַלְפִים. וַיָּלַךְ יָשׁוּעַ אֶת כְּפֹרוֹת הַלְּחַמָּם, בָּרָךְ וַיַּחַלְקֵל לְהָם
כְּאֹנוֹת נְפָשָׁם, וְכֵנוֹ נְגַם עַשְׂהָה בְּדָגִים.¹² כַּאֲשֶׁר שְׁבָעוּ אָמָר לְתַלְמִידֵיו:
אָסְפוּ אֶת מָה שְׁנוֹתָר כִּי שְׁלָא יַאֲבֹד מַאוֹמָה.¹³ וְהָם אָסְפָה,
וַיָּמֻלָאוּ שְׁנִים-עֶשֶׂר סְלִים בְּשִׁירִי חִמְשׁ כְּפֹרוֹת לְחַמָּם הַשְׁעוֹרִים
שַׁהְזֹהְתִּירוּ הַאֲכָלִים.¹⁴ רָאוּ הָאָנָשִׁים אֶת הַאֲוֹת שְׁעִשָּׂה וְאָמְרוּ:
זֶהוּ בְּאַמְתָה הַגְּבִיא שְׁבָא אֶל הַעוֹלָם.¹⁵ כַּשְׁהַבְּחִין יָשׁוּעַ שְׁהָם
עוֹמְדִים לְבֹזָא וְלַתְּפִסּוּ אֶתָנוּ כִּי לְהַמְלִיכָו, יֵצֵא שׁוֹבֵל הַהָר הוּא
לְבֶדוּ.

הליכה על פני המים

(מתי יד 22-27; מרכוס 1:45-52)

לְעֵית עַרְבָה יָרְדוּ תַלְמִידֵיו אֶל הַיּוֹם¹⁷ וַיְנַכְּנוּסוּ לְסִירָה כִּי לְעַבְרָ אֶת
הַיּוֹם אֶל כְּפָר נְחוֹם. הַחֲשָׁךְ בָּרַךְ יָרֵד וַיָּשׁוּעַ עוֹד לֹא בָא אֶלְיהָם.
אַוְתָה שָׁעָה נִשְׁבָה רַוִּים חִזְקָה וְהָם הִחַל לְסֻעָר.¹⁹ לְאַחֲרֵי שְׁחִתָּתוֹ

²⁰ כ חמשה קילומטרים, ראו את ישוע הולך על הים ומתקרב אל הסירה. פחד נפל עליהם,²¹ אך הוא אמר להם: "אני הוא, אל תפחדו." ²² אז חפכו לקבב אותו לשירה ולפתע הייתה הסירה בחוף אשר הפליגו אליו.

הלחם האמתי

²² למחרת ראה ההמון אשר עמד מעבר לים כי הגיעו לא היהת שם אלא סירה אחת, וכי ישוע לא נכנס לשירה עם תלמידיו אלא ש תלמידיו נסעו לבם.²³ סירות אחרות באו מטבחיה אל קרבת המקום שאכלו שם את הלחם לאחר שברח עליו האדון. ²⁴ בראשות המון העם שיישוע איננו שם וגם לא תלמידיו, נכנסו לשירות ו באו לכפר נחום לחפש את ישוע.²⁵ כאמור מצאו אותו מעבר לים, שאלו אותו: "רבי, מתי באת לכאן?" ²⁶ ענה להם ישוע ואמר: "אמנו אמן אני אומר לכם, אתם מתחפשים אותי, לא משומ שראייתם אותן, אלא משומ שאכלתם מכברות הלחם ושבעתם.²⁷ אל תעמלו بعد האכל הפלחה ואובד, אלא بعد האכל הקים לחיי עולם, אשר בונ-האדם יתנו לךם, כי אוטו חתם האלים הא בבחותמו".

²⁸ שאלו אותו: "מה עליינו לעשות כדי שנפעל את פועל האלים?" ²⁹ השיב ישוע ואמר להם: "זהו פועל האלים – שתאמינו בזה אשר הוא שלח".

³⁰ אמרו לו: "אם כן, מה האות שאתת עוזה לנו נראתה ונאמין בז? מה אתה פועל?³¹ אבזתינו אכלו את הפון במדבר, כמו שכתבוב: 'לهم מן השמים נתנו למו לאכל'."

³² השיב להם ישוע: "אמנו אמן אני אומר לכם, לא משה נתנו לכם את הלחם מן השמים אלא אבי נתנו לכם את הלחם האמתי מן השמים,³³ כי לחת האלים הוא היודן מן השמים וננותן חיים לעולם".

³⁴ אמרו אליו: "אדון, תנו לנו תמיד את הלחם זהה".
³⁵ אמר להם ישוע: "אני הוא ללחם החצים. כל הבא אליו לא ירעב
 והמאמין بي לא יצמא עוד".³⁶ אבל אמרתי לכם כי ראייתם אותו
 ובכל זאת איןכם מאמינים.³⁷ כל מי שהאבנותו ליבוא
 אליו, ואות הבא אליו לא אשליך החוצה,³⁸ כי ירבדתני מושגים לא
 לעשوت את רצוני שליל אלא את רצון שולחני.³⁹ וזה רצון שולחני:
 שלא יאביד לי איש מכל אשר נתנו לי, אלא שאקים אותו ביום
 الآخرון.⁴⁰ הנה זהו רצון אבי: שבל הרוזה את הבן ומאמין בו יהיה
 לו חי עולם ואני אקים אותו ביום الآخرון".

⁴¹ ה'ינו שרטנו עליו מושום שאמר "אני הלחם היורד מן השמים",
⁴² ואמרו: "הלא זהו ישוע בן יוסף אשר אנחנו מפירים את אבי
 ואת אמו! איך בעת הוא אומר 'מן השמים ירבדתני'?"

⁴³ השיב ישוע ואמר להם: "אל טרטנו ביניכם.⁴⁴ אין איש יוכל
 לבוא אליו אלא אם כן ימשה אותו האב אשר שלחני, ואני אקים
 אותו ביום الآخرון.⁴⁵ הנה כתוב בביבאים, 'וקל-בניך למוציא יהוה'.
 כל השומע מון האב ולומד לבוא אליו.⁴⁶ לא שאיזה איש ראה
 את האב, כי אם זה שהוא מאת האלהים – הוא ראה את האב.
⁴⁷ אמן אמן אני אומר לכם, המאמין יש לו חי עולם.⁴⁸ אני הוא
 ללחם החצים.⁴⁹ אבותיכם אכלו את הפון במדבר ומתו. זה הוא
 הלחם היורד מן השמים כדי שיأكلו ממנה ולא יموתו.⁵⁰ אני
 הלחם מהי היורד מן השמים. אם יאכל איש מן הלחם הזה יחייה
 לעולם. והלחם אשר אTON בריחו בשרי بعد חייו של העולם".

⁵² התונכו השומעים זה עם זה ואמרו: "איה יכולה זה לחתת לנו
 את בשרו לאכל?"

⁵³ אמר להם ישוע: "אמן אמן אני אומר לכם, אם לא תאכלו
 את בשר בון-האדם ולא תשתטו את דמו, אין לכם חיים בקרובכם.
⁵⁴ האוכל את בשרו ושותה את דמי יש לו חי עולם ואני אקים

אותו ביום האחרון,⁵⁵ כי בשורי הוא מאכל אמתני ודקמי הוא משקה אמתני.⁵⁶ האוכל את בשורי ושותה את דמי שוכן بي ואני בו.⁵⁷ כמו שהאב החי שלח אותו ואני חי בגין האב, גם האוכל אותו אף הוא יחייה בגללי.⁵⁸ זהו הלחם אשר ירד מון השמים: לא כמו שאכלו האבות ומתח. האוכל את הלחם הזה יחייה לעולם.⁵⁹ את הדברים האלה אמר בבית הנסחת פאשר לפיד בכפר נחום.

דברי חי עולם

⁶⁰ربים מתלמידיו ששמעו זאת אמרו: "קשה הדבר הזה; מי יכול לשמע אותו?"

⁶¹ישוע ידע בלבו שתלמידיו רוטנים על זאת ולפיכך אמר להם: "האם זה מכשיל אתכם?⁶² ומה אם תראו את בוגר אדם עולה אל אשר היה שם בראשונה?⁶³ הרום היא המחה; הבשור אינו מועל כלום. הדברים שדברתי אליכם רום הם וחסימם.⁶⁴ אה יש אנשים מכם שאינם מאמינים"; שכון ישוע ידע מראש מי הם שאינם מאמיניםDMI ומי יסגור אותו.⁶⁵ הוסיף ואמר: "על-כון אמרתי לךם שאין איש יכול לבוא אליו אלא אם כן נתנו לו מאות האב".

⁶⁶ בשל הדבר הזה נסנו רבים מתלמידיו ולא הוסיפו להתהלך אותו.⁶⁷ אמר יeshou: "הרין אני בחורתיכם, השנים-עשר, ואחד מכם שטן". וישוע דבר על יהודה בן שמעון איש קריות, כי הוא היה עתיד להסגור אותו והוא אחד מן השנים-עשר.

ישוע ואחיו

אחרי בן התהלך ישוע בגיל; והוא לא רצה להתהלך ביהودה מפני שראשי היהודים שם בקשו להמית אותו.² בינו שסכנות, חג היהודים, היה קרוב,³ אמרו לו אחיו: "צא מכאן ולך ליהודה

כדי שיראו גם תלמידיך את המעשיים שאיתה עוזה,⁴ כי אין איש עוזה דבר בשתור ועם זאת מבקש להיות ידוע ברבים. אם אתה עוזה את המעשיים האלה, גלה עצמה לעוזם;⁵ כי גם אחיו לא האמיןנו בו.

⁶ אמר להם ישוע: "זמן טרם הגיעו, אבל זמינכם תמיד בנמצא. הרים איננו יכול לשנאה אתכם, ולאו אותי הוא שונא, כי אני מעד עליו שרעים מעשיו.⁸ עלו אתם לחג. אני אינני עולה לחג הנובח, כי זמן עוד לא נשלם".⁹ את זאת אמר להם ונשאר בגליל.

ישוע בבית המקדש בחג הסוכות

¹⁰ ברכם אחריו שעלו אחיו לחג עלה גם הוא, לא ב글וי אלא כמו בחשי. ¹¹ لكن חפשוהו ראשי היהודים בחג ואמרו: "מי זה הוא?" ¹² התלחשות רבה היהת על-אזרותיו בקרוב המון העם. אלה אמרו שהוא טוב, ואלה אמרו: "לא; הוא מטהה את העם". ¹³ אך איש לא דבר עליו ב글וי, וזאת בשל הפחד מפני ראשי היהודים. ¹⁴ בחצי ימי החג עלה ישוע לבית המקדש ולמד. ¹⁵ תמהו היהודים ואמרו: "ביכיד זה יזע ספר בלי שלם?"

¹⁶ השיב להם ישוע ואמר: "תורתاي אינה שלי כי אם של שולחי. ¹⁷ הרוצה לעשות את רצונו ידע אם תורתاي מآلיהם היא או אם מעצמי אני מדבר. ¹⁸ המקדר מתוך עצמו מבקש את בבוד עצמו, אבל המבקש את בבוד שולחו לנו והוא עולה בז. ¹⁹ הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש מכם מקיים את התורה. מודיעו אתם מבקשים להרוג אותי?"

²⁰ השיב ההמון: "شد בה, מי מבקש להרוג אותי?" ²¹ ענה ישוע ואמר להם: "מעשה אחד עשית וכלכם תמהים. ²² משה נתן לכם את המילה אלא שלא ממשה היא כי אם מן האבות – וגם בשבעת אתם מקימים את המילה. ²³ ובכן, אם נמול אדם בשבעת כדי שלא תופר תורה משה, עלי כועסים אתם מפני

שְׁרָפָאַתִּי כָּלֵיל אִישׁ בְּשֶׁבֶת? !²⁴ אֲלֹת תְּשִׁפְטוּ עַל־פִּי מְرַאַת עַיִנִים; מְשֻׁפֵּט צָדֵק שִׁפְטוּ".

²⁵ הָגִיבוּ וְאָמְרוּ בִּמְהָא אָנָשִׁים מַיּוֹשְׁבִּי יְרוֹשָׁלַיִם: "בְּלֹא זֶהוּ הָאִישׁ שְׁרוֹצִים לְהֹרֶג אָזְתוֹ!²⁶ הַנָּהָר מְדָבֵר בְּגָלִי וְהֵם אַיִם אָזְמָרִים לוֹ דָבָר. הָאָמָנוּ הַכְּרִירוּ הַמְנַהֲגִים שֶׁהֵוָה הַמְשִׁיחַ? ²⁷ אֲלֹא שְׁיוֹדָעִים אֲנוּ מִאֵן הָאִישׁ הָזֶה, אֲךָ כַּשְׁיבָּזָא הַמְשִׁיחַ לֹא יִדּוּ אִישׁ מִאֵין הוֹא".

²⁸ בְּלִימָדו בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַכְּרִיז יְשֻׁועַ וְאָמָר: "אַתָּם מִפְּקִירִים אֶתְתִּי וְגַם יוֹדָעִים מִאֵין אָנִי. עַם זֹאת לֹא מַטְעָם עָצְמִי בָּאָתִי, אֶלָּא שְׁשׂוֹלָחִי הוּא אֶתְתִּי וְאָזְתוֹ אַيִנְכֶם מִפְּקִירִים.²⁹ אַנְיִ מִפְּקִיר אֶתְתִּי מִפְּנֵי שְׁפָאַתִּוּ אַנְיִ, וְהֵוָה שְׁלָחָ אֶתְתִּי".

³⁰ אֶזְ בְּקָשׁוּ לְתִפְסֵ אֶתְתִּי, אֲךָ אִישׁ לֹא שְׁלָחָ בּוֹ יָד, כִּי עַזְ לֹא הָגִעה שְׁעַטָּה.

³¹ רַבִּים מִן הָעָם הָאָמִינוּ בּוֹ וְאָמְרוּ: "כַּאֲשֶׁר יָבֹא הַמְשִׁיחַ, הָאָמֵיעָשָׂה נְסִים יוֹתֵר מְאַשֵּׁר עָשָׂה זֶה?"

³² כַּאֲשֶׁר שָׁמַעוּ הַפְּרוֹשִׁים אֶת הָעָם מִתְלַחְשִׁים עַלְיוֹ קָה, שְׁלָחוּ רָאשֵׁי הַכְּנָנים וְהַפְּרוֹשִׁים מִשְׁרָתִים לְתִפְסֵ אֶתְתִּי.

³³ אָמָר יְשֻׁועַ: "עַזְ זָמוּן מַעַט אָנִי אֶתְכֶם וְהַולֵּךְ אָנִי אֶל מַיְשָׁלְחָנִי. תְּחַפְּשָׂוּנִי וְלֹא תִמְצָאוּ; וּבְאַשֶּׁר אָנִי אֲהִיה, לִשְׁם אַיִנְכֶם יִכּוֹלִים לְבֹוא".

³⁵ אָמְרוּ הַשׁׂוֹמְעִים אִישׁ אֶל רַעַהוּ: "לֹאֵן הוּא מַתְעַתֵּד לְלַכְתֵּ שְׁלָא נִמְצָא אֶתְתִּי? הָאָם יָלֵה אֶל הַתְּפּוֹצֹת שֶׁל הַיּוֹנִים וַיְלַמֵּד אֶת הַיּוֹנִים?³⁶ מִהָּה הַדָּבָר הָזֶה שָׁאָמֵר, יִתְחַפְּשָׂוּנִי וְלֹא תִמְצָאוּ; וּבְאַשֶּׁר אֲנִי אֲהִיה, לִשְׁם אַיִנְכֶם יִכּוֹלִים לְבֹוא?"

³⁷ בַּיּוֹם הַאַחֲרֹן, בַּיּוֹם הַגָּדוֹל שֶׁל הַחֲגָה, עַמְדֵ יְשֻׁועַ וְהַכְּרִיז: "מִי שָׁכָמָא יָבֹא נָא אֶלְיָוִנְשְׁתָה!³⁸ הַמְאָמִין בַּיְדֵבָר הַכְּתוּב, נִהְרֹת שֶׁל מִים חִיִּים יִזְרְמוּ מִקְרָבוּ".³⁹ זֹאת אָמָר עַל הָרוֹם שֶׁהֵי עַתִּידִים

לקבל המאמינים בו, שהרי עוד לא נשלחה רוח הקדש, כי ישוע טרם נתףאר בכוכב.

מחלוקות על-אותות ישוע

⁴⁰אנשי מהמון העם, ששמעו את הדברים האלה, אמרו: "זהו באמת הנביה". ⁴¹אחרים אמרו: "זהו המשיח", ואחרים אמרו: "מה – מהгалיל יבוא המשיח? ⁴²הרי הפתוב אומר שמשׁרעד דוד ימביית לחם עיר דוד יבוא המשיח". ⁴³משום לכך נפלת מחלוקת בין הממון העם על-אזרחיינו. ⁴⁴כשהם רצו לתפס אותו, אך איש לא שלח בו יד.

⁴⁵achihi כו חזו המשרטים אל ראש הכהנים והפרושים ואלה שאלו אותם: "מדוע לא היבאתם אותו?"

⁴⁶השיבו המשרטים: "מעולם לא דבר איש כמו שדבר האיש זהה".

⁴⁷אמרו הפרושים: "האם גם אתם הטעיתם? ⁴⁸כלום האמין בו מישוה מהמניגים או מהפרושים? ⁴⁹אך מהמן הזה, שאיןם יודעים את התורה, ארונים הם!"

⁵⁰אמר להם נגידימון, אשר בא אליו קדם לו, והוא אחד מהם:

⁵¹האם תשפט תורתנו את האדם بلا שותטמע אותו תחלה ותדע מה שעה?

⁵²ענו ואמרנו לו: "האם גם אתה מן הגליל? חקר וראה שלא יקום נביא מהגליל".

אישה חוטאת מובאת לפני ישוע

⁵³achihi כו הלו איש לبيתו וישוע הלה אל הר הרים.

²בבוקר השם חזר לבית המקדש וכל העם באו אליו. הוא ישב ולמד אותם. ³از הביאו הסופרים והפרושים אשה נתפסה בגיןוף, העמידו אותה באמצע ⁴ואמרו לו: "רבי, האשה הזאת נתפסה בגיןוף, בשעת מעשה". ⁵משה צוננו בתורה לסקל נשים

כִּאֵלֶּה, וְמַה אַתָּה אֹמֵר? ⁶ זֹאת אָמְרוּ כִּדְיַי לְנַסּוֹת אֹתוֹ, שַׁיִיחַי
לָהֶם בָּמָה לְהָאֲשִׁימוּ. אָוָלָם יִשּׁוּעַ הַתְּכוֹפָף וּבְאַצְבָּעוֹ בְּתַבְעַל
הָאָרֶץ. ⁷ כַּשְׁהוֹסִיף לְשָׁאֵל אֹתוֹ, זָקָר קֹמְתָנוֹ וְאָמָר: "מַיִם מִכְמָן נִקְיָה
מִחְטָא, שַׁיִיחַי הַוָּא רְאֵשׁוֹן לְהַשְׁלִיק עַלְיָה אָבָנוֹ!" ⁸ וְשׂוֹבֵת הַתְּכוֹפָף
וּבְתַבְעַל הָאָרֶץ. ⁹ כְּשֶׁמְעַם זֹאת יֵצְאוּ אֶחָד אֶחָד, הַחַל מְהֻזְקִינִים.
וְאָוָן נָוֶרֶת לְבָדוֹ וְהָאֲשָׁה עַזְדָּנה בְּמִקְומָה. ¹⁰ הַזְּדַקָּף יִשּׁוּעַ וְאָמָר
לָהּ: "אֲשָׁה, אִיפָּה הַסּוּ? הָאָם לְאַרְשֵׁיעַ אַתָּה אִישׁ?" ¹¹
וְהַשִּׁבְבָה וְאָמָרָה: "אָרַף לְאֶחָד, אָדוֹנִי." אָמָר לָהּ: "גַם אַנְיִי אַינְגִּי
מְרַשְׁיעַ אַתָּה; לְכִי וְאַל תּוֹסִיף לְחַטָּאת עוֹד."]

אוֹר הַעוֹלָם

¹² יִשּׁוּעַ הַזְּקִיר לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְאָמָר: "אַנְיִי אוֹר הַעוֹלָם. אִישׁ הַהוֹלֵךְ
אֲפָרִי לֹא יִתְהַלֵּךְ בְּחַשָּׁה, אֶלָּא אוֹר הַחַיִים יִהְיֶה לוֹ."

¹³ אָמְרוּ לוּ הַפְּרוֹשִׁים: "אַתָּה מַעַיד עַל עַצְמָה; עֲדוֹתֶךָ אַינְגִּיהִי
נְאַמְנָה."

¹⁴ הַשִּׁבְבָה יִשּׁוּעַ וְאָמָר לָהֶם: "גַם אַמְנַי מַעַיד עַל עַצְמָי עֲדוֹתִי
נְאַמְנָה, כִּי יוֹדֵעַ אַנְיִי מֵאָנוּ בָּאָתִי וּלְאָנוּ אַנְיִי הַוָּלֶה. אֶבְלָתָם אַינְכֶם
יוֹדְעִים מֵאָנוּ אַנְיִי בָּא אוֹ לְאָנוּ אַנְיִי הַוָּלֶה. ¹⁵ אַתָּם שׁוֹפְטִים בְּדַרְךָ
הַבָּשָׂר; אַנְיִי אַינְגִּי לְבָדֵי, אֶלָּא אַנְיִי וְהָאָב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי. ¹⁶ וְגַם אַמְנַי שׁוֹפְטִי אַמְתָה,
שְׁפַנוּ אַינְגִּי לְבָדֵי, אֶלָּא אַנְיִי וְהָאָב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי. ¹⁷ אָרַף בְּתוֹרְתָּכֶם
בְּתוֹב שְׁעִידות שְׁנִי אֲנָשִׁים מִהַּמִּנָּה הִיא. ¹⁸ אַנְיִי הַוָּא הַמַּעַיד עַל
עַצְמָי וְגַם הָאָב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי מַעַיד עַלְיִי."

¹⁹ שְׁעָלָו אַתָּה: "אִיפָּה אֲבִיךָ?"
הַשִּׁבְבָה יִשּׁוּעַ: "גַם אָתָּה גַם אַתָּה אַבָּי אַינְכֶם מִפְּרִירִים. אַלְוּ הַכְּרָתָם
אַוְתָּי, גַם אַתָּה אַבָּי הַיּוֹתָם מִפְּרִירִים."

²⁰ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר בְּלִשְׁפָת הַאוֹצָר, כִּאֲשֶׁר לִמְדֵד בְּבֵית
הַמְּקֻדְשׁוֹ, וְלֹא תִּפְסֵד אַתָּה אִישׁ מִפְנֵי שְׁטָרָם הַגִּיעָה שְׁעַתוֹ.

²¹ הַזְּקִיר יִשּׁוּעַ וְאָמָר לָהֶם: "אַנְיִי הַוָּלֶה וְאַתָּם תִּחְפְּשׂוּ אַתָּה, בָּרָם
בְּמַחְטָאתָכֶם תִּמּוֹתָה. אֶל אֲשֶׁר אַנְיִי הַוָּלֶה אַינְכֶם יִכְלִים לְבָוא."

²² הם אמרו: "האם יהרג את עצמו, שהרי הוא אומר לא אשר אני הולך אינכם יכולים לבוא?"²³

²³ אמר להם: "אתם מלמזה; אני מלמעלה. אתם מני העולם הזה; אני איני מני העולם הזה.²⁴ לכן אמרתי לכם שתמונתו בחתאיכם; שכן אם אינכם מאמינים כי אני הוא, מות תפניתו בחתאיכם."

²⁵ שאלו אותו: "מי אתה?"

השיב להם ישוע: "מה שאני מדבר אליכם גם מראשית. ²⁶ רבות יש לי לדבר עלייכם ולשפט, אבל שולחין אמת ואני את אשר שמעתי ממני, זאת אני מדבר אל העולם".

²⁷ הם לא הבינו שדבר אליהם על האב. ²⁸ אמר להם ישוע: "כאשר תרימו את בנה האדם אז תדעו כי אני הוא וכי אינני עוזה דבר מתווך עצמי, אלא על-פי מה שלמדני אבי – את זאת אני מדבר. ²⁹ ושולחין הריהו אתי. הוא לא עזבני לבדי, כי את הטוב בעיניו אני עוזה תמיד". ³⁰ בישאם את הדברים האלה האמינו בו רבים.

בני אברם האמורים

³¹ אמר ישוע אל הפושעים שהאמינו לו: "אם תעמדו בדברי תלמידי אתם באמת; ³² ותדעו את האמת והאמת תשחרר אתכם".

³³ השיבו לו: "زرע אברם אנחנו ומעולם לא היינו משעבדים לאיש. מודיע אתה אומר בני חורין תהיו?"

³⁴ ענה להם ישוע: "אמנו אמו אני אומר לכם, כל עוזה חטא עבד הוא לחטא. ³⁵ וanian העבד שעכו בית לעולם; הבו שעכו לעולם. ³⁶ לכן אם הבן משחרר אתכם, באמת בני חורין תהיו. ³⁷ אני יודע שזרע אברם אתם. ואולם מבקשים אתם להרג אותי, כי אין לדברי מקום בקרבכם. ³⁸ אני מדבר את אשר ראייתי אצל האב;

אתם עושים מה ששמעתם אצל אבייכם".

³⁹ השיבו ואמרו לו: "아버ם הוא אבינו".

אמר להם יושע: "אם בני אברהם אתם, עשו במעשי אברהם;⁴⁰ אלא שבעת אתם רוצים להרג אותי, איש שדבר אליכם את האמת אשר שמעתי אצל האב. זאת לא עשה אברהם.⁴¹ אתם טועים את מעשי אביכם". אמרו לו: "לא ילדי זוננים אנחנונו. יש לנו אב אחד – האלים".

⁴² השיב להם יושע: "אלו אללים היה אביכם, הייתם אוהבים אותו, שכו אני מאת האלים יצאת ובאתי. הוא לא מעצמי באתי; הוא שלחני.⁴³ מודע איןכם מביבים את דברי? מפני שאינכם יכולים לשמוע את דברי.⁴⁴ אתם מאביכם השטן ואת מאוי אביכם חפצים אתכם לעשות. הוא רוץך היה מראשת ובאמת לא עמד, כי אין אמת בו. מדי דברו שקר, מתוך ישותו שלו ידבר, כי שקרו הוא ואבי השקר.⁴⁵ ואני, כי אומר אני את האמת, אין אתכם מאמינים לי.⁴⁶ מי מקם על עוזו יוכיחני? ואם דובר אמת אני, למה אין אתכם מאמינים לי?⁴⁷ זה אשר מאת האלים שומע את דברי אללים. אתם איןכם שומעים, כי איןכם מאת האלים".

ישוע ואברהם

⁴⁸ השיבו ואמרו אליו: "האם לא צדקנו באמרנו ששומרוני אתה ושיד בך?"

⁴⁹ ענה יושע: "אני אין בי שיד, אלא שמכבד אני את אבי ואתם בזים לי.⁵⁰ אני איןני מבקש את בזדי; יש לך המהלך וسوفט.⁵¹ אמן אמן אני אומר לכם, אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לעולם".

⁵² אמרו לו: "כעת נוכחנו לדעת שיש לך שיד. אברהם מת, וכן גם הנבאים, ואתה אומר אם ישמר איש את דברי לא יטעם מות לעולם.⁵³ האם אתה גדול מאברהם אבינו שמטת? גם הנבאים מתו. מה אתה עושה את עצמה?"

⁵⁴ עננה ישוע: "אם אני נתון כבוד לעצמי, כבוד אין בו כלום. אבי, אשר אתם אומרים עליו והוא אלתינו, הוא המכבד אותנו" ⁵⁵ ואתם איינכם מכירם אותם, אבל אני מכיר אותם. אם אמר שיאנני מכיר אותם אליה שקרנו ממהם. ברם אני מכיר אותם וישומר את דברו. ⁵⁶ אברם אביכם שש לראות את יומי, ואנו ראה ושמחה".

⁵⁷ אמרו לו: "עדין אין בכם חמשים שנה ואת אברם ראית?" ⁵⁸ השיב להם ישוע: "אמון אמן אני אומר לכם, בטרם הייתה אברם, אני הוא". ⁵⁹ משום מה הרימו אבני להשליך עליון, אלא שישוע הסתתר ויצא מבית המקדש.

ריפוי עיוור מlidah

ט כאשר עבר בדרכו ראה איש עור מיום הולדתו. ² שאלו אותו תלמידיו: "רבי, מי חטא שהוא נולד עור? הוא או הוריו?" ³ עננה ישוע: "לא הוא חטא ולא הוריו; אין זה אלא כדי שייגלו בו פעליל אלהים. ⁴ עליינו לפועל את פעליל שולחן כל עוד יום. יבוא לילה ואז לא יוכל איש לפעול. ⁵ בעודני בעולם אני אור העולם". ⁶ אחריו אמרו זאת יرك על האדמה ועשה טיט מן הרוק; מרה את הטיט על עיני העור ⁷ ואמר אליו: "לך ורמח בברכת השלוות [שפרושו שלוחת]. הלה ורמח, ובא כשחוא רואה".

⁸ אמרו השכנים ואottonם האנשים שראהו קדם לבוכו בהיותו קבן: "הלא זה שшиб וקbez נדבות!" ⁹ אלה אמרו: "זה הוא", ואלה אמרו: "לא, הוא רק דומה לו". הוא עצמו אמר: "אני הוא".

¹⁰ לפיקה שאלו אותו: "איה נפקחו עיני?" ¹¹ השיב להם ואמר: "איש אשר שלו ישוע עשה טיט, מרה על עיני ואמר לי, לך ורמח בברכת השלוות. הלבתי ולאחר שרמחתי ראייתי".

¹² שאלו אותו: "אייפה הוא?"
השיב: "איינני יודע".

¹³ הביאו אותו אל הפרושים, את האיש שהיה עיר קדם לבן.
¹⁴ והוא שעה ישוע את הטיט ופקח את עיניו היה יום שבת.
¹⁵ שאלו גם הפרושים איך נפקחו עיניו. אמר להם: "טיט מורה על עיני ורחתתי, וחרני רואה."

¹⁶ אמרו בפה מה מון הפרושים: "האיש הזה איננו מאת אללים, כי איינו שומר את השבת." אחרים אמרו: "איך יכול איש חוטא לעשותות אותן באלה?" מחלוקת נפלה ביניהם. ¹⁷ על בן הוסיפו ושאלו את האיש שהיה עיר: "מה אתה אומר עליו על שפקח את עיניך?" השיב ואמר: "גביא הוא."

¹⁸ בכל זאת, ראשי היהודים לא האמינו שהיה עיר ונפקחו עיניו. לבסוף קראו להוריו של הנרפה ¹⁹ ושאלו אותו: "אם זהו בנים שאטם אומרים כי נולד עיר? אם כן, איך זה שהוא רואה עכשו?" ²⁰ השיבו הוריו ואמרו: "אנחנו יודעים כי זה בנו וכי נולד עיר, אבל איננו יודעים איך זה שהוא רואה עכשו או מי פקח את עיניו; איננו יודעים. שאלנו נא אותו! הוא מבגר וידבר بعد עצמו." ²¹ את זאת אמרו הוריו ממשום שפקדו מראויי היהודים, אשר כבר החליטו לנודות את כל מי שיודה כי הוא המשיח. ²² לבן אמרו הוריו: "הוא מבגר; שאלנו נא אותו."

²³ קראו שנית את האיש שהיה עיר ואמרו: "תנו לבדוק לאלים. אנחנו יודעים שהאיש הזה איש חוטא הוא." ²⁴ השיב להם הנרפה: "אם חוטא הוא אני יודע. דבר אחד אני יודע: היתי עיר ועכשו אני רואה."

²⁵ הוסיפו ושאלו אותו: "מה עשה לך? איך פקח את עיניך?" ²⁶ ענה להם: "כבר אמרתי לכם ולא שמעתם. למה תרצו לשמוע עוד פעמי? גם אתם רוצחים להיות תלמידיו?" ²⁷ חרפו אותו ואמרו: "אתה תלמידו! אנחנו תלמידיו של משה!" ²⁸ אנחנו יודעים שאלהים דבר אל משה, אבל זה - אין לנו יודעים מאיו הוא."

³⁰ הַשִּׁבֵּב הָאִישׁ וְאָמַר לָהֶם: "אָכְנוּ הַפְּלָא וְפֶלָא שְׁאַינְכֶם יוֹדָעִים מַאֲنֵן הוּא, וְהַרְיִ הָוּא פְּקַח אֶת עִנְיָנִי!³¹ אַנְחָנוּ יוֹדָעִים שְׁאַלְהִים אִינוֹ שׁוֹמֵעַ לְחוֹטָאִים, אֲבָל לְאָדָם יְרָא אֱלֹהִים וְעוֹשָׂה רְצָוָה הוּא שׁוֹמֵעַ.³² מְעוּולָם לֹא נִשְׁמַע שְׁמִימְשָׁהוּ פְּקַח עִנְיָנִי עַוְרָ מְלָה.³³ לֹוְלָא הָיָה הוּא מַאת אֱלֹהִים, לֹא הָיָה יְכֹל לְעַשּׂוֹת מְאוּמָה."

³⁴ הַשִּׁבֵּב וְאָמַרְוּ לוֹ: "אַתָּה בְּכָל בְּחִטָּא נוֹלְדָת וְאַתָּה מַלְמָד אָוֹתָנוּ?!" וְדַקְפָּוּהוּ הַחֻזְצָה.

³⁵ יִשְׁעוּ שְׁמַע בַּי דַקְפָּוּהוּ הַחֻזְצָה, וּבְשִׁפְגַּשׁ אֶתְנוּ שָׁאל: "הָאָם אַתָּה מַאמְנֵן בְּבוֹדָה אֱדָם?"

³⁶ הַשִּׁבֵּב הָאִישׁ: "וּמִי הוּא, אֲדוֹנִי? – לִמְעֵן אַמְّנֵן בּוּ."

³⁷ אָמַר לוֹ יִשְׁעוּ: "גַם רָאִית אֶתְנוּ וְגַם הַמְּדָבָר אַתָּה זֶה הוּא!"

³⁸ עֲנָה הָאִישׁ: "אַנְנֵי מַאמְנֵן, אֲדוֹנִי", וְהַשְׁתְּפָהָה לוּ.

³⁹ אָמַר יִשְׁעוּ: "אַנְנֵי בָּאִתִּי לְעוֹלָם הַזֶּה לִשְׁם מִשְׁפָּט, כִּי שְׁהָלָא רְזָאִים יְרָאָג, וְהַרְזָאִים יְהִיוּ לְעֹורִים".

⁴⁰ שְׁמַעוּ זֶאת כִּמָּה מִן הַפִּרְוָשִׁים שְׁהִיוּ אֶתְנוּ. שְׁאַלוּ אֶתְנוּ: "הָאָם גַם אָנוּ עֹורִים?"

⁴¹ אָמַר לָהֶם יִשְׁעוּ: "אַלְוּ הַיִּתְּתִּמְ עֹורִים לֹא הָיָה בְּכֶם חִטָּא. אֲבָל בְּעֵת, בְּאַמְּרָכֶם יְאַנְחָנוּ רְזָאִים, עַזְמָדָת חַטָּאתָכֶם."

הרוּעה הטוב

¶ אַמְּנוּ אַמְּנוּ אַנְנֵי אָמַר לְכֶם, מַי שְׁאַינְנוּ נִכְנָס אֶל מְכֻלָּא הַצָּאן דָּרָה הַשְׁעָר, אֶלָּא מִטְפָּס בְּדָרָה אַחֲרַת, נִגְבֵּב הָוּא וְשׁוֹזֵד.² הַנִּכְנָס דָּרָה הַשְׁעָר הוּא רֹועָה הַצָּאן.³ לו יִפְתַּח שׁוֹמֵר הַשְׁעָר, וְהַצָּאן שׁוֹמְעוֹת בְּקוּלוֹ. הוּא קֹרֵא לְצַאנוּ בְּשָׁם וּמוֹצִיא אָוֹתָן.⁴ לְאַחֲר שְׁהַזְּכִיא אֶת כֶּל אֲשֶׁר לו הָוֹלֵךְ לְפָנֵיהָן וְהַצָּאן הַוּלְכָות אַחֲרֵיו, כִּי מִפְכִּירֹת הָן אֶת קוֹלוֹ.⁵ אַחֲרֵי זֶר לֹא תַּלְכֵנָה כִּי אִם תַּבְרִחָנָה מִפְנֵי שְׁאַינְנוּ מִפְכִּירֹת אֶת קוֹלָם שֶׁל זָרִים.⁶ אֶת הַפְּשָׁל הָזֶה אָמַר לָהֶם יִשְׁעוּ, אֲךָ הָם לֹא הִבְנִינוּ אֶת פְּשָׁר הַדָּבָרים שְׁדַבֵּר אֲלֵיכֶם.

7 הוסיף יושע ו אמר: "אמון אמן אני אומר לכם, אני הוא שער
הצאן.⁸ כל אשר בא לפני גנבים הם ו שודדים, והצאן לא שמעו
לهم.⁹ אני השער. איש אם יכנס דרכי – יונשע; הוא יכנס ו יצא
ו ימצא מרעה.¹⁰ אין הגנב בא אלא לגנב ולהרג ולהשמיד. אני
באתני כדי שייהיו להם חיים ובשפע שייהיו להם.¹¹ אני הרועה
הטוב. הרועה הטוב נותן את נפשו بعد הצאן.¹² החסכior, שאיננו
רועה והצאן אין צאנו, פראותו את חזאב בא, עוזב את הצאן
ובורח וחזאב חוטף ומפזר אותו,¹³ שמו הבורה אין אלא שכיר
ואין הוא דואג לצאן.¹⁴ אני הרועה הטוב. אני מפיר את שלוי ושלוי
מפקרים אותי,¹⁵ לשם שהאב מפיר אותו ואני מפיר את האב; ואת
נפשי נותן אני بعد הצאן.¹⁶ גם צאן אחרות יש לי, אשר אין מנו
המקלה זהה. עלי להנהי גם אם אותו. هو את קולי תשמענה ויהיה
עדך אחד ורועה אחד.¹⁷ משומם לך אהב אותו האב: משום שאתה
נותן את נפשי ואakh אהב אותה שוב. יש לך סמכות לחתת אותה ויש לך
אללא שאתה נותן אותה מעצמך. יש לך סמכות לקבלת מיאת אבי".
¹⁸שוב נפלה מחלוקת בין השומעים בגדל דבריו אלה.²⁰ אמרו
רבים מהם: "ישד בו; הוא מטעג. למה אתם מקשיים אליו?"
²¹ אחרים אמרו: "אללה אין מילים של אחו זשד. האם יכול שד
לפקח עיני עוריהם?"

טענה של חילול השם נגד יושע

²²אותה עת חגגו בירושלים את חג החנוכה. חרב היה.²³ כאמור
התהלה יושע בבית המקדש בעולם שלמה,²⁴ הקיפוה ואמר לו:
"עד מתי תחזיק את נפשנו במתה? אם אתה הפישיך, אמר לנו
בברור".

²⁵ השיב להם יושע: "אמרתי לכםiae ואינכם מאמינים. המעשיהם
שאני עושה בשם אבי – אלה מעמידים עלי,²⁶ אך אתם איןכם
מאמינים משומם שאינכם מצאנו.²⁷ צאנו שוממות את קולי ואני

מפיך אותך; הן הולכות אחרי²⁸ ואני נתן לך חי עולם; ולא תבדקה לעולם, אף לא יחתוף אותך איש מידי.²⁹ אָבִי שְׁנַתָּנוּ אָתָּנוּ לֵגֶד מְכֻל וְאַיִן אִישׁ יִכּוֹל לְחַטָּף אָתָּנוּ מִיד הָאָב.³⁰ אני והאב אחיד אנחנו.

³¹ שוב הרימו אֲבָנִים כִּי לְרַגְם אָתָּנוּ.³² הַשִּׁיב לְהַם יִשּׁוּעָה מְעֻשָּׂה מְהֻם תְּرַגְּמוֹנִי?

³³ ענו לו: "לא על מעשה טוב נרגם אתה, אלא על חלול שם שמים ועל שבתיותך אדם אתה עושה את עצמך אליהם".

³⁴ הַשִּׁיב לְהַם יִשּׁוּעָה: "כָּלָום לֹא בְתוֹב בְּתוֹרְתָּכֶם, אֲנִידָאָמָרְתִּי אֱלֹהִים אַתָּם?³⁵ אם הוא אמר 'אלֹהִים' לאלה אשר דבר אליהם היה אליהם – ואת הכתב אי אפשר להפר – ³⁶ האם תאמרו אתם זהה אשר האב קדשו ושליח אותו אל העולם, מגדך אתה, משומ שאמרת**י**'בָּן־אֱלֹהִים אָנִי?³⁷ אם איינני עושה את מעשי אבי, אל תאמינו לי.³⁸ אבל אם אני עושה, אף אם איינכם מאמינים לי, האמינו למעשים, למען תפירו ותדעו שהאב بي ואני באב".

³⁹ אז נסו שוב לתפס אותך והוא חמק מיכם.⁴⁰ הוא הלה ושב אל עבר הירדן, אל המקום אשר שם הטבילה יוחנן בראשונה, ונשאר שם.⁴¹ רבים באו אליו. אמרו: "יוחנן לא עשה שום נס, אך כל מה שאמר יוחנן על האיש הזה היהאמת".⁴² ונרבים האמינו בו שם.

שוע מקים לתחיה את אלעזר

וְאַ מעשה בחוליה אחד, אלעזר מבית עניה, מון הכהן שגורו בו מרים ומורתא אחותה.² מרים היא אשר משחה את האדון בשמן בשם ונגבה את רגליו בשערותיה. אחותה אלעזר הוא שחה. ³ שלחו האחיות להגיד לשוע: "אדוננו, ראה נא, זה שאחוב עליך חוליה".

⁴ שמע יושע ואמר: "המתקלה הזאת איננה למצות, אלא לכבוד אליהם, כדי שיכבד בה בונ-האלים".

⁵ ישוע אהב את מرتאה ואת אחوتה ואת אלעזר.⁶ באשר שמע כי חלה, שהה עוד יומיים באותו מקום.⁷ אחריו כן אמר לתלמידיו: "באו נחזר לאرض יהודה".

⁸ אמרו לו התלמידים: "רבינו, לא מפבר בקשׁו לרגם אותה וחזר לשם? "

⁹ השיב יושע: "הרי שתים-עשרה שעות ליום. המתקלה ביום איינו נכשׁל, כי רואה הוא את אור העולם הזה.¹⁰ אבל המתקלה בלילה נכשל, כי האור איינו בו".¹¹ אחריו שאמר זאת הוסיף: "אלעזר ידינו נרדם, אך אני חולך להעיר אותו".

¹² אמרו לו התלמידים: "אם נרדם, איזי ירפא".

¹³ יושע דבר על מותו, אלא שהם חשבו כי דבר על תרגדמת השנה.

¹⁴ אז אמר להם יושע במפורש: "אלעזר מת. וואשר לכם, אני שמח שלא הייתי שם – למען תאמינו. אך בואו גלך אליו".

¹⁵ תאמא, הנקרא DIDIMOS, אמר לחביריו התלמידים: "נלה נא גם אנחנו כדי שעמונות אותו".

¹⁶ באשר בא יושע, מצא שיבר ארבעה ימים הויא בקבר.¹⁸ בית ענינה היה מרתקת מירשלים¹⁹ בשלשה קילומטרים, ורבים באו אל מرتאה ומרימים לנחם אותו על אחינו.²⁰ כשמע מרתא שיושע בא הלכה לקראתו, ואלו מרימים ישבה בבית.²¹ אמרה מרתא ליושע: "אדוני, לו היה אחיך מת. אבל גם עכשו יודעת אני שבל מה שתבקש מאליהם, אליהם יתנו לך".

²² אמר לה יושע: "אחיך יקום".

²³ השיבה לו מرتאה: "אני יודעת שהוא יקום בתחיה ביום האחרון".

²⁵ אמר לה ישוע: "אני התחיה והחמיים. המאמין בַּי ייחיה גם אם ימות". ²⁶ וכל מי שחי ומאמין בַּי לא ימות לעולם. האם מאמין אתה בְּזה? "

²⁷ אמרה לו: "כון, אדוני, אני מאמין שאתה המשיח בְּרוּהאלhim שֶׁבָא אֵל הָעוֹלָם". ²⁸ אחריו שאמרה זאת הִלְכָה וקראה למרים אהותה בישטר. אמרה לה: "רבנו הגיון, הוא קורא לך". ²⁹ היא שְׁמַעַת, מחרה לקום ובאה אליו.

³⁰ ישוע טעם נכנס לפֶר, כי היה עוד במקום שפגשה אותו מرتאה. ³¹ אלה שעשו אצל מרים בבית ונחמו אותה, כשראו כי מהרה לקום ולצאת, הילכו אחריה ביחסם שהיא הולכת ל鞠ר לבכחות שם. ³² בהגיעה אל המקום שיחיה בו ישוע, נפלה מרים לרגליו ואמרה לו: "אדוני, לו הייתה פה, לא היה אחיכי מת".

³³ נראה זו אותה בוכיה, והאנשימים שבאו אותה בוכים גם הם, נסערה רוחו של ישוע והוא והזען. ³⁴ הוא שאל: "אייה הניחתם אותן?"

השיבו לו: "אדון, בוא וראה".

³⁵ בכה ישוע. ³⁶ הגיבו ואמרו: "ראו עד כמה אהב אותן!" ³⁷ אך כמה מהם אמרו: "הפוקח עניינו עור האם לא היה יכול גם למן עאת מותו של איש זהה"? ³⁸ ואז ישוע, נפשו שוב סוערת בקרבו, נגע אל מערת הקבר המכוסה אבן. ³⁹ אמר ישוע: "הסירו את האבן!".

אמרה לו מرتאה אהותו של הפית: "אדוני, הריחו בקר מעלה ריהם, כי עברו ארבעה ימים".

⁴⁰ השיב לה ישוע: "הלא אמרתי לך שאתה תאמין תראי את בבוד הִאֱלֹהִים". ⁴¹ הם הסירו את האבן וישוע נשא את עיניו למרים ואמר: "אבי, אודך כי שמעתני". ⁴² ידעתי כי תמיד שומע אתה אости, ורק למן העם הועמיד מסביב אמרתי זאת, שיאמיןו כי אתה שלחתני. ⁴³ לאחר שאמר זאת הדבר זהה, קרא בקול

גדול: "אֶלעָזֶר, צִא הַחֹצֶה!"⁴⁴ יצא המית בשרגלו וידיו כרכות במכרים ופנוי עטופות במטפתת. אמר להם ישוע: "התירו אותו והניחו לו ללבכת."

מذימה נגד ישוע

(מתי כו-1-5; מrkוס יד-1-2; לוקס כב-1-2)

⁴⁵ רבים מאלה שבאו אל מרים האמיןנו בו כראותם את אשר עשה. ⁴⁶ אך מקצתם הילכו אל הפרוושים וספרו להם מה שעשה ישוע. ⁴⁷ בנסו וראשי הכהנים והפרוושים את הסנהדרין. אמרו: "מה געעה? הרי איש זה עוזה אותן רביים!⁴⁸ אם נניח לו כה, הפל יאמינו בו והרומאים יבואו ויתחרבו את מקוםנו ואת אמתנו."

⁴⁹ קיפא, שהיה אחד מהם והוא הפלן הגדל באורה שנה, אמר להם: "אין אתם יודעים כלום,⁵⁰ אף איןכם מבינים שבדאי לנו כי איש אחד ימות بعد העם ולא תאבד כל האומה בלה." ולא מלבו אמר זאת, אלא שבחיותו כהן גודל באורה שנה התנבה כי ישוע עתיד למות بعد האמה;⁵² ולא רק بعد האמה, אלא גם כדי שיקבץ לאחד את נפוצות בני-האללים.

⁵³ מאותו יום גמרו אמר להמית אותו. ⁵⁴ לכן לא הוסיף ישוע להתהלך בגלי ביהודה. הוא הילך משם אל אזור קרוב לדבר, לעיר הנקרה אפרים, ונור שם עם תלמידיו.

⁵⁵ ימי הפסח קרבו ורבים מתושבי הארץ על לירושלים לפני הפסח כדי להטהר. ⁵⁶ הם חפשו את ישוע, ובחיותם בבית המקדש שאלו איש את רעהו: "מה דעתה, האם יבוא לחג או לא?"⁵⁷ וראשי הכהנים והפרוושים גרו שם ידע איש את מקום המצחאו יודיע על כה כדי شيئا' פשווהו.

המשיחה בבית עניה

(מתי כו 13-6; מרקוס יד 9-3)

וּבָשֵׁה יָמִים לְפָנֵי הַפְּשָׁח בָּא יִשּׁוּעַ לְבֵית עֲנֵיהֶן, מָקוֹם מְגֻנְיוֹ שֶׁל אֱלֹעָזָר אֲשֶׁר יִשּׁוּעַ הָקִימָוּ מִן הַמְתִים.² עָרְכוּ לוּ שְׁם סְעִידָה וּמְרֹתָא שְׂרָתָה אֶתֶּם, וְאַלְוָן אֱלֹעָזָר הָיָה אֶחָד מִן הַמְסִבִּים אֶתֶּן.³ אָז לְקַחַת מְרִים בְּשָׁם גַּךְ זֶה וַיָּקֹרֶר, **שְׁלַשׁ מֵאוֹת גָּרָם מִשְׁקָלוֹ,** מְשִׁיחָה אֶת רְגֵלִי יִשּׁוּעַ וְנוּגְבָה אֶתֶּן בְּשֻׁרוֹתָה, וְהַבָּיִת גַּתְמָלָא רִיחַ הַבְּשָׁם.⁴ אָמַר יְהוָה אֲישׁ קָרִיזָה, אֶחָד מַתְלִמְדִיו שְׁהִיא עַתִּיד לְהַסְגִּיר אֶתֶּן:⁵ "מִדּוֹעַ לֹא נִמְפְּרֵר הַבְּשָׁם בְּשֶׁלֶשׁ מֵאוֹת דִּינָר וְנִתְנוּ לְעֲנֵנִים?"⁶ אָז הוּא אָמַר זֹאת לֹא מַדְאַגְתָּו לְעֲנֵנִים, אֶלְאָ מִפְנִי שְׁהִיא גָּנְבָה; הַקְּפָה הִיְתָה בִּידֵיו וְהָיָה נוֹטֵל מִמֶּה שְׁשָׁמוּ בָּהּ.

"אָמַר יִשּׁוּעַ: "הַנֵּח לָהּ; הִיא שְׁמַרָּה זֹאת לַיּוֹם קְבּוּרָתִי.⁸ הַרְיָה הַעֲנֵנִים אֶתֶּכָם תִּמְדִיד, אֶבֶל אַנְיָלָא תִּמְדִיד אַנְיָא אֶתֶּכָם".⁹ רַבִּים שָׁמְעוּ שַׁהְוָא שֶׁם וּבָאוּ לְאָרָק בְּגַלְלֵי יִשּׁוּעַ, אֶלְאָ גַם כִּדֵּי לְרֹאֹת אֶת אֱלֹעָזָר אֲשֶׁר יִשּׁוּעַ הָקִימָוּ מִן הַמְתִים.¹⁰ נוֹעַצּוּ רַאשֵּׁי הַכֹּהֲנִים לְהַרְגֵּג גַם אֶת אֱלֹעָזָר, **וַיָּכִי בְּגַלְלֵוֹ הַלְּכוֹ רַבִּים וְהַאֲמִינוּ בַּיִשּׁוּעַ.**

ישוע נכנס לירושלים

(מתי כא 11-1; מרקוס יא 11-1; לוקס יט 40-28)

וְלִמְחַרְתָּ שָׁמְעוּ הַמּוֹנִי הָעָם שְׁבָאוּ לְחַג בַּיִשּׁוּעַ עַזְמָד לְבָוא לִירוֹשָׁלָם.¹¹ לְקַחַו פְּפּוֹת תְּמִרִים וַיֵּצְאוּ לְקָרְאוֹתָו כַּשְּׁהָם קוֹרָאים: "הַוּשְׁעָנָא! בְּרוּךְ הַבָּא בְּשָׁם יְהוָה! מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל!"¹² יִשּׁוּעַ מֵצָא קָדָם לְכֹן עִיר וַיֵּשֶׁב עַלְיוֹן, לְפִי הַפְּתֻוב:¹³ "אֶל תִּרְאֵי בַּת-צִיּוֹן, הַנֵּה מַלְכֵךְ יָבוֹא לְךָ רַכֵּב עַל-עִיר בְּזַד-אַתּוֹנּוֹת".

² יב 3: שלש מאות גרים – יוונית: ליטרה אחת

³ יב 13: תהלי קייח 26 יב 15: זכריו ט 9

¹⁶ בתקלה לא הבינו תלמידיו את הדברים האלה, אבל כשותפה או ישוע בקבוד זכרו שכה היה כתוב עליו ושבה עשו לו. ¹⁷ האנשים הרבה, שהיו איתו באשר קרא לאלעזר מון הקבר והקימו מן המתים, העידו על זאת. ¹⁸ לנו גם יצא המון העם ל夸תו, כי שמו שהוא עשה את הנס זהה. ¹⁹ הגבינו הפרושים ואמרו זה אל זה: "אפס רואים, אין מה לעשות. הנה העולם נזה אחוריו."

סבל ותפארת כבוד

²⁰ בין העולםים להשתחות בחג היו אנשים יונים. ²¹ הללו נגשו אל פיליפוס איש בית צידא שבגליל ובקשה בפייהם: "אדון, רוצחים אנו לראות את ישוע." ²² החל פיליפוס ואמר לאנדרי, ואנדרי ופיליפוס הלו ואמרו לישוע. ²³ השיב להם ישוע ואמר: "הגיעה השעה שיפאר בנהadam בקבוד. ²⁴ אמן אמן אני אומר לכם, אם לא ימות גרגיר החיטה הנופל לתוך האדמה, הוא ישאר לבדו. אבל אם ימות, יעשה פרי הרבה. ²⁵ האויב את נפשו מאבד אותה, והשונה את נפשו בעולם זהה ישמרנה לחיה עולם. ²⁶ אם מישחו משנית אותה, שילך אותה; היקן שאהיה אני, שם יהיה גם משרתי. איש אם ישרת אותה, האב יכבד אותה.

²⁷ מעתה נבהלה נפשי, ואני מה אמר: 'אבי, האילני מון השעה הזאת? אדרבא, הרי לשם לך בשעה הזאת. ²⁸ אבי, פאר את שמה!"

או יצא קול מן השמים ואמר: "כבר פארתי ושוב אפאר."

²⁹ אנשים מון המון, שעמדו שם ושםעו, אמרו: "רעם היה. אחרים אמרו: "מלאך דבר אלין."

³⁰ השיב ישוע ואמר: "לא למעני היה הקול הזה, אלא למעניכם.

³¹ בעת המשפט של העולם הזה; בעת ישלה החוצה שר העולם הזה. ³² ואני בהנשאי מון הארץ אמשד את הכל אליו". ³³ זאת אמר ברמזו על אף המות שהיה עתיד למות.

³⁴ הַשְׁיבָו לֹא הָנָשִׁים: "אֶنְחָנוּ קְבָלָנוּ מִן הַתּוֹרָה כִּי הַמְשִׁיחַ יִשְׁאֵר לְעוֹלָם, וַיַּאֲקִיךְ זֶה אָפָה אָוֹר שְׂבָר־הָאָדָם צָרִיךְ לְהַגְּשָׁא מִן הָאָרֶץ? מַיְ בָּנָרְהָאָדָם הָזֶה?"

³⁵ אמר להם ישוע: "רק עוד מעת-קעט האור בקרובכם. הִי מַתְהַלְכִים בַּעֲדֵךְ הָאוֹר מַאיֵּר לְכֶם, פָּוּ יִשְׁגִּיכֶם הַחַשָּׁה. הַמַּתְהַלְכָה בַּחֲשָׁךְ אַיְנוּ יוֹדֵעַ אֲנָה הַזָּהָב. ³⁶ בַּעֲדֵךְ הָאוֹר נִשְׁאָר עַמְּכֶם הָאָמִינוּ בָּאוֹר, לְמַעַן תְּהִיוּ לְבָנֵי הָאוֹר."

אי-אמונה ושכר האמונה

לאחר שדבר ישוע את הדברים האלה הלה וחותם מהם. ³⁷ אף כי עשה אותן רביים לניגוד עיניהם, לא האמינו בו. ³⁸ וזו את לקיט את דבר ישוע והוא נגבי: "יהוה, מי האמין לשמעתנו וזרע יהוה על-מי נגלהת?" ³⁹ לכן לא יוכל להאמין, כי עוד אמר ישוע: ⁴⁰ "הַשְׁעַ עַיִנֵּיכֶם וְהַשְׁמִין לְכֶם, פָּוּ יָרְאֻ עַיִנֵּיכֶם וְלְכֶם יִבְיוּ וְשִׁבוּ וְרִפְאָ לְכֶם". ⁴¹ את הדברים האלה אמר ישוע בראותו את כבוז, ועליו דבר. ⁴² אָפָר-עַל-פִּיכְן הָאָמִינוּ בו גם רביים מהפנויים, אך לא היה בזה בכלל הפרושים, כדי שלא ינדו מון הקהל, ⁴³ שָׁבָנוּ אֲהָבוּ בְּבָזָר בְּנֵי אָדָם יוֹתֵר מִבָּזָר אֱלֹהִים.

⁴⁴ קרא ישוע ואמר: "הַמְּאִמֵּן בַּי, לֹא בַּי הָוּ מַאִמֵּן אֶלָּא בְּשׁוֹלְחִי. ⁴⁵ הַרוֹאָה אָתְּיִ רֹואָה אֶת שׁוֹלְחִי. ⁴⁶ אַנְיִ אוֹר. אֶל הַעוֹלָם בָּאתִי כִּי שְׁכַל הַמְּאִמֵּן בַּי לֹא יִשְׁכַּן בַּחֲשָׁה. ⁴⁷ אִישׁ הַשׁׁוֹמֵעַ אֶת דְּבָרַי וְאַיְנוּ שׁוֹמֵר אֹתָם, אַיְגַּנְיִ שׁוֹפֵט אֹתָם; פִּי לֹא בָּאתִי לְשַׁפֵּט אֶת הַעוֹלָם, אֶלָּא לְהַשְׁיעַ אֶת הַעוֹלָם. ⁴⁸ מַיְ שׁׁדוֹתָה אָתְּיִ וְאַיְנוּ מְקַבֵּל אֶת דְּבָרַי, יִשְׁׁהַשְׁפֵּט אֹתָם. הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבְרָתִי הוּא יִשְׁפֵּט אֹתָם בַּיּוֹם הַאֲחִרּוֹן, ⁴⁹ כִּי לֹא מַעֲצָמִי דִּבְרָתִי, אֶלָּא הָאָב אֲשֶׁר שְׁלַחַנִי הוּא צוֹנִי מָה שָׁאָמֵר וּמָה שָׁאָדֵב. ⁵⁰ וְאַנְיִ יוֹדֵעַ שְׁמַצּוֹתָ חַיִּי עוֹלָם. לכן את אשר אַנְיִ מְדָבֵר, כַּפִּי שָׁאָמֵר לִי הָאָב כִּי אַנְיִ מְדָבֵר."

ישוע רוחץ את רגלי תלמידיו

וְהִיא זֹה לִפְנֵי חֶג הַפְּסָחָה: יִשְׁוּעַ יָדֻעַ כִּי הָגִיעָה שְׁעַתּוֹ לְהַסְתַּלְקֵךְ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה אֶל הָאָב; וּבָאֲהַבְתּוֹ אֶת הַשִּׁכִּים לָוּ בָעָולָם, אָהָב אֹתָם עַד תֶּם.² לְעֵת סְעוֹדַת עֲרָב, הַשְׁעָנוּ כְּבָר שָׁם בְּלֵב יְהוָה בְּנֵי שְׁמַעוֹן אִישׁ קָרִיּוֹת לְהַסְגִּיר אֹתוֹ.³ יִשְׁוּעַ, שִׁידַעַ כִּי הָאָב נִתְּנוּ אֶת הַכָּל בִּידָיו וְכִי מֵאֵת אֱלֹהִים יָצָא וְאֶל אֱלֹהִים הַוְּלָה,⁴ קָם מִן הַסְּעוֹדָה וּפְשַׁט אֶת בָּגְדָיו, לְקַח מְגַבֵּת וּחְגָר אֶת עַצְמוֹ;⁵ אַחֲרֵךְ יַצֵּק מִים בְּקָעָרָה וְהַחֲלֵל לְרַחֵץ אֶת רְגָלֵי הַתְּלִמְדִים וּלְנַגְּבוֹן בְּמְגַבֵּת שְׁהִיה חָגוֹר בָּה.⁶ וּכְשַׁקְרֵב אֶל שְׁמַעוֹן בִּיפָּא, אָמַר לוֹ זֹה: "אֲדוֹנִי, אַתָּה תַּرְחֵץ אֶת רְגָלִי?!"⁷

הַשִּׁיבַּת יִשְׁוּעַ וְאָמַר אֲלֵיו: "מַה שְׁאַנִי עֹשֶׂה אַינִי יוֹדֵעַ בְּעֵת, אֶבְלָא אַחֲרֵי כֵּן תְּבִין".⁸

אָמַר לוֹ יִשְׁוּעַ: "לְעוֹלָם לֹא תַרְחֵץ אֶת רְגָלִי!⁹"
הַשִּׁיבַּת לוֹ יִשְׁוּעַ: "אֵם לֹא אַרְחֵץ אֹתוֹתָה אֵין לְהַחְלֵק אֶתְּנִי".
אָמַר לוֹ שְׁמַעוֹן בִּיפָּא: "אֲדוֹנִי, לֹא רַק אֶת רְגָלִי, אֶלָּא גַם אֶת יְדֵי וְאֶת רָאשֵׁי".¹⁰

הַשִּׁיבַּת לוֹ יִשְׁוּעַ: "מַי שְׁרַחֹץ טָהוֹר הוּא לְחַלּוּטִין וְאַינוּ זְקוּק אֶלָּא לְרַחֵיצַת הַרְגָּלִים. וְאַתָּם טָהוֹרִים, אַךְ לֹא כָלְכָם";¹¹ שְׁהִרְיָה הַפִּיר אֶת מֵי שִׁיסְגִּיר אֹתוֹתָו וְלֹכְנוּ אָמַר: "לֹא כָלְכָם טָהוֹרִים".¹²
לְאַחֲרֵשְׁרַחֹץ אֶת רְגָלֵיכֶם וְלַבְשׁ אֶת בָּגְדָיו, חִזּוּ וְהַסֵּב אַפְתָּם. אָמַר לְהָם: "יְזְדָּעִים אַתֶּם מָה עֲשִׂיתִי לְכֶם?¹³ אַתֶּם קֹרְאִים לִי רַבִּי וְאֲדוֹנוֹ; יִפְהָא אַתֶּם עֹשִׂים, שְׁפַנְנִי אַנִי הוּא.¹⁴ לְכוּ אַם אַנִי, הָאָדוֹן וְהַמֹּרֶה, רַחֲצֵתִי אֶת רְגָלֵיכֶם, גַּם אַתֶּם חִיבִּים לְרַחֵץ זֶה אֶת רְגָלֵי זֶה,¹⁵ כִּי מוֹפֵת נִתְּתִי לְכֶם כִּי שְׁתַּעֲשׂו גַּם אַתֶּם בָּמוֹ שְׁעִשִּׁיתִי לְכֶם. אָמַנוּ אָמַנוּ אַנִי אָוֹמֵר לְכֶם, עֲבָד אַינְנוּ גָּדוֹל מְאֲדוֹנִינוּ וְשָׁלֵיחַ אַינְנוּ גָּדוֹל מְשׁוֹלָחוֹ.¹⁶ אָמַן יְזְדָּעִים אַתֶּם אֶת זֹאת, אֲשֶׁרְכֶם בְּעִשּׂוֹתְכֶם כֵּנוּ.¹⁷ לֹא עַל כָּלְכָם דְּבָרָתִי – אַנִי יוֹדֵעַ מַי אֶלָּה שְׁבָחָרְתִּי אֹתוֹתָם –

אך למען יפליא הכתוב, יוכל לחמי הגדיל עלי עקב'. ¹⁹ מעתה אני אומר לכם בטרם יקרה הדבר, למען תאמיןו באשר יקרה כי אני הוא. ²⁰ אמן אמן אני אומר לכם, המקibil את מי שאשלח מקיבל אותך, והמקיבל אותך שולחיך".

ישוע מבנה את הסגנות

(מתי כו 20–25; מrkוס יד 17–21; לוקס כב 21–23)

²¹ לאחר שאמר זאת נפעם ישוע ברוחו והעיד באמרו: "אמנו אמן אני אומר לכם, אחד מכם יסגירני".

²² הבינו התלמידים זה בזזה, תוהים היו על מי דבר. ²³אותה שעה היה אחד התלמידים סמוה אל חיק ישוע. אותו תלמיד היה אהוב על ישוע. ²⁴ רמז לו שמעון ביפה לשאל על מי הוא מדבר. ²⁵ נשען אותו תלמיד על לבו של ישוע ושאל אותו: "איזוני, מי הוא?"

²⁶ ענה ישוע: "זה שבשבילו אטבל את הפרוסה ואתון לו". טבל את הפרוסה וננתן אותה ליהודה בן שמעון איש קריות. ²⁷ לאחר שנתנה לו הפרוסה נכנס בו השטן. אמר לו ישוע: "את אשר תעשה עשה מהר". ²⁸ ואיש מן המסתבים לא ידע לשים מה אמר לו זאת. ²⁹ הואיל והקפה היתה אצל יהודה, חשבו אחדים שישוע אמר לו, "קינה מה שנחוץ לנו לחgi", או שיתנו משחו לעניים. ³⁰ והוא, אחריו שלחה את הפרוסה, יצא מיד. היה אז לילה.

המצוה החדשה

³¹ עם צאתו אמר ישוע: "עתה נתפאר בורחיםם בקבוד והאללים נתפאר בו. ³² אם אלהים נתפאר בו, אלהים יפארו בו ובמהרה יפארו. ³³ בני, אך זמן מועט אתה עמכם. אתם תחפשוני, וכשמש شبבר אמרתי, 'אל אשר אני הולך איןכם יוכלים לבוא', כה אני אומר לכם עכשו. ³⁴ מצוה חדשה אני נותן לכם: אהבו זה את זה; כמו שאתה אהבתני אתכם כה גם אתם אהבו זה את זה. ³⁵ בזאת ידעו

הכל שתלמידי אתם: אם תהיה אהבה ביןיכם".

כיפה עתיד להתחחש לישוע

(מתי כו 30-31; מrkוס יד 27-31; לוקס כב 31-34)

³⁶ שאל אותו שמעון ביפא: "אַדُונִי, לֹאָنْ אַתָּה הַוְלֵךְ?" הַשִּׁיבַּת יֹשֻׁעַ: "אֶל אֲשֶׁר אַנְיִי הַוְלֵךְ אַינְקָה יָכֹל לְלַכְתָּ אֶחָרִי עַכְשָׂו, אֶל אֶחָרִי כֵּנוּ תַּלְהָ." ³⁷

³⁷ אמר לו ביפא: "מִדּוֹעַ לֹא אָכַל לְלַכְתָּ אֶחָרִיךְ עַכְשָׂו? אַת נְפָשִׁי אַתָּה בַּעֲדָה." ³⁸

³⁸ הַשִּׁיבַּת יֹשֻׁעַ: "אַת נְפָשִׁחַ תַּתְנוּ בַּעֲדֵי? אַמְנוּ אַמְנוּ אַנְיִי אָמַר לְהָ תְּרִנְגּוֹל לֹא יָקַרְא עַד אֲשֶׁר תַּתְבִּחַשׁ לִי שֶׁלֹּשׁ פָּעָםִים."

ישוע – הדור אל האב

וְךָ "אֶל יְבַחֵל לִבְכֶם. הָאמְנוּ בְּאֱלֹהִים; הָאמְנוּ גַם בָּי." ² בְּבִית אָבִי מְעוֹנּוֹת רַבִּים. לוֹלָא כֵן, בְּלֹום הִיִּתִי אָוָם לְכֶם שָׁאַנְיִי הַוְלֵךְ לְהַכְיוֹן לְכֶם מִקּוֹם? ³ וְאִם אַלְהָ וְאַכְיוֹן לְכֶם מִקּוֹם, אָשׁוֹב וְאַקְחֵח אֶתְכֶם אַלְיִי לְמַעַן תְּהִיוּ גַם אַתֶּם בָּאָשֶׁר אַנְיִי שָׁם. ⁴ וְלֹאָנִי הַוְלֵךְ, יוֹדְעִים אַתֶּם אֶת הַדָּרָה."

⁵ אמר לו תאמה: "אַדְוֹנִי, אַינְנוּ יוֹדְעִים לֹאָן אַתָּה הַוְלֵךְ; אַיְיךְ גַּדְעַת אֶת הַדָּרָה?" ⁶

⁶ אמר לו יושע: "אַנְיִי הַדָּרָה וְהַאֲמָת וְהַחַיִים. אֵין אִישׁ בָּא אֶל הָאָב אֶלְאָ דָרְכִי." ⁷ אָלוּ הַפְּרַתְתָם אֶתְכֶם גַם אֶת אָבִי הַיִתְתּוּ מִכְּרִים. מִעְתָה אַתֶּם מִכְּרִים אֶתְכֶם אָף רְאִיתֶם אֶתְכֶם!" ⁸

⁸ אמר לו פיליפוס: "אַדְוֹנִי, הָרָא לָנוּ אֶת הָאָב וְדַי לָנוּ."

⁹ אמר לו יושע: "יָמִים רַבִּים כֹּל כֵּה אֲנִי עַפְקָם וְאַינְקָה מִפְּרִיר אֶתְכֶם פִּילִיפּוֹס? הָרָא אֶתְכֶם אֶת הָאָב, וּמִדּוֹעַ אַתָּה אָוָם הָרָא לָנוּ אֶת הָאָב? ¹⁰ הָאַינְקָה מַאֲמִין שָׁאַנְיִי בָּאָב וְהָאָב בָּי? הַדְּבָרִים שָׁאַנְיִי אָוָם לְכֶם אַינְנִי אָוָם אֶתְכֶם מִעְצָמֵיכֶם; הָאָב הַשׁוֹכֵן בָּי, הוּא עוֹשֵׂה אֶת מְעַשָּׂיו. ¹¹ הָאַמְנוּ לִי שָׁאַנְיִי בָּאָב וְהָאָב בָּי. וְאִם לא, הָאַמְנוּ בְּגַלְל הַמְּעַשִּׂים עַצְמָם. ¹² אַמְנוּ אַמְנוּ אַנְיִי אָוָם לְכֶם, הַמַּאֲמִין בַּי יַעֲשֵׂה גַם הָוּ אֶת הַמְּעַשִּׂים שָׁאַנְיִי עוֹשָׂה; וְגַדְולִים

מְאֵלָה יַעֲשֶׂה, כִּי הַזְּלָקָ אַנְּיָ אֶל הָאָב.¹³ וְכֹל מָה שִׁתְּבַקֵּשׁ בְּשָׁמִי אֲעֵשָׂה, לְמַעַן יִכְבֹּד הָאָב בְּבָנוֹ.¹⁴ אָם תִּבְקַשׁ מִמִּנִּי דָּבָר בְּשָׁמִי, אַנְּיָ אֲעֵשָׂה.

הבטחה בנוגע לרוח הקודש

¹⁵ אָם אַתָּם אֲוֹהָבִים אֶתְּנִי, הָרַי שְׁתַּשְׁמְרוּ אֶתْ מִצְוֹתִי.¹⁶ וְאַנְּיָ אַבְקַשׁ מִהָּאָב וַיְתִנוּ לְכֶם מִנְחָמָת אַחֲרֶ שִׁיחָה עַמְּכֶם לְעוֹלָם:¹⁷ אֶת רֹוח הָאָמָת אֲשֶׁר הַעוֹלָם אַיִּנוֹ יִכְלֶל לְקַבֵּל מִשּׁוּם שַׁאֲיִנוֹ רֹואָה אַוֹתָה, אָף אַיִּנוֹ פְּמִיר אַוֹתָה. אַפְּסָמְפִּירִים אַוֹתָה, כִּי הִיא שְׁזָכָנָת עַמְּכֶם וְתִיחַה בְּכֶם.¹⁸ לֹא אָعִזֶּב אַתָּכֶם יִתְזּוּמִים; אָבוֹא אֲלֵיכֶם. ¹⁹ עַזְעַט וְהַעוֹלָם לֹא יוֹסִיף לְרֹאוֹתַנִּי, אָבֶל אַתָּם תְּרוֹאָנִי, שְׁכַנֵּי אַנְּיִ חַי וְגַם אַתָּם תְּחִי.²⁰ בַּיּוֹם הַהוּא תִּדְעֻוּ שְׁאַנִּי בָּאָבִי וְאַתָּם בָּאָבִי בְּכֶם.²¹ הַמְּחַזֵּיק בְּמִצְוֹתִי וְשׁוֹמֵר אַוֹתָן הוּא הָאָב אַוֹתִי, וְהָאָב אַוֹתִי אָבִי יַאֲהָב אַוֹתָן; גַּם אַנְּיָ אֲהָב אַוֹתָן וְאַגְּלָה לוֹ אֶת עַצְמָמִי.

²² שָׁאל אֶתְּנִי יְהוָה, לֹא אִישׁ קָרִיּוֹת: "אֲדוֹנִי, וְלֹמַה עַתִּיד אַתָּה לְהַתְּגִלוֹת לְנוּ וְלֹא לְעוֹלָם?"

²³ הַשִּׁיבָּה לוֹ יִשְׁעוּ: 'מֵי שָׁאֹהָב אַוֹתִי יִשְׁמֹר אֶת דְּבָרִי וְאָבִי יַאֲהָב אַוֹתָן; גַּם נָבֹא אַלְיוֹ וְנָשְׁפַּן אֶצְלָוֹ.²⁴ מֵי שָׁאַיִן אֲהָב אַוֹתִי אַיִן שׁוֹמֵר אֶת דְּבָרִי; וְהַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּם שׁוֹמְעִים אַיִן שְׁלִי כִּי אִם שְׁלַ האָב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי.²⁵ אֶת אֱלֹהָה דְּבָרָתִי אֲלֵיכֶם בְּעוֹזִי עַמְּכֶם.²⁶ אָבֶל הַמְּנַחַם, וּזְמַרְקַשׁ שָׁהָב יִשְׁלַח לְכֶם בְּשָׁמִי, הַוָּא יַלְמֹד אַתָּכֶם הַכָּל וַיְזִכֵּר לְכֶם כֹּל מָה שְׁאַנִּי אָמְרָתִי לְכֶם.²⁷ שְׁלֹום אַנְּיָ מְשַׁאֲרֵיכֶם, אֶת שְׁלֹומי אַנְּיָ נוֹתֵן לְכֶם; לֹא כַּדְּרַךְ שְׁהַעוֹלָם נוֹתֵן אַנְּיָ נוֹתֵן לְכֶם. אֶל נָא יִחַת לְבָבְכֶם וְאֶל יִרְא.²⁸ שְׁמַעְתֶּם שְׁאָמְרָתִי לְכֶם 'אַנְּיָ הַזְּלָקָ וְאָבֹא אֲלֵיכֶם'. אָם אַתָּם אֲוֹהָבִים אֶתְּנִי, אַזִּי תִּשְׁמַחְוּ שְׁאַנְּיָ הַזְּלָקָ אֶל הָאָב, כִּי הָאָב גְּדוֹלָ מִמִּנִּי.²⁹ בְּעֵת אָמְרָתִי לְכֶם, בְּטֻרְם יִתְרַחֵשׁ הַדָּבָר, כִּי שְׁתָּאמִינוּ כַּאֲשֶׁר הוּא יִתְרַחֵשׁ.³⁰ לֹא אָרְבָּה עוֹד לְדָבָר אַתָּכֶם, כִּי שָׁד הַעוֹלָם הַזָּה הַנְּהָה הוּא בָּא וּבִי אֵין לוֹ מָאוֹמָה,

³¹אֵלָא שִׁידַע הָעוֹלָם כִּי אֶחֱבָּן אֶת הָאָב וְכַפֵּי שְׁצָוֹנִי הָאָב כֵּן
אֲנִי עוֹשָׂה. קָומו, גָּלֵד מִקְאָן.

הגן האמתית

טו "אֲנִי הַגִּפְנוּ הַאֲמָתִית וְאֲבִי הַכּוֹרָם.² כָּל שְׁرִיגִים בַּי שָׁאַינָּו עוֹשָׂה
פָּרִי, הוּא מִסְרֵר אֶתְּנָהָר; וְכָל אֲשֶׁר עוֹשָׂה פָּרִי, הוּא מַטְהֵר אֶתְּנָהָר
כִּי שִׁירְבָּה פָּרִוּ.³ אַתָּם כָּבָר מַטְהָרִים עַל-יְדֵי הַדָּבָר שְׁדָבָרְתִּי
אֲלֵיכֶם.⁴ עַמְדוּ בַּי וְאַנְּנִי בְּכֶם. בָּמוֹ שְׁהַשְּׁרִיגִים אַיְנוֹ יִכְּלָל לְעֵשָׂות
פָּרִי מְאַלְיוֹן אָם לֹא יַעֲמֵד בְּגַפּוֹן, כִּי גָּם אַתָּם אָם לֹא תַעֲמֵד בַּי.⁵
אֲנִי הַגִּפְנוּ; אַתָּם הַשְּׁרִיגִים. הַעומֵד בַּי וְאַנְּנִי בּוֹ עוֹשָׂה פָּרִי לְרָב,
שְׁפָנוּ בְּלָעֵדי אַיְנָכֶם יָכוֹלִים לְעֵשָׂות דָּבָר.⁶ מַיְ שָׁאַינָּו עוֹמֵד בַּי מִשְׁלָחָה
הַחֲזָה, שְׁרִיגָּה, וּמִתְּבִשָּׁשׁ. לְאַחֲרֵי שְׁפָלְקָטִים אַתָּם מִשְׁלִיכִים
אַתָּם לְאַשׁ וְשָׁם הַמְּשֻׁרְפִּים.⁷ אָם עוֹמְדִים אַתָּם בַּי וּדְבָרִי
עוֹמְדִים בְּכֶם, בְּקָשׁוּ מִה שְׁתַּרְצָהוּ, וַיהִי לְכֶם.⁸ בָּזָאת יִפְאַר אָבִי:
שְׁתַּעֲשׂוּ פָּרִי לְרָב וְתַהְיוּ לִי לְתַלְמִידִים.⁹ כָּל שְׁהָאָב אֶחֱבָּן אֶתְּנָהָר
כֵּן גָּם אֲנִי אֶחֱבָּן אֶתְּכֶם. עַמְדוּ בְּאַהֲבָתִי.¹⁰ אָם תִּשְׁמְרוּ אֶת מִצְוֹתִי
תַּעֲמֹדוּ בְּאַהֲבָתִי, כַּיּוֹם שָׁאַנְּנִי שְׁמֹרָתִי אֶת מִצְוֹתָן אָבִי וּהְרִינִי עוֹמֵד
בְּאַהֲבָתִי.

¹¹ אֶת הַדָּבָרִים הָאֶלָּה דְּבָרָתִי אֲלֵיכֶם כִּי שְׁשִׁמְחָתִי תְּהִיה בְּקָרְבָּכֶם
וּשְׁמִיחָתָכֶם תְּהִיה שְׁלָמָה.¹² זֶאת מִצְוֹתִי: אֲהָבוּ זֶה אֲתָּה זֶה בָּמוֹ
שְׁאַנְּנִי אַהֲבָתִי אֶתְּכֶם.¹³ אֵין אֲהָבָה גְּדוֹלָה מִאֲהָבָתוֹ שֶׁל הַנוּטוֹן אֶת
נִפְשׁוֹ בְּעֵד יְדֵיכֶן.¹⁴ יְדֵי אַתָּם – אָם תַּعֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר אָנִי מִצְוָה
אֶתְּכֶם.¹⁵ לֹא אָוְסִיף לִקְרָא לְכֶם עֲבָדִים, כִּי הַעֲבָד אַיְנוֹ יוֹדֵעַ אֶת
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אָדוֹנִי. קָרָאתִי לְכֶם יְדִידִים, מִפְנֵי שְׁהַזְׁדָּעָתִי לְכֶם
אֶת כָּל אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי מֵאָתָ אָבִי.¹⁶ לֹא אַתָּם בְּחִרְתָּם בַּי, כִּי אָם
אֲנִי בְּחִרְתִּי בְּכֶם וּהַפְּקַדְתִּי אֶתְּכֶם לְלִכְתָּה וּלְעֵשָׂות פָּרִי, שְׁפָרִיכֶם
יַתְּהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּבְקְשׁוּ מִהָּאָב בְּשָׁמֵי הָוָא יִתְּן לְכֶם.¹⁷ אֶת זֶאת
אֲנִי מִצְוָה עֲלֵיכֶם: אֲהָבוּ זֶה אֲתָּה זֶה."

העולם שונא

¹⁸ אם העוֹלָם שזָנוֹא אֲתֶכְם, דַעוּ כִּי אָוֹתִי שָׁנָא רָאשׁוֹנָה.¹⁹ אלֹךְ הָיִיתֶם מִן הָעוֹלָם, הָעוֹלָם הָיָה אֶחָד בְּאַתְּ שָׁלוֹ. אִינְכֶם מִן הָעוֹלָם, כִּי אָנִי בְּחִרְותִי אֲתֶכְם מִן הָעוֹלָם. מָשׁוּם כֵּה הָעוֹלָם שָׁזְנוֹא אֲתֶכְם.²⁰ זְכֻרוּ אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְכֶם: יַעֲבֹד אַיִן גָּדוֹל מְאַדוֹנָיו.²¹ אִם אָוֹתִי רְקֹפֶג, גַם אֲתֶכְם יַרְקֹפֶג; אִם אֶת דְּבָרֵיכֶם יִשְׁמְרוּ. ²² וַיְזַעַּק אֶת כָּל הַדָּבָרִים הָאֱלֹהָה יִعְשֶׂוּ לְכֶם בְּעַבוּר שְׁמִי, כִּי אַיִן בְּהָם יוֹצְעִים אֶת שׂוֹלְחִי. ²³ לִוְלָא בְּאַתִּי וְדִבְרַתִי אֶלְيָהֶם לֹא הָיָה הַסְּעִיר חֲטֹא, אֶבְלָל פְּעַת אֵין לְהָם תְּרוֹצָע עַל חֲטֹאתָם. ²⁴ הַשָּׁזְנוֹא אָוֹתִי שָׁזְנוֹא גַם אֶת אָבִי. ²⁵ לִוְלָא עָשִׂיתִי בְּתוֹכְכֶם אֶת הַמְּעֻשִׂים אֲשֶׁר אִישׁ זָוְלָתִי לֹא עָשָׂה, לֹא הָיָה בְּהָם חֲטֹא; אֶלְאֶ שְׁעַתָּה הַסְּעִיר רָאוּ וּגְמַשְׁנָאוּ, גַם אָוֹתִי וּגְמַשְׁנָאוּת אָבִי; ²⁶ לְקָיִם אֶת הַכְּתָבוֹת בְּתוֹרַתְם יִשְׁנָאת חַנְסָן שְׁנָאוֹנִי.

²⁶ בְּבֹוא הַמְנַחָּם אֲשֶׁר אָשַׁלח לְכֶם מֵאַת הָאָב – רוח הָאֶמֶת הַיִצְאָת מִאַת הָאָב – הוּא יַעֲדִיד עַלְיִ. ²⁷ וְגַם אַתֶּם תַּعֲדִדוּ, מִפְנֵי שְׁמַתְחָלָה אַתֶּם אָתִי.

ט

את אלה דברתني אליכם כדי שלא תכשלו. ² הנה ינדו אתכם וארף תבואה שעה שכל ההווג אתכם ייחסב זאת לעבוזת אליהים. ³ את הדברים האלה יעשוו לכם כי אין הם יודעים את אביכם, אף לא אותו. ⁴ ואני הגזתי לכם את הדברים האלה כדי شبבוֹא השעה תזכרו, שאני אמרתיכם. לא אמרתיכם לכם אומת בתקלה מושום שהייתי עמכם".

פעולות רוח הקודש

⁵ "עֲכַשְׂוּ הַוְלָד אֲנִי אֶל שׂוֹלְחִי וְאִישׁ מִכֶּם אַיִן שׁוֹאֵל אָוֹתִי יְלֹא אֶתְּה הַוְלָד?"; ⁶ ומפני שדברתني אליכם את הדברים האלה נתמלא ללביכם עצם. ⁷ אבל אַנְיָ, אֶת הָאֶמֶת אַנְיָ אָמַרְתִּי לְכֶם: מוֹעֵב לְכֶם שְׁאָלָה. אִם לֹא אָלָה, הַמְנַחָּם לֹא יָבֹא אֲלֵיכֶם; וְאִם אָלָה, אָשַׁלח אָוֹתָו אֲלֵיכֶם. ⁸ כַּאֲשֶׁר יָבֹא יוֹכִיחַ אֶת הָעוֹלָם עַל חֲטֹא וְעַל צְדָקָה

ועל משפט; ⁹ על חטא, מפני שאינם מאמינים بي; ¹⁰ על צדק, כי אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אotti; ¹¹ על משפט, כי נשפט שר העולם הזה.

¹² עוד רבות יש לי להגיד לכם, אלא שאתם איןכם יכולים לשא瞳 את עכשו. ¹³ אבל הוא, אשר הוא רוח האמת, בשיובו ידריך אתכם אל כל האמת, כי לא ידבר מעצמו, אלא את אשר הוא שומע ידבר ואת הבאות יודיע לכם. ¹⁴ הוא יכבדני כי משלי יכח ויריע לכם. ¹⁵ כל אשר לאבי שיח לוי, על בנו אמרתי כי משלי יכח ויריע לכם".

ישוע מעודד את תלמידיו בnickחונו

¹⁶ עוד מעט ולא תוסיפו לראותני ועוד מעט ושוב תראוני. ¹⁷ בפה מתלמידיו אמרו זה אל זה: "מה הדבר שהוא אומר לנו, עוד מעט ולא תראוני ועוד מעט ושוב תראוני וגם ימוש שאני הולך אל האב? ¹⁸ הם אמרו: "מהו היעוד מעתה שהוא הזה שהוא אמר? איןנו מבינים מה הוא מדבר!"

¹⁹ יושע ידע שהם רוצים לשאל אותו, ולפיכך אמר להם: "על עניין זה שזואלים אתם איש את רעהו, על שאמרתי עוד מעט ולא תוסיפו לראותני ועוד מעט ושוב תראוני? ²⁰ אמן אמן אני אומר לכם, אתם תבעו ותתקנו והעולם ישמח. אתם תעצבו, אבל עצבונכם יפה לשwon. ²¹ האשה היולדת שרויה בעצב, כי הגיעה שעתה. אבל לאחר שלידה את הילד אין היא זכרת עוד את הסבל, בשל השמחה כי נולד אדם לעולם. ²² ובכן גם אתם עצובים במעט, אך שוב אראה אתכם ויגיל לבבכם, ואיש לא יכח מכם את שמחתכם. ²³ ביום ההוא לא תשאלוני דבר. אמן אמן אני אומר לכם, כל מה שתבקשו מאת האב בשם יתנו לכם. ²⁴ עד פה לא בקשتم דבר בשמי, בקשׁו ותקבלו למען תפלא שמחתכם.

²⁵ את אלה דברת אליכם במשלים. תבוא שעה שלא אוסיף לדבר אליכם במשלים, אלא ברור הדבר אליכם על אבי.²⁶ ביום ההוא תבקשו בשמי ואני אומר לכם שאני אעתיר לאב בעדכם,²⁷ שכן האב עצמו אוהב אתכם מפני שהבתם אוטי והאמנתם כי אני מאת האלים יצאתי.²⁸ יצאתי מאי האב ובאתי אל העולם;שוב, עוזב אני את העולם והולך אל האב.

²⁹ אמרו תלמידיו: "הנה בעת אתה מדבר ברורות ואני אומר שום משל.³⁰ בעת אנו יודעים שאתך יוציא הכל ואינה צריכה שישאל אותך.

ושיבת להם ישוע: "עכשו אתם מאמנים שיצאת מאי האלים."³¹ השיב באה, שתפקידו איש למקוםו ואותי תעבור לבדי, אבל אני לבדי משומש שהאב אתי.³² אמרתי לכם את הדברים האלה כדי שבי יהיה לכם שלום. בעולם – צרה לכם, אך הטעודו: אני נצחתי את העולם."

תפילתו של ישע

זאת דבר ישוע. לאחר מכן נשא את עיניו השמיימה ואמר:
"אבי, בא השעה. פאר נא את בנה בקבוד למן יפאר הבנו
אותה;² למן יתו חyi עולם לכל מי שנתקה לו, כפי הנסיבות
שנתקה לו על כלبشر.³ ואלה הם חyi עולם: שיבورو אותה, אלה
האמת לבדו, ואת אשר שלחת – את ישוע המשיח.⁴ אני פארתי
עליךם, השלמתי את המעששה שונתקה לי לעשות.⁵ בעת אתה,
אבי, פארני לידך בקבוד שהיה לי לידך בטרם הייתה העולם.

גלויתי את שמה לאנשים אשר נתת לי מון העולם. שלחה היו ולי
נתתם ואות דברך שמרנו.⁷ בעת הם יודעים שלך אשר נתת לי
מפה הוא,⁸ כי דבריך אשר נתת לי נתתי להם וهم קבלו אותם,
ואכו הכירו שמה יצאתי והאמינו שאתה שלחתני.⁹ אני מעтир
בעדים; ואני מעтир بعد העולם, אלא بعد אלה שנתקה לי, כי
שלחה הם.¹⁰ כל אשר לי שלחה הוא ושלחה שלי, ואני נתפארתי

בָּהֶם.¹¹ אַנְּיִנְּגַּנֵּי עַד בָּעוֹלָם; הֵם בָּעוֹלָם, וְאַנְּיִ בָּא אֲלֵיהֶךָ. אַבִּי הַקָּדוֹשׁ, שָׁמֵר אֶתְּנָתְּתָךְ בְּשֵׁמֶךָ אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי, לְמַעַן יְהִי אֶחָד כִּמְנוֹנוֹ.

¹² כִּשְׁהִיִּתִי עַמְּהֶם שְׁמַרְתִּי אֶתְּנָתְּתָךְ בְּשֵׁמֶךָ אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי; שְׁמַרְתִּי וְלֹא אָבֶד מִהֶּם אִישׁ זוֹלָתִי בְּנֵי הַאֲבָדָן, וְזֹאת לְקָיִם אֶת הַכְּתוּב.

¹³ אָבֶל בְּעֵת אַנְּיִ בָּא אֲלֵיהֶךָ וּדְבָרִים אֲלֹהָ אַנְּיִ אָזָר בָּעוֹלָם כִּדְיַי שְׂתַּתְּשָׁלָם שְׁמַחְתִּי בְּקָרְבָּם.¹⁴ אַנְּיִ נָתַתְּ לְהֵם אֶת דָּבָר וְהָעוֹלָם שְׁנָא אֶתְּנָתְּתָךְ, כִּי אַינְּם מִן הָעוֹלָם, כִּי שְׁאַנְּיִ אַיְнָנִי מִן הָעוֹלָם.

¹⁵ אַיְנָנִי מַבְקָשׁ שְׁתַּקְהָם מִן הָעוֹלָם, אֶלָּא שְׁתַּשְׁמַרְתִּם מִן הַרְעָה.

¹⁶ אַיְנָנִי הֵם מִן הָעוֹלָם, כִּי שְׁאַנְּיִ אַיְנָנִי מִן הָעוֹלָם.¹⁷ קָדְשׁ אֶתְּנָתְּתָךְ בְּאֶמֶת: דְּבָרָה אֶמֶת.¹⁸ כִּמוֹ שְׁלָחָתְךָ אֶתְּנָתְּתָךְ אֶל הָעוֹלָם כֹּו גַּם אַנְּיִ שְׁלָחָתְךָ אֶתְּנָתְּתָךְ אֶל הָעוֹלָם; ¹⁹ וְלֹמְعָנָנִי אַנְּיִ מַקְדִּישׁ אֶת עַצְמִי, כִּדְיַי שְׁיִיחְיֵוּ גַּם הֵם מַקְדִּשִּׁים בְּאֶמֶת.

²⁰ לֹא רַק בַּעֲדָם אַנְּיִ מַבְקָשׁ, אֶלָּא גַּם בַּעַד הַמְּאֻמְנִים בַּי עַל-יְסוֹד דְּבָרָם.²¹ יְהִי נָא כָּלָם אֶחָד; כִּמוֹ שְׁאַתָּה, אַבִּי, בַּי וְאַנְּיִ בָּהֶם שְׁיִיחְיֵוּ גַּם הֵם בְּנָוֹ, כִּדְיַי שְׁיָאמְנוּ הָעוֹלָם כִּי אַתָּה שְׁלָחָתָנִי.²² אַנְּיִ נָתַתְּ לְהֵם אֶת הַכְּבוֹד שְׁנַתְּתָךְ לִי, לְמַעַן יְהִי אֶחָד כִּמוֹ שְׁאַנְּחָנוּ אֶחָד.²³ אַנְּיִ בָּהֶם וְאַתָּה בַּי כִּדְיַי שִׁישְׁלָמוּ לְהַיּוֹתָם אֶחָד, לְמַעַן יְדַע הָעוֹלָם כִּי אַתָּה שְׁלָחָתָנִי וְאַהֲבָתְךָ אֶתְּנָתְּתָךְ אֶתְּנָתְּתָךְ אֶתְּנָתְּתָךְ אֶתְּנָתְּתָךְ²⁴ אַבִּי, אֲלֹהָ שְׁנַתְּתָּתָם לִירְצֹונִי שְׁיִיחְיֵוּ גַּם הֵם אֶתְּנָתְּתָךְ אֶתְּנָתְּתָךְ אֶתְּנָתְּתָךְ יְחִזּוּ בְּכָבְודִי אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי, כִּי אַהֲבָתְךָ אֶתְּנָתְּתָךְ מִלְּפָנֵי הַסִּדְרוֹתָן תְּבָל.²⁵ אַבִּי הַצְּדִיק, הָעוֹלָם לְאַהֲרֹן, אֶבֶל אַנְּיִ הַפְּרַטִּיה, וְאֲלֹהָ הַפְּרוּעָה שְׁאַתָּה שְׁלָחָתָנִי.²⁶ הַזְּדַעַתְּ לְהֵם אֶת שְׁמֶךָ וְאַוְסִיף לְהַזְּדִיעָה, כִּדְיַי שְׁתַּהְיֵה בָּהֶם אַהֲבָה אֲשֶׁר אַהֲבָתָנִי וְאַנְּיִ אַהֲיהֶךָ בָּהֶם".

שוע נער

(מתי כו 47-56; מרקוס יד 50-43; לוקס כב 47-53)

וְחַי אַחֲרֵי שָׁאָמֵר אֶת הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים יְצָא יְשֻׁוּעָה עַם תַּלְמִידִיו אֶל מַעֲבָר לְנַחַל קָדוֹן וּנְכַנֵּס עַם תַּלְמִידִיו אֶל גּוֹ אֲשֶׁר הָיָה שָׁם. ² גַּם יְהוָה הַמְּسִגֵּיר אֶתְּנָתְּתָךְ אֶת הַפִּירּוֹם, שְׁכַן פָּעָמִים

רבות נועד שם ישוע עם תלמידיו.³ לפקח יהודיה קבוצת חילים וגם משלוחים מאית ראשי הכהנים והפרושים, ובא לשם בפלידים ובמנזרות ובכלי נשך.⁴ ישוע, שידע כל מה שיבוא עליו, יצא ואמר

לهم: "את מי אתם ממחפשים?"

⁵ השיבו לו: "את ישוע מנצרט."

אמר להם: "אני הוא". גם יהודיה המשגיר אותו היה שם.⁶ כאשר אמר להם ישוע "אני הוא", נסגרו לאחור ונפלו ארץה.

⁷שוב שאלה אזהם: "את מי אתם ממחפשים?" השיבו: "את ישוע מנצרט".

⁸ענה ישוע: "אמרתי לכם שאני הוא. לנו אם אוטי אתכם ממחפשים, הינו לאלה לאלת" – ⁹לקיים את הדבר שאמר, "מאלה אשר נתת לי לא אבד לי איש".

¹⁰ אז שלף שמעון ביפה חרב שהיתה אצל, הכה בעבדו של הכהן הגדל וקצת את אזנו הימנית. שם העבד היה מלך. ויאמר ישוע אל ביפה: "השב את החרב אל נדנה. האם לא אשתה את הocus שנותנו לי האב?"

הקרירה לפני הכהן הגדל והתחשות כיפא

(מתי כו 57-75; מרקוס יד 53-72; לוקס כב 71-54)

¹² החילים ומפקדים עם המשלוחים מטעם ראשי הכהנים אחזו בישוע וקשרו אותו.¹³ הם הוליכו אותו תחלה אל חן, שהיה חותנו של קיפא הכהן הגדל באותה שנה.¹⁴ קיפא הוא שיעץ לראשי הכהנים ולפרושים כי מוטב שימות איש אחד بعد העם.

¹⁵ שמעון ביפה ותלמיד אחר הלו אחריו ישוע. אותו תלמיד היה מפרק לפניו הגדל והוא נכנס עם ישוע לחצר הכהן הגדל,¹⁶ אבל ביפה עמד בחוץ על-ידי השער. יצא התלמיד אחר, הקפרק לפניו הגדל, דבר עם השוערת והכהנים את ביפה.¹⁷ אمرة המשלחת

השוערת אל ביפה: "הרי גם אתה מתלמידי האיש זהה! הוא השיב: "לא, אינני".

¹⁸ אַוְתָה שָׁעָה עִמּוֹ הָעֲבָדִים וְהַמְשֻׁרְתִּים לִידֵי הַמְדֻרָה שְׁהַדְלִיקוּ בְגַלְלַת הַקּוֹר, וְהַתְּחִמּוּ. גַם כִּיּוֹא עִמּוּ אַתֶּם וְהַתְּחִמּוּ.

¹⁹ שֶׁאַל הַכְהָנוֹ הַגָּדוֹל אֶת יְשֻׂוע עַל-אֶזְדָות תַּלְמִידָיו וְתוֹרָתוֹ.²⁰ הַשִּׁיבָה לוֹ יְשֻׂוע: "אַנְיִ בְגַלְלַת דָבְרַתִי אֶל הָעוֹלָם. תָמִיד לְמִדְתִּי בְּבֵית כֶּנֶסֶת וּבְבֵית הַמִּקְדָשׁ, בָּمָקוֹם שְׁנַקְהָלִים כֹּל הַיְהוּדִים, וְלֹא דָבְרַתִי דָבָר בְּפִשְׁתָר. ²¹ מִדְעוֹ אַתָּה שׁוֹאֵל אַוְתִּיהִ? שָׁאֵל נָא אֶת הָאָנָשִׁים שְׁשָׁמָעוּ,

מָה דָבְרַתִי אֲלֵיכֶם. הֵם יוֹצְعִים מָה שָׁאַנְיִ אָמַרְתִּי".

²² לְאַחֲרֵי שָׁאָמַר זוֹת, סְטָר אֶחָד הַמְשֻׁרְתִּים הַעֲוֹמְדִים שֶׁם עַל לְחֵיו שֶׁל יְשֻׂוע וְאָמַר: "פְּכָה אַתָּה עֹזֶנה לְכָהּוּ הַגָּדוֹל?"

²³ הַשִּׁיבָה לוֹ יְשֻׂוע: "אִם דָבְרַתִי רַעָה, הַעַד עַל הַרְעָה. אֵה אָם נִכּוֹנָה, מִדְעוֹ תִּכְנִין?"

²⁴ אֵז שָׁלַח אָוֹתָו חָנָן אָסּוֹר בְּאָזְקִים אֶל קִיפָא הַכְהָנוֹ הַגָּדוֹל.

²⁵ בְּאַשְׁר שְׁמָעוֹן בִּיאָה הִיה עֹמֶד וּמְתַחְמָם, אָמְרוּ לוֹ: "הָלָא גַם אַתָּה מִתְלִמְדִיקְיוּ!"

הַכְחִישׁ וְאָמַר: "לֹא, אִינְנִי".

²⁶ אֶחָד מִעֲבָדֵי הַכְהָנוֹ הַגָּדוֹל, קָרוֹב מִשְׁפָחָה לְזוֹה אֲשֶׁר בִּיאָה קָאצָץ אֶת אַזְנוֹ, אָמַר: "הָרִי רְאִיתִיךְ בָּנֵן אַתָּה!"²⁷ שׁוֹב הַכְחִישׁ בִּיאָה וּמִיד קָרָא הַתְּרִנְגּוֹל.

ישוע לפני פילוטוס

(מתי כז 1-2, 14-11; מרקוסטו 1-5; לוקס כג 1-5)

²⁸ בְּבַקֵּר הַשְּׁפָט הַוְלִיכָו אֶת יְשֻׂוע מִבֵּית קִיפָא אֶל בֵּית הַמְמָשָׁל. הֵם לֹא נִכְנָסָו לְבֵית הַמְמָשָׁל, פֹו יָטָמוּ וְלֹא יוּכְלוּ לְאַכְלָל אֶת הַפְּסָחָה.

²⁹ עַל פָּנֵינוּ יָצָא פִילָטוֹס אֲלֵיכֶם וְשָׁאֵל: "בִּמָה אַתֶּם מְאַשְׁרִים אֶת הָאִישׁ הַזֶּה?"

³⁰ עָנוּ וְאָמְרוּ לוֹ: "לֹוְלָא הִיה זֶה עֹזֶנה רַעָה, לֹא הִיִּנוּ מֹסְרִים אֶתָּה אֲלֵיכֶךָ".

³¹ אָמַר לָהֶם פִילָטוֹס: "קָחוּ אֶתָּה אַתֶּם וְשִׁפְטוּוּהוּ עַל-פִי תּוֹרַתְכֶם". אָמְרוּ לוֹ רְאִשי הַכְהָנוֹם: "אֵין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַמִּת אִישׁ".

–³² זאת למען יתקיים הדבר שאמר ישוע בראמו איזה מות היה עתיד למות.

³³ פיטוס נכנס בחזרה לבית הממשל, קרא לשוע ושאל אותו: "אתה מלך היהודים?"

³⁴ השיב ישוע: "האם מלך אתה אומר זאת או אחרים אמרו לך על-אודות?"

³⁵ ענה פיטוס: "וכי יהודי אני? הרי עמה וראשי הכהנים מסרו אותה אליך, מה עשית?"

³⁶ השיב ישוע: "מלכותי איןנה מני העולם זהה. אלו היתה מלכותי מני העולם זהה, והוא משרותי ולחמים שלא אפשר לראשי היהודים; אלא שבעת מלכותי איןנה מפה."

³⁷ אמר לו פיטוס: "אם כן, אתה מלך!" ענה ישוע: "אתה אומר שאתה מלך; לך אני נולדתי ולשם לך באתי לעולם, כדי שאudy על האמת. כל אשר הוא מני האמת שומע לךoli."

³⁸ אמר לו פיטוס: "מהי אמת?"

פסק דין מות

(מתי כז:31–31; מרkos טו:6–20; לוקס כג:13–25)

לאחר שאמר זאת יצא שנית אל ראשיו הכהנים ואמר להם: "איןני מוצא בו שום אשמה."³⁹ אבל מנהג הוא אצלכם שאשחרר

לכם אחד בפסח. רצונכם שאשחרר לכם את מלך היהודים?"

⁴⁰ השיבו ואבקו: "לא זאת זה אלא את בר-אבא!" ובר-אבא היה שודד.

וזעקם את ישוע והלכה אותו.² החילים שמו על ראשו עטרה שקלעו מוקצים וחלביו והו גלימה ארוגמן.

³ נגשו אליו ואמרו: "שלום לך מלך היהודים!" וסטרו על פניו.

⁴ שוב יצא פיטוס ואמר להם: "ראו! אני מוציא אותו אליכם למען תדעו שאינני מוצא בו שום אשמה."

ויל

- ⁵ יצא ישוע לבוש גלימת הארגמן ועל ראשו עטרת הקוץים. "הנה האיש!" אמר להם פילוטוס.
- ⁶ בשראו אותו ראשי הכהנים והמשרתים, החלו צועקים: "צלב!
אמור להם פילוטוס: "קחווה אתם וצלבו אותו, כי אני אינני מוצא בו אשמה."
- ⁷ השיבו לו: "תורה יש לנו ועל-פי התורה הוא חיב מיתה, כי עשה עצמו בודאלhim."
- ⁸ בקש שמע פילוטוס את הדבר הזה גבר פרחדו. ⁹ הוא נכנס שוב לבית המispiel ושאל את ישוע: "מ אין אתה?" אך ישוע לא ענה לו.
- ¹⁰ אמר לו פילוטוס: "אליך לא תדבר? האינה יודע שיש לו סמכות לשחרר אותה וייש לי סמכות לצלב אותה?"
- ¹¹ השיב לו ישוע: "לא היתה לך שום סמכות עלי לו לא נתנו לך מלמעלה. לכן גדול יותר עוננו של המוסר אותה אליך."
- ¹² מרגע זה נסה פילוטוס לשחרר אותה, אלא שהנוכחים צעקו באמרם: "אם תשחרר אותה אין ידיד הקיסר! כל העcosa עצמו מלך מתקומים נגד הקיסר!"
- ¹³ כאשר שמע פילוטוס את המילים האלה, הוציא את ישוע וישב על כס המשפט במקום מרכז אבני הנקרא גבהתא. ¹⁴ אותו יום היה ערב פסח והשעה השעה הששית בעריה. אמר לראשי היהודים: "הנה מלככם!"
- ¹⁵ אלה הלו צעקו: "קח, קח וצלב אותה!" אמר להם פילוטוס: "הaczlev את מלככם?"
- השיבו ראשי הכהנים: "אין לנו מלך זולתי הקיסר!" ¹⁶ אז מסר אותו להם לצליבה.

צליבת ישוע

(מתי כז 32-44; מרקוסטו 21-32; לוקס 43-26)

לְקַחּוּ אֶת יִשְׁעָיו,²¹ וְכַשְׁהוּא נוֹשָׂא אֶת צְלָבָו יֵצֵא אֶל הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא גָּלְגָּלָת, כְּלֹמֵר מָקוֹם הַגָּלָלָת.²² שֶׁם צְלָבָו אָתוֹ עַם שְׁנִים אֶחָדים, הָאֶחָד מִזָּה וְהַשְׁנִי מִזָּה וַיְשֻׁועַ בְּינֵיהֶם.²³ פִּילָּטוֹס קָתַב שָׁלַט וַיְכַבֵּעַ אָתוֹ עַל הַאֲלָב, וַזה לְשׁוֹן הַכְּתוּב: "יִשְׁעוּ מִנְאָרָת, מֶלֶה הַיְהוּדִים".²⁴ אֶת הַכְּתָבָת הַזֹּאת קָרָאוּ יְהוּדִים רַבִּים, כִּי מֶלֶם אֶלְيְבָתוֹ שֶׁל יִשְׁעוּ הִיא קָרוֹב לְעִיר, וַכְּתוּבָה הִיא תַּחַת בְּעֵרֶת, בְּרוֹזְמִית וּבִינִית. אֶםְרוּ רַאשֵּׁי הַפְּנִים אֶל פִּילָּטוֹס: "אֵל נָא תִּכְתַּב 'מֶלֶה הַיְהוּדִים', אֶלְאֵזֶה אָמַר: אַנְיִ מֶלֶה הַיְהוּדִים'."

²²השׁיב פִּילָּטוֹס: "מָה שְׁפַתְבָּתִי בְּתַבְתִּי".

²³הַחַילִים שְׁצָלַבּוּ אֶת יִשְׁעָיו לְקַחּוּ אֶת בְּגָדָיו וְחַלְקָוּם לְאַרְבָּעָה חָלְקִים, חָלֵק אֶחָד לְכָל חַיִל. הַם לְקַחּוּ גַם אֶת הַכְּתָבָת, אֶלְאֵזֶה הִיא תַּחַת לְלָא תִּפְרֹר, אַרְיֶגֶת רַצְופָּה מִלְמָעָלה לִמְשָׁה.²⁵ אֶמְרוּ זֶה אֶל זֶה: "אֵל נָא נִקְרָעַ אַוְתָה, אֶלְאֵ נִפְילֵל עַלְיהָ גּוֹרֵל לִמְיִ תְּהִיחָה". זֶה הִיא בְּדִי שִׁיתְקִים הַכְּתוּב: "יְחַלְקוּ בְּגָדֵי לָהּם וְעַל - לְבוֹשִׁי יְפִילֵוּ גּוֹרֵל", וְאַמְנָם כֵּה עָשׂוּ הַחַילִים.

²⁵עַל-יד צָלֵב יִשְׁעוּ עַמְדוּ אַמּוֹ וְאַחֲזֹת אַמּוֹ, מְרִים אַשְׁתָּ קְלוֹפָה וּמְרִים הַמְּגַדְּלִית.²⁶כְּשַׁרְאָה יִשְׁעוּ אֶת אַמּוֹ וְאֶת הַתְּלִמִּיד הַאֲהֹוב עַלְיוֹ עוֹמֵד לִזְהָה, אָמַר לְאַמּוֹ: "אֲשֶׁה, הַנְּהָה בָּנָה".²⁷לְאַחֲרֵי מִפְנוּ אָמַר לְתַלְמִיד: "הַנְּהָה אַמּוֹ". מִאַוְתָה שֶׁעָה אָסֵף אַוְתָה הַתְּלִמִּיד לִבְיתָו.

מוות וקבורתו

(מתי כז 45-61; מרקוסטו 33-47; לוקס 44-56)

²⁸יִשְׁעוּ יְדֻעַ בַּי עַתָּה כִּבר נִשְׁלָם הַפֶּל, וּכְדִי שִׁיתְקִים הַכְּתוּב אָמַר: "אַנְיִ צְמָא".

²⁹ כלֵי מְלָא חַמֵּץ הִיה מֶנְחָה שָׁם. שָׁמוֹ סְפֻוגָּרוּי חַמֵּץ עַל אִזְׁוֹב,
וְהִגִּישׁוּ אֹתוֹ אֶל פִּיו.³⁰ אַחֲרֵי שִׁקְבָּל אֶת הַחַמֵּץ אָמַר יִשְׁועָ:

"נְשָׁלָם", וּבְהַרְכִּינוּ רַאשׁוֹ מִסְרָר אֶת רַוּחוֹ.

³¹ מִפְּנֵין שָׁאֹתוֹ יוֹם הַיה עֲרָב שְׁבָת, בְּקָשׁוּ רַאשֵּׁי הַיְהוּדִים
מִפְּלִיטָוס לְצֹוֹת לְשִׁבָּר אֶת שׂוֹקִיהם שֶׁל הַנִּצְלָבִים וְלַהֲסִיר אֶת
הַגּוֹפּוֹת, כִּי שֶׁלֹּא תְשִׁארֵנוּ עַל הַצְּלָבָה בְּשְׁבָת, כִּי גָדוֹל הַיה אֹתוֹ
יוֹם שְׁבָת.³² לְפִיכָה בָּאוּ הַחִילִים וְשִׁבְרוּ אֶת הַשׂוֹקִים שֶׁל הַרְאָזוֹן
וְגַם שֶׁל הַשְׁנִי שְׁנָצַלְבָ אָטוֹ.³³ בְּשִׁבְאוֹ אֶל יִשּׁוּעָ וּרְאוּ שַׁהְוא בָּרָ
מֶת, לֹא שִׁבְרוּ אֶת שׂוֹקָנוּ.³⁴ אָוָלָם אֶחָד הַחִילִים דָּקַר אֶת צְדוֹ
בְּרָמָה וּמִידָּא יָצָאוּ דָם וּמִים.³⁵ זֶה שְׁرָאָה הַעִיד – וַיַּדְוּתָנוּ נָאָמָנָה
וְהַוָּא יוֹדֵעַ שַׁהְוא מְדָבֵר אָמָת – לְמַעַן תָּאמִינוּ גַם אַתֶּם.³⁶ הַדָּבָרִים
הַאֲלָה אָרְעָוּ כִּי שִׁתְקִים הַכְּתוּבָ: "וְעַצְם לֹא תְשִׁבְרוּ דָבָר".³⁷ וְעוֹד
כְּתוּב אַחֲרֵי אָמָר: "וְהַבִּיטוּ אֶלְיוֹ אֶת אַשְׁר־דָקָרָנוּ".

³⁸ אַחֲרֵי כֵּן בָּא יְוָסֵף אִישׁ רַמְתִּים – שַׁהְיָה תַּלְמִידָו שֶׁל יִשּׁוּעָ
בְּשַׁתָּר, מִפְּחָד רַאשֵּׁי הַיְהוּדִים – וּבְקָשׁ מִפְּלִיטָוס שִׁינִינָה לוּ לְקַחַת
אֶת גּוֹפָת יִשּׁוּעָ. פִּילְטָוס הַרְשָׁה לֹו וְהַוָּא הַלָּה וְלַקְחָ אֶת גּוֹפָתוֹ.
³⁹ בָּא גָם נִקְדִּימָוּן, זֶה שְׁבָרָא שׁוֹנָה בָּא אֶל יִשּׁוּעָ בְּלִילָה, וְהַוָּא נֹשָׂא
תַּעֲרָבָת מָוֵר וְאַהֲלוֹת, בְּכַלּוּשִׁים קִילּוֹגָרִים.⁴⁰ הַם לְקַחַו אֶת גּוֹפָת
יִשּׁוּעָ וּעְטַפּוּ אֶתֵּה בַּתְכִירִים עִם הַבְּשִׁמִּים בְּמִנְהָג הַקְּבּוֹרָה אַצְלָ
הַיְהוּדִים.⁴¹ בָּמֶקוּם שְׁנָצַלְבָ יִשּׁוּעָ הִיה גּוּ וּבְגַן קָבֵר חֶדֶשׁ שְׁעוֹד לֹא
הַנָּח בָּו אִישׁ.⁴² שֶׁם הַנִּיחּוֹ אֶת יִשּׁוּעָ, בִּי עֲרָב שְׁבָת הִיה לַיְהוּדִים
וְהַקָּבֵר קָרוֹב.

תחיית ישוע

(מתי כח-10; מרkos טז-1-8; לוקס כד-12)

בְּרָאָשׁוֹן בְּשַׁבּוּעָ, לְפָנָנָת בָּקָר בְּעַזְדָּחָה, בָּאָה מְרִים הַמְּגַדְּלִית
אֶל הַקָּבֵר וּרְאָתָה שְׁהָאָבּוּ הַוּסְרָה מִן הַקָּבֵר.² הַיא רָצָה וּבָאָה

^{ט 39}: שלושים קילוגרמים – יונית: כמה ליטראות

^{ט 36}: שמות יב 46 יט 37: זכרו יב 10

אֶל שְׁמַעַוּן בִּיפָּא וְאֶל הַתְּלִמְיד הַשְׁנִי, זֶה שְׁהִיחָה אֲהֹב עַל יִשְׂעוּן. אָמָרָה לָהֶם: "לְקַחُו אֶת הָאָדוֹן מִן הַקְּבָר וְלֹא יִדּוּן לְנוּ אֵיפָה הַנִּיחָו אָוֹתוֹ".

³צָאו בִּיפָּא וְהַתְּלִמְיד הַשְׁנִי לְבוֹא אֶל הַקְּבָר. ⁴שְׁנֵיהֶם רָצְוּ יְחִידָיו, אֶלָּא שְׁהַתְּלִמְיד הַשְׁנִי רַץ מִתְרַגְּמָן מִפִּיפָּא וְהַגִּיעַ רַאשׁוֹן לְקָבָר. ⁵הַוָּא הַתְּפֻפָּפָ וְרוֹאָה אֶת הַתְּכָרִיכִים מִנְחִים, אֲהָ לֹא נִכְנֵס פָּנִימָה. ⁶אַחֲרָיו בָּא גַם שְׁמַעַוּן בִּיפָּא. הַוָּא נִכְנֵס אֶל הַקְּבָר וְרוֹאָה אֶת הַתְּכָרִיכִים מִנְחִים, ⁷וְהַמְּטֻפָּחָת שְׁהִתְהַלֵּל עַל רַאשׁוֹ אַינְכָה מִנְחָת עַם הַתְּכָרִיכִים, אֶלָּא מִקְפָּלָת לְבָדָה בָּمְקוּם אֶחָד. ⁸אַז נִכְנֵס גַם הַתְּלִמְיד הַשְׁנִי שְׁבָא רַאשׁוֹן אֶל הַקְּבָר. הַוָּא רֹאָה וְהִאמְינוֹן; ⁹הַרְיָי עוֹד לֹא יִדּוּן אֶת הַכְּתוּב שְׁעַלְיוֹ לְקַיּוֹן מִן הַמִּתְהִים. ¹⁰אַחֲרָיו כָּנוּ חִזְרוּ הַתְּלִמְידִים לִבְיַתְם.

התגלותו למרים המוגדלית

(מרkos טז 9-11)

יְוּמָרִים עַמְּדָה בּוֹכִיה מְחוֹז לְקָבָר. בְּשָׁעָה שְׁבָכְתָה הַתְּפֻפָּפָה אֶל תָּזֵּה הַקְּבָר ¹¹וְרוֹאָתָה שְׁנֵי מְלָאִים עֹוטִי לְבָנָן יוֹשְׁבִים בָּמְקוּם שְׁקָדָם לְכָנָן נִנְחָה גּוֹפָת יִשְׂעוּן, אֶחָד לְמִרְאָשׁוֹתָיו וְאֶחָד לְמִרְגָּלוֹתָיו.

¹³אָמְרוּ לָהּ: "אָשָׁה, לִמְה אַת בֹּכֶה?"

הַשִּׁיבָה לָהֶם: "לְקַחְו אֶת אָדוֹנִי וְאַינְנִי יָדַעַת אֵיפָה שְׁמוֹ אָוֹתוֹ".

¹⁴אַחֲרִי שְׁאָמָרָה זוֹת פָּנִיתה לְאַחֲרָיו וְרוֹאָתָה אֶת יִשְׂעוּן עֹומֶד, אֲךָ לֹא יָדַעַת כִּי הַוָּא יִשְׂעוּן. ¹⁵שָׁאַל אֶתְהָ יִשְׂעוּן: "אָשָׁה, לִמְה אַת בֹּכֶה? אַת מִי אַת מִחְפְּשָׁת?"

הַזָּאֵיל וְחַשְׁבָּה שַׁהְוָא שָׁוֹמֵר הַגָּן אָמָרָה לוֹ: "אָדוֹן, אֲם אַתָּה

הַעֲבָרָת אַתָּה, אָמָר נָא לִי אֵיפָה שְׁמַת אַתָּה וְאַנְנִי אַקְחַ אַתָּה".

¹⁶אָמַר לָהּ יִשְׂעוּן: "מְרִים!"

אֹז פָּנִיתה וְאָמָרָה לוֹ: "רַבִּי!"

¹⁷ אמר לה יושע: "אל תגעי بي, כי עדין לא עליתי אל האב, אולם לכי אל אחיך והגיד לךם: אני עולה אל אבי ואמיכם, אל אלהי ואלהיכם".

¹⁸ הילכה מרים המגדלית והודיעה לתלמידים כי ראתה את האדון וכי אמר לה את הדברים הללו.

ישוע מתגלה לתלמידים

(מתי כח-20; מrkוס טז-18; לוקס כד-36-49)

¹⁹ לעת ערב, באוטו يوم ראשון בשבע, כאשר דלותות המקום שנאפסו בו התלמידים היו סגורות מפחים ראשי היהודים, בא ישוע ועמד ביניהם. אמר להם: "שלום לכם".²⁰ לאחר מכן הראה להם את ידיו ואת צדו, והתלמידים נסתמלו שמחה בראשותם את האדון.²¹ הוסיף ישוע ואמר להם: "שלום לכם. שם שהאב שלח אותך, הנה גם אני שולח אתכם".²² אחריו אמרו זות נפח עליהם ואמר להם: "קבלו את רוח הקדש".²³ כל מי שתשלחו לו על חטאיו, הם ישלחו לו; לכל מי שתזקפו אותו, יזקפו לו."

ישוע ותאמה

²⁴ תאמה, אחד מהשנים-עשר הנקרא דיידמוס, לא היה אתם פאשר בא ישוע.²⁵ אמרו לו יותר התלמידים: "ראינו את האדון". השיב להם: "אם לא ERAה את סימן המשקרים בידיו ולא אשימים את אצבעי במקום שהוא המשקרים ולא אשימים את ידי בצד, לא אאמין".

²⁶ אחריו שמויה ימים שוב היו התלמידים בבית ותאמה אתם. כאשר היו הדלותות סגורות בא ישוע, עמד ביניהם ואמר: "שלום לכם".²⁷ אז אמר לתאמה: "הבא את אצבעה הנה וראה את ידי; הושט את ידה ושים אותה בצד, ואל תהא חסר אמונה, אלא אמין".

²⁸ השיב תאמה ואמר לו: "אדוני ואלהי!"

²⁹ אמר לו ישוע: "מפני שראית אותה האמונה. אשר אליה שאינם רואים ועם זאת מאמינים".

³⁰ גם אותן רבים אחרים עשה ישוע לעיני תלמידיו, אשר לא נכתבו בספר זהה.³¹ אבל אלה נכתבו כדי שתאמינו כי ישוע הוא המשיח בורא אליהם, וכי טבאהם יחיו לכם חיים בשם.

שוע מתגלה לשבעת תלמידים

כג אחרי כן הוסיף ישוע להראות אל תלמידיו ליד ים טבריה. הוא הופיע בדרך זאת:² שמעון פיפא ותמאה הנקרא דידמוס היו יחד עם נתנאל מקנה שבגליל ועם בני זבדי ושניהם אחרים מתלמידיו.³ אמר להם שמעון ביפה: "אני הולך לדוג". אמרו לו: "גם אנחנו באים אתה". הילכו ונכנסו לשירה ולא למדו מאותה באותו לילה.⁴ עם בוקר עמד ישוע על החוף, אך התלמידים לא הכירו אותו שזה ישוע.⁵ אמר להם ישוע: "בני, אין לכם דגמים?" השיבו לו: "אין".

⁶ אמר להם: "השליכו את הרשות בצדקה הימני של השירה ותמצאו". הם השליכו ולא יכלו עוד למשך אותה מרוב דגים. הגב הftwareלميد האהוב על ישוע ואמר לכיפא: "זה האדון!" באשר שמע שמעון ביפה שזה האדון, לבש את בגדו החיצון, כי גוון הינה חשוף, והטיל עצמו לים.⁶ אך יתר התלמידים באו בשירה הקטנה כשליהם גוררים את הרשות עם הדגים, כי לא היו רוחקים מן החוף אלא כמאה מטר.⁷ באשר עלו לחוף ראו גחלים ערוכות ודגים מנחים עליהם, ולהם.⁸ אמר להם ישוע: "הסבירו מון הדגים אשר לכךתם בעת".⁹ עלה שמעון ביפה ומשה את הרשות אל החוף והוא מלאה דגים גדולים, מאות וחמשים ושלושה, ואף שהיו רבים כל כך לא נקרה הרשות.¹⁰ אמר להם ישוע: "בזואו, אכלו!". אף אחד מהתלמידים לא העז לשאל אותו "מי אתה?", כי ידעו

²⁹ כא 8: כמו מהetr – יוונית: כמאתיים אמה

שַׁהוּא הָאָדוֹן.¹³ נִגְשֵׁב יְשֻׁועַ, לְקַח אֶת הַלְּחֵם וַיְנַתֵּן לְהֶם וּכְנָ גַם אֶת הַדְּגִים.¹⁴ זוֹאת הִיתָּה הַפָּעָם הַשְׁלִישִׁית שְׁיִשְׁוּעַ הַתְּגַלֵּה לְתַלְמִידִים אַחֲרֵי קְמוֹמוֹ מִן הַמִּתְתִּים.

ישוע וכייפא

¹⁵ לְאַחֲרֵי שָׁאַכְלוּ אָמַר יְשֻׁועַ לְשִׁמְעוֹן בַּיּוֹפָא: "שִׁמְעוֹן בָּנוּ יוֹחָנָן, הָאָמַר אַתָּה אָוֹהָב אֶזְתָּר מַלְךָ?"

הַשְׁבֵּב לוֹ: "בָּנוּ, אָדוֹנִי, אַתָּה יֹדֵעַ שֶׁאָנָּי אָוֹהָב אֶזְתָּר." אָמַר לוֹ יְשֻׁועַ: "רַעַע אֶת טְלָאִי."

¹⁶ שָׁאַל אַתָּה פָּעָם שְׁנִיה: "שִׁמְעוֹן בָּנוּ יוֹחָנָן, הָאָמַר אַתָּה אָוֹהָב אֶזְתָּר?"

הַשְׁבֵּב לוֹ: "בָּנוּ, אָדוֹנִי, אַתָּה יֹדֵעַ שֶׁאָנָּי אָוֹהָב אֶזְתָּר." אָמַר לוֹ יְשֻׁועַ: "נִהְגֵּת צָאָנִי."

¹⁷ שָׁאַל אַתָּה פָּעָם שְׁלִישִׁית: "שִׁמְעוֹן בָּנוּ יוֹחָנָן, הָאָמַר אַתָּה אָוֹהָב אֶזְתָּר?"

הַתְּעִצָּב בַּיּוֹפָא עַל שָׁאַל אַתָּה בְּשְׁלִישִׁית "הָאָמַר אַתָּה אָוֹהָב אֶזְתָּר?" וְאָמַר אֵלֵיו: "אָדוֹנִי, הַכֵּל אַתָּה יֹדֵעַ; אַתָּה יֹדֵעַ שֶׁאָנָּי אָוֹהָב אֶזְתָּר."

אָמַר לוֹ יְשֻׁועַ: "רַעַע אֶת צָאָנִי."¹⁸ אָמַן אָמַן אָנָּי אָוֹמֵר לְהָ, כִּשְׁהִיא תַּוְתַּר צָעִיר חִנְרָתָ אֶת עַצְמָה וְהַלְכָתָ לְאָנוּ שְׁרָצִית, אָכְלָ פָּאַשְׁר תַּזְקָנוּ תִּפְרַשָּׂ אֶת יָדֶךָ וְאַחֲרֵי חִנְרָתָ וְיַזְבֵּל אַתָּה אֶל אֲשֶׁר אִינָּה רֹצֶחֶת."¹⁹ זוֹאת אָמַר בְּרִמּוֹן עַל אֶפְוּ הַמּוֹת שְׁיִכְבֹּד בָּו אֶת הָאֱלֹהִים. לְאַחֲרֵי אָמְרוּ זֹאת אָמַר אֵלֵיו: "לְהָ אַחֲרִי!"

ישוע והתלמיד האהוב עליו

²⁰ בַּיּוֹפָא פָּנָה וַיָּרָא אֶת הַתַּלְמִיד הָאָהוּב עַל יְשֻׁועַ הַוְּלָךְ אַחֲרֵי-הָמֶסֶגֶר – זֶה שְׁגַם נִשְׁעַן עַל לְבָוּ בְּעֵת הַסְּעוֹדָה וְשָׁאַל "אָדוֹנִי, מַי הַוָּא הַמְּסִגֵּר אֶזְתָּר?"²¹ בְּשָׁרָא אַתָּה בַּיּוֹפָא, אָמַר אֶל יְשֻׁועַ: "אָדוֹנִי, וְהַוָּא מָה?"

²² הַשִּׁבֵּב לֹא יָשׁוּעַ: "אִם רְצֻוִּי שֶׁהוּא יִשְׁאַר עַד בָּזָאי, מָה אֲכַפֵּת
לְךָ? אַתָּה לְךָ אֶחָרַי!"²³ לֹכְנוּ נִתְפְּרִסְמָם הַדָּבָר הַזֶּה בְּקָרְבָּן
שֶׁהַתְּלִמְדִיד הַהוּא לֹא יָמוֹת. אֲוֹלָם יִשְׁוּעַ לֹא אָמַר לוֹ שֶׁאַיִן
לְמֹות, אֶלָּא "אִם רְצֻוִּי שֶׁהוּא יִשְׁאַר עַד בָּזָאי, מָה אֲכַפֵּת לְךָ?"²⁴

²⁴ זֶהוּ הַתְּלִמְדִיד אֲשֶׁר מַעַד עַל הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים וְאֲשֶׁר כְּתָבָה
וְאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁעִדּוֹתָנוּ אֱמָת.

²⁵ יִשְׁעַת עַד מַעֲשָׂים וּרְבִים אֶחָרִים שְׁעִשָּׂה יִשְׁוּעַ, וְאֶלָּו נִכְתָּבוּ
בִּמְפֹרֶט חֹשֶׁבֶנִי שֶׁהָעוֹלָם עַצְמוֹ לֹא הָיָה יִכְלֶל בְּקָלָל אֶת הַסּוֹפְרִים
הַגִּכְתְּבִים.

מעשי השליחים

ישוע המשיח בחברות השליחים לפני עלייתו השמיימה

א תיאופילוס, בחיבורו הראשון כתבתי על כל מה שישיוע עשה ולמד מתחלה² ועד יום הלקחו למורום לאחר שמסר הזראות, לפירום הקדש, לשלייחים אשר בחר בהם; ³ לפניהם הוא הופיע כי בהזחות רבות, אחריו ענותו, ובמשך ארבעים ימים נראאה אליהם ודבר אתם על מלכות האלים.⁴ וכך היה בחברתם צוה עליהם: "אל תעוזבו את ירושלים, כי אם חפו לקיום הבטחת האב אשר שמעתם אותה מפי;⁵ כי יוחנן הטביל במים, אבל אתם תטבלו ברוח הקדש בעוד ימים לא רבים".⁶ שאלו אותו הנאקספים: "איזוננו, האם בזמן זהה תשיב את המלכות לישראל?" ענה להם: "לא לכם לדעת עתים וזמנים שקבע האב בסמכותו שלו.⁸ אבל בזוא עלייכם רוח הקדש תקבלו כמ' ותהי עדי ה' בירושלים והוא بكل יהודה ושורון, עד קצה הארץ".

⁹ אחרי שאמר את הדברים האלה נשא מעיליהם בעודם מסתכלים, ועננו גטלו אותו מנגד עיניהם.¹⁰ עוזם מביטים השמיימה בעילתו, והגה שני אנשי לבושי לבן נצבו לידם¹¹ ואמרו: "אנשי הגליל, למה אתם עומדים ומסתכלים אל השמיימה? ישוע זה אשר נשא מעיליכם השמיימה – בוא יבוא באותו אפן שראיתם אותו עולה לשמיים".

שליח חדש במקום יהודה איש קריות

¹² אחרי כן שבו לירושלים מהר היזיתים, הקרוב לירושלים בדרך תחום שבת.¹³ באו לפיא וויחנו ויעקב, אנדרי ופיליפוס ותמא,

בר-תלמי ומתי ויעקב בון-חלי, שמעון הקנאוי ויהודה בון-יעקב, ועלו אל הعليה – המקום שנגנו לשוחות בו.¹⁴ כל אלה הטעמידו בלב אחד בתפלה, הם והנשים ומרים אם ישוע ואחיו.

¹⁵ באוטם ימים קם כייא בין האחים – מס' ספר האנשים שנתקהלו יחד היה כמאה ועשרים – ואמר: ¹⁶ "אנשימים אחיהם, צרייך היה שיתתקים הפתוח אשר רוח הקדש דברה מקדם בפי דוד על יהודה, זה שניהיה המוביל של תופס ישוע.¹⁷ הוא נמנה אצנו וקבע חלק בשורות זהה.¹⁸ והנה קנה לו שדה בשכיר הרשות ובנסלו נקבע בטנו וכל מעיו נשפכו החוצה¹⁹ – הדבר הזה נודע לכל יוושבי ירושלים ולפיכך נקרא אותו שדה בלשונם 'חקל דמא', שפרושו שדה הדם – ²⁰ שחררי כתוב בספר תהילים, 'תהייטירתו נשמה ואלה-יה בה יוושב', וגם פקדתו יכח אחר.²¹ על בן צרייך שאחד מן האנשים אשר גלו אליינו בכל העת אשר האדון ישוע בא ויצא בתוכנו,²² החל מטבחית יוחנן עד יום הגישאו מאצנו, היה עד אצנו על תחיתו".

²³ הם הטעמידו שנים, את יוסף הנקרא בר-שְׁבָא והמקבנה גם יוסטוס, ואת מתריה.²⁴ התפללו ואמרו: "אתה אדני היודע כל הלבבות, הראה לנו מי הוא האחד מון שניים שבחורת בו²⁵ לחתת את מקום השירות הזה והשליחות אשר סטה ממנה יהודה בלבתו אל מקומו שלו".²⁶ נתנו להם גורלות; הגורל נפל על מתריה והוא נספח אל אחד-עשר השליחים.

בבית רוח הקודש

ב ביום מלאת שבעת השבועות היו כלם יחדיו.² פתאום היה קול מן השמים, בקול משב רוח עזה, והוא מלא את כל הבית אשר ישבו בו.³ אז הופיעו לנגד עיניהם לשונות כלבות אש, שהתפזרו ונחו אחת על כל אחד מהם.⁴ וכך נמלאו רוח

הקדש והחלה לדבר בלשונות אחרות כפי שנטנה להם הרים לדבר.

⁵בירושלים התגورو יהודים יראו אלהים מכל עם ועם אשר תחת השמים. ⁶כאמ' נשמע הקול זהה התקהלו עם ובוקל נבוכו, שבע כל איש שמע אותם מדברים בשפטו שלו. ⁷הם נתמלו תפהון ופליאה ואמרם: "הרי כל המדברים האלה גליליים,⁸ ואיך כל אחד מאתנו שומע בשפט מולך? ⁹פרטים אנחנו ומדים, עילמים ותושבי ארם נהרים, תושבי יהודה וקדושים ופונטוס ואסיה,¹⁰ פריגיה ופרמניליה, מצרים ומחוזות לוב הסמוכים לקירניה, תושבי רומי המתגוררים פאן, ¹¹יהודים וגרים, פרתים וערבים – והנה אנחנו שומעים אותם מספרים בלשונותינו את גדלות האלים!"

¹²הכל השתוממו ונבוכו. אמרו זה אל זה: "מה זה ארך להיות?"

¹³אבל אחרים לעגו ואמרם: "מלאי יין הם".

כיפה נושא את דברו בחג השבעות

¹⁴עמד ביפה עם האחד-עשר, נשא קולו ודבר אליהם: "אנשים יהודים, וכל יושבי ירושלים. זאת דעו לכם והקשיבו לדברי:

¹⁵האנשים האלה אינם שפורים, כמו שאתם סבורים, שבעת טשע בברך;¹⁶ אלא שזה הדבר שנאמר בפי יואיל הנביא:

¹⁷ יְהִי בָּאֶתְרֹוחַ הַיּוֹם, נָאֵם אֱלֹהִים,

אֲשֶׁר־בְּנֵיכֶם וּבְנֹתִיכֶם;

בְּחוֹרֵיכֶם חִזְיּוֹנָת יְרֻאוּ

וּזְקִנֵּיכֶם חֲלֹמוֹת יְחַלְמוּן.

¹⁸ וגם על עבדי ועל שפחותי ביום ההפה

אֲשֶׁר־אֲתִ־רוּחַ נְבָאוּ.

¹⁹ וּנְתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמִים מִפְעָל

וְאֹתּוֹת בָּאָרֶץ מִתְחַת,
דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עָשָׂו.

²⁰ הַשְׁמֵשׁ יְהֹופֵךְ לְחַשָּׁה וְהַיְרָחַ לְדָם
לִפְנֵי בֹּזָא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹלָה וְהַגָּדוֹרָה.

²¹ וְהַיָּה בְּלֵא אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלִטֵּו.

²² אָנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל, שְׁמַעוּ אֶת הַדְבָּרִים הָאֵלֶּה: יִשּׁוּעַ מִנְצָרָת, אִישׁ
שְׁנַחַת אֲשֶׁר לְכֶם מִטּוּם אֱלֹהִים בְּגֻבוֹרוֹת וּבְגִנְזִים וּבְאֹתּוֹת אֲשֶׁר
אֱלֹהִים עָשָׂה עַל־יְהּוָה בְּתוֹכְכֶם, כַּפֵּי שְׁאַתֶּם עַצְמָכֶם יְזָעִים;
²³ הַוְאָ שְׁהַקְגָּר עַל־פִּי עַצְתְּ אֱלֹהִים הַגְּחַרְצָה וַיְדִיעַת־מֶרֶאשׁ –
אוֹתוֹ לְקַחְתֶּם וּבִידֵי רְשָׁעִים צָלַבְתֶּם וּהְרַגְתֶּם. ²⁴ וְאֱלֹהִים הַקִּימוּ
לִתְחִיה בְּהַתִּינוּ אֶת חֶבְלֵי הַמְּמוֹת, שֶׁבַן הַמְּמוֹת לֹא הִיְהָ יִכְלֶל לְעִצּוֹ
אוֹתוֹ. ²⁵ הַנּוּ דָוד אָוֹרֶם עַלְיוֹ:

שְׁוִיתִי יְהוָה לְנַגְדֵּי תָּמִיד,
כִּי מִימִינֵּי בְּלָא־אִמּוֹת.

²⁶ לְכֹן שְׁמָחָה לְבִי וַיְגַל כְּבָזָדִי,
אָף־בָּשָׁרִי יִשְׁבַּן לְבֶטֶחֶת,

²⁷ כִּי לְאָתָּה־תַּעֲזֹב נְפָשֵׁי לְשָׁאֹול,
לְאַתְּתָּנוּ חִסִּידִיךְ לְרֹאֹת שְׁחָתָה.

²⁸ תַּזְדִּיעַנִּי אֶרְחַ חִיִּים,
שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת־פְּנֵיהֶךָ.

²⁹ אָנָשִׁים אֲחִים, אָפָּשָׁר לוּמָר לְכֶם בְּבֶטֶחֶון עַל דָוד אָבִינוּ, שַׁהוּא
מַתְּ וְגַם נִקְבָּר וּקְבָרָנוּ נִמְצָא עַמְּנָנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. ³⁰ מִפְּיוֹן שְׁהָיָה
בְּבָיא וִידָע בַּי אֱלֹהִים נִשְׁבָּע לוֹ שְׁבֹועָה לְהַזְמִין מִפְּרִי חַלְצָיו עַל
כְּסָאוֹ, ³¹ בְּחַזּוֹתוֹ מַרְאֵשׁ דִּבֶּר עַל תִּחְיַת הַמְּשִׁיחַ – שֶׁלֹּא נִعְזַּבְהָ
לְשָׁאֹול נְפָשָׁו וּבְשָׁרוֹ לֹא רָאָה שְׁחָתָה. ³² אֶת יִשּׁוּעַ זֶה הַקִּים אֱלֹהִים
לִתְחִיה וּעַל זֶה אָנַחֲנוּ בְּלָנוּ עֲדִים. ³³ וּלְאַחֲרֵ שְׁנָשָׂא אֶל יִמְיָן
הָאֱלֹהִים וַיִּכְבַּל מֵאָתָּה אָבָּתָּה רָוּם הַקְּזֵשׁ הַמְּבֻטָּחָת, שְׁפָךְ אָוֹתָה

כפי שאתם רואים וגם שומעים.³⁴ הרי דוד לא עלה השמיימה, אלא שהוא אומר:

³⁵ נאם יהוה לאני, שב לימיני עד אשית אובייך הדם לרוגליך.

³⁶ וכן ידע נא כל בית ישראל בברור, שאלהים שם לאדון ולמשיח את ישוע זה אשר אתם צלבתם.

³⁷akashim ha-ta'azbo m'ad be-lbav v'amru le-kiyafa v'l'shar ha-shli'chim "anhayim achim, ma alaynu le-ushot?"

³⁸ אמר להם פיפא: "שובו בתשובה והטבלו איש מכם בשם ישוע המשיח לסלילת חטאיכם, ותקבלו את מתנית רוח הקודש;

³⁹ כי לכם הבטחה לבניכם ולכל הרוחזים, לכל אשר יקרא לכם אדני אלהינו."

⁴⁰ גם במלים רבות אחרות העיד בהם והואין בהם באמרו: "המלוטו מן הדור הסורר זהה!" ⁴¹ אלה שקיבלו ברצון את דברו נטבלו, ובאותו יום נספו בשלשת אלפים נפשות.⁴² הם היו שוקדים על תורת השליחים, על ההתחברות, על ביצוע הלחם ועל התפלות.

אורח החיים של המאמינים

⁴³ כל נפש נתמלה יראה ומופתים ואותות ובאים עשו השליחים.

⁴⁴ כל המאמינים היו ייחדי ובקל אשר היה להם היו שפטים.⁴⁵ הם מכרו את אחיזותיהם ואתרכושם וחלקו אוותם לפל, לכל איש כדי צרפו.⁴⁶ ביום תמולו להיות לב אחד בבית המקדש והיו בזעמים את הלחם בבתייהם, אוכלים את מזונם בשמה ובתם לב ⁴⁷ ומשבחים את אלהים. הם מצאו חן בעיני כל העם, והאדון הוסיף עליהם يوم את הנושעים.

ריפוי איש פיסח בשער בית המקדש

כיפה ויווחנן היו בדרכם אל בית המקדש בעת תפלה מניחה, בשעה שלוש אחריו ה策ריהם.² ואיש אחד, פשה מבטון אמר, נשא לשם; מידי יום ביוםיו היו מנייחים אותו ליד שער בית המקדש, השער המקונה "מחדך", לבקש נדבות מונחים אל בית המקדש.³ כראותו את כיפה ואת יווחנן עומדים להגינס לבית המקדש, בקש מהם נדבה.⁴ נגע בו כיפה את עיניו, וכן עשה גם יווחנן, ואמר: "הבט אלינו!"⁵ הוא הסתכל אליום בקווותו לקבל מהם משהו,⁶ אלא שכיפה אמר: "פֶּסֶף וְזַהֲבָה אֵין לִי, אֶבְלָה אֶת מַה שִׁישֵּׁ לִי, אֶת זֶה אַתָּה לְהָ" בשם ישוע המשיח מנצרט – התהלך!⁷ הוא החזיק בידו הימנית והקים אותו, ופתאום התחזקו רגליו וקרסלו.⁸ קפוץ האיש ועמד על רגליו. מיד הלה ונכנס אתם לבית המקדש כשהוא מhalb ומקפוץ וממלל את אלהים.⁹ ראהו כל האנשים מתקלה ומשבח את אלהים,¹⁰ והכירו שזה הוא אשר היה יושב לבקש נדבות בשער המחדך של בית המקדש; נמלאו תמהון ותדהמה על מה שקרה לו.

כיפה נושא את דברו בבית המקדש

¹¹ האיש לא הרפה מכיפה ויווחנן, ואז רצוי אליהם כל האנשים, מלאי השותוממות, באולם הנקרא "אולם שלמה".¹² ראה זאת כיפה ואמר אל העם: "אנשי ישראל, למה אתם תמהים על הדבר זה? ומהוצע לכם מסתכלים בנו באלו בכחנו או בחסידותנו עשינו שהוא יתהלך?¹³ אלהי אברהם ויצחק ויעקב, אלהי אבותינו, פאר בכבוד את עבדו ישוע אשר מסרתם אותו וכפרתם בו לפניו פילטוס מפני החלייט לשלהו לחפשי.¹⁴ אתם כפרתם בקדוש ובצדיק ובקשתם שישחרר לכם איש רוצח,¹⁵ ואת שר החיים הרוגתם – הוא אשר אלהים הקימו מן המתים ועל זאת אנחנו עדים.¹⁶ על-סמן האמונה בשמו חזק שמו את איש הזה אשר אתם רואים ומפירים, והאמונה בו נתנה לאיש את הרפואה

השלימה הזאת לעיני כלכם.¹⁷ ועתה, אחוי, אני יודע שבבלי דעת פעלתם, כמו שפעלו מנהיגיכם.¹⁸ אך אלהים קים בדרך זאת את אשר הודיע מוקדם בפי כל הנביאים – שמישיחו יקבל.¹⁹ לכן התחרטו ושובו בתשובה כדי שיימחו חטאיכם,²⁰ למען יבואו ימי רוחה מלפני אדני והוא ישלח את אשר יעד לכם מוקדם, את המבשר יshaw,²¹ אשר צריך שיקבלו אותו השמים עד עת השבת הכל לתקונו, דבר שאלהים דבר מעולם בפי נביאיו הקדושים. ²² הנה משה אמר אל אבותינו: 'נבייא קים לכם יהוה אלהים מקרוב אחיכם, פמוני; אליו תשמעו בכל אשר ידבר אליכם.' ²³ וזהיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא והוא ונכרצה מעמיה.²⁴ וכל הנביאים משומואל ואילه, כלם דברו והודיעו על-אודות הימים האלה.²⁵ אתם בני הנביאים ובני הברית אשר ברת אלהים עם אבותינו באמרו אל אברם: 'ונברכו בזרעה כל משפחות האדמה'.²⁶ לכם ראשונה הקים אלהים את עבדו ושלח אותו לברך אתכם, בשובכם איש מדרכו הרעה'.

כיפה וווחנן לפני הסנהדרין

ד ¹ כאשר דברו אל העם באו אליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים;² כועסים היו על תלמידו את העם ובשרו בישוע את הפתיחה מון המתים.³ הם תפסו אותם וכיון שהיה כבר ערב כלאו אותם עד למחרת.⁴ אולם רביהם מהשומעים את הדבר האמיןנו, ומספרם היה בחמשת אלפים איש. ⁵ למחזרת נאספו שרים וזקנים וסופרים בירושלים,⁶ גם חנו הכהן הגדל וקיפא ויתן ואלכסנדר ובני משפחות הכהנים הגדולים.⁷ הם העמידו אותם בתווה ושאלו: "באיזה פה או באיזה שם עשיתם את זאת?"⁸ כיضا נתמלא רוח הקדש ואמר להם: "שרי העם וזקני ישראל, אם אנחנו נחקרים היום על מעשה טוב שנעשה לאיש חולה –

ביכזד נרפא האיש הזה – ¹⁰ שַׁיִהְא יָד֤וּעַ לְכָלֶם וְלֹכֶל עַם יִשְׂרָאֵל
כִּי בָּשָׂم יִשּׁוּעַ הַמֶּשִׁיחַ מִנְצָרָת, אֲשֶׁר אַתֶּם צְלַבְתֶּם וְאֲשֶׁר אֱלֹהִים
הַקִּימָוּ מִן הַמְתִים, בָּשָׂם הַזֶּה הוּא עוֹמֵד בְּרִיאًا לִפְנֵיכֶם.¹¹ הַזֶּה
הַאֲבוֹן שְׁמַאֲסָתֶם, אַתֶּם הַבּוֹגִים, אֲשֶׁר הִיתָּה לְרֹאשׁ פָּנֶה.¹² וְאַזְנָ
יְשֻׁועָה בָּאַחֲרָה, כִּי אִין שֵׁם אַחֲרָה נָתָנוּ לְבָנֵינוּ אָדָם תְּחִתַּת הַשָּׁמִים, וּבָנָ
עַלְינוּ לְהֹשְׁעָה".

¹³ בָּשְׁרָאוּ אֶת בְּטַחׁוֹנָם שֶׁל כִּיפָּא וַיּוֹחְנָן וְהַבְּחִינָה שֶׁהָם אֲנָשִׁים
פְּשֻׁוּטִים וּבְלִתי מְלֻמְדִים – תִּמְהֹהוּ. הִם זֶהוּ אַתֶּם, שְׁבָעֶבֶר קָיוּ
יְחִידָה עִם יִשּׁוּעָה.¹⁴ אָהָ בְּרָאוֹתֶם אֶת הָאִישׁ שְׁנָרָפָא עוֹמֵד עַמְּהֶם, לֹא
חִיה לָהֶם מָה לְטֹעַנְוּ.¹⁵ לְאַחֲרָה שָׁצֹו עַלְיהֶם לְצַאת מִן הַסְּנָהָדרִין
הַתִּיעַצְזֹו יְחִידָיו.¹⁶ אִמְרָמוֹ: "מָה נָעַשָּׂה לְאֲנָשִׁים הָאֶלְهָה? הָרִי אַוְתָה
בְּרוּר נָעַשָּׂה עַל-יָדָם, גָּלוּי הָוָא לְכָל יוֹשְׁבִּי יְרוּשָׁלָם וְאַזְנָ
יְכוֹלִים לְהַכְחִישׁ אֹתוֹ.¹⁷ אָבֵל בְּדִי שְׁלָא יוֹסִיף הַדָּבָר לְהַתְּפִירָסִים
בְּעַם, נָאִים עַלְיהֶם שְׁלָא יְדַבְּרוּ עוֹד בָּשָׂם הַזֶּה אֶל שָׁוֹם אָדָם".¹⁸
הַם קָרְאוּ לָהֶם וַצְוּ אֹתֶם שְׁלָא לְדֹבֶר וְלֹא לְלִמְדָד דָבָר בָּשָׂם
יִשּׁוּעָה.

¹⁹ הַשִּׁבְיוֹן כִּיפָּא וַיּוֹחְנָן וְאִמְרָמוֹ לָהֶם: "הָאָמֵן מִצְדָּקָה לִפְנֵי אֱלֹהִים
לְשָׁמַע לְכֶם יוֹתֵר מְאֹשֵׁר לְאֱלֹהִים? שָׁפְטו אַתֶּם!²⁰ הָרִי אַיִלְנוּ
יְכוֹלִים שְׁלָא לְהַגִּיד אֶת אֲשֶׁר רָאָנוּ וְשָׁמַעְנוּ!"

²¹ אַחֲרֵי אִיזְמִים נוֹסְפִים שְׁחִרְרוּ אֹתֶם, כִּי לֹא מִצְאָוּ דָרָה לְהַעֲנִישׁ
אֹתֶם בְּגַל הַעַם, שְׁבַוּ הַכֶּל שְׁבָחוּ אֶת אֱלֹהִים עַל מָה שָׁנָעַשָּׂה;²²
בֵּין אַרְבָּעִים שָׁנָה וּמָעַלָה הִיה הָאִישׁ אֲשֶׁר נָעַשָּׂה בּוֹ גַּס הַרְפּוּ
הַזֶּה.

תפילה המאמינים למען הבשורה

²³ לְאַחֲרָה שְׁחִרְרוּ הַלְּכוּ אֶל חֶבְרִים וִסְפְּרוּ מָה שָׁאִמְרָוּ לָהֶם
רָאִישֵׁי הַפְּהָנִים וְהַזְּקָנִים.²⁴ הַם שְׁמַעוּ זֹאת וּבָלְבָד אֶחָד נִשְׁאָו קְולָם
לְאֱלֹהִים וְאִמְרָמוֹ: "אָדָנִי, אַתָּה אֲשֶׁר עָשָׂית אֶת-הַשָּׁמִים וְאַתָּה-

הארץ את־הָיִם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם,²⁵ בַּפִּי עֲבֹדָה דָוד אָבִינוּ אָמְרָת בָּרוּךְ הַקָּדוֹשׁ: יְלֹמַה רְגִשּׁו גּוֹיִם וְלֹא מִים יְהֻגּוּרְרִיק?²⁶ יַתִּיצְבּוּ מִלְכֵי־אָרֶץ וּרְזִזְנִים נַסְדּוּ־יחִיד עַל־יְהוָה וּעַל־מִשְׁיחָו.

²⁷ כי אַמְנָם נָאָסְפוּ בְּעִיר הַזֹּאת הַזְּדֹדוֹס וְפָונְטִיוֹס פִּילְטוֹס עַם גּוֹיִם וְלֹא מִי יְשָׁרָאֵל עַל עֲבֹדָה הַקָּדוֹשׁ יְשֻׂוע אֲשֶׁר מִשְׁחָת –²⁸ לְעֵשָׂוֹת אֶת מָה שְׁבִידָה וְעַצְתָּה כִּבר מִקְדָּם גּוֹרָת שִׁיחָה.²⁹ וּכְעֵת, אַדְנִי, רָאה אֶת אַיּוּמִיחָם וַתִּן לְעַבְדִּיךְ לְוֹמֵר אֶת דְּבָרָה בְּכָל אַמְץ הַלְּבָב,³⁰ בְּגַנְטוֹתְךָ אֶת יְדֶךָ לְמַرְפָּא וּלְעֵשֵׂית אַוּתוֹת וּמוֹפְתִים עַל־יְדֵיכָם יְשֻׂוע עֲבֹדָה הַקָּדוֹשׁ".

³¹ כְּשִׁים אַת תִּפְלַתְּתָם הַזְּדַעַזְעָן הַמָּקוֹם שְׁהַתָּאָסְפוּ בָּו וְכָלָם נִתְמַלְאוּ רֹוח הַקָּדוֹשׁ וְדָבָרוּ אֶת דְּבָר אֱלֹהִים בְּאַמְץ לֵב.

שותפות

³² קָהֵל הַמְּאַמְנִים הִיה לְבָאָחָד וּנְפֶשֶׁת אַחֲת. אִישׁ מַהְם לֹא אָמֵר על דְּבָר מִקְנֵנוּ כִּי שְׁלֹו הוּא, אֶלָּא שְׁתִיפִים הַיוּ בְּכָל. ³³ הַשְׁלִיחִים הָעִידוּ בְּכָחָר וּבְבָבָתְחִית הָאָדוֹן יְשֻׂוע וְחַסְדָּה רְבָבָה הַיְהָ עַל כָּלָם. ³⁴ גַם לֹא הִיה בְּהָם אִישׁ שְׁרוֹוי בְּמִחְסּוֹר, כִּי כָל בָּעֵל הַשְׁדּוֹת וּבָעֵל הַבְּתִים מִכּרוּ אֶת נְכָסִיהם וְהַבְּאוּ אֶת בְּסֶף מְחִירָם. ³⁵ הַם הַנִּיחָהוּ לְרַגְלֵי הַשְׁלִיחִים וְלֹכֶל אִישׁ נִתְנוּ כְּפִי צָרָפָה. ³⁶ וּיּוֹסֵף, אֲשֶׁר הַשְׁלִיחִים בְּנוֹהוּ בְּרַדְנְבָא, בְּלוֹמֵר בְּוּ הַנְּחָמָה, אִישׁ לֹוי יַלְדֵ קְפָרִיסְיוֹן,³⁷ מִכְרָאת שְׁדָהוּ וְגַם הָוָא הַבְּיא אֶת הַכְּסֶף וְהַנִּיחָהוּ לְרַגְלֵי הַשְׁלִיחִים.

חנינה ושפירה

ה אִישׁ אָחָד, חַנְנִיה שְׁמוֹ, וְאַשְׁתוֹ שְׁפִירָה מִכּרוּ שְׁדָה.² בִּידִיעָת אַשְׁתוֹ הָוָא נְטָל לְעַצְמוֹ חָלֵק מִן הַכְּסֶף וְאַחֲרֵי בָנָה הַבְּיא חָלֵק

מִסְדָּים וְהַגִּיחוּ לְرֹגֵל הַשְׁלִיחִים.³ אָמָר לוֹ בִּיפָּא: "חֲנִינָה, לְמַה זֶה מַלְאַ הַשְׁטָן אֶת לְבָבֶךָ לְשָׁקֵר לְרוֹם הַקְּדֵשׁ וְלֹטֵל לְעַצְמָךְ מִמְחִיר הַשְׂדָה?⁴ הָרִי כְּשֻׁעַם בְּרִשׁוֹתֶךָ – שְׁלֵךְ הִיא, וְאַחֲרֵי שְׁנִימְבָּר עַמְּדָה תִּמְוֹרְתָּו בְּרִשׁוֹתֶךָ. לְמַה עַלְלה עַל לְבָבֶךָ מַעֲשָׂה זֶה? לֹא לְבִנֵּי אָדָם שְׁקָרְתָּ כִּי אָמָר לְאֱלֹהִים!⁵ כְּפֶשֶׁשְׁמָעָ חֲנִינָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֶלְהָה נִפְלֵן וְנוֹפֵח אֶת רֹוחָו, וּפְחַד גָּדוֹל נִפְלֵל עַל כָּל הַשׂוּמָעים.⁶ קָמוּ הַצְּעִירִים, עַטְפוּ אֶתְכֶם, נִשְׁאוּהוּ הַחֹזֶה וְקִבְרָוּ אֶתְכֶם.

כְּשַׁלּוֹשׁ שָׁעוֹת לְאַחֲרֵי מִבּוֹן נִכְנָה אֲשֶׁרְתָּו וְהִיא אַיִלָּה יָדַעַת מַה שָׁאָרָע. ⁸ פָּנָה אֶלְהָה בִּיפָּא וְאָמָר: "הָגִיד לִי, הָאָמָר בְּמִמְחִיר הַזֶּה מִכְרָתָם אֶת הַשְׂדָה?"

אָמָרָה: "בָּן, בְּמִמְחִיר הַזֶּה".

⁹ אָמָר לָהּ בִּיפָּא: "לְמַה הַתַּאֲחַדְתָּ שְׁנִיכְם לְנִסּוֹת אֶת רֹוחָ אֱלֹהִים? הַנִּהְנִה בְּפֶתַח רַגֵּל הַקּוֹבָרִים אֶת בָּעֵלָה וְהֵם יִשְׂאֹו אֶתְכֶם הַחֹזֶה.¹⁰ מִיד נִפְלֵה לְרֹגֵל וְנוֹפֵחָה אֶת רֹוחָה. כְּשִׁנְכַּנְסָו הַבְּחוּרִים מִצְאָוָה מִתָּה. הֵם נִשְׂאֹו אֶתְכֶם הַחֹזֶה וְקִבְרָוּ אֶתְכֶם עַל-יָד בָּעֵלָה.¹¹ פְּחַד גָּדוֹל נִפְלֵל עַל כָּל הַקָּהָלָה וְעַל כָּל הַשׂוּמָעים אֶת הַדְּבָרִים הָאֶלְהָה.

השליחים נרדפים בתגובה על מעשי נסائم

¹² אַוְתּוֹת וּמוֹפְתִּים רַבִּים עַשׂו הַשְׁלִיחִים בְּקָרְבֵּן הָעַם, וְהַפְּלִנְאָסְפוּ לִבְאָחָד בְּאוֹלָם שְׁלָמָה. ¹³ מִן הַאַחֲרִים לֹא הָעַז לְהַצְּטִרְךָ אֶלְהִים, אֲךָ הָעַם הַזָּקִיר אָוָתָם. ¹⁴ וְאַמְנָמָנָם נִסְפְּחוּ אֶל הַאֲדֹן עוֹד מַאֲמִינִים, גְּבָרִים וְנְשָׁים רַבִּים מְאָד, ¹⁵ עַד כִּי נִשְׂאֹו אֶת הַחֹלִים אֶל הַרְחֹבוֹת וְשָׁמוּ אֶתְכֶם עַל מִטוֹּת וּמִצְעִים בְּדֵי שְׁבָבָא בִּיפָּא אֲפָלוּ רַק צָלָו יָצַל עַל פְּמַה מְהָם. ¹⁶ גַּם הַמִּוּן הָעַם מִן הַעֲרִים הַסְּמֻכוֹת לִירוֹשָׁלָם נִקְבְּצָו כְּשָׁהֶם נִשְׂאָים חֹלִים וּמַעֲגִים עַל-יָדִי רֹוחָות טָמָאות, וְכָלָם נִרְפָּאָג.

¹⁷ הַפְּהָנוּ הַגָּדוֹל וְכָל אָנְשָׁיו, אֲנְשֵׁי בֵּית הַצְּדָוקִים, נִתְמַלְאוּ קְנָהָה. הֵם קָמוּ, ¹⁸ תִּפְסֹרוּ אֶת הַשְׁלִיחִים וְשָׁמוּ אֶתְכֶם בְּכָלָה הַעִירּוֹנִי.

¹⁹ אֶלָא שְׁמַלְאָךְ יְהוָה פָתֵח בְּלִילָה אֶת דְּלָתוֹת בֵּית הַכֹּלֶא וְהַצִּיאָם בְּאָמָרָו: ²⁰ לְכוּ וְהִתְяִצְבּוּ בַמִּקְדָּשׁ וְדַבֵּרוּ אֶל הָעָם אֲתֶם כָּל דָבְרי הַחַיִם הָאֱלֹהָה. ²¹ הֵם שְׁמַעְיוּ וְעַם שְׁחֹר נְכַנְסוּ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְהַחֲלוּ לְלִמּוֹד.

בָּא הַפְּנֵי הַגָּדוֹל וְאֶנְשָׁיו וְכָנְסָו אֶת הַסְנָהָדרִין וְכָל מָועֵצָת זָקִינִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הֵם שָׁלַחוּ אֶל הַכֹּלֶא לְהַבִּיא אֶתְם, ²² אֲךָ כִּשְׁבָאוּ הַמְשֻׁרְתִּים לֹא מִצְאָו אֶתְם בְּכֶלֶא. חִזְרוּ וְהִזְדִּיעוּ: ²³ "מִצְאָנוּ אֶת בֵּית הַשְּׁהָר סָגוּר בָּאָפָן בְּטוּוח לְחַלְעִין וְהַשׁׂוּרִים נִצְבִּים לִדְיֵן הַדְּלָתוֹת. אֲכָל כִּשְׁפַּתְחָנָנוּ לֹא מִצְאָנוּ אִישׁ בְּפָנִים". ²⁴ לְשָׁמְעוֹ הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים נִבְאָכוּ נִגְדִּיד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְרָאשֵ׀י הַסְנָהָדרִין; תִּמְהִים הִיּוּ עַל פְּשָׁר הַדָּבָר. ²⁵ אָז בָּא מִישָׁהוּ וְהִזְדִּיעַ לְהָם: "הַפָּה הָאֶנְשָׁים אֲשֶׁר שְׂמַתְמָם בְּמַאֲסָר עוֹמְדִים בַּבֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּמַלְמָדִים אֶת הָעָם!" ²⁶ הָלַךְ הַגִּיד עִם הַמְשֻׁרְתִּים וְהִבִּיאוּ אֶתְם, אֲךָ לֹא בְכֶת, כִּי פְּחַדְוּ מִן הָעָם פָּוּ וְרַגְמָו אֶתְם.

²⁷ הִבִּיאוּ אֶתְם וְהַעֲמִידוּם לִפְנֵי הַסְנָהָדרִין. שָׁאל אֶתְם הַפְּנֵי הַגָּדוֹל: ²⁸ "הָאָם לֹא צִוָּנוּ עַלְיכֶם בְּתַקְרֵב שֶׁלָּא לְלִמּוֹד בְּשֵׁם הַזָּה? וְהַגָּה מְלַאֲתֶם אֶת יוֹשָׁלִים בְּתֻורֹתֵיכֶם וְאֶתְם מִתְּכַונִּים לְהַבִּיא עַלְיכֶם אֶת ذֶם הָאִישׁ הַזָּה!"

²⁹ הַשִּׁיבָה בַּפִּאָע עִם הַשְּׁלִיחִים וְאָמָר: "לְאָלָהִים צָרִיךְ לְהַשְּׁמֹעַ יוֹתֵר מְאֹשֵׁר לְבָנֵי אָדָם. ³⁰ אֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ הַקִּים אֶת יִשְׁעוֹ אֲשֶׁר הַרְגַּתָּם בְּהַזְקָעָה עַל עַצְמָתָה. ³¹ אֶת זֶה הָרִים אֲלָהִים בִּימֵינוֹ לְהִזְוֹת שֶׁר וּמוֹשִׁיעַ, לְתָת לִיְשָׁרָאֵל תְּשׂוֹבָה וּסְלִיחָתָה חֲטָאתִים. ³² אַנְחָנוּ עַד הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים, וְגַם רֹות הַקְדָּשׁ אֲשֶׁר נָתַן הָאָלָהִים לְשׁוֹמְעִים בְּקוֹלוֹ. ³³ כִּשְׁמַעַם אֶת זֹאת הַתְּרַתָּחוּ וְהַחֲלִיטוּ לְהַרְגֵּן אֶתְם. ³⁴ אֲכָל אֶחָד מִן הַפְּרוֹשִׁים בְּסְנָהָדרִין, גַּמְלִיאֵל שְׁמוֹ, מִזְרָה-תֹּרַה מִכְבֵּד בְּעֵינֵי כָּל הָעָם, קָם וְצִוָּה לְהַזִּיא אֶת הַשְּׁלִיחִים הַחֽוֹצָה לִזְמָרָה. ³⁵ אָמָר לְהָם: "אֶנְשָׁי יִשְׂרָאֵל, הַזְּהָרוּ לְכֶם בָּמָה שְׁאֶתְם מִתְּכַונִּים לְעֵשֹׂת לְאֶנְשָׁים הָאֱלֹהִים; ³⁶ כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָאֱלֹהִים קָם

תודס, שהתיימר להיות מישוה, ונשפחו אליו באربע מאות איש. הוא נהרג וכל אשר שמעו בקולו נפוצו והוא לאין.³⁷ אחריו קם יהודה הגלילי בימי מפקד התושבים, ומשדר אחריו אנשים. הלה נהרג וכל המציגים לו נתפزو.³⁸ ועתה אני אומר לכם, חදלו מון האנשים האלה והגיבו להם, כי העצה או הפעלה הזאת תופר – אם מائת בני אדם היא.³⁹ אבל אם מائת אלהים היא, לא תוכלם להפר אותה פן תמצאו גלחמים באלהים!

⁴⁰ הם שמעו בקולו וקראו לשலיחים. לאחר שהלכו אוטם וצוו עליהם שלא ידברו בשם ישוע, שחררו אותם.⁴¹ יצאו השליחים מלפני הסנהדרין שמחים על שזו לstable חרפה למען השם. ⁴² יום יום, בבית המקדש ובבתים, לא חදלו ללמד ולברש על המשפטים ישוע.

בחירה שבעה שמשים

בימים ההם, בשגדל מספר התלמידים, החלו היהודים דוברי היגנית להתלונן על דובי העברית על שהזניחו את אלמנותיהם בחלוקת השעד היוםית. ² קראו שניים-עשר שליחים את המון התלמידים ואמרו: "לא רצוי שאנחנו נעצב את דבר אלוהים ונשרת בשלחות. ³ לכן, אחיכם, בחרו מביניכם שבעה אנשים בעלי שם טוב, מלאי רוח וחכמה, ונפקיד אותם על העניין זהה.⁴ ואנחנו נתמיד בתפלה ובשרות דבר אלהים". ⁵ נתקבל הדבר בעניין כל הקהל ובחרו את סטפנוס, איש מלא אמונה ורוח הקדש, ואת פיליפוס, את פרוכורוס ואת ניקנור, את טימון ואת פרמנס ואת ניקולאוס, שהיה גור מאנטוקיה.⁶ העמידו אותם לפני השליחים, התפללו ומספר התלמידים בירושלים גדל מאד ועם דבר אלהים שגשוג ומספר התלמידים בירושלים גדל מאד וגם המון רב מן הכהנים נשמעו לאמונה.

סטפנוס נעצר

⁸ סטפנוס, שהיה מלא חסד וגבורה, עשה אותן מופתים גדולים בקרוב העם.⁹ כמו אנשים מבית הכנסת של המשחזרים – בך היה מכהן – וגם אנשים מקירניה ואלבנטדריה ומקליקיה ואסיה, והתווכחו עם סטפנוס,¹⁰ אך לא יכולו לעמוד נגד החכמה והרוח אשר בעורתו דבר.¹¹ הם הדיחו אנשים רבים לומר, "שמענו אותך מדבר נאצה על משה ועל אללים",¹² והסתינו את העם ואת הזרים והסופרים. כמו עליו ותפסו אותך והביאו אל הסנהדרין.¹³ שם העמידו עדי שקר והללו אמרו: "האיש הזה איןנו חידל לדבר דברים נגד הפוקום הקדוש הזה ונגד התורה,¹⁴ כי שמענו אותך אומר שישוע מנצרת הזה יחרס את הפוקום הזה וישנה את החוקים שמסר לנו משה".¹⁵

¹⁵ הביטו בו כל היושבים בשנהדרין וראו את פניו בפני מלאה.

נאום סטפנוס

שאל הכהן הגדול: "האם נכונים הדברים האלה?"² השיב סטפנוס ואמר: "אנשים, אחים ואבות, שמעו נא. אליה הכבוד נרא אל אברהם אבינו בהיותו בארים נחרים, לפניו שגר בחירות,³ ואמר אליו, לך מארצך וממולדתך ובוא אל הארץ אשר אראה.⁴ אז יצא מארץ בשדים וגר בחירות, ואחריו מות אביו העביר אותו אלהים ממש אל הארץ הזאת אשר אתם גרים בה בעת. ולא נתן לו בה נחלה, אף לא מדקה בף רgel. הוא הביטח לחתת אותה לאחזה לו ולזרעו אחריו בטרכם היה לו בן.⁵ כמו כן אמר לו האלים כי גר יהיה זרעך בארץ נכירה ויעבדו דן אנכי, אמר ארבע מאות שנה. ⁷ וגם את-הגו אשר יעבדו דן אנכי, אמר אליהם, ואחרידן יצאו ויעבדوني במקום הזה.⁸ גם נתן לו את ברית המילה וכשהוליד את יצחק מלאות ביום השmini; ויצחק את יעקב, ויעקב את שניים-עשר האבות.

⁹ הָאָבוֹת קָנָאוּ בַּיּוֹסֵף וְמִכְרִימָה, אֲךָ אֱלֹהִים הִיה אֶתְנוֹ
¹⁰ וַהֲצִיל אֶתְנוֹ מִכֶּל צְרוֹתָיו; גַּם נָתַן לוֹ חֹן וְחַכְמָה לְפָנֵי פְּרִעָה מֶלֶךְ
 מצרים, וְהַלֵּה מִנָּה אֶתְנוֹ עַל מִצְרָים וַיַּעֲלֵה כָּל בֵּיתוֹ.¹¹ אֲבָל רָעָב
 בָּא עַל כָּל אֶرְץ מִצְרָים וְאֶרְץ קָנָעָן וְגַם צָרָה גְּדוֹלָה, וְאָבוֹתֵינוּ לֹא
 מִצָּאוּ אֶכֶל.¹² כַּאֲשֶׁר שָׁמַעْ יַעֲקֹב כִּי יִשְׁחֹטָה בְּמִצְרָים, שָׁלַח אֶת
 אָבוֹתֵינוּ בְּפָעָם הַרְאָזְנוֹנָה.¹³ בְּפָעָם הַשְׁנִינָה הַתְּזַדַּע יוֹסֵף אֶל אֲחֵינוּ,
 וּמוֹצָאוֹ שֶׁל יוֹסֵף נִתְגָּלָה לִפְרִעָה.¹⁴ שָׁלַח יוֹסֵף וּקְרָא לִיְעָקֹב אָבִיו
 וְלִכְלֵד מִשְׁפְּחַתְוּ, שְׁבָיעִים¹⁵ וְחַמְשָׁ נְפּוּשׁוֹת.¹⁶ יַעֲקֹב יָרַד מִצְרָים
 וּשָׁם מֵת הוּא וְאָבוֹתֵינוּ.¹⁷ הִם הַוֹּבָא לְשָׁכָם וַיַּטְמֵן בְּקֶבֶר שְׁקָנָה
 אֲבָרְהָם בְּמַחְיָר פֶּשֶׁר מִבְּנֵי חָמֹר אֲשֶׁר בְּשָׁכָם.

¹⁸ כַּשְׁקָרֶב מוֹעֵד קִיּוֹם הַהֲבַטָּחָה שְׁגַשְׁבָּע אֱלֹהִים לְאָבָרָהָם,
 גָּדֵל הָעָם וְהַתְּרֵבָה בְּמִצְרָים,¹⁹ עד שָׁקָם מִלְּדָחָדֶשׁ אֲשֶׁר לא-
 יִדְעַ אֶת-יוֹסֵף. ²⁰ זֶה הַתְּחַכֵּם לְעַמּוֹן וְהַרְוָע לְאָבוֹתֵינוּ בְּהַכְּרִיחוֹ
 אַוְתָּם לְהַפְּקִיר אֶת עֲזָלָיָם כִּדְיַי שְׁלָא יִחְיֶה. בְּעֵת הַהִיא נָולֶד
 מִשָּׁה, שְׁחוֹתָה טֻוב בְּעַיִינִי אֱלֹהִים. שְׁלוֹשָׁה חֲדָשִׁים גָּדַל בְּבֵית אָבִיו
 וְכַאֲשֶׁר הַפְּקָר אָסְפָה אֶתְנוֹ בַּת פְּרִעָה וְגַדְלָה אֶתְנוֹ לְהִלְבָן.
²² מִשָּׁה לִמְדָד בְּכָל חֲכַמָּת הַמִּצְרָים וְהִיה בְּרַחִיל בְּדָבָרִיו וּבְמַעֲשָׂיו.
²³ כַּשְׁמַלְאָוֹ לוּ אַרְבָּעִים שָׁנָה עַל לִבּוֹ לִפְקֹד אֶת אֲחֵינוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.²⁴ כְּרָאוֹתָו אִישׁ אֶחָד מִפְּהָגָה הָגַן עַלְיוֹ וְנִקְמָתָ אֶת נִקְמָתוֹ שֶׁל
 הַנִּפְגַּע בְּהַמִּיתָו אֶת הַמִּצְרָי. ²⁵ הַוָּא חָשַׁב שְׁאָחִיו יִבְנֵנוּ כִּי עַל-יִצְחָק
 יִתְנוּ לְהָם אֱלֹהִים תְּשׁוּעָה, אֶלָּא שָׁהָם לֹא הַבִּנְוָה.²⁶ בְּיֹום הַשְׁנִי
 הַזְּפִיעָ בְּיִנְיָהָם פָּאָשָׁר רָבוֹ, וּבַקֵּשׁ לְפִיסָּא אַוְתָּם לְשָׁלָום בָּאָמָרוּ,
 אֲנָשִׁים אֲחִים אַתֶּם, לִמְהֵה תְּרֻעוּ זֶה לְזֶה?²⁷ אֲבָל הַפּוֹגֵעַ בְּרִעָהוּ
 הַדָּר אֶתְנוּ וְאָמָר, 'מַי שָׁמֶךָ לְשָׁר וְשָׁפֶט עַלְינוּ?'²⁸ הַלְּהָרְגֵנִי אַתָּה

²⁷ **14:2:** שביעים וחמש נפשות – כך על-פי תרגום השבעים לבראשית מו:27: בנוסח המסורתית – שביעים נפשו.

^{28:18:} שמות א 8 ז 27-28: שמות ב 14

אמור פָאַשֵּׁר הַרְגֶּת אֲתִמּוֹל אֶת־הַמִּצְרֵי? ²⁹ בְּגַלְל הַדָּבָר הַזֶּה בָּרָח
מֵשָׁה וְהִיא לָגַר בָּאָرֶץ מִדְּן וְשָׁם הַזְּלִיד שְׁנִי בְּנֵים.

³⁰ בַּעֲבָר אֲרָבָּעים שָׁנָה נְرָא אֱלֹהִים מְלָא כְּמַדְּבָר הַר סִינִי, בְּלֹבֶת
אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנָה. ³¹ רָאָה מֵשָׁה וְתַمָּה עַל הַמְּרָאָה, אֲךָ כְּשֶׁנֶּגֶש
לְהַבִּיט הַיְهָ אֱלֹהִים קֹול אֱדֻנִי: ³² אָנֹכִי אֱלֹהִי אֶבְוֹתֶיךָ, אֱלֹהִי אֶבְרָהָם,
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. ³³ מֵשָׁה נִחְרַד וְלֹא הָעַז לְהַבִּיט. אָמַר אֱלֹהִים אֶלְלָהִים,
יְשַׁלְּגָנְעָלָה מַעַל רְגֵלָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עַלְיוֹ אֶדְמָתָה
קָדֵשׁ הַוָּא. ³⁴ רָאָה רַאֲיתִי אֶת־עַנִּי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָים וְאֵת
נְאָקְתָּם שְׁמַעְתִּי וְאָרֵד לְהַאֲילִם; וְעַתָּה לְכָה וְאַשְׁלַׁחַ מִצְרִימָה.

³⁵ מֵשָׁה זֶה, אֲשֶׁר כִּפְרוֹו בּוּ בְּאָמָרָם יְמִי שְׁמָךְ לְשָׂר וּשְׁפָטִי – אָוטָו
שֶׁלֶח אֱלֹהִים בַּיָּד הַפְּלָאָה הַרְגָּאָה אֱלֹהִים בְּסָנָה, לְהִזְוֹת לְשָׂר וּגְזָאל.

³⁶ הוּא הַזְּכִיאָם בַּעֲשָׂוֹתָו אֶת־זֶה וּמוֹפְתִּים בָּאָרֶץ מִצְרָים וּבִנְסָוף,
וּכְנו גַם בְּמִדְבָּר בְּמִשְׁדֵּבָר אֲרָבָּעים שָׁנָה. ³⁷ זֶהוּ אָוטָו מֵשָׁה אֲשֶׁר אָמַר
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, 'גַּבְיָא מִקְרָב אֲחֵיכֶם, כִּמְנוּי, יְקִים לְכֶם יְהוָה'. ³⁸ הוּא
הָאִישׁ שְׁהִיה בְּקֶחֶה בְּמִדְבָּר עַם הַפְּלָאָה הַדּוֹבָר אֱלֹהִים בְּהַר סִינִי וְעַם
אֶבְוֹתֵינוּ, הָאִישׁ שָׁקַבְלָד בְּדָבְרֵי חַיִים לְתַתְּ לְנָגָן. ³⁹ וְאֶבְוֹתֵינוּ לְאֶצְזוּ
לְשָׁמְעַ בְּקוֹלוֹ כִּי אִם דָחָו אֶת־זֶה וּבְלִבְבָם שָׁבָו מִצְרִימָה, ⁴⁰ בְּאָמָרָם
אֶל אַהֲרֹן יְשַׁהַה־לְנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יַלְכוּ לְפָנֵינוּ, בִּידֵה מֵשָׁה אֲשֶׁר
הָעַלְנוּ מִאָרֶץ מִצְרָים לֹא יַדְעַנוּ מַה־הִיהִ לֹו. ⁴¹ וְאַכְנו עַשְׂוֵל
בְּאָוֹתָם יָמִים וּהַקְּרִיבָו זְבַח לְאָלִיל, וּשְׁמַחוּ בְּמַעַשֵּׂי יְדֵיכֶם. ⁴² אֶזְזֶ
פָּנָה אֶלְלִיִּם, יְזִבְחִים וּמִנְחָה הַגְּשֻׁתָּמְדִילִי בְּמִדְבָּר אֲרָבָּעים שָׁנָה,
בֵּית יִשְׂרָאֵל? ⁴³ וְנִשְׁאַתָּת אֶת סְכִתְמָלֶךְ וְאֶת כּוֹכֵב אֱלֹהִיכֶם רִיפּוֹן,

³² 43: "סְכִתְמָלֶךְ" וּ"רִיפּוֹן" כבתרגם השבעים, עמום ה.26. לעומת זאת, בנוסח המסורי:
"את סכאת מלככם ואת פון צלמייכם כוכב אלוכיכם...". אבל בעמום ה.27, הוא בנוסח המסורי:
והן בתרגום השבעים, כתוב "מהלהאה לדמשק".

³³ 33: שמות ג 5 ז 34: שמות ג 7 ז 35: שמות ב 14 ז 40: שמות לב 1, 23

³⁴ 43-42: עמום ה 25

האצלמים אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לֵהֶם. וְהַגְּלִיתִי אֶתְכֶם מִהְלָא
לְבָבֶל.

⁴⁴ משפטן העדות היה לאבותינו בפניך, כמו שצוה במדבר אל משה לעשותו על-פי התבנית שראה. ⁴⁵ אבותינו קיבלו אותו ובנהנחת יהושע הביאו להאחזת הגוים אשר גרשם אלהים מפני אבותינו, עד שהגינו ימי דוד. ⁴⁶ הוא מצא חן בעיני אלהים ובקש למצאה משפטן לאלהי יעקב. ⁴⁷ אכן שולמה בנה לו בית, ⁴⁸ אך העליון איןנו שוכן בהיכלות מעשי ידים, כמו שאותר בגבאי, ⁴⁹ השמי כסאי והארץ הדם רגלי. איזה בית אשר תבננו-לי, נאם יהוה, ואיזה מקום מנוחתי? ⁵⁰ הלא את-כל-אליה ידי עשתה.

⁵¹ קשי עיר וערלי לב ואזנים, תמיד מתנגדים אתם לרוח הקדש, באבותיכם פנו גם אתם. ⁵² את מי מהגבאים לא רדו אבותיכם? גם הרגנו את אלה שהגידו מראש את דבר בוז הצדיק אשר בעת אתם היותם מסג'רי והורני; ⁵³ אתם שקבלתם את התורה באמצעות מלאכים ולא שמרתם אותה.

סתפנות נסכל

⁵⁴ בישמעם את הדברים האלה בעשוי עד עמק לבם וחרקו עלייו שניהם; ⁵⁵ והוא מלא רוח הקדש ומבייט השמיימה. ראה את כבוד אללים ואת ישוע עומד לימין האלים ⁵⁶ ואמר: "הנני רואת את השמים פתוחים ואת בר-האדם עומד לימין האלים". ⁵⁷ אך הם צעקו בקהל גדול, באטמעם את אזיניהם, וכאייש אחד הסתערו עליו, ⁵⁸ הדרפוו אל מחוץ לעיר וסקלו אותו באבני. העדים הניחו את בגדייהם לרגלי בחור אחד, שאל שמו, ⁵⁹ וסתפנות נסכל בשוהוא זעק ואומר: "אדוני ישוע, קיבל את רוחך!". ⁶⁰ כמו כן ברע על ברקיו וצעק בקהל גדול: "אדוני, אל תפקד עלייהם את החטא הזה!" אמר זאת ומית.

ח גם שאלות הסקפים להריגתו.
שאול רודף את הקהילה

ביום זה הוא החלה רדיפה גדולה נגד הקהלה בירושלים וכלם נפוצו באזורי יהודיה וشומרו, חוץ מן השליחים.² אז אספו אנשים יראים שמיים את סטפנוס וספדו עליו מספק גדול.³ ושאלות עשה שמות בקהלה; הוא עבר מבית לנגר גברים ונשים והסගרים לפלא.

הברורה מגעה אל שומרון

⁴ האנשים שנפוצו עברו הארץ ובשווא את דבר אליהם.⁵ אז ירד פיליפוס אל עיר בשומרון והזכיר להם את המשיח.⁶ הם העם הקשיב בלבד אחד לדברי פיליפוס, כשהם וקרואתם את אותן שיעשה;⁷ כי רבים אשר היו אחוזי רוחות טמאה, הרוחות יצאו מהם והן צועקות בקהל גדול. גם משתקדים ופסחים רבים נרפאו וושמחה גדולה היתה בעיר ההייא.

⁸ איש אחד, שמעון שם, היה עוסק זה מכבר בכשוות בשומרון ומידהיים את תושבי העיר אמרו על עצמו שהוא אדם גדול.⁹ הפל הקשיבו אליו, מתקטו ועד גדול. אמרו: "האיש הזה הוא בנה האללים הנקרא הפה הגדל".¹⁰ הם הקשיבו אליו מפני שזמנם רב והקווים אותו בכשוות.¹¹ אבל כאמור האמינו לפיליפוס בברשו על מלכות האללים ושם ישוע המשיח, נתבלו גברים ונשים,¹² וגם שמעון עצמו האמין. הוא נטבל ונש风吹 אל פיליפוס; וקרואתו את אותן והמוותים הגדולים שנעשו, נת מלא תפאה.

¹³ השליחים אשר בירושלים שמעו ששומרון קבלה את דבר אליהם ושלחו אליהם את פיפא ואת יוחנן.¹⁴ הללו ירדו לשם והתפללו בעדרם שיקבלו את רוח הקדש,¹⁵ כי עוד לא צלחה רוח על איש מהם; הם רק נטבלו בשם האדון ישוע.¹⁶ אז סמכו ידים עליהם והם קיבלו את רוח הקדש.¹⁷ בשראה שמעון כי בסミニת ידי השליחים נתנת רוח הקדש, הגיש להם כסף אמרו:

¹⁹ “תנו גם לי את הסמכות הזאת, שכל מי שאניהם עליו את ידי יקבל את רוח הקדש.”

²⁰ אמר לו כיפא: “בספר יהא אתה לאבדון, מפני שאתה בקשר את מינת אללים.²¹ אין לך חלק ונחלתו בדבר זהה, כי לבבך איןנו ישר לפניו האלים.²² על כן שוב מרשותך זו והתחנו אל האדון, אולי תצליח לך מזמת לבג; ²³ כי אני רואה אותך נתון במורחת לענה ובכבליך רשות.”

²⁴ השיב טमעון ואמר: “התחנו אטם בעדי אל האדון שלא יבוא עלי דבר ממה שאמרתם.”

²⁵ לאחר שהיעדו את עדותם ודברו את דבר האדון חזרו לירושלים ובדרךם בשרו את הבשורה בכהרים ובבים של שומרים.

פיליפוס והסריס האתיופי

²⁶ מלאך יהוה דבר אל פיליפוס ואמר: “קומו ולה דרומה בדרך הירושת מירושלים לעזה, בדרך המדברית.” ²⁷ הוא קם והלך והוא איש אתיופי, סריס ושור בחצר קנדק מלכת האתיופים ומןמה על כל אוצרותיה, חזר לארצו לאחר שבאה להשתחוות בירושלים,²⁸ והוא ישב במרקבתו וקורא בספר ישעיהו הנביא.

²⁹ אמרה קרומ לפיליפוס: “התקרב ולהלו אל המרכבה הזאת.”

³⁰ פיליפוס רץ אל המרכבה ושמע אותו קורא בישעיהו הנביא. שאל אותו: “האם אתה מבין מה שאפתה קורא?” ו³¹ השיב ואמר:

“ויאך אוכל אם לא ידריך אותי איש?” הוא בקש מפיליפוס שיעלה וישב אותו.³² קטע הכתוב שקרה היה:

“בשה לטבח יובל וכרכל לפני גוזיה נאלמה,
ולא יפתח פיו.”

³³ מעוצר וממשפט לך ואת־דורו מי ישוחר
כינזור הארץ חיים.”

³⁴ אמר הפסריס אל פיליפוס: "אשאל אותה, על מי הנביא אומר זאת, על עצמו או על מישחו אחר?"

³⁵ פתח פיליפוס בדרכו ובהתחליו מן הכתוב הזה בשור לו את ישוע.³⁶ באשר נסעו בדרכם באו אל מקום מים. אמר הפסריס: "הנה מים. מה ימנע אותך מהטבב?"

³⁸ הוא צוה לעצר את המרכיבה ושניהם ירדו אל הרים, והוא פיליפוס והוא הפסריס, ופיליפוס הטעילו.³⁹ בשללו מתוך הרים חטפה רוח יהוה את פיליפוס, והפסריס לא ראה אותו עוד. אז נסע לדרכו שמח.⁴⁰ ופיליפוס נראה באשדוד. הוא עבר ובשר בכל הערים עד בזאו לקיסריה.

שאל נכון לשוע המשיח

ט ושאלו עוזרנו מפיכי איזומים ורצת נגד תלמידיך האדון. הוא בא אל הכהן הגדול² ובקש ממנו אגרות לבתי הכנסת בדמשק, כדי שייאסרו בקבלים את מי שימצא מן המחזיקים בדרך היהיא, והוא גברים והן נשים, ויביאו אותם לירושלים.³ בעת שהלך והתקרבת לדמשק, פתאים נגה סביבו אורן מן השמים.⁴ הוא נפל ארץו ושם קול אומר אליו: "שאול, שאול, למה תרדפני?"

⁵ שאל שאול: "מי אתה, אדון?"
“אנכי ישוע אשר אתה רודף.⁶ אבל קום לך העירה ויאמר לך מה שעיליך לעשות.”

⁷ האנשים הנוסעים אותו עמדו אלמים. הם שמעו את הקול, אך לא ראו איש.⁸ שאול קם מן הארץ וכשפחת את עיניו לא ראה דבר. החזיקו בידו והוליכוו לדמשק.⁹ במשך שלושה ימים לא ראה בעיניו ולא אכל ולא שתה.

¹⁰ בדמשק היה תלמיד אחד, חנניה שמו, והאדון אמר אליו במראה חזון: "חנניה!"

הוא השיב: "הנני, אדון." ואמיר אליו האדון: "קום לך אל הרחוב הנקריא ישר ובקש בבית יהודה איש טרי, שאול שמו.

הנحو מתפִילֵל¹² ובחזון ראה איש, חנניה שמו, נכנס וסומך את ידיו עליו כדי שיראהשוב.

¹³ הшиб חנניה: "אדוני, שמעתי מפי רבים על האיש הזה, כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים.¹⁴ וגם פה יש לו סמכות מאי ראשי הפנהים לאסרו את כל הקוראים בשמה".

¹⁵ אמר לו האדון: "לה, כי בלי נבחר הוא לי לשאת את שמי לפני גוים וממלכים ולפנינו בני ישראל.¹⁶ ואני אראה לו כמה עליו לשביל למן שמי".

¹⁷ הלה חנניה ונכנס לבית; הוא סמך את ידיו עליו ואמר: "שאול אחוי, האדון ישוע שגראה אליך בזרה בזאה שלחני כדי שתראה שוב ות מלא רוח הקדש".¹⁸ מיד נפלו מעיניו כמו קששים ונפקחו עיניו. הוא קם ונטבל,¹⁹ ולאחר שאכל התಹזק.

שאול מבשר את הבשורה בדמשק

במה ימים שהה בدمشق עם התלמידים²⁰ ובלילו להתרמה מה הכריז על ישוע בכתבי הכנסת, שהוא בן־האללים.²¹ נידומו כל השומעים ואמרו: "ברוי זהו האיש שבירושלים עשה שמות בקרב הקוראים בשם הזה ולמטרה זאת בא הנה, להביאם בכבליים אל הפנהים הגדולים".²² ברכם שאול נתמלא ביחס פם והביך את היהודים הגרים בدمشق בהוכחות כי זהו המשיח.

²³ בעבר זמן נזכר נוצצו יהודים אלה להמיתו,²⁴ אך מזמנים נודעה לשאול. מאחר ששומרו את השערirs יוקם ולילה כדי להרגו, ²⁵ לקחו אותו התלמידים בלילה והורידוהו בסל מן החומה.

שאול בירושלים

²⁶ באשר בא שאול לירושלים ונשא להלוות אל התלמידים פחדו ממנה כלם, כי לא האמינו שהוא תלמיד. ²⁷ לקח אותו בר־נבא והביאו אל השליחים. הוא ספר להם כיצד ראה שאול בזרה את האדון, וגם דבר אליו, וכי צד בדמשק דבר בטחון בשם ישוע. ²⁸ אחרי כן היה שאול אתם, יצא ובא בירושלים ומדדב בבטחון

בשם האדון יושע.²⁹ הוא דבר וגם התוכנה עם היהודים הינוונים והם נסו להימיתו.³⁰ בsharp; הדבר לאחיהם הורידוהו לקייסריה ושלחו אותו אל טرسוס.³¹ באזתה עת היה שלום לקהלה בכל יהודה והגליל ובשומרון; היא נבנתה והתבהלה ביראת יהוה, וגדלה במספר בעדود רום הקדש.

נס של ריפוי ונס של תחייה על ידי כיפא

³² כאשר סבב כיפא בכל המקומות ירד גם אל הקדושים שנרו בלווד. ³³ שם מצא איש, אינאס שמו, והוא משפטק ושותב במטה זה שמוña שנים. ³⁴ אמר אליו כיפא: "אינאס, ישוע המשיח מרפא אותך! קומ וסידר את מיטתך!" הוא קם מיד.³⁵ ראו אותו כל תושבי לוד והשרון וננו אל האדון.

³⁶ ביפנו היהת תלמידה ושמה טביתא, כלומר צביה, והיא רבת מעשימים טובים ומרבה בגמליות חסדים. ³⁷ בימים ההם חלתה ומיתה, ולאחר שר��וצה שמו אותה בחדר העליה. ³⁸ כיוון שלאוד קרובה ליפנו והتلמידים שמעו כי כיפא שם, שלחו אליו שני אנשים להפציר בו שימחר לבוא אליויהם. ³⁹ כיפא קם והלה אתם. כשהגענו הבנישו אל העליה, וכל האלמננות עמדו לידיו בזקיות והרاؤו לו כתנות ובגדים שעשתה צביה בעודה עמלהו.⁴⁰ הוציאו כיפא את כלם החוצה, ברע על ברפיו והתפלל, ובפנותו אל הגופה אמרו: "טביתא, קומי!" היא פקחה את עיניה וכשראתה את כיפא ישבה. ⁴¹ הוא הושיט אליה את ידו ותקים אותה. אז קרא לקדושים ולאלמננות והציג אותה חייה לפניויהם. ⁴² הדבר נודע בכל יפו ורבים האמינו באדון. ⁴³ אתרי בן נישאר כיפא ביפו ימים רבים אצל איש אחד שהתפרגס מעבוד עורות, שמעונו שמו.

כיפא וקורנליוס

איש היה בקייסריה, קורנליוס שמו, שר מה מאה מן הגודוד הנקריא האיטלקי;² חסיד היה וירא אלהים הוא וכל ביתו, וgomel חסדים רבים לעם ומתפלל בכל עת.³ באחד הימים, סמוך לשעה

שלוש אחרי האחים, ראה מראה ברור: מלאך אליהם בא אליו, ואומר לו, "קורנליוס!"⁴ כשהabit בונטמא פחד ואמר: "מה זה, אדון?"

השיב לו המלאך: "תפלותיך וצדוקותיך עלן לזכרו לפני האלים. ועכשו שלח אנשים לipy וקרא לשם עמו המקנהrip. הוא מתארח אצל ברסי אחד, שם עמו שמו, אשר ביתו עלייד הים." אחרי שהלה המלאך המדובר אליו, קרא קורנליוס לשנים מעבדיו יחליל ורא שם שמי טהיה ממשרתיו המקובים.⁸ הוא ספר להם את הכל ושלח אותם ליפן.

למחרת, כאשר נסעו בדרך והתקרבו אל העיר, עלהrip אל הגד להתפלל; זה היה בערך בשעת האחים.¹⁰ הוא היה רעב ורצה לאכל. אבל בעת שהכינו את האכל היה עלייו הרום יוננה היה רוזה את השמים נפתחים והוא זיד איזה כל דומה למפרש גдол, מזרד בארכע כצוטיו אל הארץ,¹² ובו מכל חיות הארץ והרמשים ומכל עופ השמים.¹³ וקול היה אליו: "קום,rip שחת ואכל!"

¹⁴ אמרrip: "בשומ פנים לא, אדון, כי מעולם לא אכלתי שום פגול וטמא."

¹⁵ שנית היה הקול אליו: "לאשר טהר אליהם, אתה אל תקרא טמא".¹⁶ בה היה שלוש פעמים ומיד נלקח הכל השמיימה.rip ביפה היה עזנו חוכם בדעתו מה בונת המראה שראה, והנה האנשים, שנשלחו מאי קורנליוס וחפשו את ביתו של שםעון, עמדו בשער.¹⁸ הם קראו ושאלו אם שםעון המקנהrip ביפה מתארח שם.¹⁹ כשהההר rip על המראה אמרה לו הרום: "הנה כמה אנשים מבקשים אותך."²⁰ קום, רד ולק אתם, אל תהסס, כי אני שלוחתים".

וירדrip אל האנשים ואמר: "הנה אני האיש שאתם מבקשים. לשם מה באתם?"²² השיבו ואמרו: "שער המאה קורנליוס, איש

צדיק וירא אליהם אֱשָׁר שֵׁם טוֹב לוּ בְּקָרְבָּן הַעַם הַיְהוּדִי, צֹהָה עַל-יְהִידִי מֶלֶךְ קָדוֹשׁ לְקָרָא לְהָאָלָה בַּיְתָוֹ וְלְשָׁמְעַנְדָּרִים מִפְּנָה".²³ כיضا הַזָּמִינָם לְהַכְּנָס וְאַרְחָה אֶתְּנָם.

לְמַמְּחָרָת קָם וַיֵּצֵא אֶפְתָּם, וְכֹמָה מִן הַאֲחִים שְׁבִיאָפוּ נָלוּוּ אֲלָיו.²⁴ יֹום לְאַחֲרֵי מִפְּנוּ בָּאוּ לְקִיסְרִיה, וּקוֹרְנְלִיוֹס חִכָּה לָהֶם עִם בְּנֵי מִשְׁפְּחָתוֹ וַיַּדְקִיוּ הַמְּקֻרְבִּים שְׁבָנָס אֲצָלוּ.²⁵ כַּאֲשֶׁר הָגַע כִּיְפָא גַּנְשׂ אֲלָיו קוֹרְנְלִיוֹס, נִפְלֵל לְרוּגְלִיוּ וְהַשְּׁתְּחִנּוּה.²⁶ הַקִּים אָזְנוּ כִּיְפָא בָּאָמָרוּ: "קָומָם! גַּם אֲנִי עָצְמִי בָּן אָנוֹשׁ".²⁷ כַּשְׁהוּא מִשְׁׂוֹחֵחַ אָזְנוּ נְכָנס הַבִּיתָה וּמִצָּא נְאָסְפִים רַבִּים.²⁸ אָמַר לְהָמָם: "אַתָּם יוֹדָעִים שְׁאָסּוּר לְאִישׁ יְהוּדִי לְהִיּוֹת חֶבֶר לְנִכְרֵי אוֹ לְבָזָא אֲלָיו, אֲךָ לִי הָרָא אֱלֹהִים שֶׁלָּא לְקָרָא לְשָׁוֹם אָדָם 'שְׁקוֹעֵ' או 'טָמֵא'.²⁹ לְכָנוּ גַּם בָּאתִי לְלָא הַתְּנַגְּדוֹת בְּשִׁנְקָרָאתִי. בָּעֵת אֲנִי שׁוֹאֵל לִשְׁמָם מֵהַ קָּרָאתִם לִי?"³⁰

הַשִּׁיבָה קוֹרְנְלִיוֹס: "לִפְנֵי שְׁלֹשָׁה יָמִים הַתִּפְלְלָתִי בְּבִיטִי בְּדִיקָה בְּשָׁעָה הַזֹּאת, בְּשָׁלוֹשׁ אַחֲרֵי הַצְּהָרִים, וְהַגָּה עַמְּדָה לִפְנֵי אִישׁ בְּלִבְשׂוֹן מִבְּהִיק³¹ וְאָמָר, 'קוֹרְנְלִיוֹס, תִּפְלַתְתָּ נְשָׁמָעָה וְצִדְקוֹתֶיךָ עַלְוָה לְזָכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים.³² שְׁלַח לִיפּוּ וְקָרָא לְשָׁמְעוֹן הַמְּכָנָה כִּיְפָא. הַוָּא מִתְּאַרְחֵב בַּבִּיתָו שֶׁל שָׁמְעוֹן הַבָּרָסִי עַל-יְדֵי הַיּוֹם'.³³ לְפִיכָה שְׁלַחְתִּי אֶלְיךָ מִיד וְאָכְנוּ טוֹב עֲשֵׁית שְׁבָאתָ. בָּעֵת אֲנַחֲנוּ כָּלָנוּ נִמְצָאים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים לְשָׁמָעָאָת כֹּל מֵה שָׁאָדָני צֹהָה עַלְיהָ.

דברו של כיפה בבית קוֹרְנְלִיוֹס

פָּתַח כִּיְפָא בְּדִירוֹ וְאָמַר: "בָּאַמְתָּה רֹזֶה אֲנִי שָׁאָלָהִים אַיִּנוֹ נֹשְׂאָ פְּנִים,³⁵ אֲלָא בְּכָל עַם וְעַם מִי שִׁירָא אָזְנוּ וְעוֹשָׂה צִדְקָה רְצִיזִי לִפְנֵי.³⁶ אַתָּם יוֹדָעִים אֶת הַדָּבָר שְׁשִׁלְחָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּבָשָׂרוֹ שְׁלָום עַל-יְהִידִי יִשְׁועַ הַמְשִׁיחַ אֲדוֹן הַכָּל,³⁷ דָּבָר שְׁהִיה בְּכָל יְהוּדָה וְהַחַל בְּגַלְיל לְאַחֲרֵ הַטְּבִילָה שְׁהַכְּרִיזִי יוֹחָנָן:³⁸ יִשְׁועַ מִנְצָרָת, אֲשֶׁר אֱלֹהִים מְשַׁחַ אָזְנוּ בְּרוֹתַה הַקְדֵשׁ וּבְגַבּוֹרָה, הַתְּהַלֵּד בְּאָרֶץ כַּשְׁהוּא עוֹשֵׂה חִסְד וּמְרוֹפָא אֶת כָּל הַנְּדִקְבָּאים תְּחַת יְד הַשָּׁטָן, כִּי אֱלֹהִים הִיא אָתוֹ.³⁹ וְאָנוּ עֲדִים עַל כָּל מֵה שָׁעָשָׂה בָּאָרֶץ הַיְהוּדִים

ובירושלים; הוא אשר גם הרגוהו בהזקעה על עצ. ⁴⁰ אותו הרים האללים ביום השליishi ונnton לו להראות, ⁴¹ לא לכל העם, אלא לעדים שאלהים קבע אותם מראש, לנו אשר אכלנו ושתינו אותו אחורי קומו מן המותים. ⁴² הוא צוה עליינו להזכיר לעם ולהיעד כי אותו שם האלהים לשופט החיים והמתים. ⁴³ עלייו כל הנבאים מעידים כי כל המאמין בו יקבל בשמו סליחת חטאיהם.

גויים מקבלים את רוח הקודש

⁴⁴ בשעה שדבר ביפה את הדברים האלה צלחה רוח הקדש על כל השומעים את הדבר. ⁴⁵ המאמינים בני הפליה אשר גלו אל ביפה השתוימו על שפתנות רוח הקדש נשפכה גם על הגויים, ⁴⁶ שכן שמעו אותם מדברים בלשונות ונותנים גדרה לאלהים. ⁴⁷ הגיע ביפה ואמר: "האם יכול מישחו למנוע את הטבילה במים מאלה שקבעו את רוח הקדש במנוען?" ⁴⁸ הוא צוה עלייהם להטבל בשם ישוע המשיח. אחריו בן בקש ממנה להשאר אצלם כמה ימים.

כifa משיב לטעונים נגדו

וְ ¹ השליחים והאחים אשר בירוחה שמעו שוגם הגויים קבלו את דבר אלהים. ² אבל פאכל עלה ביפה לירושלים התוכחו אותו בני הפליה באמרם: ³ נכנסת אל אנשים ערלים ואכלת אתם!

⁴ התחיל ביפה לספר להם את העניין לפי הסדר: ⁵ מתפלל הימי בעיר יפו ובהיוטי בתuttleות ראיתי מראה: איזה kali דומה למפרש גדול מזרד בארכע קצוטיו מן השמים ומגיע עד אליו. ⁶ בשהתבוננתי בו ראיתי את ברחת הארץ, את חיות העיר והרמשים ואת עוף השמים. ⁷ גם שמעתי קול אומר אליו, קום, ביפה, שחט ואכל! ⁸ אלא שאמרתי, בשום פנים לא, אדון, כי מעולם לא נכנס לתוך פיגול או טמא. ⁹ שנית השיב קול מן השמים,ילאשר טהר אלהים, אתה אל תקרא טמא. ¹⁰ זה היה שלוש פעמים והכל שב והעלה לשמים. ¹¹ והנה בדיקת אז

עמדו שלושה אנשים ליד הבית אשר הימי בז והם נשלחו אליו מירושלים.¹² הרום אמרה לי לлечת אתכם ולא להיסס. גם ששת האחים האלה באו אתי ונכנסנו לביתו של האיש.¹³ הוא ספר לנו שראה את המלאך בביתו, עomid ואומר: 'שלח אל יפו וקרא לשמעון המכונה פיפה'.¹⁴ הוא ידבר אליך דברים אשר תונשע בהם אתה וכל ביתך'.¹⁵ באשר התחלתי לדבר צלחה עליהם רוח הקדש כמו שצלחה עליינו בתחלה,¹⁶ וזכורתי בדבר שאמר האדון, יוחנן הטבילים אתכם בימים, אך אתם תשבלו ברוח הקדש.¹⁷ ובכו, אם אלהים נתנו להם את אותה המבחן כמו שגתו לנו, המאמינים באדון ישוע המשיח, מי אני שאוכל לעצר בעד אלהים?¹⁸ בשמעם זאת לא השיבו דבר, אלא נתנו כבוד לאלהים באמרים: אכן גם לגויים נתנו אלהים לחזור בתשובה אליו חיים".

הקהילהanova באנטוקיה

¹⁹ האנשים שנפוצו מפני הארץ אשר נגרמה על-אוזות סטפנוס הגיעו עד פיניקיה וקפריסון ואנטוכיה ולא השמיצו את דבר אלהים אלא ליהודים בלבד.²⁰ אבל היו בנייהם כמה אנשים קפריסאים וקירנאים אשר בזואם לאנטוכיה דבו גם אל הינוים ובשרו על האדון ישוע.²¹ יד-יהוה היתה עמהם ואנשים רבים האמינו וננו אל האדון.²² נשמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים ושלחו את בר-נeba אל אנטוכיה.²³ באשר הגיעו לשם וראה את חסד אלהים, שמח והואץ בכלם להיות דבקים באדון בלבד –²⁴ כי היה איש טוב, מלא רוח הקדש ואמונה – וקהל רב נספח אל האדון.²⁵ אחריו בן יצא אל טرسוס לחפש את שאלן, ובש machא אותו הביאו לאנטוכיה. שנה תמיינה התארחו אצל הקהלה ולמדו קהל רב. ובאנטוכיה לראשונה ננו את התלמידים "מושיכים".²⁷ ביוםיהם הם ירדו נביאים מירושלים אל אנטוכיה. ²⁸ קם אחד מהם, אגבוס שמו, והודיע על-פי הרום כי רעב גדול עתיד לבוא על כל העולם, דבר שהתגשם בזמן קלודius.

²⁹ הַחֲלִיטוּ הַתְּלִמְדִים לְשָׁלֵחַ, אִישׁ אִישׁ בְּפִי שִׁידּוֹ מִשְׁגַּת, לְעִזּוֹת
הַאֲחִים הָגָרים בִּיהוּדָה.³⁰ הֵם עָשׂוּ כֵן וְשָׁלַחוּ אֶל הַזָּקְנִים בִּיקְרִי
בְּרַדְנְבָא וְשָׁאוֹל.

יעקב מוצא להורג וכיפא נאסר

וּבָ בְּעֵת הַהִיא שָׁלֵחַ הַזְּרֻדוֹס הַמֶּלֶךְ אֶת יְדוֹ לְפָגַע בְּאָנָשִׁים
מִן הַקָּהָלָה,² וְהַמִּית בְּחָרֶב אֶת יַעֲקֹב אֶחָיו יוֹחָנָן.³ כְּרוֹאָתוֹ
שְׁהָעַם מְרֹאֶה מִזָּה הַסִּיר וַתֵּפֶס גַּם אֶת כִּיפָּא. אַוְתָּם יָמִים הָיָוּ
יְמִי חַג הַמַּצּוֹת.⁴ לְאַחֲרֵי שָׁעֵר אֶת כִּיפָּא כֵּלָא אֶזְטוּ בֵּית הַסְּהָר
וְהַפְּקִיד אֶרְבָּעָ מִשְׁמְרוֹת שֶׁל אֶרְבָּעָה חִילִים לְשִׁמְרָה עַלְיוֹן. הוּא
הַתֵּפְנוּ לְהַעֲמִיד אֶזְטוּ לִפְנֵי הָעָם אֶחָרֵי הַפֵּסָח.⁵ וְאוֹלָם בְּעֵת
שְׁנִינְשָׁמַר כִּיפָּא בְּבֵית הַסְּהָר הַתְּפִלָּה הַקָּהָלָה בְּעֵדוֹ בְּחִזְקָה אֶל
הָאֱלֹהִים.

מלאך מחלץ את כיפא

⁶ בְּלִילָה, קָדֵם שָׁעֵם הַזְּרֻדוֹס לְהַבְיאוֹ לִפְנֵי, יָשַׁן כִּיפָּא בֵין שְׁנִי
חִילִים כַּשְׁהָוָא כְּבּוֹל בְּשִׁתְיִ שְׁרָשָׂוֹת, וְהַשּׁוֹמְרִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַדָּלַת
שְׁמְרוּ עַל בֵּית הַסְּהָר. ⁷ וְהַנֵּה מְלָאָה יְהוָה הַזְּפִיעָה וְאַוְרָה נְגָה בְּחֶדֶר.
הָוָא טָפֵח עַל צְדוֹ שֶׁל כִּיפָּא, הַעֲיר אֶזְטוּ וְאָמָר: "קָום מְהֹרָה!⁸ אֶזְזָל
כְּפָלוּ הַשְּׁרִשְׁרוֹת מִעַל יְדֵינוּ. אָמָר לוֹ הַמֶּלֶךְ: "חַגְרָ מִתְנִינָה וּנְעַל
גַּעֲלִיהָ. כִּיפָּא עָשָׂה כֵן. אָמָר לוֹ: "הַתְּעַטֵּף בְּמַעַילָה וּבְזָא אֶחָרִי."⁹
יָצָא כִּיפָּא וְהָלָה אֶחָרִיו וְלֹא יָדַע כִּי מָה שְׁנָעַשָּׂה עַל-יָדֵי הַמֶּלֶךְ
הָוָא דָבָר מִפְשִׁי, אֶלָּא חָשַׁב שָׁהָוָא רֹזֶה חִזּוֹן.¹⁰ הֵם עָבָרוּ דָּרָה
הַמִּשְׁמְרָת הַרְאָשׁוֹנָה וְהַשְׁנִינָה וּבָאוּ עד שַׁעַר הַבְּرַזְל הַפּוֹנֶה אֶל
הַעֲיר. הַשַּׁעַר נִפְתָּח לִפְנֵיהם מַאֲלִיו וְהֵם יָצָאוּ הַחֹוֹצָה וּעֲבָרוּ
בְּרַחְובֵ אֶחָד. פָּתָאָם עָזַב אֶזְטוּ הַמֶּלֶךְ.¹¹ כְּאָשָׁר שָׁבָה אֶלְיוֹ דָעַתוֹ
אָמָר כִּיפָּא: "עֲכָשָׂו אֶנְיָה יְדַע בְּאַמְתָּה כִּי אֶדְעַנִּי שָׁלֵחַ אֶת מֶלֶאָכוֹ
וְהַצִּילָנִי מִדְ הַזְּרֻדוֹס וּמְכַל בְּנֹונִתֵּיכֶם שֶׁל קָהָל הַיְהוּדִים."¹²

¹² כְּשַׁהְכִּיר בְּמִצְיאוֹת הַלָּה לְבֵית מְרִים אִם יוֹחָנָן הַמִּקְנָה מַרְקוֹס;
בְּאַוְתָּו מִקּוֹם נִאָסְפוּ רַבִּים וְהַתְּפִלְלוּ.¹³ הוּא דָפָק עַל דָּלַת הַשַּׁעַר

ונערכה אחת, רודה שמה, נגשה לענות.¹⁴ היא הכירה את קולו של ביפה, אך משוכחתה לא פתקה את השער ורצה פנימה להודיע שביבא עוזם לפניו השער.¹⁵ אמרו לה: "משגעת", אך היא טעונה בתקרפ כי בן הדבר. אז אמרו: "זה המלאך שלו".¹⁶ בינותיים הוסיף ביפה לדפק על השער, וכשפתחו ראו אותו והשתוממו.¹⁷ הוא רמז להם בידו לשתק וספר להם כיצד הוציאו האדון מבית הספר. אמרו: "הגידו זאת ליעקב ולאחים". לאחר מכן יצא והלך למקום אחר.

¹⁸ עם אור הבוקר היתה מבויה גדולה בין החילים על-אזורות ביפה. תמהנו: "מה קרה לו?"¹⁹ בשבকש אותו הורדוס ולא מצא, רק את השומרים וצוה להוציאם להורג. אחרי כן ירד מיהודה אל קיסריה ושם.

סופה של הורדוס

²⁰ סכסוך חריף היה בין הורדוס לבין אנשי צור וצדון. הם באו אליו ביחיד ואחרי שהתרעזו אל בלטוס, הממנה על חצר המלה, בקשו שלום, שכון פרנסת ארץם היתה תליה בארץ המלה.²¹ ביום המועד לבש הורדוס לבוש מלכות, ישב על כס המשפט ונשא לפניהם נאום.²² "זה קול אלהים ולא קול של אדם!" הריע הקהל.²³ מיד הפחח מלך יהוה מושם שלא בנתן את הקבוד לאלהים; הוא נפח את נפשו כשהוא אוכל תולעים.²⁴ דבר אלהים שגשוג ונפוץ,²⁵ וברנדנברג ואיל השלים את שרוטם וחזרו מירושלים בהבאים אתם את יוחנן המבנה מרקוס.

ברנדנברג ושאלות יצאים אל קפריסין

וּג נבאים ומורים היו בקהלת אשר בנוטוקיה: ברנדנברג, שמיעון הנזכר ניגר, לוקיוס הקירני, מנחים אשר גדל עם הורדוס שר הרביע, ושאלות.² בעת שעבדו את יהוה וצמו אמרה רוח הקדש: "הבדילו לי את ברנדנברג ואת שאלות שבעודה אשר קראתי אותם אליך".³ לאחר שצמו והתפללו סמכו את ידיהם עליהם ושלחו

אותם.⁴ השלוחים מטעם רום הקדש ירדו אל סלבקיה ומשם הפליגו אל קפריסין.⁵ הם באו אל סלמיס והשミニעו את דבר אללים בbatis הכנסת; גם יוחנן היה עוזר על קדם.⁶ אחרי שעברו בכל הארץ והגיעו עד פפוס מצאו איש מכשף ונביא שקר, יהודי אשר שמו בר-ישוע,⁷ והוא מקרוב למושל סרגיאוס פולוס. המושל שהיה אDEM נבז, קרא לבנגנא ולשלואל ובקש לשמע את דבר אללים.⁸ אלא שאלים המכשף – זה תרגום שמו – התנגד להם בנסותם להטות את המושל מן האמונה.⁹ שאול, הנקרה גם פולוס, בהיותו מלא רום הקדש, הביט בו ואמר:¹⁰ "אתה המלא כל מרמה וכל רשות, בן השטון, שונא כל צדק, האם לא תחדל לשלוף את דרכי אללים הישרים?¹¹ ועתה הנה יד-יהוה בה; עור תהיה ולא תראה את אור השמש עד בוא מועד".
בז במקומ נפלעה עלייו אפלה וחשכה. הוא הלך הנה וננה בחפשו מישחו שיזילכו ביד. ¹² בשרה המושל את הנעשה האמין והשתומים על תורת האדון.

שאל וברנבא באנטוכיה אשר בפסידיה

¹³ שאול וחבריו הפליגו מפוס ובאו אל פרגיג שבפרמנפילה, אך יוחנן עזב אותם וחזיר לירושלים.¹⁴ מפגי המשיכו בדרכם והגיעו אל אנטוכיה אשר בפסידיה, ובשבת נכנסו לבית הכנסת יישבו.¹⁵ אחרי קריית התרבות והגבאים, שלחו אליהם ראש בית הכנסת לאמר: "אנשי אחים, אם יש לכם דבר מושך אל העם, דברו".¹⁶ קם שאול, הניר את ידו ואמר: "אנשי ישראל ויראי האלים, שמעו".¹⁷ אלהי העם הזה, אלהי ישראל, בחר באבותינו ווותם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובירך רמה הוציאם משם.¹⁸ במשך ארבעים שנה נ שא אותם במדבר¹⁹ ולאחר שהשميد שבעה גוים בארץ נגעו חלק להם את ארץם לנחלה.²⁰ כל זה ארך כארבע מאות וثمانים

⁴ יג: 9: مكانه ואילך במקור נקרא השליח בשם היווני, פולוס.

שנה ואחרי כו נטו להם שופטים עד שמואל הנקbia.²¹ לאחר מכן בקשו מלך ואלהים נטו להם את שאול בוקיש, איש משפט בנימין, למשה ארבעים שנה.²² כאשר הסיר אותו הקים להם את דוד למלך ועליו העיד באמרתו: 'מצאתני דוד בוריshi, איש כלבבי, והוא יעשה את כל חפציו'.²³ מזערו הביא אלהים, כפי ההבטחה,מושיע לישראל – את ישוע,²⁴ אשר לפניו בואו הכריזו יוחנן את טבילת התשובה אל כל עם ישראל.²⁵ כשהשלים יוחנן את מראותיו אמר, 'למי אתם חושביםאותי? לא אני הוא. אך הנה הוא בא אחריו ואני איןני ראוי להתייר את געלינו'.

²⁶ אנשים אחים, בני משפטת אברם, ויראי אלהים אשר בקרובכם; אלינו נשלח דבר הישועה הזאת. ²⁷ כי יושבי ירושלים והעומדים בראשם לא הכירוهو ובשפטם אותו מלאו את דברי הנביאים הנקרים בכל שבת,²⁸ ואך כי לא מצאו שום עלה למשפט מות בקשו מפיטוטס להמיתו.²⁹ כאשר השלימו את כל הדרברים הכתובים עליו הורידוהו מן הארץ והניחוوه בקבר,³⁰ אך אליהם הקיימו מן המיתים.³¹ נמים בבים נראה אל האנשים שעלו אותו מן הכליל לירושלים, ועתה הם עדים לפני העם. ³² ואנחנו מبشرים לכם כי ההבטחה אשר הבטיחה לאבותינו,³³ אלהים קים אותה לנו, הבנים, בהקיימו את ישוע, במושב שפטות במזמור השינוי:

בני אטה, אני היום ילדתי.

³⁴ ועל הקיימו אותו מן המיתים לבתי שוב עוד אל שחת, כה אמר: 'אתון לכם מסדי דוד הנאמנים'.

³⁵ לכו נאמר גם במקומות אחרים:

לאדרתנו חסידיך לראות שחת.

³⁶ הון דוד, לאחר ששרת בדורו לפि תכנית אלהים, שכב ונאסף אל אבותינו וראה שחת. ³⁷ אבל זה שאלהים הקיימו לא ראה שחת.

³⁸ על פון, אנשי אחיהם, שיהיא ידוע לכם כי הודות לו מכרזות لكم סליחת חטאיהם; ³⁹ ובכל הדברים שלא יכולתם להאדר בהם בתורת משה, הרי שבו נצדך כל מי שמאמין. ⁴⁰ לכן זההרו שלא יבוא עלייכם הנאמר בביבאים:

⁴¹ ראו בגויים ורבינו והתמהו תמהנו.

כיפעל פעיל בימים לא תאמינו כי ספר.

⁴² כשיצאו בקשו משאול וברנבא לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה. ⁴³ לאחר שהתפזרו באי בית הכנסת הללו אחרי שאול וברנבא רבים מן היהודים ומונ הגרים יראו האלים. השניים דברו אליהם והאיצו בהם להמשיך בעמידתם בחסד האלים.

⁴⁴ בשבת השנה התאספה כמעט כל העיר לשמע את דבר האדון. ⁴⁵ אבל בראשות יהודי המקום את המון העם, נتمלאו קנהה והחלו לנגרר ולדבר נגד דברי שאול. ⁴⁶ השיבו שאול וברנבא באםץ לב ואמרו: "מן ההכרה היה כי לכם ראשונה ישמעו את דבר אלהים, אך מכין שאתם דוחים אותו ודברים את עצמכם לבלתי רואים לחי עולם, הנה אנו פונים אל הגויים. ⁴⁷ הן מה צננו אדני:

וונתתיק לאור גויים,

להיות ישועתי עד־קצת הארץ.

⁴⁸ הגויים בשמעם שמחו והללו את דבר האדון, וכל אשר היה מיעדים לחי עולם האמינו.

⁴⁹ דבר האדון הלה ונפוץ בכל הארץ. ⁵⁰ אבל ראשי היהודים הסיתו את הנשים הנכבדות היראות את אלהים ואת נכבדי העיר, ועוזרו רדיפה נגד שאול וברנבא וגרשו אותם מארצם. ⁵¹ השניים נערו לעברם את אבוק רגילים והלכו לאיקוניון; ⁵² ואולם התלמידים מלאו שמחה ורומ הקדש.

באיكونיון, בליסטרוה ובדרבי

וְךָ באיקוניון ניכנסו ייחדיו לבית הכנסת ודיברו באפן בז'ה שעם רב מון היהודים ומון הינוים האמינו.² אבל אלה מן היהודים שסרו להאמין עוזרו שנאה בלב הגויים נגד האחים.³ השנים ישבו שם זמו ורב ודברו באומץ לב על האדון, והאדון העיד לאשור דבר חסדו בעשותו אותן ומופתים דרכם.⁴ אז התפלגו תושבי העיר; אלה אחרי קבוצת היהודים ואלה אחרי השליחים.⁵ גויים ויהודים, יחד עם הקומדים ברואשם, קמו עלייהם להתעלל בהם ולסקל אותם,⁶ אך הם הבחינו בז'ה ונמלטו אל ערי ליקאוניה, ליסטרה ודרבי והסבירה,⁷ וברשו שם את הבשורה.⁸ בליסטרה ישב איש אחד רפה רגלים, פשח מבעון אמרו שלא הלה מימיון. הוא שמע את שאל מדבר. כשהabit בז'או וראה שיש לו אמונה להרפה,⁹ אמר בקול גדול: "קום על רגליך והזדקף!" הוא זינק והתהלך. ויראוות המון העם את המעשה של שאל נושא קולם ואמרו בלשון הליקאונית: "האלים יירדו אלינו בדמות אנשים",¹⁰ ולבירנבה קראו זיאוס ולשאיל קראו הרמס, כי היה ראש המדריכים.¹¹ הכהן של זיאוס, שהיכלו לפניו העיר, הביא פרים ועתרות אל השערים ורצה להקריב קרבנות הוא ומהמו העם.¹² וכך שמעו זאת שאל ובר-נבה השליחים, קראוו את בגדייהם. הם רצו אל תוכן החמון וצעקו:¹³ "אנשים, למה אתם עוזשים זאת? גם אנחנו בני אносם במווכם, ומברשרים לכם את הבשורה כדי שתפנו מון ההבלים האלה לאלהם חיים אשר עשו את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל הגויים לכלכת בדרכיהם.¹⁴ ובכל זאת בדורות הקודמים הרים לכל הגויים ללבשת בדרכיהם.¹⁵ לא חדל להעיד על עצמו במעשהיו הטובים, בתהו לנו גשם מן השמים ועונות פוריות, ובמלחו את לבותינו מזון ושםחה."¹⁶ וגם באמרם את הדברים האלה, בקשי מניעו מהמו העם להקריב להם קרבן.

¹⁹ יהודים מאנטצ'וּיה ומאיקוניון באו לשם. הם הסיטו את המון העם ורגמו את שואל באבניהם. לאחר מכן גוררו אותו אל מחוץ לעיר ביחסם אותו למת.²⁰ אבל כאשר הקיפוהו ה תלמידים קם והלך העירה. למחזר יצא עם בר-גנְבָא אל דרבי.

חרזה לאנטוכיה אשר בסוריה

²¹ הם בשרו את הבשורה בעיר ההייא ואחריו שהעמידו תלמידים רבים חזו אל ליסטרה וアイקוניון ואנטצ'וּיה;²² שם חזקו את לב התלמידים והאיצו בהם להזין לעמד באמונה, כי "דרך צרות רבות עליינו להכנס למלכות אלֵהים".²³ בכל קהלה מנו להם זקנים ולآخر שהתפללו וצמו הפקדו אותם ביד האדון אשר האמינו בו.

²⁴ הם עברו דרך פיסידה ובאו אל פומפילה,²⁵ ואחריו שהשミニעו את הדבר בפראי ירדן אל אטליה.²⁶ ממש הפליגו לאנטצ'וּיה, אל המקום שבו הפקדו בעבר לחסד אלֵהים לשם העבודה אשר השלימו.

²⁷ כשהגיעו בנסו את הקהלה וספרו את כל מה שעשו אלֵהים עליהם וכי פתח לאוגים את שער האמונה.²⁸ שם שבו ימים לא מעטים עם התלמידים.

היכnos בירושלים

טו במה אנשים ירצו מיהודה ולמדו את האחים שם לא ימולו בדת משה לא יוכלו להושא. ² לשואל ובר-גנְבָא היו דין ודברים לא מעתים עליהם, لكن החלט שואל ובר-גנְבָא ועוד פמה מהם יעלו לירושלים אל השליחים והזקנים בונגע לשאה זהאת.

³ הם שלחו לדרכם על-ידי הקהלה וכשעברו בפיניקה ובשורון ספרו על תשובה הגויים וגרמו שמחה גדולה לכל האחים. ⁴ בהגיים לירושלים נתקבלו על-ידי הקהלה והשליחים והזקנים, וספרו את כל מה שעשו אלֵהים עליהם. ⁵ אף מאמינים אחדים

מפת הפרוישים קמו ואמרו שציריך למול אותם ולצווותם לשמר את תורה משה.

⁶ התקנסו השליחים והזקנים לעין בדבר זהה.⁷ אחרי וכום ממשה קם כייא ו אמר להם: "אנשימים אחים, אתם יודעים כי מימים הראשונים בחרני אלהים מבנייכם כדי שמי ישמעו הגויים את דבר הבשורה ונאמינו.⁸ ואלהים היודע את הלבבות העיד עליהם בחתנו להם את רוח הקדש כשם שנחתנה גם לנו.⁹ הוא לא הבדיל כלל בינו לבנים, כי על-ידי האמונה טהר את לבבם.¹⁰ ועתה מודיע תנסו את אלהים לשים על כל צוاري ה תלמידים, על אשר גם אבותינו וגם אנחנו לא יכולנו לשאת? וארבעה, אנו מאמין שבחסד האדון ישוע המשיח נושענו, כמוונו בМОהם".

¹¹ כל הנאספים שתקו והטו און לבר-נבא ולשאל אשר ספרו אלו אותן ומוסיפים עשה אלהים על-יהם בקשר@gוים.¹² בשגמרו בספר הניב יעקב ואמר: "אנשימים אחים, שמעו אליו.¹³ שמעון ספר כיצד לראשונה פקד אלהים את הגויים לקחת מקרובם עם לשם.¹⁴ ולוואת מסכימים בדבר הנביאים, בכתב:

¹⁵ אחרי בן אישׁ ואקים את סכת דוד הנפלת והריסטיו אקים ובניתה,

¹⁶ למען ידרשו את יהוה שאירת אדם וכל@gוים אשר נקרא שמי עליהם. נאם יהוה עוזה כל אלה הנזדים מעולם".

¹⁷ על בן אני פוסק שלא להקשות על אותם אנשימים מן@gוים אשר שבים אל אלהים,¹⁸ אלא לכתב אליהם להמנע מטעמות אלילים ומזנות, מבשר הנחנק ומונחם.¹⁹ הרי למשה יש מדורות קדומות אנשימים המכריים אותו בכל עיר ועיר, ומידי שבת הוא נקרא בבתי הכנסת".

המכתב אל הקהילות שבקרוב הגויים

²² נתקבל על דעת השליחים והזקנים וכל הקהלה לשלח אנשיהם שנבחרו מקרבם אל אנטיווכיה, יחד עם שאול וברנבא – את יהודה, המכונה בר-שָׁבָא, ואת שילא אשר היו ממנהיגים בקרוב האחים.²³ את המכתב זה מסרו בידם:

"השליחים וזקני האחים דורשים בשלום האחים שמקרב הגויים באנטיווכיה ובסוריה ובkilיקיה.²⁴ הוזיאל ושמענו כי אחים מאתנו פעלו מבלתי שצינו אותם ובללו אתכם בדבריהם והביכו את נפשותיכם,²⁵ נתקבל על דעתנו זה אחד לשלח אליכם אנשים נבחרים יחד עם חביבינו בר-נבא ושואל,²⁶ אנשים אשר מסרו את נפשם למפני שם אדונינו ישוע המשיח.²⁷ לכן שלחנו את יהודה ואת שילא והם יגידו במו פיהם את אותם הדברים. נראה לנו הקדש שלנו שלא להטיל עליכם שום מעמסה נוספת מלבד הדברים הנוחצים האלה:²⁸ להמנע מזבחי אלילים ומדם, מבשר הנחנק ומונ הזנות. אם תשמרו מלאה תיטיבו לעשיות. שלום לכם".

²⁹ האנשים שלחו לדרכם. הם ירדו אל אנטיווכיה, בנסו את העם ומסרו את האגרת.³⁰ בשקראו האחים את האגרת נتمלאו שמחה על העදוד.³¹ יהודה ושילא, שהיו גם נבאים, עוזדו אותם במלים רבות וחזקו אותם. ³² הם שהיו שם זמן מסוים ואחרי כן שלחו אותם האחים בשלום אל שולחיהם.³³ שאול וברנבא נשארו באנטיווכיה, יחד עם רבים אחרים למדו ובשרו את דבר אלהים.

שאול וברנבא נפרדים

³⁴ לאחר כמה ימים אמר שאול לברנבא: "בוא נחזר ונבקר את האחים בכל עיר ועיר שהשמענו בה את דבר אלהים, ונראה מה מञכם".³⁵ ברנבא רצה לקחת אתכם גם את יוחנן המכונה מרקוס, אך שאול חשב שלא רצוי לקחת אתכם את זה שפרש מכם

בפמפליה ולא נתלה אליהם לעבודה.³⁹ הריב היה חריף עד כדי כך שנטףדו זה מזה. לך ברנבא את מרכוס והפליג לקפראיסון,⁴⁰ ושאלול בחר את שילא ויצא בדרך לאחר שהאחים הפסיקו להצד יהוה.⁴¹ הוא עבר בסוריה ובkilikya וחזק את הקהילות.

ТИМОТИוס נלווה אל שאול ושילא

ט הוא בא אל דרבי ולא ליסטורה. היה שם תלמיד אחד, טימומיטיאוס שמו, בן לאשה יהודיה מאמנגה ולאב יונני, ושם טוב לו בין האחים אשר בリストורה ובאיקוניון.³ אותו רצה שאול לצאת לדרכה. הואלקח אותו ובעגל היהודים שהיו במקומות בהם מל אותו, שבע הפלידיעו שאביו יונני.⁴ הם עברו בערים ומקרים להם שייש לשמר את ההלכות שפסקו השליחים והזקנים בירושלים.⁵ אז התroxko הקהילות באמונה ומספר המאמינים גדל מיום ליום.

החוון בטרוואס

הם עברו באזר פרגינה וגוליטה, כי רוח הקדש מנעה אותם מה להשמע את דבר אלהים באסיה.⁷ כשה באו אל מיסיה נסו ללבת אל ביתניה, אך רוח ישוע לא הינה להם.⁸ לפיקד עברו ליד מיסיה וירדו אל טרוזס.⁹ בלילה נראה חזון אל שאול: איש מקדוניה אחד נראה עוזם ומקבש ממנה, עבר אל מקדוניה ועזר לנו.¹⁰ מיד לאחר שראה את החזון השתקדלו לআ את אל מקדוניה, כי הבנו שאלהים קורא לנו לבשר להם את הבשורה.

בפיליפי: לידיה מקבלת את האמונה

י הפלגנו מטרואס ושלינו בנתיב ישר אל סמותריקה, ולמחרת אל נפוליס;¹¹ ממש אל פיליפי, עיר בבחל הראשון של מקדוניה ומוסבה רומית. בעיר זאת היינו בפה ימים.¹² ביום השבת יצאנו דרך שער העיר אל שפת נהר, אל מקום שחוינו בו למשך תקופה, וישבנו ודברנו אל הנשים הנאספות.¹³ הייתה שם אשה אחת יראת אלהים, לידה שמה, מזכרת ארגמן מון העיר

תיאטירה. היא שמעה והאדון פתח את לבה להקשיב אל דברי שאל. ¹⁵ אחרי שנטבלה היא ובני ביתה, פנתה בבקשה: "אם ראייתם אותי נאמנה לאדון, בזאו נא לבייתי להתאכسن בו." והיא שכונעה אותה.

הMASTER בפייליפו

¹⁶ פשה כלכנו פעם למקום התפללה פגשנו נערה אחת אחות רות נחשש, שעשתה הזו רב לאדוןיה בנוחות העtid. ¹⁷ איתה נערה הכלבה אחורי שאל ואחרינו וקראה: "האנשים האלה עבדי אל עליון והם מקרים لكم דרכ ישועה!" ¹⁸ כה עשתה ימים רבים. מאחר שהה טריד מאי שאל, פנה אל הרות ואמר: "אני מצווה עליך בשם ישוע המשיח, צאי ממנה!" באotta שעה יצאה הרות. ¹⁹ ראו אדוני הנערה כי אבדה תקנות לעשות רוחים, תפסו את שאל ואת שליא וסחו אוטם אל כפר העיר להעמידם לפניהם שליטונות. ²⁰ כשהבבאו אוטם אל השרים אמרו: "האנשים האלה מוערדים אנדרלמוסיה בעירנו. יהודים הם, ²¹ ומלאדים מנהגים שאסור לנו לקבלם ואסור לנו לעשותם, שכן רומיים אנחנו". ²² אז קם עליהם החמון באיש אחד והשרים קראו את בגדייהם מעלייהם וצוו להלכו. ²³ אחורי שהלכו אוטם מלכות ובזות השיליכו אוטם לפלא וצוו על הסוחר לשמרם היבט. ²⁴ עם הקבלת הפקדה השלים אוטם אל הפלא הפנימי ואת רגיהם סגר בסד.

²⁵ בבחוץ הלילה, בשעה ששאל ושליא התפללו ושרו שירי היל לאלים והאסירים מקשיבים להם, ²⁶ היתה פתאות רuidת אדמה חזקה עד כדי כה שישודות בית הספר הגדעוז, ובבת אחת נפתחו כל הדלתות וכל השירותות נתקו. ²⁷ הסוחר התעורר משנתו וקרןאה כי דלתות הפלא פתוחות שלף את חרבו ועמד להרוג את עצמו, בחשבו שהאסירים ברחו. ²⁸ אך שאל קרא בקול גדול ואמר: "אל תעsha שום רע לעצמך; כלנו פה!"

²⁹ הסוחר בקש שיעלו אור ומהיר פנימה, ובሩעדה נפל לרגלי שאול ושיילא.³⁰ כאשר הוציאו אותם אמר: "רבותי, מה עלי לעשות כדי להוציאו?"

³¹ השיבו ואמרו: "האמנו באדונך ישוע ותוציאו אתה ובני ביתך".

³² הם השמיעו לו את דבר האדון, וכל אשר היה באותו ביתו.

³³ באotta שעתليل ליה לך אותם ורוחץ אותם חבורותיהם, ומיד נטבל הוא וכל בני ביתו.³⁴ הוא העלה אותם אל ביתו, ערד שלחו לפניהם ושם מאד עם כל בני ביתו כי האמין באלהים.

³⁵ בפרק שלחו השרים את השוטרים לומר לסוחר: "שחרר את האנשיים מהם".³⁶ אמר הסוחר את הדברים האלה לשאול:

"השרים שלחו לשחרר אתכם. על בן צאו עכשו ולכו לשולם".

³⁷ אה שאול אמר להם: "הלוינו אותנו בפמבי ולא משפטו, אף כי אזהרים רומיים אנחנו; השליכו אותנו לפלא ועכשו הם רוצחים לנו אותנו בחשאי? לא ולא! שיבואו בעצם וויצוינו אותנו!"

³⁸ מסרו השוטרים את הדברים האלה לשרים, וכך שאור היללו שמעו שהם אזהרים רומיים החלו לפחד.³⁹ באו השרים ודברו על לבם; אחריו בן הוציאו אותם ובקשו מהם לצאת מן העיר.

⁴⁰ הם יצאו מון הכלא ובאו לביתה של לידיה, ולאחר שעשו את האחים ועוזרו אותם הילכו לדרךם.

בתסלוניקי

ה' הם עברו דרך אמפייפוליס ואפולוניה והגיעו אל תסלוניקי, מקום שהייתה בו בית הכנסת.² במנחגו נכנס שאול אליהם ושלוש שבתות דרש לפניהם מתוך הפתוגים³ כשהוא מסביר ומוכיח כי הפסיח היה צרייך לסייע ולקיים מן המתים, וכי "ישוע זה שאני מכריז לכם – הוא הפסיח".

⁴ מקצתם האמינו ונספחו אל שאול ושיילא, וכן גם הרבה יוננים יראין אלהים ונשימים נכבדות לא מעט.⁵ אבל היו יהודים שנתקמלאו קנאה. הם לקטו כמה אנשי בליעל מן השוק, ולאחר שהקיהלו

אֲסְפָּסֹוף עָזַרְוּ מִהוּמָה בָּעֵיר וְהַתְּקִיףּוּ אֶת בֵּיתוּ שֶׁל יִסּוּן לְחַפֵּשׁ
אֶת הַשְׁנִים וְלַהֲבִיאָם לִפְנֵי הָעָם.⁶ כִּיּוֹן שֶׁלֹּא מִצָּאוּ אָוֹתָם סָכָבוּ
אֶת יִסּוּן עַם כִּמָּה אֲחִים אֶל רָאשֵׁי הָעֵיר וְצַעֲקוּ: "הָאָנָשִׁים שְׁהַפְּכוּ
אֶת כָּל הַעוֹלָם בָּאוּ גַם לְכָאָנוּ"⁷ וַיִּסּוּן אֶרְחָ אָוֹתָם בְּבֵיתוּ. כֹּל אֵלָה
פּוֹעָלִים נִגְדֵּחַ קַחְיִ פְּקַדְיִ סְרִירִ אַמְּרִים שִׁישִׁ מֶלֶךְ אַחֲרָ – יִשּׁוּעָ.

⁸ כִּי הַסְּעִירָה אֶת הָעָם וְאֶת רָאשֵׁי הָעֵיר אָשָׁר שָׁמְעוּ זֹאת,⁹ וְהַלְלוּ
לְקַחְוּ עַרְבּוֹת מִיסּוּן וּמַהְשָׂאָר וְשַׁחֲרוּ אָוֹתָם.

בראה

¹⁰ בְּלִילָה מִבָּרוּ אֶחָדִים לְשַׁלֵּחַ אֶת שָׁאָלָה וְאֶת שִׁילָּא לְבְרָאָה,
וְכֹשְׁלָה הָגִיעוּ לִשְׁם נִכְנְסוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת. יְהוָה יְהוָה בְּרָאָה הָיוּ
אֲצִילְיָרוּתָה יוֹתֵר מִן הַיְהוּדִים שְׁבַתְּשֻׁלְּגִיקִי וְקִבְּלוּ אֶת הַדָּבָר בְּכָל
לֵב בְּשֶׁהָם בּוֹדְקִים יוֹם יוֹם בְּפִתּוּבִים אֶם הַדָּבָרים הַאֵלָה אָכְנוּ
כֵּה.¹² אֶזְעָן הָאמִינוֹ וּרְבִים מִהָּם וּכֹן גַם יְוּנִים לֹא מַעֲטִים, הַנּוּ נְשִׁים
נִכְבְּדוֹת וְהֵן גְּבָרִים.¹³ כִּשְׁנוֹדָע לְאָוֹתָם יְהוּדִים אָשָׁר בְּתַשְׁלִגִּיקִי פִּי
גַם בְּבְרָאָה מִשְׁמִיעַ שָׁאָלָל אֶת דָּבָר אֱלֹהִים, בָּאוּ גַם לִשְׁם וּוּזְרוּ
וְהַסִּתוּ אֶת הַמּוֹן הָעָם.¹⁴ מִיד שְׁלָחוּ אֶחָדִים אֶת שָׁאָלָל כִּדִּי שִׁילָה
עַד הַיּוֹם, אֵיךְ שִׁילָּא וּטִימּוֹתִיאָס נִשְׁאָרוּ שָׁם.¹⁵ מִלְּאוּ שֶׁל שָׁאָל
הַזְּבִילוּ אָוֹתוֹ עַד אֶתוֹנָה וּמִשְׁם הַלְּכוּ לְדָרְכֵם לְאַחֲרָ שְׁפָטוֹר לְהָם
הַזְּרָאָה בְּשִׁבְיל שִׁילָּא וּטִימּוֹתִיאָס – שִׁיבְזָאוּ אַלְיוּ בְּמַהְרָה.

באתונה

¹⁶ בְּאָשָׁר שָׁאָל חַפֵּה לְהָם בְּאֶתוֹנָה רָאָה אֶת הָעֵיר מֶלֶא אַלְילִים
וְרוֹחָן נִסְעָרָה בְּקָרְבָּוֹ. ¹⁷ הַוָּא דָבָר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת עַם הַיְהוּדִים וְעַם
יְרָאֵי הָאֱלֹהִים, וּמִדִּי יוֹם בַּיּוֹם דָבָר בְּכָבֵר הָעֵיר עַם הַמִּזְדְּבָנִים לִשְׁם.
¹⁸ גַם כִּמָּה פִּילּוּסְוּפִים מִן הַאַסְכּוֹלָה הַאֲפִיקוֹרִיסִית וּמִן הַאַסְכּוֹלָה
הַסְּטוֹאִית הַתּוֹפְחוּ אֶתָּו. יֵשׁ שְׁאָמְרוֹ: "מָה רֹצֶחֶת הַפְּטִיפְטִין הַזָּהָר
לֹוּמָר?" וְאֶחָרִים אָמְרוֹ: "נְרָאָה שַׁהֲוָא מְכַרְזֵי עַל אַלְים זְרִים", שְׁכַנּוּ
בְּשַׂר עַל יִשּׁוּעָ וְעַל הַתְּחִיה.¹⁹ הַם לְקַחְוּ אָוֹתוֹ וְהַבְּיאָוּהוּ אֶל גְּבֻעָת
הַמּוֹעֵצָה, הַאֲרִיוֹפָגָוס, וְאָמְרוֹ: "אֲפָקָר לְדִעַת מִה הַתּוֹרָה הַחְדָּשָׁה

הזאת שאתה מטעיף?²⁰ כי דברים מוזרים אתה משמע באזניינו. לנו רצוננו לידע מה בונת הדברים האלה.²¹ בעת ההיא כל אנשי אותה והזרים הגרים בה לא בלו את זמנם הפנוי אלא בסفور דברים חדשים או בשמיוחם.

²² עמד שאול באמצע הארץ פגוס ואמר: "אנשי אותה, בכל דבר רואה אני שיראי אלהות אתם מוד, כי אפשר עברתי והתבוננתי בקדשיכם מצאתי גם מזבח שכחוב עליו, לאל בלתי נודע. ובכן, את זה שעתם עובדים מבלי לדעת אותו, אותו אני מזכיר לכם:²⁴ האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו. הוא אדון השמים והארץ ואין הוא שוכן בהיכלות מעשה ידים;²⁵ גם אין ידי אדם משרותו אותו כאלו הוא זקוק לאיזה דבר, שהרי לכל הוא נותן חיים ונשמה וכל דבר.²⁶ מאדם אחד הוא יוצר את כל עממי בני אדם להושיבם על פניו כל הארץ, ויעיד זמנים קבועים וקבע את גבולות מושבם – ²⁷ למן יחפשו את האלים; אולי יגשוו אחורי וימצאו אותו, אף שעינו רחוק מכל האלים. ²⁸ הנה בו אנחנו חיים ומתרועעים וכחמים, כמו שגם אחד מאתנו. אהדים ממשוררים אמרו שגם אנחנו צאצאים.²⁹ ולכן בחיותנו צאצאי אללים אין אנו צריכים לחשב שהאלות דומה לזרב או לכף או לאבו, פסילי אמונה ופרי מחשבת אדם.³⁰ אללים אמרנו התעלם מעתות הבורות, אך בעת הוא מצוה על כל בני אדם בכל מקום לחזור בתשובה,³¹ שבען יעד יום לשפט תבל בצדך עלייך איש אשר מגה, והמציא הוכחה לפל בתקומו אותו מן המותים".

³² כי אשר שמעו על תחיית מתים, אחדים לגלו ואחרים אמרו: "נשמעו אותה בעניין זה עוד פעם".³³ אז יצא שאל מתוכם. ³⁴ אבל בפה אנשים הctrפו אליו והאמינו; בכלם דיונייסוס, מון השופטים של הארץ פגוס, ואשה אחת, דמריס שמה, ואחרים עמם.

בקורינטוס

וְ אחרי כן יצא שאול מאותנה ובא אל קוריינטוס.² שם מצא יהודי אחד ילד פונטוס, עקילס שמו, שלא מכבר בא מאיטליה עם פריסקילה אשתו, משום שקלודוס צוה על כל היהודים לעזוב את רומא.³ הוא בא אליהם ומאחר שהיה לו אותו מקצוע, עשית אהלים, התגורר אצלם ועבד אותם.⁴ ומיד שפט דבר בבית הכנסת ושבגעו היהודים והוא יונאים.
וְヶשלאו שילא וטימוטיאוס מפקדוני, שאול התמך לגמרי לדבר הבשורה והודיע להודים שהמשיח הוא ישוע.⁵ בין שהתנגדו ונתקפו נער את בגדיו ואמר להם: "דמותם בראשם. אני נקי. מעתה אלה לגויים".⁶ הלה שם ונכנס לביתו של איש ירא אלהים, טיטוס יוסטוס שמו, וبيתו סמוך לבית הכנסת.⁷ קריסופוס, ראש בית הכנסת, האמין באדונו והוא וכל בני ביתו, וגם קוריינטוס רבים כולם את הדברים האמינים ונטבחו.
וְبيلיה אחד אמר האדון אל שאול בחרוז: "אל תירא. דבר, אל תחש, כי אתה אני. איש לא יפגע בה ולא ירע לה, כי עם רב לי בעיר הזאת".⁸ ושאלול ישב שם שנה וששה חדשים והוא מלמד את דבר אלהים.

וְפאשר גליון היה נציג מדינת אכיה, חברו היהודים ייחדיו על שאול והביאוו לפניהם כס המשפט.⁹ אמרו: "האיש הזה מסית בני אדם לעבד את אלהים שלא בחוק".¹⁰ כשהתבונן שאול להתחילה לדבר אמר גליון אל היהודים: "יהודים, אלו היה פאו איזה פשע או מעשה נבלה, אזי, לפי שורת הගיון, הייתי מקבל אתכם בסבלנות".¹¹ אבל אם אלה שאלות על מלים ועל שמות ועל התורה שלכם – זה עניינכם. אני אינני רוצה להיות שופט בעניינים כאלה".¹² אז שלח אותם מלפני כס המשפט.¹³ תפסו כלם את סוסתניים, ראש בית הכנסת, והכווו לפניהם כס המשפט, אך לגליון לא היה אכפת.

חזה לאנטויוכיה

¹⁸ שָׁאוֹל שְׁהָה שֵׁם עַזְדִּים רַבִּים. אַחֲרֵי כֵּן נִפְרַד מִהָּאֶחָדים וְהַפְּלִיג בְּדַרְכּוֹ לִסְוִירָה יַחֲדָה עִם פְּרִיסְקִילָה וּעֲקִילָס, לְאַחֲרֵ שָׁגַנּוֹ אֶת שָׁעַר רַאשֵׂו בְּקָנְכְרָאָה בְּגַלְלָן גַּדְרָ שָׁגַנּוֹ. ¹⁹ הֵם בָּאוֹ לְאַפְּסָסֶס וְשֵׁם עַזְבָּ אֶת פְּרִיסְקִילָה וּעֲקִילָס. הֵוָא נִכְנַס לְבֵית הַכְּנָסָת וְדַבֵּר עִם הַיְהוּדִים. ²⁰ כַּשְּׁבַקְשָׁו מִמְּנוֹ לְהַשְּׁאֵר זָמָן וּבָיוֹתָר לְאֶתְסָפִים, אֶלְאָ נִפְרַד מֵהֶם וְאָמַר: עַזְדִּים אַשְׁׁוּב אֲלֵיכֶם, אָם יַרְצַח אֱלֹהִים. " הַפְּלִיג מִאַפְּסָס ²² וּלְאַחֲרֵ שְׁהָגַע לְקִיסְרִיה עַלְהָ לִירוֹשָׁלָם וּשְׁאֵל לְשָׁלוֹם הַקָּהָלָה. אַחֲרֵי כֵּן יַרְדֵּן לְאַנְטּוּרִיה, ²³ שְׁהָה שֵׁם זָמָן מָה וַיֵּצֵא וַיַּעֲבֵר מִמְּקוֹם לִמְקוֹם בָּאָזָר גַּלְעִידָה וּבָאָזָר פְּרִיגִיה כַּשְּׁהָוָא מִחְזַק אֶת הַתַּלְמִידִים.

אפולוס באפסוס ובקורינטות

²⁴ אֶל אַפְּסָס הַגַּע יְהוּדִי אֶחָד יַלְדֵי אַלְפְּסָנְדְרִיה וּשְׁמוֹ אַפְּולָס, אִישׁ־דָּבָרִים וּגְדוֹלָה בְּמִקְרָא. ²⁵ מַלְמָד הִיא בְּדַרְךָ הַאֲדוֹן, וּבְרוּתָה נִלְהָבֶת דָּבָר וּלְמַד הַיְטָב עַל־אֶזְדּוֹת יְשֻׁוע, אֶחָד יַדַּע רַק עַל טְבִילַת יוֹחָנָן. ²⁶ הֵוָא הַחַל לְדַבֵּר בָּאָמֵץ לְבָב בְּבֵית הַכְּנָסָת. כַּאֲשֶׁר שָׁמַעוּוּ אָוֹתוֹ פְּרִיסְקִילָה וּעֲקִילָס לְקַחְוּ אָוֹתוֹ אֲלֵיכֶם וְהַסְּבִירָוּ לוֹ אֶת דָּרָה אֱלֹהִים בִּיטָּר דִּינָק. ²⁷ כַּאֲשֶׁר רַצָּה לְלַכֵּת לְאַכְיָה עַזְדּוֹהוּ הַאֶחָדים וּכְתִבוּ לְתַלְמִידִים לְקַבֵּל אָוֹתוֹ. הֵוָא הַגַּע לְשֵׁם וְהַזְׂדּוֹהוּ הַאֶחָדים הַרְבָּה לְמַאמְנִים, ²⁸ כִּי בְּפָמְבִּי וּבְתַקְפֵּה הַזִּכְחָה לְיְהוּדִים וְהַרָּאָה עַל־יְדֵי הַכְּתוּבִים שְׁהַמְשִׁיחָה הוּא יְשֻׁוע.

שאל באפסוס

וּ בְּעֵת שְׁאַפְּולָס הִיא בְּקוּרִינְטָוֹס עַבְרָ שְׁאֹל בְּאָזָורִים הַעֲלִיּוֹנִים וְהַגַּע אֶל אַפְּסָס. הֵוָא מִצָּא כִּפְרָה תַּלְמִידִים ² וּשְׁאֵל אֹתָם: "הָאָמַם קְבָלְתֶּם אֶת רֹוח הַקְדֵּשׁ כַּאֲשֶׁר הָאָמַנְתֶּם?" הַשְׁבִּיבוּ לוֹ: "אָף לֹא שְׁמַעַנוּ שִׁישׁ רֹוח הַקְדֵּשׁ". ³ שְׁאֵל: "אָמַם כֵּן, אִיזּוֹ טְבִילָה נִטְבְּלָתֶם?"

²⁰ מִנְתָּרָה 22: לִירוֹשָׁלָם – יְרוֹשָׁלָם אֲינָה נִצְרָת כָּאן, אֶלָּא שַׁהְפָּעַל "עַלְהָ" רְמֹז עַל עַלְהָ לִירוֹשָׁלָם.

אָמַר שָׂאוֹל: "עֲבִילַת יוֹחָנָן".⁴ אָמַר שָׂאוֹל: "יְוָחָנָן הַטּוֹבֵל טְבִילָה שֶׁל תְּשׁוֹבָה, בָּאָמַרְוּ לְעַם שְׁיָאמִינָנוּ בָּזֶה שְׁיָבוֹא אַחֲרֵינוּ, כַּלּוּמָר, בִּישׁוּעָה".⁵ הַם שְׁמָעוּ וְנִטְבְּלוּ לִשְׁם הַאֲדֹון יְשֻׁועַ.⁶ בְּשֶׁסֶטֶם שָׂאוֹל אָתֶיךָ עַלְיכֶם, בָּאָה רוח הַקְּצֵשׁ עַלְיכֶם וְאָז דָבַרְוּ בְּלִשְׁוֹנוֹת וְהַתְּנַבְּאוּ.⁷ בְּלָם הַיּוֹ פְּשָׁנִים-עָשָׂר אִישׁ.

⁸ הַוָּא נִכְנֵס לְבֵית הַכְּנִסֶּת וְדָבַר בָּאָמֵץ לְבָב. בָּמַשָּׁךְ שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים טָעוּ וְשָׁכְנָעּוּ בְּעַנְיוֹן מִלְכֹות אֱלֹהִים.⁹ יִשְׁ שְׁהַקְשֵׁו לְבָבָם וּסְרָבוּ לְהַאֲמִין, וְדָבְרוּ רְעוֹת עַל הַדָּרֶךְ הַהִיא בְּאַזְנֵי הַקָּהָל. לְכוּ פָּרֶשׁ מִמֶּה בְּהַבְּדִילוֹ מִתּוֹכָם אֶת הַתְּלִמְדִים, וַיּוֹם יוֹם דָבַר בְּאָוָלָם הַמְּדִרְשׁ שֶׁל טִירְנוֹס.¹⁰ כִּי זֶה הִיא בָּמַשָּׁךְ שְׁנָתִים עַד שֶׁפֶל תּוֹשְׁבֵי אָסִיה הַיְהוּדִים וְהַיְנוּנִים שְׁמָעוּ אֶת דָבַר הַאֲדֹון.

בְּנֵי סְקוֹוֹה

יְוָאָלָהִים עָשָׂה גְּבוּרוֹת בְּלָתִי רְגִילּוֹת עַל-יְהִי שָׂאוֹל,¹¹ עד כִּי כִּי שְׁחוֹלִים נִרְפְּאוּ מִמְּחֻלוֹתֵיהם וְהַרְחֹוחֹת הַרְעֹות יִצְאוּ מֵהֶם כַּאֲשֶׁר הַוָּא אֶלְيָהִים מִטְּפָחֹת אוֹ סְנָרִים שְׁנָגְנוּ בַּעַזְרָ גּוֹפוֹ.¹² גַּם כִּמְהָה יְהוּדִים מִשּׁוֹטְטִים שְׁעַסְקּוּ בְּגַרְושׁ שְׂדִים נִסּוּ לְבִטְא אֶת שֵׁם הַאֲדֹון יִשְׁועַ עַל אֲחוֹזִי רְחוֹת רְעוֹת בְּאָמְרָם: "אַנְּנִי מִשְׁבִּיעַ אֶתְכֶם בִּישׁוּעָה אֲשֶׁר שָׂאוֹל מִכְרִיזׁ עַלְיוֹן!"¹³ הַעוֹשִׂים זֹאת הַיּוֹ שְׁבָעַת בְּנֵי שְׁלָקָה, כְּהֵן גָּדוֹל יְהוּדִי.¹⁴ הַשִּׁבְבָּה הַרְוֹם הַרְעָה וְאַמְרָה לְהָם: "אֵת יִשְׁועַ אָנִי מִפְּקַדְתָּה וּמִיהְוֶה שָׂאוֹל אֶנְיָן יְזֻעָת, אֵת מֵאַתְּמָם?"¹⁵ הַתְּנַפֵּל עַלְיכֶם הָאִישׁ בַּעַל הַרְוֹם הַרְעָה וּבְחִזְקָה רְבָה גָּבר עַלְיכֶם, עַד כִּי בְּרָחוֹ מִן הַבֵּית הַהְוָא עַרְפִּים וּפְצֹועִים.¹⁶ כִּי אָשֶׁר נִזְדַּע הַדָּבָר לְכָל הַיְהוּדִים וְהַיְנוּנִים תּוֹשְׁבֵי אֲפִסּוֹס, נִפְלֵ פְּחַד עַל בְּלָם וּנְתַגְּדֵל שֵׁם הַאֲדֹון יְשֻׁועַ.¹⁷ רַבִּים מִאַתְּמָם הָאָנָשִׁים שְׁקָבְלוּ אֶת הָאַמּוֹנָה בָּאוּ לְהַתְּנוֹדֹת וּסְפָרוּ אֶת מַעֲשֵׂיָם.¹⁸ רַבִּים שְׁעַסְקּוּ בְּכַשְׁוֹף אַסְפָּפוּ אֶת סְפִירֵיכֶם וּשְׁרַפוּ אֶתְכֶם לְעֵינֵי כָּל. חִשְׁבוּ וּמְצָאוּ שְׁמָחִים חֲמִשִּׁים אַלְפַּ מִטְּבָעֹת בְּסֶף.¹⁹ בְּגִבְוָרָה בְּזֹאת שְׁגִילָג וּגְבָר דָבַר הַאֲדֹון.

המהומה באפסוס

²¹ באָשֶׁר כֵּל זֶה נִגְמַרְתָּ, עַלְהָ בְּדֻעַתָּו שֶׁ שָׁאוֹל לַעֲבֹר דָּרָךְ מִקְדּוֹנִיהָ וְאַכְּבָה וְלַהֲמִשָּׁה בְּדַרְכָּו אֶל יְרוּשָׁלָם. אמר: "אַחֲרֵי שָׁאַבָּיהָ שֵׁם עַלְיָ לְרֹאֹת גַּם אֵת רֹומָא".²² הָוָא שָׁלָח אֶל מִקְדּוֹנִיהָ שְׁנִים מִן הַמְּשֻׁרְתִּים אָזֶן, אֶת טִימּוֹתִיאוֹס וְאֶת אַרְקְטוֹס, וְהָוָא עַצְמוֹ שָׁהָה זָמָן מִסִּים בָּאַסִּיה.

²³ בְּעֵת הַהִיא הִיְתָה מִהוּמָה לֹא קַטְנָה עַל-אֹדוֹת דָּרָךְ הַאֲדֹן,²⁴ בְּגַלְל צָרָךְ אָסְד, דָּמְטְרִיוֹס שְׁמוֹ, שְׁהִיה עוֹשָׂה תְּבִנּוֹת בְּסֶפֶר שֶׁל הַיכָּל אַרְטְּמִיס וּמִמְצָיא רֹוח לֹא מִבְטָל לְפֹזְעָלִים.²⁵ הָוָא בָּגָס אָזֶן עִם בָּעֵילִי הַמְּקַצְּזָעַ העֲבוֹדִים בָּאַזְתָּה מְלָאָכָה וְאָמָר: "חֶבְרִים, אַתָּם יוֹדָיעַם בַּיְמֵה מְלָאָכָה הַזֹּאת יִשְׁלַׁחְנוּ רָוח".²⁶ וְאַתָּם רֹאִים וְשׁוֹמְעִים שְׁלָא רָק בָּאָפְסוֹס אֶלָּא בְּמַעַט בְּכָל אַסִּיה שָׁאוֹל הַזֹּה שְׁכַנְעָה וְהַדִּים הַמָּנוֹן רַב בָּאָמָרָו שְׁאַלְים מַעֲשֵׂי יִדִּים אַינְם אַלְים.²⁷ אָבֵל לֹא רָק מְלָאָכָתָנוּ זֹאת עַלְוָלה לְהִיוֹת לְבָוֹא, אֶלָּא גַּם הַהִיכָּל שֶׁל הָאָלָה הַגְּדוֹלָה אַרְטְּמִיס עַלְולָה לְהַחְשָׁב לְאָפָס, וְהָיָא אָשֵׁר בְּלִא אַסִּיה וְכָל הָעוֹלָם עֲבוֹדִים אַזְתָּה גַּם תְּפִסֵּד אֶת גְּדַלְתָּה".²⁸

²⁸ כְּשֶׁמְעַם אַת דָּבָרִיו נִתְמַלְאָו זַעַם וְצַעַקְוָה: "גְּדוֹלָה אַרְטְּמִיס שֶׁל הָאָפָסִים!"²⁹ מִהוּמָה הַתְּפִשְׁתָּה בְּכָל הָעִיר וְהַתּוֹשְׁבִים רָצְוָה כְּאַישׁ אָחָד אֶל הַאמְפִּיתִיאָטוֹן כְּשָׁהָם סַוחְבִּים אַת גַּיּוֹס וְאַת אַרְיסְטְּרָכוֹס, שְׁנִי הַמִּקְדּוֹנִים חֶבְרִיו שֶׁל שָׁאוֹל לְמִסְעָה.³⁰ שָׁאוֹל רָצָה לְהַפְּגָס אֶל תֹּזֶה הַהְמֹן, אֲךְ הַתְּלִמְידִים לֹא הַגִּיחוּ לוֹ.³¹ גַּם כִּמְהָ מְרָאֵשִׁי אַסִּיה שְׁהִיוּ חֶבְרִיו שֶׁלְחוּ אֶלְיוֹ לְבָקֵשׁ מִמְּנוֹ שֶׁלָּא יִבְגַּס לְאַמְפִּיתִיאָטוֹן.³² בִּינְתִּים צַעַקְוָה אֶלְהָ דָּבָר אָחָד וְאֶלְהָ דָּבָר אַחָר, כִּי הַקְּהֵל הִיא נִבּוֹה וְרַבָּם לֹא יִדְעַו לִמְהָ הַתְּאָסְפוֹ.³³ אַנְשִׁים מִן הַהְמֹן הַסְּבִירָו מְשָׁהוּ לְאַלְכְּסַנְדָּר לְאַחֲר שְׁבִנִּי עַמוֹּ הַיְהוּדִים דְּתַקְוָהוּ קְדִימָה. הַנִּינְׁרָא אַלְכְּסַנְדָּר אֶת יִדוֹ וַיַּצְחַק לְהַשְׁמִיעַ לְהַמְּנוֹ דָּבָר הַגְּנָה,³⁴ אֲךְ כְּשֶׁהָבָחַינוּ שֶׁהָוָא יְהוּדִי רַעַם כָּלָם בְּקוֹל אָחָד וּבְמַשְׁךְ שְׁעִתִּים צַעַקְוָה: "גְּדוֹלָה אַרְטְּמִיס שֶׁל הָאָפָסִים!"³⁵ הַשְׁקִיט

מצביר העיר את העם ואמր: "אֶנְשֵׁי אַפְּסָוס, מִי מַבְנֵי אָדָם אֵינוֹ יָזֹע שְׂהִיר אַפְּסָוס מִפְּקָדָת עַל הַיכָּל אֲרַטְמִיס הַגְּדוֹלָה וְעַל צְלָמָה שְׁנִיפֵל מִן הַשְּׁמִים?"³⁶ מאחר שאין להכחיש זאת, עליכם להרגע ולא לעשות שום דבר נמהר. ³⁷ הנה הבאותם את האנשים האלה, שאינם שודדי מקדים אף לא מחללים את שם האלה שילכם. ³⁸ לבכו, אם יש לך טריוס ולאמנים אשר אותו דבר נגד מישחו, יש בתי משפט וייש שופטים; שיטענו זה נגד זה. ³⁹ אבל אם רוצים אתם מהו נסח, אז שיקרא באספה חקית. ⁴⁰ הרי עלולים אנו להיות מאושמים במחומרת היום הזה, מהומה ללא שום סבה, ולא יוכל לחתת נמק על התתקלות הזאת. ⁴¹ הוא אמר את הדברים האלה ושלח את הקה.

ensus למקדוניה וליוון

כ אחרי שפסקה המהומה קרא שאול לתלמידים ויעוזד אותם. הוא נפרד מהם ויצא לדרך אל מקדוניה. ² לאחר שעבר באזוריים בהם ויעוזד את התלמידים בדרכו עוד רבים, בא ליוון ³ יישב שם שלושה חברים. בשעה שלפליג לסוריה התנצל יהודי המקום להרעד לו, לפיכך החליט לשוב דרך מקדוניה. ⁴ נלווה אליו סופטروس בונפирוס איש בראה, אристרכוס וסקונדוס הפטוליניקים, גיוס הדרבי, טימומיטיאוס, וטיקיקוס וטרופימוס אנשי אסיה. ⁵ הלו הלו הלו לפניהו וחפו לנו בטראס. ⁶ אנחנו מפליליyi אחרי ימי הג המצאות ובאו אליהם לטראס בעבור חמשה ימים. שם נשארכנו שבעה ימים.

ביקורת בטראס ומשמעותם למייליטום

⁷ בראשון בשבוע נאספנו לבצע לחם. שאול, שעמד לצאת למחרת, דבר אליום והאריך את דברו עד חצות. ⁸ מנורות רבות היו בעיליה שנאספנו בה. ⁹ ובחור אחד, אוטיקוס שמו, ישב על אדן החלון כשהוא שוקע בתרדמה עצמה. כשהאריך שואל את דברו גברה עליו התרדמה ונפל מן הקומה השלישי למטה.

הם הריםו אותו מות. ¹⁰ אָבֶל שָׂאֹל יְרֵד, גַּהֲר עַלְיוֹ וּבְחִבְקָו אֶתְזָה אָמָר: "אֶל תִּבְהַלֵּג, נִשְׁמַתָּה בָּז". ¹¹ הַוָּא עַלָּה, בָּצָע אֶת הַלְּחָם וְאֶכְלָן. לְאַחֲר שְׁשׁוֹחַ אַתָּם שָׁעה אַרְכָּה, עַד אֶזְרָה הַבָּקָר, יָצָא לְדָרְכָו. ¹² וְהָם הַבְּיאוּ אֶת הַצּוֹרֵר חַי וְהַתְּנַחְמוּ מָאָד.

¹³ אַנְחָנוּ הַקְּדָמָנוּ לְעַלְוֹת לְאַנְיָה וְהַפְּלָגָנוּ אֶל אָסָס כִּדְיַי לְקַחַת שָׁם אֶת שָׂאָל; פֶּה קְבֻעַ, מִשּׁוּם שְׁהַתְּפַבּוּ לְהַגְּיעַ לְשָׁם בְּדֶרֶת הַיְבָשָׁה. ¹⁴ כַּאֲשֶׁר פָּגַשׂ אָזָנוּ בְּאָסָס לְקַחַנוּ אֶתְזָה וּבְאָנוּ אֶל מִטְילִינִי. ¹⁵ מִשְׁם הַפְּלָגָנוּ וְהַגְּעָנוּ לְמִחְרַת אֶל מָול בְּיוֹס. יוֹם אַחֲרֵי כֵּן עַבְרָנוּ אֶל סָמוֹס וּלְמִחְרַת בְּאָנוּ אֶל מִילִיטָזָס, ¹⁶ כִּי שָׂאָל הַחֲלִיט לְעַבְרָה בַּיּוֹם עַל-פְּנֵי אַפְּסָס כִּדְיַי שָׁלָא יַצְטַרֵּה לְשָׁהָוֹת בָּאָסִיה; זֹאת מִפְנֵי שְׁמָהָר בְּדָרְכָו – אָוְלִי יוּכֵל לְהִוָּת בִּירוּשָׁלָם בְּחֵג הַשּׁוּבּוֹת.

דברו של שאל אל זקני הקהילת אפסוס

¹⁷ מִמְּלִיטָזָס שָׁלָח אֶל אַפְּסָס וְקָרָא אֶת זָקְנֵי הַקָּהָלָה. ¹⁸ כַּאֲשֶׁר בָּאוּ אַלְיוֹ אָמָר לָהֶם: "אַתָּם יוֹדָعִים כִּי־צִד הַיִּתְיָא אֶתְכֶם בְּכָל עַת לְמִן הַיּוֹם הַרְאָשׁוֹן שְׁרָגֵלִי דָּרְכָה בָּאָסִיה. ¹⁹ עַבְדָּתִי אֶת הָאָדוֹן בְּכָל עַנְוָה וּבְדָמָעוֹת וּבְמִשּׁוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ עַלְיוּ בְּגַל נַוְכָּלִים מִבֵּין הַיְהוּדִים. ²⁰ לֹא נְרַטְעָתִי מִלְּהֹזִיעַ לְכָם כֹּל דָּבָר מוּעֵל וּמַלְלָמֵד אֶתְכֶם בָּרְבִּים וּבְכָל בֵּית וּבֵית, ²¹ בְּהָעֵדִים גַּם בִּיהוּדִים וְגַם בִּינוֹנִים לְחַזֵּר בַּתְּשׁוּבָה אֶל אֱלֹהִים וְלְהַאֲמִין בָּאֶדוֹנָנוּ יְשֻׁועַ. ²² וּעֲכָשָׂו הַנְּגָנִי הַוְּלָךְ לִירוּשָׁלָם כְּבוֹל בָּרוּם וְאַנְיִי יְזִיעַ מָה יִקְרָה לִי שָׁם, ²³ לְבַד מִזְהָה שְׁרוּם הַקְּדָשׁ מִצְהָרָה לִי בְּכָל עִיר וְעִיר וְאָמַרְתִּי שְׁפָכְלִים וְצְרוֹת מִצְפִּים לִי. ²⁴ אָוְלִם חַי אַנְמִים יְקָרִים לִי כָּל עַקְרָב וּבְלַבְדָּ שָׁאָשָׁלִים אֶת מְרוֹצָתִי וְאֶת הַשְּׁרוֹת אֲשֶׁר קְבָלָתִי מִאֶת הָאָדוֹן יְשֻׁועַ – לְהָעֵד עַל בְּשׂוֹרַת חֶסֶד אֱלֹהִים.

²⁵ וְכַעַת אַנְיִי יְזִיעַ כִּי אַתָּם כָּלְכָם, אֲשֶׁר בְּינֵיכֶם הַתְּהִלְכָתִי וְהַכְּרוֹזָתִי אֶת הַמְּלָכָות, لֹא תִּסְפּוּ עוֹד לְרָאֹת אֶת פְּנֵי. ²⁶ לְכָנוּ אַנְיִי מַעַיד בְּכָם הַיּוֹם הַזָּה שְׁנָקֵי אַנְיִי מַדְם כָּלְכָם, ²⁷ כִּי לֹא נְרַטְעָתִי מִלְּהֹזִיעַ לְכָם אֶת עַצְתְּ אֱלֹהִים כָּלה. ²⁸ הַשְׁגִיחַו עַל עַצְמָכֶם וּעַל כָּל הַעֲדר

אשר רוח הקדש שמה אֶתְכֶם לִמְנַהֲגִים בָּתוֹכוֹ, לְרֹעּוֹת אֶת קְהַלָּת אלֹהִים אֲשֶׁר קָנָה בְּדוּמוֹ שֶׁלֽוֹ.²⁹ אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁאָחָרִי צַאַתִּי יְבָאוּ בְּתוֹכְכֶם זָאָבִים עִזִּים אֲשֶׁר לֹא יִחְסֹסֶוּ עַל הַעֲדר,³⁰ וּמְקֻרְבָּכֶם יָקּוּמוּ אֲנָשִׁים דָּבָרִי תְּהֻפּוֹכוֹת לְהַטּוֹת אָחָרֵיכֶם אֶת הַתְּלִמְדִידִים. יְעַל בָּנוּ עַמְּדוּ עַל הַמְּשִׁמְרוֹ. זְכֻרוּ כִּי שְׁלוֹשׁ שָׁנִים, יוֹמָם וּלִילָה, לֹא חִדְלַתִּי לְהֹכִיחַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּדָמּוֹת. ³² וּעֲכֹשׂוּ אֲנִי מַפְקִיד אֶתְכֶם בִּידֵי אֱלֹהִים וּזְכָרָר מַקְדָּשׁוֹ; לוֹ הַפְּחַד לְבִנּוֹת אֶתְכֶם וְלִתְתַּחַת לְכֶם נִחְלַה בְּקָרְבָּן כָּל הַמַּקְדָּשִׁים.³³ לֹא חִמְדַתִּי אֶת כְּסֶפוֹ שֶׁל אִישׁ, גַּם לֹא אֶת זְהָבוֹ אוּלְבָנוֹשׁוֹ.³⁴ אֶתְכֶם עַצְמָכֶם יוֹדְעִים שִׁידִי אֱלֹהָה שְׁרָתוּ בְּעֵד צְרָבִי וּבְעֵד צְרָבִי הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר אָתִי.³⁵ בְּפֶלֶג הַרְאִיתִי לְכֶם כִּי בְּהַיוֹתֶתְנוּ עֲמָלִים כְּהֵן יִשְׁלַחְמָךְ בְּחַלְשִׁים וּלְזֹופֶר אֶת דָבְרֵי הַאֲדֹון יְשֻׁועַ, שְׁהָרִי הָוֹא אָמֵר יְטוֹב לְתַתְמַלְקָהִתִּי.

³⁶ אָחָרִי שָׁאָמֵר אֶת הַדְּבָרִים הָאֶלְهָה בְּרַע עַל בְּרַכְיוֹ וְהַתְּפַלֵּל עַם כָּלָם.³⁷ הַפְּלָל בְּכֹו בְּכֹי רַב, נִפְלָלוּ עַל צְוֹאָרִי שָׁאָול וּנְשָׁקוּ לוֹ,³⁸ וּבְיוֹתָר הַתְּעַצְּבוּ עַל הַדְּבָר שָׁאָמֵר – שְׁלָא יוֹסִיףָו עוֹד לְרֹאֹת אֶת פָּנָיו. אָחָרִי בָּנוּ לְוֹהָרוּ אֶל הָאֱנָיה.

המשך לרישום

כָּא לאחר שִׁנְפְּרָדָנוּ מֵהֶם הַפְּלָגָנוּ וּבְנִתְיָבָר יָשָׁר בָּאָנוּ אֶל קוֹס. לִמְחרָת בָּאָנוּ אֶל רַזְוֹס וּמְשָׁם אֶל פְּטָרָה.² שֶׁם מִצְאָנוּ אָנָה שְׁמָגְמַתָּה פִּינִיקִיָּה. נִכְנָסָנוּ לְאָנָה וּהַפְּלָגָנוּ.³ בְּדָרָה רְאָנוּ אֶת שְׁפִירִיקָנוּ וּצְבָרָנוּ עַל פְּנִيهָ פְּשָׁהִיא מִשְׁמָמָלָנוּ. הַמִּשְׁבָּנוּ בְּפֶסֶעֶל אֶל סְוּרִיה וּהַגְּעָנוּ אֶל צָור, כִּי שֶׁם פְּרָקוּ אֶת מִטְעָן הָאֱנָיה.⁴ מִצְאָנוּ תְּלִמְדִידִים וּיְשָׁבָנוּ שֶׁם שְׁבָעָה יָמִים. הַלְלוּ אָמְרוּ לְשָׁאָול עַל-פִּי הַרּוֹם שְׁלָא יַעַלְהָ לִירוּשָׁלָם.⁵ כְּאָשֶׁר תִּמּוֹ הַיָּמִים יִצְאָנוּ לְדַרְפָּנוּ וְהָם בָּלָם לֹו אָוֹתָנוּ עַם נְשִׁיחָם וַיְלִדֵּיהֶם עד מְחוֹץ לְעִיר. בְּחֹזֶק כְּרָעָנוּ עַל בְּרַכְיוֹ וְהַתְּפַלְּנוּ.⁶ אָחָרִי שְׁבָרָכוּ זֶה אֶת זֶה לְשָׁלּוּם וּנִכְנָסָנוּ לְאָנָה, הָם שָׁבוּ אִישׁ אִישׁ לְבִיתָוּ.

⁷כִּשְׁסִימָנוּ אֶת הַמִּשְׁעָן מֵצֹר הַגָּעֻנוּ לְעַפּוֹ. שָׁאַלְנוּ אֶת הָאֶחָדִים לְשִׁלּוּם וַיִּשְׁבְּנוּ אֲצָלָם יוֹם אֶחָד. ⁸לִמְחֻרָת יָצָאנוּ לְדָרְךָ וּבָאוּ לְקִיסְרִיהָ. שָׁם נִכְנָסָנוּ לְבֵיתוֹ שֶׁל פִּילִיפּוֹס הַמִּבְשָׂר, שַׁהְיָה אֶחָד מִן הַשְּׁבָעָה, וְגַרְנוּ אֲצָלוֹ. ⁹הָיוּ לוּ אַרְבָּע בָּנוֹת בְּתוּלוֹת שַׁהְיָוּ מִתְנַבְּאות. ¹⁰כַּשְׁהִיִּינוּ שָׁם יָמִים וּרְבִים יָרַד נְבִיא אֶחָד מִיהוּדָה, אֲגָבּוֹס שָׁמוֹ. ¹¹הָיוּ נִכְנָס אֲלִינָנוּ, לְקָח אֶת חִגּוֹרָתוֹ שֶׁל שָׁאוֹל וְלֹאַחֲרָ שָׁקָר אֶת רְגָלוֹ וַיַּדְיוּ שֶׁלֹּו אָמַר: "כַּה אָזְמָרָת רֹום הַקְּדֵשׁ: הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ הַחִגּוֹרָה הַזֹּאת, כַּה יִקְשְׁרוּ אֶתֵּנוּ הַיְהוּדִים בִּירוּשָׁלים וַיַּקְגִּירוּהוּ בִּידֵי הַגּוֹם".

¹²כִּי אָשֶׁר שְׁמַעְנוּ זֹאת הַפְּצִירָנוּ בֹּו, אֲנַחְנוּ וְגַם אֲנַשֵּׁי הַמִּקְומָם, שֶׁלֹּא יַעֲלָה לִירוּשָׁלים. ¹³אָה שָׁאוֹל הַשִּׁיבָה: "מָה אַתֶּם עוֹשִׁים? לְפָה אַתֶּם בּוֹכִים וּמִמְשִׁים אֶת לְבִי? הַרְגִּינִי מוֹכָן לֹא וּרְקִ לְהַאֲסֹר אֶלָּא גַם לְמוֹת בִּירוּשָׁלים עַל שֵׁם הַאֲדֹון יִשּׁוּעַ". ¹⁴הַזָּאִיל וְלֹא שָׁמַע לָנוּ חֲדָלָנוּ לְהַפְּצִיר בֹּו וַיֹּאמְרָנוּ "רְצֹונָ אֱלֹהִים יִעָשֶׂה".

¹⁵אַחֲרֵי הַיְמִינָה הַהֵם אָרְזָנוּ אֶת חַפְצֵינוּ וַעֲלִינוּ לִירוּשָׁלים. ¹⁶הַלְּכוּ אֲתָנוּ גַם תַּלְמִידִים אֶחָדִים מִקִּיסְרִיהָ. הַמִּבְיאוּ אֶתֵּנוּ אֶל קְפִרִיסָאִי אֶחָד, תַּלְמִיד וְתִיק וּשְׁמוֹ מַנְסֹזָן, כִּדִּי לְהַתְאַכְּסָנוּ אֲצָלוֹ.

שאלות אצל יעקב

¹⁷כִּשְׁבָּאָנוּ לִירוּשָׁלים קָבְלוּ אֶתֵּנוּ הָאֶחָדִים בְּשֶׁמֶחה. ¹⁸שָׁאוֹל נִכְנָס אֲתָנוּ לִמְחֻרָת אֶל יְעַקּוֹב, וְכָל הַזָּקְנִים נִכְחָוּ שָׁם. ¹⁹הָוּ שָׁאל לְשִׁלּוּם וּסְפָר בְּפִרְוטָה מָה שָׁעַשָּׂה אֶלָּהִים בְּקָרְבָּן הַגּוֹם דָּרְפָּכוֹ. ²⁰הָם שָׁמְעוּ וַיְשִׁבּוּ אֶת אֶלָּהִים. לְאַחֲרָ מִבְּנָוָה: "אַתָּה רֹאָה, אֲחִינוּ, בְּפָהָר רְבָבּוֹת יְהוּדִים נָהִיוּ מַאֲמִינִים וְכָלָם קְנָאִים לְתֹורָה! ²¹וְהָם שָׁמְעוּ עַלְיכָךְ שָׁאַתָּה מַלְמֵד אֶת כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּקָרְבָּן הַגּוֹם לְעַזְבָּ אֶת מֹשֶׁה, בְּאָמָרָה לְהָם שֶׁלֹּא לְמַול אֶת הַיְלִדִים וְלֹא לְנַהָגָ עַל-פִּי הַמְנַהֲגִים. ²²וּבָנָוּ מָה לְעַשְׂוֹת? לֹא סְפִיק יִשְׁמְעוּ

שְׁבָאתַת.²³ לְכָן עֲשָׂה אֶת מָה שָׁאַנְחָנוּ אָוֹמְרִים לֵךְ: יִשׁ לְנוּ אַרְבָּעָה אָנָשִׁים אֲשֶׁר נִדְרָ עַלְיָהֶם.²⁴ קָח אָתָם, הַשְׁהָר אַתָּם וְשָׁלָם בְּעֶדֶם כִּדְיַי שִׁיגְלָחוּ אֶת רָאשָׁם וְהִכְלִיל יְדָעוֹ שְׁהַדְבָּרִים אֲשֶׁר שָׁמְעוּ עַלְקָגָן אַיִם נְכוֹנִים, כִּי גַם אַתָּה בָּעֵצֶם שׁוֹמֵר אֶת הַתּוֹרָה.²⁵ זְבֻנוּגָעָל לְגֹזִים אֲשֶׁר נָהִיוּ מַאֲמִינִים בְּתָבְנוֹ וּפְסִקְנוֹ שְׁעַלְיָהֶם לְהַשְׁמָר מְזֻבָּחִי אַלְילִים, מִדְם, מִבְשָׂר הַנְּחַנָּק וּמִזְנוֹת.

²⁶ לְמִחרָת לְקָח שָׁאוֹל אֶת הָאָנָשִׁים וּנְטַהַר אָתָם. הוּא נִכְנָס לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ לְהַזְיעַ מְתִי יִשְׁלָמוּ יְמִי הַשְּׁהָרָה וַיָּקָרְבָּ קָרְבָּן בְּעֵד כָּל אֶחָד מִהֶּם.

שאל נער בבית המקדש

²⁷ סְמוֹךְ לְמִלְאָת שְׁבָעַת הַיּוֹם רָאוּהוּ יְהוּדִים מַאֲסִיחָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. הֵם הַסִּתוּר אֶת כָּל הַהְמָנוֹן, תִּפְסֹו אֶתְוֹ²⁸ וְצַעַקְוּ: "אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל, עָזָרוּ! זֶהוּ הָאִישׁ הַמְלָפֵד אֶת כָּל הָאָנָשִׁים בְּכָל מִקּוֹם נֶגֶד הַעַם הַזֶּה וּנֶגֶד הַתּוֹרָה וּמִקְוֹם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ יְוּנִים הַכְּנִיס אֶל הַמִּקְדָּשׁ וְחִילֵל אֶת הַמִּקְוֹם הַקְדוֹשׁ הַזֶּה".²⁹ זוֹאת מִשּׁוּם שְׁקָדָם לְכָן רָאוּ אֶת טְרוֹפִים אֲפֵסִי אֶתְוֹ בָּעֵיר, וְחָשַׁבּוּ שְׁשָׁאוֹל הַכְּנִיס אֶתְוֹ אֶל הַמִּקְדָּשׁ.

³⁰ כָּל הַעִיר רָגְשָׁה. הָאָנָשִׁים רָצְוּ יְחִיד, אָחַזְוּ אֶת שָׁאוֹל וְסַחֲבוּ אֶתְוֹ אֶל מְחוֹץ לְמִקְדָּשׁ וּמִקְדָּשׁ וּמִקְדָּשׁ נִסְגָּרוּ הַדְלָתוֹת.³¹ הֵם נִסְוּ לְהַרְגֵּז אֶתְוֹ, וְהַנְּהָה הַגִּיעָה יָדִיעָה אֶל מִפְקַד הַגְּדוֹד שְׁכֵל יְרוּשָׁלַיִם אֲחֹזָת מְהוֹמָה.³² מִיד לְקָח אֶתְוֹ חַילִים וּשְׂרִי מְאוֹת וּרְצֵן אֶלְيָהֶם. כְּרָאוֹתָם אֶת שַׁר הַאֱלֹף וְאֶת הַחַילִים חַדְלוּ לְהַכּוֹת אֶת שָׁאוֹל.³³ נִגְשָׁ שַׁר הַאֱלֹף וְהַחַזְיק בּוֹ. הֵוא צָוָה לְכַבֵּל אֶתְוֹ בְּשִׁתְיִ שְׁרִשְׁרוֹת וְשַׁאל מִיהוּ וּמָה עֲשָׂה.³⁴ פָּמָה אָנָשִׁים מִן הַהְמָנוֹן צַעַקְוּ דָּבָר אֶחָד וְאֶחָרִים צַעַקְוּ דָּבָר אֶחָר. בְּגַלְל הַמְּהוֹמָה לְאֵהָה יָכֹל לְבָרֵר בְּזֹדְאות מָה הַעֲנִין, לְכָן צָוָה לְהַבְיאָו אֶל הַמְצֹדָה.³⁵ כְּאֶשֶׁר הַגִּיעָה שְׁאַוְל אֶל הַמִּדְרָגוֹת נִשְׁאָו אֶתְוֹ הַחַילִים בְּגַלְל לְחַצְתַּהְמָנוֹן,³⁶ כִּי הַמָּנוֹן הַעַם הַלְּה אָתְרִיו וְצַעַק: "חִשֵּׁל אֶתְוֹ!"

שאול נושא את דברו אל העם

³⁷ בְּשַׁעַםְדוּ לְהִכְנִיס אֶת שָׂאוֹל לְמִצְוָה, אָמַר אֶל שֶׁר הַאֲלֵף: "הַאֲמַתְרַ לִי לֹומֶר לְךָ מִשְׁהָנוּ?"³⁸ הַאֲמַתְרַ הַמִּפְקֵד: "אַתָּה יוֹדֵעַ יְוָנִית?"³⁹ הַאֲמַתְרַ לֹא אָתָה הַמִּצְרֵי אֲשֶׁר לִפְנֵי זִמְנוּ מָה הַפִּימָמָר מְרֻד וְהַנְּגִיג אֶת אַרְבָּעָת אֶלְפִי הַסִּיקְרִים אֶל הַמִּדְבָּר?"⁴⁰ הַשִּׁיב שָׂאוֹל וְאָמַר: "אִישׁ יְהוּדִי אָנִי מַטְרוּס אֲשֶׁר בְּקִילִיקִיה, אָזֶרֶח שֶׁל עִיר לֹא נְחוֹתָה. אָנִי מַבְקֵשׁ מִמֶּה, תָּנוּ לִי לְדִבָּר אֶל הַעַם".

⁴⁰ הַוָּא הַרְשָׁה לוּ. עַמְדַּשְׂאָוּל עַל הַמִּדְרָגוֹת וְהַנִּיף אֶת יְדוּ אֶל הַעַם. כִּאֲשֶׁר הַשְׂתָּרָר שְׁקַט מְחֻלָּט נְשָׂאָוּ דָּבָר בְּשִׁפָּה הַעֲבָרִית וְאָמַר:

כָּבֵב לְפִנֵּיכֶם – ² כִּאֲשֶׁר שְׁמַעוּ אֶת מִדְבָּר אֶלְיָהָם בְּשִׁפָּה הַעֲבָרִית הַיְתָה שְׁתִּיקָּתָם עַמְקָה יוֹתָר, וְהַוָּא הַמִּשִּׁיחָ – ³ אִישׁ יְהוּדִי אָנִי, יְלִיד טְרוּס אֲשֶׁר בְּקִילִיקִיה, אָבֵל גְּדַלְתִּי בָּעִיר הַזֹּאת לְרַגְלֵי גַּמְלַיאֵל. חִנְכַּתִּי עַל-פִּי דָּקְדוּקִי תּוֹרָת אֱבוֹתֵינוּ וְהַיִתִּי קְנָאֵי לְאָלָהִים כְּמוּ בְּלָכְם הַיּוֹם. ⁴ רַדְפָּתִי אֶת הַדָּרָה הַזֹּאת עד מוֹת. בְּבִלְתִּי אֲנָשִׁים וָנָשִׁים וְהַסְּגָרָתִי אֶתֵּם לְבִתִּי בְּלָא, ⁵ דָּבָר שְׁגָם הַפְּהָנוֹ הַגָּדוֹל יְעַד עַלְיָה וְכָל הַסְּנָהָדרִין; מֵהֶם גַּם קִבְּלָתִי אַגְּרוֹת אֶל אֲחִינוּנוּ וְהַלְּכָתִי לְדִמְשָׁק לְעַצְר אֶת הַנִּמְצָאים שֶׁם וְלַהֲבִיאָם בְּכָבְלִים לִירוֹשָׁלָם כְּדִי שִׁיעַנְשָׁוֹ. ⁶ וְהַנְּהָה בְּשַׁהֲלָכָתִי וְהַתְּקַרְבָּתִי לְדִמְשָׁק, בְּשִׁעת הַצְּהָרִים בָּעָרָה, לְפָתָע פַּתָּאָום נְגָה סְבִיבִי אוֹר גָּדוֹל מִן הַשָּׁמִים. ⁷ נִפְלָתִי אֶרְצָה וְשִׁמְעָתִי קֹול אָזְמָר אֶלְיָהָ, שָׂאוֹל, שָׂאוֹל, לְמֹה אַתָּה רֹודֵף אֶתְּנִי?⁸ שָׁאַלְתִּי, יְמִי אַתָּה, אֲדוֹנִי?⁹ הַשִּׁיב וְאָמַר אֶלְיָה, אָנִי יְשֹׁוע מְנַצְּרָת אֲשֶׁר אַתָּה רֹודֵף. ¹⁰ הָאֲנָשִׁים שַׁחַיו אַתָּי אָמַנָּם רָאוּ אֶת הָאָור, אָךְ לֹא שְׁמַעוּ אֶת קֹלוֹ שֶׁל הַמִּדְבָּר אֶלְיָה. ¹¹ אָמְרָתִי, יְמִה עַלְיָה לְעַשׂוֹת, אֲדוֹנִי? וְהַאֲדוֹן אָמַר אֶלְיָה, יְקֻם, לֹהֵ אלְדִמְשָׁק וְשָׁם יָאַמֵּר לְךָ בֶּלְעָשָׂר יְעַד לְךָ לְעַשׂוֹת. ¹² מַאֲחָר שֶׁלָּא יָכַלְתִּי לְרֹאֹת מִפְּנֵי הַזָּהָר שֶׁל אֶתְּנִי הָאָור, בָּאֲתִי לְדִמְשָׁק בְּשִׁמְלָנוּ

mobilitim oteti b'id. ¹² איש אחד, חנניה שמו, איש חסיד על-פי התורה ושם טוב לו בקשר כל התושבים היהודים, ¹³ בא אליו ועמד לידיו. אמר אליו, שאול אחי, ראה שובי באotta שעשה ראייתו אותו. ¹⁴ הוסיף ואמר, אלהי אבותינו בחר בה לדעת את רצונו ולראות את האדיק ולשמע קול מפיו, ¹⁵ כי תהיה לו לעד אל כל בני אדם על הדברים אשר ראתית ושמעת. ¹⁶ ועכשו למה אתה מתמהה? קום, הטבל והתרחץ מחתהיך בקראך בשמו.

¹⁷ באשר חזרתי לירושלים והתפלתי במקdash היתה עלי יד-יהוה וראיתי אותו אומר אליו, הזרז זא מהר מירושלים, כי לא קיבלו את עדותך עלי. ¹⁸ ואני אמרתי, אדוני, הרי הם יודעים שאני השליך את הפאמינים בה לפלא והלקיים בבתי הכנסת; ¹⁹ ובאשר נשפה דם סטפנוס עדה – אף אני עמדתי שם בהסקמה למעשה ושמרתי את הבגדים של הורגנו. ²⁰ אך הוא אמר אליו, כי אני אשלח אותך הרחק – אל הגוים.

שאל מוכנס למצודה

²² עד לדבר זה הקשו אליו ואז הרימו קולם וקראו: "הסר מעל האדמה אחד שזכה! הוא לא ראוי לחיות!" ²³ הם צעקו, השליכו את בגדיهم והטילו עפר באוויר. ²⁴ בתגובה צוחה שר האלף להביאו אל תוך המזודה והזורה לחקר אותו במלקות כדי לברר מודיע צעקו עליו כה. ²⁵ אבל בעת שקשרו אותו ברכזות אמר שאול אל שר המאה קעומד לידי: "אם מטר لكم להקלות אזרח רומי ולא משפט?" ²⁶ שמע שר המאה, הלה אל שר האלף ואמר לו: "מה אתה עומד לעשות? הרי איש זה רומי!" ²⁷ בא שר האלף ואמר אליו: "הגד לי, האם אתה רומי?"

השיב שאול: "כן."

²⁸ אמר שר האלף: "אני בכספי רב קניתי את האזרחות הזאת."

"אבל אני נולדתי בה", אמר שאול.²⁹ באותו רגע הרפו מפנו האנשימים שעמדו לחקור אותו; אףלו שער האלף פחד בשובך כי הוא רומי וכי בבל אותו.

שאלות לפני הסנהדרין

³⁰ לאחר מכן, ביוון שרצה לידע נכונה מדוע האשימים בungi עמו, התריר את בבליו וצוה על ראשי הփנחים וכל הסנהדרין להתאסף. הוא הביא את שאול והעמידו לפניום.

ל הבית שאל בسانהדרין ואמר: "אנשימים אחיכם, אני במצפון נקי לגמרי התהלהקתי לפני האלים עד היום הזה".² אז צוה חנניה הכהן הגדול על העומדים לידיו להוכיחו על פיו. ³ אמר לו שאול: "עתיד אליהם להפנות אותה, קיר מטיח שבעמונתך! אתה יושב לשפט אותנו על-פי התרבות ומ什么地方 להוכיחני שלא בתורה?" ⁴ אמרו העומדים לידיו: "את הכהן הגדול לאלים אתה מחרף!" ⁵ השיב שאול: "אخي, לא ידעתי שהוא הכהן הגדול; הוא כתוב גשיא בעמך לא תאו!"

⁶ הוזיאל ושאלול ידע כי חלק מהם צדוקים וחלק פרושים הכוינו לפני הסנהדרין: "אנשימים אחיכם, פרוש בון-פרוש אני ועל התקווה לתחיית המתים אני נשפט!" ⁷ כאשר אמר זאת החלה התנaczות בין הפרושים לצדוקים ומהקהל נתפלג לשנים, ⁸ כי הצדוקים אומרים שאין תחיה ואין מלאה ואין רוחם, אך הפרושים מודים בכל אלה. ⁹ היתה המלח גזולה ואז קמו סופרים אחדים מפת הפרושים ויטענו בתהך: אין לנו מוצאים שום רוע באיש הזה. ואמ רום דברה אליו או מלאה [אל גלחם באלים]. ¹⁰ ההtanaczות גברה מאד ושר האלף חש שמא ישקעו את שאול. לפיכך צוה על החרילים לרדת ולחתוף אותו מתוכם ולהביאו אל המשפטה. ¹¹ בלילה נצב האדון על שאול ואמר: "התחזק! כמו שאתה עלי בירושלים לך עלייה להיעיד גם ברומא".

התנצלות להמית את שאל

¹² בבר קברו יהודים ייחד וקבעו עלייהם בשבועה שלא יאכלו ולא ישתו עד אשר יחרגו את שואל.¹³ מספר המשתתפים במזומה הזאת על ארבעים.¹⁴ הם באו אל ראש הכהנים ואל הזקנים ואמרו: "קבלנו עליינו שבועה שלא לטעם מואה עד שנהרג את שואל."¹⁵ ועכשו אתם והשנהדרין הגידו לשר האלף שיוריד אותו אליכם, אבלו שפונחתם לבור ביתר דיווק את עניינו, ואנחנו מוכנים להרוג אותו לפני שיגיע.

¹⁶ וכך שמע בן אחוטו של שואל על דבר המארב הלה ונכנס למצוודה והודיע לשואל.¹⁷ קרא שואל לאחד משרי המאות ואמר: "הבא נא את הבוחר הזה אל שער האלף, כי יש לו דבר להודיעו."¹⁸ הוא הביא אותו אל שער האלף ואמר: "האסיר שואל קרא לי ובקש מפני להbias אליך את הבוחר הזה, כי יש לו איזה דבר לומר לך."¹⁹ החזיק שער האלף בידו, הוביל אותו הצדה ושאל: "מה יש לך להודיע לי?"²⁰ השיב הבוחר: "ראשי היהודים נעצרו יחזקיו לבקש ממה להוריד מחר את שואל אל השנהדרין כאלו הם מתכוונים לחקור את עניינו ביתר דיווק.²¹ לכן אל נא תשמעם להם, כי יותר מאربعים איש מהם אורבים לו. הלו קבעו עלייהם בשבועה שלא לאכל ולא לשעות עד שיחרגו אותו וcutם הם מוכנים בaczפה להבטחה ממה".

²² שלח שר האלף את הבוחר במצוותו עליו: "אל תגיד לאיש שהזדעת לאי את הדבר זהה!"

שאלת מעבר לקיסריה

²³ הוא קרא לשני שרי מאות ואמר: "הכינו מעתים חילים כדי שייצאו בשעה תשע בלילה וילכו לקיסריה, וכן גם שבעים פרשים ומאותים נושא פידון,²⁴ ותנו בהמות להרכיב את שואל ולהbiasו בשלום אל פליקס הנציב".²⁵ כמו כן כתוב אגרת בזה הלשון: "כלodium ליסיאס אל הוד מעלתו הנציב פליקס – שלום".²⁶ את

האיש הזה תפְסֵר המון יהודי ועמד להרג אותו. באתי עם החילים וחילצתי אותו בהודע לי שהוא רומי.²⁸ הואיל וחילצתי לדעת מודיעו האשים אותו, הזרקתיו אל הסנהדרין שלהם ומצאתי ששהאשימו אותו בעניינים הנוגעים לתוכרם, אך לא היתה שום אשמה שתחייב מות או מאסר.²⁹ כאשר הגד לי כי נרכמת מזמה נגד האיש, שלחתיו אליך מיד וגם צויתי על מאישימים לומר לפניה מה שייש להם לומר עליו. היה שלום.

³⁰ על-פי הפקדה שצוו לחקו החילים את שאל והביאו בלילה לאנטיפטריס.³¹ למחמת הגיחו לפרשים להמשה אותו וחזרו למזכה.³² אללה באו לקיסריה, מסרו את האגרת לנציב והעמידו את שאל לפניו.³³ הנציב קרא את האגרת ושאל מאייה אזור מمثال הוא. כשמעו שהוא מקיליקיה אמר:³⁴ "אשמעו אתך כאשר גם מאישים יבואו הנה", וצונה להזכירו בארכמן הורדוס.

שאלת ומאשימים לפני הנציב

כ בעבר חמשה ימים ירד חנינה הכהן הגדל עם כמה זקנים ובעל-דברים אחד, טרטולוס שמו, והודיעו לנציב את טענתם נגד שואול.² לאחר שקרו לسؤال החל טרטולוס בתביעה ואמר:³ "הוא מלטה פליקס, שלום למכביר השגנו הזרות לך ותקונים נעשו למעון העם הזה בהשגחתך. בכל עת ובכל מקום אנחנו מקדמים זאת במלוא תוקה.⁴ אבל כדי שלא אוסיף להיות לך לטרוח, מבקש אני מפה לשמע אוטנו בחמלתה ונדבר בקצרה.⁵ מצאנו את איש זה בבחינת מגפה; מעורר מהומות בקרבת כל היהודים בכל הרים ומונигג של פת הנוצרים.⁶ גם נשא לחיל את המקדש, אך תפסקנו אותו.⁸ אם תחקיר אותו תוכל לדעת בעצמך מה כל הדברים שבהם אנחנו מאישימים אותו.⁹ גם היהודים העומדים שם הקבינו אותו, באמרם שכם הדברים.

¹⁰ רמזו הנטיב לשאול לדבר ושהואל השיב: "אני יודע כי שניים רבות אתה השופט של האופה הזאת,anco בבטחון אני מגן על עצמי בכל מה שנוגע לענייני.¹¹ יכול אתה להוכיח שלא עברו יותר משלדים-עשר يوم מזה שעלייתי לירושלים להשתתפות לאדני,¹² ולא בבית המקדש מצאוני מתוכך עם איש או גורם להתקפרעותה המונת, אף לא בכתבי בנסחת ולא בעיר.¹³ גם אינט יכולים להביא לך ראה לדברים שהם טוענים נגדי בעת.¹⁴ אבל את זה אני מודה לך: בדרך הנקראות בפיהם בית עוזב אני את אלהי אבותינו, ומאמין בכל הכתוב בתורה ובנביאים;¹⁵ וויש לי תקווה באלהים שתיהיה תחיה הוא של האזכירים והוא של הרשעים, דבר שוגם הם ממחפים לו.¹⁶ לכן אני גם מתאמץ שייהה לי מצפון נקי לפניהם ובני אדם בכל עת.¹⁷ והנה אחרי שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי וכן גם קרבנות,¹⁸ ובהבאי את אלה מצאוני במקדש לאחר שנטהרט; לא הייתי ברוך לא בהמון ולא במஹמה.¹⁹ אבל היו כמה יהודים מסאה וહלו היו צריכים לעמוד לפניהם ולהأشימני אם יש להם ממשו נגדי.²⁰ או שיגידו אלה אשר כאן, איזה עול מצאו בי באשר עמדתי לפניהם נזרנו –²¹ מלבד ההפך האחת הזאת שהכרזתי בעמידי ביניהם: יעל תחית המתים אני נשפט היום לפניכם".

²² פליקס, שהיתה לו זיקה ברורה על אותה דרכה, דקה את הדין בעניינם ואמר: "פאם ירד אליו ליסias שר האלך אקליט בנוגע לעניינכם".²³ הוא צינה על שער המאה לשום על שאלה מושמר, אך להקל עליו ולא למנוע איש מאנשיו מלשורתו.

שאול במאסר

²⁴ אחרי כמה ימים בא פליקס עם דרוסילה אשתו, שהיתה יהודיה. הוא שלח לקרוא לשאול ושם אותו על דבר האמונה במשיח ישוע.²⁵ בSHORTLY על האדק ועל לבוש היצר ועל הדין העתיד לבוא, פחד פליקס ואמר: "לה לעת עתה, אבל בשאומצא

לי פנאי אַקְרָא לְהּ".²⁶ באמרו זו את גם קוה ששאלות יתנו לו בסוף; לנו קרא לו פעמים רבות ושותח אותה.

²⁷ אחרי שנתיים ירש פורקיוס פסטוס את מקומו של פליקס. רצה פליקס להראות חסד לרישי היהודים ועצב את שאול במאסר.

פניה אל כס-משפט הקיסר

נה פסטוס הגיע למידנה ולאחר שלושה ימים עליה מתקירה לירושלים.² שם הודיעו לו רישי הכהנים וראשי היהודים את עניינם נגד שאול.³ הם הצביעו בו ובקשו מפניו שיעשה עמם חסד וישלח להביאו לירושלים, שכן הם התNELלו לו להרגו בדרך.⁴ השיב פסטוס ואמר: "שאול עצור בקיסירה ואני עומד לצאת לשם בקרוב.⁵ לכן ירדנו נא אתי בעלי הסמכות שבקם; ואם יש עוזן באיש, שייטענו נגדו".

⁶ הוא שהה שם לא יותר מאשר ימים. לאחר מבחן ירד לקיסירה ולמחרת ישב על כס המשפט וצוה להביא את שאול. ⁷ כאשר בא נצבו סביבו היהודים שירדו מירושלים, והאישינו אותו על עצמו ואמור: "לא חטאתי במאומה לחייב היהודים, אף לא למקדש ולא להיסר".⁸ אך פסטוס, בחרפוץ להראות חסד לרישי היהודים, פנה אל שאול ושאל: "האם אתה רוצה לעלות לירושלים ולהשפט שם לפניהם על הדברים האלה?"

¹⁰ ענה שאול: "לפניהם כס המשפט של הקיסר אני עומד ושם עלי להשפט. לא עשית עול לאף יהודי, וזהת גם אתה יודע היטב. ¹¹ אם אמ衲 גרמתי עול ועשיתי דבר המוכיח מות איינני מסרב למות. אבל אם אין מאומה במה שאתה מאמין אותה, איש לא יוכל להסיגני בידם. אל הקיסר אני פונה!"¹² נועץ פסטוס עם היועצים והшиб: "פנית אל הקיסר, אל הקיסר תילך".

שאול לפני המלך אגריפס

¹³ ימים מס'ר אחורי כו באו אגריפס המלך וברניקה לקיסריה לבקר את פסתוס.¹⁴ כربות ימי שהיתה שם ספר פסטוס למלך על-אוזות שאל ואמר: "יש איש אחד אשר פליקס השאיר אותו במאסר.¹⁵ כאשר הייתה בירושלים הודיעו לי הראש הכהנים וזקנין היהודים על-אוזתי ובקרו את הרשות.¹⁶ אמרתי להם שאין הרומים נזהגים להסגיר אדם נאשם בטעם יעמוד מול המאשימים ותגלו לו אפשרות להגנו על עצמו מפני ההאשמה.¹⁷ لكنם בשבאו יחד הנה לא התמהמהתי ולמחרת ישבתי על כס המשפט ואזכיר להביא את האיש.¹⁸ אז עמדו מאশמי ולא הביאו גנדו דבר מון בדברים הרעים שחשדתי.¹⁹ אך היו להם כמה חלוקי דעתות אותו על הדת שלהם ועל Aiזה ישוע שפט, אשר שאל טען שהוא Chi.²⁰ אני לא תטמאתי בחקירת העניים האלה ושאלתי אם הוא רוצה לעלות לירושלים ולהשפט שם על הדברים האלה.²¹ אך הוא הואיל ושאל ערדר כדי שישמרותו עד להחלטת הקיסר, צויתי לשומר אותו עד אשר אשלח אותו אל הzd מלכותו".

²² אמר אגריפס אל פסטוס: "גם אני חפצתי לשמוע את האיש".
השיב פסטוס: "מחר תשמע אותו".²³ למחרת באו אגריפס וברניקה ברוב הדור ונכנסו לאולם עם שרי הארץ ונכבד העיר, ופסטוס צזה להביא את שאל.²⁴ אמר פסטוס: "אגריפס המלך וכל האנשים הנמצאים אצנו, אתם זאת איש הזה אשר בגלו פנו אליו כל קהל היהודים, גם בירושלים וגם פה, וצעקו שאינו ראוי לחיות עוד.²⁵ אני נוכחות כי לא עשה شيء דבר מהшиб מות, אך מכיון שבקש להשפט לפניו הקיסר החלטתי לשלח אותו,²⁶ אבל אין לי שום דבר ברור בכתב עליו לאડוננו. וכן הבאתו לפניכם וביחוד לפניה, המלך אגריפס, כדי שיחסר ויהיה לי מה לכתב,²⁷ שהריה לא מתקבל על דעתך לשלהם אסיר בלי להודיע גם את האשמות המוחשיות לו".

שאול נושא את דברו לפני אגריפס

כָּנְ אמר אגריפס אל שאול: "נתנו לך ללמד זכות על עצמך".¹ הושיט שאול את ידו והחל להגנו על עצמו: ²"המלך אגריפס, חושב אני את עצמי למאשר על שאני מגן על עצמי לפניה היום בעניינו כל מה שהיהודים אחדים מאמשים אותי, ³ ביחסם משום שאיתה בקי בכל המנהיגים והשאלות שבקרב היהודים. לפיכך מבקש אני ממה לשמע אותך בארכידרומה.⁴ ובקו, כל היהודים יודעים את דרכי וכי מתקופת נוערי, מראשית ימי מגורי בקרוב עמי בירושלים. ⁵ הם הפירוני מתחלה – אם יאותו להעיר – ווידעים שחויתתי בפרוש על-פי הכת האדוקה ביותר של דתנו.⁶ ועכשו אני עומד למשפט על תקנות ההבטחה שהבטיתם אלהים לאבותינו,⁷ ההבטחה אשר שנימ-עשור שבטינו מקוים להגיעה להגשמה בעקבם את אלהים בדקות יומם ולילה. על-דבר התקונה הזאת, המלך אגריפס, יש יהודים המאשימים אותי.⁸ מדוע תהשבו לדבר לא יאמנו שאלהים מחייב מתים?⁹ אכן אני עצמי חשבתי כי מוחבת לי לעשות דברים רבים ונגד שם ישוע מנצרת,¹⁰ מה שגumption עשיתי בירושלים. קדושים רבים(Clactis) בברתי בלבד, על-פי הסמכות שקבלתי מאי ראי הכהנים, וכאשר הוציאו להורג הצבועים עם המחיבים.¹¹ פעמים רבות, בכל בתי הכנסת, הענשתי אותם ודקמתי בהם לנדר את שמם, ובשצף עמי עליהם רדפתי אותם אפלו עד ערים מחוץ לארץ.¹²

הילכתי לשם כה לדפשק עם סמכות ורשות מטעם ראשי הכהנים.¹³ ונהנה, אדוני המלך, בהיותך בדרכך, באהרים, ראייתך או רמי השמים, מבריק יותר מזוהר השמש, נוגה סביב לי ולהולכים Atkins. ¹⁴ בכלנו נפלנו ארצה ואני שמעתי قول אומר אליו בלשונו העברית, שאול, שאול, למה אתה רודף אותי? קשה לך לבעת בדרכנות. ¹⁵ שאלתה, מי אתה, אדוני? והאדון השיב, אני ישוע שאתה רודף.¹⁶ אבל קום ועמד על רגליה, כי לשם כך נראיתי

אליך – למנות אותך למשרת ולעד על דבר זה שראית אותך ועל הדברים שלשכם אראה אליך,¹⁷ בהצלי אותך מכם והגויים אשור אני שולח אותך אליהם¹⁸ לפकח את עיניהם, להшиб אותם מהשך לאור ומשלתו השטן לאלהים כדי שיקבלו על-ידי אמונה בי סליחת חטאיהם ונחלה בקרוב המקדשים.¹⁹ על כן, המלך אגריפס, לא התנדדתי לצאת למראה מכם השמיים,²⁰ כי אם הגדתי תחלה לאנשי دمشق, וכן גם בירושלים ובכל הארץ יהודה וגם לגויים – לחזור בתשובה ולפנות אל אלהים בעשׂותם מעשיהם ראויים לתשובה.²¹ בגין זה תפסוני יהודים במקdash ונסו להרוג אותי.²² ובஹיות האלים בעורי עד היום זהה, הריני עומד ומעיד לפני קטעים גדולים ואינני אומר דבר מלבד הדברים שהנביאים ומהשא אמרו כי עתדים הם לקרות:²³ שהמשיח ישב, יהיה ראשון לתחיית המתים ויבשור אור לעם ולגויים.

²⁴ ביש אמר את הדברים האלה להגנתו, אמר פסוטוס בקול רם: "אתה מושאע, שאול! הלמוד הרבה מביא אותך לידי שעון".

²⁵ השיב שאול: "איני מושאע, הוז מעלה פסוטוס, אלא דברים של אמת ושל טעם אני משמעי.²⁶ הרי המלך יודע את הענינים האלה ואני מדבר אליו בברחוון, שבנו אני בטוח שלא נעלם ממנה דבר מום בדברים האלה, כי לא בקרון זווית נעה זהה זאת.²⁷ המלך אגריפס, האם אין אתה בנבאים? אני יודע שאתה מאמין!"

²⁸ ענה אגריפס לשאול: "עוד מעט אתה משכנע אותי להיות ממשיך!"

²⁹ אמר שאול: "אם עוד מעט ואם עוד הרבה, תפלתי לאלהים שלא רק אתה אלא גם כל השומעים באותו היום, יהיו פמוני – רק בעלי הקבילים האלה".

³⁰ המלך והנציב קמו וכן גם ברניתה והיושבים אתם.³¹ אחריהם צאתם דברו זה אל זה ואמרו: "האיש הזה לא עשה שום דבר

המחיב מות או מאסר.³² אמר אגריפס לפסטוס: "האיש הזה היה יכול להשתחרר לולא פנה אל הקיסר."

המשך לRomanus

בנין כאשר החליט שוגיג לאיטליה מסרו את שואול עם כפמה אסירים אחרים לידי שר מהה גודוד הקיסרי, يولיוס שמו. נכננו לאניה אדרטימית, שעמده לנשען למקומות אשר לא רק חוף אסיה, והפלגנו. אתנו היה אריסטרכוס, מקדוני מתשלוני. למחורת הגענו לצידון. يولיוס נגן בנדיבות עם שואול והרשה לו לכאת אל חבריו ולהנות מעוזתם. משם הפלגנו ושטו על-ידי קפריסין בגל הרוחות הנגידות. עברנו ביום שפמולו לקיליקיה ובמפיליה ובאו אל מירה אשר בליקיה. שר המאה מצא שם אניה מאלכסנדריה שטmegמת פניה לאיטליה והעביר אותו אליה. שטו בימה ימים באטיות והגיעו בקשי רב אל מול קניתוס. מאחר שהרוח הנושבת הפרעה לנו, שטו על-ידי בرتים ועברנו על-פנוי בפי סלמוני. שטו סמוך לאי בקשי רב והגיעו למקום אחד שנקרא המגענים הטובים, קרוב לעיר לסיה.

מפניו שעבר זמן נבר והשיט בבר היה מסכו, שנו אפלו يوم הפורים כבר עבר, ההיר אותו שואול¹⁰ באמור: "אנשים, אני רואה של蹀ע צפוי נזק עם אבן וב לא רק למטען ולأنיה, אלא גם לחיננו". ואך שר המאה האמין יותר לרוב החובל ולבעל האניה מאשר לדברי שואול. הואיל והצמל לא התאים לעגינת חורף האיע הרבה להפליג משם, בתקונה שיוכלו להגיע לפניקס – נמל בرتה הponeה לדורם מערב ולצפון מערב – ולשהות שם בחורף.

תלאות ביום

¹³ רוח אנית נשבה מן הרים והם חשבו שיישגו את מטרתם; لكن הרימו עגנו ושטו סמוך ליבשה לאורה חוף ברתים.¹⁴ לאחר מכן קוצר נשבה מן האי רום סופה צפונית מזרחית הנקרה

איירקילון.¹⁵ פיוֹן שָׁהָאנִיה נְלַכֵּדָה וְלֹא יָכֹלָה לְשֹׁוֹט נֶגֶד הַרוּם, נְכַנְּנוּ וְנְסַחֲפָנוּ.¹⁶ בְּאֵשֶׁר עַבְרָנוּ עַל-יְדֵי אֶחָד, קֹדֶה שְׁמוֹ, הַצְלָחָנוּ בַּמְאָמֵץ רַב לְהַשְׁתִּילָט עַל הַסִּירָה הַגְּנָרָת.¹⁷ הַם הָעַלְיוֹ אָוֹתָה לְסִפּוֹן וְהַשְׁתִּמְשׂוּ בְּחַבְלִים לְחַגִּירָת דְּפָנוֹת הָאָנִיה; וּמַאֲחַר שְׁפָחָדוּ שָׁפָא יִשְׁחַפוּ אֶל חֹלוֹת סִירָטִיס, הַגְּמִיכָו אֶת הַמְּפָרָשׁ וְנְסַחֲפָוּ בְּאֶפְןָ זֶה.¹⁸ לְמַחרָת, בְּהִזְוֹנוּ מַטְלָטִים בְּחַזְקָה עַל-יְדֵי הַסֻּרָה, הַקְלָוּ מִמְשָׁא הָאָנִיה.¹⁹ אַחֲרֵי יוֹם נֹסֶף הַשְׁלִיכָו בְּמוֹזִידֵיכֶם אֶת צִיּוֹד הָאָנִיה.²⁰ הַזֹּאיל וְיָמִים רַבִּים לֹא הַזִּיעוּ הַשְׁמָשׁ וְהַכּוּבִים וְהַתְּחֻולָה סֻעָה חַזְקָה, אָפָסָה כָּל תְּקוֹהָ שְׁגַנְצָל.

²¹ אַחֲרֵי שְׁגַנְצָל זָמָן רַב מַאֲכָל, עַמְּד שָׁאוֹל בִּינֵיכֶם וְאמָר: "וּבְכָוֹן, תְּבָרִים, קִיה צָרִיךְ לְשָׁמָע בְּקֹולִי וְלֹא לְהַפְלִיג מִפְרָתִים וְלְהַגְּיעַ לִידֵי הַנּוּק וְהַאֲבָדוֹ הַזֶּה.²² וּעֲכֹשׁוּ אַנְיָמָץ לְכָם לְהַתְּעוֹדָד, כִּי לֹא תָּאָבֶד שָׁוֹם נִפְשָׁ מִכֶּם; רַק הָאָנִיה תָּאָבֶד;²³ כִּי בְּלִילָה נָצַב עַלְיָה מְלָאָךְ שֶׁל אֱלֹהִים אָשָׁר לוֹ אַנְיָשֶׁק וְאַוְתּוֹ אַנְיָעָבֶד –²⁴ וְאָמָר, יְאַל תִּפְחֹד, שָׁאוֹל, אַתָּה צָרִיךְ לְעַמְּד לִפְנֵי הַקִּיסָר, וְהַגָּה הָאֱלֹהִים בְּחַסְדוֹ חָנוּ לְךָ אֶת כָּל הַמְּפָלִיגִים אַתָּה:²⁵ וּבְכָוֹן, תְּבָרִים, הַתְּעוֹדָד! אַנְיָ בּוֹטָח בְּאֱלֹהִים שְׁבָמוֹ שְׁגַנְצָל מְרַאַר לִי פָוִ יְהִיה.²⁶ אָבֶל עַלְיָינוּ לְהַשְׁחֹרֶת אֶל אֵיזָה אֵי."

²² בְּחַצְzoת הַלִּילָה הַאֲרָבָּעָה-עָשָׂר, כְּשֶׁגַּחֲפָנוּ הַגָּהָה נֶהָנָה בִּים הַאֲדָרִיטִי, סְבָרוּ הַמְּלָחִים שָׁאָנוּ מַתְקָרְבִים לְאַיוֹז אַרְצָה.²⁸ הַם הַזְּרִידָוּ אָנָה וּמְצָאוּ שְׁהָעֵמֶק שְׁלֹזִים וּשְׁבָעָה מְטָרִים. אַחֲרֵי מְרַחְקָה מַדְדוֹ שְׁנִית וּמְצָאוּ עַשְׂרִים וּשְׁבָעָה מְטָרִים.²⁹ הַזֹּאיל וְחַשְׁשָׁוּ שְׁמָא גַּשְׁחָר אֶל אָזְוִרִי סְלָעִים, הַטִּילוּ אֲרָבָּעָה עֲגָנִים מִן הַצָּדָה הַאֲחוֹרִי שֶׁל הָאָנִיה וְהַתְּפִלְלוּ שִׁיאַיר הַיּוֹם.³⁰ כְּשֶׁגַּסְוּ הַמְּלָחִים לְבָרָם מִן הָאָנִיה וְהַתְּחִילוּ לְהַזְּרִיד אֶת הַסִּירָה אֶל הַיּוֹם בְּאַמְתָּלה שָׁהָם מַתְכּוּבִים לִמְשָׁך עֲגָנִים מַחְרָטוֹם הָאָנִיה,³¹ אָמָר שָׁאוֹל לְשֹׁרְהַמְּאָה וְלִחְילִים: "אִם אֵלָה לֹא יִשְׁאַרְוּ בָּאָנִיה לֹא תִּכְלְוּ אֶת הַגְּנָצָל."³² אָז חִתְכוּ הַחְילִים אֶת חֲבֵלי הַסִּירָה וְהַגִּיחוּ לָהּ לְפָלָל.

³³ עוד לפנִי אוֹר הַבָּקָר בְּקַשׁ שָׂאֹל מִכֶּל הָאָנָשִׁים שַׁיָּאֲכָלוּ, בְּאָמָרוּ: "הַיּוֹם כִּבְרֵר הַיּוֹם הַאֲרֻבָּעָה-עִשּׂר שָׁאַתּוּ מִמְשִׁיכִים וּמִחְכִּים בְּלֹא לְאַכְלָלְוּם. ³⁴ לְכֹן אָנִי מַבְקֵשׁ מִכֶּם לְאַכְלָל, כִּי זֶה נְחִזּוֹן לְהַצְלָתְכֶם, שֶׁכֵּן לֹא תַּאֲבִד שְׁעָרָה מַרְאָשׁוֹ שֶׁל אִישׁ מִכֶּם". ³⁵ לְאַחֲרֵי שֶׁאָמָר זוֹאת לְקַח לְחַם, הַזֹּהָה לְאֱלֹהִים לְעִינֵּי פֶּלֶם, בָּצָע וּהַחֵל לְאַכְלָל. ³⁶ הַפֶּל הַתְּעוּדָדוֹ וְגַם הֵם אֲכָלוּ. ³⁷ בְּסַךְ הַכָּל הִיּוּנוּ מַאֲתִים וּשְׁבָעִים וּשְׁשָׁנִים נְפָשָׁות בְּאֶנְיָה. ³⁸ אַחֲרֵי שֶׁאֲכָלוּ לְשַׁבָּע הַקְּלֹו מַעַל הָאֶנְיָה בְּהַטִּילָם אֶת הַחֶטֶת לִימָם.

היחלוות מן האניה

³⁹ בְּשַׁהְאֵיר הַיּוֹם לְאַהֲרֹן אֶת הָאָרֶץ, אֲזֵה הַבְּחִינוֹ בְּמִפְרָץ עַם חֹזֶף חֹזֶף וּהַחְלִיטוּ לְהַשִּׁיעַ אֶת הָאֶנְיָה לְשָׁם, אֲםִם אִפְּשָׁר. ⁴⁰ הֵם גַּתְקוּ אֶת קְשָׁרֵי הַעֲגָנִים וַיַּעֲזֹבּוּ אֶתְכֶם בָּינָם. יָחִיד עַם זוֹאת הַתִּירּוֹ אֶת הַחְבָּלִים שֶׁל הַהֲגָנָים, פָּרְשׁוּ אֶת הַמִּפְרָשׁ הַקְּדָמִי אֶל הַרְומָם וּכְבוּנוּ אֶת הָאֶנְיָה אֶל הַחֹזֶף. ⁴¹ אָז הָגִיעוּ לִמְקוֹם בֵּין זָרְמִים וּהַעֲלָוָה אֶת הָאֶנְיָה עַל שְׁرָטוֹן. הַחֲרֻטוּם נִתְקַע וּנְשַׁאֲר קָבוּעַ בָּمְקוֹמוֹ, אֶבֶל הַיְּרִכּוֹת נִשְׁבְּרוּ מִעֵצֶם הַגְּלִים.

⁴² בְּגֹנֶת הַחְלִילִים הִיתָּה לְהַרְגֵּן אֶת הַאֲסִירִים, כִּדְיַי שֶׁלֹּא יִשְׁחַח אִישׁ מִהָּם וּמִפְלָטָה. ⁴³ אֲזֵה שֶׁר הַמְּאָה רָצָה לְהַצִּיל אֶת שָׂאֹל וּהָנִיא אֶתְכֶם מִפְנוּנָתָם. הַזָּהָא צָנָה שְׁהִיּוֹדָעִים לְשִׁחוֹת יַקְפָּצָו רַאשׁוֹנִים וַיַּגְעִעוּ אֶל הַיְּבָשָׂה, ⁴⁴ וּהַיְּתָר, שִׁיעַשׂוּ זֹאת חֲלָקָם עַל קְרָשִׁים וְחֲלָקָם עַל חֲפָצִים מִן הָאֶנְיָה. בְּדַרְךָ זֹאת נִחְלַצּוּ בְּלֹם אֶל הַיְּבָשָׂה.

השהיה במלטה

נַח אַחֲרֵי שִׁנְאַלְנוּ הַתְּבִרּוּ לָנוּ כִּי שֵׁם הָאֵי מַלְטָה. ² הַתּוֹשְׁבִּים, שֶׁלֹּא הָיו יְוּנִים, נִגְּנוּ בָּנוּ בְּנִדְיבּוֹת בְּלֹתִי רְגִילָה, כִּי הַדְּלִיקוּ אֲשֶׁר בְּגַלְל הַגְּשָׂם הַיּוֹדֵר וּמַהְקָרֵר וְקִבְּלוּ אֶת כָּלָנוּ. ³ שָׂאֹל אָסָף מִלּוֹא יְדֵיו שְׁבָרִי עֲנֵפִים וּכְשָׁשִׁים אֶתְכֶם עַל הָאֵשׁ יְצָא מִתּוֹכְכֶם אַפְעָם, בְּגַלְל הַחָם, וּנְצַמֵּד אֶל יְדוֹ. ⁴ רָאוּ הַתּוֹשְׁבִּים אֶת הַחִיה תַּלְמִיה עַל יְדוֹ וְאָמְרוּ זֶה אֶל זֶה: "אִיּוֹ סְפָק שְׁהָאִישׁ הַזֶּה רֹצֶחֶן. נִצְלָן מִן הַיּוֹם, אֲזֵה

הצדק לא הניתן לו לחיות".⁵ אבל שאל נער את החיה אל תזעך האש ולא נזק כלל.⁶ הם צפו שגופו יתנפח או שייפל מות פתאום. חכו שעיה ארבה וראו שלא קרה לו שום רע; שננו דעתם ואמרו שהוא איל.

סמןך לאותו מקום היז שודתיו של ראש האי, פובליוס שמו. הוא קיבל אותו וארח אותו בקידות שלושה ימים.⁸ אותה עת שכב אביו של פובליוס כשהוא סובל מהם ודיינטריה. שאל נכנס אליו, התפלל וסמה זיקו עליו ורפא אותו.⁹ אחריו בן באו גם יתר החולים אשר באו ונרפאו.¹⁰ הם בבדו אותו במחאות בבוד ובפות וכשעמדו להפליג נתנו את האספהה הנוחוצה.

מלטה לרומא

¹¹ אחריו שלושה חדשים עליינו על אניה אלכסנדרית נושאת סמל האלים התאומים, שהמתינה כל החורף בא. ¹² ירדנו בסירקוז. ונשארכנו שם שלושה ימים.¹³ משם שטנו הלאה והגענו לרוגיאום. يوم אחד אחריו בן נשבה רוח דרומית ולמחרת באננו אל פוטיאול. ¹⁴ מצאנו שם אחים ונתקבשנו להשאר אותם שבעה ימים. באננו לרומא. ¹⁵ האחים אשר שם שמעו עליינו ויצאו לקראתנו עד לכבר אפיקוס ושלשת הפונדקאים. בשורהו אותו שאל, הודה לאלהים והתעויד.

שאל ברומא

¹⁶ באננו לרומא ושם התר לשאל להתגורר לבדו עם חיל שומר עליוו. ¹⁷ אחריו שלושה ימים הזמן שאל את ראשי היהודים. באשר התבוננו יחד אמר להם: "אנשימים אחים, אני לא עשית דבר נגדכם או נגד מנהגי אבותינו ובכל זאת גמיסתי באסир מירושלים לידי הרומים". ¹⁸ הלו חקרו אותו וכשלא מצאו בי שום אשמה מות התבוננו לשחררני. ¹⁹ אבל ראשי היהודים התבוננו ולבו נאלצתי לפנות אל הקיסר – לא שיש לי ايיה דבר

להאשים בו את עמי.²⁰ מושום כה בקשתי לראות אתכם ולדבר עמכם, כי בכלל תקوت ישראלי אני אסור בקבל הזה.

²¹ השיבו ואמרו לו: "לא קיבלנו אגרות על-אזרחות הארץ יהודה, אף לא הגיע איש מון האחים והודיע אן דבר משה רע עלייה. ²² אבל מון קראווי ששמע מפה מה דעתך, כי ידוע לנו שבעל מקום מתנגדים לפת הזהות."

²³ הם קבעו אותו מועד וביום שנקבע באו ורבים עוד יותר אל מקום מגוריו. הוא העיד מהבקר עד הערב והסביר להם את מלכות האלים, והוכיח להם על-אזרחות ישוע מтворת משה ומון הנביאים.²⁴ יש שהשתכנעו מדבריו ויש שלא האמיןו.²⁵ הם לא הספיקו איש עם רעהו וחלכו לדרכם לאחר ששאל אמור להם: "היטב דברה רוח הקדש לאבותיכם בפי ישעיהו הנביא לאמר:

²⁶ אלה ואמרת לעם הזה:
שמעו שמווע ואל-תבינו
וראו ראו ואל-תടעו;

²⁷ השמן לבהעם הזה;
ואזניו הכאב ועיניו השע;
פודיראה בעיניו ובازניו ישמע
ולבבו יבין ושב ורפא לו.

²⁸ לכן שיהא ידוע לכם כי אל הגאים נשלחה תשועת אללים והם ישמעו.

²⁹ שאל ישב שננים תמיינות בדירה ששוכר לו, וקבל את כל הבאים אליו. ³⁰ הוא הכריז את מלכות האלים ולפיד על-אזרות האדון ישוע בלי כל פחד ובאי מפריע.

אגרת שאל אל הרומים

מבוא

מאות שאלות, עבד המשיח יושוע, אשר נקרא להיות שליח
ויחד לבשורה אליהם,² בשורה שאלהים הבטיח מתקדם בפי
גביאיו בכתבבי הקדש,³ על-אוזות בנו, יושא המשיח אדוננו,
שלפי הבהיר מוצאו מזען דוד⁴ ולפי רוח הקדש הפגן שהוא בר-
אללים בגבורה בתחיתו מן המתים.⁵ דרכו קבלנו חסד ושליחות
להביא לידי ציות שבאמונה בכל האמות למעון שמנו;⁶ בינויהם גם
אתם קרואו יושא המשיח.

ובכן, אל כל אהובי אללים ברומא הנקראים להיות קדושים:
חסד ושלום لكم מאיות האלים אבינו והאדון יושא המשיח.
⁸ ראשית, אני מודה לאלהי על כלכם באמצאות יושא המשיח,
מושם שדבר אמוןתכם נשמע בכל הארץ.⁹ זה אללים אשר אני
עובד אותו ברוחני בהכריז את בשורת בנו, הוא עד כי לך שאני
מציר אתכם ללא הרף בתפלותי,¹⁰ ומבקש אני תמיד כי אצליכם
פעם באיזה אופן יהיה לך אללים, אם ירצה אללים,¹¹ שבע
אני נכוף לראותכם כדי לחלק עמכם מטבח ווחנית לחזוקכם;
¹² כלומר, שנთעוויד ייחדיו באמונה המשתקפת לכם וגם לי.¹³ איינני
רוצה שיעלט מכם, אחוי, שפעמים ובנות התפונתי לבוא אליכם,
כדי שגמ בקרבתכם ואכל לעשות פרי בקרוב יתר הגויים, אך עד
כה נמנע ממעני לבוא.¹⁴ חיב אני לילינס וגם לבני עמים אחרים,
לבני תרבות וגם לחסרי תרבות.¹⁵ משום לכך ברצוני לבשר את
הבשורה גם لكم הנמצאים ברומא.

כח הבשורה

¹⁶ אַיִלְנִי בֹּשֶׁ בְּבָשָׂרַת הַמְשִׁיחַ, שְׁהָרִי הִיא כַּחֲאָלָהִים לְהַשְׁיעַ
אֶת כָּל מֵשְׁמָאַמְּן, אֶת הַיְהוּדִי בְּרִאשׁוֹנָה וְגַם אֶת הַלְאִיּוֹדִי;
¹⁷ בַּכְּבָה צְדָקַת הָאֱלֹהִים מַתְגִּילַת מִתּוֹךְ אֶמְוֹנָה לְתַכְלִית אֶמְוֹנָה,
כַּפְטוֹב: "וַצִּדְיק בְּאֶמוֹנָתוֹ יִחִי".

ההתקשרות לאמת ותוצאותיה

¹⁸ וְאַמְנָם זַעַם אֱלֹהִים נָגֵלָה מִן הַשְׁמִים עַל כָּל עֲוֹלָתָם וּרְשָׁעָתָם
שֶׁל בְּנֵי אָדָם הַמַּעֲבָדִים בְּרִשְׁעָתָם אֶת הַאֲמָת; ¹⁹ כִּי מִה֣ שָׁנוֹדָע
עַל אֱלֹהִים גָּלוּי בְּקָרְבָּם, שְׁהָרִי אֱלֹהִים גָּלוּה לָהֶם. ²⁰ הַלָּא עֲצָמוֹתָו
הַגְּעֻלָּת, הִיא כַּחֲזִיכָּה וְאֶלְهָותָו, נְרָאִית בְּבָרוֹר מִאָז בְּרִיאַת
הָעוֹלָם בְּהַיוֹתָה נְתַפֵּסָת בְּשֶׁל בְּאַמְצָעָות הַדְּבָרִים שְׁנִירָאוּ. לְכָנּוּ
אֵין לָהֶם בְּמִה לְהַצְטִידָק, ²¹ שְׁהָרִי לִמְרוֹת שִׁיוֹדָעִים הֵם אֶת אֱלֹהִים
לֹא כְּבָדו אֶתְהוּ בְּרָאוֹי לְאֱלֹהִים, אֶף לֹא הַזָּדוֹ לוֹ, אֶלָּא נְתַפֵּסָו
לִמְחַשְּׁבַת הַבָּל וּנְטַמֵּיטָם לִבָּם הָאוֹיֵל. ²² הֵם הַתִּימְרוֹ לְהִיּוֹת
חַקְמִים, אֵיךְ נָהִיוּ לְכִסְילִים ²³ וּנְהִמְרוֹ אֶת כְּבוֹדוֹ שֶׁל אֱלֹהִים בְּלִתי
חוֹלֵף בְּדִמּוֹת צְלָמוֹ שֶׁל אָדָם בְּרוֹ-חַלּוֹף וּבְדִמּוֹת צְלָמֵי עוֹפּוֹת, חִיוּת
וּרְקַשִּׁים. ²⁴ לְכָנּוּ מִסְרָם אֱלֹהִים לְטַמָּא בִּידֵי תָּאוֹת לִבָּם, לְחַלֵּל
אֶת גּוֹפָם בִּינָם לִבְיוֹן עֲצָמָם – ²⁵ אַנְשִׁים שְׁהִמְרוֹ אֶת אֲמָת הָאֱלֹהִים
בְּשִׁקְרָה וּכְבָדוּ וּעֲבָדוּ אֶת הַגְּבָרָא בָּמְקוֹם אֶת הַבּוֹרָא הַמְּבָרָךְ
לְעוֹלָמִים. אָמֵן. ²⁶ מִשׁׁוּם כֵּה הַסְּגִירִים אֱלֹהִים לְתַשּׁוּקָת בְּזִוּוֹת,
עד כִּי אָפָלׁוּ נְשִׁיחָם הַחְלִיפָוּ יִחְסִים טַבְעִים בְּבָלִתי טַבְעִים.
²⁷ וְכָנּוּ גַם הַגְּבָרִים נְטַשׁו אֶת הַחִסִּים הַטַּבְעִים עִם הַגְּשִׁים וּבְעָרוֹ
בְּתָאוֹה זוּ אֶל זוּ; גַּבְرִים עָשׂוּ תֹּועַבָה בְּגַבְרִים וּכְבָלוּ בְּגַפְסָם
אֶת הַגְּמֹול הַרְאוּי לְקַטְנָה שֶׁלָּהֶם. ²⁸ וְכִיּוּ שֶׁלָּא חַשְׁבוּ לְכָנּוּ לְהַכְּרִיר
בְּאֱלֹהִים, הַסְּגִירִים אֱלֹהִים לְהַלְךְ-רוּם מְגַנֵּה, לְעַשׂוֹת אֶת הַדְּבָרִים
שָׁאִינָם הַגּוֹנִים. ²⁹ אַכְנוּ מְלָאִים הֵם בְּכָל עַולָּה, רַשְׁעָ, חַמְנָוֹת,
רַעַע; מְלָאִי קְנָאָה, רַצְחָ, מְרִיבָה, מְרַמָּה, מְזַמָּה. ³⁰ הַזְּלָכִי רַכְבֵּל הֵם,

מוֹצִיאֵי דְבָה, שׁוֹנְאי אֱלֹהִים, חַצּוֹפִים, גָּאים, רַבְּרַבִּים, חֹזְרִי
רַעַה, מְמֻרִים פִּי הַוּרִים,³ חַסְרִי הַבָּנָה, בְּלַתִּי נְאַמְנִים, קַשְׁוַחִי לְבָב,
אֲכָזָרִים.² הם יְדֻעִים אֶת חֲקַת אֱלֹהִים, אֲשֶׁר לְפִיה עֲוֹשִׂי מְעַשִּׁים
כְּאֶלְהָה רָאוּיִם לְמִתְהָה, אֲךָ לֹא זוֹאת בְּלִבְדֵּן שֶׁהָם עֲוֹשִׁים אַוְתָם, הם
גַּם תּוֹמְכִים בְּעוֹשֵׂי הָם.

משפט הצדק של אלהים

ב על בָּנו אַתָּה, בָּנוֹ אָדָם הַחֹרֵץ מִשְׁפָט, אֵין לְךָ בָּמָה לְהַצְדִּיק,
וְתַהְיָה מֵי שְׁתַחְיָה, כִּי בְּשִׁפְטָךְ אֶת הַזּוֹלָת אַתָּה מְרַשְׁיעַ אֶת
עַצְמָה, שְׁבַנְוֹ אַתָּה הַחֹרֵץ מִשְׁפָט עֲוָשָׂה אַוְתָם דָּבָרִים.² אַנְחָנוּ
יְדֻעִים שְׁאֱלֹהִים שׁוֹפְט עַל־פִּי הָאמָת אֶת הַעֲוֹשִׁים דָּבָרִים
כְּאֶלְהָה. ³ וְאַתָּה, בָּנוֹ אָדָם, הַחֹרֵץ מִשְׁפָט עַל הַעֲוֹשִׁים דָּבָרִים
כְּאֶלְהָה וּבְעַצְמָה עֲוָשָׂה אַוְתָם, הַחֹשֵׁב אַתָּה כִּי תָּפְלַט מִמְשָׁפָט
אֱלֹהִים?⁴ אוֹ שְׁמָא אַתָּה מַזְלִיל בְּשֻׁפָּע טוּבוֹ וְאַרְךָ רָוחָו וְסְבִלְנוֹתוֹ,
וְאַינְךָ מַבִּין כִּי טוּבוֹ זֶה שֶׁל אֱלֹהִים מַדְרִיך אַוְתָךְ לְתַשְׁוָבָה?
⁵ בְּעַקְשָׁנוֹתֶךָ וּבְסְרוֹב לְבָבֶךָ לְחַזֵּר בְּתַשְׁוָבָה אַתָּה צֹבֵר לְךָ זָעַם
לִיוּם זָעַם, בַּיּוֹם שִׁיתְגַּלְתָּה מִשְׁפָט־הַצְדָּק שֶׁל אֱלֹהִים,⁶ אֲשֶׁר יִשְׁלַּם
לְכָל אִישׁ בְּמַעַשָּׁיו:⁷ חִיִּי עוֹלָם לְאָנָשִׁים הַמִּתְמִידִים לְעַשׂוֹת אֶת
הַטּוֹב וּמִבְקָשִׁים אֶת הַתְּפִאָרָת וְהַכְּבֹוד וְהַאֲלָמּוֹת,⁸ אֲךָ חִמָּה
זָעַם לְסֹורִים אֲשֶׁר אִינָם נְשָׁמָעִים לְאָמָת אֶלָּא לְעוֹלָה;⁹ צִרְחָה
וּמִצְוָה עַל נֶפֶשׁ כָּל אָדָם הַעֲוָשָׂה רַע, עַל הַיְהוּדִי בַּרְאָשׁוֹנָה וְגַם
עַל הַלְּאַ-יְהוּדִי;¹⁰ אֲךָ תְּפִאָרָת וְכְבֹוד וְשָׁלוֹם לְכָל הַעֲוָשָׂה אֶת
הַטּוֹב, לְיְהוּדִי בַּרְאָשׁוֹנָה וְגַם לְמִשְׁאַינוּ יְהוּדִי;¹¹ כִּי אֵין מְשׂוֹא
פָּנִים עַם הָאֱלֹהִים,¹² שְׁבַנְוֹ כָּל אֲשֶׁר חִטָּאוּ בְּלִי תֹּרַה גַם יִאָבְדוּ
בְּלִי תֹּרַה, וְכָל אֲשֶׁר חִטָּאוּ וַיֵּשׁ לָהֶם תֹּרַה, עַל־פִּי הַתֹּרַה יִשְׁפְּטוּ.
¹³ הַרְיָה לֹא שׁוֹמְעֵי הַתֹּרַה צִדְקִים לְפָנֵי אֱלֹהִים, אֶלָּא הַמְקִימִים
אֶת הַתֹּרַה הֵם אֲשֶׁר יִצְדְּקוּ – ¹⁴ גָּוֹיִם שְׁאַין לָהֶם תֹּרַה וְהָם
מְקִימִים אֶת דְּבָרַי הַתֹּרַה כְּדָבֵר מוֹבוֹן מְאַלְיוֹן, הֵם תֹּרַה לְעַצְמָם
אֲפָגָן לָהֶם תֹּרַה.¹⁵ הם מְרַאִים שָׁפַעַל הַתֹּרַה בְּתוּב בְּלִבְבָם,

שֶׁפַן מִצְפּוֹנָם מַעֲדֵד בָּהֶם וּמְחַשְׁבּוֹתֵיהֶם מִחְיִבּוֹת אוֹ מִזְכּוֹת אָוֹתָם – ¹⁶ בַּיּוֹם שִׁיְשָׁפֹט אֱלֹהִים אֶת תַּعֲלוּמוֹת בְּנֵי אָדָם עַל־יְדֵי יְשֻׁועַ הַמֶּשִׁיחַ, כְּדָבָר בְּשׂוֹרָתִי.

היהודים והتورה

¹⁷ אָבֶל אָם אַתָּה נִקְרָא יְהוָה וְאַתָּה נִשְׁעָן עַל הַתּُוֹרָה וּמִתְהַלֵּל בְּאֱלֹהִים, ¹⁸ וְאַתָּה יוֹדֵעַ אֶת רְצׁוֹנוֹ וּמִבְחִין בְּדָבָרִים הַטוֹּבִים, מְהִיוּתָה מְחֻנָּה בַּתְּעוֹרָה, ¹⁹ וְאַתָּה סָמוֹךְ וּבְטוּוחַ כִּי אַתָּה מוֹרָה דָּרָה לְעֹוֹרִים, אָזְרֵל שְׁרוּוּיִם בְּחַשָּׁה, ²⁰ מַדְרִיךְ לְפִתְאִים וּמַלְפֵד לְעֹזְלִים, וְלֹא בְּטוּוי הַדּוֹעַת וְהַאֲמֹת שְׁבַתּוֹרָה – ²¹ הַאָם לֹא תַלְמִיד אֶת עָצְמָה, אַתָּה הַמַּלְמִיד אֶחָרִים? אַתָּה הַפְּכָרֵץ לֹא תַגְנֵב אַתָּה? ²² אַתָּה הַאָוֹםֵר לֹא תַנְאָף, הַתַּנְאָף אַתָּה? אַתָּה הַמְתֻעֶב אֶת הָאֱלִילִים, הַתְבֹזֵז אֶת מַקְדְּשֵׁיהֶם? ²³ אַתָּה הַמְתַגֵּאָה בַּתְּעוֹרָה, הַתְּחַלֵּל אֶת שְׁם אֱלֹהִים בַּהֲפִירָה אֶת הַתְּעוֹרָה? ²⁴ חָרֵר, כִּי שְׁבַתּוֹב, שְׁם אֱלֹהִים מְחַלֵּל בָּגּוֹיִם בָּגְלִיכֶם. ²⁵ אַמְנָנָם יִשְׁעַךְ לְמִילָה אֶם אַתָּה מַקִּים אֶת הַתְּעוֹרָה, אֲךָ אָם אַתָּה מַפֵּר אֶת הַתְּעוֹרָה, מַיְלַתְךָ נִרְחִית לְעָרֵלה. ²⁶ לְכָנוּ אָם יִשְׁמֹר עַרְלָל אֶת דִינֵי הַתְּעוֹרָה, הַאָם לֹא תַחֲשֵׁב לוֹ עַרְלָתוֹ לְמִילָה? ²⁷ וְהַעֲרֵל מִבְחִינָה גּוֹפִניתָ, המַקִּים אֶת הַתְּעוֹרָה, יִתְרֹץ עַלְיהָ מִשְׁפָט, שְׁבָרֵר לְהָקְתִּיבוֹתִים וּמִמִּילָה וְאַתָּה מַפֵּר אֶת הַתְּעוֹרָה. ²⁸ הַהָן לֹא עַל־יְדֵי מְרָאִית עַזְןִי יְהוָה אֵינוֹ יְהוָה, וְלֹא מִתְּהִלָּה כְּגֹ�וֹ הַוָּא מִילָה. ²⁹ יְהוָה הַזֶּה שְׁבַתּוֹה תָּכוֹן הַוָּא יְהוָה וּמִילָה הִיא זוֹ שְׁבַלְבָבֶל, לְפִי הָרוּחַ וְלֹא לְפִי אֹתָהּ בְּתוֹבָה; שְׁבַחוּ אֵינוֹ בָּא מַבְנֵי אָדָם, כִּי אָם מַאֱלֹהִים.

אָם פָּנָ, מַהוּ יִתְרֹנוּ שֶׁל הַיְהוָה אָוֹ מָה הַתְּזַעַלְתָּ אֲשֶׁר בְּמִילָה? ² הַרְבָּה, מַכֵּל הַבְּחִינָות; רְאֵשֵׁת כֵּל, בִּידֵיהֶם הַפְּקָדוֹ דְּבָרִי אֱלֹהִים. ³ וְאָם יִשְׁשַׁלֵּא הָאֱמִינָה, אָזִין מָה? הַאָם יִבְטַל חֹסֵר אִמּוֹנָתָם אֶת נְאָמָנוֹתָו שֶׁל אֱלֹהִים? ⁴ חַלְילָה! צְרִיךְ שְׁכִירָה כִּי אֱלֹהִים נְאָמָנוֹן וְכָל אָדָם פּוֹזֵב, כְּכֹתֵב: "לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבָרָה, תִּזְכַּה בְּשִׁפְטָה."

⁵ אָבֶל אָם רְשֻׁעָתֵינוּ מִפְגִּינָה אֶת הַצְּדָקָה שֶׁל אֱלֹהִים, מָה נָאֹמֶר?
 האם ייש עול באליהם השופך את זעמו – ואני מדבר מנקודת מבטו של האדם – ⁶ חס וחלילה! שאם כן, איך ישפט אליהם את העולמים? ⁷ אך אם ברגע מרתקתי מושגנת אמת האלים לתהלך, מדוע עוד אשפט בחוטאים? ⁸ ומדוע לא "נעשה את הרעם כדי שייצא טוב", כי שמעלים עליינו וטוענים כי כה אנו אומרים? אכן משפט צדק נחרץ עליהם.

כל בני אדם חטאו

⁹ ובכן, הטובים אנו מאחרים? לא, כלל וכלל לא; טהרתי כבר הוכחנו לעיל כי היהודים והגויים כאחד משעבדים כלם לחטא, ¹⁰ בפתות:

"אין צדיק, אין גם אחד."

¹¹ אין משפט, אין דרש את-אלוהים.

¹² הכל סר, ייחדו נאלו;

אין עשה-טוב, אין גס-אחד.

¹³ קבר-פתחות גורנס, לשונם יחליקון,
חמת עכשווים תחת שפטיהם;

¹⁴ אשר אלה פיהם מלא ומרות.

¹⁵ רגילים ימיהרו לשפך דם.

¹⁶ שוד ושבור במלותם,

¹⁷ ודרך שלום לא ידעו.

¹⁸ אין-פחד אליהם לנגד עיניהם".

¹⁹ אנו יודעים כי כל מה שהתורה אומרת, היא אומרת לאנשים הכהופים לתורה, כדי שלא יהיה פתחון פה לאיש וכל העולם ימצא אשים לפניהם ²⁰ זאת מפני שבממשי ההלכה לא יצדקה לפניו כלבשר, כי התורה רק מביאה לידי הקרת חטא.

^{12-13: תהלי יד 1-3; נג 2-4 ג 13: תהלי ה 10; קמ 4 ג 14: תהלי י 7}

^{15-17: ישע נט 7-8 ג 18: תהלי לו 2}

אליהם מצדיק את האדם על-ידי האמונה

²¹ אֵת בָּעֵת נִגְלַתָּה צִדְקַת הָאֱלֹהִים בְּלִי תֹּרֶה, צִדְקַת שְׁהַתֹּרֶה וּהַנְּבִיאים מַעֲדִים עָלָיה. ²² וְהִיא צִדְקַת שְׁל הָאֱלֹהִים, בָּאֲמָצָעוֹת אֶמְוֹנָת יִשּׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, אֶל כֹּל וְעַל כָּל הַמְּאַמְּנִים; שְׁהִרְיָן אֵין הַבָּדָל, ²³ כִּי הַכָּל חֲטֹאוֹ וּמְחַסְּרִי בְּבּוֹד אֱלֹהִים הַמָּה. ²⁴ אֵת הַם מִצְדָּקִים בָּמִסְדוֹ, בְּחָנָם, הַזּוֹת לְפָדוֹת שְׁבָמְשִׁיחַ יִשּׁוּעַ, ²⁵ אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים שְׁם אֹתוֹ לְכִפּוֹרָה בְּדָמוֹ, בִּפְרָה עַל-יִסּוּד אֶמְוֹנָה. כָּל זֶה בְּקִדְעָה לְהָרְאָה אֶת הַצִּדְקַת שְׁל אֱלֹהִים בְּכָה שְׁבָאַרְךָ רָוחָן פָּסָח עַל חֲטֹאי הַעֲבָר, ²⁶ וְלְהָרְאָה אֶת צִדְקַתְוּ בְּזִמְן הַזָּהָה: שֶׁהָוָא צִדְקַי וּמִצְדָּקַי אֶת בָּן אֶמְוֹנָת יִשּׁוּעַ.

²⁷ אֲםִם כֵּן, חִישׁ מָקוֹם לְגַאנָה? לֹא, אֵין לָה מָקוֹם. הַזּוֹת לְאַיוֹז תֹּרֶה? שֶׁל הַמְּעֻשִׂים? לֹא, הַזּוֹת לְתֹרֶה שֶׁל אֶמְוֹנָה. ²⁸ וְאַמְּנָם אָנוּ קְוּבָּעִים שְׁהָאָדָם מִצְדָּקַע-לְיִדְיֵי אֶמְוֹנָה לְלָא תָלוֹת בְּמַעַשֵּׁי הַתֹּרֶה. ²⁹ או שֶׁמְאָהוּ אֱלֹהִי הַיְהוּדִים בְּלִבְדֵי? הָאֵין הוּא גַם אֱלֹהִי הַגּוֹיִם? כֵּן, גַם אֱלֹהִי הַגּוֹיִם הוּא, ³⁰ שְׁפָנוּ אֱלֹהִים אֶחָד הוּא הַמִּצְדִּיק אֶת הַנְּפֹלִים עַל-יִסּוּד אֶמְוֹנָה, וְאֶת הַעֲרָלִים עַל-יִדְיֵי הֶאֱמֹנָה. ³¹ הָאָם אָנוּ מַבְטָלִים אֶפְאוֹא אֶת הַתֹּרֶה עַל-יִדְיֵי הֶאֱמֹנָה? חַס וְתִלְילָה! אַדְרָבָא, אָנוּ נוֹתְנִים תַּקְף לְתֹרֶה.

אברהם נצדק באמונה

וּבָכוּ, מָה נָאָמַר עַל אֶבְרָהָם אָבִינוּ, ³² מָה הַשִּׁיג בְּזָכָות מַעֲשָׂיו הָוָא? ³³ אֲמָנָם הַצִּדְקַת אֶבְרָהָם בְּגַלְלַ מַעֲשָׂים, בִּי אֵז יִשׁ לֹא בְּפֶה לְהַתְּפָאָר, אֵחָ לֹא לְפִנֵּי אֱלֹהִים. ³⁴ מָה אֹמֶר הַכְּתוּב? "וְהִאמְנוּ אֶבְרָהָם בִּיהוָה וַיַּחֲשַׁבָּ לוּ צִדְקָה." ³⁵ וְהִרְיָה שְׁכַרְוּ שֶׁל עוֹבֵד אַינוּ נַחֲשֵׁב לוּ בְּחִסְד, אֶלָּא בְּחֹבֵם גַּעַל לוּ. ³⁶ אֲבָל זֶה שֶׁאָיַן עוֹבֵד, אֶלָּא מַאֲמִין בְּמִצְדִּיק אֶת הַחוּטָא, אֶמְוֹנָתוּ נַחֲשֵׁבָה לוּ לְצִדְקָה. ³⁷ כֵּה גָם

²⁵ אֲשֶׁר... – אָנוּ אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים שְׁם אֹתוֹ לְכִפּוֹת עַל-יִדְיֵי אֶמְוֹנָה בְּדָמוֹ. ²⁶ ז' 1: מָה הַשִּׁיג... – אָנוּ מַעַצְאָ אֶבְרָהָם אָבִינוּ עַל-יִפְיָה הַבָּשָׂר?

²⁷ ד' 3: ברא"ס 6

דוד מביע את אשרו של האיש אשר אליהם יחשב לו צדקה בלי
תלות בנסיבות:

⁷ "אשרי־נשי פשע, בסוי חטאה.

⁸ אשרי־אדם לא יחש בו עון.

⁹ האם הוא אשר זה רק לנמולים, או גם לערלים? והרי אנו אומרים כי אמונתו של אברהם נחשה לו צדקה.¹⁰ מתי נחשבה לו? באשר היה נמול או בשהייה ערל? – לא בהיותו נמול, כי אם בהיותו ערל. ¹¹ הוא קיבל את אותן הפללה בחותם לאזכה שזכה בה בגל האמונה בעודנו ערל, כדי שהייתה אב לכל המאמינים הבלתי נמולים, למען תחשב גם להם צדקה,¹² ואב לנמולים, לאותם שאינם נמולים בלבד אלא גם הולכים בעקבות האמונה שהיתה לאברהם אבינו בטרם נמול.

הבטחה והאמונה

¹³ הרי הבטחה כי יירש את העולם לא נתנה לאברהם או לזרעו על־סמק תורה, אלא על־סמק צדקה שהשיג באמונה.¹⁴ שכן אם מוכיח התרבות הם היוזרים, אז האמונה היא לשוא ורહבתה חסורת תקף.¹⁵ התרבות מביאה זעם, ובמקרים שאין תורה אין עבירה על התרבות.¹⁶ לכן על־ידי אמונה, כדי שכל זה יהיה בחסד והבטחה תחול על כל האנשים, לא רק על בני התרבות, אלא גם על בני אמונה אברהם, שהוא אב לנו – ¹⁷ כפי שכתבו: "כפי אב־המן גוים נתתקה" – לעיני אלהים אשר ברז האמין, אלהים המכילה את המשפטים והקורא בשם דברים בעודם בונמצא.¹⁸ ובאי שפה לתקוה הוא האמין וקיווה כי יהיה לאב־המן גוים, כפי שנאמר: "כה יהיה זרעך".¹⁹ אמונתו לא נתרופה גם כאשר בהיותו בן מאה שנים חשב על תשישות גופו ועל עקרות שרה.²⁰ הוא לא חידל מאמין ולא פקפק בהבטחת אלהים, אלא

⁵ 14: שכך – או: שכן אם מתוך התורה היורשת,

⁶ 7-8: תהל' לב 1-2 17-18: בראי ז' 5

התחזק באמונתו וננתן כבוד לאלהים,²¹ בהיותו בטוח לחולין כי את אשר הבטיח יוכל גם לך.²² לכן נחשה לו זאת לצדקה.²³ ולא למענו בלבד נكتب שנחשה לו,²⁴ כי אם גם למענו; והיא עתידה להחשב לנו – המאמינים במי שהקים את ישוע אדונינו מון הפתמים,²⁵ הוא אשר נמסר למות מפני חטאינו והוקם לתחיה מפני שחצדקנו.

תוצאות הצדקה

ה על פנו לאחר שהצדקה על-סמן אמונה יש לנו שלום עם אלהים הודות לאדוננו ישוע המשיח.² דרכו יש לנו גם גישה, באמצעות אמונה, לחסד זהה שאנו עומדים בו, וANO מתહללים בתקונה אל כבוד אלהים.³ אך לא זאת בלבד; אנחנו מתહללים גם בצרות, שכן יודעים אנו כי הצרה מביאה לידי סבלנות, והסבירנות לידי עמידה בנסיוון, ועמידה בנסיוון לידי תקונה.⁴ והתקונה אינה מכזיבה, כי אהבת אלהים הוצקה לתוך לבנו עלי-ידי רוח הקדש שנגנה לנו.⁶ הנה בעוד שחיינו חסרי אונים, בהגיע השעה מות המשיח بعد הרשעים.⁷ והרוי לא במקורה ימות מישחו بعد אדם צדיק, אם כי بعد האיש הטוב أولי יצע מישחו למות.⁸ אולם אלהים מגלה את אהבתו אלינו בכך שהמשיח מות בעדנו פאפשר עוד חיינו אנשי חוטאים.⁹ ו痼ית, לאחר שפבר הצדקה בקום, בנדאי ובנדי שנגע על-ידו מו הזעם;¹⁰ שכן אם בזמן שהיינו אויבים נרצינו לאלהים במוות בנו, על אהת פמה וכמה נגע בחיי בנו לאחר שפבר נרצינו.¹¹ ולא זאת בלבד, אנחנו גם מתહללים באלהים הודות לאדוננו ישוע המשיח שבאמצעותם קבלנו עתה את הרצוי.

אדם הראשון והמשיח

¹² לפיכך, בשם שעלי-ידי אדם אחד בא החטא לעולם, ועקב החטא בא המות, אך עבר המות לכל בני אדם משומ שכלם חטאנו.¹³ הרוי עוד לפני התורה היה החטא בעולם, אלא שאין

הוא ניחש באיין תורה.¹⁴ בכל זאת שולט הפטות מאדם ועד משה גם על אלה שלא חטאו בעברה דומה לעברה של אדם, אשר הוא דמות מקבילה לאחד שהיה עתיד לבוא.

¹⁵ אולם לא הרי העברה בהרי מتنת החסד; שפנו אם בכלל העברה של אחד מתו הربים, על אחת מהם וכמה, בהחסד האדם האחד ישוע המשיח, שפנו לרובים חסד אליהם ומתןתו.¹⁶ ואין המتنה במעשה האחד שחתא; כי המשפט עקב עברה אחת יצא להרשעה, אבל לאחר עבירות ובוז מتنת החסד היא צפוי;¹⁷ שהרי אם על ידי עברה של אדם אחד מלא הפטות, כל שפנו המקבלים את שפע החסד ואת מتنת הצדקה יملכו בחיקם בכלל האחד ישוע המשיח.¹⁸ ובכן, כשם שעברה אחת היא הרשעה לכל בני אדם, וכן גם מעשה צדקה אחד הוא צפוי של חיים לכל בני אדם;¹⁹ כי כשם שבכלל אי-ציותות של אדם אחד נעשו הربים לחוטאים, וכן גם בכלל ציותו של האחד נעשו הربים לצדיקים.²⁰ התורה באה ובקב רבו העברות. אבל היכן שהתרבה החטא, החסד שפע עוד יותר.²¹ וכה כשם שהחטא משל במוות, וכן גם ימשל החסד באמציאות צדקה, והتوزאה – חי עולם על-ידי ישוע המשיח אדונינו.

אחד עם המשיח במותו ובתחייתו

אם פו, מה נאמר? הנמשה בחטא כדי שיירבה החסד?² חס וחלילה! אנו שפטנו לגבי החטא, איך נמשה ונchia בז?³ האינכם יודעים כי קלנו אשר נטבלנו למשיח ישוע, למונו נטבלנו?⁴ נקבענו אותו בטבילה לפטות כדי שונתלה גם אנחנו בחיקם חדים, כשם שהמשיח הוקם מן הפטותים על-ידי בבונו של האב;⁵ שפנו אם התאחרנו אותו במוות דומה למותו, כך גם נתאחד אותו בתחייתו.⁶ זאת אנו יודעים: האדם הישן אשר בנו נצלב אותו כדי שיירס גופ החטא ולא נהייה עוד עבדים לחטא;⁷ שהרי הפט מושחר מן החטא.⁸ אבל אם מتنנו עם המשיח,

מאמינים אנו כי גם נחיה עמו.⁹ אנחנו יודעים כי המשיח, לאחר שקס מן המיתים, לא ימות עוד; המות לא יסיף לשלט בוי.¹⁰ הרי במוות מות אחת ולתמיד לגבי החטא, אך בחיותו הוא חי לאלהים.¹¹ בדרך זאת גם אתם חשבו את עצמכם מותים לגבי החטא, אך חיים לאלהים במשיח ישוע.

¹² לבן, אל יمثال החטא בוגופכם בו הtmpותה ואל יכני עאתכם לתאوتינו.¹³ ואל תמסרו את איבריכם לחטא בכלים של רשות, אלא מסרו את עצמכם לאלהים באנשיים שהוקמו מון המיתים, ואת איבריכם תמסרו לאלהים בכלים של צדק.¹⁴ החטא לא ישולט בכם, כי איןכם תחת יד התורה אלא תחת יד הצדקה.

עבדים לצדק

¹⁵ ובכן מה? אם נחטא מפני שאין לנו תחת יד התורה אלא תחת יד הצדקה? מס ותלילה!¹⁶ האינכם יודעים שכאשר אתם מוסרים את עצמכם בעבדים למישׁה כדי לציית לו, עבדים אתם למי שאתם מציתים – או לחטא המוליך אל מות, או לצאות המוליך אליו צדקה.¹⁷ אך תודה לאלהים על שאתם, אשר קדם לכם הייתם בעבדים לחטא, נשמעתם בכל לב לךך התורה אשר חביבתם בה.¹⁸ ולאחר ששהרכבתם מן החטא נעשיתם בעבדים לצדקה.¹⁹ אני מדבר בדוגמה/anונשיות בಗל חילשכתם, חילשת בשר ודם. כמו שבעבדים לטמאה ורשות מסורתם את איבריכם לתוכלית של רשות, בן עתה בעבדים לצדקה מסרו את איבריכם לתוכלית של קדשה.²⁰ הרי בעת שהייתם בעבדים לחטא חפשים הייתם מן הצדקה.²¹ ואולם איזה פרי היה לכם אז מאותם דברים שאתה מתבישי בהם עכשו? הלא המות הוא תוצאתם.²² אבל בעת, כשהאתם משחררים מהחטא ומשביעבדים לאלהים, יש לכם פרי המביא לידי קדשה, ומהتوزאה היא חי עוזם;²³ כי שבר החטא הוא מות, אבל מותנו של אלוהים היא חי עוזם במשיח ישוע אדונינו.

דוגמה מדין הנישואים

א אחיך, האם אין לכם יודעים – והרי אני מדבר אל יודי תורה – כי לתורה יש מרות על האדם כל זמן שהוא חי?² האשה הנישואה קשורה לבעהה על-ידי התורה כל עוד הוא חי, אך אם ימות בעלה פטורה היא מחייבת הקשור אותה לבעהה.³ וכן אם תנשא לאיש אחר בעוד בעלה חי, היא תקרה נזיפה. אך אם ימות בעלה, פטורה היא מאותו חק ובהנשאה לאיש אחר אין היא נזיפה.⁴ וכן גם אפס, אחיך, מותם לגביה התורה בגופו של המשיח, אפילו שנענשיהם שיכים לאחר, זה שהוקם מון הפטמים, כדי שנעשה פרי לאלהים.⁵ הרי כאמור הינו משעבים לבריות, תאות החטא שנעורו על-ידי התורה פעליו באיברינו לעשנות פרי הגורים למות.⁶ אבל בעת, לאחר שמתנו לגביה מה שקבלו אותנו, שחררנו מון התורה כדי לעבד את אלהים בחדשות הרום ולא בישן של אות כתובה.

התורה והחתה

אם כן, מה נאמר? האם התורה היא בחזקת חטא? חס וחלילה!
אך לא היתי יודע מהו חטא אלולית התורה; הרי לא הייתה מפיר את התאונה אלו לא אמרה התורה "לא-תחמד".⁸ החטא נצל את האסור שבדבר כדי לעורר בקרבינו כל מיני תאות, שפנו בלי תורה מהטאת מת.⁹ בעבר אני היתי חי בלי תורה, אך כשהוזפיע הדבר געור החטא לחיים¹⁰ ואני מת. ומצאתי بي הדבר, שהיה דרכה לחיים, גורם מות;¹¹ שפנו מהטאת, ביצלו את הדבר, התעה אותי ובמציאותו המיתות אוטי. ¹² ויבכו התורה קדושה, ומהדבר הוא קדוש וישראל טוב.¹³ היתכן, מכאן, שדבר טוב גורם לי מות?
בשות פנים לא! אולם החטא, למען נראה שהוא חטא, גורם לי מות בנסיבות מסוימות בלבד כדי שעיל-ידי הדבר יבלט החטא במלא חמורתו.

¹⁴ אָנוּ יוֹדִיעַם שְׁהַתֹּרֶה הִיא רוֹחַנִית, אֵךְ אָנוּ הַנְּנִי בָּשָׂר וְדָם וּמִכּוֹר לְחַטָּא. ¹⁵ אָכוּ אֵינִי מִבֵּן אֶת מְעַשֵּׂי, כִּי לֹא אֶת מָה שָׁאַנְיִ חֲפֹץ אָנִי עֹשֶׂה, אֵלָא דָקָא אֶת מָה שָׁשְׁנוֹא עַלִּי אָנִי עֹשֶׂה. ¹⁶ וְאֵם אָנִי עֹשֶׂה אֶת מָה שָׁאַנְיִ חֲפֹץ לְעֹשָׂות, אָנִי מוֹדָה שְׁהַתֹּרֶה טוֹבָה.

¹⁷ מִפְאָן שֶׁלֹּא עוֹד אָנִי עֹשֶׂה אֶת הַמְעַשָּׂה, אֵלָא הַחֲטָא הַשׂוֹכוֹן בַּי, ¹⁸ שָׁהָרִי אָנִי יוֹדֵעַ כִּי בַּי, כָּלּוֹמֵר בְּבָשָׂרִי, לֹא שׂוֹכוֹן הַטוֹב. אַמְנָם לְצֹוֹת אָנִי יְכֹל, אֵךְ לְעֹשָׂות אֶת הַטוֹב אֵינִי יְכֹל; ¹⁹ כִּי אֵינִי עֹשֶׂה אֶת הַטוֹב שָׁאַנְיִ חֲפֹץ בַּז, אֵלָא אֶת הַרְעָה שָׁאַנְיִ חֲפֹץ בַּז – אָזֶה אָנִי עֹשֶׂה. ²⁰ וְאֵם אָנִי עֹשֶׂה אֶת מָה שָׁבְגָנוֹד לְרַצְוֹנִי, הַרְיִ שֶׁלֹּא עוֹד אָנִי עֹשֶׂה אָזֶה, אֵלָא הַחֲטָא הַשׂוֹכוֹן בַּי. ²¹ לְפִיכָךְ אָנִי מָוֹצָא אֶת הַחַק הַזֶּה: רְצֹוֹנִי לְעֹשָׂות אֶת הַטוֹב, אֵלָא שְׁהָרָעַ עוֹמֶד לִפְנֵי. ²² בָּאָדָם הַפָּנִימִי שְׁבִי אָנִי שְׁמָח בְּתוֹרַת אֱלֹהִים, ²³ אֵךְ בְּאַיְבָרִי אָנִי רֹאֶה חָק אֶחָר, וְהָוָן גַּלְחָם נֶגֶד הַחַק שְׁבָשְׁכָלִי וּמְשֻׁעָבֵד אֶתְתִּי לְחַק הַחֲטָא הַשׂוֹרֵר בְּאַיְבָרִי. ²⁴ אָוי לִי, אָדָם אֶמְלָל שְׁכָמוֹתִי, מֵי יִצְחַלְנִי מְגֻוף זוֹה שְׁהָמָות בָּז? ²⁵ תֹּזֶה לְאֱלֹהִים עַל יְשֻׁועַ הַמְשִׁיחַ אָדוֹנָנוּ וּבָנו, בְּשָׁכְלִי אָנִי עָבֵד לְתוֹרַת אֱלֹהִים, אֵךְ בְּבָשָׂרִי אָנִי מְשֻׁעָבֵד לְחַק הַחֲטָא.

חַיִם לְפִי רוח אלָהִים

ח ² כִּי אֵין עֲכָשָׂו שָׁוֹם הַרְשָׁעָה עַל אֶלְهָ שְׁנוּמָצָאים בְּמַשִּׁיחַ יְשֻׁועַ, וְהַמְּפֹוטָת; ³ שְׁפַנוּ מָה שֶׁלֹּא יְכֹלָה הַתֹּרֶה לְעֹשָׂות, מִפְנֵי שֶׁלֹּא יְכֹלָה להַתְּגַנְּבָר עַל הַבָּשָׂר, זֹאת עֲשָׂה אֱלֹהִים: הוּא שְׁלַח אֶת בָּנוֹ לְבֹושׁ בָּשָׂר בְּדִמּוֹת בָּשָׂר הַחֲטָא, לְהִיּוֹת קָרְבָּנוּ עַל חֲטָא, וְחַרֵץ אֶת דִינּוֹ שֶׁל הַחֲטָא בְּבָשָׂר, ⁴ כִּי שְׁחַקְתָּ הַתֹּרֶה תַּתְקִים בָּנוֹ, הַפְּתַחְלָכִים לְאַלְפִי הַבָּשָׂר אֵלָא לְפִי הָרוֹם. ⁵ אֲנָשִׁים שְׁחִים לְפִי הַבָּשָׂר הַוגִּים בְּמַה שְׁשִׁיךְ לְבָשָׂר, אֵךְ אֲנָשִׁים שְׁחִים לְפִי הָרוֹם הַוגִּים בְּמַה שְׁשִׁיךְ לְרוֹם. ⁶ מְחַשְּׁבֹתְתָ הַבָּשָׂר מְרוֹת הַוְּ, אֵבל מְחַשְּׁבֹתְתָ הָרוֹם הַוְּ חִים וּשְׁלוּם; ⁷ שָׁהָרִי מְחַשְּׁבֹתְתָ הַבָּשָׂר עֲוִינָות אֶת אֱלֹהִים מִפְנֵי שָׁאַנְיִ

נכונות למסורת אליהם, אף אין יכולות להכנע.⁸ והכופרים לבש
אין יכולים להיות רצויים לאלהים.⁹ אך אתם איינכם כפופים
לבש, כי אם לרות, אם אמנים רוח אלהים שוכנת בכם. וכי שאיין
לו רוח המשיח איינו שיך למשיח.¹⁰ אבל אם המשיח בקרובכם,
אזי הגוף אמנים מות עקב החטא, אך הרוח היא חיים מפני
שהצדקהם.¹¹ ואמ רוחו של המקדים את ישוע מומתים שוכנת
בקרובכם, זה שהקדים את המשיח מומתים יחי גם את גופכם
בהתמורה על-ידי רוחו השוכנת בקרובכם.

¹² לכן, אחוי, חביבים אנחנו, אך לא לבש חביבים אנו שנחיה על-
פיו.¹³ אם תחיו לפि הבשור, תמותו. אך אם על-ידי הרוח תמייתו
את מעלי הגוף, תחיו.¹⁴ כל אשר רוח אלהים מדריכה אותם,
בניהם הם לאלהים.¹⁵ הרי לא קבלתם רוח מהקונה מעמד של בניים, וברוח זאת
הפחד, אלא קבלתם רוח המפנקה ייחד עם רוחנו
אנו קוראים "אבא, אבינו".¹⁶ הרוח עצמה מעידה ייחד עם רוחנו
שבניים לאלהים אנו.¹⁷ ואמ בניים, אזי ירושים: ירושי נחלת
אליהם וגם ירושים השותפים למשיח, שכן סובלים אנו עמו כדי
שגם נזכה לבזוד עמו.

הכבד העתיד להתגלות

¹⁸ אני סבור שסבירות הזמן זהה אין שוקלים כנגד הקבוץ העתיד
להתגלות בנו.¹⁹ כל הבריאה מצפה בכיסופים להתגלות הבנים-
לאלהים.²⁰ הוא הבריאה – לא מרצונה אלא על-ידי המפניו איתה
– הכנעה להבל בתקווה²¹ שגם הבריאה עצמה תשחרר משעבוד
הכליוון אל המרות והබזוד של הבנים-לאלהים.²² אנו יודעים
שכל הבריאה נאנחת וסובלת כבציריה לך עד היום זהה.²³ ולא
זאת בלבד, אלא גם אנחנו, שיש לנו בפouri הרוח, נאנחים בנטשו
ומצפים לממוש אמוינו לבנים – לפדות גופנו,²⁴ שכן בתקווה
נושענו. אך תקווה לדבר שנראה לעיניים אינה תקווה, כי מדובר

יקוה אֱדָם לִמְהַ שָׁהוֹא רֹאֶה? ²⁵ אֲבָל אֵם אָנוּ מִקְוִים לְדַבָּר שָׁאַינְנוּ רֹאִים, מִצְפִּים אָנוּ לוּ בְּסִבְלוֹנוֹת.

²⁶ וְכוּ גַם הַרוּחַ עֹזֶרת לְנוּ בְּחַלְשׁוֹתֵינוּ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדָעִים לְהַתְפִּלּוֹת בָּרוּאי. וְאַוְלָם הַרוּחַ עֹצֶמהָ מִפְגִּיעָה בַּעֲדָנוּ בְּאַנְחוֹת עַמְקֹות מִפְלִילִים. ²⁷ וְהַבּוֹחֵן לְבָבוֹת יָדָע אֶת מִחְשֻׁבּוֹת הַרוּחַ, מִפְנֵי שְׁהָיָה מִפְגִּיעָה בַּעַד הַקְדּוֹשִׁים בְּהַתְאָם לִרְצֹוֹן אֱלֹהִים. ²⁸ אָנוּ יוֹדָעִים כִּי אֱלֹהִים גּוֹרָם לְכָה שֶׁכָּל הַדָּבָרִים חֹזְבִּים יְחִידָה לְטוֹבָת אָוֹהָבָיו, הַקְרֽוֹאוֹת עַל-פִּי תְּכִנִּיתָוּ; ²⁹ שְׁבַנוּ אֶת אֱלֹהָה שְׁהַפֵּיר מִקְדָּם, אָוֹתָם גַם יָעַד לְהַדְמֹת לְצַלְמָם בָּנוּ, כִּדְיַי שִׁיחָה הַבָּכָר בֵּין אֲחִים רַבִּים. ³⁰ וְאֶת אֱלֹהָה שִׁיעַד, לְהַמְּגַנֵּם גַם קָרָא; וְאֶת הַקְרֽוֹאוֹת גַם הַצִּדְקָה; וְאֶת הַמִּצְדָּקִים אָף פָּאֵר בְּכַבּוֹדוֹ.

בִּיטְחוֹן בְּאַהֲבַת הָאֱלֹהִים

³¹ אִם פָּנָה נָאֵר עַל הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים? אִם אֱלֹהִים אָוֹתָנוּ, מַי יַעֲמֹד נִגְדָּנוּ? ³² הַוָּא אֲשֶׁר לֹא חִשַּׁךְ אֶת בְּנֵנוּ שֶׁלָוּ, אֶלָא מִסְרָר אֶתְוֹ בַּעַד כָּלָנוּ, הָאָם לֹא יַעֲנִיק לְנוּ אֶת הַכָּל? ³³ מַי יַטְעַנוּ נִגְדָּבְחִירִי אֱלֹהִים? הָרִי אֱלֹהִים הַוָּא הַמְּצִדִּיק! ³⁴ מַי הַמְּרַשִּׁיעַ? הָאָם הַמְשִׁיחַ יִשְׂעוּ אֲשֶׁר מַת, וְלֹא זוֹ בְּלִבְדֵּי כִּי אָם קָם לְתִחְיָה, וְהָוָא נִמְצָא לִימִין אֱלֹהִים וּמִפְגִּיעַ בַּעֲדָנוּ? ³⁵ מַי יִפְרִידֵנוּ מִאַהֲבַת הַמְשִׁיחַ? הָאָם צָרָה אוֹ מִצּוֹקָה, רַדְיפּוֹת אוֹ רַעַב, הָאָם עִירּוֹם אוֹ סְקָנָה אוֹ חַרְבָּה?

³⁶ בְּכַתּוֹב: "כִּי-עַלְיהָ הַרְגַּנוּ כָּל-הַיּוֹם, נִחְשַׁבְנוּ בְּצָאוֹן טְבַחָה". ³⁷ בָּרָם בְּכָל אֱלֹהָה, בְּעֹזֶרת הָאֹהֵב אָוֹתָנוּ, אָנוּחָנוּ יוֹתֵר מִמְנַצְּחִים. ³⁸ וְאַנְיִ בְּטוּחַ כִּי לֹא הַמֹּתוֹת וְלֹא הַחַיִים, לֹא מְلָאכִים וְלֹא שְׁלִיטִים, לֹא דָבָרִים שְׁבָהָה וְלֹא דָבָרִים שְׁעַתִּידִים לְבֹוא, לֹא פְּחוֹת, ³⁹ לֹא גְּבָהִים וְלֹא מַעֲמִקִּים וְלֹא שָׁום יָצַר אֶחָר לֹא יוּכְלָוּ לְהַפְּרִידֵנוּ מִאַהֲבַת אֱלֹהִים שְׁבָמְשִׁיחַ יִשְׂעוּ אַדְוֹנוּ.

ישראל ובחרות אליהם

ט אֶתְمַת אָנִי מְדֹבֵר, בְּמִשְׁיחָה, אַיִגְנִי מִשְׁקָרָה; מִצְפּוֹנִי מַעֲיד עַמְּדִי
בְּרוֹם הַקָּדֵשׁ: ² גָּדוֹל צָעִירִי וְלֹבִי דֹּזָב תָּמִיד, ³ עד כִּי הִיִּתִי
מוֹכֵן לְהִיּוֹת מְנֻדָּה מִן הַמִּשְׁיחָה לְמַעַן אָחִי, שָׁהָם בְּנֵי עַמִּי, עַצְמִי
וּבְשָׁרִי, ⁴ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; אֲשֶׁר לָהֶם מַעֲמֵד הַבְּנִים, הַכְּבֹוד, הַבְּרִיתוֹת,
מַתָּן הַתּוֹרָה, עַבְדוֹת הַקָּדֵשׁ וְהַבְּטַחוֹת; ⁵ לָהֶם הַאָבוֹת, וּמַהְם,
מִצְדִּיחּוֹסֵן הָאָנוֹשִׁי, הַמִּשְׁיחָה שֶׁהָוָא מַעַל כָּל, אֶל מְבָרֵךְ לְעוֹלָמִים.
אָמֵן.

ו לֹא כָּאֵלֹו דָּבָר אֱלֹהִים שֶׁבּ רִיקֶם. הָרֵי לֹא כָּל אֲשֶׁר מִיְשָׁרָאֵל
יִשְׁרָאֵל הָם. ⁷ גַּם לֹא מִשּׁוּם הַיּוֹתָם צָאצָאי אֲבָרָהָם הַכָּל בְּנִים,
אֵלָא – "בִּיצְחָק יִקְרָא לְךָ זָרָע". ⁸ כְּלֹומר, לֹא בְּנֵי הַבָּשָׂר הָם
בְּנִים לְאֱלֹהִים, אֵלָא בְּנֵי הַבְּטַחָה נְחַשְּׁבִים לִזְרָע. ⁹ הַזֶּה דָּבָר
הַבְּטַחָה: "לִמְעוֹד אָשָׁוב אֲלֵיכָה בְּעֵת חִיה וְלִשְׁרָה בָּנו". ¹⁰ וְלֹא זוּ
בְּלִבְדִּים, אֵלָא גַּם רַבְּקָה בְּהִיּוֹתָה הָרָה לְאִישׁ אֶחָד, לִיצְחָק אָבִינוּ,
¹¹⁻¹² בְּתָרָם נוֹלְדוּ בְּנִיהָ וּבְטָרָם עָשׂוּ טוֹב אוֹ רָע נְאָמֵר לָהּ "וּרְבָּה
יַעֲבֹד צָעִיר", כִּי שְׂתַפְּכֶן תְּכִנִּית אֱלֹהִים הַמִּשְׁתַּחַת עַל בְּחִירה, לֹא
מִתּוֹךְ מַעֲשָׂים אֵלָא לְפִי קָרְיאָתוֹ שֶׁל הַקּוֹרָא – ¹³ בְּקַטוּב: "וְאַהֲבָה
אֶת־יִעֱקֹב, וְאֶת־עֵשֶׂו שְׁנָאָתִי".

ז אִם כֵּן מָה נְאָמֵר? הַיֿש אִידְצָק אֶצְל אֱלֹהִים? חַס וְחַלְילָה!
ח הָרֵי לְמִשְׁאָה הוּא אָוֹםֵר: "וַיַּחֲנֹתֵת אֶת־אָשָׁר אָחָז, וּרְמַמְתֵּי אֶת־
אָשֶׁר אָרְחָם". ¹⁶ לְפִיכָּה אַיִן זֶה בִּידֵיו שֶׁל הָאָדָם הַרוֹצֶחֶת אוֹ
הַמְּתַאֲמִין, כִּי אִם בִּידֵי אֱלֹהִים הַמְּרֻחָם. ¹⁷ וְאַכְנוּ אָוֹםֵר הַקְּטוּב
לְפִרְעָה: "בַּעֲבוּר זֹאת הַעֲמָדָתִיה, בַּעֲבוּר הַרְאָתָה אֵת כָּחֵי, וּלְמַעַן
סְפִר שְׁמֵי בְּכָל־הָאָרֶץ". ¹⁸ וּבְכֵן הוּא מְרַחֵם עַל מֵשָׁהוּא רֹצֶחֶת,
וּמְקַשֵּׁה אֶת לֵב מֵשָׁהוּא רֹצֶחֶת.

ט 7: בראי כא 12 ט 9: בראי יח 10, 14 ט 11-12: בראי כה 23 ט 13: מלא' א 2-3

ט 15: שמות לג 19 ט 17: שמות ט 16

זעם אליהם ורחמי

¹⁹ אֹזֵן אַתָּה תֹאמֶר לִי: "מִדּוֹעַ הַוָּא עַד מְאַשִׁים, שְׁהָרִי מֵי יַעֲמֹד נֶגֶד רְצׂוֹנוֹ?" ²⁰ אָה מֵי אַתָּה, בּוֹאָדָם, כִּי תַהֲנוּכָה עִם אֱלֹהִים? הָאָם יֹאמֶר מַעֲשָׂה לְעוֹזְיוֹהוּ" מִדּוֹעַ בְּכָה עִשְׁיָּתְנִינִי?" ²¹ הָאָם מִאַתָּה חַמְרָא אֵין יוֹצֵר רְשָׁאֵי לִיצְרָר בְּלִי אָחֵד לְכֻבּוֹד, וּכְלִי אַחֲרָא לְשֻׁמוֹשׁ שָׁאֵין בּוֹכְבּוֹד? ²² זֶמֶה אָם אֱלֹהִים, אָף כִּי חַפְצָה לְהַרְאֹות אֵת זַעַמוֹ וּלְגַלְלֹות אֵת כְּחוֹ, סְבָל בָּאָרֶה רָוחַ רְבָה בְּלִי זַעַם מַזְכִּינִים לְהַרְסָה, ²³ כִּי לְגַלְלֹות אֵת עַשְׂרֵה בְּכֻבּוֹד בְּכָלִי חַגִּינָה שְׁפִירָאֵשׁ הַכִּינוֹ אַוְתָם לְכֻבּוֹד? – ²⁴ כְּלֹוֹמֶר, אַוְתָנוֹ אֲשֶׁר גַּם קָרָא לֹא רַק מִקְרָב הַיְהוּדִים אֶלָּא גַּם

מִקְרָב הַגּוֹיִם, ²⁵ כְּמוֹ שְׁהָרִא אָוֹמֶר גַּם בְּהַזּוּעַ:

"אָקָרָא לְאַ-עֲמִי עַמִּי, וּלְאַ-רְחַמָּה רְחַמָּה.

²⁶ וְהִיא בָּמְקוּם אֲשֶׁר-יֹאמֶר לָהֶם לְאַ-עֲמִי אַתֶּם יֹאמֶר לָהֶם בְּנֵי אַ-חַיִּים."

²⁷ וַיְשַׁעַיָּהוּ מִכְרִיז עַל יִשְׂרָאֵל:

"כִּי אַסְ-יְהִיה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹול הַיּוֹם,
שָׁאֵר יִשּׁוּב בּוֹ.

²⁸ כִּי-כָלָה וּנְחַרְצָה אַדְנִי עַשָּׂה בְּקָרְבַּהָּאָצָן.

²⁹ וּכוֹ אָמֶר יַשְׁעַיָּהוּ קָדֵם לְכָנוֹ:

"לוֹלִי יְהוָה צְבָאֹת הַזָּהָר לְנוּ שְׁרִיד
בְּמַעַט כָּסְדָם הַיָּנוּ לְעַמְרָה דְמִינָנוּ."

ישראל והבשרה

³⁰ אִם בָּן מֵה נֹאמֶר? גּוֹים שֶׁלֹּא רְדוֹף אַדְקָה הַשִּׁיגוּ אַדְקָה, אֶבֶל אַדְקָה שְׁעַל-יִסּוּד אַמְוֹנָה. ³¹ יִשְׂרָאֵל, לְעַמֶּת זֹאת, חִתְרֹוּ לְתוֹרָה שֶׁל אַדְקָה, אֲהָה לְתוֹרָה זוֹ לֹא הָגִיעַ. ³² מִדּוֹעַ? מִפְנִי שֶׁלֹּא בְּקָשׁוּ מִתּוֹךְ אַמְוֹנָה, אֶלָּא מִתּוֹךְ מַעֲשִׂים. הֵם נִכְשָׁלוּ בְּאַבּוֹן הַגָּגָר, ³³ כְּפָתּוֹב: "הַגָּנִי יִשְׁדַּד בְּצִיּוֹן אַבּוֹן גָּגָר וְצֹור מִכְשָׁול, וְהַמָּאמִן בּוֹ לֹא יִבּוֹשׁ".

¶ אחוי, מושאלת לבי ותפלתי לאלהים – שׁיְנַשְׁעָנוּ.² אני מעיד עליהם שיש להם קנאה לאלהים, אבל קנאה שאין עמה דעתך;³ כי מאחר שלא ידעו את צדקת האלהים ונשו ליהם אדקה משליהם, לא נכנעו לאדקה של אליהם.⁴ הרי המשיח הוא תכלית⁵ התורה, כדי שיצדק כל מי שמאמין.

⁵ משה אמרם פתב על האדקה שמתוך התורה "אשר יעשה אתם האדיםomi ביהם".⁶ אך כה אומרת האדקה שמתוך אמונה: "אל-ה אמר בלבבך מי יעלה השמיימה?" זאת, כדי להודיע את המשיח. ⁷ או "מי ירד לתהום?" זאת, כדי להעלות את המשיח מן המתים. ⁸ אבל מה היא אומרת? "כיךEROב אליך הדבר, בפייך שישועו" הוא דבר האמונה שאנו מבשרים.⁹ ואם אתה מודה בפייך שישועו הוא האדון ומאמינו בלבבך שאלהים הקים אותו מן המתים – תושע. ¹⁰ הרי בלבבו מאמין איש וצדיק, ובפיו יודח וינועש. ¹¹ והכתב אומר: "כל המאמין בו לא יבוש".¹² אין הבדל בזה בין יהודי לאי-יהוד, כי אדון אחד לכלם ורב חסד הוא לכל הקוראים אליו,¹³ שכן "כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט".

¹⁴ אך כיצד יקראו אל מי שלא האמין בו? וכיitzד יאמין בזה אשר לא שמעו אותו? וכיitzד ישמעו באין מבשר?¹⁵ כיצד יבשרו אם לא ישלחו? הנה כתוב: "מה-גַּאֲוֹן רְגִלֵּי מִבְשָׂרִי טוֹב!"¹⁶ אבל לא הכל ציתו לבשורה, שכן ישעיהו אומר: "אֶذְנִי, מֵהָמַין לְשֻׁמְעָתָנוּ?" ¹⁷ לפיכך האמונה באה שמיעה והشمיע – בהכרזות דבר המשיח. ¹⁸ שואל אני, האם לא שמעו? בודאי שכן, שלא "בכל הארץ יצא קום, ובקצה תבל מליהם!"¹⁹ ועוד שואל אני, האם ישראל לא ידע? הרי משה כבר אמר: "אני אקניאכם بلا עם,

² ¶ 4: תכלית – המלה היוונית "תלום" אפשר לתרגם גם "סוף" או "מטרה".

³ ¶ 11: נ"מ: המאמין לא יחוּש (ישעה כח 16). ⁴ ¶ 15: נ"מ: רגלי מבשר, משמעו שלום, מבשר טוב (ישעה נב 7).

⁵ ¶ 5: יק' יח 5 ¶ 8: דברי ל 14 ¶ 13: יואל ג 5 ¶ 16: ישע' מג 1 ¶ 18: תהלי' יט 5 ¶ 19: דברי לג 21

בגוי נבל אכעיסכם.²⁰ וַיֹּשֶׁעָהוּ מֵעַז לֹומר: "נְדֹרְשָׁתִי לְלוֹא שָׁאַלְוָה
נִמְצָאתִי לְלֹא בְּקַשְׁנִי."²¹ וְהִוא אֹומֵר לִיְשָׂרָאֵל: "פְּרַשְׁתִּי יְדִי בֶּלֶת
הַיּוֹם אֶל־עַם סֹזֶר וּמוֹרָה".

ישועת ישראל וישועת הגויים

וְאַ אם כן, אני שואל, האם נטש אללים את עמו? בשום פנים
לא! הרי גם אני בן עם ישראלי, מזרע אברהם ומשבט
benyamin.²² אללים לא נטש את עמו, העם שהוא ידע מוקדם. וכי
איןכם יודעים מה אומר הפתוב על אלהים, כיצד התלוננו על
ישראל לפניו אלהים?³ אָדָני, אַת־גָּבְּרִיאֵל הָרָגוּ וְאַת־מִזְבְּחָתֶיךָ
הָרְסוּ; וְאַתָּה אָנָּי לְבָדֵד, וַיִּקְשׁוּ אַת־גָּבְּרִיאֵל לְקַחְתָּה.⁴ אך מה
אומר לו דבר אלהים? "הָשָׁאָרָתִי לִי בִּישָׂרָאֵל שְׁבֻעָת אֱלֹפִים אֲשֶׁר
לְאָכְרֹעַ לְבָעֵל."⁵ בן גם בימינו נשארה שארית על-פי בחירה של
חֶסֶד.⁶ וְאַם בְּחֶסֶד, הרי שלא עוד מתו מעתים; אחרית החסד
חדל להיות חסד.

ובכן מה? ישראל לא השיג את מבקשו, אבל הנבחרים השיגו;
והשאר הקשו לבבם,⁸ כתוב: "נִתְן לְהָם הָאֱלֹהִים רֹוח תְּרֵדָה,
עִינִים לְאֶלְרֹאות וְאַזְנִים לְאֶלְשָׁמָע עד הַיּוֹם הַזֶּה".⁹ וְקַדְוֵד
אומר: "יְהִי־שְׁלָחָנָם לְפָנֵיכֶם לְפַח וְלִרְשָׁת וְלִשְׁלֹומִים לְמוֹקֵשׁ".

¹⁰ תְּחַשְּׁכָנָה עִינֵיכֶם מְרָאוֹת, וְמַתְנִיחָם תְּמִיד המעד.

¹¹ על בן שואל אני, האם מעדו כדי שיפלו לא קומ? חס וחלילה!
אלא שבעמיעזתכם היושעה לגויים, להקניא אוטם.¹² וְאַם מַעַזתְּכֶם
היא עשר לעולם והפסdem הוא עשר לגויים, שלמותם – על אחת
בפה וכמה!

¹³ אליכם הגויים אני מדבר; בהיותי אני שליח לגויים מכביד אני
את שרוטתי,¹⁴ בתקונה לעוזר קנאה בבני עמי ולהוציא כפה מהם.
¹⁵ הרי אם הדעתם היא רצוי בשבייל העולם, מה תהיה הנסיבות

אם לא תקומה מפומות אליו חיים? ¹⁶ אם תרומות העשה קדש, כן גם כל הבצק! ואם השרש קדש, כן גם הענפים.

¹⁷ ואם נכרתו במה ענפים מעץ הזית, ואתה, זית-בר, הריבבת במקומם ושתפה בשרש העץ בלבדו, ¹⁸ אז אל תתנשא על הענפים. אם תתנשא, דע לך שלא אתה נושא את השרש, אלא השרש נושא אותך. ¹⁹ אתה תאמר: "הענפים נכרתו כדי שארכב אני." ²⁰ יפה! בגל איד-amuña נכרתו, אך אתה על-ידיamuña מחזק מעמד. אל תתגאה אלא הפלא יראתך, ²¹ שהרי אם לא חס אליהם על הענפים המקוריים, גם עלייך לא יחוס. ²² לנו שים לב לטובו של אליהם ולחדרתו: מחד גיסא חמרה בלבוי הגכים; מאידך גיסא, טובו של אליהם עלייך אם תעמדו בטובו, ולא – גם אתה תפרת. ²³ ואם לא ימשיכו בחסר אמונתם ירקבו גם הם, שכן אליהם יכול להחזירם ולהריבם. ²⁴ הרי אם אתה נכרת מעץ זית בר מטבעו, ובגוויד לטעו הריבבת על עץ זית טוב, כל שכן אלה, המקוריים, ירקבו על עץ הזית שלהם! ²⁵ הנה, אחוי, איינני רוץ שיעילם מכם הרז הזה, פון תהיו חכמים בעיניכם: קהותם לב אחזה במידת מה את ישראל, עד אשר יכנס מלאו הגוים. ²⁶ וכן כל ישראל יושע, כמו שכתבו:

"ובא מציון גואל וישיב פשע ביעקב" ²⁷ ואני זאת ברית אוטם, כי אסלח לעונם."

²⁸ אמנם במה שנוצע לבשורה הם אויבים בגלקם, אבל במה שנוצע לבחירה אהובים הם בغال האבות, ²⁹ שהרי אין אלהים מתחרט על מתנותיו ועל בחירתו. ³⁰ וכשים שאתם בעבר לא ציתם אלהים, אך בעת רחמתם אגב איד-ציותם, ³¹ וכן גם אלה לא ציתו בעת, וכשה ברחמים אשר השפעו עלייכם ירחו גם הם בעת; ³² כי אלהים כלל את הכל באיד-ציות כדי שירחם על הכל.

¹⁶ יא: נ"מ: ובא לציון גואל ולשבוי פשע ביעקב (ישעה נט 20).

³³ מה עמוק עשר האלים, מה עמוק חכמתו ודעתו! אין חקר למשפטיו ואין משיג את דרכיו, ³⁴ כי "מידתכו אתרות יהוה ואיש עצתו יודענו?" ³⁵ גמי הקרים לחתת לו דבר וישלם לו? ³⁶ הרי הפל ממנוג, הפל דרכו, והפל אליו. לו הכבוז לעולמים! אמן.

ח' חיים חדשים

ובכן, אחיך, בಗל רחמי אליהם אני מבקש מכם שתמסרו את גופכם קרבון חי, קדוש ורצוי לאלים; כי מעבדהו עבודה שלבב. ² ואל תדרמו לעוזלים זהה, כי אם השטנו על ידי התמורות הדעת כדי שתחחינו מהו רצון אליהם, מהו הטוב והרצוי והמשלם בעינינו. ³ על-שם החסד אשר נתנו לי, הריני אומר לכל אחד מכם: איש אל ייחס את עצמו ליותר משלאו לו לחשב, אלא יהא צנوع בהערצתו, במדת האמונה שהעניק לו אליהם. ⁴ כשים שבגוף אחד יש לנו אחים וברthers ולא לכל האחים אותו תפיקיד, ⁵ כי אנחנו הרבה מהווים גוף אחד במשיתם וכל אחד איבר לחהבו. ⁶ ויש לנו מתקנות שונות, לפי החסד הנתן לנו: אם נבואה הריהי במדת האמונה; ⁷ אם לאיש שרות, שירות; אם הוא מורה, לימד; ⁸ מי שפתחנו העודד, יעוזד; הנוטנו ינתן בתום לב; המנaging ימלא את תפיקידו בשקייה; והגורם חסד יעשה זאת במנואר פנים.

⁹ תהא אהבתכם ללא העמדת פנים. שנאו את הרע ודבקו בטוב. ¹⁰ אהבו איש את רעהו באהבה אחיהם בנה. הקדימו לנאה בבוד איש ברעהו. ¹¹ שקו ואל תתעצלו. היו נלהבי רוח ושרותו את האדון. ¹² גלו בתקונה. היו סבלנים בצרה. התמידו בתפלה. ¹³ נתנו את חלוקכם לצרכי הקודושים ושאפו להכניס אורחים. ¹⁴ ברכו את רודפיםם, ברכו ואל תקללו. ¹⁵ שמחו עם השמחים ובכו עם הבוכאים. ¹⁶ היו תמיימי דעתם זה עם זה. אל תחלכו בגדלות ואל תבדלו מאנשי פשוטים. אל תהיו חכמים בעיניכם. ¹⁷ אל

תשלמו לאיש רעה תחת רעה. בקשו את הטוב בעניינו כל בני אדם.¹⁸ עד כמה שהדבר בידכם חי בשלומם עם כל אדם.¹⁹ יקירין, אל תתנקמו אלא הינו לזמן, כי כתוב "לי נקס ושלם אמר יהוה".²⁰ אבל "אם־רעב שנאך האכילהו לחם, ואם־צמא השקהו מים; כי גחלים אתה חתה על־ראשו".²¹ אל פגיתך רעה להתגבר עליה, אלא התגבר על הרע בטוב.

התנהגות אזרחית

ו כל אדם יקבע לרשותו שלטונו, שהרי אין שלטונו אלא מטעם אלהים, והשליטונות הנוכחים נקבעו מטעם אלהים.²² לפיכך כל המתקומים נגד השליטון מתנגד לאלוהים, ומהמתנגדים יבאו על עצם משפט.²³ הרי אין פחד השליטים על עושה הטוב, אלא על עושה הרע. האם אתה רוצה שלא לפחד משליטונות הם משרותי עשה את הטוב ותזכה לשבח מהם.²⁴ השליטונות הם משרותי אלהים לטובתך. אך אם תעsha את הרע, עלייך לפחד; שהרי לא לחנש הם מחותיקים בחורב, כי משרותי אלהים הם לנקס ולשפך זעם על עושיהם הרע.²⁵ ולכן עלייה להבניע לא רק בגל הרים, אלא גם בגל המיצפון.²⁶ וכך אתם גם משלימים משים, כי משרותי אלהים הם השוקדים על מלאי תפוקיכם זה. ⁷ תננו לכל אדם מה שמנגע לו: מס למי שעול המס; מכס למי שעול המכס; יוראה למי שראוי לירא ממנה; בבוד למי שמנגע לו בבוד.

אל תהיו חיבים דבר לאיש מלבד אהבת הזולת, כי האהוב את הזולת קים את התורה.⁹ הן המצוות "לא תנאך", "לא תרצח", "לא תגנב", "לא תחמד", וכל מצוה אחרת, כלולה במאמר "ואהבת לרעך כמוך".¹⁰ האהבה איננה גורמת רעה לזולת, ולכן האהבה היא קיום התורה במלואה.

"ונסף על כה, ידועים לכם הרים, הינו שבעת השעה להתעורר מן השינה, כי ישועתנו קרויה עכשו יותר משήיתה ביום

¹⁸ ב' 19: דברי לב 35 יב 20: משל כי 21–22 יג 9: שמות כ–13–17; דברי ה–17–21; יקי יט 18

שהתחלנו להאמין.¹² הַלְּילָה חֹלֵף וְהִיּוּ קָרְבָּן נֶסֶיךָ מַעֲלֵינוּ אֶת מִשְׁעֵי הַחַשָּׁד וַיְנַבֵּשׁ אֶת שְׂרִיוֹן הַאֲזֹר.¹³ וְכֹמֹן בַּיּוֹם נִתְנַהֲגָנָא בְּכֹאות, לֹא בְּהַזְּלוּת וּבְשְׁכוּרוֹת, לֹא בְּזַהֲמָה וּפְרִיצָות, לֹא בְּרִיב וּקְנָאת,¹⁴ כִּי אִם לְבָשׁוּ אֶת הָאֲדוֹן יִשְׁוע הַמֶּשִׁיחַ, וְאֶל תְּדַאֲנוּ לְגֹוף בִּמְגַמָּה לְהַשְׁבִּיעַ אֶת הַתְּאוֹות.

התנהגות כלפי אחים באמונה

וְךָ קָבְלוּ אֶת הַחֲלָשׁ בְּאֱמֹנוֹתָה, אַךְ לֹא לִשְׁם וּפְחוּם עַל דִּיעּוֹת.¹ אַחֲד מַאֲמִין שָׁמֵטָר לְאַכְלֵל הַפֵּל; אַחֲרָה, שַׁהוּא חֲלָשׁ, אַוְכֵל מַאֲכָלִים צָמְחִים.² אַל יְבוֹז הַאַוְכֵל לְזֹהֵה שָׁאַיָּנוּ אַוְכֵל, וְזֹה שָׁאַיָּנוּ אַוְכֵל אֶל יְחִירָץ מִשְׁפָט עַל הַאַוְכֵל, שְׁפַנוּ אֱלֹהִים קִבְּלָוּ אֶת בְּרִצּוֹן.³ מַיִּי אַתָּה בַּיּוֹתְרָה פִּי תְּשִׁפְטוּ אֶת עֲבָדוֹ שֶׁל אַחֲרָה? הַרִּי בְּעִינֵּי אֲדוֹנוֹ הָאָוָעֵד אוֹ נָפֵל. אַךְ הָאָוָעֵד, בַּיּוֹתְרָה יְכוֹלָל לְעֹזָר לוֹ לְעַמְּדָה.⁴ יִשְׁאָל אָדָם הַמִּחְשִׁיבָן יוֹם אֶחָד יוֹתֵר מִיּוֹם אַחֲרָה, וַיְשַׁם הַמִּחְשִׁיבָן כָּל יוֹם וָיוֹם. יְהָא כָּל אָדָם בְּטוּחוֹ בְּדִעַתוֹ.⁵ מַיִּי שַׁמִּחְשִׁיבָן אֶת הַיּוֹם מִחְשִׁיבָן אֶת יוֹם לִשְׁם יְהוָה. הַאַוְכֵל אַוְכֵל לִשְׁם יְהוָה, שְׁפַנוּ הָאָמוֹדָה לְאֱלֹהִים. וְזֹה שָׁאַיָּנוּ אַוְכֵל, לִשְׁם יְהוָה אַיָּנוּ אַוְכֵל וְגַם הָאָמוֹדָה לְאֱלֹהִים.⁶ אִישׁ מַאֲפָנָנוּ אַיָּנוּ חַי אֶת חַיָּיו לִשְׁם עַצְמָוֹן וְאִישׁ אַיָּנוּ מִת לִשְׁם עַצְמָוֹן.⁷ כְּשַׁאֲנוּ חַיִם, לִשְׁם הָאֲדוֹן אַנוּ חַיִם. כְּשַׁאֲנוּ מַתִּים, לִשְׁם הָאֲדוֹן אַנוּ מַתִּים. לְפִיכָה, בֵּין שְׁחִים בֵּין שְׁמִתִּים, לְאֲדוֹן אַנוּ שִׁיכִים;⁸ שְׁהָרִי הַמֶּשִׁיחַ מִת וְקַם שׁוּב לְחַיִים כִּדִּי שִׁיחַה אֲדוֹן גַּם לְמִתִּים גַּם לְחַיִים.⁹ וּמְדֹועַ אַתָּה חֹרֶץ מִשְׁפָט עַל אַחֲיךָ? מְדֹועַ אַתָּה בָּזָה לְאַחֲיךָ? הַרִּי כָּלָנוּ נִעַמְדָה לִפְנֵי פַּס הַמִּשְׁפָט שְׁלַא אֱלֹהִים;¹⁰ הַלָּא כְּתוֹב: "חִיאָנִי, נָאַסְמָה יְהוָה, כִּידְלִי תִּכְרֻעַ פָּלָ בָּרָה וּכְלָלְשׁוֹן תֹּדֶה לְאֱלֹהִים."¹¹ וּבָכָן כָּל אֶחָד מַאֲתָנוּ יִתְנוּ דֵין וְחַשְׁבּוּן עַל עַצְמָוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים.¹²

¹³ לְכָן אֶל נִשְׁפָט עוֹד אִישׁ אֶת רְעוֹהוּ, אַלְאָ שֹׁזֶה יְהִי שְׁפּוּטְכֶם: שְׁלָא יִתְנוּ אִישׁ אֶבֶן נֶגֶף אוֹ מַכְשּׁול לִפְנֵי אַחֲיוֹ.¹⁴ יִזְדַּע אָנִי, וְגַם

בטוח אָנִי בְּאֶדוֹן יְשׁוּעָה, שְׁ羞ָׁם דָּבָר אֵינוֹ טָמֵא בַּפִּנִּי עַצְמוֹ, אֶלָּא טָמֵא הוּא לִמִּי שְׁחוֹזֵב אָתוֹת לְטָמֵא.¹⁵ אָם בְּגַלְל הַמְאַכֵּל שְׁלַח נְגָרָם צָעֵר לְאָחִיה, הַרְיָה שָׁאִינֶךָ מִתְהַלֵּד עוֹד בְּדַרְךָ שֶׁל אֲהָבָה. אֶל נָא תַּהֲרֵס בַּמְאַכֵּל אֶתְּנָךְ שְׁהָמְשִׁיחָ מִתְּבָעוֹ.¹⁶ וּבְכוֹן, שְׁלָא יֵצֵא שְׁם רֵעַ לִמְהָ שְׁטוּב בְּעִינֵיכֶם;¹⁷ כִּי מַלְכֹות אֱלֹהִים אֵינֶה אֲכִילָה וְשַׁתִּיה, אֶלָּא צְדָקָה וְשְׁלוֹם וְשְׁמָמָחָה בְּרוּם הַקָּדֵשׁ.¹⁸ מִי שְׁמַפְשָׂרָת אֶת הַמְשִׁיחָ בְּדַרְךָ זוֹ, רְצֵוי הוּא לְאֱלֹהִים וּמְקַבֵּל עַל הַבְּרוּאות.¹⁹ לְכָن נַחֲתָר נָא אֶל דָּבָרים שְׁמַבִּיאִים לִידֵי שְׁלוֹם, וְאֶל דָּבָרים שְׁבָאַמְצָעָוֹתָם יִבְנָה אִישׁ אֶת רְעָהוֹ.²⁰ אֶל תַּהֲרֵס אֶת מֶלֶאכֶת אֱלֹהִים בְּגַלְל מְאַכֵּל. אִמְנָם הַכֵּל טָהוֹר, אֵה רַע הַמְעֻשָּׂה כִּשְׁאָדָם אַוְכֵל וְהַאֲכִילָה הִיא לִמְכּוֹל.²¹ מוֹטֵב שְׁלָא לְאַכֵּל בָּשָׂר וְלֹא לְשַׁתּוֹת יְין וְלְהַמְּנַעַן מִפְּלָל מִמְּשָׁלֵל. מִי שִׁישָׁ בּוֹ כִּדי לְהַכְּשִׁיל אֶת אָחִיךָ.²² יִשְׁ לְקָה אִמּוֹנוֹ, חִיה בָּה בְּעַצְמָה לִפְנֵי אֱלֹהִים. אֲשֶׁרֶй הָאָדָם שְׁאִינוֹ מַרְשִׁיעַ אֶת עַצְמוֹ בָּמָה שַׁהְוָא בָּזַר לֹו.²³ אֶחָד הַאַוְכֵל וּבְלָבוֹ סְפָק – אָשָׁם, כִּי לֹא מִתְזַעַן אִמּוֹנוֹ פָּעֵל. וְכֹל מָה שְׁאִינוֹ מִתְזַעַן אִמּוֹנוֹ חִטָּא הוּא.

טו אָנַחֲנוּ הַחֲזִיקִים חִיבִּים לְשִׁיאָת אֶת חִלְשׁוֹת הַחְלָשִׁים וְלֹא לְבַקֵּשׁ הַנָּאָה לְעַצְמָנוּ.² כָּל אֶחָד מִאָתָנוּ יִזְאַג לְטוּבָת רְעָהוֹ כִּדי שְׁרָעָהוּ יִבְנָה,³ שְׁכָנוּ גַם הַמְשִׁיחָ לֹא בַקֵּשׁ הַנָּאָה לְעַצְמָוֹ, אֶלָּא בְּפִתְחָה: "וְחַרְפּוֹת חֹרְפִּיהָ נְפָלוּ עַלְיָה".⁴ וְהַרְיָה כָל מָה שָׁגַכְתָּב מִקְדָּם, נִכְתַּב לְהַדְרָכָתָנוּ, כִּדי שְׁתַהְיָה לָנוּ תְּקוֹנה מִתְזַעַן הַסְּבָלָנוֹת וְהַגְּנָחָמָה שְׁבָפְתּוֹבִים.⁵ וְאֶלְהִי הַסְּבָלָנוֹת וְהַגְּנָחָמָה יִתְהַווּ וְתַהְיוּ תְּמִימִי דָעִים זֶה עִם זֶה בְּרָצֹן הַמְשִׁיחָ יְשׁוּעָה,⁶ כִּדי שְׁבָלָב אֶחָד וּבְפַה אֶחָד תַּהֲלִלו אֶת אֱלֹהִים, אָבִי אָדוֹנָנוּ יְשׁוּעָה הַמְשִׁיחָה.

עַל בָּן קָבְלוּ אִישׁ אֶת רְעָהוֹ, כִּי שְׁגָם הַמְשִׁיחָ קָבֵל אֹתוֹנוּ לְכֹבֵד אֱלֹהִים.⁸ וְאַנְיָ אָוְרָ שְׁהָמְשִׁיחָ הִיה לְמַשְׁרָת הַגְּנוּולִים בְּגַלְל נְאַמְנוֹת אֱלֹהִים, כִּדי לְקִים אֶת הַבְּטַחוֹת שְׁנַגְּתָנוּ לְאָבוֹת,⁹ וּכִדִּי שְׁהָגּוֹים יְהִלְלוּ אֶת אֱלֹהִים עַל רְחַמְיוֹ, כְּפָתּוֹב:

"על-כן אודה יהוה בגוים ולשמה אומר."

¹⁰ ועוד הוא אומר:

"הָרְגִינוּ גּוֹים עַמּוֹ"

¹¹ ועוד:

"הַלְלוּ אֶת יְהוָה בָּלְגּוֹים, שְׁבַחוּהוּ כָּל-הָאָמִים."

¹² וישעיהו אומר:

"וְהִיא שָׂרֵשׁ יִשְׁיָּא אֲשֶׁר עָמַד לִנְסָעִים, אֶלְיוֹ גּוֹים יַדְרָשוּוּ."

¹³ ואלה התקונה יملא אתכם כל שמחה ושלום באמונתכם, כדי

שתנאה בכם התקונה בכך רוח הקדש.

סיכום תפקido של השליחות וכוכנותו לעתיד

¹⁴ אני בטומם, אחיכי, שאתם שופעים טוב, מלאים כל דעת ויזדים גם להוכיח איש את רעהו. ¹⁵ בכל זאת כתבתתי לכם פה ושם בהזעה רפה למדי, כמו שפעורר את זכרונכם, וזאת על-שם החסד הנתון לי מائת אללים ¹⁶ להיות משלחת-קדש של המשיח ישוע בשבייל הגוים ולכון בשורת אללים, כדי שהגוים יהיו למנחה רציה, מקדשות ברות הקדש. ¹⁷ לכן, הוזות למשיח ישוע יכול אני להתגאות בדברים השיכים לאלים ¹⁸ ולא אעו לדבר בלתי אם על הדברים שהמשיח עשה דרכי כדי להביא את הגוים לידי ציות, וזאת על-ידי דברו ומעשיה, ¹⁹ בכך אותן ומופתים, ובכל רוח הקדש, באפנו שהשפקתי לבשר את בשורת המשיח מירושלים וסביבותיה עד אליריקון. ²⁰ ואנכם השתקלתי לבשר במקומות שטרם השמיינו בהם את שם המשיח, כדי שלא אבנה על יסוד של אחרים, ²¹ אלא בפתור:

"אשר לא-ספר להם רוא,

ואשר לא-שמעו התבוננו."

²²לֹכֶן גַם פָעִים רְבּוֹת נִמְנַع מִפְנֵי לְבֹא אֲלֵיכֶם. ²³אֲבָל בָּעֵת הַזֹּא וְאַין לִי עוֹד מָקוֹם לְפָעַלָה בְּאֶזְורִים הַאֲלָה, וְשַׁגְנִים רְבּוֹת מִשְׁתוֹקָק אֲנִי לְבֹא אֲלֵיכֶם, ²⁴אֲנִי מִקְוחָה שְׁבָדָרְכִי לְסִפְרֵד אֲסֹר לְרֹאֹתֶיכֶם, וְלֹאֲחַר שְׁאַחֲנָה קְמֻעה אֲצַלְכֶם תְּשַׁלְחֵנִי לְהַמִּשְׁךָ דָּרְכִי. ²⁵אוֹלָם בָּעֵת אֲנִי עֹלָה לְירוֹשָׁלָם לְעִזּוֹת הַקְדּוֹשִׁים, ²⁶כִּי מִקְדּוֹנִיהָ וְאַכְיָה רָאוּ לְنַכּוֹן לְתָרָם תְּרוֹמָה לְעַנְנֵי הַקְדּוֹשִׁים. ²⁷הֵם רָאוּ זֹאת לְנַכּוֹן וּזְהִי חֹבֶתְם בְּלִפְנֵיהם; שְׁפַנוּ אֶם הַגּוֹיִם שְׂתַפּוּ בְּדָבָרִים הַרוֹחָנִים שְׁלַחְתִּם, עַלְיָהֶם גַם לְסַיעַ לָהֶם בְּדָבָרִים חַמְרִיִּים. ²⁸לֹכֶן לֹאֲחַר שְׁאַשְׁלִים זֹאת וְאַמְסֹר לָהֶם בְּחַתִּימָתִי אֶת הַתְּרוֹמָה הַזֹּאת, אֲסֹר אֲלֵיכֶם בְּדָרְכִי לְסִפְרֵד. ²⁹אֲנִי בְּטוּחַ כִּי בְּאִשְׁר אָבֹא אֲלֵיכֶם, אָבֹא בָּמְלוֹא בְּרִפְתָּה הַמִּשְׁיחָ.

³⁰וְאַנִי מַבְקָשׁ מִכֶּם, אַחֲרֵי לְמַעַן אֲדוֹנָנוּ יִשּׁוּעַ הַמִּשְׁיחָ וְלִמְעָן אֶחֱבָת הָרוּת, לְהַאֲבָק יְחִיד אֶתְכָּתְפּוֹלֹת לְאֶלְהִים בְּעָדֵי, ³¹כִּי שְׁאָנָצַל מִזְדַּי הַסּוֹרִירִים בָּאָרֶץ יְהוּדָה וִשְׁרוֹתִי לְמַעַן יְרוֹשָׁלָם יְהִי לְרָצֹן בְּעֵינֵי הַקְדּוֹשִׁים, ³²וּכִי שְׁאָבֹא אֲלֵיכֶם בְּשִׁמְחָה, כֶּרֶצֹן אֱלֹהִים, וְאַנוּמָה בְּחַבְרֹתֶיכֶם. ³³אֱלֹהִי הַשְׁלָום עִם כָּלֶיכֶם. אָמֵן.

דרישות שלום

ט אֲנִי מַמְלִיצֵן לְפָנֵיכֶם עַל אֲחוֹתֵינוּ פָּבִי, שְׁמִישַׁת הַקְהָלָה בְּהַנְּכָרָאָה. ²קָבְלוּ נָא אֹתָה בָּאָדוֹן, פִיאָה לְקָדוֹשִׁים, וְעַזְרוֹ לָהּ בְּכָל דָבָר שְׁתַזְדַקֵק לְכֶם; כִּי אָכוּ הִתְהַגֵּד עֹזֶר לְרָבִים וְגַם לִי. ³דָרְשׁוּ בְשָׁלוּם פְּרִיסְקִילָה וְעַקְיִילָס חֶבְרִי לְעַבְזָה בְּמִשְׁיחָ יִשּׁוּעָ, ⁴אֲשֶׁר סִפְנוּ אֶת רָאשָׁם בְּעַד נְפָשֵׁי, וְלֹא רַק אֲנִי מִפְרִיר לְהָם טֻבָּה, אֶלְאָ גַם בְּכָל קְהָלֹת הַגּוֹיִם. ⁵וּדְרִישַׁת שְׁלָום לַקְהָלָה שְׁבָבִיתָם. דָרְשׁוּ בְשָׁלוּם אַפִּיגְטוּס יְקִירִי, שְׁהִיא פָּרִי רָאשָׁוֹן לְמִשְׁיחָ בְּמַחְזָה אֲסִיָּה. ⁶דָרְשׁוּ בְשָׁלוּם מְרִים, שְׁעַמְלָה רְבּוֹת בְּשִׁבְיֵיכֶם. ⁷דָרְשׁוּ בְשָׁלוּם אַנְדְּרוֹנִיקָוס וַיּוֹנִיס, בְּנִינִי-עֲמִי שְׁהִיא אֶתְכָי בְּמַאֲסָר; נִכְבְּדִים הֵם בְּקָרְבָּה הַשְׁלִיחִים וְגַם הֵyo בְּמִשְׁיחָ לְפָנֵי. ⁸דְרִישַׁת שְׁלָום לְאַמְפְּלִיאָטוֹס יְקִירִי בָּאָדוֹן. ⁹דְרִישַׁת שְׁלָום לְאוֹרְבָּנוֹס חַבְרָנוֹ

לעבזדה במשיח, ולאיסטכיס יקירי.¹⁰ דרישת שלום לאפליס הבהירון במשיח ולבני ביתו של אристוטולוס.¹¹ דרישת שלום להזרזיון בערמי ולבני ביתו של נרxis אשר באדון.¹² דרישת שלום לעירפינה וטריפוסה העמלות באדון, ולפרסיס החביבה שעמלה ובנות באדון.¹³ דרישת שלום לרופוס הנבחר באדון, ולאמו שהיא כאם לי.¹⁴ דרישת שלום לאסינקורייטוס, לפיגנון, להרמס, לפטרובס והרמס ולאחים אשר אתם.¹⁵ דרישת שלום לפילולוגוס ויולה, לנראס ואחותו, לאולימפוס וכל הקדושים אשר אתם.¹⁶ ברכו לשולם איש את רעהו בנשיקה קדושה. כל קהילות המשיח דורשות בשולםכם.

¹⁷ ואני מבקש מכם, אחוי: השמרו מן המעוורים מחלוקות ומין המכשילים, הפוצלים בגנו ללמידה שלמדו שלםךם, והתרחקו מהם. ¹⁸ אשיםיכם באליה אין משרותים את אדונינו המשיח, אלא את הפרס שלהם, ובאמוריنعم ובדבריהם יפים הם מוליכים שולל את לב התמיימים.¹⁹ שמח אני עליכם, כי צויתכם נודע לכל, אבל רצוני שתהיינו חכמים לטוב ותמים לגבי הרע.²⁰ זואלהי השלים יכريع ב מהר את השטן תחת רגליך. חסד אדונינו ישוע המשיח עמכם.

²¹ טימוטיאוס, חברו לעבזדה, וגם לוקיוס ויסון וסוסיפטרוס בני-עמי דורשים בשולםכם.²² אני טריוס, הכותב את האגרת הזאת, שואל בשולםכם באדון.²³ גויס המארם אotti ואת כל הקהלה דורש בשולםכם. ארכטוס גזבר העיר וקורטוס אחינו דורשים בשולםכם.

²⁵ וזהו אשר יכול לחזק אתכם לפני בשורתי והכרזת ישוע המשיח – לפי התגלות הרז שהיה כמוש בעתו עולם,²⁶ אך בעת, בקדחת אליה עוזם, נתגלה על-ידי כתובים נבואהים ופרסם לכל הגויים כדי להביאם לידי ציות שבאמונה – ²⁷ האלים אשר לו בלבד הכמה, לו הקבود בישוע המשיח לעולים עולם. אמן.

אגרת שאל הראשונה אל הקורינטים

מאות שאל, שגקרה להיות שליח המשיח יושא ברצון אליהם,
ומאות סוסטניס אחינו,² אל קהילת אליהם שבקורינתוס,
לאלה אשר קדשו בפשיח ישוע ונקראו להיות קדושים יחד עם
כל הקוראים בכל מקום ומקום בשם אדוננו ישוע המשיח –
אדוננו פאודונים:³ חסד ושלום לכם מאות האלים אבינו והאדון
ישוע המשיח.

עושר במשיח

אני מודה לאלהי בכל עית בעבורכם על חסד האלים שננתן לכם
במשיח ישוע,⁵ כי בו נעשיטם עשירים בפל, בכל אמר ובכל דעת;
ויעדות המשיח קבלה תק馥 בקרובכם,⁷ באנו שאינכם חסרים
שום מתקה רוחנית במציאות להתגלות אדוננו ישוע המשיח,
אשר גם יחזק אתכם עד קץ למן תהיינו נקיים מכל אשמה ביום
אדוננו ישוע המשיח.⁹ נאמן הוא האלים אשר קרא אתכם
לחברת בנו ישוע המשיח אדוננו.

השליח מבקש למנוע פילוגים בקהילה

achi, אני מפוצר בכם בשם אדוננו ישוע המשיח שתהייו כלכם
תמים דעים במוֹצָא פיכם ושלא יהיה פלוגים ביניכם, אלא עמדו
מאתדים לגמרי באotta מחשבה ובאותה דעה.¹¹ אхи, נמסר לי
מאת בני משחת כלואה שיש מריבות ביןיכם.¹² אני מתפנו לך
שכל אחד מכם אומר: "אני שיח לשאול", או "אני לאפולוס",

"אני של כיפא", ו"אני של המשיח".¹³ ובכן, האם המשיח התרפלג? האם שאול נצלב בערכם? או לשם שאול נטבלתם?¹⁴ תזהה לאל שלא הטבלתי איש מכם זולת קרייספוס וניאוס,¹⁵ פון יאמר מיישרו כי לשמי נטבלתם.¹⁶ אמנם הטבלתי גם את בניו ביתו של סטפנס. מלבד אלה, איך יודע אם הטבלתי איש;¹⁷ כי המשיח לא שלחני להטביל, אלא לבשר את הבשורה – לא בחקמת מילים, פון יהיה לרייך צלב המשיח.

צלב המשיח וחכמת אליהם

¹⁸ הנה דבר הצלב הוא סכלות בעיני האובדים, אך לנו הנושאים הוא גבורת אליהם,¹⁹ שחריר כתוב: "אabad חכמת חכמים וביתת גבונים אסתיר".²⁰ איה החכם? איה הבקי בתורה? איה המתרפלמס של העולם זהה? האם לא שם האלים את חכמת העולם לאולת?²¹ ומماחר שבחכמת האלים לא השכיל העולם לדעת את אליהם באמצאות חכמה, ראה אליהם לנכון להושיע את המאמינים על־ידי הכרזה שנחנשבת לסקלוות.²² הנה היהודים מבקשים אותן ויהינימ ממחפשים חכמה,²³ אבל אנחנו מקרים מישיח צלוב, אבל נגף ליהודים וסקלוות בעיני הינוין.²⁴ אולם לנקראים הם מקרב היהודים הם מקרב הינוין – מישיח שהוא גבורת אליהם וHackמת אליהם.²⁵ הנה "סקלוות" אליהם חכמה מבני אדם, ו"חלשת" אליהם חזקה מבני אדם.

²⁶ אחוי, ראו מי אתם שנקראתם: לא רבים מכם חכמים מבחןת העולם זהה, לא רבים חזקים ולא רבים רמי יחש.²⁷ אבל אליהם בחר בפסלים אשר בעולם כדי לבייש את החכמים, ובחילשים אשר בעולם כדי לבייש את החזקים;²⁸ בנהותם אשר בעולם ובנחשבים לפחות ערה בחר אליהם, בדברים שהם באפס, כדי להשליף עד לאפס את הדברים הקנים,²⁹ למען לא יההיל איש לפניו האלים.³⁰ אבל ממנה קיימים אתם במישיח ישוע אשר

הַחִיה לְנוּ לְחַכְמָה מֵאֵת אֱלֹהִים, לְצִדְקָה, לְקָדְשָׁה וּלְפִדּוֹת,¹ כִּי שְׁמַמְתָּהָלֵל יִתְהַלֵּל בִּיהוָה, כְּמוֹ שָׁגַם כְּתוּב.

ב' וְאַנִּי, אֲחִי, כַּשְׁבָאתִי לְהַזְדִּיעַ לְכֶם אֶת־רֹאשׁ אֱלֹהִים, לֹא בָּאתִי אֶלְכֶם בָּמְלִים רַמּוֹת אוֹ בְּרוּמָמוֹת חַכְמָה.² הַחַלְטָתִי אֶזְשָׁלָא לְדֹעַת דָּבָר בְּקָרְבָּכֶם זָוַלְתָּ יִשְׂעוֹת הַפְּשִׁיחַ וְהוּא – צָלוֹב.³ וְאַנִּי בְּחַלְשָׁה וּבְפַחד וּבְרֻעָה וּבְהַחִימָה אֲצַלְכֶם.⁴ דָבָורי וְהַטְּפָתִי לֹא לָוּ בְּפִתְוּי מְלִים שֶׁל חַכְמָה אַנוֹשָׁתִית, אֶלְאָ בְּהַזְכָּה שֶׁל רוח אֲבוֹרָה,⁵ כִּי שֶׁלֹּא תִסְמַח אִמּוֹנְתֶּכֶם עַל חַכְמָת בְּנֵי אָדָם אֶלְאָ עַל גִּבּוֹרָת אֱלֹהִים.

ג' אַנְחָנוּ דֹבְרִים חַכְמָה בֵּין המְבָגָרים,⁶ אֶחָד לֹא חַכְמָת הָעוֹלָם הַזֶּה, גַּם לֹא חַכְמָת שְׁלִיטִי הָעוֹלָם הַזֶּה הַבָּאים אֶל קָאָם.⁷ אַנְחָנוּ דֹבְרִים אֶת חַכְמָת אֱלֹהִים הַגְּסָטָרָת, הַחַכְמָה שְׁהִתְהַגֵּן וְאַשְׁר לִפְנֵי הָעוֹלָמִים יִעְדֵּה אֱלֹהִים לְתִפְאָרָתנוּ –⁸ וְאִישׁ מִשְׁלִיטִי הָעוֹלָם הַזֶּה לֹא יִדְעָה, שְׁפַנוּ אֶלְיוֹ יִדְעָה לֹא הִי צָוָלִים אֶת אָדוֹן הַכְּבּוֹד⁹ כְּמוֹ שְׁבַתּוֹב:

"אֲשֶׁר עַזְנֵינוּ לֹא רָאָתָה

וְאַזְנֵן לֹא שְׁמַעָה

וְלֹא עַלְהָה עַל לִבְ אִישׁ

כָּל אֲשֶׁר הַכִּין אֱלֹהִים לְאוֹהָבָיו".

י' אֶחָד לְנוּ גָּלָה אֱלֹהִים עַל־יְדֵי רוחוֹ אֲפָלוֹ אֶת עַמְקּוֹת אֱלֹהִים, מִשּׁוּם שְׁהָרוּם חֹקְרָת הַפֵּל.¹⁰ מִי מַבְנֵי אָדָם יִזְعַ אֶת אֲשֶׁר בְּאָדָם, זָוַלְתִּי רוח הָאָדָם אֲשֶׁר בְּקָרְבָּו? בָּן גַּם אֶת אֲשֶׁר בְּאֱלֹהִים אֵין יוֹדֵעַ זָוַלְתִּי רוח אֱלֹהִים.¹¹ וְאַנְחָנוּ לֹא קְבָלָנוּ אֶת רוח הָעוֹלָם, אֶלְאָ אֶת הרוח אֲשֶׁר מֵאֵת אֱלֹהִים, כִּי שִׁנְדַּע אֶת הַדָּבָרים שְׁאֱלֹהִים נוֹתָן לְנוּ בְּחִסְדוֹ.¹² וְאַוְתָּם אַנְחָנוּ מִבְּיעִים לֹא בָּמְלִים שְׁחַכְמָת אֲנוֹשׁ מִלְמָדָת, אֶלְאָ בָּמְלִים שְׁהָרוּם מִלְמָדָת,¹³ כְּשֶׁאָנוּ מִפְּרָשִׁים

^{ב' 1:} רצ: נִיא: עדות ^{ב' 6:} המבגרים – או: המושלים ^{ב' 13:} כשאנו... – או: כשאנו מלמדים

דברים רוחניים לאנשים רוחניים.

דברים רוחניים בהגדרות רוחניות.¹⁴ אך האדם הנפשי אינו מקבל את דברי רוח אלוהים, שפכו סכלותם הם בעיניו; גם אין הוא יכול לידע את אוטם, משום שהם נבחנים בראופו רוחני.¹⁵ לעומת זאת האדם הרוחני בוחן את הצל ואיש לא יבחן אותו;¹⁶ כי "מיד תפנו אתרומות יהוהiae ואיש עצתו יודיענו?", אך אנחנו יש לנו רוח הפשיטה.

משותי אלהים

ואני, אחיך, לא יכולתי לדבר אליכם פאל אנשיים רוחניים, אלא כל בלתי-רוחניים, פאל תינוקות במשיטה.² בחלב הזונתי אתם, לא במאכל, כי עוד לא יכולתם לאכל. אבל גם בעת אינכם יכולים,³ כי עודכם בלתי-רוחניים. ומאחר שיש בקרובכם קנאה ו מריבה, האין אתם בלתי-רוחניים ומתנהגים כמו האנשים?⁴ הלא באשר מישחו אומר "אני שיך לשאול" ואחר אומר "אני לאפולוס", האין אתם מכל האדים?⁵ מי הוא אפוא אפולוס? וכי הוא שיאל? משרותים אשר באמצעותם באתם לאומנה! ואיש איש כפי שחקל לו האדון:⁶ אני טבעי, אפולוס השקה, אבל האלים הצמיה. לפיכך לא הנוטע חשוב, אף לא המשקה, אלא האלים – הczמיה.⁸ הנוטע והmeshka הם הינו היה, וכל אחד יקבל את שכרו כפי עמלו;⁹ שפכו אנחנו עובדים יחד עם אליהם ואתם שדה אליהם, בנין אליהם.

¹⁰ כפי חסד אליהם שונטו לי הנקתי יסוד לבניין חכם ואחר בונה עליו. אבל ישגיח כל אחד כיצד הוא בונה,¹¹ כי איש לא יכול להניב יסוד אחר זולתי היסוד שהניב, והוא ישוע המשיטה.¹² וכל איש, אם יבנה על היסוד זהה זהב או כסף או אבני קרנות או עץ או חצר או קש – ¹³ מעשחו יתברר, שפכו הימים יוציאו לאור, מפני שבאש יתגלה; והאש תבחן את מעשיהם של כל איש ואיש.

^a ב-14: באופן – או: במישור

^b ב-16: ישע' מ 13

¹⁴ אם יעמוד המשפט שבנה, יקבל האיש את שכרו. ¹⁵ אם ישך מושעה – יפסיד; הוא עצמו יושע, אך זאתباء מצל מיאש.

¹⁶ האם איןכם יודעים כי היכל אליהם אתם וכי רוח אליהם שוכנת בקרבתם? ¹⁷ אם ישחית איש את היכל אליהם, אליהם ישחית אותו; כי היכל האלים קדוש, ואתם היכלו.

¹⁸ איש אל יטעה את עצמו. אם מישחו מכם סבור שהוא חכם בעולם הזה, יהא נא לכיסיל למעון יחפם; ¹⁹ כי חכמת העולם הזה היא סכלה בעיני אליהם, שהרי כתוב: "לבד חכמים בערם". ²⁰ ועוד: "יהוה ידע מחשיבות אדם, כי מה הבעל". ²¹ על פון, אל תהל איש בבני אדם. הרי הכל שלכם: ²² שואול, אפולוס, פיפא, העולם, החמים, המות, דברים שבחרה, דברים שבעתיד – הכל שלכם; ²³ ואתם של המשיח, והמושיח הוא של אליהם.

שליחי המשיח

ל ובכו צריך שהבריות יראו אותנו כמשרתינו המשיח וכמפעקידים על סודות אליהם. ² וואולם מן המפעקים נדרש להמציא נאמנים. ³ לנבי דידי דבר פחות ערך הוא להשפט על-ידייכם או להשפט ביום דין אונשי. אני אף לא דן את עצמי, ⁴ כי אני יודע דבר נגד עצמי. אבל לא בכה אני יוצא זפאי; האדון הוא השופט אותנו. ⁵ לכן אל תשפטו דבר בטרם עת, עד כי יבוא האדון אשר גם יוצא לאור את תעלומות החשד וגם יגלה את מחשיבות הלב. אז תנתנו התהלה לכל איש מאות האלים.

⁶ אחוי, הסבוטי את הדברים האלה על עצמי ועל אפולוס בשביביכם, למען תלמדו מהדגמה הנוגעת לנו שלא לתרוג מון הפתוב, כדי שלא יתנסה איש על רעהו בשמו של אחר; ⁷ שכן מי מקנה לך יהוד? ומה יש לך שלא קיבלת? ואם אמנים לקבלת, מדוע תתגאה באלו שלא קיבלת? ⁸ אתם כבר שבעים! אתם כבר עשרים! בלעדינו אתם מוליכים! הלוואי שמליכתם באמת

כדי שגם אנחנו נמלך אתם. ⁹ אשר לנו השליחים, אני סבור שאלהים האיב אותנו אחיםינו, לנו נזונים למות; כי הינו למחזה לעוזם, הוא למלאכים הוא לבני אדם. ¹⁰ אנו כסילים בגל המפשיח, אך אתם חכמים במשיח! אנחנו חלשים, אך אתם חזקים! אתם נכבדים, אך אנחנו נקלים! ¹¹ עד עצם השעה הזאת אנחנו רעים וצמאים, ערומים ומפירים ונדרים ממקום למקומם, ¹² ויגעים בעמל ידינו. מגדפים אותנו – אנחנו מברכים; רודפים אותנו – אנחנו נושאים זאת; ¹³ מחרפים אותנו, זה פניו מלאות עדוד; בסחיה העולם הינו, מואסים לפל עד היום הזה.

¹⁴ לא כדי לבייש אתכם אני כותב את הדברים האלה, אלא להזuir אתכם כילד האוהבים. ¹⁵ הלא גם אם יש לכם עשרה אלף מחנכים במשיח, אין לכם אבות רבים; כי אני, על ידי הבשורה, הולדתי אתכם במשיח ישוע. ¹⁶ לכן אני מבקש מכם להתנהג כמווני. ¹⁷ משום מה שלחתתי אליכם את טימוטיאוס בני האהוב והנאמן באדון. הוא יזכיר לכם את דברי במשיח, כפי שהוא מלמד בכל קהלה וכהלה בכל מקום.

¹⁸ יש אשר החלו להתנשא ולהתנהג כמוון לא אבוא אליכם. ¹⁹ אולם אני אבוא אליכם בקרוב, אם ירצה האדון, ואראה לא את דברם של המתנשאים, אלא את כחם; ²⁰ שכן מלכות האלים אינה בקבור כי אם בכל הפעול. ומה אתם רוצים? שאבוא אליכם בשפט מוסר, או באהבה וענוות רוח?

השליח מוכח על חטא

ה באזני כל נשמע שישZNות בקרובכם, זנות אשר אין פמונה אפלו בין הגויים: איש לך לו את אשת אביו. ² ואתם עוד מתגאים במקומות להתאבל כדי שעוזשה הפשעה הזאת ירתק מקרובכם! ³ ואני, אף כי אני נעדן מבנייכם בגופי (אך נוכחות ברוחך), כבר שפטתי את עוזשה הפשעה הזאת כאלו הייתה היתרי אתכם: ⁴ בשם האדון ישוע, כאשר תתאספו ברוחם בינייכם עם גבורת

אָדוֹנָנוּ יְשׁוּעַ,⁵ תִּמְסְרוּ אֶת הָאִישׁ הַהוּא לְשֻׁוֹן לְאַבְדֵּן הַגּוֹף כִּי שָׁרוֹחָו תַּשְׁעַ בַּיּוֹם הַאֲדוֹן.

⁶ הַתְּפַאֲרוֹתֶיכֶם אִינְהָה הַזְּלָמָת. הַאֲם אִינְכֶם יָדְעִים שֶׁמְעַט שָׁאָר עָשָׂה חֶדְשָׁה. הַלֵּא אַתֶּם בְּמִצּוֹת, שְׁהָרִי נִזְבֵּחַ שֶׁהַפְּסָח שֶׁלְנוּ – הַמְשִׁיחַ? ⁸ לְכָנו נִזְבֵּחַ לֹא בְשָׂאוֹר יִשְׁׁוֹן וְלֹא בְשָׂאוֹר הָרָע וְהַרְשָׁעַ אֶלָּא בְּמִצּוֹת הַתָּם וְהַאֲמָת.

⁹ כְּתַבְתִּי לְכֶם בְּאֶגדָת שֶׁלֹּא לְהַתְּעַרֵּב עִם זָנוּנִים.¹⁰ אִינְגִּי מַתְּפִנוֹן לְזָנוּנִים בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, אוֹ לְחַמְדָנִים, לְחוֹמָסִים וּעוֹבָדִי אַלְילִים, שְׁבוֹן אֹז הַיְיִתְּסַחְבִּים לְצַאת מִן הָעוֹלָם. ¹¹ אַבְלָל כְּתַבְתִּי לְכֶם שֶׁלֹּא לְהַתְּעַרֵּב עִם מַי שְׁנִקְרָא "אָח" וּהְוָא זָנוּה אֹז חַומְדָ אֶת אָשָׁר לְזֹולָת, אוֹ עוֹבֵד אַלְילִים אוֹ מְגַדֵּף אוֹ סְזָבָא אוֹ חַומָּס; אָף אֶל תִּסְבֹּו לְאַכְלָל עִם אִישׁ כֹּזה;¹² כִּי מָה לִי לְשִׁפְטַת אֶת אֱלֹהָ אֲשֶׁר בְּחַזּוֹן? הַאֲם אִינְכֶם שׁוֹפְטִים אֶת אֱלֹהָ שְׁבָקְרָבֶיכֶם?¹³ אֱלֹהָ אֲשֶׁר בְּחַזּוֹן אֱלֹהִים יְשִׁפְטָם. אַתֶּם בְּעָרוֹ אֶת הָרָע מַקְרָבֶיכֶם.

תביעות משפטיות בין המאמינים

הַאֲם מֵעַז אִישׁ מִכֶּם, שִׁיאַל לוֹ דָבָר נָגֵד רְעוֹהוֹ, לְהַבִּיא אֶת מִשְׁפְּטוֹן לִפְנֵי הַרְשָׁעִים וְלֹא לִפְנֵי הַקְדּוֹשִׁים?² הַאֲם אִינְכֶם יָדְעִים שְׁהַקְדּוֹשִׁים יְשִׁפְטוּ אֶת הָעוֹלָם? וְאֶם אִינְכֶם יָדְעִים אַיִלְגָּלִים לְשִׁפְטָה בְּעֲנֵינִים הַפְּעוּתִים בַּיּוֹתָר?³ הַאֲם אִינְכֶם יָדְעִים שְׁאָנָחָנוּ נְשִׁפְטָה מֶלֶאכִים? כֹּל שְׁבוֹן דָּבְרִים הַשִּׁכְיִים לְחַיִּים יוֹם יוֹם!⁴ וְהַגָּהָה כְּשִׁישָׁ בִּינֵיכֶם עֲנֵינִים של חַיִּים יוֹם, דָזָקָא אֶת הַגְּקָלִים בְּעִינֵי הַקָּהָלה אַתֶּם מוֹשִׁיבִים לְשׁוֹפְטִים.⁵ אָנָי אָזֶר זֹאת בְּשִׁתְּכֶם. וְכִי אַיִן בְּכֶם שָׁוֹם חַכְם שִׁיכּוֹל לְשִׁפְטָה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ?⁶ בָּמָקוֹם זֹאת אָח נְשִׁפְטָה עִם אָחִיו, וְזֹאת לִפְנֵי בְּלִתִּי מַאֲמִינִים! בְּכָלָל, בְּעֵצֶם הַעֲבָדָה שְׁאַתֶּם תּוֹבְעִים זֶה אֶת זֶה לְמִשְׁפָט, כָּבר הַפְּסִדְתֶּם. מְדוּעַ לֹא תִּבְכְּרוּ לְהִיּוֹת מַקְפְּחִים? מְדוּעַ לֹא תִּבְכְּרוּ לְהִיּוֹת נְעַשְׁקִים?⁸ וְאוֹלָם אַתֶּם בְּעֵצֶם כָּמָם עֲוֹל וּעוֹשֶׁקִים,

ולא חיכם אַתֶּם עֹשִׂים זֹאת!⁹ אָז שְׁמָא אֵינֶם יוֹדְעִים בַּי עֹשֵׂי עֹלֶל לֹא יַרְשׁוּ אֶת מִלְכֹות הָאֱלֹהִים? אֲלֹת טָעוֹן; לֹא זָנוּנִים וְלֹא עוֹבְדִי אֱלֹילִים, לֹא מְנַאֲפִים וְלֹא עוֹשִׂי זָמָה וְלֹא יוֹדְעִי מִשְׁבֵב זָכָר,¹⁰ לֹא גַּנְבִּים וְלֹא חַמְדִינִים, לֹא סּוֹבָאים וְלֹא מְגַדְּפִים וְלֹא חֻמְסִים יַרְשׁוּ אֶת מִלְכֹות הָאֱלֹהִים.¹¹ וְכַאֲלָה קָיו בְּמַה מִכֶּם, אֲבָל אַתֶּם רְמַצְתֶּם, אַתֶּם קָדוֹשִׁים, אַתֶּם הַצְּדָקָתֶם בְּשָׁם הָאָדוֹן יְשֻׁועַ הַמְּשִׁיחַ וּבְרוּם אֱלֹהִינוּ.

הגוף הוא לבכוד אליהם

¹² הַפְּלִמְתָּר לִי, אֲבָל לֹא הַפְּלִמְתָּר מָועֵיל. הַפְּלִמְתָּר לִי, אֲךָ לֹא אַשְׁתַּעַבְדֵד לשום דבר.¹³ הַמְּאָכֵל הוּא בְּשִׁבְיל הַכְּרֵס וְהַכְּרֵס בְּשִׁבְיל הַמְּאָכֵל, וְאֱלֹהִים יַכְלֵה גַם אֶת זָה וְגַם אֶת זָה. אֲבָל הָגּוֹף אִינוּ בְּשִׁבְיל הַזְּנוּנָה, אֲלֹא בְּשִׁבְיל הָאָדוֹן, וְהָאָדוֹן בְּשִׁבְיל הָגּוֹף.¹⁴ וְאֱלֹהִים הַקִּים לְתַחְיהָ אֶת אָדוֹנֵינוּ וּבְגַבְורָתוֹ יְקִים גַם אָוֹתָנוּ.

¹⁵ הָאָם אֵינֶם יוֹדְעִים שְׁגֹופִיכֶם هֵם אִיבְּרֵי הַמְּשִׁיחַ? לְפִיקָה, הָאָם אֲקַח אֶת אִיבְּרֵי הַמְּשִׁיחַ וְאַעֲשֵׂה אָוֹתָם לְאִיבְּרֵי זָנוֹה? חַס וְחַלְילָה!¹⁶ הָאֵינֶם יוֹדְעִים כִּי הַדְּבָקָה בְּזָנוֹה נָהִיא עַמָּה לְגֹנֹף אֶחָד? שָׁהָרִי נָאָמֵר: "וְהִי שְׁנִיהם לְבָשָׂר אֶחָד."¹⁷ אֲבָל הַדְּבָקָה בְּאָדוֹן, רֹוח אַחַת הָוָא אֶתְהוּ.¹⁸ הַתְּרַתְּקוּ מִן הַזְּנוּנָה. כֹּל חֲטֹא שָׁאָדָם עֹשֶׂה הָוָא מְחוֹזֵן לְגֹנֹפוֹ, אֲבָל הַזָּנוֹה חֹזְטָא לְגֹנֹפוֹ שְׁלֹו.¹⁹ הָאָם אֵינֶם יוֹדְעִים כִּי גּוֹפֶיכֶם הָוָא הַיכֵּל שֶׁל רֹוח הַקְּדָשׁ הַשׁוֹׁכְנָת בְּתוּכֶיכֶם, אֲשֶׁר קִבְּלָתֶם אֶזְתָּה מֵאֱלֹהִים, וְכִי אֵינֶם שִׁיכִים לְעַצְמָכֶם?²⁰ הַלֹּא בְּמַהְרִי נְקִינִיתֶם, לְכָנוּ פְּבָדּוּ אֶת אֱלֹהִים בְּגּוֹפֶיכֶם.

תשובות בעניין הנשואים

לְעָנֵינוּ מָה שְׁכַתְבָּתֶם אֶלְיָה: 'טוֹב לוּ לְאִישׁ לְהַפְּנֵעַ מֵאָשָׁה,'² אֲךָ מִשּׁוּם הַזְּנוּנָה – כָּל אִישׁ יְשָׁא לוּ אָשָׁה וְכָל אָשָׁה יְהִיא לְהָ בָּעֵל.³ הָאִישׁ יְקִים אֶת חֹבְתָו לְאֶשְׁתָו, וְכֹן גַם הָאָשָׁה תְּקִים אֶת חֹבְתָה לְבָעֵלה.⁴ הָאָשָׁה אֵין גּוֹפָה בְּרִשׁוֹתָה אֲלֹא בְּרִשׁוֹת

בעלָה; וכן גם האיש, אין גוף ברשותו אלא ברשות אשתו.⁵ אל תמנעו את עצמכם זה מזה בלתי אם מתוך הסכמה לזמן מס'ם כדי להתפנות לתפלה. אחריו כן שבו והתאחדו, פון נינה אתכם השען ביגל Ai יכלתכם לשון את היצור.⁶ זאת אני אומר בדרך של רשות ולא בדרך של פקודה.⁷ מי יתנו וכל האנשים יהיו כמוני, אלא שלכל אחד מותנו שלו מאות האלים, זה בכח זהה בכח.

⁸ וואל הפנויים והאלמנות אמר: פדיי להם להשאר כמוני.⁹ אבל אם אין יכולם לבבש את יצרם – שיתחנןנו; מוטב לשאת אשה מלבער בתאונה.¹⁰ ועל הנושאים אני מצווה, ולא אני כי אם האדון, שלא תפדר אשה מבעלָה – ¹¹ אה אם נפרדה, שתשתאר פניה או תתפיס עם בעלָה – ואל יעוז איש את אשתו.¹² אל השאר אני אומר, ולא האדון: אם לאיש מאמין יש אשה בלתי מאמין והיא רוצה להשאר אותו, אל יעוז אותה.¹³ ואשה שיש לה בעל בלתי מאמין והוא חפץ להשאר אותה, אל תעוז היא אותו,¹⁴ כי הבעל שיאיננו מאמין מקיים באשתו, והאשה שאיננה מאמין מקדשת בבעלָה; אם לא כן, בנים טמאים, ואלו עתה קדושים הם.¹⁵ אבל אם זה שיאיננו מאמין נפרד, שיפרד לו. גם המאמין גם המאמין אין משבדים במרקירים כאלה; הרי שלשם קרא אותנו האלים.¹⁶ כלום יודעת את, אשה, אם תושיעי את בעלָה? או כלום יודיע אותה, הבעל, אם תושיע את אשתח?

דברים שאין צורך לשנות

¹⁷ כל איש יזכה את חייו לפיה מה שחלק לו האדון, לפי מזבונו כאשר קרא לו האלים. כי אני מצונה בכל הנסיבות.¹⁸ אם קרא האיש בעית חיותו נמול, אל ימשך לו ערלה. אם נקרא כשהוא ערל, אל ימול.¹⁹ לא המילה חשובה, אף לא הערלה, אלא שמיירת מצוות האלים.²⁰ ישאר כל איש במעמד שבו נקרא.²¹ אם נקראת בעית חייתה עבד, אל תדאג. אבל אם ביכילתך יצאת

לחפשי, אַדְרָבָא, נִצֵּל זֹאת.²² הָרִי עַבְד שְׁנִקְרָא מֶטֶעַם הָאָדוֹן, בָּרוּחָרַי הָוָא לְאָדוֹן; כֹּנו מֵי שְׁנִקְרָא בָּהִיוֹתוֹ בָּנוֹ-חוֹרִין, עַבְד הָוָא לְמַשִּׁיחַ.²³ בָּמַחֵיר נְקִנִּיתָם; אֶל תְּשַׂתְּעַבְּדוּ לְבָנֵי אָדָם.²⁴ אֲחִי, אִישׁ אִישׁ בָּמַעַמְד שְׁנִקְרָא בּוֹ, בּוֹ יַעֲמֹד לִפְנֵי אֱלֹהִים.

בענין הלארנשואות והאלמנות

²⁵ עַל-אֶזְזָלָת הַבְּתוּלוֹת אֵין לִי מִצְוָה מִתְּחִזְקָה מִתְּחִזְקָה הָאָדוֹן, אֲבָל אֲחֻזָּה דַּעַתִּי בְּתוֹךְ מֵשָׁׁצָה, בָּרְחָמִי הָאָדוֹן, לְהִיּוֹת נָאָכוֹן.²⁶ אֲנִי סְבּוֹר שֶׁמִּפְנֵי הַמְצֻקָּה הַגּוֹנָה מִוּטָב לְאִישׁ לְהַשְּׁאָר כֵּה:²⁷ אֶם אַתָּה קָשָׁוָר לְאִשָּׁה, אֶל תְּבַקֵּשׁ לְהַתִּיר אֶת הַקְּשָׁר; אֶם אַיְնָה קָשָׁוָר לְאִשָּׁה, אֶל תְּבַקֵּשׁ לְהִיא.²⁸ אֶם תַּקְהַת לְהִיא אַיְնָה חֹוטָא. וְהַבְּתוּלָה אֶם תַּנְשַׁא אַיְנָה חֹוטָא, אֲלָא שִׁיחָיו לְהָם צְרוֹת בְּבָשָׁרָם וְאַנְיִחָס עַלְיכֶם.²⁹ וְזֹאת אָמַר לְכֶם, אֲחִי: הַזָּמָן דּוֹחַק. עַל כֵּן יְהִי אֶלְהָ שִׁישׁ לְהָם נְשִׁים כְּאָלו אֵין לְהָם;³⁰ יְהִי הַבּוֹכִים כְּאָלו אֵין אַיִם בּוֹכִים; הַשְׁמַחִים כְּאָלו אַיִם שְׁמַחִים; הַקּוֹנִים כְּאָלו אַיִם בְּעַלְיִ קְנָנוֹ;³¹ וְהַנְּהָנִים מִן הַעוֹלָם הַזֶּה כְּאָלו אַיִם נְהָנִים מִמְּנוֹ, כִּי חָלוֹף תְּחִלָּפָ צוֹרַת הַעוֹלָם הַזֶּה.³² רְצֹונִי לְמַנְعֵל דָּאָגָה מִכֶּם. מִי שָׁאַינוּ נְשָׁוי דּוֹאָג לְדָבָרִים אֲשֶׁר לְאָדוֹן, אֵיךְ יַעֲבֹר בְּעִינֵיכֶם. אֵיךְ יַרְצַחְתֶּן דּוֹאָג לְדָבָרִים הָאָרָצִים, אֵיךְ יַעֲטֵב בְּעִינֵיכֶם הָאִשָּׁה,³³ אֲבָל מֵי שְׁנָשָ׀וי דּוֹאָג לְדָבָרִים הָאָרָצִים, אֵיךְ יַעֲטֵב בְּעִינֵיכֶם הָאִשָּׁה,³⁴ וְתַשְׁוּמָת לְבּוֹ מִפְלָגָת. וְהִיא שָׁאַנְהָ נְשָׁוֹאָה, אוֹ הַבְּתוּלָה, דּוֹאָגָת לְדָבָרִים אֲשֶׁר לְאָדוֹן כִּי שְׁתָהִיה קְדוּשָׁה הַוְּגָגָו וְהַוְּגָגָו. אֲבָל הַנְּשָׁוֹאָה דּוֹאָגָת לְדָבָרִים הָאָרָצִים, בִּצְדָקָתְךָ בְּעִינֵיכֶם בְּעַלה.³⁵ זֹאת אַנְיָ אָמַר לְטוֹבְתְכֶם, לֹא כִּי לְהַכְּבִיד עַלְיכֶם, אֲלָא כִּי שְׁתַתְהַנְּגו בִּיאָוֹת וְתַתְמִסְרוּ לְאָדוֹן בָּאוּן מִפְרִיעָה.

³⁶ מִי שְׁבּוֹר כִּי אַינוּ נוֹהָג פְּשׂוֹרָה בְּבְתוּלוֹתָו אֶם יַעֲבֹר עַלְיהָ יְמִי גַּעֲוִירִיה, וְשַׁהְדָּכְרָה הָוָא בְּלִתִּי נְמַנְעָ, יַעֲשָׂה כְּרָצְנוֹ. שִׁיתְחַתְּנוֹ; אֵין

³⁴ ז: נ"א: יש הבדל בין איש לבתולה: האשה שנייה נשואה דואגת לדברים אשר לאדו...³⁵

הוא חוטא.³⁷ אבל איש איתן בדעתו, שאינו שרווי בצרך והוא שולט על רצונו, אם החליט בלבד לשמור את בתולתו – טוב יעשה.³⁸ לפיכך, הנושא את בתולתו טוב הוא עוזה; זהה שאינו נושא אותה ייטיב עוד יותר לעשות.

³⁹ האשה קשורה לבעה פל זמנו שהוא חי. ואם ימות הבעל, רשאית היא להנשא למי שתרצה ובלבד שהזיה היה באדרון.⁴⁰ ואולם היא תהיה מאשרת יותר אם תשאיר פניה; זו דעתו, וחושבני שוגם בי רום אלהים.

בענין אכילת זבח אלילים

ח בענין זבח אלילים, אנו יודעים שלכלנו דעת. דעת מביאה לידי גואה, אה האבה בונה.² מי שסביר כי הוא יודע דבר מה, עדין אינו יודע כפי שאריך לדעת.³ אבל מי שאוהב את אלהים, הוא ידוע לאלהים.⁴ ובכן בוגע לאכילת זבח אלילים, אנחנו יודעים כי אין ממשות לאליל בעולם וכי אין אלהים אלא אחד.⁵ וגם אם יש הקוריים "אלים", אם בשמים ולאם בארץ, – קשם שיש אלים רבים ואדונים רבים – ⁶ הרי לנו יש אלהים אחד, האב אשר הפל ממנה ונחנו למן;⁷ ואדון אחד, ישוע המשיח, אשר הפל דרכו ודרכו אנחנו מתקאים.

⁷ אך לא הפל יודעים זאת. יש אנשים שעוזין רגילים לאליל ואוכלים את המأكل כאלו הוא זבח לאליל, ומאחר שמטפונים חלש הרי שהוא נתמא.⁸ ואולם המأكل לא יקרב אותנו לאלהים. אם לא נאכל לא נפסיד, ואם נאכל לא נשיג יתרון.⁹ אבל הזרעו שלא תהיה רשותכם זו מכשול לחילשים;¹⁰ שכן אם יראו אותה, אתה אשר לך הדעת, מסב בבית אלילים, כלום לא יעודד הדבר

^{37, 38:} לאחר שהמילה היוונית "גמיון", בפסוק 38, פירושה הוא לשאות אשה והן להשייה, אפשר שמדובר כאן בבת בתולה. لكن ניתן לתרגם גם כך: 37 אבל איש איתן בדעתו, שאינו דוחה והוא שולט על רצונו... 38 לפיכך, המשיא את בתולתו טוב עוזה, וזה שאינו משיא אותה ייטיב...

¹⁰ ח 6: לממען – אן: אלין

את בעל המכפון החלש לאכל זבחי אליליים? ו'ובגלל הדעת שלמה יחרס האח החלש שלמענו מות המפשיח.¹² אם כן תחתטוו לאחיכם ותגעו במכפונים החלש – למשיח אתם חוטאים.¹³ لكن אם מאכל הוא מஸול לאחיך, לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחיך.

מה מותר לשיח?

ט האם אינני חפשי? האם אינני שליח? האם לא ראייתי את ישוע אדוננו? האם אתם אינכם פועל באדון?² אם לאחרים אינני שליח, לכם בודאי שאני שליח, שהרי חותם שליחותי אתם באdon.³ תשובה לモותחים עלי בקרת היא זאת:⁴ הain לנו רשות לאכל ולשתות?⁵ הain לנו רשות להוביל אתנו אשה מאמינה, כמו ליתר השליחים, לאחיך האדון ולכיפה?⁶ או רק אני ובר-נבא אין לנו רשות להיות פטורים מעבודה?⁷ מי משרת באבא ומשלים את כלכלתו שלו? מי נוטע כרם ואני אוכל מפריו? מי רועה עדר ואני שותה מן החלב שלו העדר?⁸ וכי אני אומר את הדברים האלה על-פי בני אדם? הain גם התורה אומרת זאת?⁹ הרי בתורת משה כתוב: "לא-תחסם שור בדישו". האם לשורים דואג אל-הימים?¹⁰ או שבקל למענו והוא אומר זאת? אכן למגענו זה נכתב, כדי שהחזר ישחרש בתקונה והՃש יושב בתקונה להשפטך ביבול.¹¹ אם צערנו לכם דברים רוחניים, מה רבוותא בכה אם נקצר דברים קמריים מכם?¹² ואם לאחרים יש חלק בזכות עליכם, הלא כל שפכו לנו?

אכל לא נצלנו את הזכות הזאת, אלא סובלים אנו הכל למען לא נשים שום מஸול לבשורת המפשיח.¹³ האינכם יודעים כי העובדים בקדש פרנסתם מבית המקדש ומשרתי הפזbatch נוטלים את חלוקם מון המזבח?¹⁴ בכה גם תהן האדון, שהמקראיים את הבשורה יחו מnbsp;הבשרה.¹⁵ ברכם אני לא נצלתי דבר מון הדברים

האלה, אף לא בתבטתי זאת כדי שלוי יהיה לך. מוטב לי לモות ושלא ישים איש את תהלתי זו לrisk; ¹⁶ כי באשר אני מבשר את הבשורה אין לי מה להתהלך, שכן חובה משלת עלי ואוי לי אם לא אبشر. ¹⁷ אם מרצוני אני עוזה זאת, מגיע לשבך. אבל אם לא מרצוני, הרי שתפקיד הפקד בידי; ¹⁸ מה אפוא שקריך? – בזה שאני מבשר את הבשורה ומצעיך אותה بلا מחיר מבלי לנצל את הזכות שיש לך בבבשורה!

¹⁹ אף כי איןני ממשعبد לאיש שעובדתי את עצמי לפלי כדי לרפesh את הרבים. ²⁰ למען היהודים אני היהודי כדי להציג יהודים; למען הכהנים לתורה אני כמו כפוף לתורה – הגם שאיני כפוף לתורה – כדי להציג את הכהנים לתורה; ²¹ למען אלה שאין להם תורה אני כמו בלי תורה – אף שאיני עומד אלא תורה אלהים בהיותי כפוף לתורת המשיח – כדי להציג את אלה שאין להם תורה; ²² למען החלשים אני חלש כדי להציג את החלשים; אני הכל למען הכל כדי שאושיע לפחות פמה מהם. ²³ אך את הכל אני עוזה בעבור הבשורה כדי שיהיה לי חלק בה.

²⁴ האם איןכם יודעים שהऋיכים באצטדיון אמנים רצים כלם, אבל אחד מקבל את הפרס? בדומה לך, רוץ למען תשיגוהו. ²⁵ כל מתחילה נוהג להנזר בכל התוחמים; הלו – כדי להציג זר נזבל, אבל אנחנו כדי להציג זר שלא יבל. ²⁶ לכון אני רץ לא因为我 שמנחש באפלה, ואני נאבק לא因为我 שפוכה באוויר, ²⁷ אללא נוהג אני בבקשות עם גופי ומושעבדו, שפמא לאחר שאטיף לאחרים, אני עצמי אמצא פסול.

ازהרה על עבודות אלילים

¶ אхи, איני רוצה שייעלם מכם שאבזתינו כלם כי תחת הענו, וכולם עברו בתודה הים, ² וכולם נעלמו למשה בענו ובאים. ³ כלם אכלו אותו מאכל רוחני, ⁴ וכולם שתו אותו משקה רוחני, כי שתו מן האוצר הרוחני ההולך עמם והצור הוא המשיח. ⁵ אבל

ברכם לא רצחה אלְהִים וָהֶם הַוְמַתּו בַמְדָבֵר.⁶ כל זה היה דגימה לנו, למשמעותו נטהורה לרעות כשם שטהאותו הם.⁷ אל תהי עובדי אלילים כשם שהם בפה מהם, בכתוב: "יישב העם לאכל ושתנו ויקמו לצחוק".⁸ גם אל נזנה כשם שזנו בפה מהם ובאים אחד נפלו עשרים ושלושה אלף.⁹ ואל ננשא את יהוה כשם שנשנו הוא אナンדים מהם והומתו על-ידי הנחשים.¹⁰ אף אל תחולנו כשם שהתולנו בפה מהם ומיתו בידי המלאך המשיחית.¹¹ מה שקרה להם היה לך לדגמה וזה נכתב כדי להזכיר אותנו, אנחנו אשר קאיי העולמים הגיעו אלינו.¹² לכן מי שחוشب כי עמידתו איתנה, יזהר פן יפל.¹³ שום נסיוון לא בא עלייכם מלבד נסיוון אונושי רגיל. נאמנו הוא האלהים ולא ינימ לכם להתרנסות למעלה מיכלתכם, אלא עם הנסיוון יכין גם את דרך המוצא כדי שתוכלו לעמוד בו.

על פון, חבבי, תברחו מעבודת אלילים.¹⁴ אבל אナンדים גובנים אני מדבר; שפטו אתם מה שאני אומר:¹⁵ כוס הברכה שאנו מברכים עליה, האין היא התחרויות לדם המשיח? הלחים בזעמים, האין הוא התחרויות לנורם המשיח?¹⁶ מושם שהלחם אחד, אנחנו הרים גוף אחד; שכן כלנו משתתפים בלחם האחד.¹⁷ ראו נא את עם ישראל. האם אין האוכלים מון הקרבנות שתפקידים במזבח?¹⁸ ובכן מה אני אומר – שיש ממוש בזבח אלילים? שיש ממוש באليل?¹⁹ לא! אלא מה שהගוים מקריבים, לשדים הם מקריבים ולא לאלהים; ואני רוץ שתהיו שתפים לשדים.²⁰ איןכם יכולים לשותות מPOSE האדון ומPOSE השדים; איןכם יכולים להשתתף בשלהן האדון ובשלוחן השדים.²¹ האם נזע לעורר את קנאת האדון? כלום חזקים אנחנו ממנה?

הכל מתר, אך לא הכל מועל; הכל מתר, אך לא הכל בזנה.²² איש אל יבקש את טובת עצמו אלא את טובת זולתו.²³ אבל כל מה שגמابر בשוק ואל תשאלו שום שאלה של מצפון,²⁴ כי

ליהוה הארץ ומלואה.²⁷ אם יזמיןיכם איש בלבתי מאמין ורצוניכם ללבת אליו, אכלו כל מה שיגש לכם ועל תשאלו שום שאלה של מצפון.²⁸ אבל אם מישחו אמר לכם: "זה נזבח לאיליל", אל תאכלו למען האיש שהודע לכם ולמען המצחון.²⁹ מצפון, אני אומר – לא זה שילך אלא של الآخر, שכנו לממה שתשפט חרותי על-ידי מצפונו של אחר?³⁰ אם אני מברך ואוכל לפחות מה שידבר بي רעות בಗל מה שאני מברך עליו?³¹ ובכן אם תאכלו או תשתו, או כל מה שתטעשו – עשו את הכל למען כבוד אלהים.³² אל תהיו מכשול לא ליהודים ולא לגויים ולא לקהלת אלהים,³³ כיירה שגם אני משתדל להיות רצוי לכלם בכל דבר ואני מבקש את טובתי אני, אלא את טובת הרבים למען יושעו.

וא לכו בעקבותי, כשם שגם אני הולך בעקבות המשיח.

כיסוי ראש בתפילה

achi, mishbach ani atchem ul shaatam zocrim otai b'khol dbar v'machzikim b'misrtot shemerkati lachem. ³ Ratzoni shatradu bi r'ash k'l ish h'os ha'mashi'a, v'r'ash ha'mashi'a h'os al'ahim. ⁴ K'l ish hamtphilil ao matnavaa v'r'ash m'sheh, m'baza h'os at r'asho. ⁵ K'l ashah hamtphilah ao matnavaat b'golio r'ash, m'baza at r'ashah; sheben k'mohi b'mi shgalah sh'ur r'ashah. ⁶ Am r'ash ha'ashah ainu m'sheh, azi g'm r'aoi sh'gazz sh'ur r'ashah. Abel am bo'sha h'ia la'ashah legazz ao leglach at sh'urah, sh'tatbasha. ⁷ Ha'ish am'enim ainu chib l'k'sotot at r'asho, m'hayotzot z'lum allahim v'k'vodoo, ak ha'ashah h'ia k'vod ha'ish; ⁸ bi ein ha'ish mun ha'ashah, ak la'ashah mun ha'ish; ⁹ g'm, ha'ish la'nevraa l'meun ha'ashah, bi am ha'ashah l'meun ha'ish. ¹⁰ M'shom k'd choba sh'tahya m'rotot ul r'ash ha'ashah m'pni ha'melakim. ¹¹ V'awolm ba'adzon ain ha'ashah b'li tulot ba'ish v'anu ha'ish b'li tulot ba'ashah, ¹² bi k'shem sh'hahash mun ha'ish bin g'm

האיש נולד מַן הָאֲשָׁה, וְהַכֵּל מַאֱלָהִים.¹³ שָׁפְטו אֶתְכֶם בְּעִצְמֹכֶם: הַיְאָה לְאַשָּׁה לְהַתְּפִלֵּל לְאֱלֹהִים בְּגָלוֹי רָאשׁ?¹⁴ כָּלֹם הַטְּבָע עַצְמוֹ אִינוֹ מַלְמִיד אֶתְכֶם שָׁاءָם לְאַישׁ שַׂעַר אָרוֹךְ הַרִּי זוֹ לְבִזּוֹתּוֹ?¹⁵ אָבֶל הָאֲשָׁה אָם יִשְׁלַׁחַ שַׂעַר אָרוֹךְ הַרִּי זוֹ לְכַבּוֹד לְהָ, כִּי נִפְנַׁן לְהַשְׁעָר לְכּוֹסּוֹת.¹⁶ וְאָם מִישָׁהוּ מִתְּכֻנוּ לְהַתְּוֹכָחָה, לְנוּ אֵין מְנַהָּג בָּזָה, אֲף לֹא לְקִהְלוֹת אֱלֹהִים.

בעניין סעודת האדון

¹⁷ בְּמִסְרֵי אֶת הַחֹזְרוֹאֹת הָאַלְהָה אִינְנוּ מִשְׁבָּח אֶתְכֶם, שִׁפְנוּ אִינְכֶם נְאָסְפִים יְחִיד לְטוֹבָה אֶלָּא לְרַעָה.¹⁸ רִאשִׁית כָּל, שְׁמַעַתִּי כִּי בְּעֵת שָׁאֶתְכֶם מִתְאָסְפִים בְּקָהָלה מִתְּגַלְּעוֹת מִחְלֻקוֹת בֵּינְיכֶם. בְּמִדְתַּת מָה אַנְּיִ מַאֲמִין בָּזָה,¹⁹ שִׁפְנוּ צָרִיךְ שִׁיְחַי פְּלוּגִים בֵּינְיכֶם לְמַעַן יְדַעַת מֵהֶם הַגְּאָמְנִים בֵּינְיכֶם.²⁰ וְהַנֵּה כִּי שָׁאֶתְכֶם נְאָסְפִים יְחִיד לְמִקְומֵס אֶחָד, אֵין זֹאת כִּדי לְאַכְל אֶת סְעֻודַת הָאָדוֹן,²¹ כִּי כָל אֶחָד מִקְדִּים לְאַכְל אֶת אֲרוֹחָתָו, וְהַתֹּצְאָה – זוֹ רַעַב וְזוֹה שְׁפָור. ²² הָאָמְנָם אֵין לְכָם בְּתִים לְאַכְל וְלִשְׁתֹּות בָּהֶם? אוֹ שָׁמָא בָּזִים אֶתְכֶם לְקִהְלוֹת אֱלֹהִים וּמִבְּשִׁירִים אֲתִ מַי שָׁאיָן לוֹ? מָה אָמָר לְכָם? אֲשֶׁר אֶתְכֶם? עַל זֹאת לֹא אָשְׁבָח.²³ אָכוּן אַנְּיִ קְבָּלָתִי מִאֶת הָאָדוֹן אֶת אָשֶׁר גַּם מִסְרָתִי לְכָם: שְׁהָאָדוֹן יְשֹׁועַ, בְּלִילָה שְׁהָסָגָר בָּו, לְקַח אֶת הַלְּחָם,²⁴ בְּרָה, בְּצָע אֶתְזָוָה וְאָמָר: "זֶה גּוֹפִי הַגְּבָעָע בְּעַדְכֶם, זֹאת עָשָׂו לְזַכְּרִי".²⁵ כֹּנוּ גַם לְקַח אֶת הַפּוֹס לְאַחֲר הַסְּעֻוזָה וְאָמָר: "הַפּוֹס הַזֹּאת הִיא הַבְּרִית הַחֲקָשָׁה בְּדָמִי, זֹאת עָשָׂו לְזַכְּרִי בְּכָל עַת שְׁתַּשְׁתַּו".²⁶ הַן בְּכָל עַת שָׁאֶתְכֶם אֲוֹכְלִים אֶת הַלְּחָם הַזָּה וְשׂוֹתִים מִן הַפּוֹס הַזֹּאת, אֶתְכֶם מִזְכִּירִים אֶת מוֹת אֶדְונָנוּ, עַד שִׁיבָּוֹא.

²⁷ לְכָנוּ מַי שְׁאָכֵל מִהְלָחָם הַזָּה או שׂוֹתָה מִפּוֹס הָאָדוֹן שֶׁלֹּא כְּרָאוֹי, יִהְיָה אָשָׁם לְגַבֵּי גּוֹף הָאָדוֹן וְדָמוֹ.²⁸ יִבְחַן נָא אִישׁ אֶת עַצְמוֹ וְכֵה יְאַכֵּל מִן הַלְּחָם וְיִשְׂתַּחַת מִן הַפּוֹס;²⁹ כִּי הַאֲוֹכֵל וְהַשּׁוֹתָה מִבְּלִי לְנַהָּג הַבְּחִנָּה בְּגֹוף הָאָדוֹן, אֲוֹכֵל וְשׂוֹתָה דִּין לְעַצְמוֹ.³⁰ מִשְׁבָּה זֹאת רַבִּים מִפְּנֵם חֶלְשִׁים וְחוֹלִים וַיֵּשׁ אָשֶׁר מִתוֹ.³¹ אִם נִבְחַן אֶת עַצְמָנוּ לֹא

נשפט.³² אבל פֶאֲלָה אֵתְזַן שׁוֹפֵט אָוֹתָנוּ הוּא מִשְׁרָר אָוֹתָנוּ כִּי
שֶׁלָא נִרְשַׁע עִם הָעוֹלָם.³³ על גַן, אֲחִי, הַמִּתְנִינוּ זֶה לְזֶה כַּשְׁאַתֶם
נִאָסְפִים לְאַכְלָל. ³⁴ מי שָׁרַעַב יַאֲכֵל בַּבָּית, לְמַעַן לֹא תַּאֲסִפוּ
לִמְשֻׁפֵט. וְאַתְּ יִתְרֹה הַדָּבָרִים אֲסִיךְרָם בְּבוֹאִי.

מתנות רוחניות

וּבָ בעניין המתחנות הרוחניות, אחוי, אַיִנְגִי רֹצֶחֶת שְׁיעַלְם מִכְמָ
דָבָר.² אַתָּם יוֹדְעִים כִּי בְעֵת הַיּוֹתָכֶם עַוְבָדִי אֱלִילִים נִדְחַתִם
וְנִמְשְׁכַּתִם אֶל אֱלִילִים אַלְמָם. ³ וּבָכָן אַנְגִי מַזְדִּיעַ לְכֶם: אַיִן אִישׁ
מִדְבָּר בַּהֲשָׁרָאת רֹוח אֱלֹהִים וְאָוָרָם "יִשְׁועַ חֶרֶם הוּא!"; וְאַיִן אִישׁ
יָכֹל לֹוּרָם "יִשְׁועַ הוּא אֵתְזַן" אֶלָּא בְּרוּם הַקְדָשָׁ.

⁴ אַמְנָמָס יִשְׁרָאֵל מִתְנָנוֹת שָׁוֹנוֹת, אֶבֶל הָרוּחַ הִיא אָוֹתָה רֹוח; ⁵ יִשְׁרָאֵל תְּפִקְדִּים שָׁוֹנוֹים, אֵחָד אָוֹתָוּ אֵתְזַן; ⁶ וּיִשְׁרָאֵל פָּעָלוֹת שָׁוֹנוֹת, אֵחָד אָוֹתָוּ
אֱלֹהִים הָוּא הַפּוֹעֵל הַכָּל בְּכָל. ⁷ וּלְכָל אִישׁ נִתְנַתָּה הַתְּגִלוֹת הָרוּחַ
כִּי לְהַזְוֵיל. ⁸ לְזֶה נִתְנוּ עַל-יְדֵי הָרוּחַ דָבָר חֲכָמָה; לְזֶה נִתְנוּ דָבָר
דָעַת עַל-פִּי אָוֹתָה רֹוח; ⁹ לְזֶה נִתְנוּתָה אַמְוֹנה עַל-יְדֵי אָוֹתָה רֹוח;
לְזֶה מִתְנָנוֹת הָרְפָאִי עַל-יְדֵי אָוֹתָה רֹוח; ¹⁰ לְזֶה יִכְלַת לְעַשׂוֹת נְסִים,
לְזֶה נִבְואָה, לְזֶה הַבְּחִנָּה בֵּין הָרוּחוֹת, לְזֶה מִינִי לְשׁוֹנוֹת וְלְזֶה
פָרֹושׁ לְשׁוֹנוֹת; ¹¹ וְאַתְּ כָל הַדָּבָרִים הַלְלוּ פּוֹעַלְתָה אָוֹתָה רֹוח אַחַת
הַחֹזֶקֶת כַּרְצֹנָה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ.

גוף אחד ואיברים רבים

¹² בְּשֶׁם שְׁהַגּוֹף הָוּא אֶחָד וְאַיִבְרִים רַבִּים לוֹ, וְכָל אַיִבְרִי הַגּוֹף
הַס גּוֹף אֶחָד אֶפְכָּר כִּי רַבִּים הַס, בְּנוּ גַם הַפְּשִׁיחָה. ¹³ הַרְיָה בְּרוּם אַחַת
הַטְּבִלָנוּ כָלָנוּ לְגֹוף אֶחָד, יְהוָדִים בִּזְוּנִים, עַבְדִים כְּבָנִי חֹרִין, וְכָלָנוּ
הַשְׁקִינָה וְרֹוח אַחַת. ¹⁴ וְאַכְנוּ אַיִן הַגּוֹף אִיבָר אֶחָד אֶלָּא רַבִּים. ¹⁵ אִם
תָּאמַר הָרְגֵל: "אַיִנְגִי יָד, לְכָנוּ אַיִנְגִי שִׁיכָת לְגֹוף", הָאָמָן מִשּׁוּם כֵּה
אַיִנָה שִׁיכָת לְגֹוף?¹⁶ וְאִם תָּאמַר הָאָזָן: "אַיִנְגִי עַזְוָן, לְכָנוּ אַיִנְגִי שִׁיכָת
לְגֹוף", הָאָמָן מִשּׁוּם כֵּה אַיִנָה שִׁיכָת לְגֹוף?¹⁷ אִם הַגּוֹף כָּלָוּ יְהִי
עַזְוָן, בַּיַּצְדָה תְּהִי שְׁמִיעָה? וְאִם כָּלָוּ יְהִי אִיבָר שְׁמִיעָה, בַּיַּצְדָה יָכֹל

להריך?¹⁸ אָבֶל אֱלֹהִים שָׁם אֵת הַאֲיָרִים בְּגֹוף, כֵּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם עַל־פִּי רִצּוֹן אֱלֹהִים.¹⁹ וְאַלוּ הַיּוֹ קָלֵם אֵיֶר אֶחָד, אַיִּפהּ הַגּוֹף?²⁰ וְהַנֵּה יְשִׁיר אֲיָרִים רְבִים, אֶחָד גּוֹף אֶחָד. ²¹ הַעֲזִין לֹא תָּכַל לְוֹמֵר אֶל הַדָּיִד: "אִינוּ לִי צְרוֹךְ בָּךְ"; גַּם הַרְאֵשׁ לֹא יוֹכֵל לְוֹמֵר אֶל הַרְגִּלִּים: "אִינוּ לִי צְרוֹךְ בָּכֶן".²² אֲזִרְבָּא, אֲיָרִי הַגּוֹף שְׁלַכְאֹרֶה חֲלִשִּׁים יוֹתֶר, הַם הַנְּחוֹצִים יוֹתֶר;²³ אֲיָרִי הַגּוֹף הַגָּרָאים לְנוּ נְקָלִים, אַוְתָּם אָנוּ עֻזּוֹרִים בִּתְהָרֵב בְּבָזָד; וְהַאֲיָרִים שֶׁהֵם לְבִשְׁתַּת לְנוּ זָכִים לִיְתָר בְּבָזָד.

²⁴ לְעַמְתָּה זוֹתָה, אֲיָרִינוּ הַגּוֹנִים אִיּוּם זָקוּקִים לָהּ. אֱלֹהִים הַרְבִּיב אֶת הַגּוֹף בָּאָפָן שְׁנָטוֹן בְּבָזָד רַב יוֹתֶר לְאֲיָרִים נְטוּלִי בְּבָזָד,²⁵ לְמַמְעוֹן לא תְּהִיחָה מְחַלְקַת בְּגֹוף אֶלָּא שִׁידָּאָגָו הַאֲיָרִים זה לְזוּה;²⁶ וְאִם יִכְאַב אֲיָר אֶחָד, כֵּל הַאֲיָרִים יִסְפְּלוּ אֶתְתוֹ; וְאִם יִכְפֵּד אֲיָר אֶחָד, כֵּל הַאֲיָרִים יִשְׁמַחְוּ אֶתְתוֹ.

²⁷ אַתָּם גּוֹף הַפְּשִׁיחַ וְאֲיָרִיוֹ, אִישׁ אִישׁ לְפִי חִלּוֹקָו.²⁸ וּמְהֵם הַקִּים אֱלֹהִים בְּקָהָלה – רְאֵשִׁית שְׁלִיחִים, שְׁנִית נְבִיאִים, שְׁלִישִׁית מֹרִים, אַחֲרִיכֶן עוֹשֵׂי נְסִים, אַחֲרֵיכֶן מִתְנֻנוֹת הַרְפּוּי, עַזְרָה לְזֹולָת, הַנְּגָה, וּמִינִי לְשׁוֹנוֹת.²⁹ הָאָם כָּלָם שְׁלִיחִים? הָאָם כָּלָם נְבִיאִים? כָּלָם מֹרִים? כָּלָם עוֹשֵׂי נְסִים?³⁰ הָאָם לְכָלָם מִתְנֻנוֹת הַרְפּוּי? הָאָם כָּלָם מְדֹבְרִים בְּלִשׁוֹנוֹת? כָּלָם מִבָּאָרִי לְשׁוֹנוֹת?³¹ וּבָכֶן הַשְׁטוֹקָקָו לְמַתְנָנוֹת הַחְשׁוֹבוֹת יוֹתֶר; עַם זוֹת אַרְאָה לְכָם דָּרָה נְעָלָה בִּיטּוֹר:

אהבה

וְ אִם בְּלִשׁוֹנוֹת בְּנֵי אָדָם וּמְلָאכִים אָדָבָר וְאַיִן בִּי אַהֲבָה, הַרְיֵנִי כְּנַחַשְׁתָ הַזָּמָה אוֹ כְּמַצְלָתִים רֹזְעִשִּׁים.² אִם תְּהִיחָה לִי מִתְתַּח הַגְּבוּאָה וְאַדְעַ כֵּל הַסּוֹדוֹת וְאַשְׁגֵּג כֵּל הַדּוּעָת; וְאִם תְּהִיחָה בִּי כֵּל הַאמְונָה עַד לַהֲעַטֵּיק הַרִּים מִמְקוּםָם, וְאַיִן בִּי אַהֲבָה, הַרְיֵנִי בְּאַיִן וּבְאַפָּס.

³ אִם אֲחַלֵּק אֶת כֵּל רַכּוֹשִׁי לְצִדְקָה וְגַם אַתָּנוּ אֶת גּוֹפִי לְשֶׁרֶפָה וְאַיִן בִּי אַהֲבָה – لֹא יוּעַיל לִי דָבָר.⁴ הַאַהֲבָה סְבִלְנִית וִינְדִּיבָה; הַאַהֲבָה אַיִּנה מִקְנִית; הַאַהֲבָה לֹא תִתְפָּאֵר וְלֹא תִתְנַשֵּׁא;⁵ הַיּוֹא לֹא תִנְגַּג

בגסות, לא תדרש טובת עצמה, לא תרגז ולא תחשב רעה.⁶ האהבה לא תשמח בעוליה, כי באמת שמחתה.⁷ היא תכשח על הכל, תאמין בכל, תקווה לכל ותסבל את הכל.⁸ האהבה לא תמוסט לעולם, אך נבואות תפטלנה, לשונות תפחלנה, דעת תפטל;⁹ כי חיליקית היא ידיעתנו ובארוח חיליק מתנפאים אנו,¹⁰ אך בזו המשלם יבטל החיליק. יהי התיוותי ילד דברתי הילד, הבנתי הילד, חשבתי הילד. כשהיהיתי לאייש שמי עז לדברי הילדות.¹¹ עכשו רוזאים אנו במראה, במערפל, אבל איז פנים אל פנים. עכשו ידיעתי חיליקת, אבל איז אפיר בדרכה שגמ אני מפר.¹² אך עת עומדות שלש אלה: אמונה, תקווה, אהבה, והגדולה שbehן – אהבה.

לשונות ונבואות

ו רצפו אהבה והשתוקקו למתקנות רוחניות, ובעיקר שתתנהבו.¹ המדבר בלאון אינו מדבר לאנשים אלא לאלהים; איש אינו מבין אותו, כי ברוחו הוא מביא סודות.² אבל המתנבה משמע לאנשים דברים שתכליתם לבנות, לעודד ולנחם. המדבר בלאון בונה את עצמו; המתנבה בונה את הקהלה.³ רצוני שבלכם תדברו בלשונות, אך עדיף שתתנהבו. המתנבה אידול מון מדבר בלשונות, זולתי אם יפרש האחרון את דבריו כדי שהקהלה תבנה.⁴

זעפתה, אחוי, אם אבוז אליכם ואדבר בלשונות, מה אזUIL לכם אם לא אגיד לכם דבר התגלות או דבר דעת, דבר נבואה או דבר הוראה?⁵ אפלו כלים דוממים שענטו להפיק מהם קול, כגון חליל או כנור, אם לא ישמשו שנויי צללים, כיצד תפר הנעה מהמנגנת בחליל או בכנור?⁶ ואם החרוצרה תשמע קול בלתי ברור, מי יתפונן לקרב?⁷ וכן גם אתה, אם לא תשמשו בדברים ברורים בלשון, כיצד יובן מה שנאמר? הרי תהיו מדברים אל האoir!⁸ רבים הם מיני הקולות בעולם ואני אחד מהם שאינו

mbi'ut meshug. ¹¹ Lefi'ekh am eineni mavin at ha-takan shel hakol, ahiha lo-otz b'uniyi hamidbar v'hamedbar ihiya lo-otz b'uniyi. ¹² E'en gam attem, hiyot v'attem l'hovim achri matnoot rochavim, bekشو להעשי במא שבוניה את הקהלה.

¹³ Lein hamidbar bel'shon youfpel shi'yal l'peresh at ha-berio. ¹⁴ Am ani matpeli bel'shon rochi matpalleh, abel shel einu uno'sha fe're. ¹⁵ Am bo ma le'asot? atpeli ba'amatzot hiruch v'atpeli gam ba'amatzot hashbel; ¹⁶ Shefan am tbarah berot, bizid yamer "aman" ul hozivit mi shg'mana um habluti mavinim? harai ain ho yod'uh ma ateh omer! ¹⁷ Atah amk'ns sheluiy toda' kerovi, eka re'eh einu nivna. ¹⁸ Ani modah la'alayim sheani midbar bel'shonirot yotar maklachem. ¹⁹ Barom b'khalah ani meudif lo-yomer chamesh milim be'utzot shel'i k'di l'lemd gam acharim - man'ashr le-hemiyu rabbot milim bel'shon.

²⁰ Achai, al tahiyo yel'dim b'hishiba; hii yel'dim b'uniini r'shuot, ak b'hishiba hiiy mogenim. ²¹ Batzora batzova: "ki bel'uni shefa vbel'shon acharti yidbar al-ham hiza vela' aboa sh'mou." ²² Lefi'ekh hal'shoniot ainu otot lem'minim, al'la labluti m'minim. v'hengvao ahinah labluti m'minim, al'la lem'minim. ²³ V'heneh am tatafnas b'khalah v'kolim zdoro bel'shoniot, v'iknoso anshim she'ain lahem meshugim b'uniini, ao anshim b'leti m'minim v'iknus avish b'luti m'mein, ao mi she'ain lo meshug am ha-cel matnab'ais v'iknus avish b'luti m'mein, ao mi she'ain lo meshug b'uniini, azi yochal ul-idhi kolim v'izdon ul-idhi kolim: ²⁵ Sitru libo yel'oh v'hoo yafel ul pan'oi b'hishat'hina la'alayim v'icra'i ki aknu yesh aleihim b'karravkem.

²⁶ V'ken ma tenu, achai? Casor attem nikkalim yachdi, la'achd yesh mizmor, la'achd yesh d'bar-hoz'ah, le'ot ha-tgalot, le'ot lezon v'le'ot

פרוש; יהא נא הכל למשמעותו.²⁷ אם מדברים בלשון, ידברו שנים או שלושה, לא יותר; זה אחר זה ידברו ואחד יפרש.²⁸ אך אם אין מפרש, יחרישו בקהלת ויברו לעצם ולאלהם. ²⁹ אשר לנביאים, שניים או שלושה ידברו והשאר יבחנו את דבריהם. ³⁰ אם יגלה דבר אחד היושבים שם יחריש הראשון, כי כלכם יכולים להתנגד זה אחר זה באfon שהכל ילמוד והכל יתעדן. ³¹ ורוחות הנביאים כפופות לנביאים, ³² שהר אלהים אינו אלהי מהומה אלא אלהי השלים.

בנהוג בכל קהילות הקדושים,³⁴ הנשים תחשיינה בקהלות; אין להן רשות לדבר, אלא תפנענה למורות, כמו ש杲 התורה אומרת. ³⁵ ואם רצונן ללמד דבר, תשאלנה את בעליךון בבית, כי לא יאה שאשה תדבר בקהלת.

³⁶ האם מכם יצא דבר אלהים? וכי רק אליכם הגיע?³⁷ כל החושב שהוא עצמו נביא או איש רוחני, שיביר כי הדברים אשור כתבתתי אליכם מצות האדון הם.³⁸ ואם מישו אינו מפיר, לא יבר בו, ³⁹ ובכו, אחוי, השתווקו להתנגד ואל תמנעו דבר בלשונות, ⁴⁰ אבל יעשה נא הכל באfon ראווי ובסדר.

תחיית המשיח

טו אחוי, אני מזכיר לכם את הבשורה שהשמעתי לכם, בשורה אשר גם קיבלתם אותה וגם עומדים אתם בה;² באמצועה אתם גם נושעים, אם מחייבים אתכם בדבר שברשותי לכם – שאמ לא כן, לשוא היהת אמונתכם.³ מסרתי לכם בראש ובראשונה מה שגמס קיבלתי, שהמשיח מת بعد חטאינו, לפי הכתובים;⁴ נגמר וקס לתחיה ביום השלישי, לפי הכתובים;⁵ ונראה אל כיapa ואחר כה אל השנים-עשר.⁶ אחריו בן נראה בבראת אחת אל יותר מבחן מאות אחויים, אשר רקס עוזם בחיים ומתקצחים מתים.⁷ אחר כה נראה אל יעקב ולאחר מכן אל כל השליחים. ⁸ אחרי כלם נראה גם אני, אני, האחרון, אשר נפל אני; ⁹ שכן

אני הפחות בשליחים ואני רואו להקרא שליח משומש רודפתי את קהילת אליהם.¹⁰ אבל ביחס אליהם הרים מה שאני וחסדו עלי לא היה לרייך. אדרבא, עמלתי יותר מכם, אך לא אני אלא חסד אליהם אשרatti.¹¹ על כל פנים, בין שאני בין שהם, כך אין מبشرים וכן האמנתם.

תחיית המתים

¹² ובכן אם מכרז כי המשיח הוא מן המתים, איך אומרם בכמה מהם שאין תחיית מתים?¹³ אם אין תחיית מתים, גם המשיח לא הוא. ואם המשיח לא הוא, הכרזתנו הבל וגם אמונתכם הבל. ¹⁵ ואז גם נמצא עדי שקר לאלהים, שכן העידונו על אלהים כי סקימים את המשיח לתחיה – והוא לא הקימו אם אמנים אין המתים קמים לתחיה;¹⁶ ואם אין המתים קמים לתחיה, גם המשיח לא הוא לתחיה.¹⁷ ואם המשיח לא הוא לתחיה, לשוא אמונתכם ועדין שרוויים אתם בחטאיכם.¹⁸ ואז גם האנשים אשר מתו בהיותם שוכנים למשיח – אבודים הם.¹⁹ אם אנחנו תולמים תקופה במשיח אתה ורק למען חיים אלה, אז אמללים אנו מצל אדים.

²⁰ אבל בעת המשיח הוא מן המתים, בפורי כל ישני עפר. ²¹ ומאחר שהמוות בא על-ידי אדם, גם תחית המתים היא על-ידי אדם;²² שכן כמו שבאדם הכל מתים, כך גם במשיח הכל יחי. ²³ אך כל אחד בסדרו: הראשון הוא המשיח; אחריו הוא, בבואה, השוכנים למשיח.²⁴ לאחר מכן הוא הקץ, כאשר ימסר לאלהים האב את המלכות לכל שיבטול כל ממשל וכל סמכות ושליטה;²⁵ כי עלו למלך עד כי ישית את כל אויביו תחת רגלו.²⁶ האויב האחרון שימגר הוא המוות,²⁷ שכן האלהים שת הכל תחת רגלו. ובאמרו שהכל הושת תחתיו, ברור כי השות את הכל תחתיו אינו בכלל זהה.²⁸ ובאשר הכל יושת תחתיו, אז גם הבן עצמו יהיה כפוף לממי ששות תחתיו את הכל, למען יהיה האלהים הכל בכל.

²⁹ אם לא כן, מה יעשו האנשים שנטבלים بعد המתים? אם אמנים אין המתים קמים לתחיה, למה הם نطבלים בעדרם? ³⁰ ולמה אנחנו נتونים בסכנה שעיה שעיה? ³¹ אחוי, אני נשבע בגאווה שיש לי בכם במושיח ישוע אדונינו, כי יום יום אני מת. ³² אם קדרה בני אדם נאבקתי באפסוס עם חיות רעות, מה התועלת שתצטמך לי מזח? אם אין תקומות מתים, הבה נאכל ונשתחה, כי מחר נמות! ³³ אל תטעו: חברת אנשים רעים תשחית מדות טובות. ³⁴ התפכו לצדק ולאל תחטאו, כי יש בפה שאין בהם דעת אלהים; לבשתכם אני אומר זאת.

הגוף החדש

³⁵ אבל איך יקומו המתים? ישאל אחד, "באיזה גוף הם יבואו?" ³⁶ אתה הסכל, הנה מה שתזען לא יתיה אלא אם ימוות. ³⁷ כאמור אתה זרע איןך זרע את הגוף שיתהוו, אלא גרגיר ערום של חטה, או זרע אחר. ³⁸ ויאלחים נותנו לו גוף כרצונו אלהים, ולכל זרע את גופו הוא. ³⁹ לא כל בשר הואאותו הבשר; לאדם בשור משלו, לחיות בשר אחר, לעופות בשר אחר ולדים אחר. ⁴⁰ יש גופים שמימיים וגופים ארציים, אך שונה הוא הדר הגופים השמיים מהדר הגופים הארץים. ⁴¹ לשמש הדר משללה, אבל אחר הוא הדר הירח ואחר הוא הדר הפוכבים, שהרי פוכב מוכוב שונה בהדרו. ⁴² וכן גם תחת המתים: מה שנזרע במאכט של קלilon זיקום באי קלילו; ⁴³ נזרע בקלון זיקום בקבוד; נזרע בחלשה ויקום בגבורה; ⁴⁴ נזרע גוף נפשי זיקום גוף רוחני. אם יש גוף נפשי יש גם גוף רוחני. ⁴⁵ וכן כתוב על אדם הראשון: "ויהי האדם לנפש חיה", אבל אדם האחרון – לרומ מתחיה. ⁴⁶ לא הרוחני הוא הראשון, אלא הנפשי, ולאחריו בן הרוחני. ⁴⁷ האדם הראשון הוא עפר מן הארץ; האדם השני מן השמיים הוא. ⁴⁸ כאמור שהוא עפר בן גם אלה אשר עפר הם; כאמור שהוא שמיי בן גם אלה אשר

שְׁמִימִים הֵם.⁴⁹ וְכָמוֹ שֶׁלְבָשָׂנוּ אֶת צַלְמוֹ שֶׁל הָאָרֶץ נִלבָשׁ גַּם אֶת צַלְםֵי הַשְׁמִימִי.

⁵⁰ אמר זאת, אחיה: בשר ודם אינו יכול לרשף את מלכות האללים; גם אין הצליזון יורש אל-צליזון.⁵¹ הנה ר' אגיד לכם: לא כלנו נמות, אבל כלנו נשתחנה⁵² בונו רגע וכחורה עינו בשופר האחרון, שפנו יתקע בשופר והמתים יקומו בלאי הצליזון ואנחנו נשתחנה;⁵³ כי מון הרاوي שזה הכהפוך לכלייזון ילבש אל-צליזון וזה הכהפוך למות ילבש אלמות. ⁵⁴ וכאשר הכהפוך לכלייזון ילבש אל-צליזון והכהפוך למות ילבש אלמות, אז יתקיים דבר הכתוב: "בלע המות נצח".⁵⁵ "איה עקצת מות? איה נצחונך מות?"⁵⁶ עקץ המות הוא החטא, והחטא תקפו בא מון התורה.⁵⁷ אבל תודה לאלהים הנוטן לנו את הנצחון על-ידי אדוננו ישוע המשיח.⁵⁸ על כן, אחיה האוהבים, עמדו היטוב והיו יציבים; היו תמיד עתירין פועל בעבודתו של האדון, בידיעה שעמליכם איננו לרייק באdon.

התרומה להקלת ירושלים

טו בעניינו אסוף התרומות לעזרת הקדושים, כפי שהוזריתי לך הלוות ב글יטה בין עשו גם אתם.² מדי ראשון בשבוע ינימ כל אחד מכם תרומה כפי שיידו משגת וישמר אצלו, כדי שלא יתחלו באסוף התרומות בעתボאי.³ וכאשר אבוא אשלח את האנשיים הטובים ביעניכם עם אגרותם בידם להביא את תרומתכם לירושלים.⁴ אם ימצא לנכון שכם אני אלה, ילכו אליו.

תכניות של שאל

⁵ אבוא אליכם אחריו שאüber במקודוניה, כי אני עבר דרכ מקודוניה.⁶ أولי אשחה אצלכם, أولי אפלו במשה כל החור, ולאחר מכן תשלחוני להיכן שעלי ללקת.⁷ איני חפץ לראות אתכם בעת בעבר אורח; אני מוקהה להיות זמן מה אצלכם, אם

ירצה הָאָדוֹן.⁸ אֲבָל אַתְּעֵב בְּאַפִּסּוֹס עַד חַג הַשְׁבוּעוֹת,⁹ כִּי נֶפְתָּח
לִפְתָּח רָחֶב לְפִעָּלָה פּוֹרִיה, וּרְבִים הַמְּתַנְגִּידִים.

¹⁰ אֲםֹם עִימּוֹתִיאוֹס בָּבוֹא, דָּאָגוּ לְכָה שִׁילְבָּעַם בְּלֹא חִשּׁוֹת,
שְׁכַנְןָהוּ עֲסָוק בַּעֲבֹדָתוֹ שֶׁל הָאָדוֹן בָּמוֹנִי.¹¹ אִישׁ אֶל יְקָלָ רָאשָׁ
כְּנֶגֶד, אֶלָּא שְׁלַחוּ אֹתוֹ בְּשָׁלוּם לְבָבוֹא אַלְיִ, כִּי אַנְיִ מְחַפֵּה לוֹ
וְלִאָחִים אֲשֶׁר אָטוֹ.

¹² בְּנוֹגָעַ לְאָחִינוּ אַפּוֹלוֹס, הַפְּצַרְתִּי בָּו הַרְבָּה שִׁיבָּאוּ אֶלְיִיכָּם עִם
הָאָחִים, אֲךָ בְּשָׁוָם פְּנִים לֹא רָצָה לְבָבוֹא עֲתָה. הַוָּא בָּבוֹא בְּאַשְׁר
תִּהְיֶה לוֹ הַזְּדָמָנוֹת.

הוראות אחרונות

¹³ שְׁקָדָג, עַמְדוּ בְּאֶמְנָה, חִזְקוּ וְאִמְצָו.¹⁴ אַתְּ כָּל מַעֲשֵׂיכָם עַשְׂוֹ
בְּאַהֲבָה.

¹⁵ וְאַנְיִ מַבְקָשׁ מִכֶּם, אֲחִי: אַתְּמִם מַכִּירִים אֶת מִשְׁפָחָת סְטִפְנָס; הַרִּי
הִם רָאשׁוֹנִי הַמְּאֻמְנִים בְּאַכְּיהָ וְאֶפְּ קָבְלוּ עַל עַצְמָם לְשִׁרְתָּת אֶת
הַקְּדוֹשִׁים.¹⁶ לְכָנָן גַּם אַתְּמִם הַשְׁמָעוּ לְאָנָשִׁים בְּאַלְיהָ וְלְכָל מִי שְׁעוֹבֵד
וּעַמְלֵל עֲמָהָם.¹⁷ שְׁמַחַת אַנְיִ עַל בָּוָאָם שֶׁל סְטִפְנָס וּפּוֹרְטוֹגָנוֹתָס
וְאַכְּיוֹס, כִּי הַמָּה הַיּוֹ לִפְצָזִי עַל חִסְרוֹנָכֶם¹⁸ וּוְהַרגְגִּיעַ אֶת רֹוחִי
וְאֶת רַוְחָכָם. לְכָנָהָיו מַזְקִירִים אָנָשִׁים בְּאַלְיהָ.

¹⁹ הַקְּהָלֹות אֲשֶׁר בְּאָסִיה דָּוְרָשׁוֹת בְּשָׁלוּמָכֶם. עַקְיָלָס וּפְרִיסְקִילָה
עִם הַקְּהָלָה אֲשֶׁר בְּבִיתָם מַזְקִירִים לְכָם בְּרִפְתָּשָׁלָום רַב בְּאָדוֹן.²⁰
הָאָחִים בְּלֹם דָּזְרָשִׁים בְּשָׁלוּמָכֶם. בָּרוּכוּ לְשָׁלוּם אִישׁ אֶת רַעַשוֹ
בְּנִשְׁיקָה קְדוֹשָׁה.

²¹ אַנְיִ שָׁאֹול שׁוֹלֵחַ לְכָם בְּרִפְתָּשָׁלָום בְּכַתְבָּ יְדֵי.²² מַיּוּ שְׁאַיְנָנוּ
אָוֶה בְּאָדוֹן, חֲרָם יְהִי! מְרַנָּא תָּא!²³ חִסְדָּה אָדוֹן יְשֻׁועַ
עַמְּכָם.²⁴ אֲהַבְתִּי אֶל כָּלְכָם בְּמִשְׁיחָ יְשֻׁועַ.

⁸ מְרַנָּא תָּא: מְרַנָּא תָּא – בִּיטּוֹ אֲרָמִית שְׁפִירּוֹשׁ “אָדוֹנוֹ בָּאוֹ”. נוֹסֵח אחר: מְרַנָּא אָדוֹנוֹ בָּאוֹ.

אגרת שאל השניה אל הקורינטים

מאת שאל, שליח המשיח ישוע על-פי רצון אליהם, ומאות
האחים טימוטיאוס, אל קהילת אליהם אשר בקורינתוס ולכל
קדושים אשר באכיה:² חסד ושלום לכם מאית האלים אבינו
והאדון ישוע המשיח.

נחמה לשובלים

ברוך האלים אבי אדונינו ישוע המשיח, אב הרוחמים ואלהי
כל נחמה, המנוח אוטנו בכל צורתינו באופן שnochol לנחם את
הלווצים בכל צרה שהיא – בנחמה שנחמנו אנו Maiat אליהם;
כי כשם שישופעים בנו סבלות המשיח, כן גם שופעת נחמתנו
על-ידי המשיח. ואמ אנחנו סובלים, הרי זה למענו נחמתכם
וישועתכם; אם אנחנו מנוחים, הרי זה למענו נחמתכם, כדי
שתוכלו להחזיק מעמד באזתו האורות שגם אנחנו סובלים.
ותקנותנו על-אוזתיכם איתנה היא, בידינו כי בשם שאתם
שותפים לאורות, כן גם שותפים אתם לנחמה.

אחים, איןנו רוצים שייעלם מכם דבר הארץ שעברה עליינו
באסיה; גלחצנו ללא נשא, עד כדי כן שנואשנו אףלו מחיינו.
פסק דין מות קנו בתוכנו, וזהת כדי שלא נבטח בעצמנו, אלא
באלים מהchia את המתים;¹⁰ הוא האילנו ממות חמור כל כה
ועוד ישבן ויאילנו; בו אנו תולים תקנותנו כי יוסיף להאילנו.¹¹ גם

אתם השתתפם בתפלה בעדרנו, כדי שרביכם יודו בಗלינו על מותנה החכם שנטנה לנו בזכות רביים.

התנהגות שאל כלפי הקורינטים

¹² זאת היא גאונתנו: עדות מצפונו כי התנהגנו בעולם, ובעיקר כלפיכם, בקדשה ובישר אלהים – לא בחקמתبشرותם, אלא בחכם אלהים. ¹³ איןנו כותבים לכם דברים טוניים ממה שאתם קוראים וגם מפיראים. ואני מקווה שתפירו בנו לחולוטין, ¹⁴ כמו שוגם ה公报ם באנו חלי, שאנו חננו תהלתכם קשים שוגם אתם תהלתנו ביום אדוננו ישוע.

¹⁵ מתוֹךְ ביטחון זה רציתי לבוא קדם כל אליכם, למען תהיה עלייכם ברפת חסד פעם שנייה, ¹⁶ ומכם להמשיך את דרכי אל מקדוניה, וממקדוניה לחזור אליכם, ואחריו כן שתשלחוני לאארץ יהודה. ¹⁷ בשחה חלוטתי בה, כלום נהגתי בקלות דעת? ומה שאני מחליט, האם על-פי מחשבתبشرותם אני מחליט, באנו שאוכל להחזיק ב"כו פו" ו"לא לא", בבת אחת? ¹⁸ נאמנו האלים שדברנו אליכם איןנו "כו ולא", ¹⁹ שהריר בראהאליהם המשיח יושע, שאני וסילנוס וטומיוס הכרזנו עליו בקרובכם, לא היה "כו ולא", אלא "כו" היה בו; ²⁰ כי כל הבטחות אלהים "פו" הוא בו. לכן ה"אמנו" שאנו נותנים בו בבוד לאלהים גם הוא במציאותו. ²¹ ואלהים הוא המכונן אותנו עמכם במשיח. הוא משיח אותנו, ²² והוא אשר גם חתם אותנו בחותמו ושם בליבנו את העברונו של הרוח.

²³ אני קורא לאלהים להעיר עלי, שהסתה עלייכם ולכך לא באתי עוד פעם לקורינטוס. ²⁴ לא שאדונים אנו על אמונה נוכחתם, אלא פועלים אנו אתם למן שמחתכם, שכן באמונה אתם יציבים. **ל** גמרתי אמר בלבבי שלא אבוא עוד לצער אתכם; ² שהריר אם אצער אתכם, מי ישמה אותי מלבד מי שגרמתי לו צער? ³ כתבתי את הדבר הזה כדי שסבירαι לא יצערוני אלה אשר צריך

היהתי לשמח בכם, ובויטה אני בכלכם ששמחת ה' היא שמחת כלכם.⁴ כתבתתי לכם מתוך מצוקה ורבה ועגמת לב ובגדמותם רבות, לא כדי לצעור אתכם, אלא כדי שתדעו מה רבה אהבתני אליכם.⁵ וזאת מישחו גרים צער, הרי לא אוטי צער, אלא את כלכם – לפחות במעט מה, כדי שלא להגוזים.⁶ די לו לאיש בזה התוכחה הזאת מאות הרבים. ⁷ ובכו, להפה, עדיף שתסלחו לו ותנחמווהו, למען לא יתמולט האיש מרוב צער.⁸ על פון אני מבקש מכם שתוציאו לו את אהבתכם.⁹ לשם כה גם כתבתתי, להוכיח אם מציתים אתם בכל הדברים.¹⁰ ואיש אשר תסלחו לו על איזה דבר, גם אני אסלחו לו; כי גם מה שאני סלחתי, אם סלחתי על דבר מה, הרי סלחתי למעונכם לנכח המשיח,¹¹ כדי שלא יערום עליינו השטן, שבנו מזמותיו לא נעלמו מעתנו.

הניצחון בעוזת אליהם

¹² כאשר באתי לטרואס לברוש את בשורת המשיח גם נפתח לי פתח מטעם האדון,¹³ אך לא היה מנוח לרוחי מפני שלא מצאתי את טיטוס אחי. אז נפרדתי מהם ויצאתי אל מקדוניה.¹⁴ אבל תורה לאלהים המוביל אותנו במשפט נאחזן במשיח ומפני עלה ידינו את ניחוח דעת אלהים בכל מקום.¹⁵ הלא ניחוח המשיח אנחנו לאלהים, בקשר הנושאים ובקשר האובדים;¹⁶ לאחרונים ריח של מות אליו מות, לראשונים ריח של חיים אליו חיים. וכי הרاوي לך?¹⁷ הרי אין לנו כמו הרבים הטעים מסחר בדבר אלהים, אלא לניגוד עיני אלהים, בישר לב ומטעם אלהים, במשיח אנו מדברים.

ஸרווי' הברית החדשה

האם נתחילשוב לשבח את עצמנו? או שמא זוקקים אנו, באחרים, לאגרות שבך אליכם או מכם?² הרי אתם אגרתנו הכתובה בלבנו, וכל אדם מפיר אותה וקורא אותה.³ רוזאים בברור שאתם אגרת המשיח הנזרת על-ידינו – כתובה לא בדיון,

אֵלָא בָּרוּךְ אֱלֹהִים חַיִם, לֹא עַל לוֹחוֹת אָבִן, אֵלָא עַל לוֹחוֹת שֶׁל
לֵב בָּשָׂר.

⁴וּבְגַלְלַת הַמָּשִׁיחַ יָשַׁלְנוּ בַּطְחוֹן כִּזְה בְּאֱלֹהִים. ⁵לֹא שָׁאַנְחָנוּ בְעַצְמָנוּ
מַכְשִׁירִים בְּאָפָן שְׁנַחֲשָׁב בְּאֶלָּו מְשֻׁהָו נוֹבֵעַ מִעַצְמָנוּ, אֶלָּא שְׁכַשְׁרָנוּ
בָּא מֵאת אֱלֹהִים. ⁶הַזָּה הַכְּשִׁיר אָוֹתֵנוּ לְהִיוֹת מִשְׁרָתִים שֶׁל בְּרִית
חֲדָשָׁה, לֹא שֶׁל אֹתֶת פִּתּוֹבָה, אֵלָא שֶׁל הָרוּחַ; שְׁפַנְוּ הָאֹתֶת מִמִּתְהָ.

אָבֶל הָרוּחַ מִחְיָה.

⁷וּאֱםָרָת שֶׁל מִשְׁטָר הַפָּטוֹת, הַחֲקֹוק אֹתֵיות בְּאָבִן, נִמְלָא בְּבָזָז
עד כִּדי כִּה שְׁבִנִּי יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְלֹו לְהַבִּיט אֶל פְּנֵי מְשָׁה בְּגַלְל זַיּוֹן
פְּנֵיו הַחֹלוֹף, ⁸הָאָם שֶׁרֶת שֶׁל מִשְׁטָר הָרוּחַ לֹא יִפְלָא בְּבָזָז עַל
אַחֲת כְּפָה וּכְמָה? ⁹הַרְיָה אָם שֶׁרֶת הַהְרָשָׁעָה לֹבוּשׁ בְּבָזָז, כֹּל שְׁפַנְוּ
מִרְבָּה לְהַתְּעִלוֹת בְּבָזָז שֶׁרֶת הַחֲצִדָּה! ¹⁰הַזָּה אָפָלוּ מִה שְׁלַבְשָׁ
בְּבָזָז, בְּבָזָז הִיא לֹאִין בְּגַלְל הַכְּבָז הַנְּעָלָה יוֹתָר. ¹¹וּאֱםָרָת מִה
שְׁבָטִיל לְבָשׁ בְּבָזָז, הַבְּלָתִי חֹזֶלֶף נִכְבַּד עַל אַחֲת כְּפָה וּכְמָה!

¹²לֹכְנוּ בְּהִיוֹת לָנוּ תְּקוֹנָה כְּזֹאת, יִתְּר עַז לָנוּ. ¹³וְאַינְנוּ כְּמַשְׁהָ
שָׁשֶׁם מִסְׁוֹה עַל פְּנֵיו כִּדי שְׁבִנִּי יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְבּוּנֵנוּ אֶל קַץ הַדָּבָר
הַמִּתְבָּטֵל. ¹⁴בְּרָם לְבֹזִיתֵיכֶם קָהָוו, פִּי עַד הַיּוֹם הַזָּה בְּקָרָאִים
בְּבְרִית הַיְשָׁנָה נִשְׁאָר אֶתֵּנוּ הַמִּסְוֹה בְּלָתִי מַסְלָק, שְׁפַנְוּ בְּמִשְׁיחַ
הַזָּה מִתְבָּטֵל. ¹⁵עַד הַיּוֹם הַזָּה, פָּאֵשֶׁר הַם קֹרְאִים אֶת דְּבָרֵי
מְשָׁה, הַמִּסְוֹה מִנְחָה עַל לְבָם. ¹⁶אֶחָד בְּאֵשֶׁר יִפְנַה לְבָם אֶל יְהוָה
יְוָסֵר הַמִּסְוֹה. ¹⁷יְהוָה הָוֹא קָרוּם וּבְאֵשֶׁר רָוּחַ יְהוָה שֶׁם הַחֲרוֹתָה.
¹⁸אָבֶל אַנְחָנוּ בָּלָנו בְּפָנֵים מְגַלִּים רֹזָאִים בְּמִרְאָה אֶת בְּבָז יְהוָה
וְנַחֲפָכִים לְאֶתֶּן צְלָם, מִכְבָּז אֶל בְּבָז, כְּמוֹ מִינְדִּי יְהוָה – הָרוּחַ.

אוצר רוחני בכל חרס

ל הַשְׁרָתָה הַזָּה הַפְּקַד בִּינֵינוּ בְּפִי שְׁגָם רַחֲמָנוּ. לֹכְנוּ אַינְנוּ
מַתִּיאָשִׁים. ²סְלַקְנָו יִדְינָו מִפְעָשֵׁי הַסְּטָר הַמְבִישִׁים; אַינְנוּ
הַזּוֹלִיכִים בְּדַרְכֵי מְרַמָּה וְאַינְנוּ מִסְלָפִים אֶת דְּבָר אֱלֹהִים, אֶלָּא

מגילים אנו את האמת ובכך אנו ממליצים על עצמנו לפניו מצפונו של כל אדם לנגד עיניו אליהם.³ אך אם נסתור בשורתנו, נסתורת היא לאובדים.⁴ אל היעולם הזה עוזר את שכם של הבלתי מאמינים לבלי יזרוח עליהם אור הבשורה של בבוד המשיח אשר הוא צלם האלים.⁵ הרי לא על עצמנו אנו מקרים, אלא על הפשיכים ישוע באדון, ולא על עצמנו ועלعبادיכם למען יושע.⁶ האלים הואומר "יופע אור מחשך" הוא הגיה אוֹר בלבנו להoir דעת על-אות בבוד אליהם אשר בפניו של המשיח.

ברם האוצר זהה נתון לנו בכל חרס, כדי שייהי הפה הנשגב מאת אליהם ולא מידינו אנו.⁸ נלחצים אנחנו מכל עבר, אה איינו רצוצים; נבוכים, אה לא נואשים;⁹ נרדפים, אה לא נטושים; משלכים ארצה, אה לא נשמדים.¹⁰ ותמיד נושאים אנו בגוף את מות ישוע, כדיograms חי ישוע יתגלו בוגפניו;¹¹ כי אנחנו החיים נמסרים תמיד למות בעבור ישוע, כדיograms חי ישוע יתגלו בברשותנו בוד התמאותה.¹² לפיכך בנו פועל המות, ובכם – החיים.¹³ אבל יש לנו אותה רוח של אמונה, כתוב "האמנתי כי אדרר", ואנחנו אנחנו מאמינים ולכנו גם מדברים;¹⁴ בידינו כי הוא אשרkekims לתחיה את האדון ישוע, יקיים גם אותנו עם ישוע ויאיגנו עמכם.¹⁵ אנחנו הכל למענכם, וכך בשל החסד ששפע בכלל הربים תרבה הוויה לבוד אליהם.

המשכן הארץ לעומת הבית אשר מן השמיים

¹⁶ לנו אין אנו מתייחסים, ואף על פי שהאדם החיצוני שלנו הולך ובלה, האדם הפנימי שלנו מתחדש يوم יום.¹⁷ הן צרתו הקרה של הרגע מכינה לנו בבוד עוזלים גדול ורב עד מאי.¹⁸ ואני أنا צופים אל הדברים הנראים, אלא אל אשר אינם נראים; כי הדברים הנראים לשעה הם, אבל הבלתי נראים – לעוזלים.

ה אָנוּ יוֹדִיעַם שָׁאֵם יְהִרְסֶת בֵּית מִשְׁכְּנָנוּ הָאָרֶצִי, יְשַׁלֵּחַ לְנוּ בְּנֵינוּ מֵאת
אֱלֹהִים, בֵּית שָׁאֵינוּ מַעֲשֵׂה יָדִים וּוּהוּ בְּשָׁמִים לְעוֹלָמִים.² הַזָּה,
בָּזָה, בִּמְשֻׁכְּנָנוּ הָאָרֶצִי, נָאָנָהִים אָנוּ וּעְזִים כְּסָופִינוּ לְלַבְשׁ גַּם אֲת
בִּיתֵּנוּ אֲשֶׁר מִן הַשָּׁמִים –³ אִם אָמֵנָה נִמְצָא עוֹד לְבוֹשִׁים וְלֹא
עֲרָמִים –⁴ כִּי גַּם בְּהִזְוּתֵנוּ בִּמְשֻׁכְּנָנוּ פָּעַת, נָאָנָהִים אָנוּ מִפְּבָד
הַמְּשָׁא; שְׁהָרִי אִינָנוּ חֲפָצִים לְהַתְּפַשֵּׁט, אֶלָּא לְהֹסִיף לְבוֹשׁ בָּאָפָן
שְׁהַכְּפֹוף לְפָנֹת יָבָלָע עַל־יְדֵי הַחַיִים.⁵ וּאָלָהִים הוּא אֲשֶׁר הַכִּין
אָוֹתֵנוּ לְכָה וּנְתַנוּ לְנוּ אֶת עַרְבּוֹן הַרוֹם.

ו עַל פָּנֵינוּ מְלָאֵי בְּطַחַון אָנוּ בְּכָל עַת וּיוֹדִיעַם כִּי בְּהַמְּצָאנוּ בְּגּוֹן
רְחֹקִים אָנוּ מִן הָאָדוֹן,⁷ שְׁפָנוּ עַל־פִּי אִמּוֹנָה אֲנָחָנוּ מִתְהַלְּכִים וְלֹא
עַל־פִּי מְرַאָה עִינָנוּ.⁸ וְאוֹלָם מְלָאֵי בְּטַחַון אָנוּ וּמַעֲדִיפִים לְצַאת
מִפְּשָׁבוּן הַגּוֹף וְלִבְזֹא הַבִּיתָה אֶל הָאָדוֹן.⁹ לְכָנוּ גַּם שׂוֹאָפִים אָנוּ
לְהִיוֹת רְצֹוִים לְפָנָיו, בֵּין שָׁאֵנוּ בִּמְשֻׁכְּנָנוּ בֵּין שָׁאֵנוּ מְחוֹזָה לוֹ,¹⁰ כִּי
כָּלָנוּ חִיבִים לְהִרְאֹות לְפָנֵי כָּס הַמְּשָׁפֵט שֶׁל הַמְּשִׁיחַ, לְמַעַן יִקְבֶּל
כָּל אֶחָד כִּפְרִי הַמְּשֻׁשִׁים שְׁעָשָׂה בְּעַת הַיּוֹתוֹ בְּגּוֹף, אָם טָוב וְאָם רָע.

שירות הריצוי

י מִתְזַהַּדְהָרֵת יָרָאת אֲדֹנִי אֲנָחָנוּ מִדְבָּרִים עַל לֵב בְּנֵי אָדָם כִּדי
לְשִׁכְנָנוּם. גָּלוּיִים אָנוּ לְאָלָהִים, וְאַנְיִ מִקְוָה שָׁאָנָחָנוּ גָּלוּיִים גַּם
לְעִיני מִצְפּוֹנָם.¹² אֵין אָנוּ שׁוֹב מִשְׁבָּחִים אֶת עַצְמָנוּ לְפִנֵּיכֶם, אֶלָּא
נוֹתְנִים בִּידְכֶם סְبָה לְהַתְּגָאֹות בָּנוּ, כִּדי שִׁיהְיָה לְכֶם מִה לְהַצִּיב
בְּגַד הָאָנָשִׁים הַמְתַגְּאִים בְּמִרְאָה פָנִים וְלֹא בָמָה שְׁבָלֶב.¹³ וְאַם
יָצָאנוּ מִדְעַתְנוּ, הָרִי זֶה לְמַעַן אָלָהִים; וְאַם מִפְּקָדִים אָנוּ, הָרִי זֶה
לְמַעַןיכֶם;¹⁴ שְׁפָנוּ אֶהָבת הַמְּשִׁיחַ דּוֹחַת בָּנוּ, בְּהַכְּרִינוּ שָׁאָחָד מִת
בְּعֵד הַכֶּל, לְכָנוּ הַכֶּל מִתְהָ. ¹⁵ וּבְעֵד הַכֶּל הָוָא מִת, כִּדי שָׁאָלָה הַחַיִים
לֹא יְחִיוּ עוֹד לְמַעַן עַצְמָם, אֶלָּא לְמַעַן זֶה אֲשֶׁר מִת וּקְם בְּעֵדָם.
ו עַל פָּנֵינוּ מִעֵתָה אֵין אָנוּ מִפְּקִירִים אִישׁ עַל־פִּי רְאוֹת אָנוֹשִׁת;¹⁶ וְגַם
אִם הַכְּרִינוּ אֶת הַמְּשִׁיחַ עַל־פִּי רְאוֹת אָנוֹשִׁת, הָרִי בְּעַת אִינָנוּ

מכירים אותו עוד באפן כזה.¹⁷ על פן מי שגמצא במשפטו הוא בריאה חדשה. הישנות עברה; הנה נהייה חדשות.¹⁸ והכל מעת האלים שרצה אותנו אליו על-ידי המשיח, ומסר לנו את שירות הרצוי.¹⁹ כלומר: אלהים היה במשפטו מרצה את העולם אל עצמו מבלי לחשב להם את עונונתייהם, והוא שם בנו את דבר הרצוי.²⁰ לנו שגוריריו המשיח אנו ואלהים כמו מפציר באמצועותנו. ובכון מפצירים אנו בשם המשיח: התרצו נא לאלהים!²¹ את זה אשר לא ידע חטאתי עשה לחטאתי בעדנו, כדי שאנו נלבש את האזכה של אלהים בו.

כיוון שאנו שתפם לפעלו, אנו גם מבקשים מכם: אל נא תקבלו לrisk את חסד אלהים.² הן הוא אומר: "בעת רצון עניתך וביום ישועה עוזרתיך". הנה עתה עת רצון, הנה עתה יום ישועה.³ אין אנו שמים מכשול בשום דבר, פן יהיה שרוטינו לשמיצה.⁴ אדרבא, בכל דבר אנחנו מציגים את עצמנו במשמעותי אלהים: בرب סבלנות, בצדות, במחסור, במצוות, במכות,⁵ בבטחה, ככל, ב מהות, בעמל, בלילות ללא שנה, בצומחות,⁶ בטהרה, בדעת, באזקה רוח, בנדיבות לב, ברוח הקדש, באהבה אמתית,⁷ בדבורה אמת, בגבורת אלהים, בקשר האדק שבימינו ובשלמאלנו,⁸ בקבוד ובקלוז, בשם רע ובשם טוב; אך לא מטעים, אך אנו נאמנים;⁹ באלנו בלתי מפרים, אך אנו מפרים; במתים והנה אנו חיים; בגענישים ולא מוקמים;¹⁰ בגענחים, אך שמחים תמיד; בענינים, אך מעשירים את הרבים; בחסרי כל ועם זאת יש לנו הכל.

¹¹ קורינטים, דברנו אליכם ביכנות ונחגנו ברוחב לב.¹² לא צר לכם המקום בלבד לנו; בלבדכם צר המקומ. ¹³ השיבו את אותו הגמול – באל בני אני מדבר – והתנהגו ברוחב לב גם אתם.

היכל אלהים חיים

¹⁴ אל תרתומו לעל אחד עם הַבְּלִיטִי מאמינים; כי איזו שׁתפות
לצדקה עם עולה? ומה רעות יש לאור עם חשה?¹⁵ מה הסכמה
יש למשיח עם בְּלִיעֵל? או מה חלק למאמין עם מי שאינו
מאמין?¹⁶ ומה קשור יש להיכל אלהים עם אלילים? הנה אנחנו

היכל אלהים חיים, כפי שאמר אלהים:
"וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְם"; "וְהַתְּהִלְכֶתִי בְּתוֹךְם";
"וְהִיִּתִי לְהַם לְאֲלֹהִים וְהִמֵּה יִהְיֶה לִי לְעֵם".

¹⁷ על כן צאו מתוכם והברגו, נאם יהוה,
וְעַמָּא אֶל-תְּגָעוּ"; ואני אקבל אתכם.

¹⁸ והייתי לכם לאב ואתם תהיו לי לבנים ולبنות,
נאם יהוה צבאות.

לכו, חביבי, בהיות לנו ההבטחות האלה, נטהר את עצמנו
מכל טמאות גוף ורוח ונשלים קדשتنا ביראת אלהים.

שמחה על מעשה התשובה

הרחיבו לנו לבבכם; לא עשינו עול לאיש, לא גרמו נזק לאיש,
לא רפינו איש.³ איינני מדבר מתווך פוניה להרשייע, שחררי כבר
אמרתי שעתם בלבנו, גם לחיים גם למות. ⁴ רב בטחוני בכם.
אודלה גאותי בכם. מלאתי נחמה ואני שופע שמחה בכל צرتנו.
⁵ הן גם באשר באננו למקדוניה לא היה מנוח לגופנו, אלא צרות
מקל עבר, מאבקים מחוץ וחשות מבית. ⁶ אבל אלהים, המנחים
את הנדראים, נחים אוטנו בבואו של טיטוס. ⁷ ולא בבואו בלבד,
אללא גם בנחמה שהוא נחים בכם; שכן ספר לנו על כסופיכם,
על רב צערכם, על הקנאה שאתכם מknאים לי, וכלנו שמחתי עוד
יותר.⁸ הן גם אם העצבתי אתכם באגרתי, איינני מתחרט. גם אם
התחרטתי – אני רואה שהאגרת היא העצבה אתכם, אף כי רק
זמן מה – ⁹ בצעת אני שמח לא על שגעצבותם, אלא על שהעצב

הזה היבא אֶתְכֶם לִידֵי תְשׁוֹבָה; פִי נַעֲצַבְתֶם כֶּרֶצֶן אֱלֹהִים, בַּאֲפָנוֹ שֶׁלֹּא נִגְרַם לְכֶם שׁוֹם נַזְקָעַלְיִדְינוּ.¹⁰ הַנּוּ הַעֲצָב שֶׁהֵא כֶּרֶצֶן אֱלֹהִים מַעֲזָר לַתְשׁוֹבָה אֲשֶׁר תָּזַצְאַתָּה יְשׁוֹעָה, וַיַּעֲלֵעַעַצְבָּבֶןְזָה אַיִן לַחֲצַטְעָר. אֲבָל הַעֲצָב בְּדָרוֹקְהַעֲולָם גּוֹרָם מְמוֹת.¹¹ רָאוּ מָה עָוָרָר בְּכֶם חִרִיצּוֹת, בְּכֶם הַעֲצָב הַזֶּה אֲשֶׁר כֶּרֶצֶן אֱלֹהִים! הֵוָא עָוָרָר בְּכֶם חִרִיצּוֹת, הַתְּנַצְלֹות, הַתְּלַהְטוֹת, יְרָאָה, כְּסֻופִים, קְנָאָה, נִכּוֹנוֹת לְעַשְׂתִית דִין. מִפְלָה הַבְּחִינּוֹת הַזְכָחָתִים שְׁאַיִן בְּכֶם דָפֵי בְּעַנְיָן הַהְוָא.¹² וּבְכוֹן, גַם כְּשַׁפְתַבְתִי אֲלֵיכֶם, לֹא כְּתַבְתִי לְמַעַן זֶה שְׁעַשָּׂה אֶת הַרְעָה וְלֹא לְמַעַן זֶה שְׁסַבֵּל אֶת הַרְעָה, אֶלָא לְמַעַן תַּזְכְּחוּ לְדַעַת לְנַכָּח הַאֱלֹהִים מֵהַיִם מִסְרֹרוֹתְכֶם לָנוּ.¹³ לְכָנוּ נִחְמָנוּ. אֲבָל הַרְבָה יוֹתֵר מִשְׁנַחְמָנוּ שִׁמְחָנוּ בְשִׁמְחַת טִיטוֹס, שְׁפָנוּ בְּלָכֶם גְּרָמָתָם לוּ נִחְתַּר רֹוח.¹⁴ אָם בָּמִדְתָּה הַתְּגַאֲיִתִי בְּכֶם לְפָנָיו, לֹא הַתְּאַצְזַבְתִי – אֶלָא כִּי שְׁתִּימֵד דִבְרֵנוּ אֲלֵיכֶם אָמֶת, בָּן גַם דִבְרֵי הַתְּגַאֲוָתָנוּ לְפָנֵי טִיטוֹס הַזְכָחָה בְּאָמֶת.¹⁵ הֵוָא רֹוחֵשׁ לְכֶם אֲהָבָה וּרְבָה עַד מָאֵד, כִּי זֹכֶר הֵוָא אֶת הַצִּוּוֹת שֶׁל בְּלָכֶם כְּשַׁבְלָלָתָם אֶתְכֶם בִּירָאָה וּבְחַרְדָה.

¹⁶ אַנְיִ שְׁמֵיחַ שֶׁבְכָל דָבָר אַנְיִ בְּעוֹיחַ בְּכֶם.

מתן תרומות בנידיות

ח וְעַתָּה, אָחִי, נִסְפֵּר לְכֶם עַל חִסְד אֱלֹהִים שַׁהְאָצַל בְּקַהֲלוֹת מִקְדּוֹנִיה:² פְּעֻמִים רַבּוֹת עַמְדוּ בְמִבְחָנוֹן הַצְרוֹת, וּמִתּוֹךְ שְׁפָעַת שְׁמַחְתֶם וּעְמַקְעִינִיּוֹתֶם גַּאהָ עַשְׂרָה נִדְיבָוֹת. ³ הַרְיִニִ מַעַיד כִּי נִדְבוֹן בְּפִי יְכָלָתָם, וַיּוֹתֵר מִכְפִי יְכָלָתָם, ⁴ וּבְהַפְּצָרוֹת רַבּוֹת בְּקַשׁוֹ מַאֲתָנוֹ אֶת הַזִּכּוֹת לְהַשְׁתַתְרֵף בְּעַזְרָה לְקָדוֹשִים. ⁵ וְלֹא כִּי שְׁצָפְנוּ, אֶלָא קָדְם הַקְדִישׁו אֶת עַצְמָם לְאָדוֹן וְאַחֲרֵכֶד לָנוּ, כֶּרֶצֶן אֱלֹהִים. ⁶ עַל פָנֵינוּ מִטְיוֹס, כִּי כִּשְׁמָ שַׁהְקָדִים וְהַתְחִיל, בָּן גַם יִשְׁלִים בְּקִרְבְּכֶם אֶת מַעְשָׂה הַחִסְד הַזֶּה. ⁷ וּכִשְׁמָ שַׁאֲתָם שׁוֹפְעִים בְּכָל – בְּאִמּוֹנָה, בְּהַטְפָה, בְּדַעַת, בְּכָל שְׁקִידָה, וּבְאֲהָבָה אֲשֶׁר עָוָרָנוּ בְּכֶם – שְׁפָעוּ גַם בְּחִסְד הַזֶּה.

⁸ אַיִנְנִי מְדֹבֶר בָּדָךְ שֶׁל פֶּקְדָה, אֵלָא שְׁעִיל־יְדִי חַרְיצּוֹת שֶׁל אֶחָדִים אֲנִי בּוֹחֵן גַם אֵת אֶמְתָות אֶהֱבָתְכֶם.⁹ הֵן יוֹדָעִים אַתֶם אֲתָה מְעִשָה הַחֶסֶד שֶׁל אֲדוֹנוֹ יְשֻׁוע הַמֶּשֶיחַ, שְׁבָרִיאוֹתָו עַשְׂיר נְעִשָה עַנְיִ לְמַעֲנָכֶם, כִּי שְׁתַעֲשֵׂרְיוֹ אַתֶם עַל־יְדִי עֲנִיונָותָו.¹⁰ מְחֻחוֹ אֲנִי אֵת דָעַתִי בְּעַנְנִי זֶה, שְׁפָנוּ הַדָּבָר יוּעַיל לְכֶם, אַתֶם אֲשֶׁר לִפְנֵי שְׁנָה הַקְּדָמָתָם וְהַתְּחִלָתָם לֹא רַק לְעֹשֹׂת אֵלָא גַם לְרַצּוֹת.¹¹ אֲבָל בְּעֵת הַשְׁלִימָנוּ גַם אֵת הַמְעִשָה, כִּי שְׁתַהְיָה הַשְׁלָמָת הַמְעִשָה מִתּוֹךְ מַה שְׁפָשַׂגְתָּ יְדָכֶם, בִּפְנֵי שְׁהִתְהַהֵה הַגְּכוֹנוֹת לְרַצּוֹת;¹² שְׁהָרִי אִם קִימָת הַגְּכוֹנוֹת, רַצְיָה הִיא לִפְנֵי מַה שִׁיַּשׁ בִּיד אִישׁ, לֹא לִפְנֵי מַה שָׁאוֹן בִּידׁו.¹³ אַיִן זֶה כִּי שְׁתַהְיָה לְאֶחָדִים רַוַח וְלָכֶם מִחְסּוּר, אֵלָא לִשְׁם הַשּׁוֹזֵן.¹⁴ בְּעֵת הַשְׁפָעָה שְׁלָכֶם יְמַלֵּא אֶת מִחְסּוּרָם, כִּי שְׁבָעַת הַצְּרָךְ יִמְלָא הַשְׁפָעָה שְׁלָחָם אֶת מִחְסּוּרָם אַתֶם, וְכֵד יַקְרִים הַשּׁוֹזֵן,¹⁵ בִּפְנֵי שְׁבָתוֹב: "וְלֹא הָעֲדִיף הַמְרַבָה וְהַמְּמֻעִיט לְאֶחָדִים."

¹⁶ תּוֹדָה לְאֱלֹהִים הַגּוֹתָן בְּלֵב טִיעָוָס אֵת אַוְתָה חַרְיצּוֹת לְמַעֲנָכֶם;¹⁷ בַּיִּ אָכוּ שָׁמַע לְבָקָשָה וּמִתּוֹךְ חַרְיצּוֹת הַיְתָרָה הַלְּךָ אֶלְיכֶם מִרְצָצָן.¹⁸ יִיחָד אַתָּה שְׁלַחְנוּ אֶת הָאָח אֲשֶׁר שְׁם טֹוב לוֹ בְּכָל הַקְּהָלוֹת עַל חַלְקוֹ בְּהַכְּרִיזָה הַבְּשֹׂרָה.¹⁹ וְלֹא עוֹד אֵלָא שְׁהַקְּהָלוֹת בְּחַרְוּ בָז לְהִיוֹת חַבְרָנוּ לְמַשְׁעָה בְּהַבָּאת הַתְּרוּמָה הַזֹּאת, שְׂרוֹת שָׁאָנוּ עֹשָׂים לְכִבּוֹד הָאָדוֹן מִתּוֹךְ נְכוֹנוֹתֵינוּ אָנוּ.²⁰ וְאַנְחָנוּ נְשִׁמְרִים מִלְתָת לְאִישׁ פַּתְחָנוּ פֶּה נְגַדְנוּ עַל־דָבָר הַתְּרוּמוֹת הַרְבּוֹת שָׁאָנוּ מִפְּקָדִים עַלְיהָו;²¹ שְׁפָנוּ נְזֹתְנִים אָנוּ דְעַטְנוּ לְנָהָג בִּישָׁר לֹא רַק לִפְנֵי הָאָדוֹן, אֵלָא גַם לִפְנֵי בְּנֵי אָדָם.²² שְׁלַחְנוּ אַתֶם אֶת אֲחֵינוּ אֲשֶׁר פָעָמִים רַבּוֹת וּבְדָבָרים רַבִּים הַוּכָה לְנוּ חַרְיצּוֹת, וּעֲתָה חַרְיצּוֹת רַבָּה עוֹד יוֹתֵר בְּגַלְל הָאמֹן הָרָב שְׁהָוָא נוֹתֵן בְּכֶם.²³ אֲשֶׁר לְטִיעָוָס שְׁתַפְיִ הָוָא וּוֹעֲבֵד אֶתְיִ לְמַעֲנָכֶם. אֲשֶׁר לְאַחֲינוּ, שְׁלִיחִי הַקְּהָלוֹת הָם לְתִפְאָרָת הַמֶּשֶיחַ.²⁴ עַל כֵּן, לְעַיִן הַקְּהָלוֹת, הָרָאו לָהֶם אֶת אֶהֱבָתְכֶם וְהַוְיכִיחוּ אֶת צְדָקָת גָּאוֹתֵנו בְּכֶם.

עזרה לקדושים

ט בנווגע לשירות למעון הקדושים אינני צריך לכתוב אליכם;² כי יודע אני את נכונותכם, אשר בכללה אני מתגאה בכם לפני אנשי מקדוניה, באמרי שאכיה היתה נכונה כבר לפני שנה; ואמנם החלטת שאלכם עוזר את רכם.³ אבל שלוחתי את האחים מתחום פוניה שגאנותנו בכם לא תהיה לריק בענינו זהה וכדי שתתהי מוכנים כפי שאמרתי.⁴ הלא אם יבואו עמי אנשיים ממakedonija וימצאו שאינכם מוכנים, אין אנחנו – שלא לומר אתם – נבוש בבטחון הזה.⁵ על כן מצאתי לנוחין לבקש מהאחים כי יקדיםמו לבוא אליכם ויסדרו את עניין התרומה שהבטיחתם, למעון תהיה מוכנה מתחום נדיבות ולא מתחום קמצנות.⁶ הן הזורע במצוות יקצר במצוות, והזורע בנדיבות יקוצר בשפע. כל איש כפי שידיבנו לבו יתנו, לא מתחום צער או חרטה, שהרי את הנוטן בשמחה אוהבת אליהים.⁸ וואלהים יכול להשפיע עליכם כל חסד, כדי שייהיה לכם תמיד די צרככם בכל דבר, והותיר לכל מעשה טוב,⁹ פזר נתנו לאビונים, צדקתו עומדת לעד.¹⁰ והנותן זרע לאורע ולחם לאכל, יתנו לכם זרע בשפע וירבה פרי צדקהם,¹¹ ותעתשיו בכל דרכי נדיבות שtabia לידיו הוזיה לאלהים בגלגולו,¹² שכון עשית השירות הזה לא רק ת מלא את מחסור הקדושים, אלא גם תעורר הוזיה ובנה לאלהים.¹³ בכלל השירות הזה שעמד בבחן ישבחו את אלהים על ציוויכם לבשורת המשיח והוזאתכם בה, ועל השתקפותכם הנדיבה בעזורה להם ולכל.¹⁴ והם מתחום כסופים אליכם יתפללו בעדכם הודות לחסד אלהים ששפיע בקרובכם.¹⁵ יאלהים התודה על מתנתו העצומה מספר.

השליח מגן על מעמדו

ו אני עצמי, שאול, מפוצר בכם בنعم המשיח ובוננותו – אני אשר בעמדי לפניכם חלוש אני, אך בהעדרי מפניכם נועז

אני כָּלפיכם.² מבקש אני שְׁבַהְיוֹתִי אֶצְלָכֶם לֹא אֶצְטַרֵךְ לְנַהֲגָה בָּעֵז, בָּאוֹתוֹ בְּطַחַזְוֹן שֶׁאָנִי מִתְּכֻנוּ לְצַאת בָּזֶה כִּמְהָרָה אֶנְשָׁים הַחוֹשְׁבִים אֲוֹתָנוּ לְמַתְנָהָגִים עַל-פִּי מִחְשָׁבָת בָּשָׂר וְדָם.³ אָמַנָּם חַיִים אָנוּ כְּבָשָׂר וְדָם, אֲך֒ אָנוּ אָנוּ נְלִיחָמִים כִּדְרוֹת בָּשָׂר וְדָם;⁴ שְׁבָכוּ כָּלִי מְלִיחָמָתָנוּ עַצְמָתָם אֵינָה מִבָּשָׂר וְדָם, אֶלָּא עַצְמָת אֱלֹהִים בָּהָם לְהָרָס מְבָצָרִים.⁵ אָנָחָנוּ מִמּוֹעֲטִים תְּחִבּוֹלֹת וְכֵל דָּבָר רַם שְׁמַתְנָשָׂא נִגְדֵּד דַעַת אֱלֹהִים, וּמְכַנְּיעִים כָּל מִחְשָׁבָה לִשְׁם צִוְתָה לְמִשְׁיחָה,⁶ וּמוֹקְנִים לְהָעֲנִישׁ עַל כָּל הַפְּרַת מִשְׁמָעַת, פָּאֵשֶׁר תְּשִׁלַּם מִשְׁמַעְתְּכֶם אַתֶּם.

לְפִי מַרְאָה חִיצׁוֹנִי בּוֹחֲנִים אַתֶּם אֶת הַדָּבָרים! אִם מִישָׁהוּ בְּטוּחוֹ בְּעַצְמוֹ שֶׁהָוָא שִׁיחָה לְמִשְׁיחָה, יַחֲזֵר נָא וַיְתַנוּ דְעָתוֹן עַל זֹאת: כִּי שֶׁהָוָא שִׁיחָה לְמִשְׁיחָה, כֵּן גָם אָנָחָנוּ⁷ וְגַם אָמַת עַתְנָגָה קָצָת יוֹתֵר מִדִּי בְּשִׁמְכוֹת אֲשֶׁר נִתְנוּ לָנוּ הַאֲדוֹן לְבָנֹות וְלֹא לְהָרָס, לֹא אָבוֹשׁ.⁸ אָנוּ כּוֹנְתִּי לְהָרְאֹת בּוֹמָאִים עַלְיכֶם בְּאָגָרוֹת.⁹ יִשְׁאָלָמִים: "אֲגָרוֹתִיו אָמַנָּם מִרְשִׁימּוֹת וִתְקִיפּוֹת, אֲך֒ בָּעֵמֶד לְפָנֵינוּ בְּגּוֹפוֹ הַרְיחָיו חָלֵשׁ וּדְבָרוֹ חֶסֶר-עֲרָה."¹⁰ הָאֹמֵר כֵּה יַדַּע נָא אֶת זֹאת: כִּדְרוֹת שֶׁאָנָחָנוּ בָּאָמֵר עַל-יְדֵי אֲגָרוֹת בְּעֵית הַעֲדרָנוֹ, כֵּן אָנָחָנוּ גָם בְּמַעַשָּׂה בְּעֵית נּוֹכְחוֹתָנוּ.

¹¹ אָנוּ אָנוּ מִעִזִים לְכָלְל עַצְמָנוּ עַם כִּמְהָרָה מִאֲוֹתָם אֶנְשָׁים הַמִּשְׁבָּחִים אֶת עַצְמָם, גַם לֹא גַעַז לְהַשּׂוֹת עַצְמָנוּ אֲלֵיכֶם. הַלְלוּ מַזְדִּים אֶת עַצְמָם בְּשָׁהָם מִשְׁמָלִים קַנִּי מְדָה לְעַצְמָם וּמְשׁוֹנִים אֶת עַצְמָם לְעַצְמָם, וְאַינָם אֶלָא חֲסִרי בִּינָה.¹² אָנָחָנוּ לֹא גַתְנָגָה יוֹתֵר מִן הַמְּדָה, אֶלָא בְּמִדָּה הַהוֹלְמָת אֶת הַתְּחֻום שְׁהַקָּצָה לָנוּ אֱלֹהִים, תְּחֻום הַמְּגִיעָה גַם עֲדִיכֶם.¹³ אָנוּ אָנוּ מִסִּיגִים גְּבוּל, כְּאָלוּ לֹא גַעַנוּ עֲדִיכֶם; שְׁהָרִי גַם אֶלְיכֶם הַגָּעָנוּ עַם בְּשׂוֹרַת הַמִּשְׁיחָה.¹⁴ אָין גָּאנָתָנוּ חֹרֵגתָ מִן הַמְּדָה בְּאָפָן שְׁנִתְגָּאה בְּעַמְלָם שֶׁל אֶחָדִים. אֶכְל מַקוּם אָנוּ כִּי בְּגַדְל אַמְוֹנָתָכֶם נִגְדֵל בְּקָרְבָּכֶם בְּמַלְואַה הַמְּדָה הַגְּטוֹנָה לָנוּ,¹⁵ עד כִּדי לְבָשָׂר אֶת הַבְּשֹׂרָה בָּמִקּוֹמוֹת אֲשֶׁר מַעֲבֵר לְאַזְוֹרָכֶם,

ולא נתגאה במה שכבר נעשה בתקומם של אחרים.¹⁷ המטהיל יתהיל ביהוה;¹⁸ כי לא המשבח את עצמו מהימנו, אלא מי שיווה משבחו.

שליחי שקר

וא מי יתנו ותסבלוני על אולת-מה! ואולם אתם סובלים אותו. ² מכאן אני לכם קנאת אליהם, כי האראשתי אתכם לאיש אחד, למשיח, כדי להציגכם בתולה טהורה לפניו. ³ אך חוששני שמא תדקנה מתחשבותיכם מונפשות שבסמייח, כמו שארע לחזה באשר הדיח אותה הנחש בערמותו;⁴ שכן אם בא מישחו ומכריז לכם על ישוע אחר אשר לא הכרזנו, או בקבילכם רוח שונה מזו שנטנה לכם, או בשורה שונה מזו שקבעתם, אזו אתם סובלים מזו שאותו היטב.

⁵ סבורני שאיני נופל במאומה מאותם שליחים מעליים. ⁶ וגם אם בער אני בדבר אייני בער בדעת, אלא בכלל דבר, הראיינו לכם את זאת.

השלפלהי את עצמי כדי לזרום אתכם בברשי לכם את בשורת אליהם בחנים; האם חטא עשיתי בכך?⁸ מקהלות אחירות נטלי, מהם לךחתי שקר כדי לשרת אתכם. ⁹ וכן אשר הייתה אצלכם וחסר לי דבר מה, לא הייתה למעמסה על איש, כי האחים שבאו מפקידוניה נתנו לי די צרכיו. ובכל דבר נשמרתי שלא אליה למשא עליכם, וכן אמשיך ואשמר. ¹⁰ בשם שאמת המשיח בי, פנו הגואה הזאת לא תשיל ממעני בגילות אכיה. ¹¹ ומדוע? האם משום שאיני אובייב אתכם? האלים יודע!

¹² אבל את אשר אני עושה גם אoxicף לעשות כדי להסיר עליה מיד הבקשים עלה להשתנות לנו בדבר שהם מתגאים בו.¹³ הרי אנשים באלה שליחי שקר הם, פועלם ומייה המתחפשים לשלייחי המשיח. ¹⁴ ואין לתמה על זה, שהרי השטן עצמו מתחפש למלאך

אור.¹⁵ על פן אין רבוותא בכה שוגם משרותיו מתחפשים למשרתי הצדק; סופם יהיה כפי מעיליהם.

סבלותינו של שאלת השליה

¹⁶ אני חזר ואמור: אל ייחשבני איש לכיסיל. אבל אם אכן כך אני בעינייכם, בכיסיל קבלו אותו, כדי שוגם אני אנתגאה קמעה.¹⁷ בדברי כה לא פקדת האדון אני מדבר, אלא פמו באוילות, בבטחון הגאותה הזאת.¹⁸ ומماחר שרבים מתגאים בדרך בשר ודם, אנתגאה גם אני;¹⁹ שהרי בשמה אTEM סובלים את האוילים, אTEM החכמים!²⁰ אם מישחו משעיבד אתכם, מכרסם בכם, עושק אתכם, מתנשוא עליכם או סוטר לכם על הפנים – אתם סובלים זאת.²¹ בתרחות בושה אני אומר זאת, פאלו הינו אנחנו חלשים.

ואולם בכל דבר שיעז איש – ואני מדבר באוילות – אריהב עז גם אני.²² עבריים הם? פנו גם אני. ישראלים הם? פנו גם אני. צאצאי אברחים? פנו גם אני.²³ משרותי המשיח הם? – כאויל לדבר – אני עוד יותר; בעמל, אני יותר מהם; בביטחון כלא, אני יותר; במלכות, אני הרבה יותר; בסכנות מוות – פעמים רבות.²⁴ חמיש פעמים הילקיתי בשוטים; פעם אחת נרגמתי באבניים; שלוש פעמים נטרפה ספינתי, ופעם שהיית במשה יממה.²⁵ נתנשיתי במשעות רבים, בסכנות על פני נחרות, בסכנות מפני שודדים, בסכנות מבני עמי, בסכנות מן הגויים, בסכנות בעיר ובמדינה, ברים, בסכנות בקרב אחיו שקר;²⁶ בעמל ובתלאה, בלילות ורבים ללא שנה, ברעב ובצמא, בצומות הרבה, בקר ובעירום; זימלבד דברים אחרים, הטורה הבא עלי يوم, הדאגה לכל הקהילות.

²⁹ מי יחלש ואני לא אחלש עמו? מי יכשל ולבי אינו בזער?

³⁰ אם מן הרاوي להתגאות, אנתגאה בקרים הנוגעים לחולשתך.

³¹ הָאֱלֹהִים וְאַבֵּי הָאָדוֹן יִשּׁוּעָה, הוּא המברך לעולמים, יודע שאינני משקר.³² בדמשק האיב המושל מטעם המלך אררט שמייה על

העיר כדי לתקפשמי,³³ אלא שהורידוני בסלדרך חלון אשר בחומרה ונמלטתי מידיו.

חוונות והתגלויות

וּבָ אני נאלץ להתגאות; אמנים אין בזה מועיל, אך אפנה לחזונות ולהתגלויות אשר מאי שאר האדון.² אני מכיר איש במישיח, אשר לפניו ארבע-עשרה שנים נלקח אל הרקיע השלייש; אני יודע אם בגופו או מחוץ לגופו, האלים יודע.³ אני מכיר איש זה – איןני יודע אם בגופו או מחוץ לגופו, האלים יודע –⁴ אשר נלקח אל גן עדן ושמע מילים שאין לבטוון, שאסור לאדם למילו.⁵ באיש זה אtagאה, אה כי עצמי לא אtagאה, זולתי בחלשותי.⁶ גם אם ארצתה להתגאות לא אליה בחזקת כסיל, שכן אדבר אמת. אבל נמנע אני, פון יחשבוני יותר ממה שרואים בי או שומעים מפני.⁷ וכןדי שלא אتنשא בגלל התגלויות הנעלות, נתנו לי קוז בבשרי – מלאכו של השטן – להכוטני כדי שלא אتنשא.⁸ על זאת התחננתי שלוש פעמים אל האדון להסירו מפני. אֵך הוא אמר לי: "די לך חסדי, כי בחלשה תשלם גבורתי". על פון בשמחה ורבה אtagאה בחלשותי, כדי שתשרה עלי גבורות המישיח.¹⁰ משום מה מרצה אני בחלשות, בחריפות, במצוות מהסור, ברדייפות ובצרות הבאות עלי למעון המישיח; כי אכן אני חלש, דונק או חזק אני.

דאגותו של שליח לקורינטים

וְבִסְיל נהיתי! אתם אלצחים אותי. הנו מון הרואי היה שאקבל את שבחיכם, כי איןני נופל בשום דבר מון השליחים המעלים, אף שפאיין וכי/apps אנקוי.¹¹ הרי אותן ההפך של השליח נעשו בקרובכם במלא סבלנות, באזונות ובמוסיפותם ובגבורות.¹² ובמה נגרעתם לעמת שאור הקהילות, זולתי בזה שאין עצמי לא היתי לכם למעמסה? סלחו לנו ליא את הארץ!¹⁴ הריינו מוכן לבוא אליכם פעם שלישיית; ולא אהיה לטוח עלייכם, שכן איןני מבקש

את אשר לכם, אלא אתם. הלא הבנים אינם חכמים לאוצר אוצרות להוירם, אלא ההורים לבנייהם.¹⁵ ואני בשמחה אתם גם את מה שיש לי וגם את עצמי למעון נפשותיכם. אם אני אוהב

אתם במדה יתירה, התאהבו אותו במדה פחותה?

¹⁶ הנה, אני לא הייתי למעמסה עלייכם, אך הואיל ואני איש ערמוני לכבדתכם איתה בערמלה!¹⁷ הגידו לי, האם הוניתי אתכם על-ידי איש מהאנשים אשר שלחתי אליכם?¹⁸ בקשת מיטוס ושלוחתי אתו את האח. האם טיטוס הונח אתכם? האם לא התחלכנו לפיה אותה רוח? האם לא באotta דרכך?

¹⁹ זה מכך סבורים אתם שאנו לנו מגנים על עצמנו לפניכם. ובכו לפניהם, במושיהם, אנחנו מדברים; והכל, חבבי, כדי שתבינו.²⁰ חושש אני שבווא לאי אמץ אתכם כלבבי, ואתם לא תמצאווני כלבכם; שפוא אמץ מריבקה, קנאה, רגע, תחרות, דבה רעה, רכילות, יהירות ואנדרלמוסיה. יושמה בשובי אליכם ישפילני אלהי אצליים, ואטאבל על רבים אשר חטאו besar ולא חזרו בתשובה על הטעמה והונאות והזמה שעשו.

אחרות אחרונות

ו זו הפעם השלישיית אבוא אליכם. "על-פי שני עדדים או על-פי שלשה עדדים יקום דבר." ² בהיותי אצלכם בפעם השניה כבר אמרתי, ועתה, בשאינו עמקם, אני מקדים ואומר לאתם אנשים אשר חטאו בעבר, ולכל השאר – שאם אבוא שוב, לא אchosos;³ שבען מבקשים אתכם להוכיח אם המשפט מדבר בי, המשפט אשר אינו חלש לפניכם כי אם חזק בקרבכם. ⁴ ואך כי נצלב בשתייה חלש, הוא כי בגבורת אלהים. אמם גם אנחנו חלשים בו, אך נהיה אותו בגבורה אלהים המוכנות אליכם.

⁵ נסו את עצמכם אם עומדים אתם באמונה, בחנו את עצמכם; או שמא אתם עצמכם איןכם מבחןים שהאדון יושא בקרבכם?

– אם אמַנְתָם לא נִכְשַׁלְתֶם אַתֶם בַמְבָחֹן.⁶ אֲבָל מִקְוָה אֲנֵי שְׁתַכְירָוּ
כִי אֲנַחַנוּ לֹא נִכְשַׁלְנוּ.⁷ וְאֲנַחַנוּ מַתְפִלִים לְאֱלֹהִים שֶׁלَا תַעֲשׂו
שְׁוּם רָע, לֹא כִּדְיַי שְׁאֲנַחַנוּ נְרָא מַהֲימָנִים, אֶלָא כִּדְיַי שְׁאַתֶם תַעֲשׂו
אֶת הַטּוֹב וְאֲנַחַנוּ נְהִיה כְּבָלָתִי מַהֲימָנִים.⁸ הַרִי אֵין אָנוּ יְכוֹלִים
לְעֹשֹׂת מָאוֹמָה נִגְדָּה אַתָּה, אֶלָא בְּعֵד הַאַמְתָה.⁹ אָנוּ שְׁמָחוֹם פָּאֵשׁ
אֲנַחַנוּ חָלְשִׁים וְאַתָּם חִזְקִים; וְזֹהִי גַם תִּפְלַתְנוּ – שְׁתַבּוֹאוּ לִידֵי
תְקוֹן.¹⁰ עַל פָוֹ כְּתַבְתִּי אֶת הַדְבָרִים הָאֶלְהָה בְּהִזְוּתִי רְחוֹק מֵכֶם, כִּדְיַי
שְׁבְהִיוֹתִי אֶצְלָכֶם לֹא אֶצְטַרְךָ לְנַהָג בְּחִמְרָה עַל-פִי הַסְמָכוֹת שְׁנַתָּנוּ
לִי הָאָדוֹן – לְבִנּוֹת וְלֹא לְהָרָס.

יְסוֹף דָּבָר, אֲחִי, שְׁמָחוֹ. תַּקְנוּ אֶת עַצְמָכֶם וְהַתְעֻזְדוּ. הַיּוּ לְבָב
אֶחָד, חִיו בְּשָׁלוּם, וְאֱלֹהִי הַאֲהָבָה וְהַשְׁלוּם יְהִי עַפְכֶם.¹² בְּרַכְוּ
לְשָׁלוּם אִישׁ אֶת רְעוֹהוּ בְּנִשְׁיָקה קְדוֹשָׁה.

¹³ כָּל הַקְדוֹשִׁים דּוֹרְשִׁים בְּשָׁלוּמָכֶם. ¹⁴ חִסְדֵהוּ יִשּׁוּעָה הַמְשִׁיחָה
וְאַהֲבָתֵה אֱלֹהִים וְהַתְּחִבּוֹרָות בְּרוֹוח הַקְדֵשׁ עִם בְּלָכְדֵיכֶם!

אגרת שאל אל הגלטים

מיאת שָׁאול – שליח שֶׁאינו מטעם בְּנֵי אָדָם אֲךָ לֹא נִתְמַנֵּה עַל-יְדֵי אָדָם, אֲלֹא עַל-יְדֵי יְשֻׁועַ הַמֶּשֶׁיחַ וְאֶלְهִים הַאָב שְׁהַקִּימוּ מִן הַמְתִים – ² וּמִיאת כָּל הַאֲחִים אֲשֶׁר אָتָי, אֲלֹת קְהֻלוֹת גָּלְטִיה: ³ חִסְדֵּנוּ וְשָׁלוֹם לְכֶם מִאת הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ וּמִיאת אֲדוֹנוּנוּ יְשֻׁועַ הַמֶּשֶׁיחַ ⁴ שָׁפַטְנוּ אֶת עַצְמָנוּ עַל חַטָּאתֵינוּ כִּי לְחַלְצָנוּ מִן הַעוֹלָם הַרְעָה הַזֶּה, כִּרְצָנוּ אֱלֹהִים אֲבִינוּ. ⁵ לְאֱלֹהִים הַכּוֹדֵל לְעוֹלָמי עַוְלָמִים. אָמֵן.

בשורותacha

מִתְפִּילָא אָנִי שָׁפֵל כֵּה מִהְרָה אֶתְכֶם סְרִים מִמֵּי שְׁקָרָא אֶתְכֶם בְּחִסְדֵּה הַמֶּשֶׁיחַ וְעוֹבָרים אֶל בְּשׂוֹרָה אַחֲרָת. ⁷ וְאַיִן אַחֲרָת, אֲלֹא שִׁישׁ כִּמֶּה אֲנָשִׁים הַמְּבָלְבָלִים אֶתְכֶם וְחַפְצִים לְעֵוִית אֶת בְּשׂוֹרָה הַמֶּשֶׁיחַ. ⁸ אֲךָ אִם מִישָׁהוּ, אֲפָלוּ אֲנַחֲנוּ אוֹ מְלָאֵךְ מִן הַשָּׁמִים, יִבְשֶׂר לְכֶם בְּשׂוֹרָה שׂוֹנָה מִזֶּה שֶׁבְשַׁרְנוּ לְכֶם, חַרְם יְהִי! ⁹ אַנְּיָ חֹזֵר וְאָמֵר מה שָׁאַמְרָנוּ קָדָם לְכֶן: אִם מִישָׁהוּ יִשְׁמַיעַ לְכֶם בְּשׂוֹרָה שׂוֹנָה מִזֶּה שֶׁקְבָּלָתֶם, חַרְם יְהִי!

הַאָמֵן אֶל בְּנֵי אָדָם אַנְּיָ מִתְרַצֵּחַ בְּעֵת, אֲוֹ אֶל אֱלֹהִים? הַאָמֵן מִשְׁתַּדֵּל אַנְּיָ לְמִצְאָת חַן בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם? אֲלֹו עֲדֵינוּ הַשְׁתַּדְלָתִי לְמִצְאָת חַן בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם, לֹא הִיִּתִי עַבְדֵה הַמֶּשֶׁיחַ.

כיצד היה שאל שליח

¹¹ הירני מודיע לכם, אחוי, כי הבשורה שבשורת אינה לפני מחלוקת אדם, ¹² שכן לא קבלתי מאדם אף לא למדוני אותה, אלא קבלתי בהתגלות של ישוע המשיח.

¹³ הרי שמעתם על התנהגותי בעבר ביהדות, שרדפת נרכשות את קהילת אליהם ועשיתי בה שמות ¹⁴ והתעלתי ביהדות על רבים מבני גيلي אשר בעמי, משום קנאתי מיתה למסורות אבותי. ¹⁵ אבל פאשׂר אליהם, שהקדישנו מרחם אמי וקרני בחסדו, רצחה ¹⁶ לגולות בי את בנו כדי שאבשְׁרנו בגוים, לא נועצתי אז עם ברור ודם, ¹⁷ גם לא עליית לירושלים אל מי שהיה שליחים לפניהם, אלא יצאתי לעבר ואחר כה חזרתי לדמשק.

¹⁸ אחרי שלוש שנים עליית לירושלים לראות את פיא ושהיתי אצל חמישה-עשר ימים. ¹⁹ שליח אחר לא ראיתי, אלא את יעקב אחוי אדוננו. ²⁰ ואשר לדברים שאני כותב אליכם, אליהם עד שאנני משקר. ²¹ אחרי כן באתי אל גלילות סוריה וקיליקיה. ²² אבל לא היתי מכר באפּו איש בקהלות המשיח אשר ביהודה. ²³ הם רק שמעו "כי האיש אשר רדף אותנו בעבר, מטיף עכשו את האמונה אשר עבר עשה בה שמות", ²⁴ וזהלו את אליהם בעבורו.

שליחותו של שאל מוכרת על ידי השליחים

ב' אחרי ארבע-עשרה שנים עליית שוב לירושלים ימד עם בר-נeba, וגם את טיטוס לחתמי את. ² עלייתו לשם על-פי התגלות שקבלתי, והציגתי לפניהם את הבשורה שאני מבשר בגוים; הצגתי לפני החשובים שבhem בפיג'ה מיחdet, כדי שלא לשוא יהיה המרוץ אשר רצתי ועוזני רץ. ³ אפילו טיטוס שהיה אותי, על אף היותו יונאי, לא הכרח להמול ⁴ בಗלל אותם אחוי שקר שהסתנו בחשי כי לבlesh אחר החרות שייש לנו במשיח ישוע;

כל פונתם היה לה שיעבד אוטנו,⁵ אך לא נכנענו להם אף לרגע, וזו את למען תעמוד בקרובכם אמת הבשורה.

⁶ברים – האנשים הנחשים לחשוגים – בעיני לא קובל ממה היה מעמידם אז, שהרי אלהים איננו נושא פני איש – לא הוציאו לי דבר.⁷ אזכיר, הם הכירו שבידי הפקדה הבשורה אשר לערלים בשם شبידי פיפא הפקדה הבשורה אשר לנמולים. ⁸הרי מי שעוזר את פיפא לשילוחות אל הנמולים עוזר גםosti אל הגויים. ⁹וכאשר יעקב, פיפא ויזנגן, הנחשים לעמודי תנה, הפiero בחסד שננתנו לוי, הם הושיטו לו ולברנדנברג את יד ימינם לאות שותף – שאנו גלה לגויים והם לנמולים,¹⁰ ובלבך שנזוכר את העניים. ואכן את זאת שקדתי לעשות.

היהודים והגויים נצדקים מtower אמונה

¹¹כשבא פיפא לאנטווכיה התיצבתי נגדו מפני שנמצא בו דבר אשמה. ¹²בטרם באו כמה אנשים מਆת יעקב הוא סעד יחד עם האחים מן הגויים, אבל כאשר באו הלו נסוג מהם בಗל פרחו מן האחים הנמולים.¹³ ויתר האחים היהודים בחשו במוּהוּ, עד שפלו ברנדנברג רגרר אחריהם בכחם.¹⁴ בראותי כי הם סוטים מאמת הבשורה, אמרתי לפיפא לעיני כל הנוכחים: "אם אתה היהודי מתחנה בגוי ולא כיהודי, מודיע תאלץ את הגויים לחיות ביהודים?"

¹⁵אננו יהודים בני יהודים, לא אנשים חטאים מן הגויים.¹⁶ וכיוון שיודעים אנו כי האדם אינו נצדק בקיום מצוות התורה, אלא באמונת המשיח ישוע, האמננו גם אנחנו במשיח ישוע, למען נצדק מתוך אמונה במשיח ולא בקיום מצוות התורה, שכן בקיום מצוות התורה לא יצדק כלבשר.¹⁷ אבל אם בשעה שאנו אנחנו מבקרים להצדק במשיח ימצא לנו גם אנחנו אנשים חוטאים, האם נבע מזה שהמשיח משרות לחטא? חס וחלילה!¹⁸ שהרי

אם אני בונה שוב את מה שהרשמי, בכך אני מעיד על עצמי שאני עברין.¹⁹ אני מתי לגביה התורה בגל התורה, כדי שאחיה לאלהים.²⁰ עם המשיח נצלבתי ולא עוד אני חי, אלא המשיח חי בי. החיים שאני חי עכשו בבשר, אני חי אוטם באמונת ברה אלהים אשר אהبني ומסר עצמו בעדי.²¹ איןני מבטל את חסד אלהים. הלא אם אפשר להצדק על-ידי התורה, הרי שהמשיח מית לשוא.

התורה לעומת אמונה

הו גלטים כסילים! מי אחיז את עיניכם אחרי שהודיעכם בפירוש שישוע המשיח נצלב? דבר אחד רוצה אני שתודיעوني: האם בשל קיום מצוות התורה קבלתם את הרוח, או בשל שמיעה שבאמונה?³ האם כסילים אתם כל כך? האם לאחר שהתחכלתם ברוח תגינו בעת לשלמות על-ידי הבשר?⁴ האם לשואו התנשיטם בדברים רבים כל כך? האמנם לשוא? מהמציל אתכם את הרוח ועושה בקרבתכם נפלאות, האם הוא עושה זאת בשל קיום מצוות התורה, או בשל שמיעה שבאמונה? – ⁶ כמו שאבליהם האמין באלהים ונחשבה לו זדקה.

ובכן דעו כי בני האמונה הם בני אברהם. ⁸ והפתוב, בידעו מראש שآلיהם יצדיק את הגויים על-ידי אמונה, הקדים לבשר לאברהם: "זונברכו בה כל הגויים".⁹ מכאן שהמחזיקים באמונה מבקרים יחד עם אברהם המאמין. ¹⁰ הנשענים על קיום מצוות התורה נתנוים תחת קללה, שהרי כתוב, "אזרור כל מי שלא יקיים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם". ¹¹ דבר ברור הוא שאיש לא יצדיק לפניו אלהים על-ידי התורה, שכן צדיק באמונתו יחייה.¹² והמורה איננה נזקקת לאמונה, אלא שיעשה האדים את דבריה וחיה בהם.¹³ המשיח פדה אותנו מקללת התורה בכך שהיא לקללה בעדנו – שכן הכתוב אומר, "קללת אלהים

תלוי על-ען",¹⁴ כדי שביישוע המשיח תגיע ברפת אברהם אל הגויים, למען גנחל על-ידי האמונה את הרום המבטחת.

התורה והבטחה

15achi, אדבר מנקדית ראות אונושית, אפלו צואה של אדם, לאחר שקיבלה תקף, איש אין יכול לבטל או להוציא עלייה.¹⁶ והנה הבטחות נאמרו לאברהם, ולוועו. לא נאמר "לזרעה", כמו על רבים, אלא "לזרעה", כמו על יחיד, והוא המשיח.¹⁷ הריini אומר זאת: ברית אשר אלהים ברת מדקם, התורה שנוגנה אחריו ארבע מאות ושלושים שנה לא תוכל להפר אותה ולבטל את הבטחה;¹⁸ שהרי אם הנחלה היא מן התורה, אזי איננה מבססת עוד על הבטחה. אבל בהבטחה העניק אלהים לאברהם את הנחלה.¹⁹ אם כן לשים מה התורה? היא נספה בגולל העברות, עד כי בזוא הצעיר אשר לו מקוונת הבטחה. התורה נסירה באמצאות מלאכים בידי מותה.²⁰ המתוֹה איננו של אחד ואלהים הוא אחד.

עבדים לעומת בניים

21האם מכאן שהتورה נוגנת את הבטחות אלהים? חלילה!
שכן אלו נתנה תורה שביקלפה לחתת חיים, כי אז באמת היה אפשר להצדק על-ידי התורה.²² אבל המקרא הסגיר את הכל ביד החטא, כדי שעל סמך אמונה ישוע המשיח תונטו הבטחה למאמינים.

23לפנֵי בזוא האמונה נשמרנו תחת יד התורה, כלאים הינו לקראת האמונה העתידה להגלוות.²⁴ לפיכך הייתה התורה אומנתה המדריכה אותנו אל המשיח, למען הצדק על-ידי אמונה.²⁵ אבל לאחר בזוא האמונה איננו נתונים עוד למורות האומנות.

26כלכם בניים-לאלהים על-ידי האמונה במשיח ישוע;²⁷ כי ככלכם אשר נטבלתם למשיח לבשتم את המשיח;²⁸ אין יהדי אף לא גוי, אין עבד אף לא בן חורין, לא זכר אף לא נקבה, משום שבליכם

אחד במושיח ישוע.²⁹ וזאת אתכם שיכים למושיח, איזי זרע אברהם אתכם וירושים על-פי ההבטחה.

הריini אומר זאת: כל עוד היורש קטן אין הוא שונָה מעבד, אף כי הוא אדון כל הנחלה.² ואולם הוא נושא למרות של אפטורופסים ואנשיים המפקדים על הבית עד למועד שקבע אביו.³ כן גם אנחנו, בעת הייתנו קטינימ – הינו מושעבים ליסודות העולם.⁴ אבל כאשר מלאה העת שליח אליהם את בנו, ילודacha וקפוץ לתורה,⁵ לפדות את הקפופים לתוכה כדי שנתקבל את מעמד הבנים.⁶ ובינו שאתם בניים, אלהים נתנו בלבבכם את רוח בנו הקוראת "אבא, אבינו".⁷ לפיכך איןך עבד עוד, כי אם בן; ואם בן, איזי גם יורש מטעם אלהים.

דאגתו של שאל לגלטים

⁸ בעבר, בעת שלא ידעתם את אלהים, עבדתם את מי שבמהותם אינם אלהים.⁹ אבל בעת, כשהאתם יודעים את אלהים – או יותר דיקוק, ¹⁰ כשהם יודע אתכם – כיצד זה חזריים אתם ליסודות החלשים והעלוגים שברצונכם לעבדים מחדש?¹⁰ הנה אתם מרבדים ימים וחדשים; מזudsים ושנים. ¹¹ חוששני כי לשואן עמלתי בכם.

¹² היו במוני, כי גם אני נהיתי מהם, אח! אני מבקש מכם! לא עשיתם לי שום רע.¹³ אתם יודעים שבנסיבות של חלשת הגוף בשורתם לכם את הבשורה בתקלה,¹⁴ ולא בחלתם בנסיך שבא עלייכם בשל גופי, אף לא הנגבתם בבו, אלא קבלתם אותה? במלאה אלהים, במושיח ישוע.¹⁵ אם בן איפה חזרתכם עתה? הריini מעיד עלייכם שאלו יכלתם היותם עוזרים את עיניכם כדי לחתנו לי.¹⁶ ועתה האם הפקתי לכם לאויב באמרי לכם את האמת?¹⁷ האנשים הללו מקנאים לכם שלא לטובה; רצונם להרחקיכם כדי שאתם תקנאו להם.¹⁸ טוב הדבר אם תמיד מקנאים לטובה, ולא רק ב شأنך שורה אצלכם.¹⁹ ילדי, שוב נتون

אני בבחيلي לך עלייכם עד אשר יפונן המפשיחיכם.²⁰ רצוני להיות עמכם עכשו ולשנות את ניממת קולי, שפכו אני נבוך בונגוע אליכם.

שתי הבריתות

²¹ אמרו לי, אתם הרוצחים להיות פופים ל תורה, האינכם שומעים את תורה?²² هلא כתוב שלאברהם היה שני בניים, האחד מן האמה והשני מהאהשה החפשיה.²³ אחד בן האמה נולד לפיה הבשר, ואילו בן החפשיה על-פי ההבטחה.²⁴ הדברים האלה הם משל לשתי הבריתות. האחת מהר שני, היולדת לעבדות, והיא הגור. ²⁵ הגור מסמלת את הר שני שבעיר ומקבילה לירושלים של ימינו, כי היא בעבדות עם בנה.²⁶ אבל ירושלים של מעלה בת חורין היא, והיא אם לנו;²⁷ شهرינו כתוב:

רני עקרה לא ילדה,
פצחי רנה וצחלי לא-חלה,
כידניים בני-שוממה מבני בעולה.

²⁸ ואתם, אחי, אתם בני ההבטחה כייצחק.²⁹ ויכשם שאז רדף הבן שנולד לפי הבשר את הבן שנולד לפי האמה, בן גם עכשו. ³⁰ אבל מה אומר הכתוב? גרש האמה ואת-בנה, כי לא ייש בוד האמה עם-בן החפשיה.³¹ לפיקה, אחי, אין אנו בני האמה, אלא בני החפשיה.

חרותו של המאמין במשיח

ה המפשיח שחרר אותנו אליו חרות, לנו עמדו ולא תכנעו שוב לעל העבדות.² אני, שואול, אומר לך שם תמולג, לא יוציא לך המשיח.³ אני חזר ומעיד בכל איש אשר ימול, כי חובה עליהם לשמר את כל התורה.⁴ אתם המבקשים להצדק בתורה נתקתם מן המשיח, נשטתתם מן החסד.⁵ ואנחנו, ברום, על-יסוד אמונה,

²⁰ ז 30: נ"מ: גרש האמה הזאת ואת-בנה, כי לא ייש בני האמה הזאת עם-בני עמי-יצחק (בראשית כא 10)

²¹ ז 27: ישע' נד 1 ז 30: בראי כא 10

מִתְחִילָה לַתְקֹהַ, פָּרִי הַצְּדָקָתָנוּ⁶ שֶׁכְּנָוֹבֵפְשִׁיחַ יִשְׂעוּ אֵין חֲשִׁיבָות
לֹא לִמְילָה וְלֹא לְעִרְלָה, אֶלָּא לְאַמְנוֹנָה הַפּוּעַלְתָּ בְּדָרְךָ אַהֲבָה.
מִרְוִיצָתְכֶם הִיְתָה טוֹבָה; מֵי הַגִּנְיאָ אַתֶּכָם מְלֹצִית לְאַמְתָה?⁸ פָתָוי
זֶה אִינוֹ מַאת הַקּוֹרָא אַתֶּכָם.⁹ מַעַט שָׁאוֹר מַחְמִץ אַתָּה כָל הַבָּצָק.
אַנְיָ בָוֹטָח בָּאָדוֹן בְּנוֹגָע אֲלֵיכֶם שֶׁלֹא תַעַלְהָ עַל לְבָכֶם שֻׁוּם
מִפְשָׁבָה זֹרָה. וְמַיְשָׁעָכֶר אַתֶּכָם יִשָּׂא אֶת עָוֹנוֹ, יְהִי הָאִישׁ מַי
שִׁיחְיָה.¹¹ וְאַנְיָ, אַחֲרָי, אֶם אַנְיָ עָדֵין מַטִּיף בַּعַד הַמִּילָה, מַדּוֹעַ זֶה
מוֹסִיקִים לְרוֹדֵף אַתָּה? אַלְוּ הַטְּפִיףִי כֵּה, קִיה מַתְבִּיטֵל מַכְשּׁוֹל הַאֲלָב.
¹² מַיְיָפְנוּ וַיְבָרְטוּ הַמְּתִיעִים אַתֶּכָם!

אַחֲרֵי, לְחוֹרֹות נְקָרָאתֶם, רַק שֶׁלֹא תַהָא הַחֲרוֹת אַמְצָעִי בִּידֵי
הַבָּשָׂר, אֶלָּא שְׁرַתוֹ אִישׁ אֶת רְעָהוּ בְּאַהֲבָה.¹⁴ הַרִי כָל הַתּוֹרָה
כָּלֹילָה בְּמַאֲמָר אֶחָד – "וְאַהֲבָתְךָ לְרַעָה בְּמֹזָה".¹⁵ אֶחָד אַתָּם
נוֹשָׁכים וְטוֹרָפִים זֶה אֶת זֶה, כִּי אָז תִּשְׁמְדוּ אִישׁ בַּיד רְעָהוּ.

פרוי הרוח ומעלי הבשר

אָוּמָר אַנְיָ לְכֶם; הַתְהַלְכוּ בְדָרְךָ הָרוּם וְלֹא תִמְלָאוּ אֶת תְּאוֹוֹת
הַבָּשָׂר;¹⁷ כִּי הַבָּשָׂר מִתְאֹוֹה לִמְהָ שְׁבָנָגָוד לְרוּם, וְרוּם מִתְנָגָדָת
לְבָשָׂר; שְׁנֵיָהֶם מִתְנָגָדים זֶה לְזֶה וְלֹכֶן אַינְכֶם יְכוֹלִים לְעַשְׂוֹת אֶת
מַה שְׁבָרְצָנוּכֶם.¹⁸ אַבְלָ אֶם הָרוּם מִנְהִגָּה אַתֶּכָם, אַזִי אַינְכֶם
כְּפָפּוֹת לְתוֹרָה.¹⁹ מַעַשֵּׂי הַבָּשָׂר גָּלוּיִים וְאֶלְהָ הַם: נָאוֹף וּזְנוֹנוֹת,
טְמָאָה, זְמָה,²⁰ עֲבוֹדָת אֱלִילִים, כְּשׂוֹפָה, שְׁנָאָה, מַדּוֹן, צָרוֹת עֵין,
פָעַס, מְרִיבָה, מְחֻלּוֹקָות, פִּתּוֹת,²¹ קָנָאָה, שְׁכָרוֹת, הַזְּלָוֹת וְכַדּוֹמָה.
אָוּמָר אַנְיָ לְכֶם מִרְאָשָׁה מַה שְׁבָבָר אָמְרָתִי: עֲזֵי מַעֲשִׁים כְּאֵלָה לֹא
יַרְשׁוּ אֶת מִלְכָוֹת הָאֱלֹהִים.

לְעַמְתָה זוֹת, פָרִי הָרוּךְ הוּא אַהֲבָה, שְׁמָחָה, שְׁלָום, אַרְךָ רֻום,
גְּדִיבָות, טֻוב לְבָב, נְאַמְנוֹת,²³ עֲנוֹנוֹת, רְשָׁוֹן עַצְמִי – עַל מִדּוֹת כְּאֵלָה
אִין תֹּרָה חֲלָה.²⁴ הָאַנְשִׁים הַשְׁכִּים לִמְשִׁיחַ אָלְבוּ אֶת בְּשָׁרָם עִם
תְּשֻׁוקֹּתָיו וִתְאֹוֹתָיו.²⁵ אֶם חִיָּנוּ מִן הָרוּם, הָבָה גַם נִתְהַלֵּךְ עַל-

פי הרות.²⁶ אל נא נהיה שואפי כבוד שוא, המתגרים ומתקנים איש ברעה.

תורת המשיח

1 אמי, אם יכשל איש מכם באיזו עברה, אתם האנשים הרוחניים תקימו אותו ברוח של ענינה; והזהר שלא תבוא גם אתה לידי נסיוון.² שאו איש את מעממת רעהו וכן תקימו את תורה המשיח.³ אם אדם חושב את עצמו למשחו בעודו בעוד שאיןו כלום, הריחו משלחה את עצמו.⁴ יבחן כל אחד את מעשיו ואז הספה לתחלה תהיה בו עצמו בלי תלות בזולת,⁵ שנון כל אחד ישא את הגעל שלו.⁶ מי שלומד את דבר אלהים צരיך לשטר בכל הדברים הטובים את מי שמלמד אותו.⁷ אל תטעו, באלהים אין להתל;⁸ כי מה שאדם זורע, את זאת גם יקצר.⁹ מי זורע בשדה בשרו, מן הבשר יקצר כליוו. אבל הזורע בשדה הרות, מן הרות יקצר חי עולם.¹⁰ אל נא ירפו ידינו מעשיות טוב; בבואה העת נקצר, אם לא נרפא.¹¹ לכן בעוד יש לנו הזרמות, נגמר טוב לכל אדם, וביחוד לבני אמונהינו.

צלב המשיח והבראה החדשה

11 ראו באלנו אותיות גודלות כתבתתי אליכם במו ידי!¹² האנשים החפאים להתחדר בבשור מקריםים אטחים להמול רק כדי שלא ירדפו על צלב המשיח.¹³ קרי אפלו הנמולים עצםם אינם שומרים את התורה, אבל רוצחים הם שתמולו למען יתחלו בברוכם.¹⁴ ואני חילכה לי מהתהיל בלתי אם בצלב אדוננו ישוע המשיח, שבאמתצחותו העולם צלוב לי ואני צלוב לעולם;¹⁵ כי לא המילה נשובה אף לא הערלה, אבל בריאה חדשה.¹⁶ כל הנוהגים לפני כלל זה, שלום ורוחמים עליהם ועל ישראל השיכים לאלהים.¹⁷ מעתה ואילך אל נא יוגיעני איש, שכן את צלקות ישוע אני נושא בגופי.

¹⁸ אמי, חסד אדוננו ישוע המשיח עם רוחכם. אמן.

אגרת שואל אל האפסים

מאות שואל, שליח המשיח ישוע ברצון אליהם, אל הקדושים
אשר [באפסוס], המאמינים במשיח ישוע:² חסד ושלום לכם
מאות האלים אבינו והאדון ישוע המשיח.
ברכות רוחניות במשיח

³ ברוּךְ האלים אבִי אָדוֹנָנוּ יְשׁוּעַ הַמֶּשֶׁיחַ, אֲשֶׁר בָּרוּךְ אָוֹתָנוּ בְּכָל
ברכה רוחנית בשמי, במשיח,⁴ כשם שבחור אותנו בו בטרם
הצד תבל, להיות קדושים ובלי דפי לפניו באהבה.⁵ והוא יעד
אותנו להיות לו לבנים על-ידי ישוע המשיח, בחפץ רצונו,
⁶ לתחלת בבוד על חסדו אשר העניק לנו באחובו,⁷ שבקמו יש לנו
הקדות, סילחת החטאיהם כפי עשר חסד האלים.⁸ את החסד
זהו הוא השפיע علينا במלוא חכמה ובינה,⁹ ווהזדיע לנו את
סוד רצונו כפי חפצנו, את התקנית שהקדמים ונער בזו –¹⁰ התקנית
לקבץ את הפל במשיח במלאת העתים, את מה שבשמי
ואת מה שבארץ.¹¹ ובו נועדה לנו נחלה, כי נבחרנו מראש לפוי
תקניתו של הפועל בכל בהתאם למתחשב רצונו,¹² כדי שניהיה
لتחלת בבודו, אנו המקדמים לקוזת למשיח.¹³ ובו נחלתכם
גם אתם; שבעם עצם את דבר האמת, את בשורת ישועתכם,
ובהאמינכם בו, נחתם גם אתם בروح הבטחה, רום הקדש,
¹⁴ אשר היא ערבות לנו נחלתנו עד לפדיית הקניון, לתחלת בבודו.

תפילתו של השליח

¹⁵ משוע כה גם אני, לאחר ששמעתי על אמונהיכם באדון ישוע
ועל אהבתכם לכל הקדושים,¹⁶ איןני חידל להזות עלייכם

וליהזכיר אתכם בתפלותי,¹⁷ כדי שאלהי אדוננו ישוע המשיח, אבי הקבוץ, יתנו לכם רוח של חכמה והתגלות שיתטיבו לדעתו, אותו,¹⁸ ויאיר עיני לבבכם לדעת מהי התקווה האמונה בקריאתו, מה עתירות כבוד נחלתו בקשר הקודשים,¹⁹ ומה געלה גדלה אבודתו השופעת עלינו, המאמינים, במדת פועל فهو העצום אשר פועל במשיח בהקימו אותו מבין המטים ובהושיבו אותו לימינו בשמים,²⁰ מעל לכל ממשלה ושלטונו, גבורה ומשרה, וכל שם נקרא – לא בעולם הזה בלבד, אלא גם בעולם הבא.²¹ זאת הכל שתחת רגלו ונתנו אותו לקהלה בראש על כל;²² וזהו גוףו, מלאו של המילא את הפל בכלל.

מן המות אל החיים

ב גם אתם שהייתם מתים בפצעיכם וחטאיכם,²³ בעבר התהלךתם בהם לפני עדון העולם הזה, כרצון השם אשר לו השליטון בספירת הבינים והוא הרום הפועל עתה בבני הארץ. זוגם אנחנו לנו הינו מערבים עמם בעבר; עסקנו בתאותינו הבשניות, מילאנו את תשיקות הגוף ואת דרכ' המחשבות, והינו מטבחנו בני זעם כשר בני אדם.⁴ אבל אלהים המילא רחמים אהב אותנו, ובאהבתו הרבה,⁵ אף כי מתים הינו בפצעינו, החינו עם המשיח – הוא ביחס נושאuns! – והם אותנו עמו והושיבנו עמו בשמים, במשיח ישוע,⁷ כדי להראות בעולמים הבאים את שפע עשר חסדו בטובה שגמל علينا במשיח ישוע.⁸ הוא ביחס נושאuns על-ידי האמונה; וזאת לא מירכם, כי אם מתנת אלהים היא.⁹ אין זה נובע ממעשים, כדי שלא יתגאה איש;¹⁰ שהרי מעשה ידי אלהים אנחנו, ברואים במשיח ישוע למעשים טובים אשר אלהים הכנם מקדם למן נחיה בהם.

אחדות במשיח

"על פיו זכו אתם מה היה בעבר, אתם, הגוים מבחינה גופנית, הנקרים "ערלים" בפי הנקרים "נמולים", אשר מילתם בבר

ומעשיה ידים היא.¹² באוֹתָה עת הִיִּתְם בְּלִי מִשְׁיחַ, זֶרֶם לעֲדַת יִשְׂרָאֵל וּנוּכְרִים לְבִרְיוֹתֹת הַהְבִּטְחָה, מְחַסְּרִי תְּקוֹנָה וְלֹא אֱלֹהִים בָּעוֹלָם.¹³ אָבֵל בְּעֵת, בְּמַשִּׁים יִשּׁוּעַ, אַתָּם הַרְחוֹקִים בְּעֵבֶר, נֹהִיִּתְם קְרוֹבִים עַל־יִצְחָק דָם הַמִּשְׁיחַ.¹⁴ הָן הוּא שְׁלוֹמָנוּ; הוּא עָשָׂה אֶת הַשְׁנִים לְאָחָד וְהַרְסֵ בְּבָשָׂרָוּ אֶת מְחַצֵּת הָאִיכָּה.¹⁵ הוּא בָּטֵל אֶת תּוֹרַת הַמְּצֻוֹת שְׁבָחָקִים, כִּי לְבָרָא בָוּ עַצְמוֹ אֶת הַשְׁנִים לְאָדָם חֶדֶשׁ אָחָד וּבָכָה לְעַשׂוֹת שְׁלוּם,¹⁶ וְכִי שְׁבָגָנוּ אָחָד יְרַצֵּחַ אֶת שְׁנִיהם לְאָלָהִים עַל־יִצְחָק הַאֲצָלָב, בְּהַמִּיתּוֹ בָוּ אֶת הָאִיכָּה.¹⁷ הוּא בָא וּבְשָׂר שְׁלוּם, לְכָם הַרְחוֹקִים וְגַם לְקְרוֹבִים.¹⁸ ذְרַכּוּ יִשְׁלַׁחַ לְכָם וְלָנו גִישָׁה בָרוּךְ אֶחָת אֶל הָאָב.¹⁹ לְכָנו אַינְכָם עוֹד זֶרֶם אוֹ תֹזְשִׁבִים נֻכְרִים, אֶלָא בְנֵי עִירָם שֶׁל הַקְדוֹשִׁים וּבְנֵי בֵית אֱלֹהִים;²⁰ בְנֹוִים עַל יִסּוּד הַשְׁלִיחִים וּהַנְּגִבִאים, וּמִפְשִׁיחַ יִשּׁוּעַ עַצְמוֹ הוּא אָבוֹן הַפְּנִיה.²¹ בָוּ בְּלַהֲבִין מְחַכֵּר יְחִיד וּגְדֵל לְהִיּוֹת הַכָּל קָדֵשׁ לִיהְוָה;²² גָבוּ גַם אַתָּם נְבָנִים יְחִידִים לְהִיּוֹת מַשְׁבֵן אֱלֹהִים עַל־יִצְחָק הָרוֹחַ.

שורתו של שאול לגויים

מִשּׁוּם כֵּד אָנִי, שָׂאֹל, אָסִיר הַמִּשְׁיחַ יִשּׁוּעַ בְּעַבְרוֹכָם הַגּוֹיִם...¹ אִם אַמְּנָם שְׁמַעְתָּם עַל הַתְּפִקֵּד הַנוֹגֵעַ לְחִסְד אֱלֹהִים שָׁנְתָנוּ לִי לְמַעְנָכֶם,² וּכִיצְדֵּק בְּחִזּוֹן נְגַלָּה לִי הָרָז, כִּי שְׁפַתְבָּתִי לְעַיל בְּכַפָּה מְלִים.³ כִּשְׁתַקְרָאוּ תּוֹכְלוּ לְרֹאֹת אֶת הַבְּנִתִי בָרוּךְ הַמִּשְׁיחַ,⁴ הָרָז אֲשֶׁר בְּדֹרוֹת הַקְדוּמִים לֹא נָזַע לְבָנֵי אָדָם, בָמֹ שְׁנְגַלָּה בְּעַת לְשִׁלְחִיו וּלְנְגִיבָיו הַקְדוּשִׁים, בְּדָרֶךְ הָרָז –⁵ שִׁיחָיו הַגּוֹיִם שְׁתַפְּיִ נְחָלָה, שְׁתַפְּיִ גּוֹף וּשְׁתַפְּיִ הַהְבִּטָּחָה בְּמִשְׁיחַ יִשּׁוּעַ עַל־יִצְחָק הַבְּשָׂרָה;⁶ וּלְבַשּׂוֹרָה זוֹאת הַיִתְּיִ לְמִשְׁרָתָה מִתְּקָרֶר מִתְּנַתָּה הַחִסְד שְׁאָלָהִים נְתָנוּ לִי כִּי פְּעַלְתָּ חֹכֶם.⁷ לִי, הַקְטָנוּ מִכָּל הַקְדוּמִים, נְתָנוּ הַחִסְד הַזֶּה לְבַשְׂרָ לְגוֹיִם אֶת עַשְׂרֵה הַמִּשְׁיחַ, הַעֲצּוּם לֹאִין חִקָּר,⁸ וּלְהָאִיר עִינֵי כָל לְדֹעַת מַהִי תְּכִנִתְהָרָז אֲשֶׁר הָיָה צְפּוֹן מְעוֹלָמִים בְּאֱלֹהִים בָזָר הַכָּל.⁹ וְכִי בְּאַמְצָעָות הַקְהָלָה תִּזְעַד עַתָּה לְרִשְׁיוֹת וּלְמִשְׁלֹות שְׁבָשִׁים חִכְמָת אֱלֹהִים הַעֲתִירָה,¹⁰ עַל־פִּי תְּכִנִתָּה

העוֹלָמִים שׁעַשָּׂה בְּמַשִּׁיחַ יִשְׁוּעַ אֱדוֹנוֹ,¹² אֲשֶׁר בֹּוּ עַזׂ וְגִישָׁה
בְּטוֹחָה עַל־יְדֵי אַמּוֹנוֹתָו.¹³ לְכָن אַנְיָמְבָקֵשׁ שֶׁלָּא תִּפְלֶל רַוחַכָּם בְּגַלְל
צָרוֹתֵי הַבָּאוֹת עַלִּי לְמַעֲנָכֶם, אֲשֶׁר לְכֹבֵד הָוּן לְכָם.

הכרת אהבתו של המשיח

¹⁴ מִשּׁוּם כֵּה פּוֹרַע אַנְיָן עַל בָּרְכֵי לִפְנֵי הָאָב¹⁵ אֲשֶׁר קָרָא שְׁם לְכָל
מִשְׁפְּחָה בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ;¹⁶ שִׁיתָּוּ לְכָם כַּח, כַּפִּי עַשְׂרֵה כְּבָדוֹת
לְהַתְּחִזֵּק עַל־יְדֵי רָוחַם בְּאָדָם הַפְּנִימִי שְׁלָכֶם,¹⁷ כַּדִּי שִׁיְשַׁכֵּן הַמַּשִּׁיחַ
בְּלִבְבָּכֶם עַל־יְדֵי הַאמּוֹנה וְתִהְיוּ מְשֻׁרְשִׁים וּמִיסְדִּים בְּאֶחָבה;¹⁸ כֵּה
תוּכְלוּ לְהִבְין יְחִיד עַם כָּל הַקְדּוֹשִׁים מִמְּה הָרְחֵב וְהָאָרֶה וְהַגְּבָה
וְהַעֲמָק,¹⁹ וְלִדְעַת אֶת אַהֲבַת הַמַּשִּׁיחַ הַגְּשָׁגָה מִדּוּת, לִמְעָן
תִּפְלְלוּ אֶבֶן בְּכָל מִלּוֹא הָאֱלֹהִים.

²⁰ וְלוּ אֲשֶׁר יִכְלֶל לְעַשׂוֹת יוֹתֵר מִכֶּל מִה שָׁאַנוּ מִבְקָשִׁים אוֹ מִמֶּה
שְׁעוֹלָה עַל דָּעַתָּנוּ, כַּפִּי כַּחֲוֵה הַפּוּעַל בָּנוּ, וְלוּ הַכֹּבֵד בְּקַהְלָה
וּבְמַשִּׁיחַ יִשְׁוּעַ, בְּכָל הַדּוֹרוֹת לְעוֹלָם וְעַד. אָמֵן.

אחדות הגוי

ד לְפִיכָּה אַנְיָן, הַאֲסִיר לִמְעָן הָאָדָם, מִפְצִיר בָּכֶם לְהַתְּנִגְגָּה فִּיאָה
לִיעּוֹד שְׁגָנְקָרָאתָם אָלָיו.² הַתְּנִגְגָּה בְּכָל עַנוּה וּנְמִיכּוֹת רֹות,
וּבְאָרֶךְ אֲפִים. סְבָלוּ אִישׁ אֶת רְעֵהוּ בְּאֶחָבה.³ שְׁקָדוּ לְשִׁמְרָה אֶת
אֲחֻדּוֹת הָרוּת בְּקָשָׁר שֶׁל שְׁלוֹם.⁴ הַנִּהְנִהְנָה: גּוֹף אָחֵד וּרוּת אַחַת, כִּשְׁמָן
שְׁגָם אַתֶּם נְקָרָאתָם אֶל תְּקוֹת יְעוֹזְכָם הַאֲמָת;⁵ אָדוֹן אָחֵד,
אַמּוֹנה אַחַת, טִבְלָה אַחַת,⁶ אֶל וְאֶבֶן אָחֵד לְכָל, הוּא אֲשֶׁר מִעֵל
כָּל, פּוּעַל בְּכָל, וּבְתוֹךְ הַכָּל.

⁷ אָבֵל לְכָל אָחֵד וְאָחֵד מִאָתָנוּ הָעֵנק חַסְד כַּפִּי הַמְּדָה שְׁהָעֲנֵיק
לו הַמַּשִּׁיחַ. ⁸ לְכָנּוּ נְאֹמֵר: "עַלְהָ" לִמְרוֹם, שְׁבָה שְׁבֵי, וַיְתַּחַן מִתְּנֻוּת
לְבָנֵי אָדָם.⁹ "עַלְהָ" מִה פָּרוֹשָׁה אָם לְאֶשְׁגָם הַקְדִּים וַיַּרְדֵּן אֶל
תְּחִתְּיוֹת אָרֶץ.¹⁰ הַיּוֹרֵד הוּא אֲשֶׁר גַּם עַלְהָ אֶל מַעַל בְּכָל הַשְּׁמִינִים,

⁵ ז 8: נִים: עלית למורם, שבית שני, לחתת מתנות באדם (תהילים סח 19). הנוסח למעלה
מקובל לתרגומים יונתן.

למען ימלא את הפל.¹¹ והוא נתן את אלה להיות שליחים, את אלה נביאים, את אלה מבשרים, ואת אלה רועים ומורים,¹² כדי להכשיר את הקדושים לעובדות השירות, לבנית גוף המשיח,¹³ עד כי נגיעה כלנו אל אחדות האמונה ואחדות ידיעת ברהאלהים, אל האדם השלם, אל שעור קומתו המלא של המשיח.¹⁴ וכך לא נהיה עוד ילדים נדפים ומטוללים ברוח של כל תורת המופצת על-ידי בני אדם בערמה ובתרמית כדי להטעות,¹⁵ אלא נדבר את האמת באהבה ונגדל בכל דבר אליו המשיח, אשר הוא הראשון,¹⁶ ועל-ידי כל הגוף מרבב ומיחבר באמצאות כל קשר מסיע, בהתאם לפעה המינעת לכל איבר ואיבר, כדי שיגדל הגוף ויבנה באהבה.

המשך החדשים

¹⁷ הנה זאת אני אומר ומקראי מטעם האדון: אל תלכו עוד בגוים ההולכים בהבלי שכלם.¹⁸ חשויכי דעתם, זרים לחוי אלהים בכלל בעורתם וקשי לבם;¹⁹ וכיון שהנתנו התמכוו בתאווה לזרחה ולכל מעשה טמאה.²⁰ אבל אתם לא בדרך זאת למדתם את המשיח,²¹ אם אמנים שמענכם אותות ולמדתם בו את האמת כפי שהיא בישוע –²² שעליכם לפשט את האדם הישו אשר התנהגוותכם הראשונה ברוכה עמו והוא נשחת בתאות מתעות,²³ ולהתחדש התחרשות רוחנית בשכלכם,²⁴ וללבש את האדם החדש הנברא בדמות אליהם בצדקה וקדשה של אמת.

²⁵ על פון הסירו את השקר ודברו אמת איש לרעהו, כי איברים אנחנו איש לרעהו.²⁶ רגוז ואל-תחטאו; אל תשקע השימוש על בעסקם,²⁷ ואל תנתנו מקום לשטן.²⁸ הוגנב אל יוסיף לגנבו, כי אם יعمل וביקיו יעשה את הטוב כדי שיוכל לחתת למי שרוי במחסור.²⁹ אל יצא מפיקם כל דבר נבול, אלא דבר שהוא טוב בעתו וייש בו כדי לבנות, למען ישפייעنعم על השומעים.³⁰ ואל

תעכיזבו את רוח הקדש אשר נחתםתם בה ליום הגאלה.³¹ הסירו מכם כל מיריות וחכמה ו彳עת וצערה וגדוף וכל רעה.³² הִי
טובים איש לרעהו; הִי מלאי רחמים וסלחו איש לרעהו כשם
שָׂאֵלָהִים סלח לכם במשיח.

ח'ים על-פי האור

ה ובכו לכט בדרכי אליהם כבניהם אהובים,² והתחלכו באהבה כשם שוגם המשיח אהב אותנו ומסר את עצמו בעידנו במנחה וקרבו לאלהים, לריח ניחום.³ וככיה לקדושים, אף לא تعالו על דל שפתיכם מעשי זנות וכל טמאה או תאונות;⁴ גם לא נבול פה ושיחת סכלות או התלוצצות, דברים שאינם יאים, אלא קול תזה.⁵ זאת עלייכם לדעת: כל זונה או טמא או בעל תאונות, שאינו אלא עובד אלילים, אין לו נחלה במלכות המשיח והאלים.⁶ אל יתעה אתם איש בדברי הבעל. בגין הדברים הללו בא זעם אליהם על בני המרי.⁷ על בן אל תהיו שפטים להם.⁸ עבר היitem חשה, אך עכשו אור אתם באdon. התרנהנו נא כבני האור,⁹ כי פרי האור הוא כל טוב וכל צדקה ואמות.¹⁰ בחנו וחוכחו מה רצוי בעיני האדון.¹¹ אל תשתחפו במשיח החשה, אשר עקרים הם כלם, אלא הוכח תוכיתו את עושיהם.¹² הרי מה שהם עושים בשטר, חרפה אפלו לבטאת במלים.¹³ אבל כל מה שמדובר על-ידי האור נראית בברור, שהרי כל מה שנראית בברור הוא אור.¹⁴ על בן נאמר: "עורה הישן וקומה מון המתים, ויאיר לך המשיח".¹⁵ ועתה שימו לבכם להתחלה בזיהירות – לא בכיסילים, אלא בחקמים¹⁶ המנצלים כל הזדמנויות, שבן הימים רעים.¹⁷ לבנו אל תהיו חסרי דעת, אלא הבינו לדעת מה רצונו של האדון.¹⁸ אל תשתקERO מניין, שבנו זה מביא לידי פריצות, אלא המשלאו ברום.¹⁹ ויה שמיעו בינייכם תחלות ותשבחות ושירות רוחניות. שירו זומרו לאדני בלבעיכם,²⁰ ובכל עת הוזעו על הכל לאלהים אבינו בשם אדוננו ישוע המשיח.

יחסים בין הבירות במשפחה ובחברה

²¹ הַכּוֹנוֹ אִישׁ לְרָעָהוּ מִתֹּזֶה יְרָאָת הַמָּשִׁיחַ. ²² הַנְּשִׁים, הַכּוֹנוֹת לְבָעֵלִיכּוֹ כְּמוֹ לְאֶדוֹנוֹ, ²³ כִּי הָאִישׁ הוּא רָאשׁ הָאֲשָׁה כַּפִּי שֶׁהַמָּשִׁיחַ הוּא רָאשׁ הַקָּהָלה – הַמּוֹשִׁיעַ שֶׁל הַגּוֹן. ²⁴ וְכַשְׁמָ שְׁהַקָּהָלה נִכְנָעָת לְמִשְׁיחַ, כְּנָמָם גַּם הַנְּשִׁים תִּכְנָעָת לְבָעֵלֵיכּוֹ בְּכָל דָּבָר. ²⁵ הָאָנָשִׁים, אֲהָבוּ אֶת נְשִׁיכֶם כַּשְׁמָ שְׁגָם הַמִּשְׁיחַ אֲהָבָ אֶת הַקָּהָלה וּמְסַרֵּ אֶת עַצְמוֹ בַּעֲדָה ²⁶ כְּדִי לְקַדְשָׁה וּלְטַהַרָּה עַל־דִּי רְחִיצַת מִים, בְּהַצְּחָרָה, ²⁷ לְמַעַן יַעֲמִיד לִפְנֵינוּ אֶת הַקָּהָלה בְּשֵׁהָיא מִפְּאַרְתָּה בְּכֻבּוֹד, לֹא כְתֵם וּקְמַט וּכְדַוְמָה, לְמַעַן תְּהִיה קְדוּשָׁה וְלֹא דָפִי. ²⁸ כְּנָמָם גַּם הָאָנָשִׁים לְאַהֲבָ אֶת נְשִׁיכֶם כְּאֶחָבָתְמֵם אֶת גּוֹפָם הָם. הַאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ אוֹהֵב אֶת עַצְמוֹ. ²⁹ הֵן מְעוּלָם לֹא שָׂנָא אִישׁ אֶת בָּשָׁרוֹ, אֶלָּא הוּא מְכֻלָּל וּמְעַפֵּח אֶזְרָחָה שְׁגָם הַמִּשְׁיחַ נָוהַ בַּקָּהָלה, ³⁰ שְׁהָרִי אִיבְּרִי גּוֹפָו אַנְחָנוּ. ³¹ "עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָמֹנוֹ וְדַבֵּק בְּאֲשֶׁתוֹ, וְהִי לְבָשָׂר אֶחָד." ³² גְּדוּלַה הָרָזָה זוּ, וְאַנְיִ מְתַבְּפֹן לְמִשְׁיחַ וּלְקָהָלה. ³³ אֲבָל גַּם אַתֶּם, אִישׁ אֲשֶׁר יַאֲהָב אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּאֶחָבָתְמֵם לְבָעֵלה.

הַבְּנִים, שָׁמְעוּ בְּקוֹל הַזְּרִיכָם עַל־פִּי הָאָדוֹן, כִּי כֵּה רְאוּי. ² פָּבֶד אֶת־אָבִיה וְאֶת־אָמֹךְ, הַיָּא הַמִּצְוָה הַרְאָשׁוֹנָה אֲשֶׁר הַבְּטָחוּ בְּצָדָה: ³ "לְמַעַן יַאֲרִיכֵנוּ יִמְחַיק וּלְמַעַן יַיְטֵב לְךָ עַל הָאָדָמָה". ⁴ וְאַתֶּם הָאָבוֹת, אֶל תַּכְעִיסוּ אֶת בְּנֵיכֶם, אֶלָּא גְּדוּלָו אֶזְרָחָה בְּמוֹסֵר יְהוָה וּבְתוֹצְחָתוֹ. ⁵ הַעֲבָדִים, הַשְּׁמָעוּ לְאֶדוֹנִיכֶם שְׁבָעָוָלִים הָזֶה, בִּירָאה וּבְרִתָּת וּבְתִּמְמָת לְבָבְךָ, כִּמוֹ לְמִשְׁיחַ – ⁶ לֹא בְּשָׂרוֹת לִמְראַת עַין, כִּמְבָקְשִׁים לִמְצָאת חָן בְּעִינֵי בְּנֵי אָדָם, אֶלָּא כְּעַבְדֵי הַמִּשְׁיחַ הַעֲוֹשִׁים אֶת רְצׁוֹן אֱלֹהִים בְּכָל נְפָשָׁם ⁷ וּמְשִׁרתִים בְּחִפּצָן לְבָב עֲבָדִים לְאָדוֹן וְלֹא לְבְנֵי אָדָם, ⁸ וּוֹזְדִּיעִים שֶׁכֹּל טֹוב אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אָדָם, אֶת זוּ יַקְבִּיל מִאֵת הָאָדוֹן, אֶם עַבְדֵה הוּא וְאֵם בָּן חֹרֵן. ⁹ וְאַתֶּם הָאָדוֹנים,

באותו אָפָן הַתְּנִהּוֹג עַמָּהֶם. חֲדַלּוּ לְאִים עַלְيָהֶם, שֶׁכֵּן יוֹדְעִים אַתֶּם
כִּי גַם לָהֶם וּגַם לְכֶם הָאָדוֹן בְּשָׁמִים, וְאַין עַמוֹּ מִשׂוֹא פָנִים.

המאבק נגד כוחות הרע

¹⁰ סוף דבר, חזקיו באָדוֹן ובכָחָ גַבּוֹרוֹתוֹ. ¹¹ לְבָשׂוּ אֶת מְלוֹא נְשָׁק
הָאֱלֹהִים לְמַעַן תּוֹכְלָוּ לְעַמְדָן נִגְדָן נְכִילַי הַשְׁטָן; ¹² כִּי לֹא עַם בְּשָׁרָה
זֶדֶם מְלֻחָמָה לְנוּ, אֶלָּא עַם רְשִׁיוֹת וּשְׁרוֹרֹת, עַם מֹשְׁלִי חִשְׁכָת
הַעוֹלָם הַזֶּה, עַם כְּחֹתָה וּזְקִנִּים רְעִים בְּשָׁמִים. ¹³ עַל כֵּן קָחוּ אֶת
מְלוֹא נְשָׁק הָאֱלֹהִים, לְמַעַן תּוֹכְלָוּ לְהַתְּנִגּוֹד בַּיּוֹם הַרְעָה, וּלְעַמְדָן
לְאַחֲרָ עַשׂוֹתְכֶם אֶת הַפְלָלָה. ¹⁴ עַמְדוּ כַּשְׁהָאָמָת חִגּוֹרָה עַל מִתְנִיכֶם
וּשְׁרִיוֹן הַצְּדָקָה לְבוֹשֶׁכֶם, ¹⁵ וּכְשַׁרגְלִיכֶם נְעוֹלֹת נְכוֹנוֹת לְבִשּׂוֹת
הַשְׁלָלִים. ¹⁶ עַם כֵּל אֱלֹהָ שְׂאוּ אֶת מְגַן הָאָמֹנוֹת אֲשֶׁר תּוֹכְלָוּ לְכִבּוֹת
בּוּ אֶת כֵּל חָצִיו הַבּוּעָרִים שֶׁל הַרְעָה. ¹⁷ וּקָחוּ אֶת כּוֹבֵעַ הַיְשׁוּעה
וְאֶת חֶרֶב הַרוּת, שֶׁהָיָה דָבָר הָאֱלֹהִים. ¹⁸ בְּכָל תְּפִלָּה וְתִחְנָה
הַתְּפִלָּלוּ תִּמְדִיד בְּרוּחָה. שְׁקוֹדוּ בְּתִפְלָתְכֶם וְהַתְּמִידוּ בְּתִחְנָה בְּעֵד
כָּל הַקְדּוֹשִׁים ¹⁹ וּגַם בְּעֵדי, שְׁתַּגְתַּנְתַּנָּה לִי מְלִים וּבְאָמַץ לְבּ אַפְתָח
פִי לְהַזְדִיעַ אֶת סּוֹד הַבְּשֹׂרָה, ²⁰ אֲשֶׁר בְּגַלְלָה אֲנִי שְׁגִיר אָסּוֹר
בְּכָכְלִים, וְאֲדָבָר בְּבִטְחוֹן בְּפִי שְׁעַלִי לְדָבָר. ²¹ רְצֹוֹנִי שְׁתַּדְעָוּ גַם
אַתֶּם מָה הַנִּסְבּוֹת שֶׁאַנְיִ נְתַזֵּן בָּהוּ וּמָה אַנְיִ עֹשֶׂה; לְכֵן טִיכְיּוּס,
הָאָח הַחֲבִיב וְהַמְּשֻׁרְתָה הַגָּאָמָנוּ בָאָדוֹן, יִסְפֵּר לְכֶם הַפְלָל. ²² שְׁלַחְתִּי
אָוֹתוֹ אֲלֵיכֶם לִמְשֹׁרָה זוֹת, כִּי שְׁתַּדְעַוּ מָה הַמִּצְבָּה אֲצַלְנוּ וְהַוָּא
יַעֲזֹד אֲתֶכֶם.

²³ שְׁלָלִים לְאַחִים וְאֶחָבָה עַם אָמֹנוֹת מִאֵת אֱלֹהִים הָאָב וְהָאָדוֹן
יִשּׁוּעַ הַמֶּשִׁיחַ. ²⁴ חִסְדָן עַם כֵּל הָאֹהָבִים אֶת אָדוֹנוֹ יִשּׁוּעַ הַמֶּשִׁיחַ
בְּאֶחָבָה בְּלַתִּי דּוֹעַכְתָּ.

אגרת שאל אל הפיליפים

מאת שאל וטימוטיאוס, עבדי המשיח ישוע, אל כל הקדושים בפניהם ישוע הנמצאים בפיליפי, ומנהיגי הקהלה והשפישים בכלל זה:² חסד ושלום לכם מאות האלים אבינו והאדון ישוע המשיח.

תפלת השילוח למען הפיליפים

� מודה אני לאלים מדי זכרי אתכם ותמיד, בכל תפלותי بعد כלכם, מתפלל אני מתוקה שמחה על השחתותותכם בבשורה למן היום הראשון ועד עתה.⁶ בזאת בטוח אני, שהמתהילה בכם את הפעלה הטובה השלם ישלים אותה עד יום המשיח ישוע. בצדך אני חושב זאת על כלכם, שגם אני נושא אתכם בלבבי בכל היוטכם ששתפים לחסד שהוא מנתן חלקי, והוא במאסרי והוא בפועלתי להגנת הבשורה וחזקה.⁸ האלים עד לי, כמה נכסף אני אל כלכם באהבת המשיח ישוע.⁹ תפלותי היא שאהבתכם תרבה יותר ויתר ותלווה בדעת ובכל תבונת,¹⁰ ולמען תבחןנו מה הם הדברים המציגים ותהייו זכרים וללא דפי ליום המשיח¹¹ ומלאים פרי צדקה שמניב ישוע המשיח, לכבוד האלים ולתתלו.

לחיות פירושו המשיח

¹² אחיכי, רצוני שתדרשו כי מה שקרה לי היה דוקא לטובת הבשורה:
¹³ העבדה שאני חbow במאסר למען המשיח נתרסקמה בין כל אנשי משמר הקיסר ונודעה לכל השאר;¹⁴ ורוב האחים בבטח

באדון התחזקקו עוד יותר בಗל מאסרי והעוז לדבר בלי פחד את דבר האלים.¹⁵ אמנים יש המכרייזים את המשיח מתוך קנאה ותחרות, אך יש המכרייזים מתוך בינה טובה.¹⁶ אלה עושים זאת מתוך אהבה, בידעם כי מפקד אני על הגנת הבשורה;¹⁷ ואלה מכרייזים את המשיח מתוך תחרות ולא בלב טהור, ובוניהם להושיר צרה על לבלי.¹⁸ אז מה? התוצאה היא שבע פה ובין פה, אם בהעמדת פנים ואם מתוך בנות, המשיח מכרז, ובזאת אני שמח וגם אוסיר לשמה,¹⁹ כי יודע אני של זה יביא לידי שחרורי, בעזרת תפולתכם ובתמיית רוח ישוע המשיח;²⁰ וזאת בהתאם לצפתי העמיקה ותקותי שלא אבוש בשום דבר, אלא שבל עז, כתמיד פן גם עטה, ירומים ויתגדל המשיח בגופי, אם עלי-ידי, וכי ואני על-ידי מותי.²¹ הנה, לגבי דיidi, לחיות פרושו המשיח, ולמותו פרושו רוח.²² אך אם לחיות בגוף – הרי זה בשביili עבודה פוריה ואני יודע במה לבחר.²³ אני לחוץ עלי-ידי הימים. אני משתווק להסתלק ולהיות עם המשיח, שכן זה טוב הרבה יותר. אולם השארותי בגוף נחוצה יותר למעניכם.²⁴ וביחסותי בטוח בך אני יודע שאישר ואמשיך עם כלכם למן התהדרותכם ושםחתכם באמונה,²⁵ וואז תרבו להתהלך במשיח ישוע בಗללי, בgal נוכחותי שוב עמכם.

²² רק התנהגו כראוי לבשות המשיח, למן אשמע עליכם – אם בבואי לראותכם, אם בהיותי רוחק מכם – כי עומדים אתם ברוח אחת ונלחמים בלב אחד بعد אמונה הבשורה,²⁶ ואינכם פוחדים כלל מפני המתנגדים, דבר אשר להם הוא אותן לאבדון ולכם אותן לשועה, זאת מאות האלים.²⁷ הנה לכם נתנו, למן המשיח, לא רק להאמין בו, אלא גם לסבל למןנו,²⁸ שהרי לכם אותן המאבק שבעבר ראייתם אותה נאבק בו וקעת אתם שומעים כי אני נמצא בו.

התנהגות המשיח מופת לאמינים

בָּ ¹ לכן אם יש איזה עדוד במשיח, אם איזו נחמה של אהבה, אם איזו שטיפות של רוח, אם אילו רחמים וرحمלה – ² איזי מלאו נא את שמחתי בזה שתהיו תמיימי דעתים, חドורי אהבה אחת, בעלי פוננה אחת ומתחבה אחת ³ ואל תעשו דבר מתוק תפירות, אף לא מתוק קבוע טווא, אלא בנסיבות רוח יחשב איש את רעהו לנכבד ממשנו. ⁴ כל אחד אל יdag רק לעניינו, אלא גם לעניינו של זולתו. ⁵ יהא בכם הלה רוח זה אשר היה במשיח ישוע, ⁶ הוא אשר היה קים בדמות אליהם לא חשב לשלו להיות שווה לאלהים, ⁷ אלא הריך את עצמו, נטל דמות עבד ונוהה כבני אדם; וכאשר היה בצורתו כאדם, ⁸ השפיל עצמו ויצית עד מוות בצלב. ⁹ על פון הגביהו אליהם מאיו ונתנו לו את השם הנעללה על כל שם, ¹⁰ למען תכרע בשם ישוע כל ברה, בשמיים ובארץ ומתחת הארץ, ¹¹ וכל לשון תודה כי ישוע המשיח הוא האדון, לתפארת אליהם האב.

¹² לכן אהובי, כמו שציתם תמיד, לא רק כמו בעת נוכחותי, אלא על אחת כמה וכמה בעת, בהעדרי – השמעו עתה, וביראה ובריתת פעלו למושך תשועתכם; ¹³ ואמנם אליהם הוא הפעיל בכם גם שתרצו וגם שתפעלו בטוב בעניינו. ¹⁴ עשו כל דבר בלי להתלונן ובלי להתונח, ¹⁵ למען תהיו נקיים מאים ותוהרים, בניים לאליהם אין דפי בהם, בתזה דור עקש ופתלתל אשר תופיעו בו במאורות בועלם, ¹⁶ בהחזיקכם את דבר החיים; זאת תהיה לך לתחלה ביום המשיח, שלא לשוא רצתי ולא לrisk עמלתי. ¹⁷ אבל גם אם אשפה בנסך על קרבן Ubودת הקדש של אמונהכם, שמה אני ישש עם כלכם. ¹⁸ כך שמחו גם אתם ושישו עמי.

ティМОתיאוס ואפרודיטוס

¹⁹ תקוטתי באדון ישוע שאשלח אליכם ב מהירה את טימוטיאוס, למען אתה עוד גם אני בהזדע לי מה מצבכם. ²⁰ אין לי איש תמים

דעים עמי כמוהו, אשר בלב שלם יdag לענייניהם.²¹ הכל דואגים לענייניהם, לא לדברים אשר למשיח ישוע.²² אבל יודעים אתם את אפיו הבהיר; כמו בו העובד עם אביו הוא שרת עמי בעבודת הבשורה.²³ לכן אותן מקרים אני מיד לאחר שאראה מה יעשה بي.²⁴ ובוטח אני באדון שוגן אני אבוא במרה.

²⁵ אבל חשבתי לנוחין לשלח אליכם את האח אפרודיטוס, שטפי לעובדה ולמערכה וגם שליחכם המשרת במלוי מחסורי;²⁶ שכן התגעגע אל כלכם ונעצב מאד על שנודע לכם כי חלה. ²⁷ אמנים חלה ונטה למות, אך אלהים רחם עליו ולא רק עליו, אלא גם עלי, למען לא יבז עלי גzon על גzon.²⁸ לכן מהרתי לשלחו אליכם כדי שתשמעו בראותכם אותו שוב, ואז ימעט יגוני.²⁹ על כן קבלו באהDON במלא שמחה והוקירו אנשים פאלה,³⁰ כי בಗלUb שעובדת המשיח הגיע עד סוף הפוט, בסכנו את נפשו כדי למלא את מה שנוצר מכם לעשות בשירותכם למשמעותי.

הצדקה האמתית

ובכן, אחי, שמחו באדון. לכתוב לכם שוב את אותו דבר אייננו לטרח עלי, אך לכם זה מוסף לבטחון.² הזררו מהכלבים. הזררו מפוצלי הרשע. הזררו מן החתוות.³ חרי אנחנו בני הAMILA – העובדים את אלהים ברוח ו邏תגאים במשיח ישוע בלי לבטח בבשר,⁴ אף שאני עצמי יכול לבטח גם בבשר. אם מישחו סבור שיוכל לבטח בפoder, אז אני יותר: ⁵ נמלתתי בהיותי בן שמונת ימים; מופיע ישראל אני, משפט בנימין, עברי מושע העברים; אשר לתורה, מכת הפרושים אני;⁶ אשר לקנות, רוזר הקהלה אני; מבחן הצדקה המשתקת על התורה, אין בי דפי.⁷ אבל הדברים שהי יתרו בענייני, אתם חשבתי להפסד בಗל המשיח;⁸ ולא עוד אלא שאני חושב את הכל להפסד בಗל היטרונו לדעת את המשיח ישוע אדוני, אשר למשמעות הפסדתי את כל הדברים; ואני חושבם לפולח בשאייפות להרוויח את המשיח⁹ ולהמציא בו

— באהן שצדקה לא תהיה לי מן התורה, אלא תהיה זו הצדקה אשר עליך אמונהת המשיח.צדקה אשר מאליהם היא ויסודה באמונה — ¹⁰ כדי לדעת אותו ואת כה תחיתו ואת השותפות ביסוריו ולהדמות לו במותו, ¹¹ בתקוה שאגיע לתהיה מון המתים.

מורז אל המטרה

¹² לא שיבר השגתי או שיבר הגעתי לשלים, אבל רצ אני בתקונה להשיג, כי משום כה גם השיגני המשיח יושע. ¹³ אחוי, עדין איןנו חושב את עצמי למי שהשיג. אבל דבר אחד: אני שוכב את אשר מאחרי ונחלץ קדימה אל מה שלפנני. ¹⁴ אני רצ אל המטרה כדי להציג את הפרט שבקראיה של-מעלה, קריאתו של אליהם במשיח יושע. ¹⁵ לכן כל בוגר שבינו ייחס נא כה, ואם באיזה עניין חשבים אתכם אחרים, גם זאת יגלה לכם אליהם. ¹⁶ אבל מה שהגענו אליו, לפי זה עליינו להתהלך.

¹⁷ אחוי, התנהגו פמוני. שימו לבכם אל האנשים המתהילכים על-פי הדגמה שיש לכם בבני. ¹⁸ הן ربיכם המתהילכים אשר פעמים רבות אמרתי לכם עליהם — ועתה גם ברכי אני אומר — שם אויבי צלב המשיח; ¹⁹ אנשים אשר סופם אבדון, אשר הקרס היה אליהם; תפארתם היה במעשיהם הבזויים והארציות ממלאת את לבם. ²⁰ אשר לנו, אזרחותנו בשמים היא; משם גם יבוא מושיע אשר מחהנים אנו לו — האדון יושע המשיח, ²¹ אשר יתplit את גופנו הוחות ויעשוו דומה לגוףך הקדור בבוד, כפי כמה יכלתו לשעבד אליו את הכל.

תמיונות דעים, שמחה ושלום

על פון, אחוי, האהובים ומינרלים, שמחתי ועתרת ראשין, בדרך זאת עמדו נא באדון, אהובי. ² הנהני מנצח באבוזידה ובסינטיקי להיות לך אחד באדון. ³ ואתה, חברה האמת, הנושא עמי בעל, גם ממה אני מבקש: עוזר נא לךו; הוא השותפות עמי

במѧבק הַבְשׂוֹרָה, ייחד עם קֶלְמֶנֶס ועם יתר שָׁתְּפִי לְעֵבוֹדָה אֲשֶׁר שְׁמוֹתֵיכֶם בְּסֶפֶר הַחַיִּים.

⁴ שְׁמַחוּ בָּאָדוֹן בְּכָל עַת; אָמַר שׁוֹב, שְׁמַחוּ. ⁵ נָעַם הַלִּיכוֹתִיכֶם יְזַדֵּעַ נָא לְכָל אָדָם. הָאָדוֹן קָרוֹב. ⁶ אֶל תַּדְאַגּוּ לְשׁוֹם דָּבָר, כי אָם בְּכָל דָּבָר הַצִּינוֹר מְשֻׁאָלוֹתִיכֶם לְאֱלֹהִים בְּתִפְלָה וּבְתִּחְנוֹנִים וּבְזַהֲדִיה. ⁷ וּשְׁלָוּם אֱלֹהִים הַנִּשְׁגַּב מִכֶּל שְׁכֵל יִנְצַר אֶת לְבָבְכֶם וְאֶת מְחַשְּׁבּוֹתִיכֶם בְּמִשְׁיחִים יִשּׁוּעָה.

⁸ סֹוף דָּבָר, אָחִי, כֵּל אֲשֶׁר אָמַת, כֵּל מִתְּחִזְקָה, כֵּל דָּבָר יִשְׁרָאֵל, טָהוֹר, מְלָא נָעַם, כֵּל אֲשֶׁר שְׁמַעוּ טֹוב, כֵּל מְעָשָׂה נְעָלה, וּכֵל דָּבָר הַרְאֹוי לְשִׁבָּח – בְּאֱלֹהִים יִהְגָּה לְבָבְכֶם. ⁹ הַדָּבָרִים אֲשֶׁר לִמְדָתָם וּקְבָלָתָם וּשְׁמַעַתָּם מִפְנֵי, וְאֲשֶׁר רְאִיתָם בַּי – אָוֹתָם עֲשָׂו; וְאֱלֹהִים הַשְׁלָוּם ?הַיָּה עַמְּכֶם.

השליח מודה לפיליפים על עזרתם

¹⁰ אָכְנוּ שְׁמַחְתִּי מֵאָדוֹן שְׁשׁוֹב עַזְרָתָם אֶת דָּאגֹתֵיכֶם לִי; אָמַנָּם בַּעֲבָר דָּאגֹתָם לִי, אֶלָּא שֶׁלָּא הִתְהַגֵּד לְכֶם הַזְּדִמּוֹנֹת לְפָעַל. ¹¹ אַיִּנְגָּה מְדִבָּר מִתּוֹךְ מִחְסּוֹר; לִמְדִתִּי לְהַסְּתֵּפָك בְּמַה שִׁישָׁ לִי, בְּכָל מִצְבָּה. ¹² יְזַדֵּעַ אָנָּי לְעַמְּדָה בְּעַנִּי, וַיְזַדֵּעַ אָנָּי לְעַמְּדָה בְּשָׁפָעַ. בְּכָל דָּבָר וּבְכָל הַנִּסְבּוֹת מִרְגֵּל אָנָּי גַּם לְשִׁבע וְגַם לְרַעַב, גַּם לְשִׁפְעָה גַּם לְמִחְסּוֹר. ¹³ הַכָּל אָנָּי יִכְּזֹל בְּעַזְרָתוֹ שֶׁל הַנוֹּתָן בַּי פָּח. ¹⁴ עַם זֹאת טֹוב עֲשִׂיתָם שְׁהַשְׁתַּתְּפָתָם בְּצָרָתי.

¹⁵ אַתָּם הַפְּנִילִים גַּם יוֹדְعִים שְׁפָאָשָׁר יִצְאָתִי מִמְּקֹדְזָנִיהָ בְּרָאשִׁית יְמֵי הַבְשׂוֹרָה, שָׁוֹם קְהַלָּה מַלְבְּדָכֶם לֹא חֶבְרָה אֲלִי בְּעַנִּין מַתָּנוֹ אַזְרָה אוֹ קְבָלָת עַזְרָה; ¹⁶ הַן גַּם בְּהִזּוֹת בְּתַסְלִזּוֹנִיקִי שְׁלִיחָתָם אֲלִי כִּמָּה פָּעָמִים לְסִפְקָה אֶת צְרָכִי. ¹⁷ לֹא שָׁאַנִי שׂוֹאֵף לִמְתַקּוֹת; שׂוֹאֵף אָנָּי לְפִרְיָה שִׁירְבָּה לְזִכּוֹתֵיכֶם. ¹⁸ יִשְׁ לִי הַכָּל בְּשָׁפָעַ; מַלְאָתִי לְאַחֲר שְׁקָבְלָתִי מִידִי אַפְּרֹזְדִּיטּוֹס אֶת הַדָּבָרִים אֲשֶׁר שְׁלִיחָתָם – רִיחַ נִיחּוֹת הַם, מִנְחַה עֲרֵבָה רְצִיוֹה לְאֱלֹהִים. ¹⁹ וְאֱלֹהִים יִמְלָא אֶת כָּל

צְרָכֶם בַּפִּי עֹשֶׂר כִּבְזֹד בְּמַשִּׁיחַ יִשְׁועַ.²⁰ לֵאלֹהִים אָבִינוּ הַכְּבֹזֶד לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים. אָמֵן.

דָּרְשָׁו בְּשָׁלוּם כָּל קָדוֹשׁ בְּמַשִּׁיחַ יִשְׁועַ. הָאָחִים אֲשֶׁר עַמִּי דָּרְשָׁים בְּשָׁלוּמָכֶם.²¹ כָּל הַקָּדוֹשִׁים דָּרְשָׁים בְּשָׁלוּמָכֶם, בַּעֲקָר אֱלֹהָא אֲשֶׁר מִבֵּית הַקִּיסְרָן.²² חִסְדֵּד הָאָדוֹן יִשְׁועַ הַמֶּשִּׁיחַ עִם רַוחַכֶּם.

²³

אגרת שאול אל הקולוסים

מאות שאול, שליח המשיח ישוע ברצון אליהם, ומאות טימוטיאוס אחינו,² אל הקדושים אשר בקולוסה, האחים הנאמנים במשיח: חסד ושלום لكم מאות האלים אבינו והאדון ישוע המשיח.

תפילה והודיה

� מודים אנחנו לאלים אבי אדוננו ישוע המשיח ומתפללים בעידכם תמיד,⁴ כי שמענו על אמונהיכם במשיח ישוע ועל אהבתיכם לכל הקדושים לנוכח התקווה השמורה לכם בשם, התקווה אשר שמעתם עלייה קדם לכם בדבר האמת של הבשורה שהגיעה אליכם. וכשים שהבשורה עושה פרי ומsegחת בכל העולים, גם גם בקרובכם למן היום ששמעתם והכרתם באמת את חסד אליהם,⁷ כדרה שלמדתם מאות אפרס האהוב, חברנו לעובודה ומשרת נאמן של המשיח למעניכם,⁸ אשר גם ספר לנו על אהבתיכם שברית.

המשיח ופעלו

מושום כה גם אנו, מיום ששמענו את זאת, איןנו חדלים להתפלל בעידכם ולבקש שתתפללו דעת רצונו, בלורית כל חכמה ותבונה רוחנית,¹⁰ למעו תתלהכו ביאות לפני האדון, בכל חפצו, ולמען תניבו פרי בכל מעשה טוב ותגדלו בדעת אליהם,¹¹ ותתחזקו בכל כח כי עצם כבוזו, ותהייה لكم סבלנות ואורך רוח בכל,

ובשְׁמַחָה¹² תִּתְגַּנֵּנוּ תֹּזֶה לְאַבִינוּ שְׁהַכְּשִׁיר אֲתֶכָם לְהַשְׁתַּתְפֵּחַ בְּנַחַלְתְּ הַקְדּוֹשִׁים בָּאוֹר.¹³ הָנוּ הָאָב הַצִּילָנוּ מִשְׁלַטּוֹן הַחֲשָׁךְ וְהַעֲבִירָנוּ אֶל מִלְכֹות בָּנוּ אֲהוֹבוּ,¹⁴ אֲשֶׁר בָּוּ לְנוּ הַפְּדוּתָת, סְלִיחָתָת הַחֲטָאתִים,¹⁵ וְהָוָא צָלֵם שֶׁל הָאֱלֹהִים הַבְּלָתִי נְרוֹאָה, בְּכָור כָּל בְּרִיאָה;¹⁶ כִּי בָוּ נִבְרָא כָּל אֲשֶׁר בְּשָׁמִים וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ, מָה שָׂנְרָאָה וּמָה שְׁבָלָתִי נְרוֹאָה, גַם פְּסָאֹת וּרְשִׁיוֹת וְגַם מִמְשָׁלוֹת וּשְׁלַטּוֹנוֹת. הַכָּל נִבְרָא בָּאָמֵצָעוֹתָו וּלְמַעַנוֹ,¹⁷ וְהָוָא קֹדֶם לְכָל וּלְכָל קִים בָוּ. הָוָא הַרְאָשׁ שֶׁל הַגּוֹף, בְּלֹוֶר, שֶׁל הַקָּהָלה. הָוָא הַרְאָשִׁית, בְּכָור מִבֵּין הַמִּתְיִם, לְמַעַן יְהִי רָאשׁוֹן בְּכָל,¹⁸ כִּי בָוּ הַיה רְצֹן לְשִׁפְנָן בָוּ אֶת כָּל הַפְּלוֹא¹⁹ וּבָאָמֵצָעוֹתָו לְרִצְתָּא אֶל עַצְמוֹ אֶת הַכָּל. הָנוּ מָה שְׁבָשִׁים וְהָנוּ מָה שְׁבָאָרֶץ, בָּאָמֵצָעוֹתָו, בְּעִשְׂיָת שְׁלוֹם בְּדָמוֹ עַל הַצְּלָב.

²¹ אַתָּם לִפְנֵים הַיִּתְּמָם נְכָרִים וְאַוְיִבִים בְּמַחְשֻׁבּוֹתֵיכֶם וּבְמַעֲשֵׁיכֶם הַרְעִים. ²² אָבֶל בְּעֵת עֲשָׂה רְצֹוי בָּגּוֹף בְּשָׁרוֹ עַל־דִּי מוֹתוֹ, כִּי לְהַצִּיגְכֶם לִפְנֵיו קָדוֹשִׁים, בְּלִי מָום וּבְלִי דָפִי – ²³ אִם אָמַנָּם עוֹמְדים אַתָּם מִבְּסָסִים וַיְצִיבִים בָּאֶמְנוֹנוֹ וְאַינְכֶם מִרְפִּים מִהְתִּקְוָה הַכְּלֹוָה בְּבִשּׁוֹרָה שְׁשָׁמְעַטָּם, הִיא הַבְּשֹׂרָה שְׁהַכְּרֵזָה לְכָל הַבְּרִיאָה מִפתח לְשָׁמִים, וְאַנְּיִ, שָׂאֹל, הִיִּתִי לָהּ לְמִשְׁרָתָה.

שורתו של שואל למן הקהילה

²⁴ בְּעֵת אַנְּיִ שְׁמָח בְּסַבֵּל שָׂאֹל לְמַעֲנָכֶם וְאַנְּיִ מִמְלָא בְּבָשָׁרִי אֶת סַבְּלוֹת הַמְשִׁיחָה שְׁיִשׁ עַז לְסַבֵּל בְּעֵד גּוֹפוֹ – הַקָּהָלה; ²⁵ נְהִיִּתִי לָהּ לְמִשְׁרָת בְּהַתְּאֵם לְתַפְקִיד שְׁאָלָהִים גַּתּוּ לִי לְמַעֲנָכֶם, לְהַשְׁלִימָה אֶת דָבָר אֱלֹהִים²⁶ בְּמִסְרִית הָרָז שְׁהִיא צְפָונָן מְעוֹלָמִים וּמְדֹרוֹת וְעַתָּה גַּלְהָ לְקָדוֹשִׁיו. ²⁷ אַכְּנוּ לְכֶם רְצָה אֱלֹהִים לְהַזְּדִיעַ מָהוּ עַשְׂרָה תִּפְאַרְתָּה הָרָז הַזֶּה בְּקָרְבֵּן הָגוֹים, וְהָוָא: הַמְשִׁיחָה בְּקָרְבֵיכֶם, מִתְּקֻנָה אֶל הַכְּבֹוד.²⁸ עַלְיוֹ אַנוּ מִכְּרִיזִים וּבָוּ בָזְמוֹן מִזְהִירִים כָּל אָדָם וּמִלְמָדִים כָּל אָדָם בְּכָל חִכָּמָה, לְמַעַן נוּכֵל לְהַצִּיג כָּל אָדָם כְּשֶׁהוּא

מְשֻלָּם בִּפְשִׁיחַ. ²⁹ לְמַטְרָה זוֹת אֲנִי גַם עַמֶּל וַיַּאֲבֵק, כִּמְדַת פַּעַלתוֹ
שֶׁל הַפּוּעַל בַּיּוֹבָרָה.

ב' רצוני שתידעו מה גודל המאבק שאנכי נאבק בעדכם ובعد
אנשי לאודיקאה, ובعد אלה שלא ראו אותך פנים אל פנים,
למען יונחם לבכם ויתתקשרו ייחדיו באלהם, המשיח, ³ אשר
אשר בהבנה השלמה, אל ידיעת זו האלהים, המשיח,
צפונים בו כל אוצרות החכמה והדעת. ⁴ זאת אני אומר כדי שלא
יעטה אתכם איש בדברים מוחקים. ⁵ גם אם געדך אני מביניכם
בגופי, הרי ברוחך אני נמצא ביןיכם, ושםך אני בראשותי את הסדר
אשר בקרבתכם ואת איתנותם אומנתכם במשיח.

כל המלא במשיח

⁶ לכן כשם שקבעתם את המשיח יישוע, האדון, בו התהלך
בו ⁷ כשתם משלשים ונבנים בו, מבססים באמונה לפני מה
שלמדתם, ושותפים בהוזיה. ⁸ ההזהרו שאיש לא يولיך אתכם
שולב בפילוסופיה ובתורתה הפל, על-פי מסורות של בני אדם,
על-פי עקריו העולים ולא על-פי המשיח. ⁹ הנה במשיח, בגוףו,
שוכן כל מלא האלהות; ¹⁰ והוא נמלאות בו, אשר הוא ראש
כל רשות ושלטוון. ¹¹ בו גם נמלתם מילה שאינה מעשה ידים,
וזאת בהפשטה הגוף הבשורי, במילת המשיח; ¹² נקבעתם אותו
בטבילה, והוא גם הוקםם לתחיה על-ידי אומנתכם בכל
אללים אשר הקימו מן המתים. ¹³ ובקיותכם מתים בפשיעיכם
ובערלת בשרכם, התחיה אתכם עמו. הוא סלח לנו על כל פשעינו;
¹⁴ ביטל את שער החוב אשר היה נגידנו עד תמו וחשירו בתקעו
אותו באבל. ¹⁵ ובഫישטו את עצמת הרשיות והשரות, הציגו
לראויו בתהילות נצחונו, נצחון שהשיג בו.

¹⁶ לכן איש אל יחרץ עליכם משפט על-דבר מאכל ומיטה או
על-דבר מועד, ראש חדש או שבת, ¹⁷ אשר הם צל הדברים
העתידים לבוא, אבל הגוף הוא של המשיח. ¹⁸ איש אל יבטל

אתכם כשהוא מתגדר בנסיבות רוח ובעלך לו מלאכיהם, כשהוא נאחז במתה שראתה ובלבו גאויה ריקה הנובעת משכלו הבלתי רוחני,¹⁹ ואין הוא נצמד לראש אשר ממנו גדל כל הגוף – הנזון – ומתחבר על-ידי פרקים וגידים – גידלה ליד האלים.

חימם חדשים באיחוד עם המשיח

²⁰ אם מתחם עם המשיח לגביו עקריו העולים, למאה אחים נוהגים כמו אנשיים חמימים בעולם ונכונאים לחיקים ²¹ אל תאחז, אל תטעם, אל תגע? ²² וככלם דברים שנוצעו לכליזון בשימושם והם לפוי מצות והזראות של בני אדם; ²³ דברים שאמנים יש להם חזות של חכמה והם מתבטים באמון בדת שהיא פרי רצונם ובנסיבות רוח וסגור הגוף, אך אין זה מועל נגד מאוי הבשר.

לכן אם הוקטם עם המשיח, שאפו לדברים אשר למעלה, אשר שם המשיח יושב לימיון אלהים.² בדברים אשר למעלה יהגה לבבכם, לא בדברים אשר באرض;³ כי מתחם ותמייקם צפונים עם המשיח באלהים.⁴ כאשר תגלה המשיח, אשר הוא חיינו, אז גם אתם תגלו עמו בקדר בבוד.

⁵ על פן מותתו את האיברים השיכים לאرض, את הזנות והטמאה והזמה והתאנה הרעה, ואת חמימותן שאינה אלא עבودת אלילים;⁶ כי בandal אלה בא חרוץ אלהים [על בני המשיח].⁷ בדברים הלו גם אתם התהילכתם בעבר, אשר חייתם בהם.⁸ אבל בעת הסירו גם אתם את כל אלה: את הרגז והבעס ואת הרשע והגדוף ואת גבול הפה.⁹ אל תשקרו איש לרעהו, שננו פשיטתם את האדים היישן עם מעשו¹⁰ ולשבתם את האדים החדש, ההולך ומתחדש בדעת לפיא צלים בוראו.¹¹ בפצב זה אין יוני ויהודי, אין מילה וערלה, אין לועז וסקית, ואין עבד ובן חוריין, אלא המשיח הוא הכל ובכל.

¹² לכן אתם, כבחורי אלהים קדושים ואוהבים, לבשו חמלת ורוחמים ונדיבות לב, נימיות רוח וצנעה ואיך אפים.¹³ נהגו

בשבילנות איש עם רעהו, וסלחו זה לזו וכך לאפשר למישחו טענה על רעהו. כשם שהאדון סלח לכם, כן סלחו גם אכם.¹⁴ מועל לכל אלה תשור האהבה, שהיא קשור השלמות,¹⁵ וישראל נא בלבבכם שלום המשיח, שהרוי לזו נקראותם בגוף אחד, וזהו מפרי טוביה. דבר המשיח ישבן נא בלבבכם בשפע; למדו והוכיחו זה את זה במלאו חכמה; שיורו לאלהים בתודה ונעם בלבבכם, במזמורים ותשבחות ושירים רוחניים. ¹⁶ וכל מה שטעשו, הוא באמר ה' במעשה, עשו הכל בשם האדון ישוע והוזע לאלהים אבינו באמצאותו.

יחסים בין בני אדם בחיימ החדשין

¹⁸ הנשים, הפנינה לבעליכו, כמו שיריה לנכח האדון.¹⁹ האנשים, אהבו את נשים ואל תהא בלבבכם מרירות נגדון.²⁰ הבנים, שמעו בקהל ההורים בכל דבר, כי זה לרצון בעיני האדון.²¹ האבות, אל תרגיזו את ילדיכם, פן תפלו רוחם.²² העבדים, השמעו בכל דבר לאדוניכם אשר בעולם הזה, לא למראית עין, במתראצים אל בני אדם, אלא בתרם לב ובבראת יהוה.²³ כל מה שתאתם עושים, עשו בכל נפשכם, בעושיהם למן האדון ולא למן בני אדם,²⁴ שכו יודעים אתכם כי תקבלו מיאת האדון את שכר הנחלה. את האדון המשיח אתם עוזבים!²⁵ אָהֶן העושה עול יקבל את גמול עולתו, ואין משוא פנים.

ל האדונים, התנהגו עם עבדיכם בצדק ובישר, שהרי יודעים אתכם כי גם לכם אדון בשמיים.

בקשות אחרונות ודרישות שלום

² התרמידו בתפלה ושלקו בה בהזדה. ³ התפללו גם בעדנו, כדי שאלהים יפתח לנו את שער הדבר להגיד את ר' המשיח שבגלגולו אף אסיך אנכי,⁴ וכדי שאגלה אותו כפי שعلיל לדבר. ⁵ התנהגו בחכמה עם אלה אשר בחוץ, וננצלו את ההזדמנויות. ⁶ ייהו נא

דבריכם מְלֹים תָּמִיד בְּחֵן וּמַתְבִּילִים בְּמֶלֶךְ, בָּאֲפִוּ שְׁתַדְעֻוּ אֵיךְ
לְהַשִּׁיב לְכָל שׂוֹאֵל.

אֶת כָּל הַפְּרוּטִים עַל-אֹזֹות מַצְבִּי יָגִיד לְכֶם טִיכִיקָס, הָאָח
הָאֱהֹוב וְהַמְּשִׁירָת הַנְּאָמָנו, חֶבְרִי לְעַבְדָּה בְּאָדוֹן.⁸ לִשְׁם כֵּה שְׁלָחָתָיו
אֲלֵיכֶם, לְמַעַן יוֹדַע לְכֶם מַחְבָּנוּ וַיַּעֲדֵד אֶתְכֶם;⁹ וַיַּחֲדֵד אֶתְנוּ
אוֹニִיסִים, הָאָח הַנְּאָמָנו וְהָאֱהֹוב שֶׁהָאָח אֶחָד מֵכֶם. הַס יוֹדִיעוּ
לְכֶם אֶת כָּל הַגְּנֻשָּׁה בָּאָנו.¹⁰ אַרְקִיסְטְּרָכוֹס, חֶבְרִי לְמַאָסָר, דָוִרְשִׁ
בְּשְׁלוּמָכֶם; בָּנו גַם מַרְקוֹס, בָּנו אֲחוֹת בְּרַ-נְּבָא, אֲשֶׁר קְבָלָתָם
הַוְּרָאוֹת בְּנוֹגָע אֲלֵינוּ – שָׁאָם יָבֹא אֲלֵיכֶם תְּקַבְּלוֹהוּ; יוֹכוֹ גַם
יִשְׁעוֹ הַמְּכֹנָה יוֹסְטוֹס. מִבֵּין הַגְּמוּלִים רַק הַס חֶבְרִי לְעַבְדָּה לְמַעַן
מַלְכָות אֱלֹהִים, וְאָנוּ הַיּוּ לִי נְחָמָה.¹² דָרִישָׁת שְׁלוּם מַאֲפָרָס,
עַבְדֵ הַמְּשִׁיחָה יִשְׁועָן וְאֶחָד מֵכֶם; בְּכָל עַת הָאָנָבָק לְמַעַינְכֶם
בְּתַפְלוֹת, לְמַעַן תְּעַמְּדוּ מִשְׁלָמִים וּמַלְאִי בְּטַחְנוֹן בְּכָל אֲשֶׁר לְרַצְוֹן
אֱלֹהִים.¹³ מַעַיד אַנְיָעָלָיו כִּי הָאָעָמֵל הַרְבָּה לְמַעַינְכֶם וּלְמַעַן אֲנָשִׁי
לְאֹזְדִיקָה וְאֲנָשִׁי הַיְּרִפְולִיס.¹⁴ לְוִיקָס, הַרְוֹפָא הָאֱהֹוב, וְדִימָס
דָוִרְשִׁים בְּשְׁלוּמָכֶם.¹⁵ דָרְשׁוּ בְּשְׁלוּם הָאָחִים אֲשֶׁר בְּלְאֹזְדִיקָה,
וּבְשְׁלוּם נִימְפָס וְהַקְּהָלָה הַמִּתְאָסְפָת בְּבִיטּוֹ.¹⁶ אַחֲרִי שְׁתַקְרָא
אֲגַרְתִּי אֲצְלָכֶם, דָאָנוּ לְכָה שְׁתַקְרָא גַם בְּקַהַלָּת לְאֹזְדִיקָה, וְאֵת
אֲגַרְתִּי אֲשֶׁר מַלְאֹזְדִיקָה קָרְאוּ גַם אֲתֶם.¹⁷ אָמָרוּ לְאַרְכִיּוֹס:
שְׁיִם לְבָה לְמַלְאָה אֶת הַשְּׁרוֹת שְׁקַבְלָת לְמַעַן הָאָדוֹן.¹⁸ דָרִישָׁת
שְׁלוּם בְּכַתְבַ יְדֵי אַנְיָ – שָׁאָול. זְכַרְוּ שְׁבַתִּי בְּמַאָסָר. הַחְסֵד עַמְּכֶם.

אגרת שאל הראשונה אל התסלוניים

מאות שאל וסילונים וטימותיאוס, אל קהילת התסלוניים
אשר באליהם האב ובאדון ישוע המשיח: חסד ושלום לכם
מאות האלים אבינו והאדון ישוע המשיח.

אמונת התסלוניים בברוח

²אנו מתחמים להודות לאלים על כלם ומזכירים אתכם
בתפלותינו,³ בזכרכנו תמיד לפניהם אבינו את פועל
אמונתכם, את העמל שעמלתם באהבה, ואת הטעמונתכם בתקווה
לבוא אדוננו ישוע המשיח.⁴ אחיכם אהובי האלים, אנו יודעים
שגבורתם;⁵ שחררי בשוררתו לא באה אליכם ורק במלים, אלא
אם בגבורה וברוח הקדש ובבטחון רב – דבר שאתם יודעים
משוכחותם כיצד התנהגנו למענכם מאשר היינו בינויכם.⁶ ואתם
היליכם בעקבותינו ובעקבות אדוננו וקבלתם את דבר הבשורה
בתזה סבל רב, בשמחת רוח הקדש.⁷ בכה היהתם למופת לכל
המאmins אשר במקדוניה ואקיה.⁸ הוא מכם יצא שמע דבר
האדון לא רק במקדוניה ואקיה בלבד, אלא בכל מקום נתפרסמה
אמונתכם באלים עד כי אין לנו צדק להגיד דבר,⁹ שכן הם
בעצם מספרים כיצד קיבלתם אותנו וכי צד פניכם מן האלים,
לאלים כדי לעבד אל חי ואמת¹⁰ וללחכות לבנו מון השמים,
אשר הוא הקימו מן המיתים, ליישוע המציל אותנו מן הזעם הבא.

שורות של שאל בתסלוניקי

ב' אחוי, הרי אתם יודעים שbowano אליכם לא היה לשוא.² אמנם קדם לנו סבלנו והיינו לבוז בפיליפי, דבר שידוע לכם, אך התחזקנו באלתינו להגיד לכם את בשורת אללים בנסיבות של מאבקים ובים.³ קרייאתנו אליכם אינה נובעת מתוך טיעות ולא מתוך מניעים בלתי טהורם, אף אינה ברמיה,⁴ אלא כפי שנטמצאנו נאמנים בעיני אללים להיות מפקדים על הבשורה, בהתאם לכך אנחנו מדברים, לא ממשיבים את רצוןبني אדם, אלא את רצון אללים הבוחן את לבבנו.⁵ הנה יודעים אתם שפעולם לא באננו במילוט חנפה, ולא בתרוצים המכנים על שפיראה לבע – עד האלים!⁶ אף לא בקשנו לנו לבדוק מبني אדם, לא מכם ולא מאחרים, גם שברור שליח המשיח הינו רשאים להתכבד.⁷ אבל נהנו בעדינות כשהינו אתכם, כאשר המטפלת בילדיה.⁸ חביבנו אתם כל כה, שבחף לב ששנו לחתת لكم לא רק את בשורת אללים אלא גם את נפשנו, שכן נהיות אהובים עליינו.⁹ אתם זוכרים, אחוי, את עמלנו ויגיעתנו, עבדנו יומם ולילה כדי שלא להיות למשא על איש מכם בעת שברונו לכם את בשורת אללים.¹⁰ עדים אתם ועד אללים כי בקדשה ובצדקה ובלא דפי נהנו עמכם המאמינים.¹¹ וכיודעים אתם כי כאב אל בניינו דברנו דברי מוסר ועדוד אל כל אחד ואחד מכם,¹² והuidono בכם להתבהך ברואי לפני אללים הקורא אתכם למילכותו וכבודו.

¹³ גם מסבה נספת מתרמידים אנו להזות לאללים: כאמור קבלתם את דבר אללים ששמעתם ממתנו, קבלתם אותו לא בדבר בני אדם, אלא כפי שהוא באמת – דבר אללים, הדבר אשר פועל גם בכם המאמינים.¹⁴ הלא אתם, אחוי, הילכתם בעקבות קהילות אללים שביהודה השיכות למשיח ישוע; כי גם אתם סבלתם מיד בני עמכם כמו שגם הם סבלו מיד תושבי יהודה,

¹⁵ אלה אשר המיתו גם את האדון יושע וגם את הנבאים, ואותנו רצפו. אין הם משביעים את רצון אלהים וממתינים לכל בני אדם, ¹⁶ בנסותם למנוע אותנו מהגיד לנוים את הדרכ לישועה. בזאת הם מלאים את סאות חטאיהם בכל עת, ובא עליהם החרון עד תם.

שאול מתכוון לשוב לתסלוניקי

¹⁷ אבל אנחנו, אחוי, לאחר זמן קצר שהיינו מרחקים מכם – מרחקים במראה פנים, אך לא בלב – נכספנו עד מWOOD לראות את פניכם. ¹⁸ לפיכך חפצנו לבוא אליכם – אני ששאל רציתי בזה יותר מפעם אחת, אלא שהשׁטן מנע בעדנו – ¹⁹ כי מי תקוננו ושמחתנו ועתרת תhalbתנו לנכח אוננו ישוע בבואו, מי אם לא אתם? ²⁰ הרי אתם תפארתנו ושמחתנו!

ומאחר שלא יכולנו עוד לסבל זאת, החלינו להשתר לבדנו באתונה, ²¹ ושלחנו את טימוטיאוס אחינו ועמיתינו המשרת את אלהים בשירות המשיח. שלחנו אותו לחיזוק ולעוזד אתכם באמונתכם, ²² כדי שאיש מכם לא ימוש בצרות האלה; הלא יודעים אתם שלואת יעדנו. ²³ הנה גם באשר היינו אצלכם אמרנו לכם מראש שעתידים אנחנו לשבת, מה שאנו קרה ונגוע לכם. ²⁴ לנו באשר לא יכולתי עוד לשאת זאת, שלחתי להודיע מה מצב אמונתכם, מחשש שמא נסה אתכם המנחה ועמלנו היה לrisk. ²⁵ אבל בעת טימוטיאוס בא אלינו מכם ובשער לנו טובות על אמונתכם ואהבתכם, וספר שאותם זוכרים אותנו לטובה בכל עת ונכספים לראותנו, כשם שגם אנו נכספים לראות אתכם. ²⁶ על כן, אחוי, בכל מצוקתנו וצורתנו התעוודנו בכם בגל אמונהיכם; ²⁷ ואמנם עכשו חיים אנחנו, אם אתם מחייבים מעמד באדון. ²⁸ ויאלו תודות יכולם לנו לשלים לאלהים בעקבם על כל השמחה שאנו שמחים בגליכם לפניהם אלהינו? ²⁹ יומם ולילה מרבים לנו להתפלל שנראה את פניכם ונשלים את החסר לאמונהיכם.

יְכֹונֶנּוּ אֱלֹהִים אָבִינוּ וְאַדְגַּנוּ יִשּׁוּעָ אֶת דָּרְכֵנוּ אֲלֵיכֶם.¹² וְהַאֲדוֹן יְרַבֵּה וַיְשַׁגַּה אֶת הַאֲהֻבָּה בְּקָרְבֵיכֶם, לְאֹהֵב אִישׁ אֶת רְעוֹהוּ וְאֶת כָּל אָדָם בְּשָׁם שָׁגַם אָנוּחָנוּ אָהָבִים אֶתְכֶם;¹³ וְכֹה יְכֹונֶנּוּ אֶת לְבָבֵיכֶם לְהַיּוֹת תְּמִימִים בְּקָדְשָׂה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים אָבִינוּ בְּבוֹא אַדְגַּנוּ יִשּׁוּעָ עַם כָּל קָדוֹשָׁיו.

התנהגות וציהו בעיני אליהם

לְבּוֹסּוֹף, אָחִי, אָנוּ מַבְקָשִׁים מִכֶּם בְּאַדְוֹן יִשּׁוּעָ וּמַפְצִירִים בְּכֶם:⁴ קְבָלָתֶם מְאַתָּנוּ אֵיךְ עַלְיכֶם לְהַתְּהִגָּר וּלְמִצָּא חֹן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים, וְאָמַנְנֶם כֹּה אַתֶּם מַתְּהִנְגִּים; אָנָּא, הַתְּקִדְמוּ עוֹד יוֹתֶר.² אַתֶּם יְזַדְּעִים אַילוּ מִצּוֹתָת נִתְּנָנוּ לְכֶם מִטְעַם הַאֲדֹון יִשּׁוּעָ.³ וְזַהֲיוּ רְצֹן הָאֱלֹהִים: שְׁתַּתְּהִקְדְּשָׂה, שְׁתַּתְּרִחְקָוּ מִן הַזְּנוּת,⁴ שְׁפֵל אֶחָד מִכֶּם יְדַעַּן לְקַחַת אֲשָׁה בְּקָדְשָׂה וּבְכָבוֹד,⁵ לֹא בְתִّאוֹת זְמָה בְּדַרְךָ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַיִם יְזַדְּעִים אֶת אֱלֹהִים.⁶ וְאִישׁ אֶל יְחֻטָּא וְאֶל יִעַשֶּׂה עַוְלָל לְאַחֵי בְּעֵינֵינוּ הַזֹּהָה, כִּי נֹוקֵם יְהוָה עַל כָּל זֹאת, כִּי פִי שְׁכָבָר אִמְרָנוּ לְכֶם וְהַזְּהָרָנוּ אֶתְכֶם.⁷ הַן אֱלֹהִים לֹא קָרָא אָוֹתָנוּ לְטַמָּאָה, כִּי אָם לְקָדְשָׂה.⁸ עַל כֵּן הַדּוֹחָה זֹאת, לֹא אָדָם הוּא דּוֹחָה, אֶלָּא אֶת אֱלֹהִים הַנוֹּתָן לְכֶם אֶת רְוֵיחַ קָדְשָׂו.

עַל־דָּבָר אֲקַבֵּת אֶחָים אֵין צָרָה לְכַתֵּב לְכֶם, שְׁכֵן אַתֶּם בְּעֵצֶם כֶּם לְמוֹזִידִי אֱלֹהִים וַיְזַדְּעִים שְׁעַלְיכֶם לְאֹהֵב אִישׁ אֶת רְעוֹהוּ,¹⁰ וְאָמַנְנֶם אַתֶּם נֹזְגִּים כֹּה כָּלֹפִי כָּל הָאֶחָים אֲשֶׁר בְּכָל מִקְדּוֹנָה. אֲבָל מַבְקָשִׁים אָנוּ מִכֶּם, אָחִי, שְׁתַּשְׁפְּעוּ עוֹד יוֹתֶר.¹¹ הַשְׁתְּקָלוּ לְחִזּוֹת בְּהַשְׁקָט, לַעֲסָק בְּעֵנִינִים שְׁלָכֶם וְלַעֲבֹד בַּיְדֵיכֶם אַתֶּם, כִּי שְׁצָווָנוּ אֶתְכֶם,¹² לְמַעַן תַּתְּהִגָּר בְּאֶזְרָחָה עִם אֶלְהָה אֲשֶׁר בְּחוֹזֶק וְלִמְעָן לֹא יִחְסַר לְכֶם ذָּבֵר.

בֵּית הָאָדוֹן

אָחִי, אָנוּ רֹצִים שְׁיִעַלְמָם מִכֶּם מַה שְׁנוּגַע לִישְׁנֵי עַפְרָר, כִּי שְׁלָא תַּתְּעַצְּבוּ בְּאֶחָרים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם הַתְּקוֹהָ. ¹⁴ אָם אָמַנְנֶם מִאמְנִינִים

¹² 4: לְקַחַת אֲשָׁה – אָוֹ: לְשָׁלֹט בְּגּוֹפוֹ

אנו שיעשו מות וקס לתחיה, אך גם את הישנים, באמצעות ישוע, אלהים יביא יחד אתו.¹⁵ הנה זאת אנו אומרים לכם על-פי דבר האדון: אנחנו החיים אשר נשאיר עד בוא האדון לא נקדים את המתים,¹⁶ שפנ האדון עצמו ירד מן השמיים בקריאת השם של פרקדה, בקהל שר המלאכים ובשופר אלהים, והמתים השיכים למשיח יקומו ראשונה.¹⁷ אחריו כו' אנחנו הנשאים בחירות נלקח יחד אתם בעננים לפגש את האדון באוויר, וככה נהייה תמיד עם האדון.¹⁸ על כן עוזדו זה את זה בזברים האלה.

ה ועל-דבר העתים והזמנים, אחוי, אין צד לכתב לכם.² הרי אתם יודעים היטב שיום יהוה יבוא גגוב בלילה. ³ וכך אשר יאמרו הבריות: "שלום וטוחון!", אז יבוא עלייהם שבר פתאות, יציר לדה על אשה הרה, ולא יוכל להפליט. ⁴ אבל אתם, אחוי, איןכם בחשך באנו שיפתיעו אתכם היום גגוב. ⁵ אתם כלכם בני הארץ ובני היום. לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשכה. ⁶ לכן אל נא נישן באחרים, אלא נהייה ערומים ומפקחים. ⁷ הנו הישנים ישנים בלילה, והמשתקרים משתקרים בלילה. ⁸ אבל אנחנו, אשר בני היום אנחנו, נהייה נא מפקחים, נלבש את שריון האמונה והאהבה ונחכש כפובע את תקנות היושעה; ⁹ כי אלהים לא יעذנו לזעם, אלא לנחל ישועה על-ידי אדוןינו ישוע המשיח¹⁰ אשר מות בעדרנו למען נהייה יחד אותו, בין שענו ערומים בין שענו ישנים. ¹¹ על כן עוזדו זה את זה ובנו איש את אחיו, כי שאותם גם עושים.

הוראות אחרונות

¹² אנו מבקשים מכם, אחוי, להפир באנשיים העמלים בקרובכם, הפנהiggins אתכם באדון ומוכיחים אתכם. ¹³ הוקירו אותם ברוב אהבה בעבור עבודתם. הם בשלום איש עם רעהו. ¹⁴ אחוי, אנו מבקשים מכם: הוציאו את ההולכים בטול; עוזדו את הנכאים; תמכו בחלשים; הם סבלנים כלפיהם כל אדם. ¹⁵ הזהרו שלא יגמל איש לאיש רעה תחת רעה; בכל עת חתרו להיטיב איש עם רעהו

ונם עם כל אדם.¹⁶ שָׁמַחוּ תִּמְדִיד; ¹⁷ הִתְמִידוּ לְהַתְּפִילֵל; ¹⁸ הַזְּדוּ עַל כל דבר; כי זהו רצון אלהים לגביכם במושיח ישוע.¹⁹ אל תכבו את הרוחם;²⁰ אל תזלו לובגבות;²¹ בבחנו כל דבר והחזיקו בטוב.²² התרחקו מון הרע על כל צורתיו.
²³ קדש אתכם אלהי השלום קדשה שלמה ותשמר שלמות רוחכם ונפשכם ו גופכם, להיות בלי דמי בבואה אדונינו ישוע המשיח.²⁴ נאמן הוא הקורא אתכם, אשר גם יעשה זאת.
²⁵ אחוי, התפללו בעדרנו.²⁶ דרשו בשלום כל האחים בנשיקה קדושה.²⁷ אני משביע אתכם באדון, שתקרו האגרת הזאת באזני כל האחים.²⁸ חסד אדוננו ישוע המשיח עמכם.

אגרת שאול השניה אל התסלוניים

מאות שָׁאוֹל וּסְילָנוֹס וּטִימֹתִיאוֹס, אֶל קְהַלָּת הַתְּסָלוֹנִיקִים
אֲשֶׁר בְּאֱלֹהִים אָבִינוּ וּבְאָדוֹן יִשְׁוע הַמֶּשִׁיחַ:² חִסְדֵּנוּ וּשְׁלוֹם לְכֶם
מאות האֱלֹהִים אָבִינוּ וּבְאָדוֹן יִשְׁוע הַמֶּשִׁיחַ.
התגלות האדון ביום ההוא

³ אַחֲי, חִיבִּים אָנָחָנוּ לְהֻזֹּות עַלְיכֶם לְאֱלֹהִים בְּכָל עַת; וּרְאוֵי
הַדָּבָר, מִשּׁוּם שְׁאַמְנוֹתְכֶם גָּדְלָה בִּתְרָה שָׂאת וְאַהֲבַת אִישׁ אֶת
רַעַשוֹ מִתְגָּבֵרָת אֶצְלֵיכֶם. ⁴ לְפִיכָּךְ אָנָחָנוּ עַצְמָנוּ מִתְגָּאִים
בְּכֶם בְּקָהָלֹת אֱלֹהִים עַל אַמְנוֹתְכֶם וּסְבָלָנוֹתְכֶם בְּכָל הַרְדִּיפּוֹת
וְהַאֲרוֹת הַעוֹבָרוֹת עַלְיכֶם, ⁵ אֲשֶׁר אָוֹת הֵן לִמְשָׁפֹטוֹ הַצּוֹדֶק שֶׁל
אֱלֹהִים, שְׁתַמְצֵאוּ רְאוּיוֹם לְמַלְכֹות הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בַּעֲבוּרָה
אַתֶּם גַּם סּוּבְּלִים. ⁶ הָלָא מִן הַצּוֹדֶק הַזֶּה בְּעִינֵי אֱלֹהִים לְגַמֵּל צִדְחָה
לַרְזָקִיכֶם ⁷ וְלִתְתַּחַת לְכֶם, הַגְּרָדִיפּוֹם, רַוְחָה יִתְהַדֵּד עַמְּנָנוּ, פֶּאֲשֶׁר יִתְגָּלֵה
הָאָדוֹן יִשְׁוע מִן הַשּׁמִים עַם מְלָאֵיכִי עַזּוֹ ⁸ בָּאַשׁ לְהַבָּה, לְהַשִּׁיב
נְקָם לְאֱלֹהִים שָׁאִינָם יוֹדְעִים אֶת הָאֱלֹהִים וּלְאֱלֹהִים שָׁאִינָם נְשָׁמָיעִים
לְבַשּׂוֹרַת אָדוֹנוֹ יִשְׁוע. ⁹ הָלָלו יִטְלֹל עַלְיכֶם עַנְשׁ שֶׁל אָבוֹדוֹן עוֹלָם
מִלְפָנֵי הָאָדוֹן וּמִמֶּדֶר עַזּוֹ, ¹⁰ בְּשִׁיבוֹא בַּיּוֹם הַהוּא לְהַפְּכֵד בְּקְדוּשָׁיו
וְלְהִיוֹת נְעָרָץ בֵּין כָּל הַמְּאַמִּינִים; וְהִרְיָה אַתֶּם הַאַמְנוֹתָם לְעִדּוֹתָנוּ.
וּלְכָךְ אָנוּ גַּם מִתְפָּלִילִים בְּעַדְכֶם בְּכָל עַת, שָׁאֱלָהָנוּ יִעְשֶׂה אֶתְכֶם
רְאוּיוֹם לְקָרִיאָתוֹ, וּבְגִבּוֹרָתוֹ יִמְלָא כָּל שְׁאַיִלָּה טוֹבָה וּיִשְׁלַׁים כָּל
מִעְשָׂה אַמְוֹנה, ¹¹ לִמְעֵן יִכְבֹּד שֵׁם אָדוֹנוֹ יִשְׁוע בְּכֶם וְאַתֶּם תִּכְבֹּדוּ
בָּו, בְּפִי חִסְדֵּךְ אֱלֹהִינוּ וּבְאָדוֹן יִשְׁוע הַמֶּשִׁיחַ.

התגלות איש הרשות

ב' אשר לבוא אָדוֹנָנוּ יְשׁוּעַ הַמֶּשִׁיחַ וְאַסְיַפְתָּנוּ אֲלֵינוּ, אָנוּ מַבְקָשִׁים מִכֶּם, אֲחֵינוּ² אֶל תִּמְהַרְוּ לְאַבֵּד אֶת עַשְׂתוֹנוֹתֶיכֶם וְאֶל תִּבְהַלֵּוּ, לֹא בְגַלְלָיו אִיזוֹ הַתְּבֻטָּאות שֶׁל רֹוח, לֹא בְגַלְלָו אֵיזָה דִּבּוֹר, וְלֹא בְגַלְלָו אִיזָה אָגָּרָת אֲשֶׁר פְּבִיכֶל נִשְׁלַחָה מַאֲתָנוּ – בְּאֵלָו הָגַע יְוָם יְהוָה.³ אֶל יְטַעַת אֶתְכֶם אִישׁ בְּאֵיזָה אָפָן שֶׁהוּא, שְׁבוֹן לֹא יִגְעַץ אֶם לֹא תִּהְיֶה בְּרִאשׁוֹנָה הַעֲזִיבָה וַיַּתְגַּלֵּה אִישׁ הַרְשָׁעָה, בְּנָהָבְדוֹן,⁴ הַמִּתְקֹומָם וּמִרְומָם עַצְמוֹ עַל כָּל הַגְּנָךְ אֱלֹהָה אוֹ קְדָשָׁן, עַד כִּי יִשְׁבֶּן בְּהַיכֵּל הָאֱלֹהִים בְּחַצְחִירָוּ עַל עַצְמוֹ שֶׁהוּא אֱלֹהִים.⁵ הַאָם אַיִלְכָם זֹכָרים כִּי עוֹד בְּהִזְוִתְךָ אַצְלָכֶם אָמְרָתִי לְכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֱלָהָה?⁶ אַתָּם יוֹדָעים מָה מַעֲבֵב אֶתְכֶם כִּי שִׁיתְגַּלֵּה בְּעַתּוֹ? ⁷ הַנּוּ סֹוד הַרְשָׁעָה בָּרְבָּר פּוּעַל; רַק שִׁפְעַת הַמַּעֲבֵב נִמְצָא עַד שִׁיאָצָא,⁸ וְנֹאָז יִתְגַּלֵּה הַרְשָׁעָה אֲשֶׁר הָאָדוֹן יִמְתַּחַת אֶתְכֶם בְּרוּחָם פּוּ וַיַּכְלִילֵיכֶם בְּהַחְזָעָת בּוֹאָו –⁹ אֶת הַרְשָׁעָה אֲשֶׁר בְּיַאֲתָה הָיָה בְּהַתְּאִם לְפָעַלְתְּ הַשְּׁטוֹן, מְלֹוה בְּכָל גִּבְוָרָה, בְּאוֹתָות וּבְמִופְתִּי שָׁקָר¹⁰ וּבְכָל תְּרִמִּית רְשָׁעָה הַמִּיעָדִים לְבִנֵּי הָאָבוֹן, וְזֹאת מִפְנֵי שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת אֱמָתַת הָאֱלֹהָה אֲשֶׁר יִכְלְוּ לְהַשְׁעָה בָּה;¹¹ עַל כָּן אֱלֹהִים שׂוֹלֵחַ לָהֶם מְדוּחִים לְהַטְעוֹתָם לְהַאמְין לְשָׁקָר,¹² לִמְעֵן יִדְוֹנוּ כֵּל אֲשֶׁר לֹא הָאִמְנִינוּ לְאֶמֶת אֶלָּא חִפְצָוּ בְּעַולָּה.

נחמת המאמינים

¹³ חִיבִּים אָנוּ לְהַזּוֹת לְאֱלֹהִים עַלְיכֶם בְּכָל עַת, אֲחֵינוּ אֲהַזְבֵּי הָאָדוֹן, כִּי מִרְאָשִׁית בָּחר בְּכֶם אֱלֹהִים לְיִשְׁוֹעָה בְּקָדוֹשׁ¹⁴ עַל-יְדֵי הָרוּחַ וּבְאִמּוֹנָה בְּאֶמֶת; ¹⁵ יִבְאַמְצָאוּת בְּשׂוֹרְתָנוּ אֶף קָרָא אֶתְכֶם לְנַחַלה בְּתִפְאָרָתוֹ שֶׁל אָדוֹנָנוּ יְשׁוּעַ הַמֶּשִׁיחַ. ¹⁵ לְפִיכָה, אֲחֵי, עַמְדוּ עַמִּיקָה אִתְּנָה וְהַחֲזִיקוּ בְּפָסּוֹרָות שְׁלֹמְדָתָם הַנּוּ עַל-יְדֵי דָּבָרִים שְׁאָמְרָנוּ וְהַנְּהָרָת שְׁכַתְבָּנוּ.¹⁶ וְהַוָּא, אָדוֹנָנוּ יְשׁוּעַ הַמֶּשִׁיחַ, וְאֱלֹהִים אָבִינוּ, אֲשֶׁר אֶחָב אֶתְכֶנוּ וּבְחִסְדָוּ נִתְןָנוּ לָנוּ נִחְמָת

¹³ ב' 13: בְּקָדוֹשׁ... אָו: בְּקָדוֹשׁ הַרוּחַ וּבְאִמּוֹנָת הַמְּאַמָּת.

עוֹלָם וִתְקֻוָּה טוֹבָה,¹⁷ הוּא יַנְחֵם אֶת לִבְכֶם וַיְכֹונֵן אֶתְכֶם בְּכָל דָבָר אוֹ מַעֲשָׂה טוֹב.

סֹוף דָבָר, אֲחֵי, הַתְּפִלָּנוּ בַעֲדָנוּ שֶׁדָבָר הָאָדוֹן יוֹפֵץ מַהְרָה וַיַּכְבַּד, כְּמוֹ אֲצְלָכֶם,² וַיָּנָגַל מְאֹנְשִׁים רְעִים וּרְשָׁעִים, שְׁהָרִיר לֹא לְכָל בְּנֵי אָדָם הָאָמֹנוֹת.³ אֲבָל נָאָמַנוּ הָאָדוֹן וּוְהוּא יַחַזֵּק אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַר אֶתְכֶם מִן הַרְעָה.⁴ אָנָחָנוּ בָטוּחוֹת בָּאָדוֹן בְּנוּגָע אֲלֵיכֶם, שָׁאָתָם עֹשִׂים וְאָרֶךְ תָּזִיף לְעַשּׂוֹת אֶת מָה שָׁצְאוּנוּ.⁵ יַכְונֵן הָאָדוֹן אֶת לִבְכֶם לְאַהֲבת אֱלֹהִים וְלִסְבְּלָנוּת הַמְשִׁיחָה.

החוּבה לעובוד

⁶ אָנוּ מִצּוּים אֶתְכֶם, אֲחִים, בְּשָׁם הָאָדוֹן יִשּׁוע הַמְשִׁיחָה, לְהַבְּדֵל מִפְּלָא אֲחֵי שְׁחוֹלָה בֶּטֶל וְאַינָנוּ מִתְנַהָג לְפִי הַמְסֻרוֹת שְׁקַבְּלָתָם מְאֹתָנוּ.⁷ הָרִי אַתָּם יוֹדְعִים שְׁפָנוּ הַרְאֹוי לְהַתְּנַהָג בְּמַנוֹנוּ, שְׁפָנוּ לֹא הַזְּלִיכִי בֶּטֶל הַיְינוּ בְתַזְכָּכָם.⁸ גַם לֹא אָכְלָנוּ לְחַם חַנְסָמִידִי אִישׁ, אֶלָּא בְעַמְל וַיְגַע עֲבָדָנוּ יוֹמָם וְלִילָה כִּדי שְׁלָא נָהִיה לְמַשָּׁא עַל אִישׁ מַכְסָ; ⁹ לֹא שְׁאַיִן לָנוּ זִכּוֹת לְכָה, אֶלָּא כִּדי שָׁאָחָנוּ נָהִיה לְכָם לְמוֹפֵת וְתִתְּנַהָג בְּמַנוֹנוּ.¹⁰ הַן גַם פָאַשֵר הַיְינוּ אֲצְלָכֶם, זוֹאת שְׁיִש הַזְּלִיכִי בֶּטֶל בְּגִינִיכֶם שְׁאַיִן עֲוֹדָדִים כָּלֶל, אֶלָּא מִתְעַסְּקִים בְּהַבְּלִים.¹¹ אָנָחָנוּ מִצּוּים עַל אַוְתָם הָאָנְשִׁים וְדוֹרְשִׁים מִהָם בְּשָׁם הָאָדוֹן יִשּׁוע הַמְשִׁיחָה, שְׁיַעֲבְדוּ בְנַחַת וַיְאַכְלוּ אֶת לְחַם שְׁלָהָם.

¹² וְאַתָּם, אֲחֵי, אֶל יְרֻפוּ יְדֵיכֶם בְעַשְׂית הַטוֹב.¹³ אֶם מִשְׁהָהוּ לֹא יָצַית לְדָבָרִים שְׁכַתְבָנוּ בְאַגְרָת, צִינוּ לָכֶם אֶת הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל תַּתְעַרְבוּ עָמוֹ, לְמַעַן יִבּוֹשׁ.¹⁴ אֲבָל אֶל תַּחֲשִׁבְהוּ לְאוֹיב, אֶל הַוְכִיחּוּ אָתוֹתָו כָּאֵחֶזֶק.

¹⁵ וְאָדוֹן הַשְׁלָום יִתְןֵן לְכֶם אֶת הַשְׁלָום, תִּמְדֵד וּבְכָל מִקּוֹם. הָאָדוֹן עַם בְּכָלְכֶם.¹⁶ פְּרִיַּתְהָרֶשׁ שְׁלָום בְּמוֹ בְּתֵב יְדֵי, אַנְיָן שָׁאָול. זֶהוּ הַסִּימָן בְּכָל אֲגֹרוֹתִי; כֵּה אַנְיָן כּוֹתֵב.¹⁷ חִסְד אָדוֹנָנוּ יִשּׁוע הַמְשִׁיחָה עִם כָּלְכֶם.

אגרת שאול הראשונה אל טימוטיאוס

מאת שאול, שליח המשיח ישוע על-פי מצות האלים מושיענו והמשיח ישוע תקוננו,² אל טימוטיאוס בני האמתי באמונה: חסד וرحמים ושלום מאת אללים אבינו והמשיח ישוע אדוןנו.

הזהרה על תורה אחרת

כאמור הילכתי למקודוניה בקשתי ממך להשair באפסוס ולצאות על פמה אנשיים שלא ירו תורה אחרת,⁴ ולא יתנו לכם לאגדות ולספרורים אוין זאת על תולדות הדורות, דברים הנוגנים למקום לחוטאים וכוכחים יותר מאשר לתקנית אללים שישודה באמונה.⁵ תכליתה של המצווה הזאת היא האהבה הנובעת מלב טהור, מփצוף ישר ומאמונה אמתית.⁶ יש שפטו מזה ונפנו לדבורי הבל; רצונם להיות מורי תורה, אך אין הם מבינים לא את מה שהם אומרים ולא את מה שהם טוענים בתקף.

אנחנו יודעים שהتورה טובת אם חיים בה לפני חקיקה.⁹ זאת יודעים אנו, שחק אינו נקבע בשבייל אדם צדיק, אלא מכון הוא למפקרים ולסוררים, לרשעים ולחטאים, לטמאים ועושי תועבה, לרו Zachari אב ואם ולמרוחחים,¹⁰ לזונים ולשוכבי זכר, לחוטפי אדם ושקרנים ונשבעים לשקר, לכל מה שנוגד את התורה הבריאה;¹¹ אשר על-פי בשורת הקבود של אללים המברך, היא הבשורה שהפקדה בידי.

הכרת טוביה על רחמי אליהם

¹² אני מפיר טוביה לנוטן כי כה, למשיח יושע אדונינו, כי חשבני נאמנו ומנהו אומי לשרתו,¹³ אף שקדם לנו התיי מגדי, רודף, ומבזה. אבל רחמתך מפנוי שביהותך חסר אמונה פעלת בלי דעת,¹⁴ וחסדך אדוננו שפוע עלי יחד עם אמונה ואבהה אשר במשיח יושע.¹⁵ מהימן הדבר וראו להסכמה מלאה, שהמשיח יושע בא אל העולם להושיע חוטאים אשר אני הגדול בהם.¹⁶ ואולם משומך רחמתיך, כדי شبיכי בראשונה יראה יושע המשיח את כל ארך רוחך, בモפת לעתידים להאמין בו לשם חי עולם. יולמך העולמים, הקים לאין קץ והבלתי נראה, אשר הוא לבדו האלים, לו הבהיר והתפארת לעולמי עולמים. Amen.

¹⁸ את המזוהה זאת אני מוסר לך, טימוטיאוס בני, על-פי נבואות מן הערך הנוגעות אליה, כדי שתלחם בעוזרנו את המלחמה הטובה,¹⁹ מתחך אמונה ומצפון ישר. יש שהשליכו מעיליהם את אלה ונשברה ספינת אמונתכם;²⁰ ומהם הימנאים ואלכסנדר אשר מסרתי אותם לשטון למעו יחנוו שלא לידך.

הוראות בנוגע לתפילה ולהתנהגו

ב קדם כל אני מבקש מקם לשאת תחנות ותפלות ובקשות והזיות בוגדים بعد כל בני אדם,²بعد מלכים וכל ראשי השולטון, למען נחיה חי שלוחה והשקט במלאה חסידות ודרך ארץ.³ טוב הדבר זהה ורצוי בעני אליהם מושיענו,⁴ החפץ שכל בני אדם יושעו ויגיעו להכתרת האמת.⁵ הן אחד האלים, ואחד הקמה בין אללים לבני אדם – האדם המשיח יושע,⁶ אשר נתן את עצמו כפר بعد הפל. זאת העדות בעתויה,⁷ אשר אני נתמנית לה לכרז ולשליח – אמת אני מדבר, אינני מושקר – למורה אמונה ואמת לגויים.

⁸ רצוני שהאנשיים יתפללו בכל מקום בנסיבות ידים טהורות, ולא בעס ובלא מחלוקת.⁹ כמו כן תעטינה הנשים תלבשת הולמת,

בצניעות ובאפק; לא בהתגננות שער, לא בזחבות ופנינים, ולא במלבושים יקרים,¹⁰ אלא במה שיאחה לנשים המצחירות על יראת שמים – במעשים טובים.¹¹ האשה תלמוד בדומיה, בהכנעה שלמה.¹² איגני מרצה לאשה ללמד, אף לא להשתרר על האיש, אלא להשאר בדומיה;¹³ כי אדם נוצר ראשונה ואחריו צורה.¹⁴ אדם לא נפתח, אלא האשה שמעה ל蠃ול המפתח ובהא לידי עברה.¹⁵ אבל היא תושע בלבדתת ילדים, אם תעמד באמונה, באהבה, בקדשה ובצניעות.

מנהיגים וশמשים בקהילה

מהימן הדבר: איש השואף להיות מנהיג בקהילה, הראהו משותוק לעובדה נעלמה.² לנו המנהיג צריך להיות איש שאין בו דפי, בעל אשה אחת, איש מפקח, מאפק, מተנהג בדרה ארץ, מכנים אורחים, יודע ללמד;³ לא מתרמבר לוין, לא בעל אגרוף אלא אדם הנוהג בסובלנות, לא נמהר לרביב ולא רודף כסף;⁴ אדם שמנוהג היטב את ביתו שלו ובניו נשמעים לו במלוא דרכ ארץ.⁵ הרי אם לא ידע איש לנחל את ביתו שלו, כיצד יוכל לדאג לקהלה אלהים?⁶ ואל היא צער באמונה, פון יתירר ויפל בדין השטן.⁷ הוא צריך גם לשם טוב בפי אלה שבחוץ, כדי שלא יהיה לחרפה ולא יפל בפח השטן.

⁸ וכן גם השמשים צריכים להיות אנשים רציניים; לא הפקידנים בדבורים, לא מתרמברים לוין ולא רודפי בצע, אלא אנשים המחזיקים את סוד האמונה במצפון טהור.¹⁰ הללו יבחן תחלה; אחרי שיפאציא שאין בהם דפי ישרתנו בשמשים.¹¹ כמו כן הנשים; עליהן להיות רציניות, נמנעות מלשון הרע, מפקחות, נאמנות בכל דבר.¹² השמש יהיה בעל אשה אחת, אדם שמנוהג היטב את בניו ואת ביתו.¹³ המטיבים לשרת מושגים לעצם מעמד טוב ובוחן רב באמונה במשיח יושוע.

סוד החסידות

¹⁴ אני כותב לך את הדברים האלה בתקופה לבוא אליך במחירה.
¹⁵ אבל אם אתה ממה, הנה תדע כיצד להתנהג בבית אללים,
 אשר הוא קהילת אללים חיים, עמוד האמת ויסודה.¹⁶ אכן גודל

סוד החסידות:

התגללה בברוש,
 הצדק ברוחם, נראה למלאכים,
 הגד בגוים, האמיןנו בו בעולם,
 העלה למורום בכבוד.

סתיה מן האמונה

הروم אומרת בפירוש, שברבבות הימים יסתו אנשים מן האמונה
 ונפנו לרוחות מטעות ולתורות של שדים,² באמציאות מטיפי
 כזב מתחסדים אשר מצפוןם שליהם קהה בחושים שקהו בברזל
 מלון.³ היללו יאקרו לשאת אשה ויטילו אسور על מני מأكل
 אשר בראם אללים למן יأكلום בתזה המאמינים ויזעדי
 האמת.⁴ הן כל מה שברא אללים טוב הוא, ואין לפסל דבר אם
 אוכלים אותן בברכה,⁵ שכן הוא מقدس בבר אללים ובתפלת.

משרת טוב של המשיח ישוע

אם תזה את הדברים האלה לאחים, תראה משרת טוב למשיח
 ישוע, משרת הנזון מדברי האמונה ומהתורה הטובה שדקפת
 בה. אולם התרחק מאנגדות טפלות ונפסדות. אמן את עצמה
 לחסידות,⁶ שחררי התאמנות הגופנית מועילה במדה מועטה,
 אבל החסידות מועילה בכל ובה הבטחה לחיים שבחיה ולחיים
 שלעתה לבודא.⁷ מהימן הדבר זהה וראוי להסכמה מלאה –
¹⁰ ואמנם לשם זה אנחנו عملים ונאבקים – שתקונתו היא
 באלהים חיים אשר הוא המושיע של כל בני אדם, ביחוד של
 המאמינים.

¹¹ את הדברים האלה תצעה ותלמד.¹² אל יבוא לך איש בshell צעירותך. ואולם היה מופת לאמינים, בדבור, בטהנותם, באהבה, באמונה ובטהרה.¹³ שקד על קריאה בצדור של כתבי הקודש, על ההפחה ועל החזרה – עד שאבואו.¹⁴ אל תזניהם את המתקנה אשר בה, שננתנה לך על־פי נבואה בסמיכת ידיהם של זקני הקהלה.¹⁵ שים לבך אל הדברים האלה, התמד בהם, למען תראה התקדמותך לפכ.¹⁶ השגח על עצמה ושית לבך להזראה. התמד בזה, כי בעשיותך בן תושיע גם את עצמה וגם את השומעים אליך.

חשיבותם של המאמינים

ה אל תגער בזקנו, כי אם הפצר בו כבון הפונה לאביו. פנה אל הצעירים כאלו אחיהם,¹ אל הזקנים כאלו אמהות, ואל הצעירות כאלו אחיות – במלוא הטהרה.² כביד את האלמנות אשר הן אוכנו אלמנות.³ ואמ לאלמנה יש בניים או בני בנים, עליהםם קדם כל ללמד לעשوت חסד עם ביטם הם ולהשב גמול להורייהם, כי בו רצוי לפניהם אלהים.⁴ הראה שהיא אוכנו אלמנה ונשארה לבדה, מיחלת לאלים וממתידה בתהנות ותפלות יום וليل.⁵ אך זו שלבה לטענות, הריחי בבחינת מתה בחיה.⁶ את הדברים האלה תצעה, כדי שלא ימצא בהן דפי.⁷ זומי שיאינו דואג לקרובינו, ביחוד לבני ביתו, כפר באמונה והוא גרווע ממי שאינו מאמין.⁸ אלמנה לא תרשם אלא אם מלאו לה שנים שנייה והיתה נשואה לאיש אחד,⁹ ולזכותה עדות על מעשים טובים – שגדלה בניים, הכנסה אורחים, רוחצה את רגלי הקדושים, היתה לسعد לסובלים והתמסרה לכל מעשה טוב.¹⁰ אל תקבל אלמנות צעירות, כי כאמור היצר שלהן נזטה מעם המשיח הן רוצות להנשא,¹¹ ונחרץ עלייהן משפט מפני שהפכו את הבטחתן הרואשונה.¹² נסף על זה הן מושעות מבית לבית ומתרגולות להיות בטលניות; ולא בטלניות בלבד, אלא גם רכלניות ומתחערבות בעניינים לא להן

ומדברות דברים שאין צריך להזכירם.¹⁴ לכן רצוני שהאלמנות הצעירות תונשאנה, תלדנה ילדים, תונלה את הבית ולא תתנה ביד המתנגד שום תואנה לקטרג,¹⁵ כי יש מהו שכבר סרו אחריו השטן.¹⁶ אם לאמינו או לאמינה יש אלמנות במשפחתם, ייעזרו להו; אל תהיננה למשא על הקהלה; פה תוכל הקהלה לעוזר לאלמנות הרשותות.

¹⁷ הזקנים הימייבים לנויל ראויים למשינה בבוד, בעקבות העמלים בהטפת הדבר ובהזאה.¹⁸ הוא הכתוב אומר: "לא תחסם שור בדישו", וגם "הפועל ראווי לשכו".¹⁹ אל תקבל דבר קטרג על זkan, בלתי אם על-פי שנים או שלושה עדים.²⁰ את החוטאים תוכיח לעיני כל, למעון תהיה יראה גם בלב האחרים.²¹ הנהני מעיד בה לפניהם אלהים והמשיח ישוע ולפניהם הפללאכים הבוחרים, שתקפיד לקים את הדברים האלה בלי לחוץ משפט מראש, ואל תעשה דבר במשוא פנים.²² אל תמהר לסמך ידים על איש, ואל תהא שטרך לחטא אחרים. השמר להיות טהור.²³ אל תוסף לשთות רק מים, כי אם שתה קצת יין בגל קבטה ומחלותיך התרכפות.

²⁴ ישبني אדם שחתאיהם גלוים עוד לפניהם המשפט, אך יש שחתאיהם מתבררים אחריו כו.²⁵ פה גלוים גם המעשים הטובים; ואלה שאינם גלוים לא יוכלו להחבא.

כל הנמצאים פחת על העבדות יחושו נא את אדוניהם ראויים למילוא לבוד, למעון לא יגדף שם אלהים ולא תגדך תורתנו.² ואלה אשר אדוניהם מאמינים, אל יקלו ראש בוגדים בשל היוטם אחיהם לאמונה; אדרבא, יעבדו נא אתם משום שהנזהנים משרוטם הטוב מאמינים הם ואהובים.

ח' חסידות

את הדברים האלה תלמד ותדגיש.³ איש המורה תורה אחרת ואינו מסכים לדבריו הבראים של אדוננו ישוע המשיח ולתורה אשר בהתאם לחסידות,⁴ איזה גאות העבירה אותו על דעתו ואינו מבין דבר, והוא בעל נטיה חולנית לחקירות וכוחם המביאים לידי קנאה, ריב, גופים, חשדות מרושים,⁵ ולידי התנצרויות של אנשים אשר שכלם התנוון והאמת נעדרת מהם, שבעיניהם מי' חסידות פרושם להרווית רוח.⁶ ואננים מי' חסידות המלויים הסתפקות עצמית רוח גדול הם; "שהרי מואמה לא הבנו עמו לעולם וידעו שלא נוכל להוציא ממנה מואה."⁸ וכן אשר יש לנו מזון ובגדים, נסתפק נא בהם.⁹ אבל השוואפם להתעשר ולפדים בנסيون ובמלכחת וברוב תאונות אויליות ומזיקות, הפורידות את האדם אליו הרים ואבדון.¹⁰ הלא שרש כל הרעות הוא אהבת הכספי, ויש להויטים אחרים ששלטו מן האמונה וגרמו לעצם מכאבים רבים.

המאבק הטוב

¹¹ אבל אתה, איש האלהים, ברוח לך מלאה. רדף צדק, חסידות, אמונה, אהבה, סבלנות וענווה.¹² האbak המאבק הטוב למען האמונה. אחז בחמי עולם אשר נקראת אליהם ואשר הצהרת עליהם את ההודאה היפה במעמד עדים ובניים.¹³ לנגד עיני אליהם מהchia את הכל ונתקד עיני המשיח ישוע, אשר העיד לפני פונטיוס פילוטוס בהודאות היפה, הנני מצוה עליו¹⁴ לשמר את המצויה בטוהר ובלא דפי עד הופעת אדוננו ישוע המשיח,¹⁵ אשר בעתותי יראה אותה המבירה, קרבון היחיד, מלך המלכים ואדון האדונים;¹⁶ לו לבוד האלמנות והוא שוכן אור נשגב מקרוב אליו; אדם לא ראהו ולא פגש י יכול לראותו. לו הקבוד והגבורה לעולמים. אמן.

¹⁷ אַת עֲשֵׂיר הָעוֹלָם הַזֶּה צִוָּה שֶׁלֹּא יְרוּם לִבְבָם וְלֹא יִבְטַחו בְּעָשָׂר שְׁאַיִן בּו בְּטַחּוֹן, אֶלָּא בְּאֱלֹהִים הַמְּעֻנִיק לָנוּ אֵת הַכָּל בְּשֶׁפֶע לְהַנְּאַתָּנוּ. ¹⁸ אָמַר לָהֶם לְעֵשֹׂות אֶת הַטּוֹב, לְהַעֲשֵׂר בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים, לְהִיוֹת נְכֻנוּמִים לְתִתְתַּת, לְהִיוֹת נְדִיבִים, ¹⁹ לְאַצְר לְעַצְמָם אֹצֶר טוֹב לְעַתִּיד, כִּי שִׁישְׁגָו אֶת הַחַיִים הָאִמְתִּים.

²⁰ טִימּוֹתִיאוֹס, שְׁמַר אֶת הַפְּקָדוֹן! סֹור מִדְבָּרוּם תִּפְלִים וְחַסְרִי קָדְשָׁה, וּמִטְעָנוֹת וּפְרָכוֹת שֶׁל מָה שָׁבְכָזֶב מִכְנָה "דָעַת". ²¹ יִשְׁשַׁתִּימְרוּ בָה וְסַטוּ מִן הַאֱמוֹנָה. הַחַסְד עַמְכֶם. אָמֵן.

אגרת שאול השניה אל טימוטיאוס

מאת שאול, שליח המשיח ישוע ברצון אליהם ובהתקיים
א להבטחת החיים אשר במשיח ישוע,² אל טימוטיאוס בני
האהוב: חסיד ורוחמים ושלום מאת אליהם האב והמשיח ישוע
אדוננו.

namnot lebshora

³ אני מודה לאלהים אשר בעקבות אבותי אני עובד אותו במצפון
טהור, ואני חידל לזכור אותך בתפלותי יום וليلתך.⁴ זכורות לי
דמעותיך ואני נבקש לך את מענו אולם שמחה.⁵ זכר אני את
אמונתך הפנה, אמונה ששכר תחולת בלואיס סבתה וב아버지ה
אםמה, ובתוחני שהיא שוכנת גם בה.⁶ על כן אני מזקירה לעזירך את
מתנה אלהים אשר העניקה לך בסימכתך.⁷ הנה האלים לא נתנו
לנו רוח של פחד, אלא רוח של גבורה ואהבה ויישוב הדעת.⁸ לכן
אל תבוש לא בעדות אדונינו ולא בי, אסרו, אלא סבל את
חbill הبشرה כפי כח האלים⁹ המושיע אותנו וקורא אותנו
בקראיה קדושה, לא לפמי מעשינו, כי אם לפמי תכניתו ולפי חסדו
הנתון לנו במשיח ישוע מלפני עתות עולם.¹⁰ אבל בעת נגלה
חסדו בהופעתמושיענו המשיח ישוע, המבטיל את המות ומוציא
לאור את החיים והאל-כליון על-ידי הבשרה.¹¹ בשורה זאת –
אני נתמגתי לה לכרז ושליח ומורה,¹² ובverbora אני סובל גם
את הדברים האלה. אך ואני בוש, כי יודע אני بما האמנתי

ובטוח אני שהוא יכול לשמר את פקדוני ליום ההוא.¹³ החזק במתכנת הדברים הבראים אשר שמעת מני, באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע.¹⁴ שמר את הפקדון הטוב בעוזרת רוח הקדש השוכנת בנו.

¹⁵ זאת אתה יודע, שיעבו אותך כל אלה אשר באסיה ובכללים פיגלאס והרמווגניס. ¹⁶ יופיע האדון רחמים על בית אוניסיפורוס, כי פעמים רבות עוזיד את נפשי ולא בוש בכתבי. ¹⁷ אדרבא, בהיותו ברומא שקד לחפשני עד כי מצאני. ¹⁸ יtan לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההוא. אתה יודע היטב עד כמה הרבה לשירות באפסוס.

חיל טוב של המשיח ישוע

ב ואתה, בני, התחזק בחסד אשר במשיח ישוע.² ודברים ששמעת מני במעמד עצים ובבים, הפקד אותם בידי אנשים נאמנים המכשרים ללמד גם אנשים אחרים. ³ השתחף בסבל בחריל טוב של המשיח ישוע.⁴ איש המשרת באבא לא يتערב בעסקי החיים, וזה קדי להשביע את רצון מפקדו.⁵ וגם המשתחף בתחרות לא יכתר אם לא יתרחלה לפניו הפללים.⁶ האCKER הعمل, מנו הדין שיחיה ראשון לקחת חלק מנו הפרי.⁷ שים לבך למה שאני אומר, זה האדון יtan לך בינה בפל.

⁸ זכר את ישוע המשיח שנעור מן המתים, אשר הוא מזרע דוד בדור בשורתני,⁹ היא הבשורה שבבעורה אני סובל רעות עד כדי שבתי בכתבים בעיטה עול. אולם דבר האלים איןנו בכתבים.¹⁰ על כן אני סובל הכל למען הנוצרים, כדי שגם הם ישינו תשועה במשיח ישוע עם כבוד עולם. ¹¹ מהימן הדבר:

אם מתנו אותו, גם נחייה אותו;

¹² אם נחזק מעתה, גם נמלח אותו;

אם נתקחש, גם הוא יתקחש לנו;

¹³ אם איןנו נאמנים, הוא נשאר נאמן,

כִּי לֹא יוּכֶל לְהַתְּפִיחַ לְעֵצָמוֹ.

פועל נאמן לפני האלים

¹⁴ הזכיר להם את הדברים האלה והזהר אותם לפני האלים, שלא יתונכו על דברים שאין בהם מועיל ואיןם אלא הורסים את השומעים. ¹⁵ היה שקד להתייצב נאמנו לפני אללים – פועל לא יבוש, המחלק נכונה את דבר האמת. ¹⁶ רחק מדברים תפלים ומוסר קדשה, כי בעליך יוסיפו רשות על רשות, ¹⁷ ודברים ברקב יאכל; עמם נמנים הימנאים ופיליטוס ¹⁸ אשר תעו מזו האמת, באמרם כי תחית המתים כבר היה, והם ממוטעים אמונה בפה אנשיים. ¹⁹ אבל היסוד חזק שהנחי אללים עוזם איתן ויש לו החותם זהה: "וַיַּדַּע יְהוָה אֲשֶׁר לֹו", וגם "יסור מעול כל הקורא בשם יהוה". ²⁰ הנה בבית גדור לא רק כל זhab וכסף, אלא גם כל עז וחрас, ומכם בפה לכבוד ובפה לקלון. ²¹ לפיכך אם איש יטהר את עצמו מלאה יהיה כל לכבוד, מקדש ומועל לבעל הבית ומוכן לכל מעשה טוב. ²² ברוח לך מתאות הנערומים ורדף צדק, אמונה, אהבה ושלום, עם כל הקוראים אל יהוה בלב טהור. ²³ רחיק משאלות אויליות ונבערות; אתה יודע שהן גורמות מריבות. ²⁴ ועבד האדון מון הידן שלא יריב, אלא יהה נח לפל, מקשר למד, סבלו, ²⁵ וモכך בענוה את המתנגדים; אולי יתנו לךם האלים לחזור בתשובה כדי שיכירו את האמת ²⁶ ויתפכו ויצאו ממלכת השטן אשר לךם ברצונו.

zmanim kashim

וזאת דעתך: באחרית הימים יבואו זמנים קשים, ² כי יהיו האנשים אוחבי עצם, אוחבי כסף, גאותנים, שחצאים, מגדים, מקרים את פי הורייהם, כפווי טובה, מסרי קדשה, ³ קשוחים לב, בלתי מתרצים, מלשינים, הוללים, אכזרים, שונאי טוב, ⁴ בוגדים, פוחזים, יהירים, אוחבים תענוגות יותר מאשר משליהם

אוחבם את אללים,⁵ לכאורה בעלי יראת שמים, אך כופרים בתקפה. התרחק מалаה.⁶ הן מקרובם באים האנשים אשר מתגנבים לבטים ולזכדים נשים כסילות, עמוסות חטאיהם ונגעות בכל מיני פאות,⁷ הלומודות תמיד ואף פעם אין יכולות להגיע לכלל ידיעת האמת.⁸ וקדקה שיווחה ומمراה התגנוו למשה, וכן גם מתגנדים לאמת, אנשים אשר שכלם מעותם והם מזקירים באמונה.⁹ אבל לא יצליחו עוד, כי אולפתם תגלחה לפל, כמו שארע גם לאנשים הקם.

התמדה באמת

¹⁰ אך אתה הילכת בעקבותי בהזראה, בהתנהגות, בתכליות באמונה, באך הרוח, באחבה, בשבלנות,¹¹ ברדייפות ובשביל שבאו עלי באנטיקיה, באיקוניו ובליטטריה, ואילו רדייפות סבלתי! ומכלו האילני האדון.¹² ואמנם כל הרוצים לחיות חי חסידות במישיח ישוע, ירדפו.¹³ אך אנשים רעים ומדיחים יגבירו רעתם, יתעו ויתעו.¹⁴ אבל אתה עמד בדברים אשר למדת ואשר מצאתם נוכנים, שהרי יודעת אתה ממי למדת¹⁵ ומגעוריך אתה יודע את כתבי הקדש היכולים להזכיר לשועה על-ידי האמונה במישיח ישוע.¹⁶ כל הכתב נכתב ברוח אללים, ומוועיל הוא להזראה, לתוכחה, לתקון, לחונך במעהלי צדק,¹⁷ ולמען יהיה איש האלים משלם, ומקשרו לכל מעשה טוב.

¶ אני מעד בה לפני אללים ולפניהם במישיח ישוע העתיד לשפט את החיים ואת המתים בהזעתו ובמלכותו:² הכרז את הדבר, הtmpid בעתו ושלא בעתו, הוכחת, גער, הפצר, זואת בכל ארך רום ועל-ידי ההזראה.³ הן יבוא הזמן שלא יסכלו את הלהקה הבריא, אלא יאסקפו להם מורים לפי מאוייהם לשם שעשו עזנים,⁴ ומן האמת יטו אזהירות לפנות אל האגדות.⁵ אבל אתה עמד על המושר בכל דבר, סבל הרעות, עשה את מלאכת המبشر, וملא את שרותך.

⁶ אָנִי עַצְמִי כִּכְרֵר מִשֶּׁךְ כְּנֶסֶךְ וַעֲתָה פָּטִירְתִּי הַגְּיֻעָה. ⁷ אֶת הַמְּלֹחָמָה הַטוֹּבָה נְלַחְמָתִי, אֶת הַמְּרוֹזָן הַשְּׁלִמָּתִי, אֶת הַאֱמֹנוֹנָה שְׁמֹרָתִי. ⁸ מְעַתָּה שְׁמוֹנָה לִי עַטְרוֹת הַצְּדָקָה אֲשֶׁר הָאָדוֹן, הַשׁוֹפֵט הַצְּדִיק. יִתְּנוּ לִי בַּיּוֹם הַהוּא; וְלֹא רַק לִי בַּלְבָד, אֲלֹא גַם לְכָל אָוֹבָבִי הַזָּפוּעָתוֹ.

בקשות אישיות

⁹ חֹשֶׁה לְבוֹא אֵלִי עַד מִהְרָה, ¹⁰ כִּי דִימְסָעֵצְבִּינִי בְּגַלְלָ אַהֲבָתוֹ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַלְךָ לוֹ לְתַסְלוֹנִיקִי; קְרִיסְקִיס הַלָּה לְגַלְטִיחָה וְטִיטָּס דְּלָמְדָעָה. ¹¹ רַק לְוַסֵּס לְבָדוֹ אָתֵי. קַח אֶת מְרֻקּוֹס וְהַבִּיאָהוּ אַתָּה, כִּי הוּא מֹעֵיל לִי לְשִׂરּוֹת. ¹² אֶת טִיכְיָקָס שְׁלַחְתִּי לְאַפְסָסָס. ¹³ כִּי אָשָׁר תָּבוֹא, הַבָּא אֶת הַמְּעַיל שְׁהָשָׁארָתִי בְּטַרוֹאָס אֶצְלָ קְרִפוֹס, כְּנָמָם אֶת הַמְּגָלָות וּבִיחוּד אֶת יְרִיעֹות הַקְּלָפָ. ¹⁴ אַלְפְּסָנְדָר חַרְשׁ הַנְּחַשָּׁת עָשָׂה לִי רַעֲוֹת וּרְבָות, יִגְמַל לוֹ יְהוָה כְּמַעַשָּׁיו. ¹⁵ גַם אַתָּה הַשְּׁמָר מִפְנָנוֹ, כִּי הַתְּנַגֵּד בְּחַזְקָה לְדַבְּרֵינוֹ. ¹⁶ כְּשַׁקְמָתִי לְהַגְּנָתִי בְּפֶעַם הַרְאָשׁוֹנָה, אִישׁ לֹא עַמְּד לִצְדִּי, כִּי בְּלָם עַזְבָּונִי; אֶל יִחְשַׁב לְהָם לְעוֹזָן! ¹⁷ אַבְלָה אָדוֹן עַמְּד אֶתְךָ וְחַזְקָנִי, כִּדְיַי שְׁתַּכְרַז עַל-יְדֵי הַבְּשֹׂרָה בְּמַלְוֹאָה וַיְשַׁמְּעוּ כָל הַגּוֹיִם, וְאַכְn נַצְלָתִי מִפִּי הָאָרִיה. ¹⁸ הָאָדוֹן יַצְלִיבִי מִכָּל מִשְׁעָה רַע וַיּוֹשִׁיעַנִי אֶל מִלְכֹותָו שְׁבָשָׁמִים; לֹו הַכְּבֹוד לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים. אָמֵן.

¹⁹ דָּרְשָׁה בְּשַׁלּוֹם פָּרִיסָה וְעַקְלָס וּבֵית אָוְנִיסִיפּוֹרָס. ²⁰ אַרְקְסְטוֹס נִשְׁאָר בְּקוֹרִינְגָּס. אֶת טְרוֹפִימָוס הַשְּׁאָרָתִי בְּמִילְטוֹס כְּשַׁהְוָא חֹולָה. ²¹ חֹשֶׁה לְבוֹא לִפְנֵי הַחַרְףָּ. אַבְוֹלוֹס דָּרְשָׁ בְּשַׁלּוֹמָה, כְּנָמָם פּוֹדִיס, לִינּוֹס, קְלוֹדִיה, וְכָל הָאָחִים. ²² הָאָדוֹן עִם רַוְחָה. הַחְסָד עַפְכָּם.

אגרת שאל אל טיטוס

מאת שאל, עבד אלהים ושליח ישוע המשיח למענו
אםונתכם של בחורי אלהים והברתם את האמת אשר היא
בהתאם ליראת שמים,² בתקוה לחי עולם אשר אלהים –
אשר אין מכב – הבטיח לפנינו עתות עולם,³ ובעתותינו גלה את
דברו בהכרזה שהפקדה בידי על-פי מצות האלים מושיענו;
⁴ אל טיטוס בני האמת באמונה המשותפת: חסד ושלום מائת
האלים אבינו והמשיח ישוע מושיענו.

פעולתו של טיטוס בכריתים

⁵השארתיה בכריתים כדי שתסדר מה שייש עוד לסדר ותמנה
זקנים בכל עיר בפי ציוויליה, כלומר:⁶ את מי שאין בו דפי והוא
בעל אשה אחת ויש לו בנימ מאמינים אשר אין עליהם טענת
הולדות או סוררות.

הלא בתזר סוכן על בית אלהים צרייה המנהג להיות איש שאין
בו דפי, לא עקש, לא רגוז, לא מתמבר ליוון, לא בעל אנגורוף, לא
רודף בצע,⁸ אלא מכnis אורחים, אוהב את הפוֹב, מישב בדעתו,
צדיק, קדוש, כובש את יצרו⁹ ומחזק בדבר מהימנו אשר על-פי
תורתנו, למען יוכל גם לעוזד בהוראת הלקח הבריא וגם להוציא
את המתנוגדים;¹⁰ כי יש רבים המסוכבים להשמע, דוברי הכל
ומתעים, בפרט מבין הנמלים,¹¹ אשר מן הדין שישבר פיהם;
משמעותם הם משפחות שלמות בלפודם דברים פסולים, וזאת
למען רוח שפל.¹² ובבר אמר אחד מהם, שהוא נבי א מקרבם:
הכרתים משלקרים תמיד, חיות רעות הם וכירשים עצלים".

¹³ ה^נעדות הזאת אמת היא. על פן הוכח אוטם תוכחה קשה, למען יהו בראים באמונה¹⁴ ולא ישיתו לבם לאגדות יהודיות ולמצאות בני אדם הסוטים מון האמת.¹⁵ הכל טהור לטהורים, אבל לטמאים ולשאינם ממשינים שום דבר אינו טהור, כי גם שיכלים וגם מצפונים טמאים.¹⁶ הם מצהירים שהם יודעים את אלהים, אך במעשיהם כופרים בו; נתעבים הם וסרבנים, ולא יצלוו לשום מעשה טוב.

הליך הבריא

ב ואותה דבר את אשר יאה למוסרנו הבריאה:² שייהיו חזקנים מפקחים, רציניים, מאפקים, בראים באמונה, באהבה ובשבינות. ³ וכן גם הנקנות שתתנהגנה בקדשה; שלא תהינה הולכות רכילות ולא תתמכרנה לין, כי אם תהינה מלמדות את הטוב,⁴ כדי שתתחנכה את הנשים האערות לאהbab את בעליךון וילדיהן,⁵ ולהיות צנויות, טהורות, משגיחות על ביתן, טובות, נשמעות לבעליךון; זאת למען לא ינאץ דבר אלהים.⁶ כמו כן הארץ באעריות שייהיו מאפקים בכלל;⁷ הראה עצמה מופת למשעים טובים; תהא הוראתך טהורה ומקבdet;⁸ יהיו דבריך בראים ובלדי דפי, למען יבוש המתנגד באין לו שום דבר רע לומר לנו.⁹ על העבדים להכנע לאדוניהם בכלל, להשביע את רצונם ולא להתוכח.¹⁰ אל ימעלו, אלא יראו נאמנות מלאה כדי שבעל דבר ירבו פאר למוסר אלהים מושיענו.¹¹ הנה חסד אלהים הופיע לישועת כל בני אדם,¹² להדריכנו להבדיל מרושע ותאונות העולם כדי שנחיה בועלם זהה בצדיקות ובצדקה ובחסידות,¹³ במצוות התקונה המברכה ולהופעת הדר אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח,¹⁴ אשר נתן את עצמו בעדנו כדי לפדות אותנו מכל עול ולטהר לו עם סגלה שוזק על מעשים טובים.¹⁵ את הדברים האלה תדבר; הארץ והוכחה במלוא השמכות. איש אל יבוז לך.

התנהגות נאותה ומעשים טובים

הזכיר להם להכנע לשליטים ולבעלי סמכויות, לצית, להיות נוכנים לכל מעשה טוב;² שלא לנתק איש, לחדר מפריבות, להיות נוחים לבירות ולהתנהג בענוה עם כל אדם.³ הרי לפנים גם אנחנו הינו חסרי דעת, سورרים, תועים, עבדים לכל מני פתאות ותשוקות, מבלים זמננו ברשעה ונאה, שנואים, ושונאים איש את אחיו.

אולם בונגלה טובו של האלים מושיענו ואהבתו את האדם,⁴ אז לא בגין מעשי צדקה שעשינו הוא הושיע אותנו, כי אם ברחמיון, על-ידי רחיצת הלדה החדש וההתחדשות ברוח הקדש⁵ אשר שפה علينا למקביר על-ידי ישוע המשיח מושיענו, למעו נצדך בחסדו ונאה לירשי חי עולם בהתאם לתקונה.

מהימנו הדבר, ורצוני שטעמד על כה בתקף כדי שהמאmins באלהים ישיתו לכם לעסוק במעשים טובים. דברים אלה טובים ומוסعين לבני אדם.⁶ אבל המגע מהקרי שאלוות תפולות, מהקרו תולדות הדורות, מפריבות, ומהתנאניות על התורה, כי אין בהם מועל והמה הבל.⁷ ואיש הגורם לפelogים, לאחר שהובח פעם אחת ופעם שנייה, אל יהא לך דבר עמו:⁸ לעז כי איש כזה סוטה מן הדקה והוא חוטא המרשיע את עצמו.⁹ פאשר אשלח אליו את ארטמס או את טיקיקוס, ת מהר לבוא אליו לניקופוליס, כי החלטתי לשחות שם בחצר.¹⁰ הדרוז לשלהם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס, ודאג שלא יחסרו דבר.¹¹ וילמדו גם אנשי קהילתנו לעסוק במעשים טובים למלאו צרכיהם חיוניים, כדי שלא יהיה חסרי פרי.

¹⁰ כל הנמצאים אתי דורשים בשלהם. דרישת שלום לאזהבינו השטאפים באמונה. החסד עם כלכם.

אגרת שאל אל פילימון

¹ מיאת שאל, אסיר המשיח ישוע, ומיאת טימוטיאוס אחינו, אל פילימון האהוב ברנו לעובדה,² אל אפה אהותנו, אל ארקייפוס שטפנו למערכה, ואל הקלה אשר בביבתך:³ חסד ושלום לכם מיאת האלים אבינו והאדון ישוע המשיח.

⁴ אני מודה לאלהי בכל עת שאתה מזעיר אותי בתפלותי,⁵ לאחר ששמעתי על האהבה והאמונה אשר אתה רוחש לאדון ישוע ולכל הקדושים.⁶ תפליתי היא שהאמונה אשר אתה שתפ לה תפעל בה בהכירה את כל הטוב הטעון בנו לתועלת המשיח.⁷ אחוי, הנה אהבתך גורמה לי שמחה גודלה ונחמה, משומ שהיית למשיב נפש לקדושים.

בקשתו של שאל מפילימון

⁸ לבנו, אף שיש לי העז במשיח לצוותך לעשות את מה שגוזן,⁹ הרי ב כלל האהבה אני מעידיך לבש, אני שאל ה Zakon ועכשו גם אסיר המשיח ישוע.¹⁰ אני מבקש ממה על בני אוניסמוס, אשר הולדתי אותך לאמונה בהיותי במאסר.¹¹ בעבר הוא לא הוציא לה, אך פעית יש בו להוציא גם לך וגם לי.¹² ואני משיב אותך אליו, את אוניסמוס אשר לביו הוא.¹³ חפצתי להחזירך אצלי כדי שישרת אותך במקומך במאסר שאני נתנו בו ב כלל הבשורה.¹⁴ אבל לא רציתי לעשות דבר بلا הסכמה, וזאת כדי שלא יהיה פועל טובך מתווך הכרח כי אם מרצונו.¹⁵ ובכלל, אולי נפרד ממך לשעה למען יהיה לך לעולם,¹⁶ ולא עוד בעבד אלא

למעלה מעדך, כאח אהוב – במיוחד לי, ועל אחת כמה וכמה לה, הוא כאדם והוא כאח באדונ. ¹⁷ לפיכך, אם אתה חושב אותי לחבר לאומנה, קיבל אותו כמו שחייבת לקבל אותו. ¹⁸ ואם עשה לך רעה או חיב הוא לך דבר, חשב זאת לחובתי. ¹⁹ אני, שאול, כותב זאת במו ידי – אני אשלם. ואינני צרייך לומר לך שאתה חיב לי גם את נפשך! ²⁰ כן, אחוי, היה לנו לי למועדיל באדונ; שוגב את נפשי במשיח.

²¹ בינו שבטחתי בהענותך כתבתתי לך, וידע אני כי תעשה גם יותר ממה שאמרתי. ²² נוסף על זה, הכו לי מקום לינה, כי אני מקונה שהזודות לתפלותיכם אשחרר ואנתנו לכם. ²³ דרישת שלום מאפרנס, חברי למאסר למען המשפט ישוע. ²⁴ גם מרקוס, אሪיסטרטוס, דים ולוקס, חברי לעובדה, דורשים בשלומך. ²⁵ חסד האדון ישוע המשפטים עם רוחכם.

האגרת אל העברים

אליהם דבר באמצעות הבן

אָלְהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מִקְדֵּם פְּעֻמִּים רַבּוֹת וּבְדָקִים רַבּוֹת אֶל
הָאֶבֶות בַּיּוֹם הַגְּבִיאִים,² דִּבֶּר אֱלֹינוּ בַּאֲחֶרֶת הַיּוֹם הַאֲלָה
בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁם לִזְרֹשׁ כָּל וּבַיּוֹם גַּם עֲשָׂה שְׁמִים וְאֶרְץ;³ הַוָּה
זָהָר כְּבָדוֹ וְצָלָם עָצְמוֹתוֹ וְנוֹשָׂא כָּל בְּדָקָרוֹ רַבְּ-הַגְּבוּרָה, וְלֹא-חָר
שְׁעָשָׂה טָהוֹר חֲטָאִים יָשַׁב לִימֵן הַגְּדָלָה בְּמָרוֹםִים⁴ וְהִיא לְגָדוֹל
בִּמְאַד מִן הַפְּלָאָכִים, פְּהִיוֹת הַשָּׁם שִׁירֵשׁ נְעָלה מִשְׁלָחָם,⁵ כִּי אֶל
מֵי מִהְמָלָאָכִים אָמֵר מַעוֹלָם,

"בְּנֵי אַתָּה

"אֲנִי הַיּוֹם יַלְדָתֶיךָ?"
וְעוֹד,

"אֲנִי אַהֲרֹן-לֹו לְאָב
וְהִיא יְהִי-לְבָנוֹ?"

⁶ וְעוֹד, פְּאַשְׁר הַוָּה מְבִיא אֶת הַבְּכוֹר אֶל הַעוֹלָם, הַוָּה אָוֹםָר,
"וְהַשְׁתַּחַוו לֹו כָּל מַלְאָכִי אֱלֹהִים".

⁷ וְעַל הַפְּלָאָכִים הַוָּה אָוֹםָר,
"עֲשָׂה מַלְאָכִיו רוחות,

מִשְׁרָתָיו אֶשׁ לְהֹט".

⁸ אֲהָה עַל הַבָּן הַוָּה אָוֹםָר,
"כְּסָאָךְ אֱלֹהִים, עַולָּם וְעַד,
שְׁבַט מִישָׁר שְׁבַט מִלְכֹותָה.

⁹ אַהֲבָתְךָ צְדָקָה וַתִּשְׁנַא רֶשֶׁע,
עַל־כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים, אֱלֹהִיהָ,
שֶׁמְנוּ שְׁמוּ מִחְבָּרִיךְ.
⁩וְעוֹזָה,
⁪אַתָּה אָדָן לִפְנֵי הָאָרֶץ יִסְדַּת,
יִמְעַשָּׂה יְדֵיךְ שְׁמִים;
⁫הַמָּה יַאֲבֹדוּ וְאַתָּה תַּעֲמֹד,
וּכְלָם פְּגַד יִבּלוּ;
⁬כְּלֹבּוֹשׁ תְּחִלּוֹפָם וִיחְלֹפוּ,
וְאַתָּה הוּא וְשָׁנָוֹתִיךְ לֹא יִתְמֹוּ.
⁭וְאֶל מֵעוֹד הַפְּלָאָכִים אָמַר מַעֲוָלָם,
⁮שָׁב לִימִינֵךְ עַד אֲשִׁית אַיִלְךְ הַדָּם לְרוּגְלִיךְ?
⁯הָאֵין בְּלָם רֹוחֶות־שְׁרִירָת, שְׁלוֹחוֹת לְשָׂרוֹת לְמַעַן הַעֲתִידִים לְרֹשֶׁת
יִשְׁוֹעָה?

ישועתנו הגדולה

ב על פָּנוֹ חִיבִים אֲנוּ לְשִׁים לְבָנוֹ בִּיטָר שָׁאת אֶל הַדְּבָרִים שָׁשְׁמֻעָנוּ
פָּנוֹ נִסּוֹר מִן הַדָּרָה.² הָרִי אֵם הַדָּבָר אֲשֶׁר נִאמֵר בְּפִי מַלְאָכִים
קִבְּלָתָה, וְעַל כֵּל עֲבָרָה וּמִרִּי נִתְןָ גִּמְוֹל צְדָקָה,³ אֵיךְ נִמְלַט אַנְחָנוּ
אֵם לֹא נִשְׁׁוּם לְבָב לִישְׁוֹעָה גְּדוֹלָה בְּזֹאת אֲשֶׁר בְּתַחְלָה נִאמְרָה בְּפִי
הָאָדוֹן וְאָשֶׁרֶת לְנוּ עַל־יְדֵי שׁוֹמְעָיו?⁴ וּגְמַלְאָכִים הַעֵד עַלְיהָ
בְּאוֹתָות וּבְמוֹפְתִים וּבְכָל מִינֵי גִּבּוֹרוֹת, וּבְמַתְנוֹת רוח הקָדֵשׁ אֲשֶׁר
חִילָק בְּרָצָנוּ.

ישוע מוכן הישועה

⁵ הָנָן לֹא תִמְתַּחַת יָד הַפְּלָאָכִים שֵׁת אֶת הָעוֹלָם הַבָּא אֲשֶׁר אֲנוּ
מִדְבָּרִים עַלְיוֹ.⁶ אֲכָל בָּمָקוֹם אֶחָד הַעֵד מִשְׁחוֹ לְאָמָר:
⁪מַה־אָנוֹשׁ כִּידְצַרְנוּ
וּבָרוֹ־אָדָם כִּי תִפְקַדְנוּ?

וְתַחֲשִׂרְהוּ מַעַט מִמְלָאכִים,
וּכְבֹוד וְהַדָּר תַּעֲטֵרְהוּ,
וְתַמְשִׁילְהוּ בְמַעַשֵּׂי יְדֶיה;

ב' כל שְׂתָה תַחַת נֶגֶלְיוֹ.

הנה בהשיותו הכל תחתיו לא השאיר דבר שלא הושת תחתיו. אך פاعت עדין אין רואים כי הכל הושת תחתיו.⁹ אבל רואים אין את ישוע מיטטר בכבוד והדר משומ שסבל מות, והוא אשר חסר מעט ממלאכים, כדי שבחסד אלהים יטעם מות بعد הכל. ¹⁰ אכן הוא אשר הכל למענו והכל על-ידייו יאה היה לו, בהביאו בניים רבים לבבוד, להשלים על-ידי סבל את מכונו ישועתם. ¹¹ הן גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד הפה, ולכן אין בו ש מקרא להם אחיהם,¹² באמרם,

"אַסְפָּרָה שָׁמָה לְאָחִי
בְּתוֹךְ קָהָל אַהֲלָן."

¹³ ועוד,
וקנותידלו,
 ועוד,

"הנה אני והילדי אשר נתנו לי יהוה".

¹⁴ וכיון שלילדים היהתה שחתפות של בשר ורקם, כמו כן גם הוא שתר עצמו בבשר ורקם כדי שישבית על-ידי מותו את זה שביבדו ממשלת המות – הוא השטן,¹⁵ וישחרר את אלה שbegal אימת המות היו נתונים לעבדות כל ימי חייהם.¹⁶ הן לא במלאכים הוא תומה, אלא בזרע אברהם.¹⁷ לפיקת היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר, למן היה כהן גדול רחמן ונאמן בענייני אלהים לכפר על חטאיהם;¹⁸ כי לאחר שהוא עצמו סבל כאמור התנשה, הוא יכול לעוזר לאלה אשר נתונם בנסיון.

ישוע המשיח גדור מנסה

לכו, אחיכי הקדושים, אשר חילקכם בקריאת שמיימת, התבוננו אל השללים והכחון הנדול של הכרזת אמונהנתנו, ישוע,² הנאמן למכונן אותו, כמו שהייתה גם משה בכל ביתו;³ ונהרי הוא נמצא ראוי לכבוד רב יותר משׂואה לו משה, באotta מודה שבונה הבית נכבד יותר מון הבית.⁴ הן כל יesh לו בונה, אך בונה הפל הוא האלים.⁵ משה אמן היה נאמן בכל ביתו, בעבד, לשם עדות על הדברים אשר היו עתיקים להאמר,⁶ אבל המשיח הוא בנו על ביתו; ואנחנו ביתו, אם נחזיק עד קץ בבטחון ובתקוה שאין מתחללים בה.

מנוחה לעם אלהים

על פון, כמאמיר רום הקדש,

היום אס-בקלו תשמעו;

⁸ אל-תקשו לבבכם במריבה,

ביום משה במדבר,

⁹ אשר נסוני אבותיכם,

בחונני גס-ראו פועלי ארבעים שנה.

¹⁰ لكن אקויט בדור

יאמר, עם תעוי לבב הם,

יהם לא-ידעו דרכיו.

¹¹ אשר-נשבעתה באפי

אם יבאון אל-מנוחתי".

¹² השמרו, אחיכי, שלא יהיה באיש מכם לב מרשות וחסר אמונה, הסוטה מאלהים חיים.¹³ עוזדו איש את רעהו يوم יום, כל עוד הזמן מכנה "היום", למען לא יקשה לב איש מכם בנכלי החטא.¹⁴ הן נהינו שחתפים לממשית אם נחזיק ללא הרף, עד הסוף, בבטחון אשר התחלנו בו,¹⁵ בעוד שנאמר "היום אם-

בְּקָלוּ תִּשְׁמֻעוּ, אַל־תִּקְשׁוּ לְבָבְכֶם כְּמֹרִיבָה";¹⁶ כי מי הטעמים אשר רבו אם לא כל יוצאי מצרים ביד משה?¹⁷ ובמי נקטה נפשו ארבעים שנה? הלא בחוטאים אשר נפלו פגירים בדבר? ¹⁸ ולמי נשבע שלא יבואו אל מנוחתו אם לא לשוררים?¹⁹ אנחנו רואים כי לא יכולו לבוא משום שלא האמינו.

לכן, בעוד עוד עומדת הבטחה להכנס אל מנוחתו, ראוי לנו לחשש שמא ימצא איש מכם מאחר להכנס.² הרי גם אנחנו התבשרנו במויהם, אך הדבר שונשemu לא הזעיל להם משום שלא התמזג עם אמונה בקרוב השומעים.³ אנחנו הפעם נכנסים למונחתה, בשם שאמר, "אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעֲתִי בָּאָפִי אַסְמִיבָאָנוּ אַל־מִנוּחָתִי", אף כי מהיסוד תבל השלמו הפעשים,⁴ שנון במקום אחד הוא אומר על היום השביעי, "וַיִּשְׁבַּת אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי מִכֶּל־מְלָאכָתוֹ".⁵ וכן און שוב, "אַסְמִיבָאָנוּ אַל־מִנוּחָתִי".⁶ ומאחר שיש אשר נותר להם להכנס אליה ולאלה שהတבשו בראשונה לא נכנסו בandal המרי,⁷ שוב יעד يوم מסיים – היום – באמרו בפי דוד בנאמר לעיל, וזאת לאחר זמן רב, "הַיּוֹם אַסְמְבָלְלוּ תִּשְׁמֻעוּ אַל־תִּקְשׁוּ לְבָבְכֶם".

אָלוּ הַבִּיאָם יְהוָשָׁע אֶל הַמִּנוֹחָה, لֹא הִיה מְדָבֵר אַחֲרִי כֵּן עַל יּוֹם אֶחָר.⁹ לפיכך נותרה מנוחת שבת לעם אלהים.¹⁰ הן הכנס אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו, כמו אלהים ממשו.¹¹ לכן נחתר נא להכנס אל המנוחה ההיא, פון יכשל איש ויהיה למקרה מהם;¹² שהרין דבר האלים כי ופועל, ומד הוא מחרב פיפויות וחזר עד להבדיל בין נפש לרוח ובין פרקים למח עצמות, ובוחנו מחשבות הלב וכוננותיו.¹³ אין שום נברא נסתיר מעינינו; הכל חשוב ונגלי לעיני מי שלפנינו עלינו לחתת דין וחשבון.

¹⁶ א: כי יש אשר שמעו ורבו, אך לא כל יוצאי מצרים ביד משה.

¹⁷ 3: תהלי צה 11 ז: בראי ב 2 ז 5: תהלי צה 11 ז 7: תהלי צה 7-8

ישוע הכהן הגדול העליון

¹⁴ וְכִי־זֹה שָׁיַשׁ לְנוּ כֶּהוּ גָּדוֹל עַלְיוֹן אֲשֶׁר עַבְרָ דָּרְךָ הַשָּׁמִים, הַלָּא הוּא יִשְׁוּעַ בָּרוֹךְ אֱלֹהִים, נַחֲזִיקָה בְּהַכְרוֹת אַמְגַנְתָּנוּ.

¹⁵ כִּי אֵין לְנוּ כֶּהוּ גָּדוֹל שָׁיאַנוּ יִכְלֶל לְחוֹשֵׁךְ עַמְנוּ אֶת חִלְשׁוֹתֵינוּ,
אֶלָּא אֶחָד שְׁחַתְנָסָה בְּפֶל בְּמוֹנוּ מִבְּלִי חַטָּא. ¹⁶ עַל פָּוּ נִקְרָבָה
בְּבֶטְחוֹן אֶל פָּס הַחַסְדָּה לְקַבֵּל רְחִמִּים וְלִמְצָא חַסְדָּה לְעֹזָרָה בְּעַתָּה.

ה כֹּל כֶּהוּ גָּדוֹל הַלְּקוּם מִקְרָב בְּנֵי אָדָם, מִמְנָה לְמַעַן בְּנֵי אָדָם עַל
עַנְיִינֵי אֱלֹהִים כִּדְיֻן לְהַקְרִיב מִנְחֹות וּזְבַחִים עַל חַטָּאים. ² הַוָּא
יִכְלֶל לְחַמְלָה עַל הַשׂוֹגָגִים וְהַתּוּעִים, מִשּׁוּם שָׁגָם הוּא מִקְרָב חִלְשָׁה.
³ מִסְפָּהָה זוֹאת הוּא חַיב לְהַקְרִיב עַל חַטָּאים גַּם בְּعַד הַעַם וְגַם בְּעַד
עַצְמוֹ. ⁴ אֵין אִישׁ לוֹקֵחׁ לְעַצְמוֹ אֶת הַכְּבֹוד זָלְתִי הַנִּקְרָא מִטְעָם
אֱלֹהִים, בְּאַהֲרֹן.

⁵ בְּנוּ גַם הַמְשִׁיחָה לֹא נִטְלָה לְעַצְמוֹ אֶת הַכְּבֹוד לְהַיּוֹת כֶּהוּ גָּדוֹל, אֶלָּא
קִבְּלָה זוֹאת מֵאָתָה הָאוֹמֵר אַלְיוֹ, "בְּנֵי אַתָּה, אַנְּיִי הַיּוֹם יָלְדָתִיךְ"; ⁶ כִּמוֹ
שָׁגָם בַּמְקוּם אַחֲרָה הוּא אֹמֵר, "אַתָּה־כֶּהוּ לְעוֹלָם עַל־דִּבְרָתִי
מַלְכִי־צָדָקָה".

"ובִּימֵי הַיּוֹתֹו בָּגּוֹן בָּשָׂר וְדָם, הַקְרִיב תְּפִלּוֹת וִתְחִנּוֹנִים בְּצַעַקָּה
גָּדוֹלה וּבְדָמָעוֹת אֶל הַיּוֹלֵד לְהַשְׁיעָיו מִפּוֹת, וְאַמְנָם נִשְׁמַע בְּגַלְל
יִרְאָתָה אֱלֹהִים שָׁבוֹ. ⁸ וְאַף כִּי הִיא הַבָּוֹן, מִסְבְּלוֹתָיו לִמְדָד לְצִיתָה.
⁹ וְכָאֵשׁ הַשְּׁלָמָה הַהִיא לִמְקוֹר שֶׁל יְשֻׁועָת עַולְמִים לְכָל הַמִּצְדִּיכִים לוֹ,
¹⁰ וְאֱלֹהִים קָרָא לוֹ, "כֶּהוּ גָּדוֹל עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִי־צָדָקָה".

יש להתקדם ולא לסתוג

¹¹ עַל זוֹאת יָשׁ לְנוּ לֹוּמָר דָּבָרִים רַבִּים, אֲהָקָשָׁה לְהַסְּבִּירִים מִפְנֵי
שְׁכַבְדוּ אֲזִינִיכֶם. ¹² הַגָּהָה בְּזִמְנָה שְׁעַלְיכֶם לְהַיּוֹת כָּבֵר מוֹרִים, שָׁוב
צְרִיכִים אַתֶּם לְמִיְשָׁהוּ שְׁיַלְמֵד אֲתֶכֶם אֶת רָאשֵׁית יִסּוּדוֹת דָּבָרִי
אֱלֹהִים וְנַחֲיִיתֶם זָקִינִים לְחַלֵּב וְלֹא לְמַזְוֹן מַזְקָק. ¹³ הַן כָּל מַיִם
שְׁמַאֲכָלוּ חַלֵּב אֵינֵנוּ מַבִּין בְּדָבָרִי צָדָקָה, כִּי עַזְנֵנוּ תִּינּוֹק. ¹⁴ אֲךָ

המأكل המוצק הוא למברירים, אלה אֲשֶׁר חוֹשִׁיכֶם הַרְגָּלוּ עַל־יִדִּי
הנִשְׁיָון המעשִׁי לְהַבְּחִין בֵּין טוב לַרע.

¶ לכן, לאחר שעזבנו את השלב הראשון של דבר המפשיח,
נתקדים נא אל הבגורות ועל נשוב להנימית יסודות של חזרה
בתשובה ממעשים מתים, אמונה באלהים,² תורת הטבילות,
סמכית זדים, תחיתת המתים, ומשפט עולם.³ זו זאת נועשה אם
ירצה אלהים.⁴ הנה אלה שיבר הוואר עיניהם וטעמו ממתנית
הশמים וגנוו להם קלעם ברום הקדש⁵ וטעמו את דבר אלהים
הטוב וכחות העולם הבא,⁶ וננסגו – אי אפשר לחזור אותם עוד
لتשובה, בהיותם צולבים להם מחדש את בונתאלהים ושם
אותו לחרפה.⁷ הרי אגדה המשותה את הגשם היורד עליה פעמים
רבבות ומוציאיה עשב טוב לעובדים אותה, נשאת ברכה מאת
אליהים.⁸ אבל אם תצמיח קוצים ודרדרים, פסולה היא וקרובה
לקלה וסופה להשוף.

גם בדברנו כה בטוחים אנו בכם, אהובי, בנווגע לדברים הטובים
יותר הטומניים בחם ישועה;⁹ שכן אלהים לא יעוט צדק ולא
ישכח את פעלכם ואת האבה שהראיתם למען שמך בך
שורתם את הקדושים ועוזכם משרותם אותם.¹⁰ חפצים אנו
של אחד מכם יראו את אותה שקייה בעמדו בבטחון התקווה
עד הסוף,¹¹ כדי שלא תהיו לנrapים, אלא תלכו בעקבותם של
היורשים את הבטחות על-ידי אמונה ואלה רום.

הבטחת האלים איתנה

¹³ כאשר אלהים הבטיחו את הבטחתו לאברהם הוא נשבע
בנפשו, מפני שאין גדול ממנה אשר בו הוא יכול להשבע.¹⁴ הוא
אמר, "כידברך אברקה והרבה ארבה אותה".¹⁵ וכה, בעמדך באלה
רому, השיג אברם את אשר הבטיח.¹⁶ בני אדם נשבעים בגודל

מהם, והשבועה היא להם חותם של אמת השם קץ לכל דין ודברים.

¹⁷ וכן אשר רצה אליהם להראות ביתר תקף לירושי ההבטחה כי בונתו אינה נתנת לשוני, התchip בשבועה.¹⁸ באפּוֹן זה, על-סמך שני דברים בלתי משלניים שחלילה לאלהים לשקר בהם, אנחנו הנמלטים נטעוד מאי לאח' בתקוה המוחת לפנינו;¹⁹ תקוה שהיא בענו בטוח ויאיב לנו פשנו ומגיעה אל מabit לפ_rectת,²⁰ אל המקום אשר ישוע, החלוץ העobar לפנינו, נכנס בעדנו והיה כהן גדול לעולם על-דברתי מלכידך.

כהנות מלכידך

¶ מלכידך זה, מלך שלם, כהן לאל עליון, אשר יצא לקראות אברם בשוב אברם מהכotta את המלכים וברך אותו,²¹ ואשר אברם חלק לו מעשר מכל, פרוש שמו בראשונה מלך צדק; והוא גם מלך שלם, שפרשו ממלך השלום;³ אבל אב, שלא אם, שלא ציו יוחסין, אין תחלה לימיינו וגם לא סוף לחיו, ובחיותו דומה לבור-האלהים הוא ונשאר כהן לנצח.

ראו מה גדול הוא זה אשר אברם נתנו לו מעשר ממיטב השלל.⁵ הלא בני לוי, היירושים את הכהנה, צו על-פי הtorah לקחת מעשר מן העם, כלומר מאחיהם, גם שהלו יוציאו זרדים אברם.⁶ אבל הוא אשר לא התיחס על משפטם לך מעשר מאברם וברך את זה שהיו לו ההבטחות.⁷ אין עזרים על כן שהקטין יברך מפני הגדול ממענו.⁸ והנה כאן לזכרים את המעשר בני אדם שישוכם למות, אחד שם – מי שהועד עליהם שהוא חי.⁹ לא אפשר לומר שיגם לוי, מקבל המעשיות, נתנו מעשר על-ידי אברם,¹⁰ כי היה במלחצי אביו אברם ביצאת מלכידך לקראותו.

וילכו אלו הושגה שלומות על-ידי ביהנמת לוי, שבזמנה קיבל העם את התורה, מה צרך עוד שיקום כהן אחר על-דברתי מלכיד-צדק ולא יקרא על-דברתי אהרון? ²¹ אכן כאמור משתנית הכהנה, מנו הכהנרכ שתשפטנה גם התורה. ²² וכי טנאמר עליו הדבר הזה שיח לשבט אחר איש מבניו לא שורת במצוות. ²³ הנו גליו וידוע שאזוננו צמח מיהודה, שבט אשר משה לא דבר עליו דבר בענין בכהנה. ²⁴ זהה ברור עוד יותר באשר, בדומה למילכיד-צדק, אם כהן אחר ²⁵ שהיה לכבוד לא על-פי תורת חקמים הטלימה בבשר ודם, אלא מתקף כח החיים שאינו להם הפסיק. ²⁶ הנו העיד עליו, "אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכיד-צדק". ²⁷ ואכן המצויה שנשנתה בעבר מתחפשת ב כלל חלשתה ואי יכולתה להוציא, ²⁸ שפכו התורה לא השלים דבר; לעומת זאת באה תקווה טוביה יותר ועל-ידיך אנחנו מתקרבים לאלהים.

²⁹ ובשם שזה לא היה בלי שבואה – ³⁰ אמנים הלו היו לכהנים בלי שבואה, אך הוא בשבואה, על-ידי האומר לו, "נסבע אלהים ולא ינחים, אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכיד-צדק" – ³¹ כך גם טוביה יותר הברית אשר ישוע נהיה ערבה לה. ³² ורביהם היו לכהנים, כי המות מנועם מלהמשיך בכהנה. ³³ אבל זה, מכיוון שהוא נשוא לעולם, יש לו באה שיאיננה עוברת. ³⁴ אכן הוא גם יכול להושיע לנצח את הבאים לאלהים דרכו, כי מי הוא תמיד כדי להפצע בעדים.

³⁵ אכן הנו גדול פזה יאה לנו – קדוש, תפmis, טהור, נבדל מחוטאים ונשא מעיל השמים, ³⁶ אשר אינו צrisk يوم יום, וככהנים הגדולים, תחלה להקריב קרבנות על חטאינו ואחריו כן על חטאינו העם; כי זאת עשה אחת ולתמיד בהקריבו את עצמו. ³⁷ הנו התורה מוגהה בני אדם חלשים לתפקיד של כהנים גדולים, אך

דבר השׁבּוּעָה שֶׁנִּאָמַר לְאַחֲרַת הַתּוֹרָה הַעֲמִיד אֶת הַבּוֹן אֲשֶׁר הַשְׁלָם לְעוֹלָם.

כהונתו הנעללה של ישוע

ח עקר הדברים שנאמר הו: יש לנו כהן גדול היושב לימינו כפא הגדלה בשמים,² והוא משות בקץ' ובמשכו האמתי אשר פונן יהוה ולא אדם.³ כל פהו גדול תפkickו להקריב מנוחות ויזבחים; לבו צריך שוגם זה יהיה לו מה להקריב.⁴ אלו היה באرض לא היה כהן, כי יש פה כהנים המקריבים מנוחות לפि התורה ימושרתים בקץ' לפि תבנית ואצל של הדברים השמיימים, כפי שזואה משה בבואו להקים את המשכן; הוא אמר אליו, "ראה ועשה הכל בתבנית אשר-אתה מראה בהר".⁵ והנה ישוע השיג כהנה נעללה יותר, באotta מידה שהוא מתוק של ברית מעלה יותר אשר נסקרה על הבטחות טובות יותר.

"אלו הייתה הברית הראשונה בלי חסרון, לא היה נדרש מקום לשניהם.⁶ הלא בהוכיחו אתם הוא אומר:

"הנה ימים באים, נאמ-יהוה,
וְכָרְתֵי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוָה
ברית חדשה;

⁹ לא כבירות אשר ברתי את-אבותם ביום החזקי בידם להוציאם מארץ מצרים, אשר-המה הפרו את-בריתך, ואני בחלפי בהם, נאמ-יהוה.

¹⁰ כי זאת הברית אשר אכרת את-בֵּית יִשְׂרָאֵל אחרי הימים ההם, נאמ-יהוה:
נתתי את-תורתך בקרבתם
על-לבם אכתבה,

² ח 9: בחלית – נימ: בעלת;

³ ח 5: שמוטה כה 40 ח 8-12: ירמ' לא 34-31

והייתי לך לאלהים
והכמה יהי־ודיל לעם,
¹¹ ולא ילמדו עוד איש את־רעשו;
ואיש את־אחו לאמור, דעו את יהוה;
כפי כולם ידעו אוטי
למקטעם ועד־גדולם.
¹² כי אסלח לעונם,
ולחטאתם לא אזכיר עוד".
¹³ הנה באמרך ברית חדשה ישן את הראשותה ומה שנושן ומיין
קרוב להלך.

המקדש בארץ לעומת המקדש בשם

ט ובכון לברית הראשותה היו גם דיני עבודה וגם מקדש גשמי בארץ;² כי הוקם משכן חיצון אשר בו המנורה והשלוחן ולוחם הפנים, והוא נקרא קדש.³ ומ比亚ת לפורתה השניה משכן הנקרא קדש הקדשים⁴ ובו מזבח זהב לקטרות וארון הברית המczęפה זהב סביר. ובארון צנאנת זהב אשר המן בתוכה, מיטה אהרן אשר פרח, ולוחות הברית; ⁵ וממעל לו כרובבי הכבוד השוכנים על הפפרת. לא נזכר בעת על כל אחד ואחד מהם.

⁶ בהיות כל אלה ערוכים פה, נקנסים הכהנים בקביעות אל המשכן החיצון למילא את שורותם.⁷ אבל אל המשכן הפנימי נכנס הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה, לא בלי גם אשר הוא מקריב בעד עצמו ובعد שגנות העם.⁸ בזאת רום הקדש מודיעה שהדרה אל הקדש אינה נגלית כל עוד המשכן החיצון עומד על מקומו,⁹ זהה משל זמן זהה, באשר מקריבים מנחות ובחים שאינם יכולים להביא את משתתת הקדש לידי שלמות במצוונו,¹⁰ ושהאינם אלא בוראים במאכל ובמשקה ובמניע טבילות – פקודתי־תורה חיצוניים אשר נתנו עד עת תkon.

¹⁰ אָבֵל הַמְשִׁיחַ, בָּבוֹאוּ לְהִיוֹת כְּהֵן גָּדוֹל לְטוֹבּוֹת הַעֲתִידֹת, עַבְרֵם שָׂמֶךְ גָּדוֹל וּמְשֻׁלָּם יוֹתֵר שָׂאיָנוּ מַעֲשָׂה יָדִים – כָּלּוּמָר, שָׂאיָנוּ שִׁיחַ לְבִרְיאָה הַזֹּאת ¹² וּבְדָמוֹ הוּא, וְלֹא בְּדָם שָׂעִירִים וּעֲגָלִים, נְכַנֵּס אֶחָת וְלֹתְמִיד אֶל הַקְדֵּשָׁה וְהַשִּׁיג פְּדוּת עַוְלָמִים; ¹³ שָׁפַן אֶם דָם פְּרִים וּשְׂעִירִים וְאֶפְרַיִם הַפְּרָה, בְּהַזְּרָקָם עַל הַטְּמָאִים, יַקְדְּשָׁו עד כִּדי לְטַהֵר אֶת הַגּוֹף, ¹⁴ עַל אֶחָת פְּמָה וּכְפָה דָמוֹ שֶׁל הַמְשִׁיחַ אֲשֶׁר הַקְרִיב עָצָמוֹ לְאֱלֹהִים בָּרוּךְ עַוְלָמִים וּבְלֹא מָום – יַטְהֵר אֶת מַצְפָּנוּנוּ מִפְעָשֵׂי מוֹתָה בְּדִי שָׁנְעָבֵד אֶת אֱלֹהִים חַיִם.

¹⁵ לְכָן הוּא מַתוֹה לְבִרְית חֲדָשָׁה, וּלְלִידֵי כֵּה – מַאֲחָר שְׁמַת לְפָדוֹת מִן הַפְּשָׁעִים אֲשֶׁר נִعְשׂוּ בִּימֵי הַבִּרְית הָרָאשׁוֹנָה – יַקְבִּלוּ הַמִּקְרָאים אֶת נְחַלַּת עַוְלָם הַמְּבֻטָּחת. ¹⁶ הָנּוּ בְּהַמְּצָא צֹואהָ צָרִיךְ שִׁיאָשֵׁר דָבָר מֹתוֹן שֶׁל בָּעֵל הַצְּוֹואהָ; ¹⁷ כִּי רַק בְּמֹתָה תָּפַנְתָּ הַצְּוֹואהָ, וְאַיִן לָהּ תַּקְרִיף לְעַד חֵי בָּעֵל הַצְּוֹואהָ. ¹⁸ לְכָן גַּם חַנְפַת הַבִּרְית הָרָאשׁוֹנָה לֹא הִתְהַגֵּה בְּלִי דָם; ¹⁹ כִּי כְּכָלּוֹת מֹשֶׁה לֹוּמָר לְכָל הָעָם כָּל מַצְנָה לְפִי הַתּוֹרָה, לְקַח אֶת דָם הַעֲגָלִים וּהַשְׂעִירִים עִם מִים וּתוֹלְעַת שְׁנִי וְאַזּוֹב, וּזְרַק אֹתָם עַל הַסְּפָר וּעַל כָּל הָעָם, ²⁰ בְּאָמָרָו, "הַנְּהָה דָם" הַבִּרְית אֲשֶׁר צֹוהָ אֶתֵּיכֶם אֱלֹהִים". ²¹ וְכָן גַּם עַל הַמְשָׁכָן וּעַל כָּל כָּלִי הַשְּׁרִת הַזֹּה אֶת הַדָּם. ²² אָכְנוּ עַל-פִּי הַתּוֹרָה בָּמַעַט הַכָּל מַטְהָר בְּדָם, וּבְלֹא שְׁפִיכַת דָם אֵין מַחְילָה.

קרבן המשיח מסיר חטאיהם

²³ לְכָן הִיה צָרִיךְ לְטַהֵר עַל-לִידֵי אֶלְהָה אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הֵם פָּבְנִית הַדְּבָרִים הַנִּמְצָאים בְּשָׁמִים, אָבֵל הַדְּבָרִים הַשְׁמִינִים עֲצָםם דָּוֹרְשִׁים זֶבְחִים טוֹבִים מְאַלְהָה. ²⁴ הַגִּרְיָה הַמְשִׁיחַ לֹא נְכַנֵּס אֶל מִקְדֵּשׁ אֲשֶׁר נִعְשָׂה בְּלִידֵי אֶדְם וְאֲשֶׁר הוּא בְּבוֹאָה שֶׁל הָאַמְתִּי, כִּי אִם בָּאֶל עַצְם הַשְׁמִינִים לְהַרְאֹת עַתָּה בַּעֲדָנוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים ²⁵ אֶךְ לֹא בָּאֶל הַקְרִיב אֶת עָצָמוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת, כְּפָהָן הַגָּדוֹל הַנְּכַנֵּס שְׁנָה בְּשָׁנָה אֶל הַקְדֵּשָׁה בְּדָם אֲשֶׁר אִינוּ דָמוֹ; ²⁶ שָׁאָם בָּן, הִיה צָרִיךְ לְסַבֵּל

פעמים רבים ממאז היסוד תבל. אבל בפעם נגלה פעם אחת, בקץ העוזלים, להסיר את החטא בקרבו עצמו.²⁷ וכשים שנגזר על בני אדם למות פעם אחת ואחרי כן המשפט,²⁸ אך גם המשיח, אחרי שהקרב פעם אחת לשאת חטאיהם ובמיוחד יופיע שנית – שלא לעניין החטא – למוחכים לו לשועה.

התורה, אשר צל הטובות העתידות בה ולא עצם צלם הדברים, אף פעם איננה יכולה להביא לידי שלמות על-ידי אוטם הקרבנות את הבאים להקריבם בהתקדשה שנה בשנה.² אלו יכולות לעשות פן, היתה מפסקת הקרבנות; כי לאחר שהמשרותים בקדש היו נטורים פעם אחת, לא היתה בהם עוד הברת חטא.³ אבל יש בקרבנות הלו זכרו חטאיהם מדי שנה בשנה,⁴ שכן גם פרים ועירים אינם יכולים להסיר חטאיהם.

ולכן בהכنسו אל העולם הוא אומר:

"זבח ומנחה לא-חפצת,
גוף פוננת לוי;

⁶ עולה וחתאה לא-שאלה.

⁷ אז אמרתי: הנה-באתי –
במגלה-ספר כתוב עלי –
עלשות-רצונה, אלה."

⁸ באמרו לעיל, "זבח ומנחה ועולה וחתאה לא-חפצת אף לא שאלה", אשר מקרים אוטם על-פי התורה,⁹ ובאמרו אהרי כו, "הנה באתי לעשות רצונה", מסיר הוא את הרשות כדי להקים את השניה.¹⁰ ובאותו רצון מקרים אנו חננו על-ידי הקרבת גופו של ישוע המשיח פעם אחת ולתמיד.

וילך כהן עומד يوم יום לשרת בקדש ומקרים פעמים רבים את אוטם הקרבנות אשר אף פעם אינם יכולים להסיר חטאיהם.¹¹ אבל זה, לאחר שהקרב בקרבו אחד על החטאיהם, ישב לימיון

הָאֱלֹהִים לְתָמֵיד¹³ וּמֵאֶז הַוָּא מִחְקָה עַד אֲשֶׁר יוֹשְׁטוּ אֹוִיכְיוּ הַדּוֹם לְרַגְלֵי,¹⁴ שְׁפָנוּ בְּקָרְבָּנוּ אֶחָד הַשְּׁלִימִים לְתָמֵיד אֶת הַמִּקְדְּשִׁים.¹⁵ וְגַם רֹוח הַקְדֵּשׁ מְעִידָה לְנוּ עַל זֹאת, כִּי לְאַחֲרֵי שָׁאָמָר,
¹⁶ "זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶתְכֶם
 אַחֲרֵי הַיְמִינִים הַהֵם, נָאֵס-יְהוָה:
 נִתְתַּחַת תָּרוּתִי בְּקָרְבָּם
 וְעַל-לְבָם אַכְתְּבָנָה",
¹⁷ הוּא אָמָר,
 "וְלֹעֲנוּם וְלֹחֲטָאתֶם לֹא אָזְכָּר-עוֹד".
¹⁸ וּבָמָקוֹם שְׁהַלְלוּ נְסָלְחִים אֵין עוֹד קָרְבָּנוּ עַל חַטָּאים.

דברי ידיעות והזרה

¹⁹ לְכוּ, אַמֵּה, מִפְנִינוּ שָׁוֵישׁ לְנוּ בְּطֻחוֹן לְהַפְנֵס אֶל הַקְדֵּשׁ בְּדַם יִשְׁוּעָה,
²⁰ בְּדַרְךָ חֲדָשָׁה וְתִיחָה אֲשֶׁר הַוָּא חָנַךְ לְנוּ דָרְךָ הַפְּרָכָת, שַׁהְיָא בְּשָׁרוֹן,
 וּזְבוֹחִיות לְנוּ פְּהָנוּ גָּדוֹל עַל בֵּית אֱלֹהִים,²² נִתְקַרְבָּה נָא בְּלִבְבָּשׂ
 שְׁלָמָם וּבְמַלְאָא וְדֹאות הָאָמֹנוֹה, בְּשִׁלְבּוֹתֵינוּ מִתְהָרִים מִהְרָשָׁעָת
 מִצְפָּנוֹ וְהַגּוֹן רְחֹזָן בְּמִים טְהוֹרִים.²³ נִחְזִיקָה נָא בְּתִקְוָה שָׁאָנוּ
 מִצְחָרִים עַלְיָה וְאֶל נָמוֹת, שְׁפָנוּ נָאָמוֹן הַמְבָטִיחַ.²⁴ נִשְׁׁלָמִים לְבָנוּ אִישׁ
 אֶל רְעֵהוּ, לְעוֹזֵר זוּה אֶת זוּה לְאַהֲבָה וּלְמַעֲשִׁים טוֹבִים.²⁵ בְּלִ נְזִנִּית
 אֶת הַתְּכִסּוּתָנוּ בְּמִנְגָּה כִּמְהָא אָנָשִׁים, כִּי אִם נָעֹזֶד אִישׁ אֶת רְעֵהוּ
 יְבִיחּוּד בְּרָאוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם.

²⁶ הַוָּא נִחְטָא בְּזַדְזָן לְאַחֲרֵי שְׁקָבְלָנוּ אֶת יִדְיַת הָאָמָת, לֹא יִשְׁאָר
 עוֹד קָרְבָּנוּ לְכִפּר עַל חַטָּאים,²⁷ אֶלָּא צְפִית חֲרֵדָה לְדִין, וְלַהֲטָא
 אֲשֶׁר תָּאַכְלָ אֶת הָאוֹיְבִים.²⁸ הַמִּפְרָא אֶת תָּוֹרַת מֹשֶׁה יוֹמָת בְּלִי
 חַמְלָה עַל-פִּי שְׁנִי עֲדִים אוּ עַל-פִּי שְׁלַשָּׁה-עֲדִים.²⁹ כִּמְהָא וּכִמְהָא
 גָּדוֹל יוֹתֵר יְהִי, לְפִי דְעַתֵּיכֶם, הַעֲנֵשׁ קָרְאוּ לְמַיִּ שְׁרוֹמָס בְּרַגְלָוּ אֶת
 בָּן-הָאֱלֹהִים וּמַזְלִיל בְּדַם הַבְּרִית אֲשֶׁר הַוָּא מִקְדֵּשׁ בּוּ וּמַחֲרֵף אֶת

רומח החסד? ³⁰ הרי מכירם אנחנו את מי שאמר, "לי נקם ושלם",
וגם "ידין יהוה עמו". ³¹ אכן נורא לנפל ביד אללהים חיים!
³² זכרו את הימים הראשונים, כאשר אורו עינייכם ועמדותם
במאנך קשיה ובצרות. ³³ פעמים סבלתם חרפות וצרות לעניין
כל, ופעמים השתתפתם עם אלה אשר סבלו זאת; ³⁴ כי אכן
צרכיה لكم על האסירים, ואת גזלת רוכשכם סבלתם בשמהה,
מתוך ידיעה שיש לכם בשמים קניון טוב יותר, יציב וקיים. ³⁵ לנו
אל פשליכו את בטחוניכם אשר גוזל שכרו, ³⁶ שהרי ארכיכם אתם
לסבלנות בדי לקבל את המבטיח לאחר שתעשו את רצון אללהים;

³⁷ כי

"עוד מעט כת והבא יבוא, ולא אחר.

³⁸ צדיק באמונתו יהיה;

ואם יסог לא רצחה נפשי בו."

³⁹ אבל אנחנו אייננו מן הנוסגים אליו אבדון, כי אם בני האמונה
לשימועת הנפש.

אמונה

ואַתָּה אמונה היא בUCHON בנסיבות הדברים המקומות, הוכחת
דברים שאינם נראים. ² בוגלהה הווד על הקדמוניים.

³ באמונה נבין כי העולמים הוקנו בדבר אללהים, באפונ שהנרא
נתהווה מושבלי נראה.

⁴ מתוך אמונה הביא הבעל לאללהים קרבן טוב מזה שהביא קיוון;
בוגלהה הווד עליו כי צדיק הוא, שפכו אללהים העיד על מתנותיו,
ובוגלהה הוא מדבר עדין גם לאחר שפט. ⁵ בזכות אמונה לך
חנוך בILI לראות מות, "ויאיננו, כי לך אותו אללהים". והוא עוד עלי
לפני הלקחו כי "את האלים מתהלך". ⁶ ובILI אמונה אי אפשר
להיות רצוי לאללהים, כי כל הקרב אל אללהים צריך להאמין
שהוא קים והוא נותן גמול לדורשיו. ⁷ מתוך אמונה בנה נח תבה

להצלת ביתו, בהיותו ירא אחרי שהזהר על דברים אשר עוד לא נראו, ובאמונתו הרשיע את העולם והוא לירש האדקה המישתת על אמונה.

⁸ מתוך אמונה צית אברהם בהקראו לצאת אל מקום שהוא עתיד לקבל לנחלה, והוא יצא מבלי לדעת לאויל. ⁹ מתוך אמונה התגorder בארץ הבטיחה בגר בארץ זהה, בשבתו באחים עם יצחק ויעקב אשר ירשו עמו את אותה הבטיחה; ¹⁰ כי חבה לעיר שיש לה יסודות, שאדריךלה ומיקמה הוא האללים. ¹¹ מתוך אמונה קבלה גם שרה פה להרות אף לאחר שהזדקנה, שכן חשה את הפוטית לנאמנו. ¹² על כן גם מחד, שהוא בבחינת מת, יצא בכוכבי השמים לרוב וכחול על שפת הים אשר לא יספר.

¹³ בעודם מוחקים באמונה מתו כל אלה בלי שהשיגו את הדברים הבלתיים, ואולם ראו אותם מרחוק וקדמו אותם בברכה בשלום מודים כי זרים וגולמים הם בארץ. ¹⁴ הוא המדברים מה מצהירים שהם מבקשים להם ארץ מושב. ¹⁵ ואלו בוננו דעתם על הארץ שהיא אשר יצאו ממנה, היה להם זמן לשוב אליה. ¹⁶ אך עתה נכספים הם לטובה ממנה, לארץ מושב טമימית. לכן לא בוש בהם האלים להקרא אליהם, שהרי הכוון להם עיר. ¹⁷ מתוך אמונה הקريب אברהם את יצחק בעת שנסה; והוא שקבל את הבטחות הקريب את ייחדו, ¹⁸ הוא שנאמר לו, "כי יצחק יקרה לך זרע", ¹⁹ בחשבו בלבו כי האלים יכול להקים אפלו עם המתים; ממש, בבחינת משל, אף קבל אותו. ²⁰ מתוך אמונה ברה יצחק את יעקב ואת עשו בוגע לדברים עתידיים לבוא. ²¹ מתוך אמונה ברה יעקב לפניו מותו את שני בני יוסף,

וְקַד מֵעַל רָאשׁ הַמֶּطֶה.²² מִתּוֹךְ אֶמְוֹנָה הַזָּכִיר יוֹסֵף לִפְנֵי מוֹתוֹ אֲתִיכְיָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְצֹהָה עַל־אֶדוֹת עַצְמוֹתֵיו.

²³ כְּשֻׁנוֹלֵד מֵשָׁה, מִתּוֹךְ אֶמְוֹנָה הַסְּתִירוֹהוּ הַוְּרִיו בְּמַשָּׁה שְׁלֹשָׁה חֲדַשִּׁים; כִּי רָאוּ שְׁנָאָה הַיִּלְד, וְלֹא פָּחָדו מִגְּזָרָת הַמֶּלֶךְ.²⁴ כַּאֲשֶׁר גָּדַל מֵשָׁה, מִתּוֹךְ אֶמְוֹנָה סָרֵב לְהַקְרָא בֵּן לְבֵית פְּרָעוֹ²⁵ וּבָחר לְהַתְעֻנוֹת עִם עַמּוֹ אֱלֹהִים מִלְּחַתְעֵג לְשָׁעָה בְּתֻעָנוֹגִי הַחַטָּא.²⁶ הוּא חָשַׁב אֶת חֲרָפָת הַמֶּשֶׁיךְ לְעַשֵּׂר גָּדוֹלָה מִאֲוֹצָרוֹת מִצְרָים, כִּי נִשְׁאָה עִינֵּינוֹ אֶל הַגּוֹמוֹל.²⁷ בְּאֶמְוֹנָה עָזָב אֶת מִצְרָים וְלֹא פָּחָד מִזְעָם הַמֶּלֶךְ, כִּי עָמַד בְּעֵז בְּרוֹאָה אֶת מֵי שָׁאִינָנוּ נְרָאָה.²⁸ מִתּוֹךְ אֶמְוֹנָה עָשָׂה אֶת הַפְּשָׁח וְאֶת נְתִינָת הַדָּם כִּי שְׁלָא יָגַע בָּהֶם מִפְּהַבְּכוֹרִים.²⁹ בְּאֶמְוֹנָה עַבְרוֹ בִּים סּוֹף כִּמוֹ בִּיפְשָׁה, דָּבָר שְׁנִינוֹ הַמִּצְרָים וּשְׁבָעוֹ.³⁰ בְּגַל אֶמְוֹנָה נִפְלוּ חֻמוֹת יְרִיחוֹ אַתְּרִיו שְׁהַקִּפוּ אֶזְטָן שְׁבָעַת יָמִים.³¹ בְּזָכּוֹת אֶמְוֹנָה לֹא נִסְפְּתָה רַחֲבַת הַזּוֹנָה עִם הַסּוֹרְרִים, שְׁכִּנוּ קְבָלָה אֶת הַמְּרֻגְּלִים בְּשָׁלוֹם.

³² זַמְּהָה עוֹד אָמָר? הַוְּתָקֵצְרָה הַעַת מִלְּסָפֶר עַל גָּדוּעָן וּבָרָק וְשַׁמְּשֹׁן וּפִתְחָה וְדָדוֹ וְשְׁמוֹאֵל וְהַגְּבִיאִים,³³ אֲשֶׁר עַל־יְדֵי אֶמְוֹנָה הַכְּנִינוּ מִמְּלָכּוֹת, פָּעַלוּ צָדָק, הַשִּׁיגוּ הַבְּטָחוֹת, סְגָרוּ פִּי אֲרוֹיוֹת,³⁴ כָּבוּ לְהַבּוֹת אִישׁ, נִמְלְטוּ מִפְּיֵי חָרָב, הַתְּחִזְקָוּ מִחְלָשָׁה, עָשׂוּ חִיל בְּמִלְחָמָה וְהַבִּיסוּ צָבָאות זָרִים.³⁵ נִשְׁאָר אֶת מַתִּיחָו שְׁקָמוּ לְתִחְיָה. אַחֲרִים עָנוּ עד מֹות וְלֹא הַסְּפִימוּ לְהַנְּצָל, לִמְעוֹן יְשִׁיגָוָה תְּחִיה טוֹבָה יוֹתֵר.³⁶ אַחֲרִים הַתְּנִסּוּ בְּחָרָפָת לעַג וְהַלְּקָאֹות שְׂוּטִים וְגַם בְּכָבְלִים וְכֵלָא;³⁷ נִסְקָלָג, נִסְוּ בְּעָנוֹיִם, נִסְרוּ בְּמִשּׁׂור, הִוְמַטוּ בְּחָרָב, נִעוּ וְנִדוּ עַטְוֹפִי עֲרוֹתָה כְּבָשִׁים וְעַזִּים, בְּסִבְלָם מִחְסָור, צָרוֹת וְהַתְּעִילָות –³⁸ אֲכָנוּ הָעוֹלָם לֹא הִיא רְאוּי לְאָנָשִׁים אֲשֶׁר כְּאֵלָה – וְתוּעִים הִיוּ בְּמִדְבָּרִיות, בְּהָרִים, בְּמַעֲרֹות וּבְנִיקִיקִי הָאָרֶץ.

²² מִא 21: וְקַד... נִמְ: וַיָּתַחַוו עַל רָאשׁ הַמֶּטֶה (ברא' מז 31). הנוסח דלעיל כתרגום השבעים.

³⁹ כל אלה, אף כי אומנותם העייקה עליהם, לא ראו בקיום הבהירחה. ⁴⁰ ואולם אלהים הכנין לנו דבר טוב יותר, כדי שלא יובאו לידי שלומות בלעדינו.

מוסר הר' יונתן

לכון גם אנחנו, אשר ענו עדינים לכך אופף אותנו, נסירה נא כל ממעשה וגם את החטא הלויד על נקלה, ובשבילנות נרואה את המרויך הערוך לפניו, ² בהבטינו אל ישוע מכובן האמונה ימשלימה, אשר بعد השמיחה הערוכה לפניו סבל את האלב ובז חරפה, וישב לימיין כסא האלים. ³ התבוננו אל האחד שסבל התנוגדות זאת מעת החוטאים, כדי שלא תתעיפו ולא תרפא נפשכם.

עדין לא נלחמתם עד لكم במאבקכם עם החטא, ⁴ ושכחتم את מלות הנעם המדוברות אליכם כאלו בנים: "מוסר יהוה, בני, אל-תתמכא, ואל-תחק בתוכחתו; ⁵ כי את אשר יאהב יהוה יוכית, יכאייב את-בן ירצה".

ילשם מוסר סובלים אתם, ואלהים נהג עמכם בעם בנים; כי איזהו הבן אשר אביו אין מישר אותו? ⁶ אך אם אתם שלא מוסר, אשר הכל נוטלים בו חלקם, איזי מזרים אתכם ולא בנים. ⁷ ועוד, האבות שהולידו את גופנו יסרו אותנו וננו יראנו מיהם, הלא כל שבן נבע לפני אבי הרוחות ונחיה? ⁸ הם אמנים ישרונו ימים מעטים על-פני מה שהם ראו לנכון, אך הוא להועיל מישר אותנו, למען יהיה לנו חלק בקדשו. ⁹ כל מוסר בעית בזאו אינוorcheshet, נחשב לשמיחה כי אם לעצב, אבל אחרי בן יתנו פרי שלום וצדקה למתחנכים בו.

¹² על כן אמכו ידים רפואות וחזקו ב רפואיים כושלות; ¹³ וכוננו נתיבות
ישרות לרגיליםם, למען לא יסיטה הצלע כי אם ירפאה.

זהירות

¹⁴ רדפו שלום עם כל אדם, וגם את הקדרה שבעלדייה לא יראה איש את האדון. ¹⁵ השמרו פון יגראט איש מחסד אלהים; פון יפריע אתכם שרש פורה מרירות ויטמאו בו ובביס; ¹⁶ פון יהיה איש זונה או חסר קדרה בעשו אשר בנזיד אחד מכיר את בכורתו. ¹⁷ יודעים אתם כי אחרי גן, פאשר רצה לרשת את הברכה, נדחה; והוא לא מצא מקום לחזר בו, אף כי בקש זאת בדמעות. ¹⁸ הנה לא באתם אל הר מוחשי ובו עיר באש, ולא אל אפלת וחשך וסערה, ¹⁹ ולא ל科尔 שופר ול科尔 דברים אשר שומעו בקשׁו שלא יוסיף לדבר עפם, ²⁰ כי לא יכלו לשאת את מה שצינה, "גם אם בהמה תגע בהר סקול תשקל"; ²¹ ומראה היה נורא מאד עד כי משה אמר, "ירא אני וחרד". ²² אתם באתם אל הר ציון ואל עיר אלהים חiem, אל ירושלים השמיימת ואל רכבות המלאכים, אל עצרת, ²³ אל קהילת הבכורים הכתובים בשם, אל אלהים שופט הכל, אל רוחות הצדיקים שנעשו משלימים, ²⁴ אל ישוע מתוקה הברית הקדשה ואל דם ההייה המיטיב דבר מדם הבל.

²⁵ לכן הזהרו פון תסרו למדבר, שפנ אם לא נמלטו אלה ששרבו למדבר על הארץ, על אחת כמה וכמה לא נמלט אנחנו אם נסור מהמדבר מון השמים, ²⁶ אשר קולו הרעיש אז את הארץ ועתה הבטיח באמרנו, "עוד אחת ואני מרעיש לא את הארץ בלבד, אלא גם את השמים". ²⁷ "עוד אחת" מצין את הסרת הדברים המתוותים – כגון דברים שנעשו – למען ישרו הדברים אשר לא ימוטו. ²⁸ וכיון שאנו מקבלים מלכות אשר לא תמוש, נהיה נא מכרי טובה ובקהלה זאת את אלהים כרצונו, בחסידות ובביראה; ²⁹ כי אלהינו אש אוכלה הוא.

התנהגות רצiosa בעניין אליהם

וְ תהא אהבת אחיכם קיימת ביניכם.² הַכִּנְסָת אֲוֹרָחִים אֶל תשכחו, כי יש אשר הכניסו אל ביתם מלאכים מבלתי לדעת זאת.³ זכרו את האסורים פאלו היותם במאסר עמהם; זכרו את המעניינים, בשם שגטם אתם חיים בגוף.⁴ חי אישות יכבדו אצל הכל ויצוועכם אל יחלל. את הזרים והנזאים ישפט אליהם.⁵ רצחו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם, כי הוא אמר, "לא ארכך ולא אעזבך".⁶ על כן נבטח ונאמר, "יהוה לי בערץ, לא אירא מה-יעשה לי אדם".

זכרו את מנהיגיכם אשר דברו אליכם את דבר אלהים; הביטו אל אחרית דרכם ולכו בעקבותיהם.⁸ ישוע המשיח הוא הוא – אטמול, היום ולעולם. אל תשחפו על-ידי תורות שונות וזרות; הן טוב לسعد את הלב ביחס ולא בדברי מאכל אשר לא הוציאו למי שחיה על-פיהם.¹⁰ יש לנו מזבח אשר אין רשות למשרתתי המשכן לאכלי מעלי. ¹¹ הבהמות אשר דמן מובאות אל הקדש ביד הכהן הגדול לכפרת החטא, גופותיהן נשרפות מחוץ למתחנה.¹² לכן גם ישוע, כדי לקדש את העם בךמו, סבל מחוץ לשער.¹³ על כן נצא נא אליו אל מחוץ למתחנה ונשא את חרפתו;¹⁴ כי אין לנו פה עיר קבוע, אלא את זו שלעתיד לבוא, מבקשים אנו.¹⁵ לכן בכל עת נקריבה בתוכנו בבח תזה לאלהים, כלומר, פרי שפטים המודדות לשם.¹⁶ ועל תשכחו לגם חד ולשתך את הזולות באשר לכם, כי זבחים באלה יערבו לאלהים. ¹⁷ שמעו بكل מנהיגיכם והקנו להם, כי מושגים הם על נפשותיכם בעתידים לחת דין וחשבון; נהגו כה, למען יעשו זאת בשמחה ולא באנחה, שאם לא כן אין זה לתועלת לכם.

¹⁸ הַתִּפְלֹלוּ בַעֲדָנוּ. בְּטוּחִים אָנוּ כִּי שְׁלָם מִצְפּוּנָנוּ; רְצׂוּנָנוּ לְהַתְּנִהָג
בִּישָׁר בְּכָל דָבָר. ¹⁹ מִפְצִיר אָנִי בְּכָם מִאֵד לְעֶשֶׂת זוֹאת, לְמַעַן יִנְתַנוּ
לִלְשׁוֹב אֲלֵיכֶם בָּמִהְרָה.

אחרית דבר

²⁰ וַיֹּאמֶר הַשְׁלָום אֲשֶׁר בְּדָם בְּרִית עֹזֶלֶם הַעֲלָה מִן הַמִּתְיָם אֶת
רוּעָה הַצָּאן הַגָּדוֹל, אֶת אַדְזִינָנוּ יִשְׁוע, ²¹ הוּא יִכְשִׁיר אֶתְכֶם לְכָל
דָבָר טֹוב בְּקִדְשָׁתְכֶם אֶת רְצָוָנוּ, בְּפַעַלְוָה בְּכָם אֶת הָרְצָוי לִפְנֵי בַּיִד
יִשְׁוע הַמְשִׁיחָה, אֲשֶׁר לו הַכְּבוֹד לְעוֹלָמִים עוֹלָמִים. אָמָן.

²² וְאַנְיִם מַבְקָשׁ מִכֶּם, אָחִי, לְקַבֵּל בְּסִבְלָנוֹת אֶת דָבָר הַהְטָף, שְׁהָרִי
בְּקִצְרָה בְּתַבְתִּיחָה אֲלֵיכֶם. ²³ דַעַו בַּיִםוֹתִיאוֹס אֲחֵינוּ שָׁלַח לְחַפְשֵׁי.

אם יִקְדִּים לְבוֹא, אָבוֹא יְחִיד אֶתְוּ לְרָאות אֶתְכֶם.

²⁴ דַרְשׁוּ בְּשָׁלוּם כֵּל מְנֻהִיגִיכֶם וְכֵל הַקְדּוֹשִׁים. בְּנֵי אֶרְץ אִיטְלִיה
דוֹרְשִׁים בְּשָׁלוּמוֹמָכֶם. ²⁵ הַחַסֵד עַם כָּלֶיכֶם. אָמָן.

אגרת יעקב

יעקב, עבד אלהים ואדוננו ישוע המשיח, דורש בשלום
שנים-עשר השבעתיים שבגולה.
אמונה וחכמה

² לשמה גדוֹלה חשבו זאת, אחיו, פאשר אתם באים בכל מיני
ביסיניות,³ שחרי יודעים אתם כי בחינת אמונתכם מביאה לייד
סבלנות.⁴ אבל שתהא הסבלנות שלמה בפועל, למען תהיה
שלמים ובלא דפי ולא יחסר לכם דבר.⁵ איש מכם אם יחסר
חכמה, יבקש מלאחים הנוטן לכל בנידבות ובלא גערה, ותנתנו
לו.⁶ אך יבקש באמונה ובלי ספק, כי בעל-ספק דומה לגליל הימים
הנדיפים וסוערים מפני הרוח.⁷ אותו האיש אל יחשבי כי יקבל
משהו מיאת יהוה,⁸ בהיותו איש הפסיק על שתי השעיפים ההפוך
בכל דרכיו.

עוני ועושר

⁹ יתחלל האח הדל ברזומותו,¹⁰ והעשיר שיתהיל בשפלו, כי
כzieח חציר הוא יחלף.¹¹ הוא בעלות השם להזהת ייבש החציר
ויפל ציצו ויאבד מן מראהו; וכן גם העשיר יבל בהליכותיו.

עמידה בניסיון

¹² אשרי איש המחזיק מעמד בנסיו, כי לאחר עמדו בנסיו
יקבל את עטרת החכמים אשר הבטיח האדון לאורהיו.¹³ מי
שמתנסה אל יאמר, "אליהם מנשה אוטי", שכן אלהים לא ינsha
ברע ואין הוא מנשה איש.¹⁴ אלא שבל איש מתנסה פאשר הוא

גַּם שֶׁ וּמִתְפַּתְּחָה בְּתֹאָתוֹ שֶׁלֽוֹ.¹⁵ אַחֲרֵי כֵּן תָּהָרָה הַתֹּאָהָה וְתָלֵד חַטָּא; וְהַחְטָא בְּשִׁילָם יוֹלִיד מַوتָּה.

¹⁶ אֲלֹא תְּטֻיעָה, אֲחִי אֲהָנוּבִי.¹⁷ כָּל מַתָּנה טוֹבָה וְכָל מַתָּנה שְׁלָמָה יָזְרָדָת מְפַעַל מֵאַת אָבִי הָאוֹרוֹת אֲשֶׁר כָּל שְׁנִי וְכָל צָל חָלוֹף אֵין בּוֹ.¹⁸ הוּא בְּרַצְנוּנוּ הַוְּלִיד אָוֹתָנוּ בְּדָבָר הָאָמָת, לְמַעַן נָהִיה בְּפִגְעָרִי יִצְרָירָוּ.

¹⁹ עַל כֵּן, אֲחִי אֲהָבוּבִי, יְהָא כֵּל אִישׁ מִהִרְאָה לְשָׁמָעַ, בְּלֹתִי נַחֲפֹז לְדָבָר וְקַשָּׁה לְכַבֵּס,²⁰ שְׁהָרִי בְּعַס אָדָם לֹא יִפְעַל צְדָקָת אֱלֹהִים.²¹ לְכֹנו הַסִּירוֹ מְעַלְיכֶם כָּל טְנוֹף וּרְבָרְשָׁע, וְקַבְלוּ בְעִנּוֹה אֶת הַדָּבָר הַגְּטוּעַ אֲשֶׁר יִכְׁלֶל לְהֹשִׁיעָה אֶת נְפָשֹׁותֶיכֶם.

²² הַיּוּ עֲוֹשִׂי הַדָּבָר וְלֹא רַק שׁוֹמְעִים, פֹּוּ תְּרִמוּ אֶת עַצְמַכֶּם;²³ כִּי מַי שְׁטוּמָע אֶת הַדָּבָר וְאַינָנוּ עֲוֹשָׂה, כִּמְהוּנוּ כְּאִישׁ הַמְּבִיט עַל תְּאֵר פָּנָיו בְּמִרְאָה;²⁴ הוּא הַתְּבִזּוּנָה בְּעַצְמָוֹ וְהַלֵּךְ לוֹ, וְמִיד שְׁבַח מָה צָוָרְתָו.²⁵ אֲבָל הַמְּשִׁקְיףָ בְתֹרֶה הַשְּׁלָמָה, תֹּורֶת הַחֲרוֹת, וְעוֹמֵד בָּה מִבְלִי להִיּוֹת שׁוֹמְעַ–וְשׁוֹכֵחַ, אֲלֹא עֲוֹשָׂה בְּפָעַל – אִישׁ זֶה מַבְרָךְ יִהְיָה בְמַעְשָׁהוּ.

²⁶ מַי שָׁבְבָר שֶׁהָוָא עֲוֹבֵד אֱלֹהִים, וְאַינָנוּ שֶׁם רָסְוּ לְלִשְׁוֹנוּ כִּי אִם מִתְּחָא אֶת לִפְוֹ, עֲבֹדָתָו אִינָה אֲלֹא הַבָּל. ²⁷ זֹאת הִיא עֲבֹודָת אֱלֹהִים טְהָרָה וְתִמְמָה לִפְנֵי אֱלֹהִים אֲבִינוּ: לִפְקַד אֶת הִתְוּמִים וְהַאֲלִמּוֹת בְּצִרְתָּם, וְלַהֲשִׁמֵּר נְקִי מִטְמָאת הַעוֹלָם.

ازהרה על משוא פנים

בּ אֲחִי, אֲלֹהָא בְּכֶם מְשׂוֹא פְנִים בְּאִמּוֹנָת אָדוֹנוּנוּ יִשְׁוע הַמְשִׁיחָה, אָדוֹן הַכְּבָוד.² אֲםַר בּוֹא אִישׁ לְבִתְהַכְּנָסָת שְׁלָכֶם וּטְבֻעַת זְהָב עַל יָדֶךָ וְלִבְשׁוֹ הַדָּוֹר, וּבָא גַם אִישׁ עָנִי לִבְשׁוֹ בְּגָדִים בְּלִים,³ וְהַגָּה פּוֹנִים אֶתְתָם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר לִבְשׁוֹ הַדָּוֹר וְאָוֹמְרִים: "שָׁב לְךָ פָה בְּטוּבָ"; וְלֹעֲנִי אֶתְתָם אָוֹמְרִים: "עַמְדֵ שֶׁם" או "שָׁב מִתְחַת לְהַדְם רְגִילִי" – ⁴ הַאֲמָם אַינְכָם מְפָלִים בְּקָרְבָּכֶם בֵּין אִישׁ לְאִישׁ וְהַופְכִים לְהִיּוֹת שׁוֹפְטִים בְּעַלִי מִחְשְׁבָות רְשָׁעָ?

⁵ שְׁמַעוּ אֶחָד אֲהוֹבִי הַלֹּא בְּעֵנִי הָעוֹלָם הַזֶּה בַּחֲרָא אֱלֹהִים לְהִיּוֹת
עֲשֵׂרִי אָמוֹנוֹת וַיּוֹרְשִׁי הַמְּלֻכּוֹת אֲשֶׁר הַבְּطִיחַ לְאוֹהֶבְיוֹ⁶ וְאַתֶּם
בְּזִיְתְּם אֶת הַעֲנִי הַלֹּא הַעֲשִׂיאוּ מִדְכָּאִים אֶתְכֶם וִסְוָחְבִּים אֶתְכֶם
לְבִתְיִ מְשֻׁפְט⁷ הַלֹּא הַם הַמְגַדְּפִים אֶת הַשֵּׁם הַטוֹב הַגְּקָרָא עַלְיכֶם.
⁸ אִם בְּאַמְתָה מִקִּימִים אַתֶם אֶת תּוֹרַת הַמֶּלֶכֶת בְּכֶתֶובֶן וְזַהֲבָת
לְרַעַעַת פְּמוֹת⁸ אָזִי הַיְטַבְּתָם לְעֵשֹׂות אָבֶל אִם אַתֶם נַוְגָּדִים
בְּמִשְׂזָא פְנִים חֹוטָאִים אַתֶם וְהַתּוֹרָה תַּאֲשִׁימָכֶם כַּעֲזֹבָרִי עַבְרָה.
¹⁰ הָרַי מֵי שְׁמָקִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה וְנִכְשֵׁל בְּדָבָר אֶחָד אָשֶׁם הַוָא
בְּכָל¹¹ וַיַּשְׁפַּן הָאֹמֵר לֹא תְנַאֲף אָמֵר גַם לֹא תַרְצַח וְאִם אִינְךָ
נוֹאָר אָבֶל בֶן רֹצֶחֶת עֹזֶב אֶתְכָה עַל מִצּוֹת הַתּוֹרָה¹² דָבָרוֹ וְעַשְׂוֹ
אֶת מְעַשְׁיָכֶם כְּאַנְשִׁים הַעֲתִידִים לְהַשְׁפֵט עַל-פִי תּוֹרָה שֶׁל חֲרוֹת.
¹³ אִין בָּרְחוּמִים בְּדָין לִמִּי שֶׁלֹּא נָהָג בָּרְחוּמִים הַבָּרְחוּמִים מִתְנַשְּׁאִים
עַל הַדִּין.

אמונה ומעשים

¹⁴ אֶחָד מֵה תֹועַלְתָ בְּדָבָר אִם יָאמֵר אִישׁ יִשְׁלַי אָמוֹנוֹת וְאִין
לוֹ מַעֲשִׁים? הַתוֹכֵל הָאָמוֹנוֹ לְהַזְעִיעָוֹז¹⁵ אָח אוֹ אָחֹות אִם
יִהְיֶה בָּעִירֹם וְאִינוֹ לְהָם לְחַם חַקְמָם¹⁶ וְאִישׁ מִכֶּם יָאמֵר לְהָם לְכָוֹן
לִשְׁלוֹם הַתְחַמְמָוֹ וְאַכְלָו לְשַׁבָּע¹⁷ וְלֹא תַתְנוּ לְהָם צְרִיכִי גוֹפָם –
מַה הַזְעִילָתָם¹⁸ קָה גַם הָאָמוֹנוֹת אִם אִין בָה מַעֲשִׁים מִתְהַדֵּה
בְּשַׁלְעָצְמָה.

¹⁸ וְאַוְלָם מִישָׁהוּ יָאמֵר אַתָּה יִשְׁלַי אָמוֹנוֹת וְאַנְיִ ישְׁלַי מַעֲשִׁים
הַרְאַנְיִ אֶת אָמוֹנוֹת בְּבֵלִי הַמַּעֲשִׁים וְאַנְיִ אַרְאָה לְךָ אֶת אָמוֹנוֹת
מִתְזָה מַעֲשִׁי¹⁹ אַתָּה מַאֲמִין שְׁהָאֱלֹהִים אֶחָד הוּא הַיְטַבְּת
לְעֵשֹׂות! גַם הַשְׁדִים מַאֲמִינִים וְאֶפְרַע וּרְוָעִים²⁰ אִישׁ בְּעָרָה הָאָמִן
רְצֹונָה לְהַזְכִיחַ שְׁאָמוֹנוֹ בְּלִי מַעֲשִׁים עֲקָרָה הַיָּא²¹ אֲבָרָהָם אָבִינוּ
הָאָמִן לֹא בְמַעֲשָׂיו נִצְדַק בְּהַעֲלוֹתוֹ אֶת יִצְחָק בֶּנוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ²² רֹואָה אַתָּה בַּיְהָאָמוֹנוֹת עַזְרָה לְמַעֲשָׂיו וּמִתְזָה הַמַּעֲשִׁים הַשְׁלִמָה

האמונה,²³ וזה תקדים הכתוב האומר, "והאמון אברם ביהוה ויחשכה לו צדקה", וגם נקרא "אוהב אליהם".²⁴ רואים אתם כי במעשים יצדך איש ולא באמונה בלבד.²⁵ וכן גם רחוב הזונה, האם לא נצדקה במעשים פאשר אספה את שליחי יהושע אל ביתה ושלחה אותם בדרך אחרות?²⁶ כי בשם שהגופו بلا הרום מית הוא, וכן גם האמונה بلا מעשים מטה היא.

הלשון

אخي, אל יחי רבים מכם למורים, שהרי ידעתם כי עליינו יהיה הדין חמוץ יותר.² וזה לא כלנו מרבים להכשל. מי שאינו נכשל בדבר, איש משלם הוא וכי יכול לשים רשות לכל גופו.³ הנה בפי השוקים שמים אנו רשות כדי שיישמעו לנו, וככה מנהגים אנו את כל גופם.⁴ וזהנה גם האנויות, אף שגדלותן הן ונתקפות ברום עזה, הגה קטעו יונגן אותו אל המקום שיראה הרגאי.⁵ וכן גם הלשון איך קטעו היא, ומדברת גדלות.

ראו איזו אש קטעה מבעירה עיר גדול!⁶ גם הלשון אש היא, עולם של עוללה. הלשון נצבת בין איברינו ומטמאת את כל הגוף. היא מציתה את גלגול הויתנו ונמצחת באש גיהנום.⁷ כל מין בהמה ועוף ורמש וחיות הים, הפניו האנושי יכול להשתלט עליו, ואנו נשתלט.⁸ אבל הלשון אין אדם יכול להשתלט עליו; רעה היא ומסרת מעצז, ומלאה ארס מות.⁹ בה מברכים אנו את האדון והאב, ובבה מקללים אנו אנשים שנגשו באצלם אליהם.¹⁰ מאותנו הפה יוצא ברכה וגם קללה. אחוי, לא צריך שהיה בדבר זהה.¹¹ היביע המפני מים מתוקים וממים ממלוכא אחד?¹² אחוי, היוכל עץ התאננה לעשותות זיתים, או התוכל הגפן לעשותות תאנים? וכן גם מקור מים מלוחים אינם מפיק מים מתוקים.

החכמה אשר ממעל

¹³ מי בכם חכם ונוובן? יראה נא מתוך התנוגות הטובה את מעשיו הנעשים בענינה ווחכמה. ¹⁴ וואם קנאה מרה ומיריבת בלבבכם, אל תתקרו באמות. ¹⁵ אין זו החכמה היורדת ממועל, אלא זו שהיא ארצית ונובעת מן היצר והשדים. ¹⁶ הן במקום שיש קנאה וmiribah, שם מהומה וכל מעשה רע. ¹⁷ אבל החכמה אשר ממועל, ראשית טהורה היא; לאחר זאת אזהבת שלום, סובלנית, נזחה להתרצות, מלאה רחמים ופרי טוב, ואין עמה משואה פגמים וצביונות. ¹⁸ ולעוושי שלום פרי האדק נזרע בשלוום.

ידיות עם העולם

ל מאין הסוכנים והפירובות אשר בינייכם? האם לא מתאותתיכם הגלחות בתוך איבריכם? ² אתם מתואים ואין לכם. אתם הורגים ומוקנאים ואיןכם יכולים להשיג. אתם רבים ונחלמים ואין לכם מפני שאינכם מבקשים. ³ אתם מבקשים ואינכם מקבלים מפני שאתם מבקשים מתוך בונה רעה, כדי לשבוז בתאותיכם. ⁴ מפירי נאמנות, האינכם יודעים כי ידידות עם העולם היא איבה לאלהים? לפיקה, מי שרווצה להיות ידיד לעולם הופך לאובי אליהם. ⁵ החושבים אתכם כי לשואו אומר הכתוב: ⁶ "בקנאה משותוק אליהם לרום אשר השPIO בנו?" ⁷ ואולם נותן הוא יתר חן. לכן הכתוב אומר "אליהם לילאים הווא ליליאן ולבנויים יתונחו". ⁸ על כן הכנעו לפני אליהם. התיצבו נגד השון וברוח מפניכם. ⁹ קרבו לאלהים ויקרב אליכם. החוטאים, ורחצו ידים! טהרו את לבבכם, היפכו הלב! ¹⁰ התענו והתאבלו ובכו; יהפך נא שוחוקכם לאבל ושםחתכם ליגון. ¹¹ השפilio עצמכם לפני יהוה והוא ירים אתכם.

⁵ ז: בקנאה... – או: בקנאה משותוקת הרוח אשר השPIO בקרובנו.

⁶ ד: משל ג 34

אחד הוא השופט

"אָחִי, אֶל תְּדַבֵּר רְעוֹת אִישׁ בְּרוּעָהוּ. הַמְּדָבֵר רְעה בָּאָחִיו וְזַן אֶת
אָחִיו, מְדָבֵר רְעה בְּתֹרֶה וְזַן אֶת הַתֹּרֶה. וְאִם תְּדַבֵּר אֶת הַתֹּרֶה,
אֵין קָמִים הַתֹּרֶה כִּי אִם שׁוֹפֵט.¹² אֶחָד הוּא הַמְּחוֹזָק וְשׁוֹפֵט,
הֽוּא אֲשֶׁר יִכְּזֹל לְהֹשִׁיעַ וְלֹאִיבָּד. וְמַיְאָתָה כִּי תְּשֻׁפֵּט אֶת עַמִּיתָךְ?

ازהרה לבני ירושה

¹³ הָוִי הַאֲוֹמָרִים, "הַיּוֹם אָז מַחְרֵה גַּלְדָּה לְעִיר פָּלוֹנִית, נִעְשָׂה שֵׁם שָׁנָה
אַחַת, נִסְחָר וּנִעְשָׂה הַזּוֹן",¹⁴ וְאַינְכֶם יוֹצְעִים מֵהַלֵּד יוֹם. מַה הַם
חִיּוֹכֶם? הַלֹּא אֶת אֶתְכֶם, הַנְּרָאָה לְרָגְעָה וְאַחֲרָה כֵּה גַּעַלְמָם.¹⁵ רְאוּי הִיה
שְׁתָאָמְרוּ, "אִם יַרְצֵחַ יְהוָה, נִחְיָה וּנִعְשָׂה בְּזֹאת וּכְזֹאת".¹⁶ אֶת הַנֵּה
אֶתְכֶם עוֹד מִתְגָּאִים בִּימּוֹתֵיכֶם. כֹּל גָּאוֹה בְּזֹאת רְעה הִיא.¹⁷ לְכָנוּ
הַיּוֹדָע לְעִשּׂוֹת טֻוב וְאַנְגָּנוּ עֹזֶה, לְחַטָּא יַחַשֵּׁב לוֹ.

ازהרה לעשרים

ה הָוִי הַעֲשִׂירִים, בְּכָו וְהַיְלִילוּ עַל הַצְּרוֹת הַבָּאוֹת עַלְיכֶם.
² עֲשָׂרָכֶם נִרְקָב, וּבְגִידָיכֶם הַיוּ לְמַאֲכֵל עַשׂ.³ זְהָבָכֶם וּכְסָפָכֶם
נִחְלָדָג, וְחַלְדָּתָם תְּהִיה לְעִדּוֹת נְגַדָּכֶם וְתַאֲכֵל אֶת בְּשָׂרָכֶם כְּמוֹ
אַשׁ. אַוְצֵר אַצְּרָתֶם לְאַחֲרִית הַיְמִים!⁴ הַנֵּה זֹעֲק שָׁכָר הַפּוּעָלִים
קוֹצְרִי שְׁדוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר הַלִּינּוּתֶם אֶתְהוּ, וְצַעַקְתָּה קַקְזָרִים בָּאה
בְּאֹזְנֵי יְהוָה צְבָאות.⁵ חַיִּיתָם בָּאָרֶץ חַיִּי טֻעָנוֹת וְהַזְּלָלֹות;
סְעֻדָּתָם אֶת לְבָכֶם כְּמוֹ בַּיּוֹם זֶבֶחָ.⁶ הַרְשָׁעָתָם וְהַרְגָּתָם אֶת הַצְּדִיק
וְהַזָּהָר אֲינֵנוּ קָם עַלְיכֶם.

סבלנות ותפילה

לְכָנוּ, אָחִי, הַתְּאִזְרוּ אַרְךָ רֹומֶה עַד בֹּוא הַאֲדוֹן. הַנֵּה הַאֲפָר מִחְפָּה
לְפִרְיִי הַאֲדָמָה הַיְקָר וּמִינְחָל לוּ בְּסִבְלָנוֹת עַד שִׁיזְכָּה לִיוֹרָה וּמַלְקוֹשׁ.
⁸ גַּם אֶתְכֶם הַתְּאִזְרוּ אַרְךָ רֹומֶה, כּוֹנְנוּ אֶת לְבָבָכֶם, כִּי קָרְבָּה בִּיאָת
הַאֲדוֹן.⁹ אָחִי, אֶל תִּתְלֹונְנוּ אִישׁ עַל רְעהוּ, לְמַעַן לֹא תְשֻׁפֵּטוּ. הַנֵּה
הַשׁׁוֹפֵט עוֹמֶד בְּפִתְחָה.¹⁰ אָחִי, הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְרָו בְּשָׁם יְהוָה יְהִי
לְכָם לְדִגְמָה שֶׁל סְבָל וְאַרְךָ רֹומֶה.¹¹ הֵן חֹשְׁבָים אָנוּ לְמַאֲשָׁרִים

את העומדים בipel. שמעתם על-אוזות עמידתו של איוב בipel וראייתם את תכליות יהוה – כי רחום וחנון יהוה.

¹² וראשת כל, אחוי, אל תשבעו לא בשמיים ולא באארץ ולא כל שבואה אחרית. יהא ה"כו" שלום "כו", ונה"לא" שלום "לא", פון תפלו בידי הדין.

¹³ איש מכם אם יסבל, יתפלל. אם שמחה בלבו, ישיר שיריו היל.

¹⁴ אם יש חולה בינויכם, יקרא את זקניהם הקהלה ויתפללו בעדו במושחים אותו שמו בשם יהוה. ¹⁵ ותפלת האמונה תושיע את החולה, ויהוה יקיים אותך; ואם חטא יסלח לו. ¹⁶ התנו על חטאיכם איש לפניו רעהו והתפללו איש بعد רעהו, למען תרפאנו. גדול כחה של תפלת צדיק בפעלה. ¹⁷ אליהו היה אדם אנוושי כמוני; והוא התפלל בחזקה שלא היה מטר, ולא ירד מטר על הארץ שלוש שנים ושהה חזדים. ¹⁸ הוא התפלל שניתך, והשימים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה.

¹⁹ אחוי, אם איש מכם סוטה מן האמת ואיש אחר מшиб אותך,

²⁰ דעו כי המшиб את החוטא מSTITת דרכו יושיע את נפשו ממוות ויכסה על המון פשעים.

אגרת כיפה הראשונה

מאת כיפה, שליח ישוע המשיח, אל תושבי תפוצות פונטוס,
גלויה, קפודזיה, אסיה וביתניה, הנברחים ^{על-פי} יקיעתו
מקדם של אללים האב, בקדוש הרום, אל ציות ישוע המשיח
והזית דמו: חסד ושלום ישפעו עליכם למכיר.

תקווה חייה

³ברוך האלים אבי אדוננו ישוע המשיח אשר ברוב רחמי הוליד
אוננו מחדש לתקווה חדשה בתהית ישוע המשיח מן המיתים,
⁴לנחלה אשר לא תשחת, לא טמא ולא TABLE, האפונה לכם
בשימים, ⁵לכם השמורים בגבורת אללים, בזכות אמונה, אליו
ישועה העתיקה להגלוות בעת קץ. ⁶נבה שמהם אתם גם אם מן
הארך הוא שתתעצבו זמן מה בכל מני מסות ⁷כדי שאומנתכם
האروفה והיקרה הרבה יותר מזקה, הנשחת על אף הצרפו באש,
תצא לתחלה ולכבוד ולתפארת בהתגלוות ישוע המשיח; ⁸הוא
אשר אתם אוחבים אותו אף כי לא ראייתם אותו, ואשר בעת
איןכם רואים אותו ובכל זאת מאמיןים אתם בו ושים בשמה
مفארה ועצומה מספר, ⁹בחשיגכם את תכלית אומנתכם, את
ישועת נפשותיכם.

¹⁰את היושעה הזאת חקרו ודרשו הנביאים שנגאו על החסד
המיעד לכם. ¹¹הם חקרו מה העת והנסיבות שהוזעיה רום
המשיח אשר בקרbam, כשהעה מראש על סבלות המשיח ועל
הכבוד והתפארת שיבואו אחריהם. ¹²ונגלה להם כי לא למען
עצמם אלא למעןם שרתו בדברים ההם, אשר בעת השמעו

לכם מפי המبشרים את הבשורה ברום הקדש השילוחה מן השמיים, דברים אשר מלאכים נכספים להשקיף אל תונם.

חי קדשה

¹³ לבו חגורו מתני שכליכם, והוא ערניהם וקוו בכל לבבכם לחסד הבא עליכם בהתגלות ישוע המשיח. ¹⁴ כבנים מציתים, אל תתנהגו לפי התאותות שהיו לכם בעבר פשתייתם חסרי דעת, ¹⁵ אלא והוא גם אתם קדושים בכל דרכיכם כמו שקדוש הוא אשר קרא אתכם, ¹⁶ שהרי בתוכב, "קדשים תהיו כי קדוש אני".

¹⁷ ואמם קוראים אתכם אל האב, השופט בלי משוא פנים לפיקדוני איש זיאש, איזי התהלך ביראה מגורייכם עלי אדמות; ¹⁸ שהרי יודעים אתכם כי לא בדבר נשחת, לא בכעס ולא בזחаб, נפדייתם מדריכם התרבות שנחלתם מאבותיכם, ¹⁹ כי אם בדם זכר של טהרים שאין בו מום, בדמות של המשיח ²⁰ אשר נודע מקדם, לפני היסוד תבל, ונגלה באחרית הימים למעונכם, ²¹ אתם אשר הוודות לו מאמינים באלהים שהקימו מון המתים וננתנו לו.

כבוד לمعון תריה אמונהתכם ותקותכם באלהים. ²² וכיון שטהרתם את נפשותיכם בצדיכם לאמת והגעתם אליו אחותה שאין בה חנפה, אהבו זה את זה בכל לבבכם ומאדים; ²³ שהרי נולךכם מחדש לא מזרע נשחת כי אם מבלתاي נשחת, בדבר אלהים חי וקיים.

²⁴ הנה "כל-הבשר חציר

ובכל-חסדו בצדע השדה.

יבש חציר, נבל צין,

²⁵ ודבר-אליהינו יקום לעולם."

והוא הדבר אשר בשרו לכם.

אבנים חיים עם קדוש

ב ועתה חסירו מעליכם כל רשות וכל מרמה, את האכויות והקנאה וכל לשון הרע,² זכעולים אשר זה מקרוב נולדו התאוו לقلب הזה של הדבר, למען תגדלו באמצעותו לישועה,³ אם אמנים טעםתם כי טוב האדון⁴ אשר אתם נשאים אליו – אבן חיה שמאסוה בני אדם, אחד נבראה ויקרא לאלהים.⁵ וגם אתם, באבני חיות, נבנים לבית רוחני, לכהנת קדש, כדי להעלות זבח רוח וצויים לאלהים בצדות ישוע המשיח.⁶ משום לכך אומר הכתוב: "הנני יסד בציהון אבן פנה נבראה ויקרא, והפאמין בה לא יבוש".⁷ על כן לכם המאמינים היא אבן היקר, אבל לסוררים – "אבן מסוא הבונים היתה לראש פנה",⁸ וגם "אבן גוף וצור מכשול".⁹ ואמנים הם נבשלים בדבר בגל סרבנותם, ולכך גם נועדו.

ט אבל אתם עם נברא, מלכחת כהנים וגוי קדוש, עם סגלה, למען תספרו תהלותיו של הקורא אתכם מחשך אל אורו הנפלאל;¹⁰ אתם אשר לפנים לא עם הניתם, אלה בעת עם אלהים אתם אשר לפנים לא רחמו, אך בעת מרחמים.

התנהגו כעבדי אלהים

י אהובי, שבבחינת זרים וגולים אתם, מפוצר אני בכם להנזר מתאות בשרים הגלומות נגד הנפש.¹¹ היטיבו את דרכיכם בוגים, כדי שיתבוננו במעשים הטובים ויהללו את אלהים ביום פרודה על אותם הדברים שבגולם השמייצו אתכם בעושי רעה.

ט הפניו לכל מוסד אנושי למען האדון: אם למלה, בהיותו הראש;¹² אם למושלים, בהיותם שלוחים מטעמו לנkehמה בעושי הרע, אחד למפן שבח לעושי הטוב.¹³ הן זהו רצון אלהים, שתעשו הטוב וכן תשימו מחסום לאוילת האנשים אשר אין בהם דעת.¹⁴ התנהגו באנשים חפשיים, לא באנשים המחזיקים בחופש

בכיסות לירשע, אלא בעבדי אליהם.¹⁷ נהגו לבדוק בכל אדם; אהבו את האחים; יראו את אליהם; בבדו את המלך.

המוות של סבלות המשיח

¹⁸ העבדים, הכנעו לפני אדוניכם בכל יראה, לא רק לפני הטובים והנוחים לבירות, אלא גם לפני העקשנים.¹⁹ הוא ברפת חסד בכה אם בכלל הכרתו באלהים ישא אדם מכואב ויסבל שלא בצדקה;²⁰ שחררי מה תחלה בכה אם תעמידו בסבל של מפות על חטאיכם? אבל אם בעשׂותכם את הטוב תסבלו ותעמידו בסבל, ברפת חסד היא מלפני אלהים.²¹ אכו לזאת נקראותם, כי גם המשיח סבל בעדכם והשאר لكم מופת כדי שתלכו בעקבותיו – ²² הוא אשר חטא לא עשה ולא נמצאה מרמה בפיו;²³ אשר חרפוهو ולא השיב חרוף, סבל ולא אים, כי אם מסר דינו לשופט האZEק;²⁴ הוא אשר את חטאינו נשא בגופה על העץ, כדי שנומות לגבי החטא ונחיה לאZEקה; אשר בחברותו נרפא לכם,²⁵ כי היותם כצאן אוּבדות, אך עתה שבתם אל הרועה השומר את נפושותיכם.

התנהגות האישה ובולה

כון גם אתה, הנשים, הכנעה לבעליכן; זהה, אם יש שאינם מציתים לדבר, יקנה לכם לא על-ידי דברו אלא על-ידי התנהגות הנשים,² בראותם את התנהגותם הטהורה המלהה ביראה.³ ופארכו אל יהא פאר חיזוני של מחלפות שער ועדין זהב ובדים,⁴ אלא האדם אשר בסתר הלב, הפאר הבלתי נשחת של רום ענוה ושקטה אשר יקרה היא מאי בעיני אלהים. ⁵ זהה התקשות בעבר גם הנשים הקדושות והמיוחלות לאלהים, בהכנעו לבעליהם;⁶ כשרה אשר שמעה בקול אברהם וקראה לו אדון. ואtan נהייתן בנות לה, אם אתן עושות את הטוב וAINCO פותחות פחד.

וְכַא אֶתְכֶם, הַבָּעֵלִים, חִי יְחִיד עַמְּךָ בִּידְיָךְ שְׁהָאָשָׁה הִיא כָּלִי
מְלֻשׂ יוֹתֵר, וְתַנְוּ לְהֹן כְּבוֹד כְּשַׁפְּטוֹת בְּנִנְחָלָת חֶסֶד הַחַיִם, לְמַעַן
לֹא תַּעֲבֹבָנָה תִּפְלֹותֵיכֶם.

הסבל של ההולכים בדרך הצדק

⁸ סֹוף דָּבָר, הִי כָּלֶם לְבָאָחָד, שְׁפָטִים לְצַעַר הַזּוֹלָת, אָוָהָבִ
הַאֲחִים, וְחַמְנִים וְעַנוּוּם. ⁹ אֶל תְּשִׁלְמוּ רַעֲהָ פְתַח רַעֲהָ וְלֹא חָרוּף
פְתַח חָרוּף; אֲדֹרְבָּא – תְּבָרְכָּו, שְׁהָרִי לְכָה נְקָרָאָתָם, לְמַעַן תִּירְשָׁו
את הַבָּרְכָּה; ¹⁰ בַּי

"הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִם אֲהָב יָמִים לְרֹאֹת טֻוב,
יַנְצַר לְשׁוֹנוֹ מְרֻעָע, וּשְׁפַתִּיו מִדְבָּר מְרֻמָּה.

¹¹ יְסֹור מְרֻעָע וַיַּעֲשֵׂה דָטוֹב, יַבְקֵשׁ שְׁלוֹם וַיַּרְדְּפָהוּ;

¹² בַּי "עַיְינִי יְהוָה אֱלֹ-צָדִיקִים, וְאַזְנִי אֱלֹ-שׁוּעָתִים;
וְפִנֵּי יְהוָה בָּעֵשִׂי רַע".

¹³ וְמַיְרָע לְכֶם אֵם תְּהִיוּ קְנָאִים לְטוֹב? ¹⁴ אֵךְ גַּם אֵם תְּסַבֵּלְוִי לְמַעַן
הַצְּדָקָה – אֲשֶׁרְכֶם. אֶל תְּפַחֵדוּ מַאיִמְתָּם וְאֶל תְּבַהַלְוֵי. ¹⁵ אֶת
הָאָדוֹן הַמְשִׁיחַ הַקָּדִישׁוּ בְּלִבְבָּכֶם, וְתַمִּיד הִי מַוְכָּנִים לְהַשִּׁיבָּ
בְּעַנְ�וֹה וַיַּרְאָה לְכָל מֵי שְׁמַבְקֵשׁ מִכֶּם דֵין וְחַשְׁבּוֹן בְּדָבָר הַתְּקֻוָּה
שְׁבָלְבָכֶם. ¹⁶ יְהָא מַצְפּוֹנָכֶם טָהוֹר, כִּי שִׁיבּוֹשׁ הַמְשִׁמְמִיצִים
מִאוֹתָם דָּבָרים שְׁבָגְלָלָם הֵם מַגְנִים אֶת הַתְּנִגְגּוֹתָכֶם הַטוֹּבָה
בְּמַשִּׁיחַ. ¹⁷ מְוֹטֵב שְׁתַסְבֵּלוּ, אֵם זֶהוּ רְצֹוֹן אֱלֹהִים, בְּעַשׂוֹתָכֶם אֶת
הַטּוֹב מִשְׁתַסְבֵּלוּ בְּעַשׂוֹתָכֶם רַע. ¹⁸ הֵן גַּם הַמְשִׁיחַ מֵת לְכִפּוֹרָת
חַטָּאים, אַחֲת וְלִתְמִיד, הַצְּדִיק בְּعֵד הַרְשָׁעִים, כִּי לְקָרְבָּ אַוְתָנוֹ
אֶל אֱלֹהִים. הַוָּא הַוָּמֶת בְּבָשָׂרָוּ, אֶחָד הַחִיה בְּרוּם ¹⁹ וְבָה גַּם הַלָּה
וּבְשָׁר לְרוֹחוֹת הַכְּלֹאוֹת בְּמַאֲסָר, ²⁰ לְאַלְהָה שְׁלָא אִיתָוּ כִּאֵשֶׁר חַפָּה
אֱלֹהִים בְּאַרְךָ אֶפְוּ בִּימֵי נָחָ. בְּאַוֹתָם יָמִים נִבְנָתָה הַתְּבָה אֲשֶׁר
מְעִיטִים בְּתוֹכָה – שְׁמוֹנָה נְפִשּׁוֹת – נְשׁוּעָה בְּפִים; ²¹ וְזֶה מְסֻמָּל אֶת
הַטְּבִילָה הַמוֹשִׁיעָה בְּעֵת גַּם אַתֶּכֶם – אֵין הִיא הַסּוֹרֶת זְהָם הַגּוֹفָ

אלא התחייבות של מצפון טהור בלבוי אלוהים – בתקנית ישוע המשיח²² אשר עליה השמימה והוא לימיון אלוהים, ולפניהם הכנעו מלאכים ורשות גבורות.

סוכנים טובים של חסד אלהים

ל בין שהמשיח סבל בעדנו בגופו, גם אפס התאזור באותו הלהקה רוחם; שבע הסוגי בגופו חידל לחטא,²³ למטע לא יחיה עוד לפי תאות בני אדם בזמן שנוצר לו לחיות בגופו, אלא לפי רצון אלוהים.²⁴ הוא די קיה הזמן שעבר עלייכם בעשיות חפצ הרים, באשר התהלקתם בדרכי זפה ותאות, שכורות והולאות, נשפי שטיה ועבוזת אלילים אסורה.²⁵ וכיון שאינכם רצים עמם לטרוף זמותם, תמהימים הם על בה ומגדפים.²⁶ הלו יתנו דין וחשבון לפניהם מישעתך לשפט את החיים ואת המתים.²⁷ לבנו התבשו גם המתים, כדי שיישפטו בדרכם בני אדם בքשר, אך יחיה בדרכם אליהם ברות.

הנה קץ הכל קרב. על קו הוי מפקחים, והיו ערים להתפלל.²⁸ בראש ובראשונה אהבו איש את רעהו אהבה עזה, כי על רב פשעים תכשה אהבה.²⁹ הוי מאורחים זה את זה בליך להתלונן.³⁰ איש איש כפי המתקנה אשר קיבל שירות בה בקרובכם, בסוכנים טובים על חסדו ובבחפניהם של אלוהים.³¹ איש כי ידבר, אמרי אלוהים ידבר; איש כי ישרת, יעשה זאת מתווך הרכח שננתנו לו אלוהים; זאת למען יכבד האלוהים בכל דרך ישוע המשיח אשר לו הכבוד והגבורה לעולמי עולם. אמן.

סבל על שם המשיח

³² אהובי, בבוא עליכם צריפת אש כדי לבחון אתכם, אל תתמהנו כאלו מקרה מזער קרה לכם,³³ אלא שמחו בכל שחלק לכם בסבלות המשיח, למען תשמחו ותעליצו גם בהגלוותם בבודו.³⁴ אשריכם אם יחרפו אתכם בעבור שם המשיח, כי אז רוח

²¹ ג: אל... – אן: אל באקשה לאלהים לקבלת מצפון טהרה.

הכבד, רוח אלְהִים, נַחַת עַלְיכֶם.¹⁵ רק אל יסבל איש מכם כרוצח או בגנבו או בעוشا רעה או במתערב בענייני אחרים.¹⁶ וואם יסבל במשיחי, אל יבוש כי אם יכבד את אלְהִים בשם זהה,¹⁷ שהריר עת להתחילה המשפט מבית אלְהִים.

ואם מאתנו יתחיל, מה תהייה אחרית האנשים שאינם נשמעים לבשורת אלְהִים?¹⁸ אם צדק בקשי נושא, חוטא ורשות מה היה עליו?¹⁹ לכן גם הסובלים ברצון אלְהִים יפקידו נא את נפשותיהם ביד הבורא הנאcko, בעשיות הטוב.

עדך אלְהִים

ה מון הזרים אשר בקרבתם אבקש, אני הזקן עמיTEM ועד סבלות הפשעים וגם שטרפ לפבוד העתיד להתגלות:² רעו את עדך אלְהִים הנמצא עמכם ומה שגיחו עליו לא מותך פניה כי אם ברצון, ברצוי לאלהים; לא בחרמת בצע כי אם בנטש חפצאה;³ לא ברזנים על מה שהפקיד בידכם, אלא בהיותכם מופת לצאן. ובהופעת שער הרועים תקבלו עטרות קבוע אשר לא תבל.⁴ כמו כן, הצעירים, הכנעו לפני הזרים. ואולם חגרו כלכם נימיות רוח איש בלבפי רעהו, כי אלְהִים לצלים הוואיליך ולענויים יתרכזו.

ה השפilio עצמכם תחת יד אלְהִים החזקה, למן ירומים אתכם בעתו.⁵ השליכו עליו כל יהבכם, כי הוא דואג לכם.⁶ היו ערים ועמדו על המשבר. אויבכם השטן משוטט באירה שזאג ימחפש לו לטוף מישагו.⁷ עמדו נגדו יציבים באמונה, בידיעה שאotton האירות עוזרות על אחיכם אשר בעולם.⁸ ואלהי כל חסך אשר קרא אתכם אל בבodo לעולמים במושיע ישוע, אחריו סבלכם המעת הוא ישלים אתכם וגם יעצז ויחזק ויכונן אתכם. ילו הקבוד והגבורה לעולמי עולמים. אמן.

¹² בַּיָּד הָאֶחָד סִילְוֹנוֹס שָׁאַנִּי חֹשֵׁבָו לְנַאֲמָנו, כַּתְבָּתִי לְכֶם דְּבָרִים מַעֲטִים לְעוֹזָר וְלְהַעֲדֵד כִּי זֶהוּ חִסְד הָאֱלֹהִים, הַחִסְד הָאָמָתִי; עַמְדוּ בָו. ¹³ הַקָּהָלָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל, שְׁנוּבָחָרָה אֶתְכֶם, דָוַרְשָׁת בְּשַׁלּוֹמְכֶם; וּבָנָו גַם מִרְקֹוס בָּנִי. ¹⁴ דָרְשָׁו אִישׁ בְּשַׁלּוֹם רַעֲהוּ בְּנַשִּׁיקָת אַהֲבָה. שַׁלּוֹם לְכֶם אֲשֶׁר בְּמִשְׁיחָ יִשּׂוּעָ.

אגרת ביפה השנייה

מאות שמעון ביפה, עבד יושע המשיח ושליחו, לאלה אשר
בצקמת אלהינו ומושיענו יושע המשיח קבלו אמונה יקרה
בשלהנו;² חסד ושלום ישפעו עליכם למכביר בידיעתכם את
אללים וישוע אדוננו.

א

היעוד של המאמינים במשיח

³ הן גבורתו האלהית נתנה לנו את כל צרכינו לחיים ולחסידות,
על ידי ידיעתנו את הקורא אותנו אל כבודו והוזדו.⁴ בדרך זאת
נתנו לנו הבטחות גדולות מאי ויקרות, למען תהיו שתפים
על ידו בטבע האלהי בהמליטיכם מהכליזון השורר בשלום בשלה
התאוה.⁵ משומם לך שקדו בכל מזרכם להוסיף על אמוןכם את
המעלה המוסרית, ועל המעלה המוסרית את הדעת,⁶ ועל הדעת
את כבוש היצר, ועל כבוש היצר את הסבלנות, ועל הסבלנות
את החסידות,⁷ ועל החסידות את האחווה, ועל האחווה את
האהבה;⁸ שהרי אם אלה יהיו בכם וירבו, לא יהיה לכם להיות
בטלים ובלתי פוריים במה שנוגע לידיעת אדוננו יושע המשיח.
⁹ מי שאין לו הדברים הלו, עור הוא, קצר ראות; והוא שכח כי
טהר מחתמי הראשונים.¹⁰ לכן, אמי, שקדו ביתר שאת לחזק
את הקיראה והבחירה שהו מנת חלוקכם; שהרי אם כה תעשו
לא תכשלו אף פעם,¹¹ ובדקה זאת יפתח لكم לרווחה המבוזא אל
מלכות עולמים של אדוננו ומושיענו יושע המשיח.

¹² על כן לא אחדל להזכירם בכל עת את הדברים הלו, אף על
פי שאתם יודעים אותם והנכם יציבים באמות הזאת.¹³ ורואה

אני לנכון להזיכיר ולעוזר אתכם כל עוד אני נמצא במשכן זהה,¹⁴ כי ידוע לי שבקروب יוסר משבני, כפי שגלה לי אדוןנו ישוע המשיח.¹⁵ אך אשתדל שוגם לאחר פטירתו יהיה לכם תמיד זכרון הדברים האלה.

הדור כבודו של המשיח

¹⁶ לא אחרי אגדות מחלוקת הילכנו כאשר הודיענו לכם את גבורת אדוןנו ישוע המשיח ואת בואו, אלא במו עינינו ראיינו את גדלו;¹⁷ שבען קבל יקר וכבד מאת אלהים האב מאשר נושא אליו הקול הזה מהדרת הכאב: "זה בני אהובי אשר בו חפצתי",¹⁸ ואית הקול הזה שמענו בא מן השמים בהיותנו עמו בהר הקדש.¹⁹ אכן נתאשר לנו ב יתר תקף דבר הובואה, ותיעיבו לעשות בשימכם לב אליו באל ניר מאיר במקום אפל, עד כי יבקע אור היום ויזרח כוכב הנגה בלבכם.²⁰ וזאת דעו ראשונה, שבעל נבואת המקרא אינה ענין של פרוש אישי,²¹ כי מעולם לא יצאה נבואה על-פי רצון האדם, אלא רוח הקדש הניתעה בני אדם לדבר מטעם אלהים.

מוריו שקר

ב אבל גם נביائي שקר היו בעם, לשם שוגם ביןיכם יהיו מורי שקר. הללו יכניסו בחשאי תורות הרשניות ויקפרו באדון אשר קנה אותן, ויביאו על עצמן אבדון פתאום.²² רבים יילכו אחרי תועבותיהם, ובגללן תגזר דרכם האלוהית.³ ובתאותם לבעז ידברו צב ויסחרו בכם; ואמנם לא יתעכב משפטם שגחרץ מקדם, ואבדונם לא ינום.

⁴ הן אלהים לא חס על המלאכים החוטאים, אלא הורידם אל תחתיות הארץ וננתנים בכבלי אפל לשמרם למשפט. ⁵ וגם על העולם הקדום לא חס, אבל בהבאיו מבול על עולם של רשעים שמר את נח, מטיף האడק, והשבעה אשר עמו.⁶ את הערים סדום ועמורה שرف לאפר לאחר שdoneו אונן למחרכה, בשינויו אותו

לדוגמה לעתדים לעשות רשות, ⁷ והאיל את לוט הצדיק, אשר נדקה נפשו בוגל התנהגות הרשעים שטופי זמה; ⁸ כי הצדיק הוזה, אשר בשבותו בקרבת ראה ושמע את הנעשה, يوم התענה בנפשו הישרה על מעשי רשותם. ⁹ אכן יודע אדרני להאיל את חסידיו מנשיכו ועם זאת לחשד את הרשעים ליום הדין כדי להעניןיהם, ¹⁰ ביחוד את ההולכים אחר הבשראות בתאות טמאה ובזום את הסמכות העליונה.

חצופים הם, הולכים בשירותם לבם ואינם נרתעים מלקרף את נושאי המשרות הנכבדות, ¹¹ אשר אף המלכים, הגדולים מהם בעצמה וכלה, אינם מביאים עליהם קטרוג של גדוֹף לפני יהוה. ¹² אך הלו דומים לחיות חסודות תבינה שבדרך הטבע נולדות כדי להלך ולהشمיד. הם מחרפים מה שאינם יודעים, וכן מה שנשמדות גם הם ישמד, ¹³ ובהזיה יסבלו את גמול עולתם. את ההוללות ביום חושבים הם לתענוג; כתמי טמאה ומומים הם, הסודדים עפם ומוציאים הנאה בתרミニם. ¹⁴ עיניהם להם מלאות נאופים ואין מראות מן החטא. הם לוכדים נפשות בלתי יציבות; לבם מרגל בחמדנות; אכן בניים ארוירים. ¹⁵ בזעם את דרך הירש פטו והלכו בדרכם בלאם בנו בעור אשר אהב את שכר הרשות, ¹⁶ והזוכה על עולתו: אותן אלמת דברה בקול אדם ועצרה את אונלת הנביה.

¹⁷ באורות בלי מים הם, ענינים נדפים בסערה, אשר אפלת חשה שמורה להם. ¹⁸ בדברם גדולות, דברים שאינם אלא הבל, הם לוכדים בתאות בשורים ובמעשי זמה את אלה אשר אה נמלטו מידי ההולכים בדרך התעות. ¹⁹ הם מבטיחים להם חפש בשעה שהם עצם עבדים לכל אשר משחת; הרי למה שאדם נכנע, להזו הוא משתעבד. ²⁰ הלא אם אחרי שנמלטו ממעמות העולם בידיעתם את אדונינו ומושיענו ישוע המשיח, שוב נסתובכו בהן ונצחו – כי אז מצבם האחרון גרוע מן הראשון. ²¹ מוטב היה

לְהַם שֶׁלֹּא לְדֹעַת אֶת דָּרְךָ הַצְּדָקָה מֵאָשָׁר לְדֹעַת אֹתָהּ וְלִסְעוֹר מִןְ
הַמִּזְוֹהָה הַקְּדוֹשָׁה הַמִּסּוֹרָה לָהֶם.²² הַתִּמְמִישׁ בָּהֶם הַפְּשָׁל הַאֲמֹתִי
"הַכָּלֵב שֶׁב עַל־קָאוֹ", וְגַם "הַחַזֵּיר עֹזֶלה מִן הַרְחָצָה לְהַתְגּוֹלֵל
בָּרְפַּשׁ".

הבטחת בואו של המשיח

אֲהוֹבִי, זֹאת כִּבְרַת הַגָּרָת הַשְׁנִיה שֶׁאָנִי כּוֹתֵב לָכֶם, וּבְשִׁתְיָהוּ
אָנִי מַזְכִּיר אֶתְכֶם וּמַעֲורֵר אֶת מַחְשָׁבַתְכֶם הַפְּתָמה,²³ לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ אֶת הַדָּבָרִים שֶׁנֶּאֱמַרְנוּ מִקְדָּם בַּיד הַנּוֹבָיאִים הַקְּדוֹשִׁים, וְאֶת
מִצּוֹת שְׁלִיחֵיכֶם מִטּעם הָאָדוֹן וְהַמוֹּשִׁיעַ. ²⁴ וּקְדָם כָּל דָּעוֹ זֹאת,
שַׁבָּאָחָרִית הַיּוֹם יָבוֹא לִצְים הַמְתַהֲלָכִים לִפְנֵי מְאוֹנִיחָם הַאֲישִׁים
וַיַּתְלוֹצְצֻוּ לְאָמָר:⁴ "אִיֵּפה בָּוֹא הַמִּבְטָח? הַרִּי מֵאָז שְׁפָטוּ הַאֲבוֹת
הַכָּל מִמְשִׁיךְ כְּמוֹ שְׁהִיה מִרְאָשִׁית הַבְּרִיאָה!" ⁵ מְרַצּוֹן שׂוֹכְחִים
הַס אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, שְׁהַשְׁמִינִים הַיוֹ מִקְדָּם וְכֵן הָאָרֶץ נִתְהַווָּתָה מִן
הַמְּפִים וּעַל־יָדֵי הַמְּפִים בְּדָבָר אֱלֹהִים;⁶ וּעַל־יָדֵי אֶלְהָה נִהְרָס הַעוֹלָם
שְׁהִיה אֶז, בְּהַשְׁפָטוּ בְמִים. ⁷ וְאַוְלָם הַשְׁמִינִים וְהָאָרֶץ הַנוּכְחִים
אֲצָוְרִים עַל־יָדֵי אֶתְכֶם הַדָּבָר לְאָש, שְׁמוּרִים לִיּוֹם הַדָּינוֹ, לְאָבְדוֹ
אֲנָשֵׁי הַרְשָׁעָה.⁸ אָךְ אֶל יָעַלְמָם מִכֶּם הַדָּבָר הַזֶּה, אֲהוֹבִי יוֹם אֶחָד
כְּאַלְף שְׁנִים בְּעִינֵי אֱדָני, וְאַלְף שְׁנִים כִּיּוֹם אֶחָד.⁹ אֵין יְהוָה מַאֲחָר
בְּדָבָר אֲשֶׁר הַבְּטִית, כְּמוֹ שִׁיעַשׁ הַחֹזֶבֶים זֹאת לְאַחֲרָה, אֶלְאָ שְׁהַפֵּל יָבוֹא
מַאֲרִיה אֶפְוֹ לִנוֹ; אֵין הוּא רׂוֹצֵחַ שֶׁיָּאֶבֶד אִישׁ, אֶלְאָ שְׁהַפֵּל יָבוֹא
לִידֵי תְּשׁוּבָה.¹⁰ יְוֹם יְהוָה בְּגַבְבָּיוֹ. אֵז הַשְׁמִינִים בְּשָׁאוֹן יְחַלְפּוּ
וְהַיִסּוּדֹת יִבּוּרְוּ וַיִּתְפְּרֹקוּ, וְהָאָרֶץ וְהַמְּפָעָשִׁים אֲשֶׁר עַלְיהָ.¹¹ וְכִיּוֹן
שָׁכַל אֶלְהָה יִתְפְּרֹקוּ, עד בְּמַה עַלְיכֶם לְחִיּוֹת בְּקָדְשָׁה וּבְחַסִידָות,¹²
לְחַפּוֹת לִבּוֹא יוֹם הָאֱלֹהִים וְלִחְחִישׁ אֶתְכֶם, יוֹם שְׁבָגְלָלָו הַשְׁמִינִים
יִתְפְּרֹקוּ בָּאָש וְהַיִסּוּדֹת יִבּוּרְוּ וַיִּמְשֹׁגוּ.¹³ וְאַנְחָנוּ מִחְכִּים, עַל־פִּי
הַבְּטַחַתּוֹ, לְשֶׁמֶינִים חֲדָשִׁים וְלָאָרֶץ חֲדָשָׁה אֲשֶׁר צְדָקָה יִשְׁכַּן בָּם.

¹⁴ על גו, אהובי, בחרופותכם לדברים האלה שקדו להמצאה לפנינו בשלום, נקיים ובלא דפי. ¹⁵ ואות אורך-רוח אדונינו חשבו לתשועה; כמוו שנומ אהינו האהוב שאול כתוב לכם לפי הحكמה הנוטנה לו, ¹⁶ וכמו שכתב בכל אגוזתו, בדרכו על הדברים האלה. יש בהן דברים קשים להבנה אשר הנבערים והבלתי יציבים מעוותים אותם – כמוו שהם עוזרים ביתר הכתובים – לאבדנים הם. ¹⁷ ואתם, אהובי, בין שאתם יזקעים זאת מראש, השמרו פון תמישכו בטעותם של אנשי בילען ותפלו מיאכובותכם. ¹⁸ גידלו ביחס ובדעת אדונינו ומושיענו ישוע הממשית. לו הקבוד גם עכשו גם ליום עולם. אמן.

אגרת יהונתן הראשונה

דבר החיים

את אשר היה מראשית, את אשר שמענו, את אשר ראיינו בעינינו, אשר הבטנו בו וידינו מששו אותו, על-אוזות דבר החיים, – ² והחיים נגלו ואנחנו ראיינו, והרינו מעדים ומודיעים לכם את חיי העולם אשר היו אצל האב ונגלו לנו – ³ את אשר ראיינו ושמענו מודיעים אנו גם لكم, למען תתחברו עפנו גם אתם. ואכן התחרותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח. ⁴ זאת אנחנו כותבים למען תהיה שמחתנו שלמה.

האלים הוא או

זזה דבר הבשורה אשר שמענו מפנו ואנחנו ממשיעים לכם, שהאלים אור הוא וכל חשך אין בו. ⁵ אם נאמר שהתחברות לנו אותו ונתהלך בחשכה, דובריו שקר אנחנו ואינו מקרים את האמת. ⁶ אבל אם נתהלך באור, כמו שהוא באור, כי אז התחרנו זה עם זה ודים ישוע המשיח בנו מטהר אותנו מכל חטא. ⁷ אם נאמר שאין לנו חטא, מטעים אנו את עצמנו והאמת אינה בנו. ⁸ אם נתודה על חטאינו, נאמן הוא וצדיק לסלוח לנו על חטאינו ולטהר אותנו מכל עוללה. ⁹ אם נאמר שלא חטאינו, לכזוב שמן אותנו ודברו אינו בנו.

המשיח מלמד علينا זכות

ילדי, כותב אני לכם את הדברים האלה למען לא תחטאנו, ¹⁰ ואם יחטא איש יש לנו מליין לפניו האב – ישוע המשיח, הצדיק. ² והוא בפטרה על חטאינו, ולא על חטאינו בלבד, אלא

גם על חטאי כל ה

ה
עולם.³ ובזה נדע שהכרכנו אותו – אם נשמר את מצותינו.⁴ הָאֹמֵר "אַנִּי מִפְּרִיר אֶתְּנָזְעָנָה בָּזֶה" וְאַיִלּוּ שׁוֹמֵר את מצותינו, דובר שקר הוא והאמת אינה בו.⁵ אך השומר את דברו, באותו האיש נשלמה באממת אהבת אליהם. בזה נדע כי בו אנחנו: הָאֹמֵר שהוא עומד בישועה, כדרכו שהתהלך יושענו לנו גם עליון להתהלך.

המצוה החדשה

⁷ אהובי, לא מצוה חדשה כותב אני לכם, כי אם מצוה ישנה אשר היתה לכם מראשית; המצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם. ⁸ ובכל זאת מצוה חדשה כותב אני לכם, דבר שגוכן גם בו וגם בכם, שהרי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח.⁹ הָאֹמֵר כי באור הוא ועם זאת שונא את אחיו, עודנו בחשך.¹⁰ הָאֹהֵב את אחיו עומד באור ומיכשול אין בו.¹¹ אבל השונא את אחיו בחשך הוא; בחשך הוא מתהלך ואין יודע לאן הוא הולך, כי החשך עור את עיניו.

¹² כותב אני לכם, ילדי, מפני שנשלחו לכם חטאיכם בעבר טמו.¹³ כותב אני לכם, אבות, מפני שהברתם אותו אשר הוא מראשית. כותב אני לכם, בחורים, מפני שנאנחתם את הרע.¹⁴ כתבתם לכם, ילדים, מפני שהברתם את האב. כתבתם לכם, אבות, מפני שהברתם אותו אשר הוא מראשית. כתבתם לכם, בחורים, מפני שאתם חזקים ודבר אליהם קים בקרובכם ונאנחתם את הרע.

¹⁵ אל תאהבו את ה

ה
עולם, אף לא את מה שבעולם. איש אם יאהב את ה

ה
עולם אין בו אהבת האב;¹⁶ כי כל אשר בעולם – תאות בשרים, תאות העינים וגוונות הנכסים – לא מן האב הוא כי אם מן ה

ה
עולם.¹⁷ וקהולם עבר עם תאותיו, אך הטעשה את רצונו אליהם עומד לעד.

צורר המשיח

¹⁸ילדי, זאת השעה האחרזונה. ובכמו ששמעתם כי יבוא צורר המשיח, גם עבשו כמו צורי מישת רביים; מכאן יודעים אנו שזויה השעה האחרזונה.¹⁹ הלו מקרבנו יצא, אבל לא משלנו חיון; כי אלו הם משלנו, היו נשאים אフトנו, אך הם יצאו למען יודע שכלם אינם משלנו.²⁰ ואתם יש لكم המשיחה מאת הקדוש, ובכלם יודעים. ²¹ כתבתني אליכם לא מפני שאינכם יודעים את האמת, אלא מפני שאתם יודעים אותה ויודעים שכך שקר איןנו מן האמת.²² מי הוא דובר שקר בלבתי אם הכופר בכך שישוע הוא המשיח? זה הוא צורר המשיח, הכופר באב ובבן.²³ כל הכופר בגין גם האב אין לו; המודה בגין יש לו גם האב.²⁴ אתם, מה ששמעתם מראשית ישאר נא בקרובכם. אם ישאר בקרובכם מה ששמעתם מראשית, אז גם אתם תשארו בגין וbab.²⁵ וזהի הבטחה שהוא בטיחתו לנו – חיי עולם.

²⁶ את הדברים האלה כתבתני לכם על-אוזות המתיעים אתכם. ²⁷ והמשיחה שאתם קיבלתם מאותו ונשארת בקרובכם ואינכם צריכים למשהו שילמד אתכם, אלא כמו שמשיחתנו מלמדת אתכם על-אוזות הכל – והוא אמת ואינה כזב – לפי מה שלמדת אתכם עמדו בו.

לידי אלהים

²⁸ ועתה, ילדי, עמדו בו, כדי شيיה לנו עז באשר יתגלה ולא נבוש מפנינו בבואו.²⁹ אם יודעים אתכם שהוא צדיק, יודעים אתם שגם כל עוזיה צדקה נולד מפנו.

ראו איזו אהבה נתנו לאב להקרא ילדי אלהים! ואנו כה אנחנו. משום כה העולם אינו מכיר אותנו, משום שלא הכיר אותנו.² אהובי, עבשו ילדי אלהים אנחנו, ועוד לא נגלה מה נהיה. יודעים אנו שbehgalotu נהיה כמו שהוא כמו שהוא.³ וכל מי

שנִסְמַך עָלָיו בַתְקוֹנָה הַזֹּאת, מִטְהַר אֶת עַצְמוֹ כַּפֵּ שְׁטָהָר הַאֲחָד הַהוּא.

⁴כֹּל מֵשְׁחוֹטָא גַם עֹבֵר עַל הַתּוֹרָה; הַחֲטָא הַוָּא עֲבָרָה עַל הַתּוֹרָה. ⁵אַתָּם יוֹדָעִים שַׁהוּא נְגַלָּה כִּי לְשֹׁאת אֶת חַטָּאתינוּ, וּבֹא אֵין חַטָּא. ⁶כֹּל הַעֲוֹמֵד בֹּו לֹא יַחֲטָא; כֹּל הַחֲטָא לֹא רָאָה אֵף לֹא יַדַּעַן. ⁷יְלִדִי, אֶל יִתְعַהַה אֶתְכֶם אִישׁ: הַעֲוָשָׂה צְדָקָה צְדָקָה, כַּשְׁמָ שַׁהְהָוָא צְדָקָה. ⁸הַעֲוָשָׂה חַטָּא מִן הַשָּׁטָן הוּא, כִּי הַשָּׁטָן חַטָּא מִרְאָשִׁית. לְזֹאת נְגַלָּה בּוֹ-הָאֱלֹהִים, לְהַפְּרָא אֶת פֻּעָלוֹת הַשָּׁטָן. ⁹כֹּל הַנוֹּלֵד מִאֱלֹהִים אִינָנוּ חַטָּא, כִּי זָרְעוּ נְשָׁאָר בֹּו; וְאֵין הוּא יִכְלֹל לַחֲטָא, כִּי מִאֱלֹהִים נָולֵד. ¹⁰בָּזָה יַזְדְּעַו יְלִדֵּי הָאֱלֹהִים וַיָּלִדי הַשָּׁטָן: כֹּל מֵשָׁאַנְנוּ עֲוָשָׂה צְדָקָה אִינָנוּ מִאֱלֹהִים, וְכוֹן מֵשָׁאַנְנוּ אוֹהֵב אֶת אֶחָיו.

אהבו זה את זה

יְהוָה זוּהוּ דָבָר הַבְשֹׂרָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶם מִרְאָשִׁית, שְׁנָאָבָב אִישׁ אֶת רַעְיוֹן;¹¹ לֹא בְקִי אֲשֶׁר הִיה מִן הַרְעָה וְהַרְגָּג אֶת אֶחָיו. וּמְדוֹעַ הַרְגָּגוּ? מִפְנִי שְׁמַעְשִׂיו הַיּוֹ רַעִים, אֲךָ מִעְשֵׂי אֶחָיו מִעְשֵׂי צְדָקָה. ¹²אֶחָיו, אֶל תַּתְמַהּוּ אֶם הַעוֹלָם שׁוֹנֵא אֶתְכֶם. ¹³אַנְחָנוּ יוֹדָעִים כִּי עַבְרָנוּ מִן הַמִּנּוֹת אֶל הַחַיִים, שָׁפַנוּ אֲוֹהָבִים אַנְחָנוּ אֶת אֶחָינוּ. אִישׁ אֲשֶׁר אִינָנוּ אֲוֹהָב נְשָׁאָר בְּמִנּוֹת. ¹⁴כֹּל הַשׁוֹנֵא אֶת אֶחָיו רֹצֶחֶת הוּא. וַיּוֹדָעִים אַתָּם שֶׁכֶל רֹצֶחֶת אֵין חַיּוּ עַולְם מִתְקִימִים בֹּו. ¹⁵בָּזָאת הַפְּרָנוּ מַה הִיא אֲהָבָה, בָּעֵבֶד שַׁהְוָא מִסְרָר אֶת נְפָשָׁו בְּעֵדָנוּ. גַם אַנְחָנוּ חַיִים לִמְסַר אֶת נְפָשָׁנוּ בְּעֵד אֶחָינוּ. ¹⁶מַי שִׁישׁ לוּ נְכָסִי הַעוֹלָם וּוּהָוּ רֹואָה אֶת אֶחָיו בְּמַחְסּוֹר וּמוֹגָע אֶת רַחְמָיו מִפְנִינוּ, אֵיה תַעֲמֹד בֹּו אֲהָבָת אֱלֹהִים?¹⁷ יְלִדִי, אֶל נָא נָאָה בְּמַלְלִים וּבְדָבָר, כִּי אָם בְּפָעַל וּבְאִמָּת.

עוֹז וּבִיטָחוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים

¹⁸בָּזָה גַּדֵּעַ כִּי מִן הָאָמָת אַנְחָנוּ וּנְשַׁקְּטִיט אֶת לְבָבֵנוּ לִפְנֵינוּ,²⁰ שְׁכַנֵּן אָם לְבָבֵנוּ יְרְשִׁיעָה אָוֹתָנוּ, הָאֱלֹהִים גָּדוֹל מִלְבָבֵנוּ וּוּהָוּ יַדְעַ הַכָּל.

²¹ אהובי, אם לבנו אינו מרשיע אותנו, עז לנו לפניהם;²² וכל אשר נבקש נקבל ממנה, מפני שומרים אנו את מצותיו ועושים את הטוב בעינינו.²³ זאת מזכותנו: להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהב זה את זה כי שצונו.²⁴ השומר את מצות אליהם שוכן באלהים ואלהים בו. ובזאת נדע שהוא שוכן בנו: ברום אשר נתנו לנו.

روح האמת לעומת הרוח המתעה

ל אהובי, אל פאמינו לכל רום, כי אם בחנו את קרותותם אם מאלהים הוא, כי נביאי שקר ורבים יצאו לעולם.² בזה תפירו את רוח אלהים: כל רוח המודה כי ישוע המשיח בא בלבוש בשר, מאלהים היא;³ וכל רוח אשר איןנה מודה בישוע לא מאלהים היא. זהה רום צורר הפשיט אשר שמעתם כי תבואו, וכבר בעת היא בעולם.⁴ אתם, ילדי, מאלהים אתם, ונתחתם אתם, שכן הוא אשר בכם גדול מזה אשר בעולם. ⁵ הם מן העולם; לנו הם מדברים דבריים הנובעים מן העולם והעולם שומע להם.⁶ אנחנו מאלהים. היידע את אלהים שומע לנו; מי שאינו מאלהים אינו שומע לנו. מתוך קה מקרים אנו את רוח האמת ואת רום התועה.

האלים הוא אהבה

⁷ אהובי, נאהב נא איש את רעהו, כי האהבה מאלהים היא; וכל מי שאוהב נולד מאלהים ויודע את אלהים. ⁸ מי שאינו אוהבינו יודע את אלהים, שכן האללים הוא אהבה. ⁹ בזאת נגלתה אהבת האלים בנו, בעבדה שאלהים שלח את בנו יחידו לעולם למען נחיה בזכותו.¹⁰ בזאת היא אהבה, לא שאנו חנו אהבנו את אלהים, אלא שהוא אהב אותנו ושלח את בנו להיות כפרה על חטאינו.¹¹ אהובי, אם כך אהב אותנו האלים, גם אנחנו חביבים לאלהב איש את רעהו.¹² את האלים לא ראה איש מעולם. אם אנחנו אהבים זה את זה, האלים שוכן בקרבנו ואהבתו נשלמה לנו.

¹³ בזאת יודעים אנו שעומדים אנו בו והוא בנו, כי נתנו לנו מרוחו.
¹⁴ ואנחנו התבוננו והרינו מיעדים כי האב שלח את הבן מושיע
 העולם.¹⁵ כל המוזה כי ישוע הוא בן־האללים, אלהים שוכן בו
 והוא באלהים.¹⁶ ואנחנו הכרנו את האהבה שאלהים מקיים בנו
 והאמנו בה.

האללים הוא אהבה; העומד באהבה עומד באלהים ואלהים
 עומד בו.¹⁷ בזה נשלמה האהבה אצלנו באופן שייהיה לנו בטחון
 ביום הדין, שכן בדרך שהאחד הוא לנו גם אנחנו בשלום הזה.
¹⁸ אין פחד באהבה. אדרבא, האהבה השלמה מגרשת את הפחד.
 הוא הפחד ברוח בענש, והמפחד איןנו שלום באהבה.¹⁹ אנחנו
 אוהבים מפני שהוא אהב אותנו תקופה.²⁰ איש אם יאמר "אהוב
 אני את אלהים" והוא שונא את אחיו, שקר הוא; כי מי שאינו
 אוהב את אחיו אשר הוא רואה אותו לא יוכל לאהוב את האלים
 אשר הוא איןנו רואה אותו.²¹ מצוה זאת קיבלנו ממנו, שהאוהב
 את אלהים יאהב גם את אחיו.

האמונה מנחתת את העולם

ה כל המאמין כי ישוע הוא המשיח, נולד מאלהים. וכל האהוב
 את המולד אהוב גם את מי שנולד ממנו.² בזאת גדע כי
 אוהבים אנו את ילדי אלהים: בהיותנו אוהבים את אלהים
 ומבקמים את מצותיהם.³ הן זאת היא אהבת אלהים, שנשמר
 את מצותיהם. ומצותינו אין קשות,⁴ שכן כל הנולד מעת
 אלהים מנצח את העולם. וזהו הנצחון המנצח את העולם –
 אמונהינו.⁵ מי המנצח את העולם בלתי אם המאמין כי ישוע הוא
 בורא אלהים?

העדות על הבן

⁶ זה הוא אשר בא בימים ובדם – ישוע המשיח; לא בימים בלבד,
 כי אם בימים ובדם. והרוח היא המעדיה, שהרי הרוח היא האמת.
⁷ הן שלושה הם המעידים:⁸ הרוח ומים ודם ושלשתם לשם

האחד הם.⁹ אם מקבלים אנו עדות בני אדם, עדות אליהם גדולה מפניהם, שכן זאת עדות אליהם אשר הוא העיד על בנו.¹⁰ המאמין בבודהאלים העדות נמצאת בקרבו. מי שאינו מאמין לאלהים שם אותו לכזב, מפני שלא האמין בעדות אשר העיד אלהים על בנו.¹¹ זו זאת היא העדות: אלהים נתנו לנו חי עולם, והחיים האלה בבנו הם.¹² מי שיש לו הבן יש לו החיים. מי שאין לו הבן אין לו החיים.

¹³ זאת כתבתني אליכם, המאמינים בשם בון-האלים, למען תודיעו שיש לכם חי עולם.¹⁴ ובוחנו בו שאם נבקש דבר פרצונו ישמעו אותנו.¹⁵ ואם יודעים אנו שהוא שומע אותנו בכל אשר נבקש, יודעים אנו כי המשאלות שבקשנו מפני נתקנות לנו.
¹⁶ איש אם יראה את אחיו חוטא חטא שאיננו חטא-מן, יתרפלל, ואלהים יתנו לו חיים, לאלה שלא חטא חטא היא, אך יש מוות; על זה אייני אומר شيء-בלי. ¹⁷ כל עוללה חטא היא, אך יש חטא שאינו חטא-מן.¹⁸ יודעים אנו כי כל מי שנולד מآلיהם איינו חוטא; הוא אשר נולד מآلיהם שומר אותו והרע אינו נוגע בו.¹⁹ יודעים אנו כי מآلיהם אנחנו וכי העולים כלו שרים ברע.²⁰ יודעים אנו שבודהאלים בא ונתן לנו בינה לדעת את האמת; ואנחנו באמתי, בבנו יושא המשפט. הוא האל האמתי וחיה עולם.²¹ ילדי, השמרו לכם מון האלים.

אגרת יוחנן השנייה

¹ מֵאַת הַזָּקָן אֶל הַגְּבִירָה הַבְּחִירָה וְאֶל יְלִדָּה אֲשֶׁר אָנִי אֶחֱבָּ בָּאָמֶת, וְלֹא רַק אָנִי אֶלָּא גַם כֹּל יוֹדֵעַ הָאָמֶת; ² זֹאת הַדָּת לְאַמֶּת הַעוֹמֶד בְּקָרְבֵנוּ וְאֲשֶׁר תְּהִיא עָמָנוּ לְעוֹלָם. ³ חִסְדָּנוּ וּרְחַמִּים וְשָׁלוֹם יְהִיוּ עָמָנוּ מֵאַת הָאֱלֹהִים הָאָב וּמֵאַת הָאָדוֹן יְשׁוּעָה הַמֶּשֶׁיחָה בָּן הָאָב, בָּאָמֶת וּבָאֶהָבָה.

אמת ואהבה

⁴ שְׁמַחְתִּי מָאֵד כִּי מִצְאָתִי מִקְרָב יְלִדָּה מִתְהַלְכִים בָּאָמֶת, בָּמִצּוֹה אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ מֵאַת הָאָב. ⁵ וּעֲכָשָׂו מִבְקָשׁ אָנִי מִפְהָה, הַגְּבִירָה, לֹא בְּכָוֹתֵב אַלְיכָה מִצּוֹה חֲדָשָׁה, כִּי אָם מִצּוֹה שְׁהִתְהַלֵּךְ לְנוּ מִרְאָשֵׁית – שְׁנָאָה בְּאִישׁ אֶת רְעָהָgo. ⁶ זֹאת הִיא הָאֶהָבָה: שְׁנָתְהַלֵּךְ עַל-פִּי מִצּוֹתָיו. זֹאת הִיא המִצּוֹה כַּפִּי שְׁשָׁמָעַתְם מִרְאָשֵׁית וּבְעֵינֵיכֶם לְהַתְהַלֵּךְ בָּה. ⁷ הֵן מִתְעִים וּרְבִים בָּאוּ לְעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵינָם מִזְדִּים בְּיִשּׁוּעָה הַמֶּשֶׁיחָה הַבָּא בְּלִבּוֹשׁ בְּשָׁר. זֶהוּ הַמִּתְעָה וְצֹורֵר הַמֶּשֶׁיחָה. ⁸ הַזָּהָרָgo, כִּדְיַי שֶׁלֹּא תָאַבְדוּ אֶת פָּרִי פָּעָלָכֶם אֶלָּא שְׁתַקְבְּלוּ שְׁכָר מְלָא. ⁹ כָּל הַמְּרַחִיק לְכָת וְאַינוּ עוֹמֵד בְּתוֹרַת הַמֶּשֶׁיחָה, אֵין לוֹ אֱלֹהִים. הַעֲומֵד בְּתוֹרַת הַמֶּשֶׁיחָה יִשְׁׁלֹׁם הָאָב וְגַם הַבָּנוֹ. ¹⁰ אִישׁ אִם יָבֹא אֲלֵיכֶם וְלֹא יִבְיאָ אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת, אֶל תַקְבְּלוּ אָתוֹתָה הַבְּיִתָּה וְאֶל תָאִמְרוּ לוׁ "שְׁלֹום"; ¹¹ כִּי הַמְּבָרֵךְ אָתוֹתָה בְּבִרְכַת שְׁלֹום מִשְׁתַּחַר בְּמִעְשֵׂיו הַרְעִים.

¹² הַרְבָּה יִשְׁׁלֹׁם לִקְרָב אֲלֵיכֶם, אַךְ לֹא רְצִיתִי בְּנֵיר וּבְדִין. אָנִי מִקְנָה לְבֹוא אֲלֵיכֶם וּלְדִבָּר פֵּה אֶל פֵּה כִּדְיַי שְׁתִּהְיָה שְׁמַחְתָּנוּ שְׁלָמָה. ¹³ יְלִדי אֲחוֹתָה הַבְּחִירָה דּוֹרְשִׁים בְּשָׁלוֹם.

אגרת יהנן השלישית

¹ מאת הזקן אל גיוס האהוב אשר אני אזהבו באמת.² חביבי, אני מתפלל שיקיה לך טוב בכל ותהי בריא, לשם שטוב לנפשך.³ שמחתי מאד פאשר באו אחים והיעדו על האמת אשר בה ואמנם בה אתה מתחלה באמת.⁴ אין לי שמחה גדולה מלשם עליידי מתהלך באמת.

⁵ חביבי, אתה נהג בנאמנות בכל מה שאתה עושה למען האחים אפלו בשם זרים.⁶ הלו העידו על אהבתך לפני הקהלה, ויפה תעשה אם תשליח אותם פיאה לפני האלים;⁷ כי למען שם יצאו לך, ולא לך חזו דבר מן הגויים.⁸ על בן חובה עליינו לתמך באנשיים באלה, כדי שניהיר שותפים לעובודה בשירות האמת.⁹ כתבתني אל הקהלה, אבל דיווערפס המתואנה להיות להם לראש אייננו מקבל אותן.¹⁰ לכן בבואי אזכיר את המעשיהם שהוא עושה. הוא ממש מאמין אותן בדבורי רשות ואינו מסתפק בזיה; גם אייננו מקבל את האחים, ואת הרוצחים לקבלם הוא מונע ומגרש מון הקהלה.

¹¹ חביבי, אל תה בעקבות הרע, כי אם בעקבות הטוב. העוצה טוב מלאחים הוא, והעוצה רע לא ראה את אליהם.¹² על דמעריזס העידו הכל, גם האמת עצמה; וגם אנחנו מעמידים, ו יודע אתה כי עדותנו אמת.

¹³ הרבה יש לי לכתב אליו, אך איינני רוצה לכתב אליו בדיו ועת. ¹⁴ אני מוקוה לראותך במהרה ואז פה אל פה נדבר.¹⁵ שלום לך. הידדים דורשים בשלוםך. דרש בשלום הידדים איש איש בשמו.

אגרת יהודה

¹ מיאת יהודה, עבד ישוע המשיח ואחיו של יעקב, אל הקרואים, האהובים על אלהים האב ושמורים לישוע המשיח: ² רוחמים ושלום ואהבה ישפעו עליהם מלכבר.

³ אהובי, כאשר שקדתי בכל מאיי לכתוב לכם על-דבר ישועתנו המשותפת, נעור בי הצורך לכתוב אליכם ולהיאיכם להלחם למען האמונה שנמסרה אחת ולתמיד לקדושים; ⁴ כי התגנבו אנשים אשר המשפט הזה נחרץ עליהם מקדם, אנשי רשות ההורגים את חסד אלהינו לזרמה וכופרים ברובינו ואדוננו היחיד ישוע המשיח. ⁵ ברצוני להזכיר לכם דברים שפעם ידעתם היטב – شيءו, אחורי היישעו את העם הארץ מצרים, השמיד את אשר לא האמינו. ⁶ ואית הפלאקים, אשר לא שמרו את מעמדם הרים כי אם עזבו את מעונם, שמר בכבי עולם וב哀פה למשפט היום הגדול; ⁷ כסים שקדום ועمراה והערים הקרויבות, אשר בדרכ דומה להם התמכרו לנונות והלכו אחר יצורים אחרים, מציגות לדגמה בסבלו דין אש עולם.

⁸ כמו כן גם בעיל-המלחמות האלה מטמאים את הגוף, דוחים את הסמכות העליונה ומגדפים את נושא השירות הנכבדות. ⁹ אה מיכאל, שר הפלאקים, אשר רב עם השטן והתווך על גוית משיה, לא העז לחרץ משפט גדוֹף, כי אם אמר, "יגער יהוה בה". ¹⁰ אלה, לעומת זאת, מגינים את אשר אינם יודעים; ובדברים אשר הם מבינים באופן טبعי, כחוות הקשורות דעת, בהם הם

נשחתים.¹¹ אוי להם, כי בדרכם קיו הילכו ובכבודו שכר התמסרו לטענות בלעם, ואבדו במרוד קורת. ¹² אבני נגרם הם בסעודות האחורה שלכם, סועדים עמכם לא יראה ודוזנים רק לעצם; עננים חסרי מים הנדרפים ברום; עצים בשלכתם בלבד פרי, אשר מתו פעמים ונעקרו;¹³ גלי ים עזים המעלים בקצף את חרפתם; כוכבים תזועים אשר חשבת אפל שמויקה להם לעולם.¹⁴ גם חנזה, השבייע לאדם, נבא עליהם לאמר: "הנה יהוה בא בربות קדשוינו,¹⁵ לעשיות מושפט בכל ולהזיכת את כל הרשעים על כל מעשי רשעתם ועל כל הקשות אשר דברו עליהם חוטאים רשעים".¹⁶ הלו רוגנים הם, מתלונים, הולכים אחר פאותיהם ופיהם מדבר גבורה, נוהגים במשוא פנים למן רוח.

ازהרות והנחות

¹⁷ אבל אתם, אהובי, זכרו את הדברים שנאמרו קדם ביד שליחי אדוננו ישוע המשיח. ¹⁸ הרי אמרו לכם כי, "באחרית הימים יבואו לצים ההולכים אחר תאומייהם המרשעות".¹⁹ אלה הם הגורמים פלוגים; משענדים הם לנפש, ורונם אין להם.²⁰ אתם אהובי, הבנו באמונהכם הנעה מאי בקדשתה והתפללו ברום הקדש.²¹ שמרו את עצמכם באהבת האלים ומחו לרוחמי אדוננו ישוע המשיח לשם חי עולם.²² יש המהססים, התנגן עמם ברוחמים;²³ חטפו אותם מן האש והושיעו אותם. על אחרים רחמו ביראה, ועם זאת שנאו את הלבוש המגאל בטמאת הבשר.²⁴ והוא אשר יכול לשמר אתכם ממבחן ולהעמיד אתכם לפני כבוזו נקיים מדפי ומלאי שמחה,²⁵ האלים היחיד, מושיענו על-ידי ישוע המשיח אדוננו – לו הכאב והגידלה והעו והשליטון לפניהם כל עולם, גם עטה גם לכל העולמים. אמן.

התגלות

התגלות ישוע המשיח שנותנו לו האלים כדי להראות לעובדי את אשר צירק להיות במרה. והוא שלח ביד מלאכו והודיע לעובדו יוחנן² שהuid את דבר אליהם ואת עדות ישוע הפשית, את כל אשר ראה.³ אשרי הקורא ואשרי השומעים את דברי הנבואה וشומרים את הכתוב בה, כי קרובה העת.

יוחנן אל שבע הכהלות אשר באסיה: חסד ושלום لكم מאת הוה ובה ויבוא, ומאת שבע הרוחות אשר לפנינו בסאו,⁵ ומאת ישוע המשיח העד הנאמן, בכור המתים ועליו למלכי הארץ. לאוהב אותנו אשר בדמו שחרר אותנו מחתיאנו⁶ ועשה אותנו מלככת פהנים לאלים אבינו, לו הכבוד והגבורה לעולמי עולם. Amen.

הנה הוא בא עם הטענים. כל עין תראה אותו, גם אלה שקדרכוה, ויספדו עליו כל משפחות הארץ. פון Amen.⁸ אני האלף אף אני הפטו, נאם יהוה אליהם, "ההנה ובה ויבוא, אלה צבאות".

התגלות הקול המדבר

אני יוחנן אחיכם ושתפ' בקרה ובפלכות ובשלונות ביישוע, היתי בא הקרו פטמוס בעבור דבר אליהם ועדות ישוע.¹⁰ היתי בהשראת הרוח⁹ ביום הארץ ושמעתி מאחרי קול גדול קול שופר¹¹ אומר: "את אשר אתה רואה כתוב בספר ושלח אל שבע הכהלות: אל אפסוס, אל זמירנה, אל פרגמוס, אל תיאטירה,

² **א 10:** היתי... – א: היתי ברוח – ב: ביום האדון – א: ביום יהוה

אל סְרִיס, אֶל פִּילְדָּפִיה וְאֶל לְאוֹדִיקָה.¹² פָּנִיתִי לְרֹאֹת אֵת הַקּוֹל הַמְּדָבֵר אֵלִי, וּכְשִׁפְנִיתִי רְאִיתִי שְׁבֻעַ מְנוּרוֹת זְהָב,¹³ וּבְנִי שְׁבֻעַ הַמְּנוּרוֹת כְּמוֹרָאה בָּנוֹ-אָדָם עוֹטָה מְעַיל עַד מְרַגְלָתִיו וְחַגּוֹרָתִזְהָב עַל חִזְחוֹג.¹⁴ רַאֲשׁוֹ וּשְׂעִירָוֹ לְבָנִים כַּצְמָר לְבָנָן בְּשַׁלְגָה, וּעֲינֵינוֹ כְּשִׁלְחָבֶת אִישׁ; ¹⁵ רְגָלָיו כְּמוֹ נְחַשָּׁת נְצָצָת שְׁנִצְרָפָה בְּפֶכַור, וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מִים רַבִּים.¹⁶ בַּיד יְמִינֵנוֹ שְׁבֻעָה כּוֹכְבִים; מִפְיוֹ יְוֹצָאת חַרְבְּ פִּיפִוֹת חֶדֶה, וּפָנִינוֹ כְּשֶׁמֶשׁ הַמְּאִירָה בְּגַבּוֹרָתָה.

¹⁷ בְּאֵשֶׁר רְאִיתִי נְפָלָתִי לְרַגְלֵי בְּמַת, וְהָוָה שְׁם אֵת יְמִינֵנוֹ עַלְיָה וְאָמֵר: "אֶל תִּירָא. אַנְיָה הַרְאָשׁוֹן וְהַאֲחָרוֹן וְהַחִי.¹⁸ הִיִּתִי מֵת וְהִגְּנָה חַי אַנְיָה לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים, וְלִי מְפַתְּחוֹת שָׁאָלָן וּמֹות.¹⁹ פָּתַב אֶת אָשָׁר רְאִית וְאֶת אָשָׁר הָוָה וְאֶת אָשָׁר יָשַׁר עַתִּיד לְהִזְמָת אַחֲרֵי כֵן,²⁰ אֶת סָוד שְׁבֻעַת הַכּוֹכְבִים אֲשֶׁר רְאִית בַּיָּמִינֵי וּשְׁבֻעַ מְנוּרוֹת זְהָב: שְׁבֻעַת הַכּוֹכְבִים הֵם מְלָאֵיכִי שְׁבֻעַ הַקְּהָלוֹת, וּשְׁבֻעַ הַמְּנוּרוֹת הֵן שְׁבֻעַ קְהָלוֹת."

המכתב הראשון

ב "אֶל מְלָאֵה קְהָלָת אֶפְסָוס בְּתַבָּב:
אֶת אֶלְהָה הַדְּבָרִים אָוּמֵר הָאָחֹז בַּיָּמִינֵנוֹ אֶת שְׁבֻעַת הַכּוֹכְבִים, הַמְּתַהֵּלֶךְ בֵּין שְׁבֻעַ מְנוּרוֹת זְהָב:² אַנְיָה יוֹדֵעַ אֶת מְשִׁיחָה וְאֶת עַמְלָה וְאֶת סְבִלְנוֹתָךְ וְשָׁאַנְךָ יָכֹל לְשִׁיאָת אָנְשֵׁי רְשָׁע. בְּחִנָּת אֶת הַמְּכֹנִים עַצְמָם שְׁלֵיכִים וְאַנְתָּם, וּמִצְאָת אֶתְכֶם כּוֹזְבִים.³ יִשְׁלַׁחְ לְךָ סְבִלּוֹת וּסְבִלּוֹת בְּגַלְלָ שְׁמֵי וְלֹא עִיפָּת.⁴ אֶבְלָל יִשְׁלַׁחְ לִי טֻעָנָה גְּנָדָה, פִּי עִזְבָּת אֶת אַהֲבָתְךָ הַרְאָשׁוֹנה.⁵ לְכָן זָכֵר מְנִין נְפָלָת וְחַזּוֹר בְּתִשׁוֹבָה וְעַשְׂהָה אֶת הַמְּעֻשִׂים הַרְאָשׁוֹנים; שָׁם לֹא כֵן, אָבוֹא אֵלֶיךָ וְאָסִיר אֶת מְנוּרָתְךָ מִמְּקוֹמָה – אָם לֹא תִּחְזֹר בְּתִשׁוֹבָה.⁶ אַךְ זֹאת לִזְכּוֹתְךָ: אַתָּה שׁוֹגָא אֶת מְעַשֵּׁי הַגִּיקּוֹלְסִים אֲשֶׁר גַּם אַנְיָה שׁוֹגָא. מַיְ שָׁאָזֵן לוֹ, יִשְׁמַע נָא מִהְשָׁרוֹת אָוּמָרָת לְקְהָלוֹת. הַמְּנַצֵּחַ, אַנְיָה אַתָּנוֹ לוֹ לְאַכְלָ מִיעֵץ הַחַיִים אֲשֶׁר בָּנוֹ אֱלֹהִים.

המכתב השני

⁸ אל מלאך קהילת זמירנה כתוב:
 את אלה הדברים אומר בראשון והאחרון, אשר מת ויחי;⁹ אני
 יודע את צורתך ואת עניך – אלא שעריר אתה – ואות גדופם של
 האומרים יהודים אנחנו וアイנס אלא בנסת השטן.¹⁰ אל תירא
 מפני מה שאתה עתיד לשבל. הנה עתיד השטן להשליך אנשים
 מכם לפחות כדי שתנטשו, ותהיה לכם צורה עשרת ימים. היה נאמנו
 עד מות ואתו לך עטרת החיים.¹¹ מי שאזן לו, ישמע נא מה
 שהרומ אומרת לקהילות. המנזה לא יזיק במות השני.

המכתב השלישי

¹² אל מלאך קהילת פרגמוס כתוב:
 את אלה הדברים אומר זה אשר לו הרבה הפיפות הגדה;¹³ אני
 יודע את מקום שבתתך, אשר שם כסא השטן. אתה מחזק בשמי
 ולא התבחש לאומנותי אפילו בימי אנטיפס עדי הנאמנו אשר
 נהרג אצלכם במקום מושבו של השטן,¹⁴ אך יש לי גזק דברים
 מעטים: יש לך שם אנשים המחזיקים בתורת בלעם אשר למד
 את כל לשים מousel לפניبني ישראל כדי שיأكلו מזבח
 אלילים ויזנו.¹⁵ וכן גם נמצאים אצלך אנשים המחזיקים בתורת
 הניקולסים באפן דומה.¹⁶ לכן חזר בתשובה; שams לא כן, אבל
 אליך מהר ואלחם בהם בחרב פ.י.¹⁷ מי שאזן לו, ישמע נא מה
 שהרומ אומרת לקהילות. המנזה, אני אתן לו מון המן הגנו, ואתו
 לו אבן לבנה ועל האבן כתוב שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי
 המקובל.

המכתב הרביעי

¹⁸ אל מלאך קהילת טיאטירה כתוב:
 את אלה הדברים אומר בונ-האללים אשר עיניו כשל habitats אש
 ורגליים כמו נחשת נוצצת:¹⁹ אני יודע את משיח ואות אהבתה

את אֹמְנוֹתָה, את שְׁרוֹתָה וִסְבְּלָנוֹתָה; וּמַעֲשֵׂיךְ הַאֲחֶרְנוֹנִים רַבִּים מִן הַרְאָשׁוֹנִים.²⁰ אָךְ יֵשׁ לִי טֻעָנָה גַּדְגָּה, כִּי אַתָּה מִנִּים לְאָשָׂה אַיִּצְבָּל הַקּוֹרָאת לְעַצְמָה נְבִיאָה וּמְלֵמָדָת וּמְדִיחָה אֶת עֲבָדִי לִזְנוֹת וְלֹאֱכָל זְבַחִי אַלְילִים.²¹ נִתְתַּתִּי לָהּ זָמָן לְחַזֵּר בַּתְשׁוֹבָה וְהִיא אֵינָהּ רֹצֶחֶת לְשׁוֹב מִתְזִנּוֹתָה.²² הַנִּנִּי מִשְׁלִיךְ אֹתָהּ לִמְטָה, וְאֶת הַמְּנָאָפִים עַמְּהָ אַשְׁלִיךְ לְצָרָה גְּדוֹלָה אָם לֹא יִשּׁוּבוּ מַמְעַשְׂיכָם.²³ אַחֲרָג בְּמֹות אֶת בְּנִיהָ וַיַּדְעָו כָּל הַקְּהָלוֹת שֶׁאָנָּי הוּא הַבּוֹחֵן כְּלִיוֹת וְלֹבֶן, וְאַתָּנוּ לְכָם אִישׁ אִישׁ בַּמַּמְעַשְׂיכָם.²⁴ אָבָל אָזֶם אָנָּי לְכָם, לְשָׁאָר הַנִּמְצָאִים בַּתְּיִאָתֵרָה, כָּל אָשָׁר אִין לְהָם הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאָשָׁר לֹא יַדְעָו אֶת עַמְּקוֹת הַשְּׁטָן, בָּמוֹ שְׁנוֹתָגִים לוֹמֵר – לֹא אַטְיֵל עַלְיכָם מְשָׁא אַחֲרָ. ²⁵ בָּרָם הַחִזְקִיוּ בְּמֹה שְׁיִשְׁ לְכָם עד אָשָׁר אָבֹא. ²⁶ הַמְּנָאָחָם וְשׁוֹמֵר אֶת מַעֲשֵׂי עד קָא, אָנָּי אַתָּנוּ לוֹ סְמֻכּוֹת עַל הַגּוֹיִם²⁷ וְהַוָּא יַרְעָה אֹתָם בְּשַׁבְּטֵ בָּרֶזֶל, בְּכָלִי חֶרֶס יַנְפִּצְׁוּ,²⁸ בְּכָשָׁם שָׁגַם אָנָּי קַבְּלָתִי סְמֻכּוֹת מֵאָבִי. וְאַתָּנוּ לוֹ אֶת כּוֹכֵב הַשָּׁחוֹר.²⁹ מַיְ שָׁאָזְןָ לֹו, יִשְׁמַע נָא מִה שְׁהָרוּם אֹמְרָתִ לְקָהָלוֹת.

המכתב החמישי

אֶל מְלָאֵךְ קְהָלָת סְרִדִּיס כתוב:

אֶת אֵלָה הַדְּבָרִים אָזֶם זֶה אָשָׁר לוֹ שְׁבָע וּרְוחֹות הָאֱלֹהִים וּשְׁבָעַת הַפּוֹקְבִים: אָנָּי יוֹצֵעַ אֶת מַעֲשֵׂיה; יֵשׁ לְךָ שֵׁם שְׁאָתָה חֵי, וְאַתָּה מַתָּ. ² שְׁקָד וּמְזַקֵּק אֶת הַשְּׁאָרִית שְׁגַטְתָּה לִמוֹת, כִּי לֹא מִצְאָתִי אֶת מַעֲשֵׂיךְ מְשֻׁלְמִים לִפְנֵי אֱלֹהִי. ³ לְכָנוּ זָכָר בִּיצְדָּקָת וּשְׁמִיעָת, וּשְׁמַר וּחְזֹר בַּתְשׁוֹבָה. אֶם לֹא תְשַׁקֵּד אָבֹא בְּגַנְבָּה וְלֹא תְדַע בְּאַיוֹז שְׁעָה אָבֹא עַלְיהָ. ⁴ וְאוֹלָם יֵשׁ אֶצְלָךְ שְׁמוֹת מַעֲשִׂים בְּסְרִדִּיס אָשָׁר לֹא הַכְּתִימָו אֶת בְּגִידָהָם. הַפָּה יַלְכֵו אֶתְיִ בְּגִידָהָם לְבָנִים, כִּי רְאוּיִם הֵם. ⁵ הַמְּנָאָחָם יַלְבֵשׁ בְּגִידָהָם לְבָנִים וְלֹא אִמְמָחָה אֶת שְׁמוֹ מִסְפַּר הַחִיִּים, וְאַזְהָה אֶת שְׁמוֹ לִפְנֵי אָבִי וּלִפְנֵי מְלָאֵךְ. ⁶ מַיְ שָׁאָזְןָ לֹו, יִשְׁמַע נָא מִה שְׁהָרוּם אֹמְרָתִ לְקָהָלוֹת.

המכתב השישי

⁷ אל מלאך קהילת פילדלפיה כתוב:
 את אלה הדברים אומר הקדוש, האמת, אשר לו מפתח דוד,
 הפותח ואין סגור ואין פותח: ⁸ אני יודע את מעשיך. הנה
 נתתי לך דלת פתוחה אשר אין איש יכול לסגורה, כי מעט פה
 לך ושמרת את דברי ולא התפחתת לשמי. ⁹ הנסי נזטו אנשיים
 מ绷נסת השטן, האומרים יהודים אנחנו ואינם; אין הם אלא
 משקרם. ראה, אני עשה להם יבאוו ונישתחו לרגליה וידעו
 שאני אהבתך. ¹⁰ מפני ששמרת את מצותי לעמידה בסבלנות,
 גם אני אשמר אותך משעת הנשין העתידה לבוא על כל תבל,
 לנשות את יושבי הארץ. ¹¹ אני בא מהר. החזק במה שיש לך, כדי
 שאיש לא יקח את העטרת שלך. ¹² המנaczת, אני עשהו עמדו
 בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה. ואכתב עליו את שם אלהי
 ואת שם עיר אלהי, ירושלים החדש, היורדת משמי מאת
 אלהי, ואתשמי החדש. ¹³ מי שאנון לו, ישמע נא מה שהרום
 אומרת לקהילות.

המכתב השביעי

¹⁴ אל מלאך קהילת לאוזיקאה כתוב:
 את אלה הדברים אומר האמו, אך בנאמנו והאמת, הראשית
 של בריאות אלהים: ¹⁵ אני יודע את מעשיך, שלא קר אתה ולא
 חם. מי יתנו וקיית קר או חם. ¹⁶ ובכן, מפני שאתה פושר ולא
 חם ולא קר, אני עתיד לךיא אותך מפי. ¹⁷ מפני שאתה אומר
 עשיר אני; עשרתי ולא חסר לי כלום, ואני יודע שאתה האמלל
 והמסכו, עני ועוור וערום, ¹⁸ אני מציע לך לכנסות מפני זהב צורף
 באש למגן תעשייר, ובגדים לבנים למגן תתלבש ולא תראה
 בשית ערotta, וקילוריית למשוך את עיניך למגן תראה. ¹⁹ אני את
 אשר אהב אוכים וניאר. לכן היה נמרץ וחזר בתשובה. ²⁰ הנסי

¹⁰ מפני... מילולית: מפני ששמרת את דבר הסבלנות של,

עומד ליד הדלת ודופק. איש כי ישמע את קולי ויפתח את הדלת, אַפְנֵס אֶלְיוֹ וַאֲסֻד אָתוֹ וְהוּא אֹתִי.²² המנאנח, אני אָתוֹ לוֹ לְשִׁבַּת אָתִי עַל כֶּסֶאי כְּמוֹ שֶׁגַּם אָנִי נְצָחָתִי וַיְשִׁבְתִּי עִם אָבִי עַל כֶּסֶאי. מַיְ שָׁאוֹן לוֹ, יִשְׁמַע נָא מַה שְׁהָרוֹם אָוּמָרָת לְקָהָלוֹת.

המראה בשמות

ה אחר הדברים האלה ראתה והנה דלת פتوחה בשמות; ויהי
הראשון – אשר שמעתי בקול שופר מדבר אל – אומר:
עליה הנה ואראה לך את אשר צריך להיות אחורי כן. ²³ מיד
הייתיב בהשראת הרוח והנה כסא מזבח בשמות ועל הכסא יושב.
והיושב דומה במראה לאבן ישפה ואדם, וקשת סביב לפסא
דומה במראה לברכת. ⁴ סביב לפסא עשרים וארבעה כסאות
ועל הכסאות יושבים עשרים וארבעה זקנים לבושים בגדים
לבנים ועיטרות זהב על ראשיהם. ⁵ ומון הכסא יוצאים ברקים,
קולות ורעמים; ושבעה לפידי אש בוערים לפני הכסא, אשר הם
שבע רוחות האלהים. ⁶ לפני הכסא כים זוכית דומה לבדה,
ובאמצע הכסא וסביב לפסא ארבע חיות מלאות עיניים מלפנים
ומאחור. ⁷ חמיה הראשונה דומה לאלה; חמיה השניה דומה
לעגל; חמיה השלישית פנים לה מפני אדם; וחמיה הרביעית
דומה לנשר מעופף. ⁸ ואربع החיות לכל אחת מהן יש גנפים.
מסביב ומבעניהם הן מלאות עיניים, ויונם ולילה איןן חידות
לומר:

קדוש, קדוש, יהוה אלהי צבאות

אשר היה והוא יבוא.

⁹ ישב כל עית שתתנה החיות כבוד ויקר ותודה ליושב על הכסא,
החי לעולמי עולם, ¹⁰ יפלו עשרים וארבעה זקנים לפני היושב
על הכסא וישתחו לחץ לעולמי עולם, ויניחו את עטרותיהם
לפני הכסא באמרם:

י"י "לְךָ יְאֹהֶן אֱדוֹנָנוּ וַיְאֱלֹהֵינוּ לְקַבֵּל אֶת הַכְּבוֹד
וַיִּקְרֹר וַיִּגְבֹּרָה, כִּי אַתָּה בִּרְאַת הַכָּל
וּבִרְצׁוֹנֶךָ הַיּוֹן וְנִבְרָאָג."

הספר החתום והשה

ה רָאִיתִי לִימִין הַיּוֹשֵׁב עַל הַכְּסָא סִפְרָ קְטוּב מִפְנִים וּמִאַחֲרָה,
חַתּוּם בְּשַׁבָּע חֹזֶתְמוֹת.² וָרָאִיתִי מֶלֶךְ וּבְרִפְחָ קֹרֵא בְּקוֹל
גָּדוֹל: "מַיְּ רָאוּי לְפִתְחַת הַסִּפְרָ וְלַהֲתִיר אֶת חֹזֶתְמָיו?"³ וְלֹא יָכֹל
אִישׁ לֹא בְּשָׁמִים וְלֹא בָּאָרֶץ וְלֹא מִתְחַת לְאָרֶץ לְפִתְחַת אֶת הַסִּפְרָ,
אָף לֹא לְהַבִּיט בּוֹ.⁴ וְאַנְיִ בְּכִיתִי הַרְבָּה, כִּי אִישׁ לֹא נִמְצָא רָאוּי
לְפִתְחַת אֶת הַסִּפְרָ, אָף לֹא לְהַבִּיט בּוֹ.⁵ אָמַר אַלְיִ אַחֲד הַזָּקְנִים:
"אֶל תִּבְכָּה. הַגָּה נִצְחָה הָאָרִיה מִשְׁבַּט יְהוּדָה, שָׁרֵשׁ דָּוד, לְפִתְחַת אֶת
הַסִּפְרָ וְאֶת שְׁבָעָת חֹזֶתְמָיו."

וָרָאִיתִי בֵּין הַכְּסָא וְאַרְבָּע הַחַיּוֹת וּבֵין הַזָּקְנִים עוֹמֵד שֶׁה כְּמוֹ
שְׁחוֹטָן; שְׁבָע קָרְנִים לוֹ, וְשְׁבָע עֲנֵינִים אֲשֶׁר הֵן שְׁבָע רֻוחֹת
הָאֱלֹהִים הַשְׁלֹחוֹת אֶל כָּל הָאָرֶץ. הַוֹּא בָּא וְלֹא כָּלָח אֶת הַסִּפְרָ
מִימִין הַיּוֹשֵׁב עַל הַכְּסָא. וְכָאשֶׁר לִקְחָ אֹתוֹ נִפְלוּ אַרְבָּע הַחַיּוֹת
וְעַשְׂרִים וְאַרְבָּעָה הַזָּקְנִים לְפִנֵּי הַשָּׁה, וְלֹכֶל אַחֲד גָּבֵל וְקַעֲרוֹת זָהָב
מְלֹאֹת קְטוּתָה אֲשֶׁר הִיא תְּפִלּוֹת הַקָּדוֹשִׁים,⁶ וְשָׁרוּ שִׁיר חֶדֶשׁ:
"רָאוּי אַתָּה לְקַחַת אֶת הַסִּפְרָ וְלְפִתְחַת אֶת חֹזֶתְמָיו,
כִּי אַתָּה נְשַׁחֲתָת וּבְדִמְהָקָנִית לְאֱלֹהִים
מַבְנֵי כָּל שְׁבַט וְלִשְׂזָן, מַבְלֵעַם וְאַמְּהָ;
וְעַשְׂיָת אֹתוֹתָם מִמְלְכַת כָּהָנים לְאֱלֹהֵינוּ,
וּמִמְלְכוֹ עַל הָאָרֶץ".

וָרָאִיתִי וְשְׁמַעַתִּי קָול מֶלֶאכִים רַבִּים סְבִיב לְכָסָא וְלַחַיּוֹת
וּלְזָקְנִים – מִסּוֹרָם וּרְבָבָות רַבָּות וְאַלְפִים –⁷ וְהֵם אֹמְרים
בְּקוֹל גָּדוֹל:
"רָאוּי הַשָּׁה שְׁנִשְׁחַט לְקַבֵּל גִּבּוֹרָה,
עַשְׂרָה וְחִכָּמה וְכָמָה וְיִקְרֹר וְקַבּוֹד וְבִרְכָה".

¹³ וְכֹל בָּרִיה אֲשֶׁר בָּשָׂמִים וּבָאָרֶץ וּמַתָּחָת לְאָרֶץ וְעַל הַיּוֹם וְכֵל־
אֲשֶׁר־בָּם, שְׁמַעַתִּי אָוּמָרים:
לְיוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶא וְלִשְׁהָה בְּרָכָה
וַיַּקְרֵב וְהַכְּבֹוד וְהַעֲזָן לְעוֹלָמִים עוֹלָמִים.
¹⁴ וְאַרְבָּע הַחַיּוֹת אָמְרוּ: "אָמָנו!" וְהַזְּקָנִים נִפְלוּ וְהַשְּׁתְּחִווּ.

החותמות

רְאִיתִי כִּאֲשֶׁר פָּתַח הַשְּׁהָה אֶת אֶחָד מִשְׁבָּעַת הַחוֹתָמוֹת,
וּשְׁמַעַתִּי אֶחָת מְאֻרְבָּע הַחַיּוֹת אָוּמָרת בָּמוֹ בְּקוֹל רָעָם: "בֹּאוּ!"
² רְאִיתִי וְהַגָּה סֹס לְבָנוֹ וּרְזָכְבוֹ נוֹשָׂא קָשָׁת; עֲטָרָת נִתְנָה לוֹ וּוּהוּא
יָצָא מִנְצָחָם וְלֹמְעָן יָנָצָח. ³ כִּאֲשֶׁר פָּתַח אֶת הַחוֹתָם הַשְׁנִי שְׁמַעַתִּי
אֶת הַחִיה הַשְׁנִיה אָוּמָרת: "בֹּאוּ!" ⁴ סֹס אַחֲרֵי יָצָא, אָדָם פָּאָש.
לְרֹזְכְּבוֹ הַתָּר לְהַסִּיר אֶת הַשְּׁלֹום מִן הָאָרֶץ כִּי שִׁיחַרְגֵּנוּ זֶה אֶת זֶה;
וּחַרְבָּה גְּדוֹלָה נִתְנָה לוֹ.

⁵ כִּאֲשֶׁר פָּתַח אֶת הַחוֹתָם הַשְׁלִישִׁי שְׁמַעַתִּי אֶת הַחִיה הַשְׁלִישִׁית
אָוּמָרת: "בֹּאוּ!" רְאִיתִי וְהַגָּה סֹס שְׁחֹזֶר וּרְזָכְבוֹ מִחְזִיק מַאֲזִינִים
בַּיָּדָה. ⁶ וּשְׁמַעַתִּי כָּמוֹ קֹול בֵּין אַרְבָּע הַחַיּוֹת אָוּמָר: "לִיטָּרָה" חֲטִים
בְּדִינָר וּשְׁלֹשָׁה לִיטָּרִים שְׁעֹזְרִים בְּדִינָר, וְלֹשָׁמוֹ וְלֹיִוֹן אֶל תַּזִּיק.
⁷ כִּאֲשֶׁר פָּתַח אֶת הַחוֹתָם הַרְבִּיעִי שְׁמַעַתִּי אֶת קֹול הַחִיה הַרְבִּיעִית
אָוּמָר: "בֹּאוּ!" ⁸ רְאִיתִי וְהַגָּה סֹס יְרָקָנָק וּרְזָכְבוֹ שְׁמוֹ מַוְתָּה, וְשָׁאֹל
הַלְּכָה אַחֲרָיו. וְנִתְנָה לְהָם סִמְכּוֹת עַל רַבֵּע הָאָרֶץ, לְהַרְגֵּג בְּחֶרְבָּה
יְבָרַעַב וּבְמֹות וּלְלִידִי חִיוֹת הָאָרֶץ.

⁹ כִּאֲשֶׁר פָּתַח אֶת הַחוֹתָם הַחַמִּישִׁי רְאִיתִי מַתָּחָת לְמִזְבֵּחַ אֶת
נִפְשּׁוֹת הַטְּבוּחוֹת עַל דַּבָּר הַאֱלֹהִים וּלְעַל הַעֲדּוֹת שְׁהַחְזִיקוּ בָּה.
¹⁰ וְהָם צָעַקוּ בְּקוֹל גְּדוֹלָה: "עַד מַתִּי, אַדְנִי הַקְדּוֹשׁ וְאַמְתִּי, לֹא
תַּשְׁפַּט וְתִנְקַם אֶת דָּמֵינוּ מִיּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ?" וַיַּלְכֵל אֶחָד מֵהֶם נִתְנָה
גַּלְמָה לְבָנָה וּנוֹאָמָר לְהָם לְנוֹוחַ עַזְוֹן מַעַט, עד שִׁימַלְא גַּם
מִסְפֵּר חֲבִרֵיכֶם הַעֲבָדִים וְאַחֲרֵיכֶם הַעֲתִידִים לְהַרְגֵּג בְּמֹותֶם.

¹¹ 6: ליטר חטאים – יוונית: κεφαλή δίγνη: דינר היה משכורת של פועל ליום אחד.

¹² רָאִיתִי בְּשִׁפְתָּח אֶת הַחُוטָם הַשְׁבִּי הַתְּחֻולָּה רְעִידָת אֲדָמָה גְּדוֹלָה; הַשְׁמֵשׁ הַשְׁחִירָה כַּשְׁק שְׂעִיר וְהַירָּח בְּלֹו הִיה כְּדִם;¹³ כּוֹכֶבֶן הַשְׁמִינִים נְפָלוּ אֶרְצָה, בַּתְּאָנָה הַמְשֻׁלִיכָה אֶת פְּגִיה בְּאֵשֶׁר הִיא מְשֻׁלְלָת בְּרוּת חִזְקָה;¹⁴ הַשְׁמִינִים נְסֹגוּ כְּמַגְלָה נְגַלָּת; כֹּל הָר וְאֵי נְעַטְקָה מִמְּקוּםָם.¹⁵ וַיְמַלְכֵי הָאָרֶץ וְהַגְּבָדִים, שְׁרֵי הַאֲלָפִים וְהַעֲשִׂירִים וּבְעָלִי הַעֲצָמָה, כֹּל עַבְד וְכֹל בְּרוּחוֹן, הַתְּחַבְּאוֹ בְּפָמָעוֹת וּבְסָלָעִי הַהָרִים,¹⁶ וְאָמְרוּ לְהָרִים וּלְסָלָעִים: "גְּנוּלָו עַלְינוּ וְהַסְּתִירָו אָוֹתֵנוּ מִפְנֵי הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶף וּמִזְעֵם הַשָּׁה,¹⁷ כִּי בָא הַיּוֹם הַגָּדוֹל, יוֹם חֲרוֹם, וְמַיְ יָכֹל לְעַמְדָה?"

החותומים מבני ישראל

אַחֲרֵי כֵּן רָאִיתִי אַרְבָּעָה מִלְאָכִים עוֹמָדים בְּאַרְבָּע פָּנוֹת הָאָרֶץ, אַזְחִיזִים אֶת אַרְבָּע רוחות הָאָרֶץ כִּי־שְׁלָא תָשַׁב רוח לֹא עַל הָאָרֶץ וְלֹא עַל הַיּוֹם וְלֹא עַל כָּל עַז.² רָאִיתִי מֶלֶךְ אֶחָר עַזְלָה מִמְזֹרֶח שְׁמֵשׁ וּבְרִשׁוֹתוֹ חֽוֹתָם אֱלֹהִים חִיִּים. הוּא קָרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל אַרְבָּעָת הַמִּלְאָכִים אֲשֶׁר נְתָנוּ לָהֶם לְחַבֵּל בָּאָרֶץ וּבִים,³ בְּאָמְרוֹ: "אֶל תְּחַבְּלוּ בָאָרֶץ וּבִים וּבְעָצִים עַד אֲשֶׁר נְחַתָּם אֶת עַבְדֵי אֱלֹהִינוּ עַל מִצְחֹתֵיכֶם.⁴ וּשְׁמַעְתִּי אֶת מִסְפַּר הַחֹתומים – מֵאָה וָאַרְבָּעִים וְאַרְבָּעָה אֶלָּף חֹתומים מִכֶּל שְׁבָטִ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

⁵ מִשְׁבָּט יְהוָה שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף חֹתומים,

מִשְׁבָּט רָאוּבֵן שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף,

מִשְׁבָּט מַדְעָן שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף,

מִשְׁבָּט אַשְׁר שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף,

מִשְׁבָּט נְפָתִיל שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף,

מִשְׁבָּט מַנְשָׁה שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף,

מִשְׁבָּט שְׁמֻעָן שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף,

מִשְׁבָּט לֹוי שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף,

מִשְׁבָּט יְשֻׁשָׁן שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף,

⁸ מִשְׁבָּט זְבוּלֹן שְׁנִים־עַשֶּׂר אֶלָּף,

מִשְׁבֵּט יוֹסֵף שְׁנַיִם־עָשָׂר אֶלָּפֶן,

מִשְׁבֵּט בְּנֵימִין שְׁנַיִם־עָשָׂר אֶלָּפֶן חֲתוּמִים.

ההמון הרוב

⁹ אחרי כן רأיתי והגעה המון רב, אשר לא יכול איש למונתו, מכל האמות והשבטים והעמים והלשונות – עוזדים לפניו הכסא ולפני השה וهم לבושים גלימות לבנות וכפות תמרים בידיהם,
¹⁰ וקוראים בקול גדול:

"**הַשְׁוֹעָה לְאֱלֹהֵינוּ הַיֹּשֵׁב עַל הַכֶּסֶא וְלֹשֶׁה.**"

¹¹ כל הפלאקים עמדו סביב הכסא ולזקנים ולאربע החיות. הם נפלו על פניהם לפניו הכסא והשתחו לאלהים ¹² באמרים:
"אמנו. הברכה והכבוד, החקמה והתודה, היקר והגבירה והען
לאלהינו לעולמי עולם. אמן."

¹³ דבר אחד הזקנים ואמר אליו: "אללה הלבושים גלימות לבנות
מי הם ומאיין באו?"

¹⁴ השבתי לו: "אדוני, אתה יודעת."

אמר אליו: "אללה הם הבאים מזו הצורה הגדולה. הם לבשו את גלימותיהם ולהלבינו אותם בדם השה.¹⁵ לכן הם נמצאים לפני כסא אליהם ועובדים אותו יומם ולילה בהיכלו, ומהיושב על הכסא יפרש משלכנו עליהם.¹⁶ לא ירבעו עוד ולא יצמאו, אף לא תפכה עליהם השם וכל שרב,¹⁷ כי השה אשר באמצע הכסא ירעא אותם ונינהם אל מבועי מים חיים; ואלהים ימחה כל דמעה מעיניהם."

החותם השביעי

ח כאשר פתח את החותם השביעי היתה דממה בשמים כחזי שעה.² רأיתי את שבעת הפלאקים העוזדים לפניו האלים;
שבעה שופרות נתנו להם.

³ זמלאך אחר בא ועמד אצל המזבח; בידו מחתת זהב, וקטורת
רבה נתנה לו כדי לשים אותה בתפלות כל הקדושים על מזבח

הזהב אָשֶׁר לְפִנֵּי הַכֶּסֶף.⁴ וּעֲשֵׂו הַקְטוּרָת עַלָּה בְתִפְלוֹת הַקְדוּשִׁים מִזְדָּו שֶׁל הַמֶּלֶךְ לְפִנֵּי הָאֱלֹהִים.⁵ לְקֹח הַמֶּלֶךְ אֶת הַמְחֻתָּה, מְלָא אֹתָה אִשְׁׁ מִן הַמְזֻבָּח וְהַשְּׁלֵיחָ עַל הָאָרֶץ. אֵז הַתְּחוֹלֵל רַעֲמִים וַקּוֹלִות וּבָרְקִים וּרְעִידּוֹת אֲדָמָה.

השורות

⁶ שְׁבֻעַת הַמֶּלֶךְ אָשֶׁר בַּיּוֹם שְׁבֻעַת הַשׁוֹפָרוֹת הַתְּפֻנוּ לִתְקֻעַּ. ⁷ הַרְאָשׁוֹן תִּקְעַ בְּשׁוֹפֵר וְהַנִּהְיָה הַתְּהִווּ בָּרֵד וְאִשְׁׁ מַעֲרְבִּים בַּיּוֹם וְהַשְּׁלֵכִי אֶרְצָה; שְׁלֵישׁ הָאָרֶץ נִשְׁרֵף, שְׁלֵישׁ הַעֲצִים נִשְׁרֵף, וְכֹל יְרֵק עַשְׂבָּנִשְׁרֵף.

⁸ הַמֶּלֶךְ הַשְׁנִי תִּקְעַ בְּשׁוֹפֵר וְכָמוֹ הַר גָּדוֹל בּוּעָר בְּאִשְׁׁ הַשְּׁלֵחָ אֶל הַיּוֹם; שְׁלֵישׁ הַיּוֹם נִהְיָה לְדִם,⁹ שְׁלֵישׁ הַיּוֹם – אָשֶׁר נִפְשַׁל לְהַיּוֹם – מִתוֹן, וְשְׁלֵישׁ הָאָנִיּוֹת נִשְׁמָדָה.

¹⁰ הַמֶּלֶךְ הַשְׁלֵישי תִּקְעַ בְּשׁוֹפֵר וּמִן הַשְּׁמִים נִפְלֵבּוּ כּוֹכֶבֶת גָּדוֹל בּוּעָר בְּלִפְנֵי. הוּא נִפְלֵבּוּ עַל שְׁלֵישׁ הַגְּהָרוֹת וּעַל מַעֲינּוֹת הַמְיִם – ¹¹ שְׁם הַפּוֹכֶבֶת נִקְרָא לְעָנָה – וְשְׁלֵישׁ הַמְיִם נִהְפַּךְ לְלִעָנָה וּרְבִים מַבְנֵי אָדָם מִתְנוּ מִן הַמְיִם שְׁנָהיו מְרוּם.

¹² הַמֶּלֶךְ הַרְבִּיעִי תִּקְעַ בְּשׁוֹפֵר וְשְׁלֵישִׁית הַשְּׁמֶשׁ לְקַתָּה וְגַם שְׁלֵישׁ הַיּוֹם וְשְׁלֵישׁ הַפּוֹכֶבֶת, כִּי שִׁיחַשׁ שְׁלֵישׁ מִקְםָן וּמִיּוֹם לְאַיִור שְׁלֵישִׁיתוֹ וּכֹן גַּם הַלִּילָה.

¹³ רְאִיתִי וְשָׁמַעְתִּי נִשְׁרָאֵךְ מַעֲופֵף בְּאֶמְצָע הַשְּׁמִים וּהְוָא אָזְמָר בְּקֹול גָּדוֹל: "אוֹי, אוֹי, אוֹי לְיֹוּשְׁבֵי הָאָרֶץ מִתּוֹר קּוֹלֹת הַשׁוֹפֵר אָשֶׁר שְׁלֵשָׁת הַמֶּלֶךְ עַתִּידִים לִתְקֻעַּ."

הַמֶּלֶךְ הַחֲמִישִׁי תִּקְעַ בְּשׁוֹפֵר וְרְאִיתִי פּוֹכֶבֶת נִפְלֵבּוּ מִן הַשְּׁמִים אֶרְצָה וּנְתַנוּ לוּ מִפְתַּח בּוֹר הַתְּהִווּ.² הוּא פִּתְחָ אֶת בּוֹר הַתְּהִווּ וּעֲשֵׂו עַלָּה מִן הַבּוֹר, בְּעֵשֶׂן כְּבָשָׂן גָּדוֹל, וְהַשְּׁמֶשׁ וְהַאֲוִיר חִשְׁכּוּ מַעֲשֵׂן הַבּוֹר.³ מִן הַעֵשֶׂן יֵצֵא אֶרְבָּה עַל הָאָרֶץ וּנְתַנוּ לְהַם כַּמְכַח אָשֶׁר לְעַקְרָבֵי הָאָרֶץ.⁴ נִאָמָר לְהַם שְׁלָא לְהַזִּיק לְעַשְׂבָּנִשְׁרֵף אֶת לְכָל יְרֵק וּכֹל עַz, אֶלָּא לְאַנְשִׁים אָשֶׁר אֵין לְהַם חֹותָם

אֱלֹהִים עַל מִצְחֹתֵיהֶם.⁵ הָתַר לָהּם לְעֲנוֹתָם חִמְשָׁה חֲדָשִׁים אֶת לְהִרְגֹּם; וַעֲנוֹנִים הָוּ בְּעֵנוֹי שָׂגָרִם עַקְרָב בַּעֲקָצָו אָדָם.⁶ בִּיםִים הָהָם יְחִפְשׂוּ בְּנֵי הָאָדָם אֶת הַמְּפוֹת וְלֹא יִמְצְאוּ אֶתְהוּ, וַיַּתְאֹו לְמוֹת וַיַּהַמְּפֹת יִבְרֹחַ מִהֶּם.

בְּצֻוֹרָתָם דָּוִם חֲגַבִּי הָאָרוֹבָה לְסָוִיסִים עַרוֹכִים לְמַלְחָמָה; עַל רַאשֵּׁיכֶם פְּעִטרֹות דָּזָמוֹת לְזָהָב וּפְנִיחָם כְּפָנֵי בְּנֵי אָדָם;⁸ שְׁעַר לְהָם כְּשֶׁעָר נְשִׁים וּשְׁנִיהם כְּשֶׁנִּי אָרִיה;⁹ שְׁרִוּזִים לְהָם כְּשֶׁרְיוֹנִי בָּרֶזֶל וּקְול בְּנֵפִיהם בְּקוֹל מְרַכְּבֹת סָוִיסִים וּבְבִים הָרָצִים לְמַלְחָמָה;¹⁰ זְנִבּוֹת לְהָם כְּזִנְבוֹת עַקְרָבִים, עַם עַקְצִים, וּבְזִנְבוֹתֵיהֶם כְּכָל לְהָם להזיק לְבָנֵי אָדָם חִמְשָׁה חֲדָשִׁים. וַיַּוְיַּשׁ לְהָם מֶלֶךְ עַלְיהֶם, מֶלֶאך הַתְּהוֹם, אֲשֶׁר שְׁמוֹ בְּעִברִית אֶבְדוֹן וּבִיּוֹנִית שְׁמוֹ אֶפְולִין.¹² אוֹי אָחָד חָלָף; הַגָּה עוֹד אוֹי וְעוֹד אוֹי בְּאַמִּים אַחֲרֵי כֵּנוֹ.¹³ הַפְּלָאָה הַשְׁשִׁי תַּקְעַ בְּשּׁוֹפֵר וּשְׁמַעַתִּי קֹל אָחָד מִאת אֶרְבָּעָה קְרָנוֹת מִזְבֵּחַ הַזָּהָב: אֲשֶׁר לְפָנֵי הָאֱלֹהִים,¹⁴ אָוָם לְפָלָאָה הַשְׁשִׁי הַמְּחִזֵּק בְּשּׁוֹפֵר: "הָתַר אֶת אֶרְבָּעָת הַמְּלָאָכִים הַאָסּוּרִים עַל הַנֶּהָר הַגָּדוֹל נֶהָר פְּרַת".¹⁵ אָז הַתְּרוּ אֶרְבָּעָת הַמְּלָאָכִים הַמּוֹכְנִים לְשָׁעָה וְלִיּוֹם וְלְחֵדֶשׁ וְלְשָׁנָה, כִּדְיַיְהָרְגוּ שְׁלִישׁ מִבְּנֵי אָדָם.¹⁶ וּמְסִפְרֵר צְבָאות הַפְּרָשִׁים עֲשָׂרִים אַלְפִים רְבָבּוֹת; שְׁמַעַתִּי אֶת מִסְפָּרִים.¹⁷ כִּדְיַיְהָרְגּוּ אֶת הַסּוֹסִים בְּחֹזֹון: לְרֹזְכִּיבָּהָם יִשְׁרְיוֹנוֹת שֶׁל אַשׁ וְלַשֶּׁם וְגֹפְרִית; וּרְאֵשִׁי הַסּוֹסִים כְּרָאֵשִׁי אֲרִיוֹת וּמִפְיָהָם יוֹצָאים אַשׁ וְעַשְׁוֹן וְגֹפְרִית.¹⁸ שְׁלִישׁ מִבְּנֵי אָדָם מִתוֹ בְּשַׁלֵּשׁ הַמְּפוֹת הָאָלָה, בְּאַשׁ יְבָעֵשׁן וּבְגֹפְרִית הַיוֹצָאים מִפְיָהָם;¹⁹ שְׁפִּנּוֹ כְּחָם שֶׁל הַסּוֹסִים הָוָא בְּפִיּוֹתֵיהֶם וְגַם בְּזִנְבוֹתֵיהֶם, כִּי זִנְבוֹתֵיהֶם דָּוִם לְנַחֲשִׁים בְּהִזְוֹת לְהָם רְאֵשִׁים, וּבָהָם יִזְיָּקוּ.

²⁰ שְׁאֵר הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא נֶהָרְגוּ בְּמִפְכּוֹת הָאָלָה, בְּכָל זֹאת לֹא שָׁבוּ מִפְּעַשֵּׁי יְדֵיָהָם וְלֹא נִמְנַעוּ מִהְשַׁתְחֹווֹת לְשָׁדִים וּלְאַלְילִי זָהָב וּכְסֶף וּנְחַשְׁתָּה וְאָבָן וְעַץ אֲשֶׁר אֵינָם יִכּוֹלִים לְרֹאֹת, אֶךְ לֹא לְשָׁמַע

וליהלה. זולא שבו מרציחותיהם, אף לא מכתשופיהם, מתזנוטם ומגנובותיהם.

המלך והספר הקטן

ג' ראייתי מלך אחר רב-פה יונד מן השמים והוא לבוש ענן; קשחת על ראשו, פניו בשמש ורגליו בעמודי אש,² ובידו ספר קטן פתוון. הוא שם את רגלו הימנית על הים ואת השמאלית על הארץ,³ וקרא בקול גדול באירה שואג. באשר קרא דברו שבעת הרעים בקהלותיהם;⁴ וכשהדרו שבעת הרעים התבונתי לכתב, אה שמעתי קול מושלמים אומר: "חתם את אשר דברו שבעת הרעים ועל תכתב זאת".⁵ והמלך שראיתו עומד על הים ועל הארץ הרים את ידיו השמיימה⁶ ונשבע בח' לעולמי עולם, אשר ברא את השמים ואת אשר בהם ואת הארץ ואת אשר בה ואת הים ואת אשר בו – שלא תהיה עוד שהות.⁷ ואולם בימי קול המלך השביעי, בעמדו לתקע בשופר, גם ישלם רוז האלים, כמו שבר לשבדיו הנבאים.

ו' והקהל אשר שמעתי מושלמים דבר אליו שוב ואמר: "לה קח את הספר הפתוח שביד המלך העומד על הים ועל הארץ".⁸ ההלך אל המלך ואמרתי לו שיטן לי את הספר הקטן. אמר אליו: "כח וואכל אותו, הוא יمر בבטנה, אה בפייך יהיה מתוק קבש".⁹ לכךתי את הספר הקטן מידי של המלך ואכלתיו, בפי היה מתוק בלבני:¹⁰ מתוק בדבש, אבל אחרי אכלי אותו המר לבטני. י' אז אמרו לי: "עליך עוד להנבא על עמיים ואומות ולשונות וממלכים ובאים".

שני העדים

ו' נתנו לי קנה דומה למיטה, ונאמר לי: "קום ומיד את היכל אללים ואת המזבח ואת המשתחווים בו".² אבל את החצר אשר מחוץ להיכל השאר בחוץ ואל תמדד אותה, כי נתנה לגויים וירמסו את עיר הקדש ארבעים ושנים חדשים.³ ואתנו לשני עדי וינבאו אלף ומאותים ושמשים ימים והם לבושים שרים.⁴ אלה הם

שנִי הַזְּמִתִּים וְשִׁתִּי הַמְּנוֹרוֹת הַעוֹמְדִים לִפְנֵי אֲדוֹן הָאָרֶץ.⁵ וְאִישׁ אָם יַרְחֵץ לְהַרְעֵלָם, תִּצְא אִשׁ מִפְּהָם וַתַּאֲכֵל אֶת אָוּבֵיהֶם; כִּי שִׁירְצָה לְהַרְעֵלָם, בְּדָרְךָ זֹאת מוֹת יוֹמָת.⁶ יִשׁ לְהָם הַסְּמֻכוֹת לְעֵצֶר אֶת הַשָּׁמִים כִּדִּי שְׁלָא יַרְדֵּן גַּשֵּׁם בִּימֵי נְבוֹאֶתֶם, וִסְמֻכוֹת לְהָם עַל הַמִּים לְהַפְּךָ אֹתָם לְדָם וְלַהֲפּוֹת אֶת הָאָרֶץ בְּכָל מִכָּה שִׁירְצָו.

כִּפְאָשֶׁר יָגְמַרְוּ אֶת עֲדוֹתָם, הַחִיה הַעֲולָה מִן הַתְּהוֹם תַּעֲשֶׂה עַמְּהָם מִלְּחָמָה, תִּנְאַצֵּם אֹתָם וַתְּהַרְגֵּם.⁸ גְּנוּיוֹתֵיהֶם תַּהֲיֵנָה בַּرְחוֹבָה הַעִיר הַגְּדוֹלָה הַגְּקָרָאת בְּאָפָּן רַוְחַנִּי סְדוּם וּמְאַרְבָּם, אֲשֶׁר שְׁם גַּם נִצְלֵב אֲדוֹזָם.⁹ וּמִן הַעֲמִים וְהַשְּׁבָטִים וְהַלְשׁוֹנוֹת וְהַאֲפּוֹת יְרָאוּ אֶת גְּנוּיוֹתֵיהֶם בִּמְשָׁה שְׁלוֹשָׁה יָמִים וּחָצֵי, וְלֹא יְרַשׁ לְהָנִיחַ אֶת גְּנוּיוֹתֵיהֶם בְּקֶבֶר.¹⁰ יַוְשֵׁבֵי הָאָרֶץ יִשְׁמַחְוּ עַלְיָהָם וַיַּעֲלוּוּ, וַיַּשְׁלַחְוּ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְיוֹנוֹ, שְׁכַנְוּ שְׁנִי הַנּוּבִיאִים הַאֱלֹהָה הַכָּאִיבּוּ לַיְוֹשֵׁבֵי הָאָרֶץ.¹¹ אַחֲרֵי שְׁלוֹשָׁה יָמִים וּחָצֵי בָּאה בְּהָם רָוח חַיִם מִאֵת הַאֱלֹהִים; הֵם קָמוּ עַל רְגִלֵּיהֶם וַפְּחַד גָּדוֹל נִפְלֵל עַל רֹאֵיהֶם.¹² אֵז שָׁמְעוּ קֹול גָּדוֹל מִן הַשָּׁמִים אָוּרֵר לְהָם: "עַלְוּ הַנֶּהָה!¹³ וְהָם עַל בְּעֵנָו הַשְּׁמִימָה לְעֵינֵי אֹוּבֵיהֶם. אָוֹתָה שָׁעָה הַתְּחֻולָּה רְעִידָת אֶדְמָה גְּדוֹלָה; עֲשִׂירִית הָעִיר נִפְלָה וְשִׁבעָת אֶלְפִּים אֶנְשִׁים נִהְרְגוּ בְּרַעִידָת הָאֶדְמָה; וְהַגְּשָׁאִים נִחְרְדוּ וְנִתְּנוּ בְּבֹוד לְאֱלֹהִי הַשָּׁמִים.

¹⁴ אָוִי שְׁנִי חָלָף; הַגָּה אָוִי שְׁלִישִׁי בָּא מַהְרָה.

הספר השביעי

¹⁵ הַמְּלָאָך הַשְּׁבִיעִי תִּקְעַ בְּשֹׁופָר וְקוֹלוֹת גָּדוֹלִים נִשְׁמַעוּ בְּשָׁמִים – אָוּמְרִים: "הִתְהַמֵּת מִמְּלָכָת תְּבִל לִמְמַלְכָתוֹ שֶׁל אֲדוֹנוֹ וְשֶׁל מִשְׁיחָו וְהָוָא יִמְלֶךָ לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים".¹⁶ עֲשָׂרִים וָאֶרְבַּע הַזְּקָנִים, הַיּוֹשְׁבִים עַל בְּסָאוֹתֵיהֶם לִפְנֵי הָאֱלֹהִים, נִפְלוּ עַל פְּנֵיהֶם וְהַשְׁתַּחַוו:
לְאֱלֹהִים¹⁷ בְּאָמָרָם:

"מְזֻדִּים אָנַחֲנוּ לָה, יְהוָה אֱלֹהִי צְבָאות אֲשֶׁר הָנוּ וְהִיא,
כִּי לְבִשְׁתָּעֹז הַגְּדוֹל וַתִּמְלָא."

¹⁸ הָגּוּם קָצְפוּ; וּבָא קָצְפָּה וַעֲתַת לְשִׁפְט הַמִּתִּים וְלִתְתַּת

שֶׁכֶר לְעִבָּדֵיק הַנְּבִיאִים וְלִקְדוֹשִׁים וְלִירְאֵי שְׁמָה,
לְקָטְנִים וְלַגְדוֹלִים, וְלְהַשְׁחִית אֶת מְשֻׁחִיתִי הָאָרֶץ.¹⁹
¹⁹ אֶז נִפְתָּח הַיכָּל אֱלֹהִים בְּשָׁמִים וְאֶרְזָן בְּרִיתוֹ נִרְאָה בְּהִיכָּלוֹ,
בָּרוּקִים וּקוֹלֹת וּרְעִמִּים הַתְּחוּלָּג, וּרְעִידָּת אֲדָמָה וּבָרְדָּבָד.

האישה והתנין

וּבָ אֵת גָּדוֹל נִרְאָה בְּשָׁמִים: אֲשֶׁר אָשֶׁר הַשְׁמָשׁ לְבָושָׂה, הַיְרָם
תְּחַת וּגְלִיהָ, וְעַל רָאשָׂה עַטְרוֹת שֶׁל שְׁנַיִם-עָשָׂר פּוֹכְבִּים;
הַרָּה הִיא וּזְוֹעַקְתָּ מִכְאָבִים וְצִירִי לְדָה. ³ גַּם אֵת אָחָר נִרְאָה
בְּשָׁמִים: וְהַגָּה תְּנִינָן גָּדוֹל, אָדָם כְּאֶשׁ, שְׁבָעָה רָאשִׁים לוֹ וּעָשָׂר
קְרָנוּמִים; עַל רָאשָׂיו שְׁבָעָה בְּתָרִים,⁴ וּזְנָבוֹ סְחָבָ שְׁלִישׁ מִפּוֹכְבִּי
הַשְׁמָמִים וְהַשְׁלִיכִים אַרְצָה. וְהַתְּנִינָן עַמְּדָ לִפְנֵי הָאֲשָׁה הַקְּרוּבָה
לְלִידָה, כִּדי לְבָלַע אֶת בְּנָה בְּעֵת הַלְּדָה. ⁵ לְאַחֲר שִׁילְדָה בּוֹ זָכָר,
אֲשֶׁר עַתִּיד לְרַעֲוֹת אֶת כָּל הַגּוֹיִם בְּשִׁכְבָּת בָּרֶזֶל, נִחְטָף בְּנָה אֶל
הָאֱלֹהִים וְאֶל כְּסָאוֹ. ⁶ וְהָאֲשָׁה בְּרָחָה לִמְדָרָה, אֲשֶׁר שְׁם הַוִּיכָּן לָהּ
מִקּוּם מִאֵת הָאֱלֹהִים, כִּדי שִׁיכְלַכְלוֹה שְׁם אֲלָף וּמְאַתִּים וּשְׁשִׁים
יּוֹם.

וּמְלִחָמָה הַתְּחוּלָּה בְּשָׁמִים; מִיקָּאֵל וּמְלָאָכִיו נְלִחָמִים בְּתְנִינָן
וְהַתְּנִינָן נְלִחָם וּמְלָאָכִיו. ⁸ הֵם לֹא הַתְּגִבּוֹר וְגַם מִקּוּמָם לֹא נִמְצָא
עוֹד בְּשָׁמִים. ⁹ אֶז הַשְּׁלָד הַתְּנִינָן הַגָּדוֹל, הַנְּקַח הַקָּדוֹמָן הַנִּקְרָא
מְלָשִׁין וּשְׁטוֹן, הַמְּתֻעָה אֶת תְּבִלָּה; הוּא הַשְּׁלָד אַרְצָה וּמְלָאָכִיו
הַשְּׁלָכוּ אֶתוֹ. ¹⁰ וּשְׁמַעְתִּי קָול גָּדוֹל בְּשָׁמִים אָזֶר:

"עֲתָה בָּאָה יְשִׁועָת אֱלֹהֵינוּ, גְּבוּרָתוֹ וּמְלָכָותו

וּמְמַשְׁלָת מִשְׁיחָו, כִּי הַשְּׁלָד שׁוֹעֵן אֱלֹהֵינוּ

הַמְּקַטְּרָג עַלְيָהּם לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ יוֹם וְלִילָה.

¹¹ וְהֵם נִצְחָוּה בְּדַם הַשָּׁה וּבְדַבָּר עֲדוֹתָם,

וְלֹא אָהָבוּ אֶת נְפָשָׂם עד מִوتָּה.

¹² עַל זוֹאת שְׁמָחוֹ שָׁמִים וּשְׁוֹכְנֵיהֶם.

אוֹ לְאָרֶץ וְלִים,

כִּי יָנַד אֲלֵיכֶם הַשְׁטֹן בִּחֶמֶה גְּדוֹלָה,
בִּזְעֻדּוֹ כִּי קָצֶרֶת עָתוֹ.

¹³ בְּאֵשֶׁר רָאָה הַתְּנִינִים כִּי הַשְׁלָךְ אֶרְצָה, רָדַף אֶת הָאֲשָׁה אֲשֶׁר יָלַדָּה
אֶת הַזָּכָר. ¹⁴ אָז נִתְנוּ לְאַשָּׁה שְׂתִּים בְּנֵי הַנּוּשָׂר הַגָּדוֹל כִּי לְעוֹפָה
לְמִדְבָּר אֶל מָקוֹמָה אֲשֶׁר תַּכְלִיפֵּל שְׁם מוֹעֵד מוֹעֵדים וְחַצֵּי מוֹעֵד
מִפְנֵי הַנְּחַשׁ. ¹⁵ הַטִּיל הַנְּחַשׁ מִפְוִוְנָה לְאַשָּׁה מִים אֲחָרֶיהָ הָאֲשָׁה, לְשִׁטְפָּה
בְּנָהָר. ¹⁶ אֲזֶה הָאָרֶץ עֹזֶרֶת לְאַשָּׁה; פִּתְחָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וּבְלָעָה אֶת
הַנָּהָר שֶׁהַטִּיל הַתְּנִינִים מִפְוִוְנָה. ¹⁷ קָצֵר הַתְּנִינִים עַל הָאֲשָׁה וְהַלָּה לְעַשּׂוֹת
מִלְחָמָה עִם שְׁאָר זְרוּעָה הַשׁוֹמְרִים אֶת מִצּוֹתָאָת אֱלֹהִים וְלָהֶם עֲדוֹת
יְשֻׁועָה. ¹⁸ וְהַוָּא עָמֵד עַל חָול הַיּוֹם.

שתי החיות

וְגַם רָאִיתִי חַיָּה עֹולָה מִן הַיּוֹם, עַשְׂרֵה קְרָנִים לְהָוֹת וּשְׁבָעָה רְאִישִׁים;
עַל קְרָנִיהָ עַשְׂרֵה בְּתָרִים וּעַל רְאִישָׁה שְׁמוֹת גְּדוֹפִים.
וּמְחַחָה אֲשֶׁר רָאִיתִי הִתְהַדֵּה דָּוָמָה לְנָמָר, רְגֵלִיהָ כְּרָגְלִי דָּבָר וּפִיה
כְּפִי אֲרִיה. וְהַתְּנִינִים נִתְנוּ לְהָאֵת בְּחוֹן וְאֵת בְּסָאוֹן וּסְמָכוֹת רְבָה.
³ אֶחָד מִרְאִישָׁה הָיָה כְּשַׁחוּט, אֶחָד מִבְּתַה הַמְּחוֹת אֲשֶׁר לְהָגַרְנָה
וְכָל הָאָרֶץ הַשְׁתוּמָה עַל הַחִיה. ⁴ הַם הַשְׁתַּחַווּ לְתְנִינִים מִפְנֵי שְׁנִינָתוֹ
אֶת הַשְׁלִיטוֹן לְחִיה, וְהַשְׁתַּחַווּ לְחִיה בְּאַמְרָם: "מֵי בָּמוֹ הַחִיה? וּמֵי
יָכֹל לְהַלְחָם עָמָה?"

נִתְנוּ לְהָאֵת שְׁהָמָה מִדְבָּר גְּדוֹלוֹת וּנוֹאכֹות וּנִתְנוּ לְהָאֵת סְמָכוֹת לְפָעֵל
אַרְבָּעִים וּשְׁנִים חֲדָשִׁים. ⁶ הִיא פִּתְחָה אֶת פִּיהָ בְּנוֹאכֹות בְּלִפְנֵי
הָאֱלֹהִים, לְנָאצֵר אֶת שְׁמוֹ וְאֶת מִשְׁפָּנוֹ, אֶת הַשּׁוֹכְנִים בְּשָׁמִים.
הַחֲפָר לְהָאֵת לְעַשּׂוֹת מִלְחָמָה עִם הַקְּדוֹשִׁים וּלְנִצְחָם, וּנִתְנוּ לְהָאֵת שְׁלִיטוֹן
עַל כָּל שְׁבָט וּעַם וּלְשׁוֹן וְאַמָּה, ⁸ וְיִשְׁתַּחַווּ לְהָאֵת כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתֵיהֶם בְּסְפַר הַחִיִּים שֶׁל הַשָּׁה הַשְׁחוֹט מִהְוָסֵד
תְּבִלָּה.

⁹ מי שיאזן לו, ישמעו נא!¹⁰ המיעד לשבי יילך בשבי; והמייעד להרג בחרב יהרג בחרב. בזה סבלנות הקודושים ואמונהם.

¹¹ ראייתי חיה אחרת עולה מן הארץ. היו לה שתי קרנים דומות לקרני שה והוא דברה בתניין.¹² את סמכות החיה בראשונה היא מוציאה אל הפעל לפניה, ומאלצת את הארץ וIOSBI להשתבחות לחיה בראשונה אשר מפת המות שלה נרפאה.

¹³ היא עושה אותן גודלים, אפלו עד כדי הזרת אש מן השמים ארצה לעיני בני אדם,¹⁴ ומטעה את IOSBI הארץ על-ידי אותן אשות אשר נתנו לה לעשות לנכח החיה, באמרה לIOSBI הארץ לעשות צלים לחיה אשר הכתה מפת חרב וחיתה.¹⁵ גם התר לה לחת רוח לצלים החיה באפם לצלים החיה גם ידבר, ואף יגרום לכך שיומתו כל אשר אין משתחווים לצלים החיה.

¹⁶ והיא גורמת לך שהכל, הקטנים והגדלים, העשירים והעניים, החפשיים והעבדים, ישימו להם פtro על ידי ימינם או על מצחם,¹⁷ כדי שלא יוכל איש לקנות או למפר – אלא מי שיש לו הטו, שם החיה או מס' ספר שמה.¹⁸ בזאת החכמה. מי שבינה לו, יחשב נא את מס' ספר החיה, כי מס' אדם הוא ומס' פרו יש מאות וששים ושש.

השיר החדש של הפודים

ו ראייתי והנה השה עומד על הר ציון ואתו מאה וארבעים ואربعעה אלף אשר שם ושם אבו בתובים על מצחوتיהם.¹ שמעתי קול מן השמים בקול מים ובמים בקהל רעם גדול, ובקול אשר שמעתי הוא בקהל מנגן-יגבל הפורטים על נבליהם.² הם שרו שיר חדש לפניהם הפסא ולפניהם ארבע החיות והזקנים, ואין איש יכול ללמד את השיר זולתי מאה וארבעים וארבעה אלף הפודים מן הארץ.³ אלה הם אשר לא נטעו בנשימים, כי בתולים הם. אלה הם ההולכים אחרי השה לכל אשר יהיה. אלה נפדו מבני

¹⁰ גג: המיעד... – נא: המוליך בשבי יילך בשבי; וההורג בחרב יהרג בחרב.

אָדָם בְּכֹרִים לְאֱלֹהִים וְלֹשֶׁה.⁵ מְרֻמָּה לֹא נִמְצָאָה בְּפִיהָם, נִקְיִים הֵם מַדְפִּי.

הברורה של שלושת המלאכים

⁶ רְאִיתִי מֶלֶךְ אֶחָר מַעֲופָף בְּאֶמֶץ הַשָּׁמִים, אֲשֶׁר לוֹ בַּשׂוּרָת עֹזֶל לְבָשָׂר לְיוֹשֵׁבִי הָאָרֶץ וְלֹכֶל אַמְּהָ וְשְׁבָט וְלֹשֶׁן וְעַם,⁷ וְהוּא קֹרֵא בְּקוֹל גָּדוֹל: "יִרְאֵו אֶת אֱלֹהִים וְתַנְנוּ לוֹ כְּבֹזֶד, כִּי בָּאָה עַת מִשְׁפָטוֹ. הַשְׁתַּחֲוווּ לְעוֹזֶה הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ וְהַיּוֹם וּמִעֵינֹת הַמִּינִים".⁸ וּמֶלֶךְ אֶחָר, שְׁנִי, בָּא אַחֲרֵינוּ וְאָמַר: "גַּפְלָה גַּפְלָה בְּבָל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הַשְׁקַתָּה אֶת כָּל הַגּוֹיִם מִיּוֹן תְּרוּן תְּזִנְתָּה".

⁹ מֶלֶךְ אֶחָר, שְׁלִישִׁי, בָּא אַחֲרֵינוּ וְקֹרֵא בְּקוֹל גָּדוֹל: "כָּל הַמִּשְׁתַּחֲווֹ לְחִיה וְלַצְלָמָה וּמִקְבֵּל תֹּו עַל מִצְחָוֹ אוֹ עַל יְדוֹ,¹⁰ גַּם הוּא יִשְׁתַּחֲווּ מִיּוֹן תְּרוּן אֱלֹהִים הַמִּזְוג בְּכוֹס זָעָם וְאַינְנוּ מְהוּול; וַיַּעֲנֵה בָּאָשׁ וְגִפְרִית לִפְנֵי הַפָּלָאכִים הַקְדוֹשִׁים וּלִפְנֵי הַשָּׂהָה. וַיַּעֲשֵׂו עֲנוֹנִים יָעַלְהָ לְעוֹלָמִי עֹזֶלְמִים וְלֹא תָהִיה לְהָם מִנּוֹחָה יוֹמָם וְלִילָה – לַמִּשְׁתַּחֲווֹ לְחִיה וְלַצְלָמָה וְלִמְיַרְאָה שְׁמַקְבֵּל אֶת תּוֹשָׁמָה".

¹² בָּזָה סְבִּלְנוֹתָם שֶׁל הַקְדוֹשִׁים הַשׁוֹמְרוּם אֶת מִצּוֹת אֱלֹהִים וְאַמְוֹנָת יִשּׁוּעָה.

¹³ שְׁמַעְתִּי קוֹל מִן הַשָּׁמִים אָוֹمֵר: "כְּתָבָ: 'אֲשֶׁר הַמִּתִּים אֲשֶׁר מִתִּים בְּאֹדוֹן מִעֵתָה'".

"פָּנוּ!", אָוֹמְרָתִ הָרָות, "שִׁגְנוֹהוּ מַעֲמָלָם, כִּי מַעֲשֵׂיכֶם הַזְּלָכִים אַחֲרֵיכֶם".

קציר הארץ

¹⁴ רְאִיתִי וְהִגְהֵה עָנוֹ לְבָנו וְעַל הָעָנוֹ יַוְשֵׁב כְּדָמוֹת בָּנו אָדָם; עַטְרָת זָהָב עַל רַאשׁו וּמְגַל חַד בַּיּוֹדוֹ.¹⁵ וּמֶלֶךְ אֶחָר יֵצֵא מִן הַהִכְלָל, קֹרֵא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל הַיּוֹשֵׁב עַל הָעָנוֹ: "שְׁלַח אֶת מְגַלָּך וּקְצָר, כִּי בָּאָה הַשְׁעָה לְקְצָר, כִּי יַבְשֵׁ קְצִיר הָאָרֶץ".¹⁶ הַטִּיל הַיּוֹשֵׁב עַל הָעָנוֹ אֶת מְגַלָּו עַל הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ נִקְצָרָה.

¹⁷ וּמֶלֶךְ אַחֲרֵי יָצָא מִן הַהִכֶּל אֲשֶׁר בְּשָׁמִים וְגַם לוֹ מֶגֶל חָדֶשׁ¹⁸ מֶלֶךְ אַחֲרֵי, אֲשֶׁר לוֹ הַשְׁלֻטוֹן עַל הָאָשָׁר, יָצָא מִן הַמְזִבְחָה וּבְקוֹל גָּדוֹל קָרָא אֶל הָאוֹחֵז אֶת הַמֶּגֶל הַחָדֶשׁ וְאָמָר: "שְׁלַח אֶת מֶגֶל הַחָדֶשׁ וּבְצָר אֶת אֲשֶׁרְבָּלוּת גַּפּוֹ הָאָרֶץ, כִּי בְּשָׁלוֹן עַנְבִּיהָ".¹⁹ הַטִּיל הַמֶּלֶךְ אֶת מֶגֶל אֶל הָאָרֶץ, בְּצָר אֶת גַּפּוֹ הָאָרֶץ וְהַשְׁלִיךְ אֶל הַגְּתָת הַגְּדוֹלָה שֶׁל חָרוֹן הָאֱלֹהִים.²⁰ הַגְּתָת נִזְרָכָה מְחוֹזָן לְעֵיר וּמִזְרָם יָצָא מִן הַגְּתָת עד רַסְנִי הַסּוֹסִים לִמְרֹחֵק שֶׁל ^{בְּ}שְׁלַשׁ מֵאוֹת קַילּוּמִטר.

שבע המכות האחרונות

ט רָאִיתִי אֶת אַחֲר בְּשָׁמִים, גָּדוֹל וּמְפַלִּיא: שְׁבַע מֶלֶכים
נוֹשְׁאים אֶת שְׁבַע הַמִּפְכּוֹת הַאַחֲרוֹנֹת, כִּי בְּהָנָן נִשְׁלָם זַעַם
אֱלֹהִים.

² רָאִיתִי כְּמוֹ יָם זְכוּכִית מַעֲרֵב בָּאָש וְאֶת הַמִּתְגִּבְרִים עַל הַמִּיחָה
וְעַל צְלָמָה וְעַל מִסְפָּר שְׁמָה עַזְמָדִים עַל יָם הַזְּכוּכִית; בְּנוֹרוֹת
אֱלֹהִים בְּיָדָם ³ וְהָם שְׁרִים אֶת שִׁירַת מֹשֶׁה עַבְד אֱלֹהִים וְשִׁירַת
הַשָּׂה לְאמֹר:

"גָּדוֹלים וּנוֹפְלָאים מַעֲשֵׂיה, יהוָה אֱלֹהִי צְבָאות;
צָדָק וְאַמְתָּה דָּרְכֵיה, מֶלֶךְ הַגּוֹיִם.

⁴ מַי לָא יַרְאָה, יהוָה, וְלֹא יִתְןּוּ בְּבּוֹד לְשָׁמֶךָ?
כִּי אַתָּה לְבָקָר קָדוֹש;

הַו כָּל הַגּוֹיִם יָבוֹא וַיַּשְׁתַּחַוו לִפְנֵיה;
כִּי נָגָל מִשְׁפְּטֵי צְדָקָה.

⁵ אַחֲרֵי כֵּן רָאִיתִי כִּי נִפְתָּח הַיכֶּל מִשְׁפָּן הַעֲדּוֹת בְּשָׁמִים ⁶ וּמִן הַהִכֶּל
יָצָא שְׁבַע הַמֶּלֶכים נוֹשָׁאי שְׁבַע הַמִּפְכּוֹת, לְבּוֹשִׁים בְּדַ טָהוֹר
וְצָחַ וְחַגּוֹרִים חַגּוֹרות זְהָב עַל חַזּוֹתֵיהֶם.⁷ אַחֲת מִאַרְבַּע הַחַיּוֹת
נִתְנָה לְשְׁבַע הַמֶּלֶכים שְׁבַע קָעֹרוֹת זְהָב מְלָאוֹת זַעַם הָאֱלֹהִים
הַחַי לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים.⁸ וּהַהִכֶּל נִתְמָלָא עַשׂו מִכּוֹבֵד אֱלֹהִים וְעַזּוֹ

ולא יכול איש להכנס אל ההיכל עד אשר יגמרו שבע המפות של שבעת המלאכים.

קערות עם אלהים

ט שמעתי קול גדול מן ההיכל אומר לשבעת המלאכים: "לכו ושבבו על הארץ את שבע קערות עם אלהים".

² הלה בראשון וشفה את קערתו על הארץ, ונתנווה שחין רע זמcaleב באנשיהם הנושאים את פנו החיה ומשתתחים לצלמה.

³ שפה השני את קערתו על הים והם נהפָה להם בדמי של מת, וכל נפש חיה אשר בים מתה.

⁴ שפה השלישי את קערתו בנחרות ובמעינות הרים, ונהייו לדם.

⁵ שמעתי את מלאך הרים אומר:

"צדיק אתה הוה והיה, הקדוש – שפה שפטת;

⁶ כי דם קדושים ונביאים שפכו,

וזם נתת להם לשאות; ראוים הם".

ושמעתי את המזבח אומר:

"כון, יהוה אלהי צבאות, אמת וצדקה משפטיך".

⁸ שפה הרביעי את קערתו על השמש והחדר לו לצרב את האנשים באש. ⁹ נצרכו האנשים בחום גדול וגדפו את שם אלהים אשר לו השליטון על המפות האלה, ולא חזרו בתשובה לחתת לו כבוד.

¹⁰ החמישי שפה את קערתו על כסא המה ומלוכה מלוכתה. הם נשכו את לשונם מכאב ¹¹ וגדפו את אלהי השמים ממכוונים ושחינם, ולא שבו מפעשייהם.

¹² השישי שפה את קערתו על הגבר הגדל, נהר פרת, ומימיו יבשו כדי להכין את הדרך של המלכים ממצרים שמש. ¹³ ראיתי מפני הפטני ומפני החיה ומפני נביא השרker של רוחות טമאות דומות לאפרדים ¹⁴ – כי הן רוחות של שדים עוזשי אותן – והן יוצאות אל מלכי הארץ כליה לאסף אותן למלחמות היום הגדל אשר לאלהי צבאות. ¹⁵ הנגני בא גנגב. אשורי השודד ושורר את בגדיו,

פְּנֵי יְהָה עָרֹם וַיַּרְא אֶת עָרֹתוֹ.¹⁶ וְהִוא אָסַף אֹתָם אֶל הַמָּקוֹם הַגְּקָרָא בְּעֲבָרִית הַר מַגְדָּן.

¹⁷ הַשְׁבִּיעִי שִׁפְךָ אֶת קַעֲרֹתָו אֶל הָאֹוִיר וְקוֹל גָּדוֹל יֵצֵא מִן הַהִיכָּל מִעֵם הַכְּסָא – אָוֹמֶר: "הִיה נְהִיתָה!"¹⁸ בָּרוּקִים וְקוֹלוֹת וּרְעָםִים הַתְּחֻולָּלוּ, וּרְעִידָת־אֲדָמָה גָּדוֹלָה אֲשֶׁר לֹא הִתְהַגֵּד מִזֶּה הָיָה אָדָם עַל הָאָרֶץ; רְעִידָת־אֲדָמָה גָּדוֹלָה כֹּל כֵּךְ!¹⁹ הַעִיר הַגָּדוֹלָה נַחֲלָקָה לְשִׁלְוָשָׁה חָלְקִים וְעָרִי הָגּוֹים נִפְלָאוּ, וּזְכוּרָיו בְּבֵל הַגָּדוֹלָה עַלְהָה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים לְתֵת לָהּ אֶת פּוֹסִין תְּרוֹן אָפָן.²⁰ כֹּל אֵי נָסֶוג וְהָרִים לֹא נִמְצָאוּ.²¹ אָבְנֵי בָּרֶד גָּדוֹלָות שְׁמַשְׁקָלָוּ כְּאֶרֶבֶעים קִילּוֹגְרָם יִרְדוּ מִן הַשָּׁמַיִם עַל בְּנֵי אָדָם, וּבְנֵי אָדָם גָּדָפוּ אֶת אֱלֹהִים בְּגַלְלָמְפַת הַבָּרֶד, כִּי גָּדוֹלָה מִאֵד מִפְּתָנוֹ.

הזונה הגדולה והחיה

וּ אֶחָד מִשְׁבָּעַת הַפְּלָאָכִים נוֹשָׂאי שְׁבעַה הַקָּעָרוֹת בָּא וְדָבָר אָתִי. "בֹּאוּ! אָרָא לְךָ אֶת מִשְׁפַּט הַזֹּנָה הַגָּדוֹלָה הַיּוֹשָׁבָת עַל מִים רַבִּים,² אֲשֶׁר מַלְכִי הָאָרֶץ זָנו עָמָה וּשׁוֹכְנִי הָאָרֶץ הַשְׁתֵּפָרוּ מִין תְּזִנּוֹתָה".³ הַזָּנו נִשְׁאָנִי לְמִדְבָּר, בָּרוּם, וּרְאִיתִי אֲשֶׁר יוֹשָׁבָת עַל מִיהָא אֲדָמָה כְּשַׁנִּי וּמִחְיָה מִלְאָה שְׁמוֹת גְּדוֹפִים וְהָיא בְּעֵלָת שְׁבָעָה רָאשִׁים וּעְשָׂרֶה קְרָנִים.⁴ הָאֲשֶׁר הִתְהַגֵּד לִבְוָשָׁה אַרְגָּמָנוּ וּשְׁנִי וּמִקְשָׁתָה בְּזַהָב וְאַבְנֵן יִקְרָה וּפְנִינִים; בִּיהְרָה כּוֹס זְהָב מִלְאָה תְּזַעְבָּות וּטְמָאות תְּזִנּוֹתָה,⁵ וּעְלָל מִצְחָה בְּתוּב שִׁם, רֹז: "בְּבֵל הַגָּדוֹלָה, אִם לְזִונּוֹת וּלְתְזַעְבָּות הָאָרֶץ".⁶ רְאִיתִי אֶת הָאֲשֶׁר שְׁפָרָה מִדֵּם הַקְּדוֹשִׁים וּמִדֵּם עָדִי יִשּׁוּעָה.

כָּרְאוֹתִי אֶתְהָה הַתְּפִלָּאָתִי פְּלִיאָה גָּדוֹלָה.⁷ שָׁאל אָוֹתִי הַפְּלָאָה: "מַזְדַּע הַתְּפִלָּאָתִ? אַנְיָ אֲגִיד לְךָ אֶת סֹוד הָאֲשֶׁר וּמִחְיָה פְּנוּשָׁאת אֶתְהָה אֲשֶׁר לָהּ שְׁבעַת הַרְאָשִׁים וּעְשָׂרֶה קְרָנִים.⁸ הַמִּיחָה אֲשֶׁר רְאִיתִ – הִתְהַגֵּד וְאַיִלְלָה, וְהִיא עַתִּידָה לְעַלּוֹת מִן הַתָּהוֹם וְלִלְכָת לְאַבְדָּון. וּיֹשְׁבִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמָם לֹא נִכְתָּב בְּסְפַר הַחַיִם מַעַת הַסְּדָד תְּבִלָּה יִתְפְּלָאוּ כְּרֹאוֹתִם אֶת הַחִיה שְׁהִתְהַגֵּד וְאַיִלְלָה וְעַתִּידָה

לבוא. ⁹ כאן התבוננה שיש עפה חכמה! שבעת הראשים הם שבעה הרים אשר האשה יושבת עליהםם. ¹⁰ גם שבעה מלכים הם: החמישה נפלו; האחד ישנו; האחד עוד לא בא, וככאשר בזוא הוא צרייך להשair זמן מעת. ¹¹ היחידה אשר היתה ואיננה הוא השמיini; מן השבעה הוא ולאבדון יהיה. ¹² עשר הקרנים אשר ראייתם הם עשרה מלכים אשר עדין לא הגיעו מלכות, אך יקבלו סמכות מלכים לשעה אחת יחד עם היחידה. ¹³ הלו פוגה אחת להם ויתנו את פחם וסמכותם לחיה. ¹⁴ הם ילחמו בשזה והשה ננץ אותם מפני שהוא אדון האדונים ומלה מלכים, ואותו גם הקרואים ונבחרים ונאמנים".

¹⁵ עוד אמר אלוי: "הപינים אשר ראיית, אשר שם הזונה יושבת, עמים והמוניים הם, ואמות ולשונות. ¹⁶ עשר הקרנים אשר ראיית ויחידה – הלו ישנוו את הזונה ויעשו שוממה וערפה; גם יאכלו את בשורה ואotta ישרו באיש, ¹⁷ כי אלהים נתנו给你们 להוציא לפועל את בוגנותו, ולהיות עצה אחת ולתת את מלכותם לחיה, עד אשר יתקימו דברי אלהים. ¹⁸ והאשה אשר ראיית היא העיר הגדולה המולכת על מלכי הארץ".

מפלת בבל

וְחַדְרֵי כוֹ רָאִיתִי מֶלֶךְ אֶחָר יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם; וּבָהַ חִתָּה סִמְכּוֹתוֹ וְהָאָרֶץ הָאִקָּה מִכְבּוֹדוֹ. ² הוּא קָרָא בְּקוֹל חֲזָק וֹאמֶר: "נִפְלָה נִפְלָה בְּבָל הַגְּדוֹלָה וְהִתְהַלֵּעַ שְׂדִים וְלִבְית כָּל אֶלְיוֹן טָמָא וּבֵית כָּל לְכָל עוֹז טָמָא וּמְאֻוס, ³ כי מִין ⁴ חָרוֹן תִּזְנֹתָה שָׁטוּ כָל הָגּוֹים, וּמֶלֶci הָאָרֶץ זָנוּ עַפְהָה וִסְטוּרִי הָאָרֶץ הַתְּעִשְׂרָה מַעַצָּם מוֹתְרוֹתִיהָ".

⁴ שְׁמַעַתִּי קוֹל אֶחָר מִן הַשָּׁמַיִם אָוֹר: "צָאו מִמֶּנָּה, עַמִּי, פָּנו תְּשַׁתְּתַפְּנוּ בְּחַטֹּאתִיכָּה וִפְנֵו תְּקַבְּלוּ מִמְכּוֹתִיכָּה,

³ מ' 3: כי מין – ניא: כי בגל יון חרון תzonתה נפל...

- ⁵ כי הגיעו חטואתיכָה עד השמים
וזכר אלְהִים את פְשָׁעֶיךָ.
⁶ שלמוּ לה בָגְמֹול שְׁלָמָה גַם הִיא
וְכִפְלוּ לָה כְפָלִים בְמַעְלָלֶיהָ;
⁷ בְפֻס אֲשֶׁר מִסְכָה מִסְכָה לָה כְפָלִים.
⁸ בְמַדָּה שְׁרוֹמָה עַצְמָה וְהַתְעִנְגָה
בְּנו תַנְוּ לָה מִקְאֹוב וְאָבֶל,
כִי אָמָרָה בְלֶבֶבָה: יֹשֶׁבֶת אַנִי, מִלְפָה;
אַינְגִי אַלְמָנָה וְאָבֶל לֹא אַרְאָה.
⁹ עַל בְּן בְּיוֹם אָחֵד תָבָא נָהָמָפּוֹתִיהָ:
מִוּת, אָבֶל וְרָעָב, וּבָאָשׁ תְשַׁרְף;
כִי חִזְקָה יְהוָה אֱלֹהִים הַשׁוֹפֵט אָוֹתָהּ.
- ⁹ וּמְלָכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר זִנוּ וְהַתְעִנְגָו אַתָּה יָבֹכוּ וַיַּסְפְדוּ עַלְיהָ כְרָאוֹתָם
אֶת עַשְׂן שְׁרָפְתָה. ¹⁰ מַרְחֹזֶק יַעֲמֹדוּ מִפְנֵי אִימָת עֲנוֹנָה וַיֹּאמְרוּ:
”אוֹי, אוֹי, בְּבֵל הָעִיר הַגְּדוֹלָה, הָעִיר הַחִזְקָה, כִי בְשֻׁעה אַחַת בָּא
מִשְׁפְּטָה.“
- ⁪11 סֹתְרֵי הָאָרֶץ בּוֹכִים וּמַתְאָבְלִים עַלְיהָ, כִי אִין קֹנֶה עוֹד אֶת
מִטְעֹן סְחוֹרָתָם, ¹² מִטְעֹן שֵׁל זְהָב וּכְסָף וְאָבוֹן יִקְרָה וּפְנִינִים וּבְזִוְּחָמָנוּ וּמִשְׁיָוָנִים; ¹³ כָל עַז בְּשָׁם וְכָל כָּלִי שְׁנָהָב, כָל כָּלִי מַעַז יִקְרָר
וּמִנְחָשָׁת, מִבְּרָזֶל וּמִשְׁיָישׁ; ¹⁴ קָנָמָנוּ וְאַמּוֹמוֹן, קָטוֹתָת סְמִים, מָוֶר
וּלְבָזָנה, יָנוֹשָׁמוֹן, סָלָת וְחַשָּׁה, בְּקָר וְצָאן, סּוּסִים וּמְרָכְבּוֹת, עֲבָדִים
וּנְפָשָׁ אָדָם.
- ⁪14 סָר מִפְהָה הַפְּרִי חִמְדַת נְפִישָׁה;
כָל הַמוֹתָרוֹת וְכָל נּוֹצֵץ אָבְדוּ מִפְהָה;
לֹא יִמְצָאוּם עוֹד.“
- ⁪15 סֹתְרֵי הַדָּבָרִים הָאֶלְהָ, אֲשֶׁר הַתְעִשְׂרוּ מִפְגָה, יַעֲמֹדוּ מַרְחֹזֶק
מִפְנֵי אִימָת עֲנוֹנָה, בּוֹכִים וּמַתְאָבְלִים ¹⁶ וְאוּמּוֹרים:
”אוֹי, אוֹי, הָעִיר הַגְּדוֹלָה הַלְּבוֹשָׁה שָׁשׁ וְאַרְגָּמָן וְשָׁנִי“

וּמִקְשַׁטָּת בָּזָבָב וְאֶבֶן יִקְרָה וּפְנִינִים,
 17 כִּי בִּשְׁעָה אַחַת הַחֲרֵב עֹשֶׂר גָּדוֹל בָּזָה!
 וְכֹל רְבָ-חוֹבֵל וְכֹל הַנוֹּסֵעַ לְמַחְזֹז חַפְצֹן, גַּם מְלֻחִים וְכֹל אֲשֶׁר
 מְלָאכָתָם בָּיִם, עַמְדוּ מְרוֹחָק¹⁸ וַצְעָקוּ בְּרָאוֹתָם אֶת עַשְׂוֹן שְׁרָפְתָה.
 "מַיִם בְּעָרִים בְּעִיר הַגְּדוֹלָה?" אָמָרוּ. 19 הַם זָרְקוּ עַפְרָה עַל רְאִשֵּׁיהם
 וַצְעָקוּ בְּבָכִי וַיָּגֹן:

"אוֹי, אוֹי, הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂרוּ בָה מַהוּנָה
 כָּל בָּעֵילִי הָאֲנִיוֹת בָּיִם, כִּי בִּשְׁעָה אַחַת הַחֲרֵבָה!²⁰
 גַּילוּ עַלְיהָ שְׁמִים, גַּם קְדוּשִׁים וּשְׁלִיחִים וּנְבִיאִים, כִּי שְׁפָט
 אֱלֹהִים אֶת מִשְׁפְּטָיכֶם מִפְנֵה!
 וּמְלָאָךְ חִזְקָה אֶחָד הָרִים אֶבֶן, כִּאֲבּוּ רִיחִים גְּדוֹלָה, וְהַשְׁלִיחָה אָוֹתָה
 לִים בְּאָמָרוּ:

"כִּכְהָ תִּשְׁלַח בְּשָׁצָר בְּבֵל הָעִיר הַגְּדוֹלָה
 וְלֹא תִּמְצָא עוֹד.

22 צְלִילִי פּוֹרְטִי נְבָל, צְלִילִי נְגָנִים וּמְחַלְּלִים בְּחַלְלִים,
 וּצְלִילִי תּוֹקְעִים בְּחַצְצָרוֹת – לֹא יִשְׁמְעוּ בָּה עוֹד.
 וְכֹל אָמָן מִכְלָ אַמְנוֹת לֹא יִמְצָא בָּה עוֹד,
 וְלֹא יִשְׁמַע עוֹד בְּקָרְבָּה קֹול רִיחִים.

23 אָזְרָ מִנּוֹרָה לֹא יִאָיר בָּה עוֹד,
 וּקֹל חַטּוֹן וְכֹלָה לֹא יִשְׁמַע בָּה עוֹד;
 כִּי סָוחְרִיהָ הַזֶּה נִכְבְּדִי הָאָרֶץ
 נִכְבְּשָׁוֹפִיהָ הַתְּטוּוֹ כָּל הָגּוּיִם.

24 בָּה נִמְצָא דָם נְבִיאִים וּקְדוּשִׁים
 וְדָם כָּל אֲשֶׁר נִטְבְּחוּ עַלְיָ אָרֶץ."

אחרי כן שְׁמַעְתִּי קֹול גָּדוֹל בְּקוֹל הַמוֹן רְבּ בְּשָׁמִים אָמָר:

וְהַלְלוּיָה! הַיְשׁוּעה וְהַקְבּוֹד וְהַגְבּוּרָה לְאֱלֹהִינוּ,

כִּי אֶתְמָת וְצְדָקָ מִשְׁפְּטָיו;
כִּי שְׁפָט אֶת הַזֹּנָה הַגְּדוֹלָה

אֲשֶׁר הַשְׁחִיתָה אֶת הָאָרֶץ בְּתִזְנוּתָה,
וְנִקְם אֶת דָם עַבְדֵי מִדָּה.³"
וּשְׁנִית אָמָרָה:
הַלְלוֹיָה! עַשְׂנָה עֹלָה לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים!⁴
וּעַשְׂרִים וָאֶרְבַּע הַזְּקִינִים וְאֶרְבַּע הַחַיִת נִפְלָו וְהַשְׁתַחַוו לְאֱלֹהִים
הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶף בְּאַמְרָם:
אָמָנו, הַלְלוֹיָה!⁵
צִא קָול מִן הַכֶּסֶף – אָזֶם:
הַלְלוֹ אֶת אֱלֹהֵינוּ כֹל עַבְדֵי – הַיּוֹרְאים אָזֶם,
הַקְטָנִים וְהַגְדוֹלִים!⁶
וּשְׁמַעְתִּי קָול בְּקוֹל הַמּוֹן רַב וּבְקוֹל מִים רַבִּים וּבְקוֹל רַעֲמִים
חַזְקִים – אָזֶם:
הַלְלוֹיָה כִּי מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִי צְבָאות.⁷
נִגְילָה וּנְשֻׁמְמָה וּנְגַתָּן לוֹ כְבָוד,
כִּי בָּאָה חַתְנַת הַשָּׁה וְאֶשְׁתַׁו הַכִּנָּה עַצְמָה;⁸
וּנְגַתָּן לָהּ לְלִבְשׁ בּוֹשׁ טָהוֹר וְצָח,
כִּי הַבּוֹזֵחַ הוּא צְדָקָות הַקָּדוֹשִׁים.⁹

אָמָר אַלְיָה: "כְּתַב: 'אֲשֶׁר' הַקְרֹואִים אֶל מִשְׁתָּה חַתְנַת הַשָּׁה.'"¹⁰
הַוְסִיף וְאָמָר לֵי: "אֱלֹהָה הַמִּדְבָּרִי אֶמֶת שֶׁל אֱלֹהִים."
נִפְלַתִי לְרַגְלֵיו לְהַשְׁתַחַווֹת לוֹ, אֲך֒ הוּא אָמָר אַלְיָה: "רָאה, אֶל נָא.
עַבְדֵ-חֶבֶר אַנְיָה לְךָ וְלְאַחִיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַח לְהֶם עֲדֹתִים יִשְׁוע. לְאֱלֹהִים
תְּשַׁתְחַווּה! הֵן עֲדֹתִים יִשְׁוע הִיא רֹוח הַגְּבוֹאָה."

הרכוב על הסוס הלבן

וְרִאִיתִי אֶת הַשְׁמִים פָּטוּחוֹם וְהַנֶּה סָס לְבָנו וּמַיּוֹשֵׁב עַלְיוֹ נִקְרָא
נְאָמָן וְאָמָתִי; בְּצִדְקָה הוּא שׁוֹפֵט וּלְוֹחֵם.¹² עַיִנֵּיו שְׁלַהְבָת אֲש, עַל
רָאשׁוֹ עַטְרוֹת רְבּוֹת, וַיֵּשׁ לוֹ שֵׁם כְּתוּב אֲשֶׁר אֵין אִישׁ יוֹדֵע אֶת
מִלְבָדו.¹³ הוּא לְבּוֹשׁ בְּגַד טְבּוֹל בְּדָם וּשְׁמוֹ נִקְרָא דָבָר הָאֱלֹהִים.
צְבָאות הַשְׁמִים יוֹצְאִים אַחֲרָיו, רְכוּבִים עַל סּוּסִים לְבָנִים

ולבושים בויז לבן וטהור.¹⁵ מפיו יוצאת חרב חרדה להכotta בָה את הגוים והוא ירעם בשבט ברזל. הוא דורך את גת הין של חרון אף אלה צבאות,¹⁶ ועל בגדו ועל ירכו כתוב שם: "מלך המלכים ואדון האדונים".

¹⁷ ראייתי מלך אחד עומד בשמש וקורא בקול גדול, באמרתו לכל בעלי בגדיהם בוגרים באמצע השמיים: "בזאת, האספו אל הסעודקה הגדולה אשר לאלהים,¹⁸ למעון תאכלו בשר מלכים ובשר שרי אלפים, בשר גברים ובשר סוסים ורוכבים, ובשר הכל: גם חפשים ועבדים, גם קענים וגם גדולים".¹⁹ ראייתי את החיה ואת מלכי הארץ וצבאותיהם נאספים לעשות מלחה ביוישב על הסוס ובצבאו.²⁰ החיה נתפסה ואתה נביא השקר שעשה את האותות לפניה והתעה באמצעותם את מקבליהם פנו החיה ואת המשתחווים לצלמה; השנים הללו חיים אל אגם האש הבוער בגוריות. וזה נשאים נחרגו בחרב היוצאת מפי היושב על הסוס, וכל בעלי הכנף שבעו מבשרם.

אלף השנים

ראייתי מלך יודע מן השמים ובידיו מפתח התחום ושרשרת גדולה.² הוא תפש את הפטין, הנחש הקדמוני אשר הוא המלך והשטו, וקשר אותו לאף שנים.³ השליך אותו אל התחום וסגר וחתם עליו כדי שלא יתרעה עוד את הגוים עד תם אלף השנים; אחריו בן צריה שיטר לזמן מעט.

⁴ ראייתי כסאות; התישבו עליהם ומשפט נתן בידם. ונפשות הנערפים על עדות ישוע ועל דבר אלהים, ואלה אשר לא השתחחו לחיה ולצלמה ולא קבלו את הפטון על מצחם ועל ידם – חייו ומלאכו עם המשיח אלף שנים.⁵ שאור המתים לא חי עוד תם אלף השנים. זאת הפטינה הראשונה;⁶ מאשר וקדוש מי שחלקו בתחיה הראשונה; על אלה אין למנות השני שלtron, כי יהיו כהנים לאלהים ולמשיח וימלכו אותו אלף שנים.

מפלת השטן

⁷ אחריו בלוות אל' השנים יתר השטן מפלאו ⁸ ויצא להתערות את הגוים באربע קצות הארץ, את גוג ומגוג, לאסף אותם למלחמה; ומשפרם בחול הים. ⁹ הם על על מרחיב הארץ והקיפו את מלחנה הקדושים ואת העיר האהובה; אש ירדה מן השמים מאיות אל' האלים ואכללה אותם. ¹⁰ והשטן אשר הדיקם השלך אל' אגם האש והגפרית, אשר שם גם חמיה ונבייה השר, והם יענו יומם ולילה לעולמי עולם.

המשפט האחרון

¹¹ רأיתי כסא לבן גדול ואת היושב עליו אשר נסן מפניו הארץ והשמיים, ומקום לא נמצא להם. ¹² רأיתי את הפטים, הקטנים והגדולים, עומדים לפני הכסא וספרים נפתחו. גם ספר אחר נפתח, ספר החיים. והפטים נשפטו מתוך הדברים כתובים בספרים, לפי מעשיהם. ¹³ הם נתנו את הפטים אשר בו, מות ושאל נטו את מתייהם, ואיש איש נשפטו לפי מעשיהם. ¹⁴ המות והשואל השלו אל אגם האש. זהו המות השני – אגם האש. ¹⁵ומי שלא נמצא בתוכו בספר החיים, השליך אל אגם האש.

השמות החדשניים והארץ החדשה

כג רأיתי שמים חדשים וארץ חדשה, כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו ומהם איןנו עוד. ² רأיתי את עיר הקדר, ירושלים החדשה, יורדת מן השמים מאיות האלים, מוכנה בכלה מתקשה לבעה. ³ ושם עתי קול גדול מן הכסא – אומר:

"הנה מושבון האלים עם בני אדם וישבו עפיהם;
המה יהיה לו לעם והוא האלוהים יהיה עפיהם,
⁴ וימחה כל דמעה מעיניהם והמוות לא יהיה עוד;
גם אבל וזעקה וכיاب לא יהיה עוד, כי
הראשונות עברו."

⁵ אמר היושב על הפסא: "הנני עוזה הכל חדש". אמר אליו: "כתב, כי הדברים האלה נאמנים ואמתים הם". ⁶ הוסיף ואמר אליו: "היה נהיה. אני האל והטנו, בראשית והתקלית. אני אתה לאdma ממעין המים של החיים – חם". ⁷ המנצח יירש את אלה ואני איה לו לאלים והוא יהיה לי לבן". ⁸ אבל מוגי הלב והבלתי מאמנים, המתעבים והמרקחים, הזונים והמכשפים, עובדי האלים וכל המשקרים – חלקםangan הבוער באש וגפרית אשר הוא פמות השמי".

ירושלים החדשה

⁹ אחד משבעת המלאכים, אשר להם שבע הקערות המלאות בשבע המפנות האחוריות, בא ודבר אתי. אמר: "בוא אראה לך את הפלחה אשת השה". ¹⁰ הוא נשא אותי, ברום, אל הר גדול ובזוהה והראה לי את עיר הקדש, ירושלים, יורדת מון השמים מאת אלים וocabod אלים לה. אור נגהה באבו יקרה מאד, באבו ישפה זכה בבדלה, ¹¹ וויש לה חומה גודלה ובזוהה עם שניים עשר שערים, ועל השערים שניים-עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם – שניים-עשר שבטיبني ישראל; ¹³ מזרח שלושה שערים, מצפון שלושה שערים, מדרום שלושה שערים, ממערב שלושה שערים. ¹⁴ ולחומת העיר שניים-עשר יסודות ועליהם שניים-עשר שמות של שניים-עשר שליחי השה.

¹⁵ המדבר אליו החזיק קנה-מדה מזבח כדי למדד את העיר ואת שעריה ואת חומתה. ¹⁶ ויהי מרובעת, ארוכה פרחה. היא מדד את העיר בקנה – אלףים ושלש מאות קילומטר; ארוכה ורחה וקומה שווים. ¹⁷ גם את חומתה מדד, ומקדה מאה וארבעים וארבע אמות לפיה מדה אונשיית אשר היא מדה של מלאך. ¹⁸ החומה בינה אבן ישפה, והעיר זקב טהור בזכוכית טהורה.

⁵ **כא 16:** אלפיים ושלש מאות קילומטר – יוונית: שנים עשר אלף ריס. ⁶ **כא 17:** מאה... אמות

¹⁹ יסודות חומת העיר מוקשטים בכל אבן יקרה; היסוד הראשון
ישפה, השני ספר, השלישי שבו, הרביעי ברקע, ²⁰ החמישי
יהלום, השישי אדם, השביעי תרשיש, השמיני שום, התשיעי
פטדה, העשירי נפה, האחד עשר לשם, השנים עשר אחלה.
²¹ ושנים עשר השעריים – שתים עשרה מרגליות; כל שער ושער
היה מרגליית אחת, ורחוב העיר זהב טהור בזוכיות זכה. ²² היכל
לא ראייתי בה, כי היכלה הוא יהוה אלהי צבאות והשה. ²³ ועיר
איןנה צריכה לשמש ולירם شيئاו בה, כי בבוד אלהים האיר
אותה והשה הוא מנורתה. ²⁴ הגוים ילכו לאורה ומכל הארץ
מבאים את בודם אליה. ²⁵ שעירה לא ישגרו ביום; והרי לילה
לא יהיה שם. ²⁶ את בבוד הגוים ויקרם יביאו אליה, ²⁷ ולא יפנס
אליה כל טמא ועוולה תועבה ושקר, כי אם הקתובים בספר
חחים של השה.

כג הוא הראה לי נהר מים חיים, מבהיק בבדח, יוצא מכסא
האלהים והשה. ² באמצע רחוב העיר ועל שפת הנהר מזה
ומזה – עץ חיים עושה פרות שתים עשרה פעמים, בתנתו בכל
חדר וחדר את פריו, ועלה העץ למרא הגוים. ³ שום קללה לא
תהייה עוד. כסא אלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתוהו. ⁴ הם
יראו את פניו, ושם על מצוחתם. ⁵ ללילה לא יהיה עוד ולא
יצטרכו לאור מנורה ולאור שמש, כי יהוה אלהים יאיר עליהם
וימלכו לעולמי עוזלים.

באת ישוע המשיח

⁶ עוד אמר אליו: "הדברים האלה נאמנים ואמתים ויהוה אלהי
רווחות הנבאים שלח את מלאכו להראות לעבדיו את אשר צריך
להיות במהרה".

⁷ "הנני בא מהר. אשר השומר את דברי הנבואה של הספר הזה".
⁸ ואני, יוחנן, הרואה ושותע את אלה. וכאשר שמעתי וראיתי,
נפלתי להשתבחות לרוגלי המלאך אשר הראני את אלה.

⁹ אמר אליו: ראה, אל-נא; עבד-חבר אני לך ולאחיך הנבאים ולשומרים את דברי הספר זהה. לאלהים תשתחווה!¹⁰ עוד אמר אליו: אל תחתם את דברי הנבואה של הספר זהה, כי קרוב המועד.¹¹ המועל – שיסיף לעשויות עול; הטעמה – שיטמא עוד; הצדיק – שיצדק עוד; הקדוש – שיתקדש עוד.

¹² הנהני בא מהר ואני השקר לשלם לכל איש במעשיהם.¹³ אני האלף אף אני הפטו, הראשון אף האחרון, בראשית והתכלית.

¹⁴ אשרי המכבים את גלומותיהם, למן תהיה להם זכות על עז החיים ויקנסו העירה דרכם השערם.¹⁵ בחוץ יהיה הפלחים והמכשפים, חזונים והמראחים, עובדי אלילים וכל אוהב שקר יועשחו.

¹⁶ אני ישוע שלחתתי את מלאכי להעיד לכם את הדברים האלה בקהלות. אנחנו שרש דוד ואצאצאו, כוכב נגה השחר.

¹⁷ קרות ומפלגה אומרם: בוא!, והשומע יאמר לנו בוא!; האצמא יבוא לנו, והחפץ יכח לנו מים חנים.

¹⁸ אנחנו מעיד בכל מי שישומו את דברי נבואת הספר זהה: איש אם יוסיף עליהם, יוסיף עליו אליהם את המפות הכתובות בספר זהה.¹⁹ ויאיש אם יגרע מדברי ספר הנבואה הזאת, יגרע האלים את חלקו מעז החיים ומעיר הקדש, מו הדרים הכתובים בספר זהה. ²⁰ מפנייד את הדברים האלה אומר: אכן, אני בא מהר. אמן. בוא לנו האדון ישוע.

²¹ חסד האדון ישוע עם כל הקדושים. אמן.